

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΨΑΛΜΟΙ

Περιλαμβάνον άπάσας τάς από τής Κυριακής του Τελώνου και Φαρισαίου μέχρι τής Κυριακής τών Βαΐων Άσματικές Άκολουθίας πλήρεις, ήτοι Ίδιόμελα, Δοξαστικά, Καταβασίας, Άπολυτίκια, Κοντάκια, Προκείμενα και Ίδιόμελα Κυριακών Μεσ. Τεσσαρακοστής, Μέγα Άπόδειπνον, Άκάθιστον πλήρη, Κατανυκτικά, τά τών Θ. Λειτουργιών Μεσ. Βασιλείου και Προηγιασμένων μετά τών άπαιτουμένων όδηγιών και Τυπικών Διατάξεων.

ΚΑΤΑ ΔΙΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΦΑΡΛΕΚΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«Καθδύναμιν έρδειν και Θεφ φίλον»
(Ήσιόδος)

«Ευφάμοις δέ πόνοις μοχθεϊν
οη άποκάμνω» (Ευριπίδης)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η "ΜΕΛΙΣΣΑ",
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΣΟΥΚΑΡΙΔΗ & ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΛΗ

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 48 - ΑΘΗΝΑΙ

1931

ΨΑΛΜΟΙ

Περιλαμβάνον άπάσας τάς από τής Κυριακής του Τελώνου και Φαρισαίου μέχρι τής Κυριακής τών Βαΐων Άσματικές Άκολουθίας πλήρεις, ήτοι Ίδιόμελα, Δοξαστικά, Καταβασίας, Άπολυτίκια, Κοντάκια, Προκείμενα και Ίδιόμελα Κυριακών Μεγ. Τεσσαρακοστής, Μέγα Άπόδειπνον, Άκάθιστον πλήρη, Κατανυκτικά, τά τών Θ. Λειτουργιών Μεγ. Βασιλείου και Προηγιασμένων μετά τών άπαιτουμένων όδηγιών και Τυπικών Διατάξεων.=====

ΚΑΤΑ ΔΙΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΦΑΡΛΕΚΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«Καθδύναμιν έρδειν και Θεφ φίλον»
(Ήσιόδος)

«Ευφάμοις δέ πόνοις μοχθειν
ολκ άποκάμνω» (Ευριπίδης)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η "ΜΕΛΙΣΣΑ,,

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΣΟΥΚΑΡΙΔΗ & ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΛΗ

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 48 - ΑΘΗΝΑΙ

1931

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου
ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνήσεις αὐτοῦ ;
(Ψλμ. ρε', 2)

Αἰνεῖν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου,
καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
(Ψαμ. ρμδ', 21)

*Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσι τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν μου,
ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ἀνατύπωσις οἰουδήποτε τῶν περιεχομένων ὕμνων
ἀνευ τῆς ἐγγράφου ἀδείας μου.*

**ΤΩ: ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ: ΘΕΙΟΤΑΤΩ: ΤΕ
ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΩ: ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ: ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΚΥΡΙΩ: ΜΟΙ ΚΥΡΙΩ:

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΩ,

**ΜΥΣΤΗ: ΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΗ: ΕΝΘΕΡΜΩ: ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΟΥ ΗΜΩΝ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΠΑΤΡΙΚΩΣ ΔΕ ΥΠΕΡ ΑΝΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ
ΙΕΡΟΣΑΛΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΜΕΡΙΜΝΩΝΤΙ**

**Υλικῆς ἀφοσιώσεως ἔνεκεν
Ἐδγνωνμόνως ἀνατίθημι**

Ο ΠΟΝΗΣΑΣ

Ἄριθ. { Πρωτ. 334
          { Διεκπ. 291

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1931.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Πρὸς τὸν κύριον Ἐμμανουὴλ Φαγλέκαν, Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς
Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν*

Γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου ἐν. ἔτ. ἔκθεσιν τῆς ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κυρίου Δωροθέου καὶ τῶν κυρίων Κωνσταντίνου Χρηστοπούλου καὶ Νικολάου Παπᾶ, Μουσικοδιδασκάλων, ἀποτελεσθεΐσης Ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τοῦ ὑφ' ὑμῶν ἐκπονηθέντος «Τριφδίου», ἐνέκρινε τοῦτο, ὡς συντεταγμένον μετ' ἐπιμελείας καὶ τηρῆσαν τὴν Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν γραμμὴν τῶν ἀπ' αἰῶνων παραδεδεγμένων ὑπὸ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐκκλησιαστικῶν μελῶν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος.

Ο Α' ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
(Τ. Σ) Ἀρχιμανδρίτης Γερμανὸς Ρουμπάνης

Η ΠΡΟΣ ΕΓΚΡΙΣΙΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΥΠΟΒΛΗΘΕΙΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΜΟΥ

Πρὸς τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν εἰς τὴν πάτριον ἡμῶν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν καὶ εἰδικῶς περὶ τὴν μελοποιίαν ἀσχοληθεῖς, τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ὑμνωδίας κατὰ τε τὸ μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν ἐπεξεργάσθη, μετὰ πάσης εὐλαβείας περιοριζόμενος εἰς τὸν κύκλον τῶν παρὰ τῶν ἀειμνήστων Διδασκάλων παραδεδομένων ἡμῖν καὶ τὸ γνήσιον Ἐκκλησιαστικὸν ὕφος ἐκπροσωπουσῶν μουσικῶν γραμμῶν, ὧν χρῆσιν ἐποιησάμην προσαρμόζων πάντοτε τὸ κάλλος τῆς μελωδίας πρὸς τὸ τῆς ποιήσεως, ὥστε Μουσικὴ καὶ Ποίησις νὰ συμβαδίζωσιν.

Ὅγκον χειρογράφων ἐφηρμοσμένων μουσικῶν μελωδιῶν εἶχον συγκεντρώσει ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἀρχιγραμματεὺς τῆς πρεσβυγενοῦς Μητροπόλεως Ἐφέσου διατελῶν καὶ τοὺς χοροὺς τοῦ ἐν Κορδελιῷ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ κατὰ τὸν μέγαν πόλεμον διευθύνων. Καὶ διέφυγον μὲν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐθνικὴν συμφορὰν τὴν ἀγχόνην Θεία ἀρωγῇ τῆς ἐν ἰσχύϊ δεδοξαμένης Δεξιᾶς τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ τὰ χειρόγραφα μετὰ παντός, ὃ ἐκεκτῆμεθα, ἐγκατελείφθησαν εἰς τὴν διάθειν τῶν εἰς δῆωσιν καὶ ἀρπαγὴν ἐκτραπεισῶν ὀρδῶν τῶν κατακτητῶν.

Κατὰ δὲ τὴν ἐνταῦθα ἔλευσίν μου ξενίας ἐν τῇ Ἱερᾷ καὶ Σεβασμίᾳ Μονῇ Πετράκῃ τυχῶν, τὴν ἐν τῷ Ναῷ αὐτῆς ψαλμωδίαν ἀνέλαβον, ἐξ οὗ καὶ ἐδόθη μοι ἀφορμὴ, ἵνα ἐξ ὑπαρχῆς τὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μελωδιῶν ἐπεξεργασίαν καὶ διασκευὴν καὶ αὐτὸς ἐπιχειρήσω καὶ κατὰ μικρὸν ἅπασαν τὴν ἐνιαύσιον Ἀκολουθίαν ἀπαρτίσω.

Ἐκ τῶν εὐμενῶν δὲ κρίσεων τῶν τε ἐν δημοσίαις ἐμφανίσει προίοντα τῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Μελῶν παρ' ἐμοῦ γενομένης ἐπεξεργασίας ἐκτελεσάντων καὶ τῶν ἀκουσάντων αὐτά, προήχθη ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς σχηματισμὸν πεποιθήσεως, ὅτι ἔργον χρήσιμον τῇ Ἁγίᾳ ἡμῶν Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ θὰ προσενέγκω, χωρὶς δὲ νὰ καυχηθῶ ὅτι τὸ ἔργον μου εἶναι τέλειον ἐν πᾶσι — πολλοῦ γε καὶ δεῖ — θὰ διευκολύνω τοὺς ἱεροψάλτας εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν καὶ θὰ παρορμήσω τοὺς σπουδαστὰς τῆς πατρίου ἡμῶν μουσικῆς εἰς τὴν προσήκουσαν ἐκτίμησιν τοῦ ἀνεκτιμήτου τούτου θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἡμῶν Κειμηλίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἵνα ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν ἐν λόγῳ μελωδιῶν τύποις ἐκδώσω τὸ **Τριψόδιον**, περιλαμβάνον ἅπασας τὰς ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαῖων Ἀκολουθίας πλήρεις μετὰ τῶν σχετικῶν Τυπικῶν Διατάξεων καὶ πλείστων χρησίμων τοῖς μέλλουσι νὰ χρησιμοποίησωσι τὸ βιβλίον μου τοῦτο ὁδηγῶν.

Ἀντιθέτως πρὸς τὸ ἐπικρατοῦν ἄξιωμα, ὅτι ἐμμένοντες εἰς τὰς παραδομένας ἡμῖν Ἐκκλησιαστικὰς Μελωδίας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προβαίνωμεν εἰς νέων μελωδιῶν συνθέσεις, ἐρρίφθη ἐπ' ἐσχάτων ἡ γνώμη ὅτι ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Μουσικῆς, μὴδ' αὐτῶν τῶν Εἰρημολογικῶν ἔξαιρουμένων, ἐν οἷς κυριαρχεῖ ὠρισμένος ῥυθμὸς, ἔχουσιν ἀνάγκην ριζικῆς ἀνακαινίσεως, χάριν τελείας δῆθεν ἀποδόσεως τοῦ νοήματος τῶν ψαλλομένων ὕμνων, ἀδιάφορον ἂν ἀπόλλυται ὁ ὠρισμένος ῥυθμὸς καὶ ἡ προσωδία τοῦ ποιητικοῦ μέτρου, καὶ ἂν ἀποξενοῦντες οὕτω τὰς Ἐκκλησιαστικὰς μελωδίας ἀπὸ τῆς κυριαρχούσης ἐν αὐταῖς βυζαντινῆς αἰσθητικῆς, δημιουργῶμεν μίαν νέαν μουσικὴν, ὅλως ξένην πρὸς τὴν ἐν χρήσει πάτριον.

Ἀκραιφνῶς ἀφωσιωμένος εἰς τὰς σεπτὰς παραδόσεις, οὐδὲν τὸ δθνεῖον πρὸς τὰς παραδεδομένας ἡμῖν παρὰ τῶν ἀειμνήστων Διδασκάλων Ἐκκλησιαστικὰς γραμμὰς παρενέβαλον ἐν τῇ τοῦ περιεχομένου τῆς παρουσίας ἐκδόσεως ἐπεξεργασία, οὐδ' ἐδημιούργησάν τι τὸ πρωτότυπον (1). Τὸ ὑποβαλλόμενον ἔργον εἶναι μᾶλλον ἀπάνθισμα τῶν ἔργων τῶν δοκιμωτέρων μουσικοδιδασκάλων τῆς Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, οἵτινες διεφύλαξαν τὴν παράδοσιν πιστοτέραν ἐκ τῆς ἀρχαιότητος. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον διακρίνει τὰς μελωδίας αὐτῶν εἶναι ἡ σεμνότης τοῦ ὕφους καὶ ἡ καθαρότης τοῦ χαρακτῆρος τῆς μουσικῆς Βυζαντινῆς Τέχνης. Εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ διατεθῇ θρησκευτικῶς ἡ ψυχὴ τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανοῦ ἀπὸ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἡρμήνευον οἱ ἀείμνηστοὶ ἐκεῖνοὶ Διδάσκαλοι τὰ ἄσματα τῆς Ἐκκλησίας. Πιστεύω δ' ὅτι ἡ μελοποίησις δὲν εἶναι τόσοσιν προσωπικὴ αὐτῶν δημιουργία, ὅσον μουσικὴ παράδοσις τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἀφ' ἧς ἀσυγγνώστως ἐξετροχιάσθησαν νεωτερισταὶ τινεὶ ἰεροψάλται καὶ μουσικοδιδάσκαλοι τῶν Ἀθηνῶν ἕκαστος αὐτῶν συγγράφει, μελοποιεῖ καὶ ψάλλει κατὰ τὸ δοκοῦν, ἄνευ πειθαρχίας εἰς τὴν ἀρχαιοπρεπῆ μουσικὴν γραμμὴν, ἧτις ἐκφράζει τὴν σοβαρότητα τοῦ ἡθους τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ψυχῆς, διαθέτουσα αὐτὴν εἰς κατάνυξιν καὶ γεννώσα συγκινήσεις, ἐν οἷς αἰσθάνεται τὴν ἀπήχησιν τῶν εὐσεβῶν ὀρθοδόξων αἰσθημάτων. Καὶ θὰ ἦτο καιρὸς νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν τραγελαφικὴν παραμόρφωσιν τῶν Βυζαντινῶν μας μελωδιῶν ὑπὸ μίαν τετράφωνον κακοτεχνουργίαν, ἣν — ἐπαναλαμβάνω νὰ εἶπω — χαρακτηρίζει ἀσύνετος ἐκτροχιασμὸς ἐκ τῆς παραδόσεως, τὴν ὅποιαν οὐδόλως δικαιούμεθα νὰ θίξωμεν παραμορφοῦντες τὴν θρησκευτικὴν αὐτῆς

(1). Τὴν Μουσικὴν ἐδιδάχθη ἐν τῇ πατρίδι μου Ἀιδινίῳ (Τράλλεσι) τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, παροτρύνσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου νῦν Χριστουπόλεως κ. Μελετίου, καθηγητοῦ τότε τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων, μαθητεύσας παρὰ τῷ ἐν μακαρίῳ τῇ λήξει γενομένῳ ἀρίστῳ μουσικοδιδασκάλῳ Ἐμμανουὴλ Ἀντανανάκη, Κρητί, μαθητῇ ὑπάρξαντι τῶν Πρωτοψαλτῶν Κρήτης Παύλου Βλαστοῦ καὶ Κωνστ. Ψαρουδάκη, ὅστις πάλιν ἐμαθήτευσεν παρὰ τῷ ἐκ τῶν ἐφευρετῶν τῆς ἐν χρήσει μεθόδου Γρηγορίῳ Πρωτοψάλτῃ τῆς Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Παρηκολούθησα δὲ ἐφ' ἱκανὸν ἐν ΚΠόλει ἀκροώμενος τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Βυζαντινοῦ ὕφους ἀειμνήστων Μεγ. Πρωτοψαλτῶν Γ. Βιολάκη καὶ Ἀριστείδου Νικολαΐδου ὡς καὶ τοῦ καλλικελάδου νῦν Μεγ. Πρωτοψάλτου Ἰακώβου Ναυπλιώτου.

φυσιогνωμίαν. Ἀντιθέτως, αὕτη στρεοποιηθεῖσα διὰ τῶν αἰώνων δέον ν' ἀποτελέσῃ θέμα σοβαρᾶς καὶ φιλοστόργου μελέτης πρὸς διατήρησιν τῆς κληρονομηθείσης προγονικῆς παρακαταθήκης. Καὶ μόνη ἡ ἰδέα ὅτι αἱ παραδεδομένοι ἡμῖν Ἐκκλησιαστικαὶ μελωδίαὶ ἐδημιουργήθησαν εἰς ἐποχὴν μυστικοπαθῶν ἐξάρσεων καὶ ἐμπνεύσεων, εἰς ἐποχὴν δημιουργίας μιᾶς ὁλοκλήρου θρησκείας, δέον νὰ ἐμπνεύσῃ ἡμῖν ἄπειρον σεβασμὸν πρὸς τὴν Μουσικὴν καὶ ἀποτρέψῃ ἀπὸ τῶν σφαλερῶν νεωτερισμῶν, εἰς οὓς ἐξετροχιάσθησαν οἱ διάφοροι τῶν Ἀθηναίων ὑμνωδοί, μηδὲν λυγρῶς λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι πρόκειται περὶ προγονικοῦ Κειμηλίου, ὕπερ διασωθῆν μέχρως ἡμῶν ὑπὸ τῆς Ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας θεωρεῖται καὶ κτῆμα παγκόσμιον.

Ὑπὸ τοιούτων ἐμφορούμενος ἰδεῶν, προέβην εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς τοῦ ὑπὸ τὴν Σεπτίην τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἔγκρισιν ὑποβαλλομένου ΤΡΙΩΔΙΟΥ μουσικῆς ὕλης, καθ' ἣν ὑπ' ὄψει εἶχον πρωτίστως μὲν καὶ κυρίως τὴν πολυχεύμονα τῆς Μουσικῆς ἡμῶν πηγὴν, ἦτοι Πέτρον τὸν Λαμπαδάριον καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν Πρωτοψάλτας τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Ἰάκωβον, Κωνσταντῖνον καὶ Γρηγόριον, τὸν Διδάσκαλον Χουρμούζιον τὸν Χαρτοφύλακα καὶ Θεόδωρον τὸν Φωκαέα, ἔτι δὲ Γεώργιον τὸν Ραιδεστηνὸν καὶ τὸν εὐφάνταστον τῆς Σμύρνης Πρωτοψάλτην Νικόλαον (1), ὧν τὸ ὄψος ἐν τοῖς διασκευασθεῖσιν ὕμνοις ἀπετύπωσα, ἀπαρίστας — ὡς ἔφθην εἰπὼν — Ἐ κ λ ο γ ἄ ς γραμμῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐν ἐκλεκτοῖς μουσικοῖς μαθήμασιν ἐγκατεσπαρμένων, μὴ ἀποκρουούσας τοὺς ἀκούοντας, ἐτήρησα δὲ μετὰ πάσης εὐλαβείας τοὺς παραδεδεγμένους κανόνας τῆς ὀρθογραφίας, εὐανάγνωστον μὲν (2) καταστήσας τὴν μουσικὴν μου γραφὴν, *εὐχερῆ*

(1). Ὁ Πρωτοψάλτης Σμύρνης Νικόλαος († 1887) ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ Μεγ. Πρωτοψάλτῃ Μανουήλ τῷ Βυζαντίῳ († 1819), οὗτινος ἀφ' ἐτέρου Δομέστιχος ὑπῆρξε καὶ ὁ μετέπειτα Μέγας Πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος ὁ Βυζάντιος († 1862). Εἰς τοῦτο δὲ ἀποδοτέα ἡ καταπληκτικὴ ὁμοιότης τῶν συνθέσεων τοῦ τε Κωνσταντῖνου καὶ τοῦ Νικολάου, μιμηθέντων πιστῶς τὸ σοβαρὸν καὶ γλαφυρὸν ὄψος τοῦ Πρωτοψάλτου Μανουήλ. Αἱ μελωδίαὶ τοῦ Νικολάου σπουδαίαν ἐπίδρασιν ἠσκησαν ἐπὶ τῶν Μουσικῶν καὶ ἱεροψαλτῶν τῆς Σμύρνης καὶ ἀπάσης τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὡς καὶ τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου.

(2). Παρὰ τὸ εὐανάγνωστον τῆς γραφῆς καὶ τὸ εὐχερὲς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν τῷ ταπεινῷ τούτῳ πονήματι περιεχομένων μελωδιῶν, συνιστῶμεν θερμῶς τοῖς κ. Ἱεροψάλταις ὅπως ἀποφεύγωσι νὰ ψάλλωσιν αὐτάς ἐκ τοῦ προχείρου. Ἡ προμελέτη εἶναι ἀπαραίτητος. Οἱ μετρίως μάλιστα εἰς τὸ «ἀπὸ διφθέρας» ψάλλειν ἠσκημένοι, εἰς οὓς προσφέρομαι νὰ παράσχω πᾶσαν ἀρωγὴν καὶ νὰ διδάξω αὐτοὺς πρὸς ἀκριβῆ καὶ ἐπιτυχῆ ἐκτέλεσιν τῶν Ἱ. Ἀκολουθιῶν τοῦ Τριωδίου μου, ἃς ἔχωσιν ὑπ' ὄψει τὴν ἀξιώματος θέσιν ἐπέχουσιν σύστασιν τῶν παλαιῶν μουσικοδιδασκάλων, ὅτι ὁ σπουδαστὴς τῆς Ἐκκλ. μουσικῆς προπονούμενος ὀφείλει «*νὰ ψάλλῃ τὸ μάθημα θῶ φρᾶς παραλαγὴν καὶ μίαν φράσιν μέλος*». Οὕτω καὶ εἰς τὰς μελωδίας ταύτας θὰ ἐμβαθύνωσι καὶ τὸν πονήσαντα δὲν θέλουσιν ἀδικήσει καὶ τοὺς κόπους αὐτοῦ ὑποτιμήσει. Πολλοί, ὡς ἔθος, ἀναλαμβάνοντες ἐκ τοῦ προχείρου νὰ ψάλλωσι μελωδίαν τινά, ἀβασανίστως ἀποφαίνονται ὅτι «*δὲν ἀξίζει*», ἐν ᾧ φρονίμως θὰ ἐποίουν, ἐὰν ἀνεφώνουν τὸ Αἰσιώπειον «*δμφακὲς εἰσιν*».

η'

δὲ τὴν παρὰ πολυμελῶν χορῶν ἐκτέλεσιν τοῦ κειμένου, εἰς ὃ μάλιστα παρενέβαλον καὶ τὰς καταλλήλους συνθηματικὰς λέξεις πρὸς ὀδηγίαν τῶν ἐκτελεστῶν διὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἠπίου, τοῦ ἱκετευτικοῦ, τοῦ ζωηροῦ, τοῦ βραδυτέρου κτλ., καίτοι, ὡς τοῖς πεπειραμένοις ἱεροψάλταις γνωστόν, ἡ ἐναλλαγὴ τῶν μουσικῶν κλιμάκων καὶ γενῶν ἐν τοῖς ψαλλομένοις τροπαρίοις, ἢ τῶν λέξεων σημασία καὶ τοῦ κειμένου ἢ ἔννοια ὀδηγοῦσιν εἰς ἀπόδοσιν ἀναλόγου ἔκφρασεως τῶν σχετικῶν γραμμῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ἐπεσήμνηνα δὲ διὰ τοῦ ἀρχικοῦ στοιχείου τῶν φθόγγων, ἐπὶ τῶν μουσικῶν χαρακτηριστικῶν τιθεμένου, τὸ «ἴ σ ο ν» πρὸς ὀδηγίαν τῶν ψαλλόντων διὰ τὴν τούτου ἐναλλαγὴν παρὰ τῶν ἰσοκρατῶν.

Ἐπὶ τούτοις, φρονῶν ὅτι τὰ ἐν τῇ Ἱερᾷ Ψαλμῳδίᾳ χρησιμοποιούμενα κείμενα δεόν ἀπαραιτήτως νὰ φέρωσι τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Ἀρχῆς, πρὶν ἢ θέσω εἰς κυκλοφορίαν τὴν κόπου μακροῦ καὶ δαπάνης οὐ μικρᾶς δεηθεῖσαν, θεία δὲ συνάρσει συντελεσθεῖσαν ἔκδοσιν, πεντακοσίας που σελίδας περιλαμβάνουσαν, προάγομαι εὐσεβάστως νὰ ὑποβάλω τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὸ ταπεινόν μου τοῦτο μουσικὸν πόνημα, υἱκῶς ἔξαιτούμενος, ὅπως ἀγαθνομένη περιβιάη αὐτὸ διὰ τῆς Σεπτικῆς Αὐτῆς ἔγκρισεως καὶ ἐπιτρέψῃ κατ' ἀκολουθίαν τὴν ἐν ταῖς Ἱεραῖς ὕμνωδίαῖς χρησιμοποιήσῃ αὐτοῦ.

Ἐποσημειοῦμαι δὲ μετὰ σεβασμοῦ βαθυτάτου

Ἐὐπειθέστατος

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΦΑΡΛΕΚΑΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρὸς τὴν Δ. Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκπληροῦντες τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 72)64 καὶ ἀπὸ 20ῆς Ἰανουαρίου ἔ. ἔ. Σεπτιοῦ Ὑμῶν ἐγγράφου ἀνατεθείσαν ἡμῖν ἐντολήν, διεξήλθομεν ἐπισταμένως τὸ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κ. Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα, ἐκπονηθὲν ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΤΡΙΩΔΙΟΝ. Ὑποβάλλοντες δὲ διὰ τοῦ παρόντος τὴν γνώμην ἡμῶν, γνωρίζομεν τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὅτι ὁ συνθέτης τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου, ἐτήρησε μετ' εὐλαβείας ἐν αὐτῷ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν γραμμὴν, μὴ ἀπομακρυνθεὶς τῶν ἀπ' αἰῶνων παραδεδεγμένων ὑπὸ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐκκλησιαστικῶν μελωδιῶν.

Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Φαρλέκας ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον αἰτήσει του, ἀναφέρει ὅτι δὲν παρουσιάζει πρωτότυπον ἐργασίαν, ἀλλὰ διασκευὰς καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν γνωστῶν καὶ ἐγκεκριμένων μουσικῶν κειμένων. Παρὰ τοῦτο ὅμως, ἀποφαινόμεθα ὅτι ἡ δήλωσις αὕτη κρίνεται ὑφ' ἡμῶν λίαν μετριόφρων, καθ' ὅσον ἐν πολλοῖς τὸ ἔργον παρουσιάζει πρωτοτυπίαν ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῆς σεμνῆς καὶ ἀπερίττου βυζαντινῆς μουσικῆς μελωδίας, ἀποτελεῖ δὲ ταμεῖον καλλιτεχνικῶν ἐκκλησιαστικῶν γραμμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρουσιάζει καὶ εἰς ἄκρον ἐπιμεμηλημένην ἐμφάνισιν, ἅτε τετυπωμένον καλλιτεχνικῶς καὶ ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, δὲν παρέλειψε δὲ ὁ συνθέτης νὰ διορθώσῃ ἐν τέλει τούτου καὶ τὰ κατὰ τὴν ἐκτίπωσιν παρεισφρήσαντα ἀναπόφευκτα τυπογραφικὰ λάθη.

Θὰ ἦτο δ' ἐν τέλει παράλειψις ἐκ μέρους ἡμῶν ἂν μὴ ἀπονέμομεν εἰς τὸν κ. Ἐμμανουὴλ Φαρλέκαν τὸν δίκαιον ἔπαινον διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ φιλοπονίαν, μὴ φεισθέντα μάλιστα οὐδενὸς κόπου καὶ δαπανῶν, ἵνα παρουσιάσῃ εἰς τὸν μουσικὸν κόσμον τὸ βιβλίον αὐτοῦ ὡς οἶόν τε τέλειον.

Ἐφ' ᾧ καὶ ὑποβάλλομεν εὐλαβῶς τὴν γνώμην ἡμῶν ὅτι τὸ μουσικὸν τοῦτο πόνημα εἶναι ἄξιον νὰ τύχῃ τῆς σεπτῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἀνωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Κυθῆρων ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Τὰ μέλη

Κωνσταντῖνος Χρησιόπουλος
Νικόλαος Παπᾶς

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΣΑΛΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Χλευάζεται και κακολογείται ή Βυζαντινή Ἐκκλησιαστική ἡμῶν Μουσική, τῆς ὁποίας ἀφθαστον και ἀνεκτίμητον τὸ καλλιτεχνικὸν ὕψος και τὸ μεγαλεῖον τῆς μελωδίας, ἐξ ἀφορμῆς ἐνίων τῶν Ἱεροσαλτῶν. Οἱ τοιοῦτοι, δυστυχῶς, ὡς πάρεργον και ἐμπειρικῶς τὸ ἱερὸν αὐτῶν ἔργον ἐκτελοῦντες, μόνον δὲ πρὸς τὸ ἐξ αὐτοῦ ὑλικὸν ὄφελος ἀποβλέποντες, δὲν κατῴρθωσαν νὰ αἰσθανθῶσι τὴν πρὸς τὴν θεῖαν τέχνην ἀγάπην, ἣτις, ὠθοῦσα αὐτοὺς πρὸς ἀνάλογον ἐργασίαν, θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐξύψωσιν τῆς θέσεως τοῦ Ἱεροσαλτου. Οἱ τοιοῦτοι προσερχόμενοι εἰς τὸ ἀναλόγιον ἄνευ μουσικῶν βιβλίων και ὄλω; ἀπαράσκευοι, ψάλλουσιν ὅ,τι ἀσυνάρτητον και ἀκαλαίσθητον ἢ χαρακτηριστικὴ προχειρολογία ἤθελεν ἐμπνεύσει εἰς αὐτοὺς, πρὸς κύμβαλα ἀλαλάζοντα εὐοκότες. Δὲν παραδειγματίζονται τοῦλάχιστον ἀπὸ τοὺς τετραφωνιστάς, οἵτινες, καίπερ τὰ αὐτὰ πάντοτε μουσικὰ μέλη στερεοτύπως ἐκτελοῦντες, οὐδέποτε ἄνευ καταλλήλου προπονήσεως και προπαρασκευῆς προσέρχονται εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν. Εἰς ἄτακτον βεβαίως φηγὴν θὰ ἐτρέπετο τὸ ἐκκλησίασμα ἂν εἰς και μόνος; κατὰ τὸ σύστημα τῆς Εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς ἔψαλλον, ἐν ᾧ ἀνεκτοὶ εἶναι οἱ κατὰ τὸ σύστημα τῆς Ἐκκλ. Βυζαντινῆς Μουσικῆς ψάλλοντες ἀνεξαρτήτως τῆς ἄνευ προσηκούσης παρασκευῆς προσελεύσεως αὐτῶν εἰς τὸν Ναόν.

Ἄλλὰ μουσικὴ ἐκτέλεσις ἄνευ ἀρμονίας, με ἓνα και μόνον ἱεροσαλτην, ἔστω και τὸν καλλιφωνότερον, ἄνευ κανοναρχῶν, ἄνευ δομειστίχων, ἄνευ προπονήσεως, ἄνευ μουσικῶν κειμένων, δὲν δύναται νὰ ν ἠθῆ, οὐδὲ παράγει τὰ ἱερὰ ἐκεῖνα συναισθήματα, εἰς ἃ ἢ Ἱερά Ὑμνωδία ἀποβλέπει. Διὸ και οὐχὶ ἄσκοπον θεωροῦμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς φίλους Ἱεροσαλτας τὰ ἐξῆς:

1) Νὰ καταρτίζωσι τὸν χορὸν των ἐκ 2—3 δομειστίχων και 4—6 τοῦλάχιστον κανοναρχῶν (παίδων), τοὺς ὁποίους και νὰ προγυμνάζωσι κατ' ἀρχάς μὲν καθ' ἐκάστην, ὅταν δὲ ἐθισθῶσι, δις τῆς ἐβδομάδος. Κατὰ τὴν προγύμνασιν δέον νὰ καθορίζωνται τίνες θὰ κανοναρχῶσι, και εἰς τίνας γραμμὰς θὰ ἰσοκρατῶσιν οἱ λοιποί, εἰς τίνας ἰδίᾳ καταλήξεις θὰ συμπάλλωσιν ἅπαντες και τίνα ἕσματα θὰ συμπάλλη ἅπας ὁ χορὸς ἄνευ διακοπῆς κατὰ σύστημα καλαισθητικόν.

Και ποῖον μὲν, τέλειον πάντως, σύστημα μουσικῆς ἀρμονίας ἦτο ἐν χρῆσει παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς δὲν ἔχει ἐξακριβωθῆ; ὠρισμένως ὁμως ἢ ἐκτέλεσις τῆς μελωδίας παρ' αὐτοῖς ἐγίνετο κατὰ διάφορον ἢ κατὰ τὸ παρ' ἡμῖν κρατοῦν σύστημα. Εἶναι γνωστὸν ἐν τούτοις ὅτι οἱ πολυμελεῖς χοροὶ ἔψαλλον κατὰ μονότονον πολυφωνίαν, (τριφωνίαν κατ' ἀντιφωνίαν), ἦτοι συνέψαλλον εἰς τρεῖς φωνὰς κατ' ἀντιφωνίαν, οἱ μὲν βαθύφωνοι ἐν τῇ χαμηλῇ κλίμακι, οἱ ὀξύφωνοι ἐν τῇ ἀντιφωνίᾳ ταύτης, ἦτοι ἐν τῇ διαπασῶν (μεσαίᾳ κλίμακι), και οἱ ὑψίφωνοι (παῖδες) ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀντιφωνίᾳ, ἦτοι ἐν τῇ δις διαπασῶν κλίμακι. Ἀνάλογόν τι σύστημα μελωδίας δέον νὰ ἐφαρμόζεται και παρ' ἡμῖν ἢ μᾶλλον τὸ ἀξιόλογον σύστημα τῆς συνηχητικῆς γραμμῆς τοῦ Μουσικοδιδασκάλου κ. Κ. Ψάχου. Δύσκολα τὰ ζητούμενα, θὰ εἴπωσιν τινες· ἀλλ' ἐχέτωσαν ὑπ' ὄψει ὅτι «τὰ καλὰ κόποις κτῶνται». Ἐννοεῖται δ' ὅτι διὰ τὸν καταρτισμὸν Ἐκκλ. Μουσικῶν χορῶν ἀπαιτεῖται και ἀνάλογος οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἐκ τοῦ Ταμείου τῶν Ναῶν, δι' ἣν τὸν λόγον ἔχουσιν οἱ κ. Ἐπίτροποι ἐπικουρούσης και τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς.

2) Νὰ ψάλλωσιν ἀπὸ βιβλίου («ἀπὸ βιβλίου») καὶ τὰ ἐπουσιωδέστερα ἔτι τῶν ἱσμάτων, ἀφ' οὗ παρασκευασθῶσι διὰ καταλλήλου προμελέτης, ὥστε νὰ εἶναι ἐκ τῶν προτέρων ὀρισμένα τὰ ψαλλόμενα μαθήματα, ἵνα ψαλῶσιν ἀκριβῶς καὶ ἀπταιστώς.

3) Νὸ τηρῶσι τὸν ὀρισμένον κατάλληλον ῥυθμὸν (χρόνον) ἐν τῇ ἐκτέλει καὶ νὰ κανονίζωσι τὴν βᾶσιν τοῦ ψαλλομένου μαθήματος διὰ τοῦ *τονόδου*, ὥστε νὰ μὴ ἐκτρέπονται εἰς κραυγὰς ἀπαισίας, ἀλλὰ νὰ ψάλλωσι «φωναὶ αἰσαίαι» μετὰ προσοχῆς καὶ κατανύξεως ὑπ' ὄψει ἔχοντες τὴν διάταξιν τοῦ Ο.Ε. Κανόνος τῆς ἐν Τρούλλῳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου: «*Τοὺς ἐπὶ τὸ ψάλλειν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις παρρηγοιούμενους βυβλίμεθα μῆτε βοαῖς ἀτάκτοις κεχρηῆσθαι καὶ τὴν φύσιν προδραυγῆν ἐκβιάζεσθαι, μῆτε τι ἐπιλέγειν τῶν μὴ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀρμοσίων*».

4) Νὰ ἀποφεύγωσιν ἀτίκτους καὶ ἀναρμόστους κινήσεις, μετὰ φόβον καὶ τρόμου ἐκτελοῦντες τὸ ἱερὸν αὐτῶν ἔργον, μετ' εὐλαβείας ἰστάμενοι καὶ μηδόλως παρεκκλίνοντες τοῦ σεμινοῦ καὶ ἱεροπρεποῦς (1), εὐσημιόνως δὲ τὴν φωνὴν αὐτῶν ἐκπέμποντες νὰ μὴ παρουσιάζωσιν οἰκτρὰν ὄψιν κατὰ τὴν ἐκτέλει τῆς ἱερᾶς ὑμνωδίας καὶ τὴν ἐξαγωγήν τῆς φωνῆς, κατὰ τρόπον τὴν καλαισθησίαν προσβάλλοντα. Νὰ δίδωσι τὸ σύνθημα τῆς προσευχῆς καὶ εὐλαβοῦς στάσεως κατορχόμενοι τῶν στασιδίων τῶν κατὰ τὰς ὀρισμένας ὥρας τῆς Θεῆς λατρείας (1.—Κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως, 2.—Μετὰ τὸ Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον κατὰ τὸν 50ὸν ψαλμὸν μέχρι τοῦ «Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας», 3.—Κατὰ τὴν «Τιμιωτέραν», 4.—Κατὰ τὴν Δοξολογίαν μέχρι τῆς ἀπαγγελίας τοῦ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεῖα τοῦ Πατρὸς», 5.—Κατὰ τὴν Μεγάλην Εἴσοδον τῶν Τιμίων Δώρων, 6.—Κατὰ τὸ «Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν» μέχρι τοῦ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», 7.—Πρὸ τοῦ «Πρόσχωμεν» μέχρι τοῦ «Ἄ Ἁγία τοῖς ἁγίοις», 8.—Εἰς τὸ «Μετὰ φόβου Θεοῦ . . »).

Ἄς εὖρη δὲ ἐν προκειμένῳ ἀπήχησιν εἰς τὴν καρδίαν τῶν Ἱεροψαλτῶν ἢ κατὰ τῶν παρεκτροπομένων ἐπιτίμησις τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ἐν ἱερᾷ ἀγανακτῆσει λέγοντος: «Ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε, δέον σε δεδιότα καὶ τρέμοντα τὴν ἀγγελικὴν δοξολογίαν ἐκπέμπειν, φόβῳ τε καὶ τρόμῳ τὴν ἐξομολόγησιν τῆ Κτίστη ποιῆσθαι καὶ διὰ ταύτης συγγνώμην τῶν πταισμάτων αἰτεῖσθαι, οὐ δὲ τὰ μίμων καὶ ὀρχηστῶν ἐνταῦθα παράγει, ἀτάκτως μὲν τὰς χεῖρας ἐπανατείνων καὶ τοῖς ποσὶν ἐφαλλόμενος καὶ ὄλῳ περικλώμενος τῷ σώματι». Πᾶς τις δὲ φαντάζεται ὁποῖα — οἰκτρὰς πάντως — ἐντυπώσεις ἀποκομίζει ὁ Ἅγιος, ὅσάκις ἂν παρακολουθῇ τὴν Λειτουργίαν Του ἐκτελουμένην παρὰ τινῶν τετραφωνιστῶν, ἐν συμφυρμῇ μάλιστα μετὰ δεσποινίδων. Τούτων ἄλλοι μὲν μετὰ τὴν βακτηρίαν τῶν ἀνα χεῖρας ἐπιδεικτικῶς περιβλέποντες καὶ ἀτάκτως περιστρεφόμενοι, ἄλλοι δὲ τὰ ἐνδύματα αὐτῶν καὶ τοὺς λαιμοδέτας ἀποβάλλοντες, ὡσεὶ πρὸς παλαιστράν ἀπεκδυόμενοι, μεταφέρουσι τὸ ἐκκλησιαστικὸν εἰς τὸ θέατρον ἢ εἰς τὸ καφωδεῖον μετὰ τὰ θυμελικὰ τῶν ἱσμάτων, ἅτινα οἱ Ἱ. Κανόνες ἀποδοκιμάζοντες τῶν ἱερῶν περιβόλων ἀπόρρητα διακηρύττουσι.

5) Νὰ καταβάλληται πᾶσα προσοχὴ καὶ μέριμνα ἐκ μέρους τῶν ψαλτῶν καὶ τῶν ἱερέων πρὸς τήρησιν ἀρμονικῆς μεταξὺ αὐτῶν συμφωνίας. Προκειμένου δὲ δ. ὁ ἱερεὺς νὰ ἀπαγγεῖλῃ ἐκφωνήσιν τινα, δέον νὰ προσέχη ὥστε ὁ τόνος τῆς ἐκφωνήσεως νὰ ἔχη ὑπολογισθῇ ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ προψαλέντος τροπαρίου. Ἐπίσης δὲ καὶ οἱ ψάλται ἀρχίζοντες τροπαρίον τι ὀφείλουσι νὰ ὑπολογίζωσι τὴν βᾶσιν αὐτοῦ

(1). Ἔθος ἱερὸν ὑπῆρχε μέχρις ἐσχάτων, ἵνα κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου τὸ Ἱερὸν Τριψῆδιον τίθηται πρὸ τῆς Εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ Εἰκονοστασίου (Τεμπλέου). οἱ δὲ ψάλται πρὶν ἢ καταλάβωσι τὸ στασιδίον τῶν ἐποίουν μετάνοιαν καὶ παραλαμβάνοντες τὸ ἱερὸν βιβλίον ἠσπάζοντο αὐτὸ καὶ τὰς Ἱ. Εἰκόνας, ὁ μὲν τοῦ Χριστοῦ ὁ δὲ τῆς Παναγίας, τὴν Θεῖαν ἐνίσχυσιν ἐπικαλούμενοι ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῆς περιόδου τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Τριψηδίου.

ἀναλόγως τῆς προηγηθείσης ἐκφωνήσεως, τοῦ ἱερέως. Ἄλλως, τὸ ἀποτέλεσμα ἡς μουσικῆς ἐκτέλεσεως θὰ εἶναι παραφωνίαί καὶ χασμωδίαί, αἵτινες ἐπιμελῶς δεόν νὰ ἀποφεύγωνται.

Ἐν τέλει οὐχὶ ἄσκοπον θεωροῦμεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι καὶ οἱ ἱερεῖς ὀφείλουσι νὰ συμβάλλωσιν εἰς τὴν τακτικὴν διεξαγωγὴν τῶν Ἄσματικῶν Ἀκολουθιῶν μὴ βιάζόμενοι πρὸς συντόμευσιν αὐτῶν μηδὲ χασμωδιῶν δι' ἀκαίρων ἐπεμβάσεων εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἱεροψάλτου προῖξενοι γενόμενοι.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΣΥΓΚΕΚΟΜΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΤΙΝΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΗ ΕΚΔΟΣΕΙ

Βρδ. = *βραδύτερον*. Τὸ «Βρδ» σημειοῦται κυρίως εἰς τὰς ἐν ἀναλελυμένην γραφῇ παρασημασμένας γραμμάς, (ὅπου δηλ. ὑπάρχουσι δίγοργα), ἵνα ὁ ψάλλων χαλαρώσῃ τὸν χρόνον πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς γραμμῆς ἐκείνης με βραδυτέραν γρονικὴν ἀγωγὴν. Ἄλλὰ καὶ αἱ ἀναλελυμέναί γραμμαί, εἰς ἃς δὲν σημειοῦται τὸ «Βρδ.», δεόν νὰ ψάλλωνται με βραδυτέραν τῆς τακτικῆς χρονικῆν ἀγωγὴν.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι Τριωδίῳ δίγοργα εἶναι ἀναλύσεις τῶν ἐξῆς ἰδία γραμμῶν :

α') *Τῆς πεταστῆς μετὰ κλάσματος* ( ) π. χ.

1. Ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ τῆς 2ας σελίδος ἡ ἀναλελυμένη γραμμὴ :

προσηλθὼν $\overset{\Gamma\alpha}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright}$ συνεπτυγμένως ἀντιπροσωπεύει τὴν Σοι

2. Ἐν τῷ προτελευταίῳ στίχῳ τῆς 3ης σελίδος ἡ ἀναλελυμένη γραμμὴ :

$\overset{\Delta}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright}$ ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν δυ νανται τὰ δάκρυα.

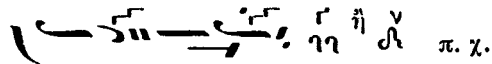
β') *Τὴν γραμμὴν* $\overset{\Delta}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright}$ ἀναλύω εἰς

$\overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright}$ ἡ ἡ

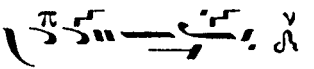
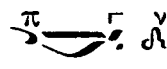
Ἐν σελίδι 5 στίχῳ τοῦ δοξαστικοῦ τῶν Ἀποστίχων ἡ γραμμὴ :

  $\overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright} \overset{\Gamma}{\curvearrowright}$ ἡ ἡ εἶναι ἀνάλυσις τῆς
Βεβαρη με ε ε ε ε ε εων

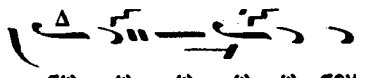

Βεβαρη
 με ε ε ε ε νων

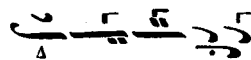
γ') Τὴν γραμμὴν ἀναλύω εἰς π. χ.

Ἐν σελίδι 28 στίχῳ 7 εἰς τὰς λέξεις «Σοὶ προσπίπτομεν» ἡ γραμμὴ :

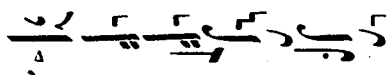
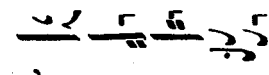
 εἶναι ἀνάλυσις τῆς
 προσ πι ι ι ι ι . πι ι ι

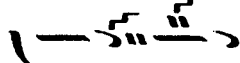
Ἐν σελίδι 216 εἰς τὴν λέξιν «καὶ σῶσον» ἡ γραμμὴ

 εἶναι ἀνάλυσις τῆς
 σω ω ω ω ω σον σω ω σον

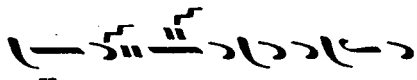
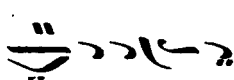
δ') Τὴν γραμμὴν ἀναλυτικώτερον σημειῶ οὕτω :

 π. χ. ἐν σελ. 216 (ἀρχὴ δοξαστικοῦ)

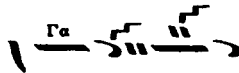

 ἀντὶ τῆς
 Τὴν ὕψη λο ο ο ο ο φρο ο λο ο ο φρο

ε') Τὴν γραμμὴν ἀναλύω εἰς π. χ.

Ἐν σελ. 216 στίχ. 3 τοῦ Δοξαστικοῦ εἰς τὴν λέξιν «Κύριος» ἡ γραμμὴ

 εἶναι ἀνάλυσις τῆς
 Κυ υ υ υ υ ρι ι ο ος Κυ ρι ι ο ος

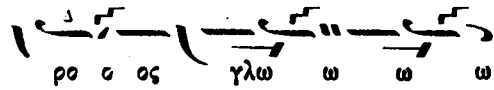
Ἐν σελ. 217 στίχ. 6 εἰς τὴν λέξιν «γενόμενος» ἡ γραμμὴ

 εἶναι ἀνάλυσις τῆς γραμμῆς
 Γε νο ο ο ο νο

ς') Τὴν γραμμὴν ἀναλύω εἰς

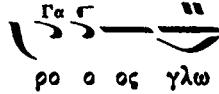

Ἐν σελ. 181 στίχ. 5

ρ ο σ ο ς γ λ ω ω ω

εἶναι ἀνάλυσις τῆς

ρ ο σ ο ς γ λ ω

- **Τκτ.** = **Τακτικῶς** (ἤτοι ἐπάνοδος εἰς τὴν τακτικὴν χρονικὴν ἀγωγὴν).
- **Ἡπ.** = ἠπίως.
- **Ἡμφ.** = ἡμιφώνως.
- **Ἰκετ.** = ἰκετευτικῶς.
- **Κλαυθ.** = κλαυθμηρῶς.
- **Ζωηρ.** = ζωηρῶς.

— Τὰ ἐν παρενθέσει ἀρκτικά στοιχεία τῶν φθόγγων τῆς μουσικῆς κλίμακος (Π), (Β), (Γ), (Δ) κτλ. τὰ ὁποῖα τίθενται ὑπεράνω ἢ κάτωθι τῶν μουσικῶν χαρακτήρων ἢ εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα, ἠλοῦσι τὸν φθόγγον, ὅστις πρέπει νὰ ἐπικρατῇ ὡς «ἴσον», καὶ οὐχὶ ὅτι ὁ χαρακτήρ ἐφ' οὗ τίθεται τὸ Π, Β κτλ. εἶναι Π, Β κτλ. Ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν ἵνα μὴ γίνηται θορυβώδης ἢ ἰσοκράτης, προτιμωμένης διὰ τοὺς ὀξεῖς μάλιστα φθόγγους (Δι, Κε) τῆς χαμηλῆς κλίμακος.

— Πολλαχοῦ σημειοῦμεν ἄνωθεν τῶν μαρτυριῶν τὸν Σταυρὸν (+) οὐχὶ ὡς σημεῖον ἐπιθρῶν εἰς τὴν καταμέτρησιν τοῦ χρόνου, ἀλλὰ πρὸς διακοπὴν τοῦ ῥαυματος καὶ τελειότεραν οὕτως ἀπόδασιν τοῦ νοήματος, καὶ ἵνα δοθῇ οὕτω καιρὸς εἰς τὸν ψάλλοντα νὰ ἀναπνεύσῃ, τοῦθ' ὅπερ δέον νὰ πράττῃ καὶ εἰς τὰ σημεῖα τῶν μαρτυριῶν. Προετιμῆσαμεν δὲ τὸν Σταυρὸν ἀντὶ τῆς σιωπῆς κυρίως δι' ἔλλειψιν τῶν σχετικῶν τυπογραφικῶν στοιχείων.

— Ἐν ἀρχῇ τῶν Τροπαριῶν μετὰ τὴν ἀρκτικὴν μαρτυρίαν τοῦ ἤχου σημειοῦμεν ἐν παρενθέσει τοὺς φθόγγους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς (Do), (Re), (Mi), (Fa) κτλ., ἵνα ὀρίσωμεν τὸν ὑψηλότερον φθόγγον, μὲ τὸν ὁποῖον εἰς ὑψίφωνος ἱεροψάλτης *χρησιμοποιοῦν τὸν τονοδότην* δέον νὰ κανονίσῃ ἐν τῷ ἀπηχήματι τὸ «ἴσον» τοῦ ἤχου τοῦ Τροπαρίου. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ μὴ ὑψίφωνοι δέον ἀναλόγως νὰ κανονίζωσι τὴν βᾶσιν τοῦ ἤχου δίδοντες τὸ «ἴσον» κατὰ ἓνα ἢ καὶ δύο τόνους χαμηλότερον, ἀναλόγως τῆς φωνητικῆς τῶν ἐπαρκειᾶς, ὥστε νὰ μὴ ἐκβιάζωσι τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν.

— Ἐπίσης χρῆσιν ποιῶμαι τῆς *κορῶνης* (◡) διὰ τὴν κατὰ βούλησιν τοῦ ψάλλοντος παρατάσιν τοῦ χρόνου τοῦ ἐφ' οὗ τίθεται χαρακτήρος. Ὅθεν, ὅπου τίθεται ἡ κορῶνη, ἕνεται ὁ ψάλλον νὰ παρατείνῃ κατ' ἀρέσκειαν τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου τοῦ χαρακτήρος, ὡσεὶ οὗτος ἔφερε τρεῖς ἢ πλείονας ἀπλάς, μὲ βαθμιαίαν χαλάρωσιν τῆς φωνητικῆς ἐντάσεως (εἰς τὴν ἀντιφωνίαν ἰδίως).

— Ἐπίσης μεταχειρίζομεθα πλεοναστικῶς ὑφέσεις καὶ διέσεις (ρ σ), ἵνα ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ψάλλοντος ὅτι οἱ ἐφ' ὧν τίθενται τόνοι εἶναι

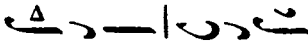

ἐλάχιστοι. Ἐπίσης πλεοναστικῶς ἐπαναλαμβάνομεν τὴν ἐναρμόνιον φθορὰν τοῦ Ζω (ρ), καίπερ μὴ λελυμένην, πρὸς ἐπισήμανσιν τοῦ φθόγγου (Ζω) καὶ εὐκολίαν τοῦ ψάλλοντος.

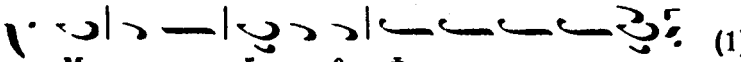
— Χρῆσιν πρὸς τούτοις ποιοῦμαι (εἰς τὰ πρῶτα ἰδίως τυπογραφικὰ φύλλα) *τρισήμων ποδῶν* παρενθέτων τοιούτους μεταξὺ τῶν δισήμων ἢ τετρασήμων καὶ ἐπισημαίνων αὐτοὺς διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 3. Πολλαχοῦ ὁμως ἀποφεύγω αὐτοὺς χωρίζων εἰς δισήμους, ἐν οἷς ἔστιν ἴδιε λαμβάνεται ἐν τῇ ἄρσει τὸ ἢ ἢ . Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ῥυθμικὴ ὀρθογραφία ἀπαιτεῖ ὀλίγον μετ' ἀντικενώματος () μεταχειριζόμεθα ὁμως ψηφιστὸν ἢ πεταστήν, πρὸς τήρησιν τῆς κατὰ παράδοσιν γραφῆς, καθόσον μάλιστα πρόκειται περὶ τονουμένων συλλαβῶν. Πολλοὺς τῶν τρισήμων, εἰς τὰ ἰδιόμελα ἰδίᾳ τοῦ στιχηρατικοῦ μέλους, δύναται ὁ ψάλλον νὰ μετατρέψῃ εἰς τετρασήμους 1) δι' ἐνὸς κλάσματος τιθεμένου εἰς τὸν πρῶτον ἢ τὸν τρίτον χαρακτῆρα τοῦ τρισήμου ποδός, ἀναλόγως τοῦ τονισμοῦ· π. χ.

σελ. 16.
 Α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μου

2) Δι' ἀφαιρέσεως κλάσματος ἐκ φθογοσήμου τοῦ τρισήμου ποδός.

σελ. 16.
 Ὁ θεός της σω τη ρι ας μου

3) Δι' αὐξήσεως τοῦ τελευταίου φθόγγου τοῦ πρὸ τοῦ τρισήμου ῥυθμικοῦ ποδός κατὰ ἓνα χρόνον, ὥστε ὁ α' φθόγγος τοῦ τρισήμου ποδός νὰ συγχρονῆται μὲ τὸ τέλος τοῦ προηγουμένου ῥυθμικοῦ ποδός ἀπαγγελλόμενος ἐν ἄρσει.

σελ. 1. (1)
 Μη προ σευ ξω με θα Φα ρι σα ι κως

(1). Ὡς γνωστὸν, ἡ λέξις «Μη» ἐν τῇ φράσει «Μη προσευξώμεθα Φαρισαϊκῶς» ἀποδίδεται εἰς τὸ «Φαρισαϊκῶς» (= Μη Φαρισαϊκῶς προσευξώμεθα), ἐν ᾧ μετὸ συνήθως ψαλλόμενον μέλος

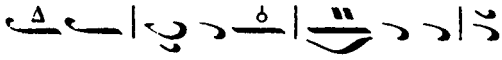
π ρ | — | ἢ
 Μη προ σευ ξω με ε θα ξω με ε θα

προτρέπεται τὸ ἐκκλησίασμα «νὰ μὴ προσευχηθῇ»! Πρὸς ἀποφυγὴν διαστροφῆς τῆς ἐννοίας μετεχειρίσθη δὺ ἀλλεπαλλήλους τρισήμους

π ρ | — |
 Μη προ σευ ξω με θα Φα ρι σα ι κως

τούς ὁποίους ὁμως δυνάμεθα νὰ μετατρέψωμεν εἰς τετρασήμους διὰ προσθήκης δύο χρονικῶν σημείων, ἥτοι σιωπῆς () εἰς τὸν πρῶτον καὶ κλάσματος () εἰς τὸν δευτέρου, ὡς ἄνω δείκνυται.

4) Διὰ προσθήκης ἑνὸς ἀνιόντος καὶ ἑνὸς ἰσοδυνάμου κατιόντος τόνου.

σελ. 55.
 η του ξυλου α πο γε ευ σις

σελ. 55.
 πα γγε γη κα τε σθι ι ω ων

5) Διὰ προσθήκης ἑνὸς ἀνιόντος τόνου καὶ δι' αὐξήσεως κατὰ ἓνα τόνον τῆς ποσοτικῆς δυνάμεως τῶν κατιόντων.

σελ. 96.
 νη στευ σω μεν ω σπερ εν

6) Διὰ προσθαφαιρέσεως ἀνιόντων καὶ κατιόντων τόνων ἢ χρονικῶν σημείων

σελ. 96.
 α ξι ω θει η μεν παν τες κα τι δειν

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

ΑΡΧΗ ΣΥΝ ΘΕΩ, ΑΓΙΩ,

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου ἑπτά, καὶ τὰ ἐξῆς δύο ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Ἀρχεται ὁ ἀριστερός χορός.

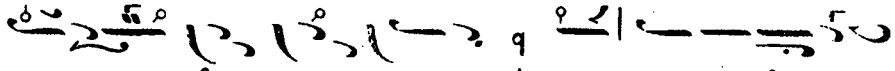
Ρυθμὸς Δίσημος ($\overset{0}{\cup} \overset{1}{\cup}$) γ χ Ἦχος ῥ̣ πα̣ (Fa)

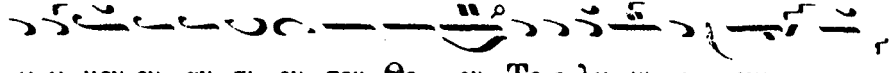
Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' Αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ Αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

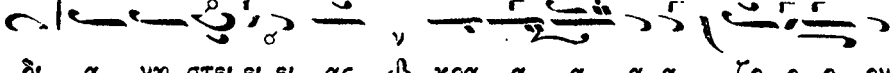
π̣ — — — — — π̣
ϣ̣ — — — — — ϣ̣
εκ πα σων των α νο μι ω ω ω ω ν α α αυ του

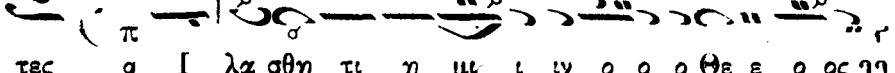
M η προ σευ ξω με θα Φα ρι σα ι κω ως α δε ελ φοι οι

π̣ — — — — — π̣
ϣ̣ — — — — — ϣ̣
οι ϣ̣ ο γαρ υ φω ω ω ν ε ε α αυ το ο ο ν η η τα

 πεινωω θηη σεε ταιαι Δ τα πεινωω θωωω

 ωω μενεν αν τι ον του θε ου Τεε λω νι ι κωω ως γη

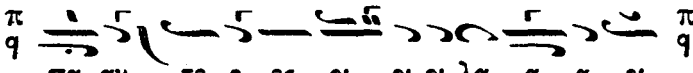

 δι α νη στει ει ει ασ Δ κρα α α α α ζο ο ο ον

 τες γ Ι λα σθη τι η μι ι ν ο ο ο θε ε ο ος γη

 Ημω
 τεις α μαρ τω λαι οις

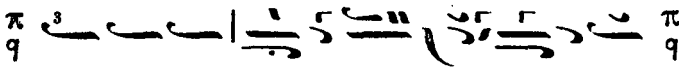
Τὸ αὐτὸ ὁ δεξιὸς χορὸς μετὰ τοῦ στίχου :

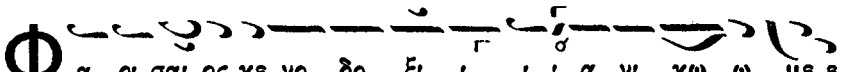
Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε Αὐτὸν

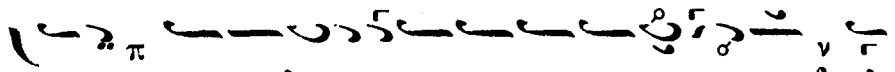

 πα αν τε ε ες οι οι οι λα α α οι

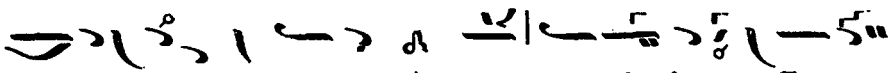
Εἶσα ὁ ἀριστερός :

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

 με νει εις το ον αι αι ωωωω να

 Φ α ρι σαι ος κε νο δο ξι ι ι ι α νι κω ω με ε

 νο ος γ και τε λω ω ω νης τη με τα νοι οι οι α Δ κλι

 νο ο με ε νο ος Δ προ ση ηλ θο ον Σοι οι οι

οι οι οι τω ω μο ο ο ο νω ω Δε σπο ο ο ο τη ρ

αλ λο με ε εν καυ χη σα με ε νο ος η η ε στε ρη η

θη των Α γα α θω ω ν ρ ο δε μη φθεγ ξα με ε νος η η

η ξι ω ω ω θη των Δω ω ω ρε ε ε ω ω ω ω ω

ρω ω ω ω ω ν ρ Εν του ου τοι οις τοι οις στε ε ε να γμοι

οι οι οις ρ στη ρι ι ξο ο ον με Χρι στε ε ε ο θε ε

ο ος ω ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

Δ'όξα . Ἦχος λ̄ ρ̄ Ἰ̄ Ἠ̄ (Re)

Ρυθμός Δίστημος (0 I) 4 X

αν το κρα α α α α το ορ Κυ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε ε κ οι οι οι οι οι οι οι οι δα ρ̄

πο σα α θυ υ υ υ υ να αν ται τα δα α α α α

α α κρυ υ ρ τα α δα α α α κρυ υ υ υ

υ υ α ρ Ε ζε κι α αν γα αρ ρ εκ τω ων

πυ υ λω ω ω ω ω ω ων του ου θα α να α α

α α α του ρ α νη η η η η η η η γα α

Α α α νη η η γα α α γον ἡ την α μαρ τω

ω ω λο ον ρ εκ των χρο νι ι ι ι ι ι ων πται

σμα α α α α α των ρ ε ε ερ ρυ υ υ υ υ

σα α α α ερ ρυ υ σα αν το ἰ το ον δε Τε ε λω ω

ω ω ω νηγν κ υ πε ε ερ το ον Φα ρι σαι αι αι ο ο ν

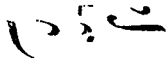
ε δι ι και αι αι αι αι ω ω ω ω σαν ἰ και

δε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο και δε ε

ε ε ε ο ο μαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

συν αυ τοι οι οι οι ος α α ρι ι ι θμη η η η

 σας ^(N) ε λε ε η σο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ον με

Και νυν :

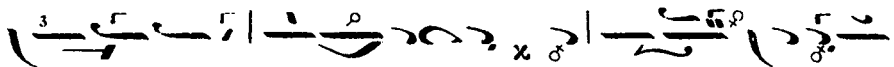
Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

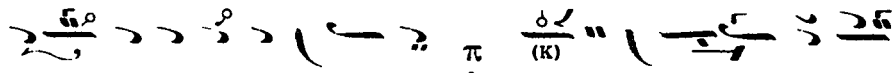
Ἐν τοῖς Ἀποστίχοις.

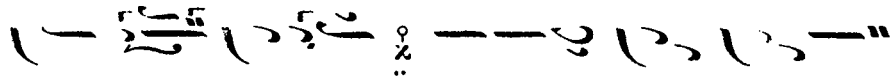
Τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα. Ἦχος Ἀϛ̣ ᾠ̣ Πα (Re)

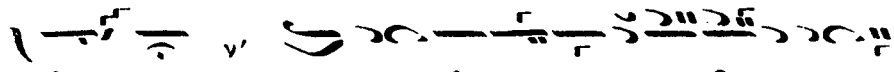
Ρυθμὸς Δίσημος ($\frac{0}{\text{C}}$ $\frac{1}{\text{C}}$) $\frac{1}{\chi}$

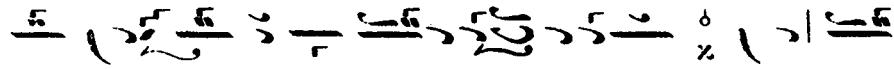
B

 ε βα ρη με ε ε ε ε ε νων η η των οφθαλ

 μω ω ω ω ω ω ν μου ου ᾗ εκ τω ν α α νο

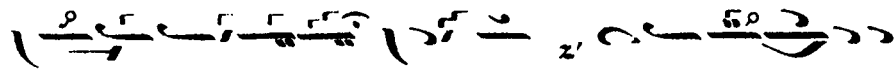

 μι ι ω ω ω ω ν μου ου ᾗ ου ου δυ υ υ υ

 υ υ υ να α μαι ᾗ α τε νι σαι αι και αι ι ι

 δει ει ει ν η η το ον αι θε ε ε ρα του Ου ου ου ρα α

 α νου ου ου ου η ου ου ου ου ου ου η αλ λα

 α δε ε ε ε ε ε ξαι αι αι με ως τον Τε

 λω ω ω ω ω ν η η η η η με τα νο ου ου ου

ουντα Σω ω τη η ηρ ῆ και ε λε ε η σο ο ον με

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Ἐκ τῆς παρακλητικῆς τὰ τοῦ ἤχου Ἀπολυτίκια καὶ Καθίσματα. Τὰ Ἐόλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοί. Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριφιδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι». Καταβασίαι αἱ τῆς Ὑπαπαντῆς «Χέρσον ἀβυσσοτόκον», ἐάν δὲν ἀπεδόθη ἡ Ἑορτή. Ἄλλως, αἱ ἐξῆς:

Καταβασίαι

Ψαλλόμεναι μετὸν συνήθη τῶν Καταβασιῶν δίσσημον ῥυθμὸν ἢ καὶ μετὸν ὑποσκάζοντα διπλοῦν λεγόμενον χρόνον

Ἦχος π λ Βου Δ (La=Δι) χ

Ως εν η πει ρω πε ζευ σα α ας ο Ι ορα α ηλ
 εν α θυσ σω ω ι ι χνε ε ε σι τον δι ω ω
 ω ω κτην Φα ρα α ω κα θο ρω ω ν πο ο ον του
 ου με ε ε νον θε ω ω ω ε πι ι ι νι κι ι ι
 ον ω δη η ην ε βο ο ο α α α α σω με εν
 Ουκ ε στιν Α α α γι ος ω ως Συ υ Ὁδη Γ' Βου
 Κυ ρι ι ε ο ο ο ο ο ο θε ε ε ο ος μου
 φω ω ω σας το κε ε ε ρας των πι στω ω ω ω ν

Σου ου α α α γα α α θε και στε ρε ω ω ω σα ας

α αυ του ου ους εν τη πε ε ε ε τρα τη η

η ης ο μο ο ο λο ο γι ι α ας Σου ου 'Ωδη Δ' Βου

Χρι στο ος μου ου Δυ υ υ να α α μις θε

ο ο ος και αι Κυ ρι ο ος η σε πτη Εκ

κλησι α α θε ο πρε ε πως μελ πει α να κρα ζου ου σα

εκ δι α νοι οι οι ας κα θα α ρας εν Κυ ρι ι

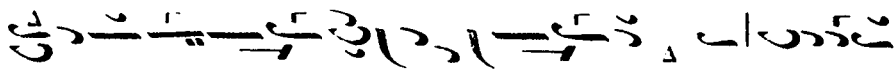
ι ι ω ε ε ε ο ορ τα α ζου ου σα α 'Ωδη Ε' Βου

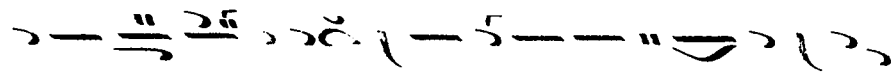
Τω θει ω φε ε ε ε γ γει Σου α γα α θε τας των

ορ θρι ζον των Σοι οι ψυ υ υ χα ας πο ο ο ο ο

θω κα τα α αυ γα α σον δε ε ε ο ο ο μαι

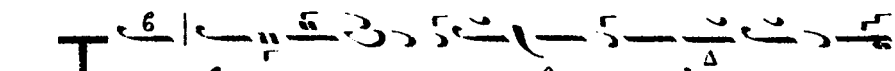
Σε ει δε ε ε ναι Λο ο ο ο γε ε ε θε ε ε

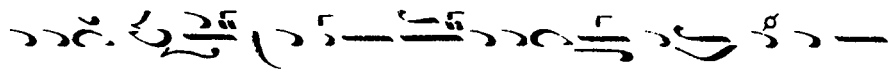

 ου τον ο ο ο ον τως θε ε ο ο ον εκ ζο ο ο φου

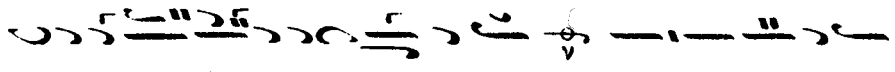

 των πται σμα τω ω ων α να α α κx α λου ου με ε

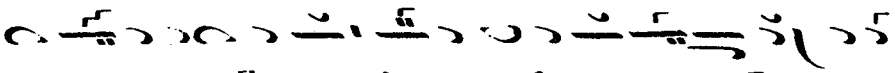

 νο ον

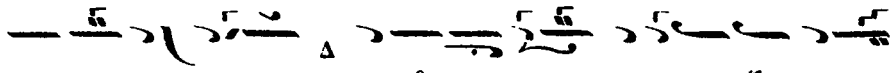

 'Φδῆς' Βου

 ου βι ι ι ου ου την θα α α λας σαν υ υ

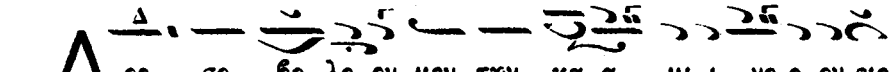

 υ υ φου με ε νη η ην κα α α θο ο ο ρων των πει ρα

 σμων τω κλυ υ υ δω ω ω νι τω ευ δι ω λι

 με ε ε ε νι Σου προσ δρα α μων βο ω ω Σοι α α

 α να α γα γε εκ φθο ρα α α α ας την ζω η η

 η ην μου πο ο ο λυ υ ε ε λε ε ε ε 'Φδῆς' Ζ' Βου

 Δ ρο σο βο λο ον μεν την κα α μι ι νο ο ον ειρ

 γα α α σα το ο Αγ γε ε λος τοι οι οι ος Ο οι οι

 ι ι οι οι ος παι αι αι αι τους Χαλ δαι αι ους δε

κα τα φλε ε ε γον προ ο ο ο στα γμα θε ε ου τον

τυ ρα αννον η ε ε πει ει ει σε ε ε βο ο ο αν

ευ λο γη το ρς ει ει ο θε ο ο ο ρς ο τω ω ων

Πα α τε ε ε ε ρω ων η η η μων 'Φδη Η' Βου

Αἰνοῦμεν, Ἐδλογοῦμεν καὶ

προ σκυ νου με ε εν τον Κυ υ υ ρι ον

Ε κ φλο γος ταις Ὁ ο σι ι ι οις δρο ο ο ο

σο ο ον ε ε πη η γα α σα ας και δι και ου

θυ υ σι ι ι αν υ υ υ δα α α τι ι ε ε

φλε ε ξα ας α α παν τα γαρ δρα ας Χρι στε ε

μο ο ο νω ω ω τω θου ου ου λε ε ε ε σθαι Σε

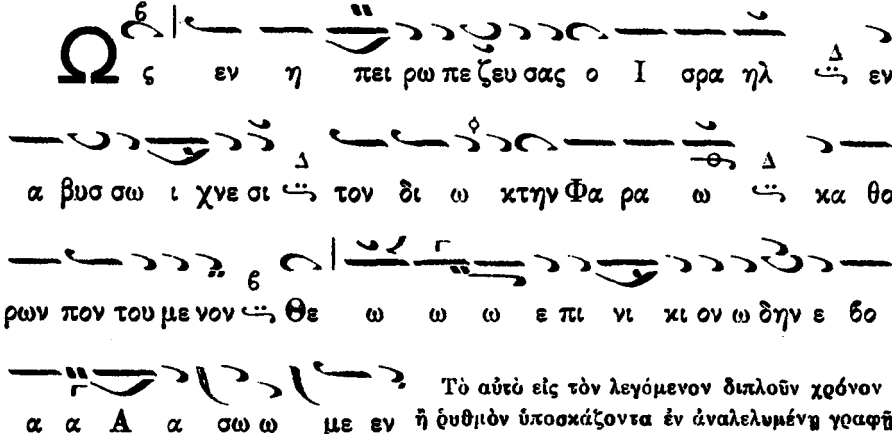
υ περ υ φου ου με ε εν εις πα α αν τας του ου ου

ου ους αι αι ω ω ω να α α α ας

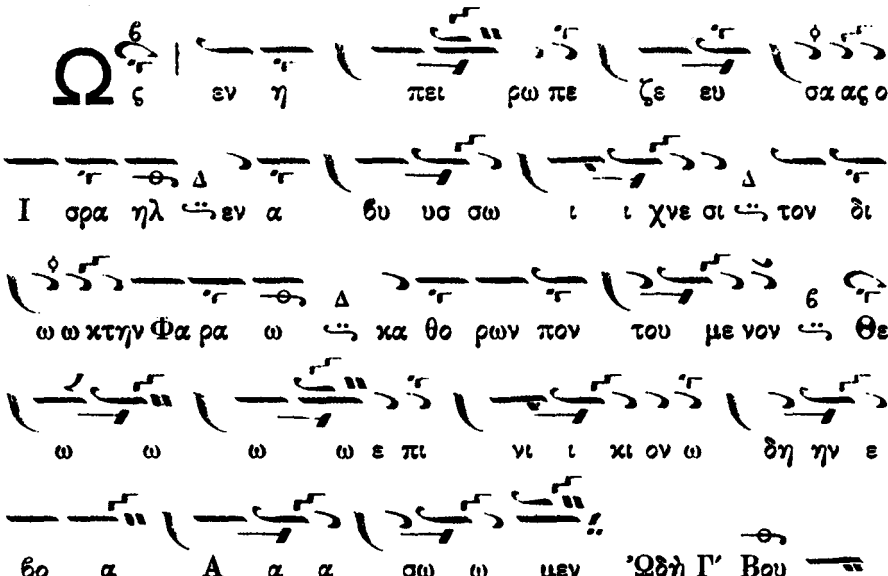
Αἱ Καταβασαί Σύντομοι.

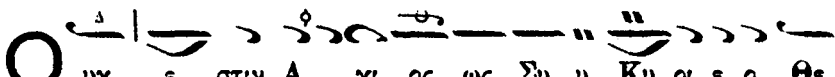
(Εἰς σύντομον Εἰρημολογικὸν μέλος) Ρυθμὸς Δίσημος ($\overset{0}{\text{—}} \overset{I}{\text{—}}$) $\overset{1}{\chi}$

Ἦχος λ̣ Βου $\overset{\ominus}{\text{—}}$ Ὁδὴ Α΄

 Ω ς εν η πει ρω πε ζευ σας ο Ι σρα ηλ εν
 α βυσ σω ι χνε σι τον δι ω κτην Φα ρα ω κα θο
 ρων πον του με νον θε ω ω ω ε πι νι κι ον ω δη η ε βο
 α α Α α σω ω με εν Ἡ αὐτὸ εἰς τὸν λεγόμενον διπλοῦν χρόνον ἡ ῥυθμὸν ὑποσκάζοντα ἐν ἀναελυμένῃ γραφῇ

(λίαν ἀργῶς) $\overset{1}{\chi}$ Ὁδὴ Α΄ Βου $\overset{\ominus}{\text{—}}$

 Ω ς εν η πει ρω πε ζε ευ σας ο
 Ι σρα ηλ εν α βυ υσ σω ι ι χνε σι τον δι
 ω ω κτην Φα ρα ω κα θο ρων πον του με νον θε
 ω ω ω ω ε πι νι ι κι ον ω δη η η ε
 βο α Α α α σω ω με νον Ὁδὴ Γ΄ Βου

 Ο υκ ε στιν Α γι ος ως Συ υ Κυ ρι ε ο θε

ο ο ος μου ο υ ψω σας το κε ρας των πι στων Σου Α γα

θε και στε ρε ω σας η μας εν τη πε τρα της ο μο λο

για ας Σου ου

’Ωδη Δ’ Βου

Χ ρι στος μου δυ να μις θε ος και Κυ ρι ος η

η Σε πτη εκ κλη σι α θε ο πρε πως μελ πει α να κρα

ζου σα εκ δι α νοι ας κα θα ρας εν Κυ ρι ω ε

ορ τα ζου σα α

Τ ω θει ω φε γγει Σου α γα θε τας των ορ θρι

ζον των Σοι ψυ χας πο θω κα τα α αυ γα σον δε ομαι

Σε ει δε ε ε ναι ε Λο γε θε ου τον ο ον τως θε

ον εκ ζο φου των πτι σμα των α να κα λου με ε

νο ον

’Ωδη ΣΤ’ Βου

’Ωδη ΣΤ’ Βου

Τ ου βί ι ου την θα λα σσαν υ φου με νην κα θο
 ρων τον πει ρα σμων τω κλυδωνι τω ευ δι ω λι με νι Σου
 προς δρα μων βο ω ω Σοι Α να γα γε εκ φθο ρας
 την ζω ην μου Πο λυ ε λε ε ε ε 'Ωδη Ζ' Βου

Δ ρο σο βο λον μεν την κα μι νον ειρ γα σα το Α γγε λος
 τοις Ο σι οις Παι σι ι τους Χαλ δαι ους δε κα τα φλε
 γον προ στα γμα Θε ου τον τυ υ υ ρα νον επει σε βο αν
 Ευ λο γη τος ει ει ο Θε ο ο ος ο των Πα
 τε ρων η μω ω ων 'Ωδη Η' Βου

Αίνουμεν, Εδλογοῦμεν

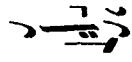
Χ και προ σκυ νου ου ου μεν τον Κυ ρι ον
 Ε κ φλο γος τοις Ο σι οις θρο ο ο σον ε πη γα
 σας και Δι και ου καρ δι αν υ υ υ δα τι ε φλε ξας

Α παν τα γαρ θρας Χρι στε ε μο νω τω βου λε σθαι Σε υ περ

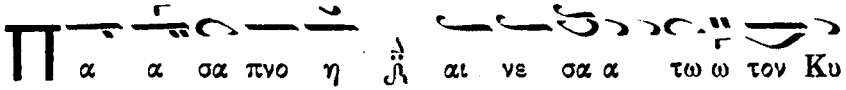
υ φου μεν εις παν τας του ους αι ω ω ω να α

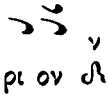
α α ας

Ἐπακολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

«Ἡἄσα πνοή» Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη (Re) χ̣ (δίσημος)

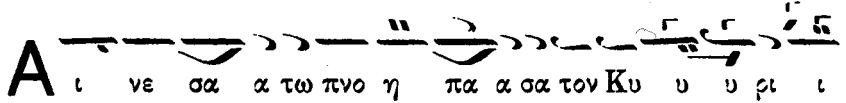

Π α α σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ

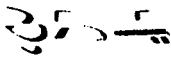

ρι ον ρ̣

Τὸ Γ'

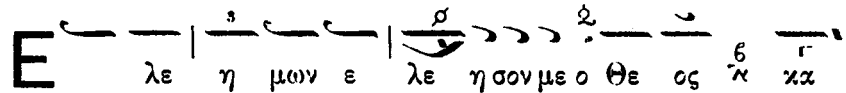

Α ι νε σα α τω πνο η πα α σα τον Κυ υ υ ρι ι

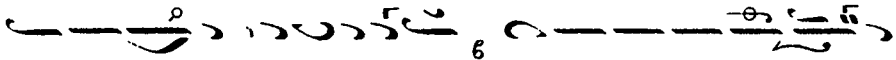

ο ο ο ον

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ ρ̣ χ̣

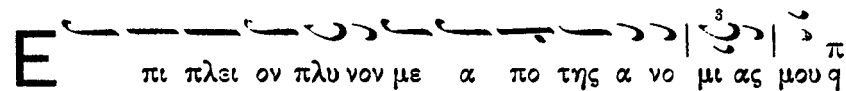
Ε λε η μων ε λε η σον με ο θε ος κ̣ κα

τα το με γα ε λε ο ο ος Σου κ̣ κ̣ κ̣ τα το πλη η θος

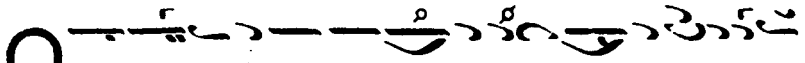

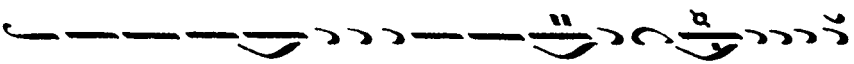
των οικτιρ μων Σου ε ξα λει φον το α νο μη μα μου ρ̣

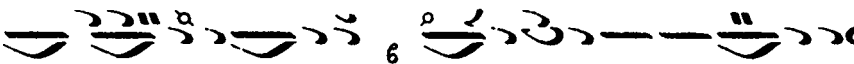
Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ας μου ρ̣

 και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σο με v
Δ

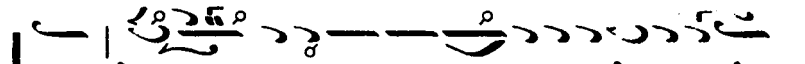
Ο

 ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω ω σκω v
Δ

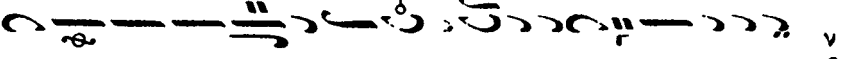

 και η α μαρ τι α μου ε νω πι ον μου ε στι δια παντος v
Δ

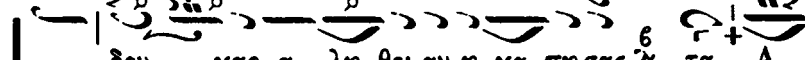

 Σ ♯ ♯ ♯ ♯ ♯ ♯

 μο νω η μαρ τον Δ και το πο νη ρον ε

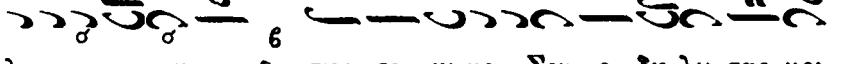

 νω πι ον Σου ε ποι η σα λ ο πως αν δι και ω θης εν τοις

 λο γοις Σου Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι Σε v
Δ

 | δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη η φθην 6
κ

 και εν α μαρ τι αις ε κυ ση σε ε με ε η μητη ρου v
Δ

 | δου γαρ α λη θει αν η γα πη σας 6 κ τα Α δη

 λα και τα κρυ φια λ της σο φιας Σου ε δη λω σας μοι v
Δ

Τὸ αὐτὸ Ἄργον χοροστατοῦντο; Ἀρχιερέως v γ Δ Χ

 | δου ου γαρ Δ α λη θει α αν η η

 γα πη η σα ας τα α δη η λα α και τα κρυ υ

υ υ φ ι ι ι α κ της σο φ ι α ας Σου ου ε

δη λω ω ω σα α ας μοι δι

Εὐλογοῦντος δὲ τοῦ Ἀρχιερέως ὁ Δεξιὸς χορὸς ψάλλει συγχρόνως τὸ

«Εἰς πολλὰ ἔτη» χ

Ε ις πο ολ λα α α α α α α α α α

α ε ε ε ε ε τη Δε ε ε ε ε

σπο τα α α Κυι συνεχίξει τὸν ψαλμὸν δι

Ρ αν τι ει εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη σο

μαι δι πλυ νει ει εις με κ και υ περ χι ο να λευ καν

θη σο μαι δι

Α κου τι εις μοι α γα λι α σιν και ευ φρο συ

νην δι α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να δι

Α πο στρε φον το προ σω πον Σου α πο των α μαρ τι

ων μου ἦ και πασαςτας α νο μι ασ μου ου ε ξα λει φον ἦ

Καρ δι αν θα ραν ἦ κτι σον εν ε μοι ο Θε ος ἦ

και πνευ μα ευθε ε γ και νι σον εν τοις ε γ κα τοις μου ἦ

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που Σου ἦ και

το Πνευ μα Σου το Α γι ον μη αν τα νε λης α πε μου ἦ

Απο δο σμοι την α γα λ λι α σιν του σω τη ρι ου

Σου ἦ και Πνευ μα τι η γε μο νι κω ω στη ρι ξον με ἦ

Δι δα α ξω α νο μου στας ο δους Σου ἦ και α.

σε θεις ρ ε πι Σε ε Ε ε πι στρε φουσι ἦ

Ρυ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ἦ ο Θε ος

της σω τη ρι ας μου ἦ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μου

την δι και ο συ νην Σου ἦ

Κ υ ρ ι ι ε τ α χ ε ι λ η μ ο υ α ν ο ι ο ι ξ ε ι ς και τ ο σ τ ο μ α

μου α ν α γ γ ε λ η ι τ η ν α ι ν ε σ ι ν Σ ο υ

Ο τ ι ε ι η θ ε λ η σ α ς θ υ σ ι ι ι α ν ε

δ ω κ α α α ν ο λ ο κ α υ τ ω μ α τ α ο υ κ ε υ δ ο κ η σ η ς

Θ σ ι α τ ω θ ε ω π ν ε υ μ α σ υ ν τ ε τ ρ ι μ μ ε

ε ε ν ο ν κ α ρ δ ι ι α ν σ υ ν τ ε τ ρ ι μ μ ε ε ε ν η ν κ α ι τ ε τ α π ε ι ν ω

μ ε ν η ν ο θ ε ο ο ς ο υ κ ε ξ ο υ δ ε ν ω σ ε ι

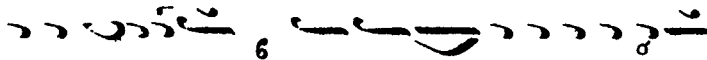
Α γ α θ υ ν ο ν Κ υ ρ ι ε ε ν τ η ε υ δ ο κ ι α Σ ο υ

τ η ν Σ ι ω ν και ο ι κ ο δ ο μ η θ η τ ω τ α τ ε ι χ η Ι ε ρ ο υ σ α λ η μ κ

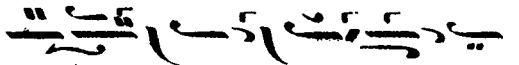
Τ ε ε υ δ ο κ η σ ε ι ς θ υ σ ι ι α ν δ ι κ α ι ο σ υ ν η ς

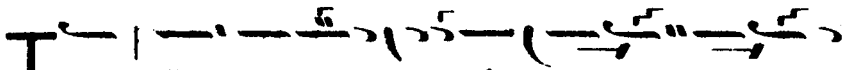
Α ν α φ ο ρ α ν η κ α ι ο λ ο κ α υ τ ω ω μ α α τ α

Τ ε α ν ο ι σ ο υ σ ι ν ε π ι τ ο θ υ σ ι α σ τ η ρ ι

 ον Σου μο ο ο σχους λ και ε λε η σον με ο θε ος

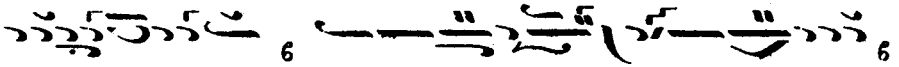
λ Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Γι υι ω λ και Α γι ι ω

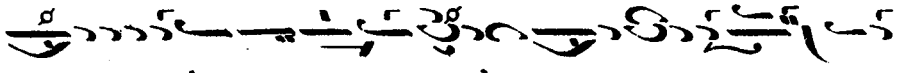

 Πνε ε ε ε ευ μα α α α τι

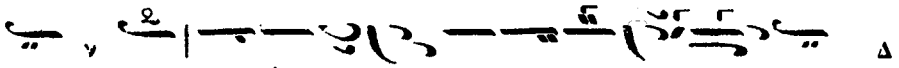

 Τ ης με τα ναι οι α α ας α α α α α α

 ναι οι ξον μοι πυ υ λας ω ο ο ο ο ο ο ο ο τα

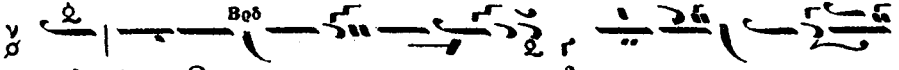

 Ορ θρι ι ζει γαρ το πνε ευ μα μου προς Να ον.

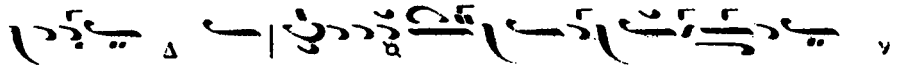

 τον Αγι ο ον Σου λ Να ον φε ρο ον του ου σω μα τος λ

 ο ο ο ο λο ον ε ε σπι λω ω με ε ε ε ε

 νον ρ αλ λως Οι κτιρ μον κα α α θα α α ρον

 ευ σπλα αγχνω Σου ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε

 αλ λως Οι κτι ι ι ι ι ι ρμονα κα α α α

 θα ρον ρ ευ σπλα αγχνω Σου ε ε ε λε ε ε ε ε

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω ω ω νων α α α μην λ

της σω τη ρι ι α ας ε ε ε ε ε ευ

θυ υ νον μοι τρι ι θους θε ο ο ο το ο ο ο κε λ

αι σχραι αις γαρ κα τερ ρυ υπω σα την ψυ χη ην

αμαρτι ι ι αις ως ρα θυ μω ως το ον θε ο ονομουκ

ο ο ο ο λο ον ε εκ θα πα α νη η η η η

σας ρ Ταις Σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α α σης α α κα θα α αρ σι ι ι ι ας ^{Ετερον} τέλος

Ταις Σαις πρε σβει ει ει αις ρυ υ υ υ

σαι με ρ πα α α α σης α α κα θα α αρ σι ι ι ι

ας

Χορὸς δὲ νὰ μεταβάλωμεν τὴν βάσιν ψάλλομεν καὶ τὸ Πεντηκοστάριον
«Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δαινῶν» ὡς ἀπὸ τοῦ Νη.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα (Re)

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν Σου

Ε ξα λειφον το α νο ο μη μα α α μου

α πλη η η η η η η η θη ς των πε πραγ με

ε ε νων μοι δει ει νω ων η η εν νο ω ω ω ο ο τα

α α λα ας τρε ε ε ε ε ε ε ε ε μω ω

την φο ο θε ε ραν η με ε ε ραν τη ης κρι ι

ι ι ι ι ι σε ως αλ λα α θα αρ

ρω ων ε̇ εις το ε λε ος της ε ε ευ σπλα γχι ι ι

α α α ας Σου ως ο ο Δα α α βι ι ιδ

βο ω ω ω Σοι Ε λε η η σον με ο ο θε

ε ος κα τα το με ε ε γα α Σου ε λε ο ο ο ο ο ο ος

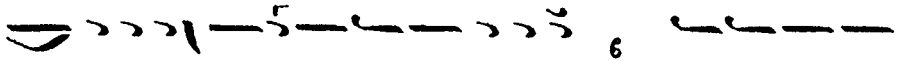
Ἄτερον π

Τ α α πλη η η η η η η η η η η θη λ των πε πρα
 γμε ε ε νων μοι δει νων η η εν νο ω ω ω ω ω
 ο ο τα α α α α λα ας λ χ τρε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε μω κ την φο ο βε
 ρα α αν ς η με ε ε ε ε ρα α αν της κρι ι
 ι σε ε ε ως α α λ λα θα ρ ρ ω ν εις το ε λε ος
 της ε ευπλα γχι ι ι α α ας Σου ῥ ως ο Δα
 βιδ βο ο ο ω ω ω Σοι ε λε ε η η η σο
 ο ο ον με ε ε ε ε ο ο θε ε ο ο ο ο ο ο
 ο ος κα τα το με γα Σου ε λε ο ο ο ο ο ος

Εἶτα : «Σῴσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου» καὶ στιχολογεῖται

Η ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ Ἦχος λ (La) χ (Δίσσημος)

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου διμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

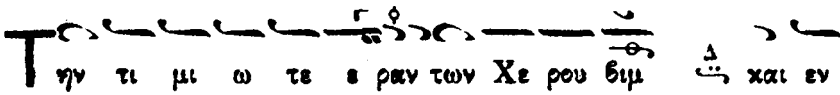

φθο ρως θε ον Λο γον ον τε κου σαν την ον τως θε ο το

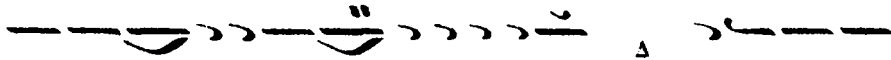

κον Σε με γα λυ υ νο μεν

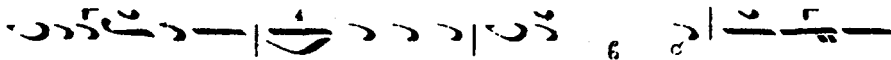
Ἔτερον Δ

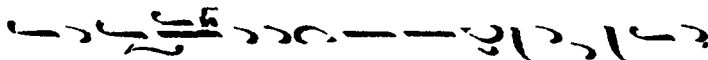
Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου θιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

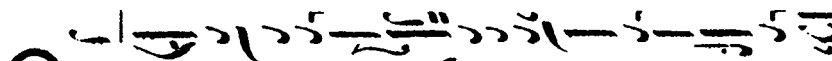

φθο ο ρως θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως

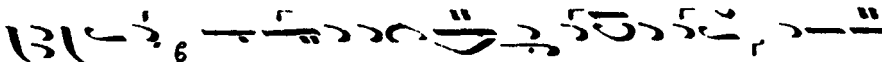

θε ο το ο κον Σε με γα λυ υ νο μεν

Η ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ Ὕδῃ θ' χ (Δίστημος)

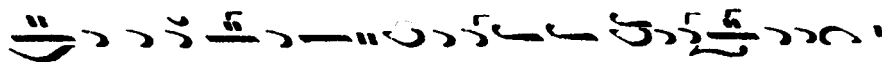
ε ον αν θρω ω ω ποις ι δει ει ει ν α α δυ

να το ον ο ον ου τολ μα Α α γγε ε ε λων ρ α τε νι

σαι τα Τα γμα τα α δι α Σου θε Πα να α γνε ω

ρα α α θη βρο ο τοι εις Λο ο ο γος σε σα α α α αρ κω ω

με ε ε νος ⁶ Ο ο ον με γα α α λυ υ ν ο ν τες ^Δ

συν ταις Ου ρα νι αι αις Στρα τι αι αι αι αις Σε μα α κα α ρι

ι ζο με ε εν ^Δ (ἀργῶς) ⁷ Χ

⊖ ε ον αν θρω ω ποις ι δειν α δυ να τον ⁶ Ο ον

ου το λ μα Α γγε λων α τε νι σαι τα Τα γμα τα ^ν Δι α Σου

δε Πα να γνε ω ρα θη βρο ταις ^Δ Λο ο γος σε σα ρ κω με

ε ε νος ⁶ Ον με γα λυ νον τες ^Δ συν ταις Ου ρα νι αις

Στρα τι αις Σε μα κα ρι ι ζο με ε εν

Τὸ αὐτὸ εἰς ἀναλελυμένην γραφὴν τοῦ διπλοῦ λεγομένου χρόνου

(λίαν ἀργῶς) ⁷ Χ ^Δ

⊖ ^Δ ε ο ον αν θρω ω ποις ι δειν α δυ να τον ⁶

Ο ον ου το λ μα α Α γγε ε λων α τε νι ι σαι τα

Τα γμα τα ^ν Δι α Σου δε Πα αν α γνε ω ρα α

θη θρο τοις Λο ο ο γος σε σαρ κω με ε ε νος Ο ον
 με γα λυ υ νον τες συν ταις Ου ρα νι ι αις Στρα τι
 αι αις Σε μα κα ρι ι ι ζο με ε ε ε ε εν

Ἐξασπαστειλάρια : Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τοῦ Τριψιδίου μετὰ τοῦ Θεοδοκίου.
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ : Ἀναστάσιμα 4 (εἰς στιχηραρικὸν μέλος κατὰ προτίμησιν)
 καὶ τοῦ Τριψιδίου 4 ἦτοι τὰ δύο τοῦ Ἑσπερινοῦ («Μὴ προσευξώμεθα» καὶ «Φαρισαῖος
 κενοδοξίῃ νικώμενος») καὶ τὰ ἐξῆς δύο :

Ρυθμὸς Δίσσημος (0 1) ᾗ χ ᾗ Ηχος ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου· ὑψωθήτω ἡ χεὶρ Σου

μη ε πι λα θη των πε ε νη η η των Σου

εις τε ε ε ε λο ος

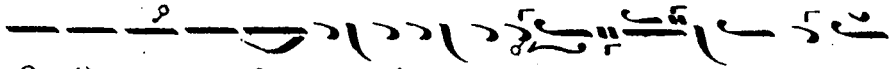
ου Τε λωνου και του Φα ρι σαι ου ου το δι α α

α φο ρον ε πι γνου ου σα ψυ χη η η η η

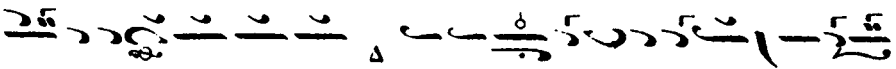
μου του με εν μι ι ση η σον την υ πε ρη φα

νο ον φω ω ω νην του δε ε ε ε ζη λω σον την

ευ κα α τα νυ κτον ευ χην δι και βο ο η η η η σον ᾠ

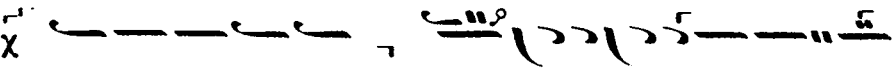
Ο Θε ος ι λα α σθη τι ι ι ι ι ι ι μοι

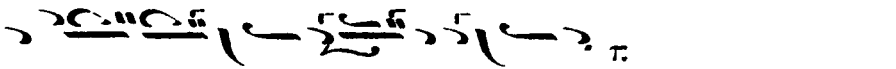
τω ω α μαρ τω λω ρ κα: ε λε ε ε ε ε η σο ο ο

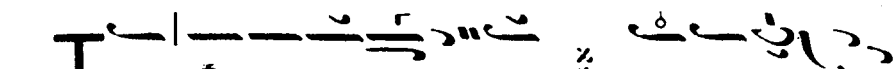
με ε η η Έξομολογήσομαι Σοι, Κύριε, ἐν ὄλη καρδίᾳ μου η η

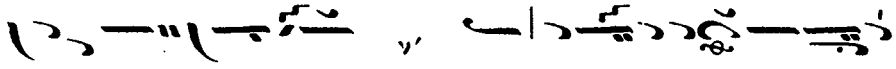
Χ δι η γη σο μοι χ παν τα α τα α θα αυ μα

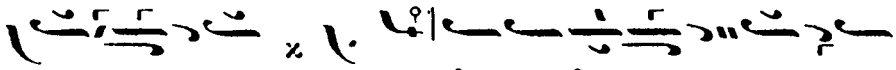
α σι α α α α α Σου η

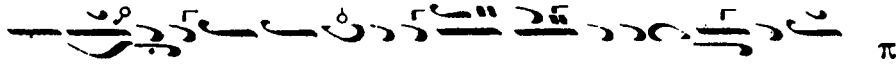
Τ ου Φα ρι σαι αι αι αι ου η την με γα λου

χον φω ω νη ην η η πι στοι αι μι ση η η

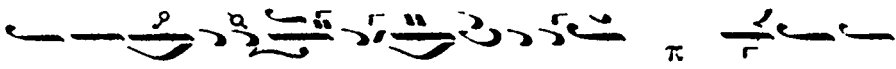
σα α α αν τες του δε τε λω ω ω ω νου την ευ

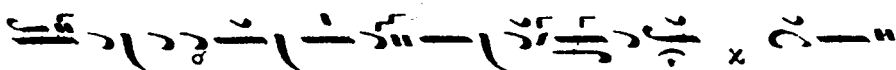
κα τα νυ υ κτον ευ χη η ην ζη λω ω σα α αν τες η

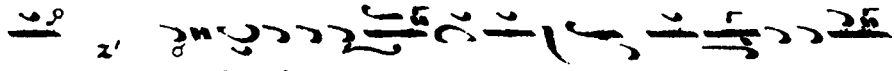
μη τα Γ φη λα α α α φρο ο νω ω ω μεν η αλ

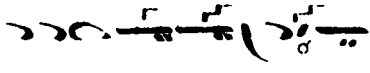

λε αυ του ους τα α πει νου ου ουν τες η εν με τα

νοι οι α α κρα α α α α ξω ω ω μεν η Ο Θε ε

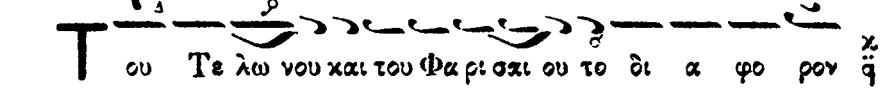

 ρς ηη ι ι λα σθη τι ι ταις α μαρ τι ι ι ι αι

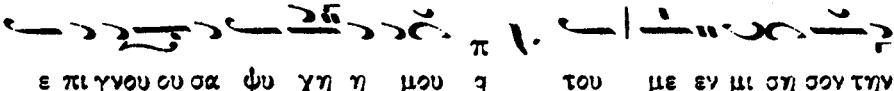

 αις η η η μω ων

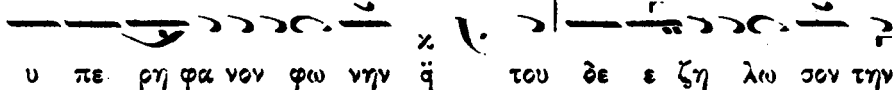
Τὰ αὐτὰ Εἰρμολογικῶς

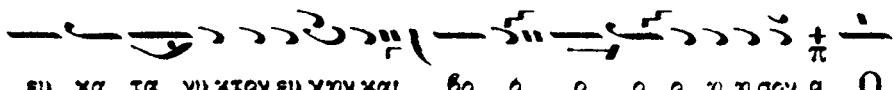
Παραλείποντες τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ («Μὴ προσευξώμεθα» κτλ.) Ψάλλομεν Ἄναστάσιμα πέντε εἰς μέλος εἰρμολογικόν, καὶ τὰ ἐπόμενα δύο δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Ἄρχεται ὁ ἀριστερὸς χορὸς ἀπὸ τοῦ στίχου «Δίνετε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις»

(Ἀργῶς) Δόσημος χ ηη ρ.

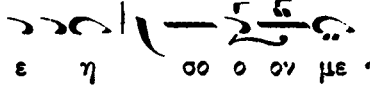

 ου Τε λω νου και του Φα ρι σαι ου το δι α φο ρον

 ε πι γνου ου σα ψυ χη η μου ρ του με εν μι ση σον την

 υ πε ρη φα νον φω νην του δε ε ζη λω σον την

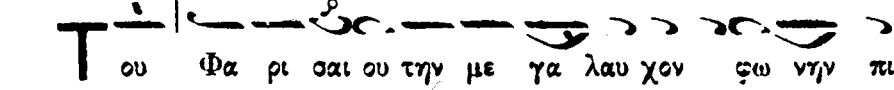

 ευ κα τα νυ κτον ευ χην και βο ο ο ο η η σον ρ Ο

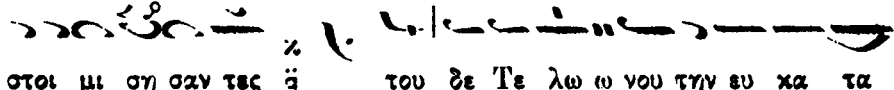

 θε ος ι λα σθη τι μοι τω α μαρ τω λω ηη και ε λε

 ε η σο ο ο ν με ηη

Τὸ αὐτὸ ὁ δεξιὸς μετὰ τοῦ στίχου «Ἀνάστηθι Κύριε, ὁ Θεὸς μου». Εἶτα ὁ ἀριστερὸς

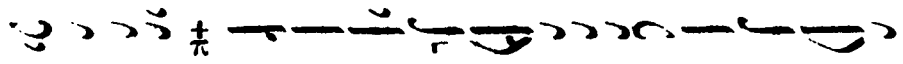
Στίχ. Ἐξομολογήσομαί Σοι, Κύριε, ἐν ὄλη καρδίᾳ μου·

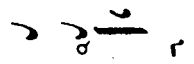

 ου Φα ρι σαι ου την με γα λου χον φω νην πι

 στοι μι ση σαν τες του δε Τε λω ω νου την ευ κα τα

 νυ πτον ευ χην ζη λω σαν τες q μη τα γ ψη λα φρο νω μεν q̇

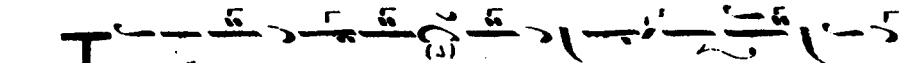

 αλλ ε αυ τους τα πει νου ου ουν τες q̇ εν με τα νοι α α

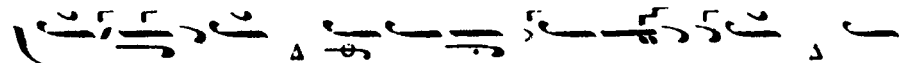

 κρα ξω ω μεν q̇ Ο Θε ος ι λα σθη τι ταις α μαρ τι ι

 αις η μων η η

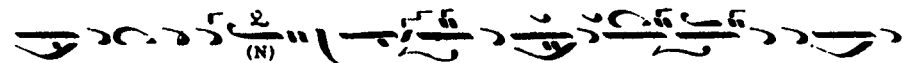
Δόξα. Ἦχος ἁ̇ ἁ̇ Νη̇ (Re)

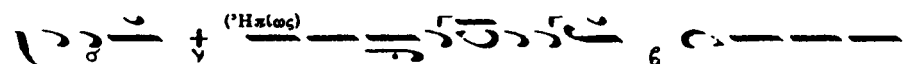
Ρυθμός Δόσημος: (0 1) ἁ̇

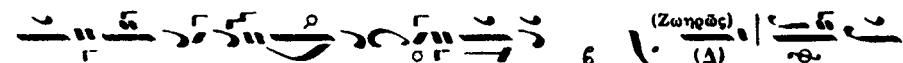

 Τ αις εξ ε ε ε ερ γων και αυ χη η η η η η

 σε ε ε ε σι ἁ̇ Φα ρι σαι αι αι αι αι ον δι

 και ου ουν τα ε αυ αυ τον ἁ̇ κα τε ε ε ε ε

 ε κρι ι ι να ας Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε Κυ υ

 ρι ι ε ἁ̇ και Τε λω ω ω ω νην ἁ̇ με τρι ο πα

 θη η η η η η σα αν τα α ἁ̇ και στε ε

 να γμοι οι ος ἁ̇ ι λα σμο ο ο ο ο ον αι αι αι

μου σου σου σου σου με ε νο ο ον ε ε ε

δ: και αι αι αι αι ω ω ω ω σας ρ Ου γαρ

πρ ο σι ι ι ι ε ε σαι q τους με γα λο

ο ο ο ο φρο ο ο νας λο γι ι ι σμου ους ηη

και τας συν τε τριμ με ε νας καρ δι ι ι ας q ουκ

ε ξου θε ε ναι ει ηει ει ει ει εις ρ δι ο ο ο ο ο

και η η μεις ρ Σοι οι προσ πι ι ι ι ι ι ι ι

πτο μεν ε εν τα πεινω ω ω ω ω σει κ τ(ι) πα

θον τι ι δι ι η η η η μα ας ρ Πα ρα α α α α

α α σχου την α α α α α α α φε ε τη η ην

α α φε ε ε σιν ρ και αι το με ε ε γα

ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος

(N) ο

(M) γ

(N) π

ρ

(Δ)

ρ

ρ

ρ

ρ

ρ

Και νῦν : ῥ'περευλογημένη. — Δοξολογία. — Ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Κοντάκιον (Πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον»).

Φαρισαίου φύγωμεν | ὑψηγορίαν | και Τελώνου μάθωμεν | τὸ
ταπεινὸν ἐν στενάγμοις | πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες· | Ἰλά-
σθητι, μόνε | ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» Ἀναστάσιμα 7 και τὰ
ἔξης δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριψιδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Ἀρχεται ὁ ἀριστερός
ἀπὸ τοῦ στίχου «Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος» (ιδεῖ ἐν σελ. 1).

Ρυθμὸς δίσσημο; (0 1) 7 χ ῥΗχος ῥ πα (Fa)

Εἰς α να μαρ τη τον χω ραν και ζω η ρα αν ε
 πι ι στε ευ ευ θην ρ γε ω σπο ρη η η η σα α ας την
 α μαρ τι ι ι ι αν τη ὄρε πα νη ε θε ε
 ρι ι σα ηη τους στα χυ ας της α με ε λει ει ει α ας
 και ὄρα γμα των ε στι ι θα σα ηη πρα ξε ων μου τας θη η
 η μο ο νι ι ας ηη α ας και κα τε ε στρω σα λ ουχ
 α λω νι ι της με ε τα νοι οι οι οι ας ρ
 Αλλ αι τω ω ω ω Σε τον προ αι ω νι ον γε ωρ γο

ον η μω ων θε ε ον π τωι α νε μω της Σης φι λε

ευ σπλαγ χνι ι ας ηη α πο λι κμι σον το α α α χυ ρο

ον των ε ε ε ερ γω ω ω ων μου ρ και σι ταρ

χη σον τη ψυ χη η μου την α α α α α α α

φε σιν ρ εις την ου ρα νι ον Σου συγ κλει ων με α πο θη

κη ην και σω ω ω σο ο ο ον με ρ ρ

Στίχ. Αινείτε τον Κύριον πάντα τὰ Ἔθνη (σελ. 2) π

κη ην και σω ω ω σο ο ο ον με ρ ρ

Ε πι γνω μεν α θελ φοι οι ε του μου στη ρι ι ου

την δυ υ υ να α α μιν ρ τον γαρ εκ της α

μαρ τι ι ι ας ρ προς την πα τρι κη ην ε ε στι ι

αν ηη α να θρα μον τα α Α σω τον υι ι ο ο ον ηη

ο πα να γα θος Ηα τη ηρ ηη προ υ παν τη η σα ας α

σπα α α α ζε ε ται ρ και πα λιν της οι κει

ας θο ο ο ξης χα ρι ζε ται αι αι αι τα α γνω ρι ι ι

ι σμα α α τα α και μν στι κη την τοι οισ Α α α

νω ω ω η η ε πι τε ε λει ει ει ε ε ευ φρο συ

υ υ υ υ υ γην ρ θυ υ ων τον Μο σχον τον Σι

ι τε ε ευ το ον ρ ι να η μεις α ξι ως πο λι

τευ σοι ω με θα η η τω τε θυ σαν τι φι λαν θρω ω ω

πω ω Ηα α τρι ι η η και τω εν δο ξω θυ υ μα α τι

ι η η τω Σω τη η η ρι τω ον ψυ χω ω ων η η η η μων

Δόξη. Ἦχος Δι' Ρυθμός Δίσημος (0 1) χ

Ω ω ω ω πο ο ο ο σω ων Α

γα α θω ω ω ω ον ο α α θλι ι ος ε μαυ

το ο ον ε στε ε ε ε ε ρη σα Ω ω ω

ποι οι οι οι οι ας ς Βα α σι λει ει ει α ας ρ

ε ξε ε ε ε ε πε ε ε ε ε ε σον ς ο τα

λαι αι πω ω ρος ε ε γω ω ω τον πλου ου ου ου

το ον η η να α λω ω ω σα ο ο ον περ ε ε

ε ε λα α α α θον την εν το λη ην πα α

ρε ε ε ε ε ε ε ε βην Οι οι οι οι

μοι οι οι τα α λαι αι να ψυ υ χη η η η ς τω

πυ ρι ι ι ι τω αι αι ω νι ι ι ι ι ι ω ω ς

λοι πο ον κα τα δι κα α α α α α α α α

ξε ε ε ε ε σαι Δι ι ο ο ο ο προ τε

ε ε λους βο ο ο ο ο ο ο η η η η βο ο

η η σον Χριστω ω ω τω θε ε ω ω ω ω Ως τον α α

α σω ω ω ω το ο ο ν δε ε ξαι με υι ι ο ο ο ο ο

ο ο ν ο θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρ σ και αι Ε

λε ε η σο ο ο ο ο ν με

Και νυν :

Το α' Θεοτοκίον του ἤχου

Ἐν τοῖς Ἀποστίχοις. Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου.

Δοξαστικόν. Ρυθμός Δίσημος (0 I) χ ἤχος π Πα

της πατρι κη η η ης δω ω ρε ε ε α α ας η

δι α σκο πι ι ι σα α ας τον πλου ου ου τον σ α

λο ο γοις συν ε ε βο ο σκο ο μην ο τα α α αλας

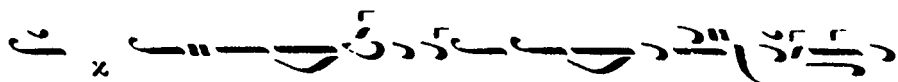
κτη η η η νε ε σι και της αυ τω ω ν ο

ρε γο ο με ε νο ος τρο ο φης σ ε λι ι ι μω

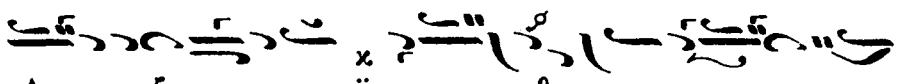
ε λι ι μωτ το ο ν σ μη η χ ο ο ρ τα ζο ο

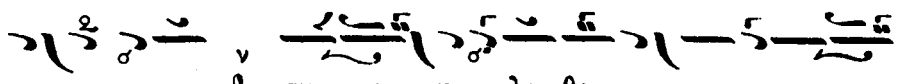
ο με ε ε νος αλλ υ πο στρε ε ε ε ε ε

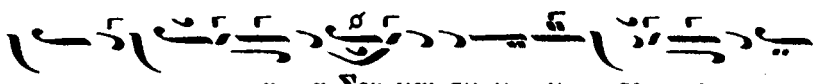
φας προς τον ευ σπλα αγ χνο ο ο ν Πα τε ε ε

 ρα χ κραυ γα α α α α ζω συν δα α α κρυ υ υ

 σι Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξαι αι αι αι

 Δε ε ξαι αι αι με ᾗ ως μι σθι ο ο ον προσ πι

 ι πτο ον τα δλ τη η φι ι λα θρω ω πι ι ι ι

 ι ι α α α α Σου και σω ω ω σο ο ον με

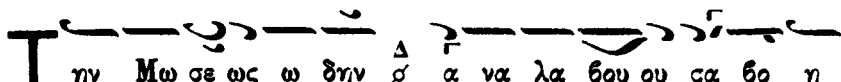
Και νῦν : «Ὁ ποιητής και Αυτωτής μου».

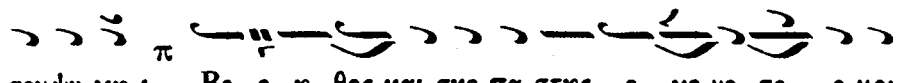
Ἀπολυτίμιον : Ἀναστάσιμον τοῦ ἡγου μετὰ τοῦ Θεοδοκίου.

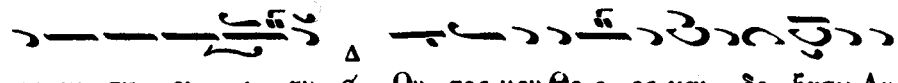
Εἰς τὸν Ὁρθρον : Τυπική διάταξις ὡς και κατὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελώνου και Φαρισαίου (σελ. 6).

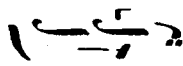
Καταβασίαι Σύντομοι.

Ρυθμός Δίσημος (0 I) χ Ἦχος Πα ᾿Ωδή Α'

 την Μω σε ως ω δην δ α να λα θου ου σα θο η

 σονφυ χη π Βο ο η θος και σκε πα στης ε γε νε το ο μοι

 εις σω τη ρι ι αν ρ Ου τος μου θε ο ος και δο ξασω Αυ

 το ο ον

Τὸ αὐτὸ εἰς διπλοῦν χρόνον ἐν ἀναλελυμένη γραφῇ (λίαν ἀργῶς) χ π

Την Μω σε ε ε ως ω θην ρ α να λα βου ου ου

σα α α βο η σον ψυ χη π βο ο ο η θο ος και

σκε πα σης ε γε ε νε το ο ο μοι εις σω τη ρι ι αν ρ

Ου τος μου θε ο ος και αι δο ξα α σω αυ το ον

Στει αι ρω θεν τα μου τον νουν π καρ πο 'φθη Γ' π

φο ρον ο θε ος α να δει ξο ον με π Γε ωρ γε ε των

κα λων ρ ^{Δεξιός} Φυ τουργε των Α γα θω ων τη η Ευσπλαγ

χνι α Σου 'φθη Δ' π

Την εκ Παρ θε ε ε νου Σου Γε νη σιν ρ ο Προ

φη η της προ βλε ε ε πων π α α νε κη ρυτ τε βο ων π

Την α κο η ην Σου α κη κο α και ε φο βη η η θην π

Ο ο τι α πο θαι μαν ς και εξ Ο ο ρους Α γι ου κα τα

σκι ι ου ς ε πε δη μη σας Χρι στε ε ε 'Φδη Ε' π

Τ ης νυ κτο ος δι ελ θου ου σης ς η ηγ γι κεν η Η

με ε ε ρα και το φως τω κο σμω ε πε λαμ φε Δι

α του ου το υ μνει ει ει ει Σε ς Ταγ μα τα Α γγε ελων

και δο ξο λο γει Σε Χρι στε ο θε ο ο ος 'Φδη ς' π

Β υ θω α μαρ τη μα των συν ε χομαι Σω τηρ ς και

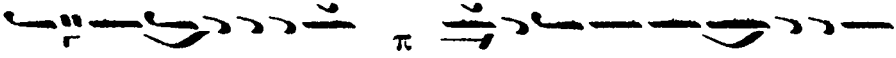
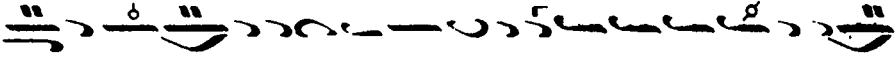
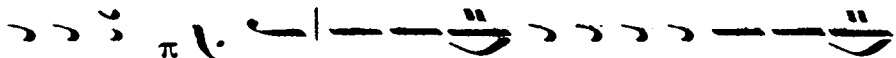
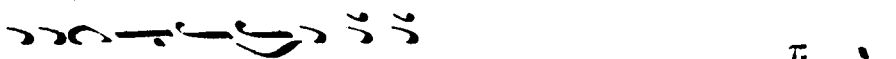
εν τω πε λα α γει του θι ι ου θυ θι ζομαι αλλ

ω ωσ περ τον Ι ω ναν εκ του θη ρος ς κα με ε των

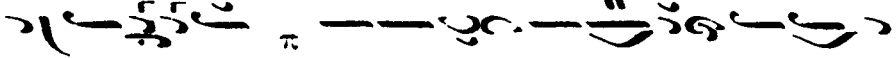

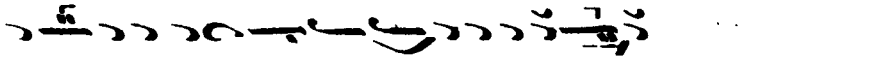
πα θων α να γα α γε και δι α σω σον με 'Φδη Ζ' π

Τ α χε ρου βιμ μι μου με νοι ς Παι αι δεσ εν τη

κα μι ι ι νω ε χο ρευ ο ον βο ων τες Ευ

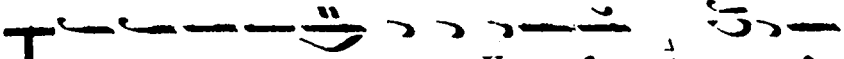
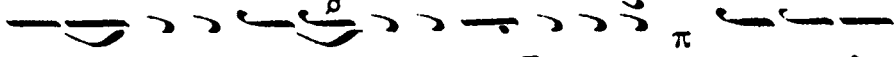

 λο ο γη τος ει ο θε ος ο τι εν α λη θει ει α και

 κρι σει ε πη γα γες παν τα τα αυ τα δι α τας α μαρ τι

 ας η μων Ο υ περ υ μνη τος και δε δο ξα σμε

 νος εις παν τας τους αι ω νας Ὁδη Η' σ

Αἰνοῦμεν,
 Εὐλογοῦμεν και προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον

 Τ ον εν τη βα α τω Μω ση της Παρ θε νου

 το θα αυ μα εν Σι ναι ω τω Ο ρει προ τυ πω σαν

 τα πο τε υ μναι τε ευ λο γει τε και υ περ

 υ φου ου τε εις παν τας τους αι ω ω να α ας

Ἐπακολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου (σελ. 13) καὶ ψάλλεται

Η ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ Ἦχος Πα χ

 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου θιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ρως θε ον Λο γον τε κου σαν ρ την ον τως θε ο

το κον Σε με γα λυ νο μεν *Ετερον π

την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ ρ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ ρ την α

δι α φθο ρως θε ον Λο γον τε κου σαν π την ον τως θε

ο το κον Σε ε με γα λυ νο μεν Καταβασία
π θ' Ωδης χ

(Αργως) των γη γε νων τι ις η κου σε τοι ου ου τον ρ

η τις ε ω ρα κε πο τε π ο ο τι Παρ θε νος

ευ ρε θη εν γα στρι ε χου σα ρ και α νω δι νως το βρε

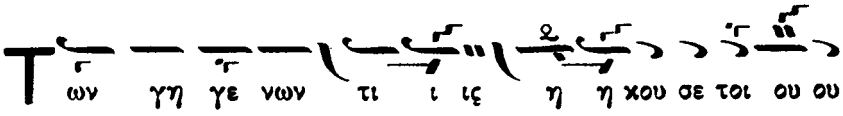
ε φος α πο τε κου ου σα π τοι ου τον Σου ου το θαυμα π

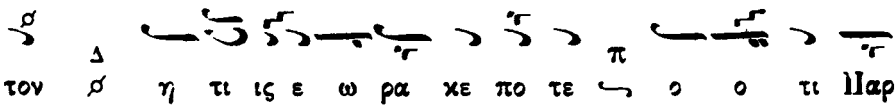
και Σε α γνη θε ο κυ η η τορ Μα ρι α με γα λυ

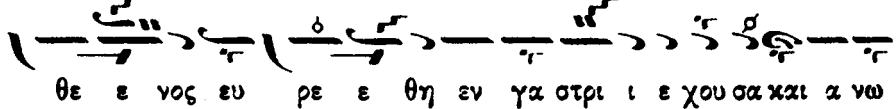
νο με ε εν

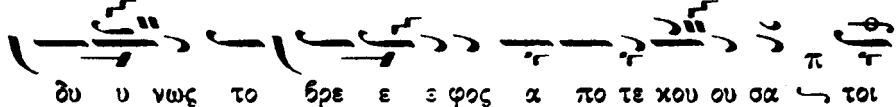

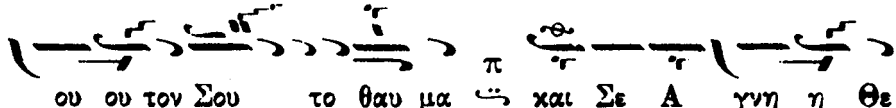
Τὸ αὐτὸ εἰς διπλοῦν χρόνον ἐν ἀναλελυμένῃ γραφῇ (λίαν ἀργῶς) χ π

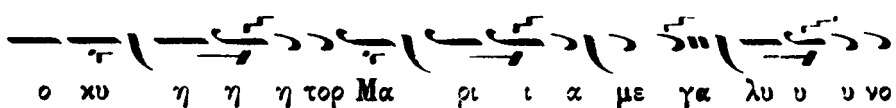

 ὦν γη γε νων τι ι ις η η κου σε τοι ου ου

 τον ρ η τι ις ε ω ρα κε πο τε ο ο τι Παρ

 θε ε νος ευ ρε ε θη εν γα στρι ι ε χου σα και α νω

 δυ υ νως το βρε ε ε φος α πο τε κου ου σα τοι

 ου ου τον Σου το θαυ μα και Σε Α γνη η Θε

 ο κυ η η η τορ Μα ρι ι α με γα λυ υ υ νο

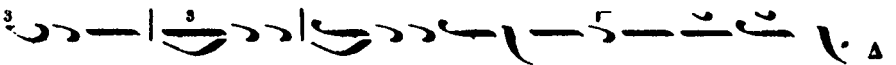
χ με ε εν

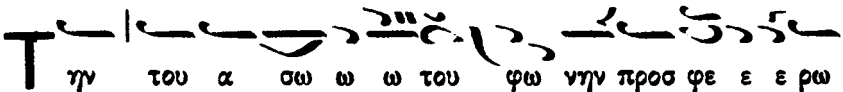
Ἐξαποστειλῆρια : Τὸ Ἀναστάσιμον
καὶ τὰ τοῦ Τριφιδίου

Εἰς τοὺς Αἶνοὺς : Ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ ἐξῆς 3 τοῦ Τριφιδίου, ὧν ἀρχε-
ται ὁ ἀριστερός χορός.

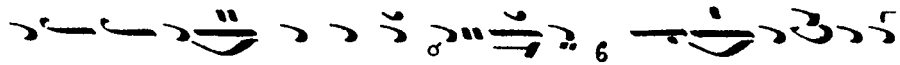
Ρυθμὸς Δίσημος ($\overset{0}{\cup} \overset{1}{\cup}$) χ Ἦχος $\overset{\ominus}{\cup}$ Δι (La)

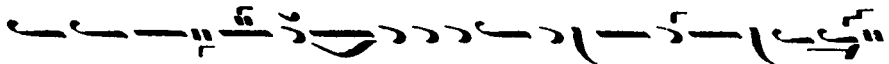
Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ Δ

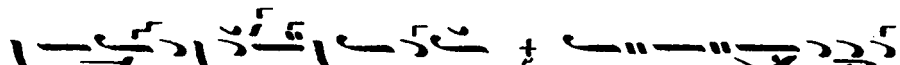

 Πα σα πνο η Αινε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ον

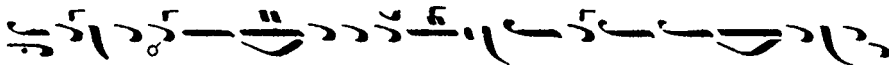

 την του α σω ω ω του φω νην προσ φε ε ε ρω

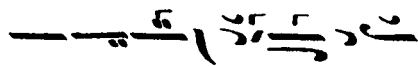

 Σοι Κυ υ υ ρι ε Η η μα αρ τον ε νο πι

 ον των ο φθαλμων Σου ου Α γα θε ε Ε σκο ορ πι ι ι

 σα τον πλου ου τον τω ω ω ων χα ρι σμα α α α α α

 α α α τω ω ω ων Σου Α α λ λα α δε ε ξαι

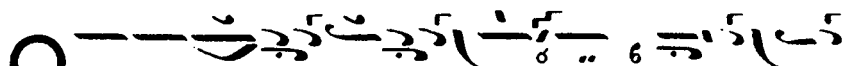

 με ε με ε ε τα α α νο ου ου ουν τα Σω τη ηρ και

 σω ω ω σο ο ο ον με

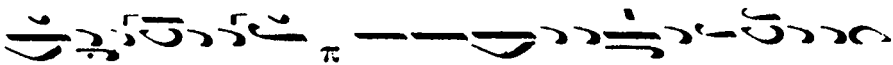
Ύμνος Ἰ Πα (Mi)

⁶
Στίχ. Ἐξομολογήσομαι Σοι, Κύριε, ἐν ὄλη καρδίᾳ μου· διηγῆ-
 σομαι ⁶

 παν τα τα θαυ μα σι α α α α Σου

 Ω ς ο α σω ω το ς υι υι ο ο ὄ ς κ η η η η

 η η θον κα γω ω ω Οι κτι ι ι ρ μον q ο τον

 βι ο ον ο ο ο λον q δα πα νη η η η σας εν τη α πο

 θη μι ι ι ι ι ι α q ε σκορ πι σα

το ον πλου ου ου το ον Ο ο ον δε ε δω κας μοι Πα α

α α α τερ q δε ξαι με Με τα νο ου ου ουν τα ο Θε

ε ος λ̣ και Ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

Ύψος λ̣ λ̣ Νη̣ (Re)

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου· ὑψωθήτω ἡ χεὶρ Σου·
μὴ ἐπιλάβῃ λ̣

των πε ε νη η των Σου ει ει εις τε ε ε ε λος

Δ α πα νη σας α α σω ω ω τως 6 κ της πα τρι κης

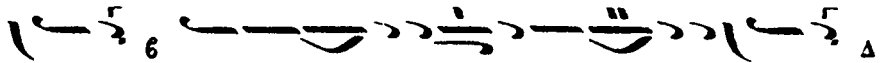
ου σι ι ας τον πλου ου ου ου το ον κ και κα τα να

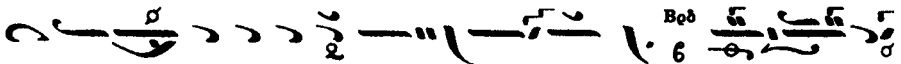
ω ω ω ω σα ας λ̣ ε ρη μο ος γε ε γο ο να

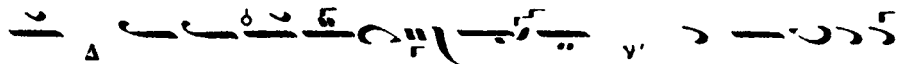
εν τη χω ω ρα οι οι κη η η σας των πο νη ρω ω ων πο

ο λι ι ι τω ων λ̣ και μη κε τι ι φε ε ε ρων το

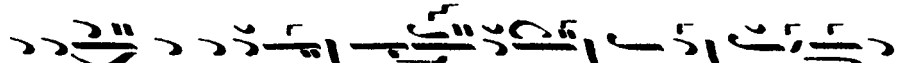
με τε του των ουν σι οι οι κε ε ε ε ε ε σι ι

 ο ον λ ε πι στρε ε ε ε φας βο ω ω ω Σοι οι Ji

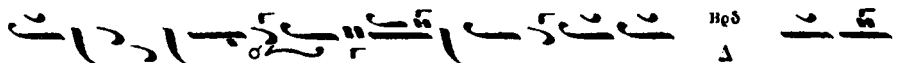

 τω οι κτι ιρ μο ο νι Πα α τρι ι ι Bod Ji Η η μαρ

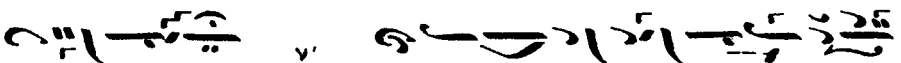

 τον εις τον Ου ρα α α νο ο ον ηη και ε νη ω ω

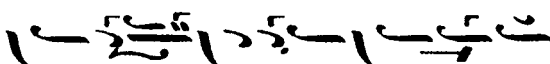

 πι ι ι ο ο ο ο ον Σου Ji και ουκ ει ει μι ι α α

 ξι ι ος κλη η θη η η η ναι υι υι υι ο ο ο ος

 Σου Ji ποι οι οι οι η η σο ο ον με Ji ως ε να α

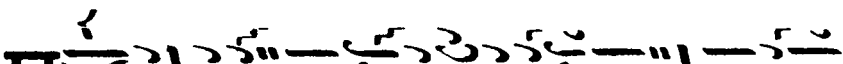

 των μι ι σθι ι ι ι ι ι ι ι ων Σου Ji ο θε

 ε ε ο ο ος ηη και ε λε ε η σο ο ο ο

 ο ο ο ο ον με ε ε ε

Δόξα τῶν Ἀἰώνων Ἦχος λ B Πα (Re)

Ρυθμός Δίσημος ($\begin{matrix} 0 & I \\ \text{C} & \text{C} \end{matrix} \right) \text{C}$

 Πα α α α α α α τε ε ερ Α γκα θε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε μα κρυ υ υν θη ην α πο ο ο ο

Σου ου ου η μη εγ κα τα α λι ι ι ι ι πη ης

με ε ε η μη δε α α α χρι ει ει ον δει ει ει

ει ει ξη ης η της Βα α α α σι ι λει ει ει

ει ει ει α ας Σου Ο ε χθρο ο ο ος ο παμ

πο ο νη ρο ος ε γυ μνω σε ε ε ε ε με η

και η ρε ε ε μου τον πλου ου ου ου ου του ου ου του τον

της ψυ χη η η ης τα χα ρι ι ι ι ι ι σμα α

τα χα ρι ι σμα α α τα α σω ω ω ω ω τω ως

δι ι ι ε σκο ο ο ο ορ πι ι ι ι ι ι σα ρ

Α να στα α α ας ου ουν ε πι στρε ε ε ε φας προς

Σε ε ε ε ε εκ βο ο ο ω ω ω ω ω ω ω

Ποι ο: η η σο ο ον με ε ε ε ε ως ε ε ε να

των μι σθι ι ω ω ων Σου ο δι ε με ε

ε ε Εν Στα αυ ρω ω ω λ τας Α χρα α αν του ου ους

Σου χει ει ει ρας α πλω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω σας η ι να του δι νου ου ου θη η

ρο ο ο ο ος α φαρ πα α α α α α α ση η α

φαρ πα α ση ης με ε ε ε ε ε ε ε ρ και την πρω ω ω

τη η η η κα α τα α στο ο λη η η η η ε ε ε πε εν

δυ υ υ υ υ υ υ υ ση η η Ε πεν δυ υ υ υ ση ης

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε η

ως μο ο νο ος πο ο λυ ε ε ε λε ε ε ε ος

Τὸ αὐτὸ Δοξασιτικὸν ἀπλούστερον. ὙΨΗΧΟΣ λ π Πά

Π α α α α α α α α α τε ε ε ερ Α α γα

α α θε ε γη ε μα κρυ υ υ υν θη η ην α πο ο

Σου ου ου ηου ου ου ρ μη η η η εγ κα α α τα

λι ι ι ι πη η η ης με ρ μη δε α χρει ει ει

ο ον δει ει ει ξης της Βα α α σι λει ει α α α ας

Σου π Ο ε χθρο ο ος ο παμ πο νη η ρος ρ ε γυ μνω

σε' ε ε ε με και η ρε ε μου ου το ον πλου ου ου

ου ου ου ου ου τον π της ψυ χη η η ης τα χα

ρι ι σμα α τα α σω ω ω ω τω ω ω ως ρ

δι ε σκο ο ο ο ορ πι ι ι ι δι ε ε ε σκο ο ο

ο ο ο ορ πι ι σα Α να στα α α ας

ου ουν ε πι στρε ε ε ψα α προ ο ος Σε ε ε λλ ε

εκ θο ο ο ω ω ω ω ω ω ω Ποι οι η η σο ο ον

με ε λλ ως ε ε να τω ων μι ι σθι ι ι ι ω ω ω

ων Σου ο δι ε με ε ε ε ε εν Σταυρω ρ

τας α χρα αν του ου ους Σου χει ει ει ρας α πλω ω

ω ω ω ω ω σας ι να του θει νου θη ρο ο ο

ο ος α φαρ πα α α α α ση η ης με ε και την πρω

ω ω την κα α τα α στο ο λη η ην ε ε πε ε εν

δυ υ υ υ υ υ υ υ ση η ης με ε ε ε

ως μο νο ος πο ο λυ ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν: Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία καὶ ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου. **Κοντάκιον Ἦχος γ'** (Πρὸς τὸ «*Ἡ Παρθένος σήμερον*»).

Τῆς πατρῶας δόξης Σου | ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως | ἐν κακοῖς
ἐσκόρπισα, | ὄν μοι παρέδωκας πλοῦτον. | Ὅθεν Σοι | τὴν τοῦ ἀσώ-
του φωνὴν κραυγάζω | Ἥμαρτον | ἐνώπιόν Σου, Πάτερ Οἰκτίρμον· |
δέξαι με μετανοῶντα | καὶ ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων Σου.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας εἰς τὸ «Κύριε, Ἐκέκραξα»
Μαρτυρικά τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος τρία (ζήτησι εἰς τὸ παράρτημα), καὶ τρία τῶν
Κεκοιμημένων πρὸς τὸ «Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος». Τὸ κατωτέρω Δοξαστικὸν δεῖν
νὰ ψαλῆ μὲ ὕφος ἠρηνῶδες.

Δόξα. Ἦχος λ̣ ϰ̣ Ἰ̣ Ἰ̣ Ἰ̣ Ἰ̣ (Do) Ρυθμὸς Δίσημος (0 1) 4 3

⊖ ρη νω ω ω ω ω και ο θυ υ ρο ο μαι

ο ταν εν νο η η η η η σω ω ω τον θα α α

α α να α α α α α τον ρ και ι δω εν τοις τα

α α φοις κει με ε ε νη ην Δ την κατ ει κο ο

ο ο να θε ε ου πλα σθει σαν η μι εν ω ω ραι αι ο ο

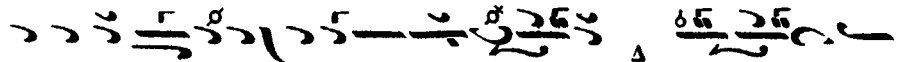
ο ο τη η η τα ϰ̣ α α μορ φο ο ον α δο ο ξον

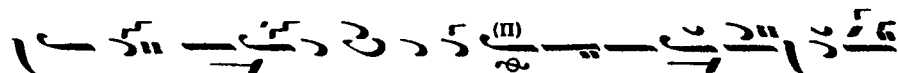
μη η ε ε ε ε χου σαν ει ει ει ει ει ει ει ει

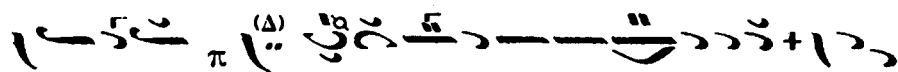
ει δος ϰ̣ Ω ω του ου ου θα αυ μα α α τος ϰ̣

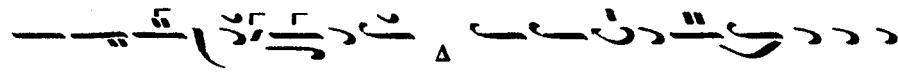
τι ι το πε ρι η η μας ϰ̣ του το γε ε ε ε ε ε

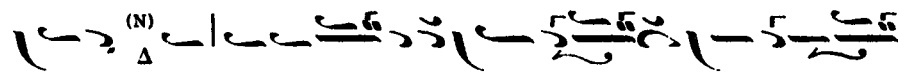
γο ο νε ε μυ υ στη η ρι ι ο ον ρ̣ πω ως πα ρε δο

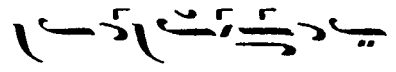

 θη η με ε ε εν τη η η φθο ρα α α πω ως συν ε

 ζε ε ε ε ε ε ε ευ χθη η μεν τω θα να α

 α α τω π Ον τως θε ε ου προς τα α αξει ω ως

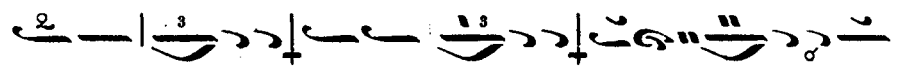

 γε ε ε γρα α α πται' ἴ του πα ρε ε ε χο ο ο ον

 το ος ἴ τοις με τα στα α σι τη η η ην α να α α α

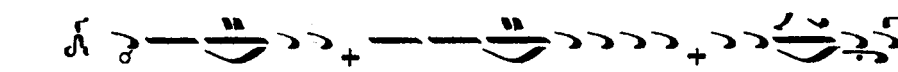

 α α πα α α αυ σιν

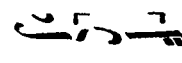
Καὶ νῦν: Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος δὲν γίνεται. Ἀντὶ δὲ τοῦ Προκειμένου ψάλλομεν τὸ «Ἀλληλοῦῖα».

Ἦχος λ ἴ

 Ἀλ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι α Ἀλ λη η λου ι ι α

Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου: «Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριοι». — Τὸ δὲ Γ' μετὰ τοῦ στίχου «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν» οὕτω:

 Ἀλ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι ι α α Ἀλλη λου ι ι

 α α α α

Εἶτα: «Καταξίωσον, Κύριοι». — Εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλομεν τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ ἤχου (ζῆσει εἰς τὸ καράρημα).

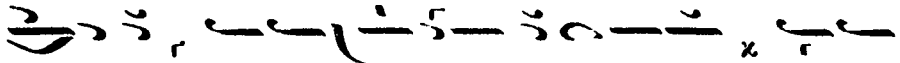
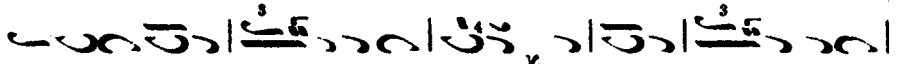
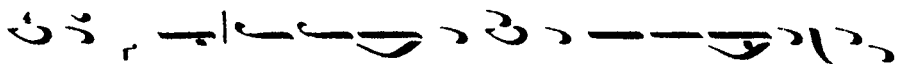
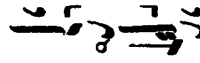
Δόξα τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος λ̣ Πά (Re)

A ρ χη μοι και υ πο στα α σις το πλα στουργον Σου γε
 ε ε γο ο νε προ ο στα α α γμα ς θου λη θεις γαρ εξ
 α ο ρα του τε και ο ρα της με ζω ω ον συμ πη η
 ξαι φυ υ σε ε ε ως ς γη θεν μου το σω ω μα δι
 ι ε ε ε ε πλα α α α σας λ δε θω ω κα ας δε ε
 μοι φυ υ χην τη θει ει α α Σου και ζω ω ο ο ποι ω ω
 εμ πνε ε ε ευ σει ς Δι ο ο Σω ω τηρ τους
 δου ου λους Σου ς εν χω ρα α α ζω ω ων των
 εν Σκη ναις δι κχι αι ω ων α να α α πα α α αυ σον

και ν̣ν ς Κε

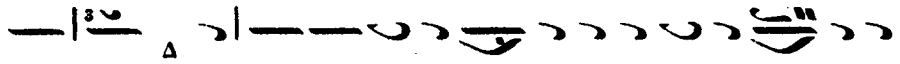
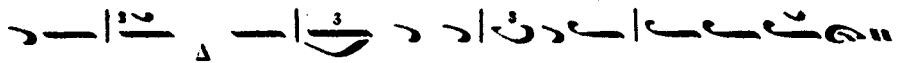
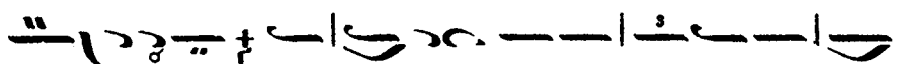

Π ρε σθαι αις της Τε κου σης Σε Χρι στε και των Μαρ

(ΕΜΜ. Ι. ΦΑΡΑΚΑ ΤΡΙΩΔΙΟΝ)

 τυ ρων Σου: A πο στο ο ο λων Προ φη των I ε

 ραρχων O σι ων και αι Δι και ων και παντων τω ων A

 ρι ων τους κοι μη θεν τας δου λους Σου A να α παυ

 σο ο ο ο ο ν

Μετά τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλομεν τὸν Κανόνα «Ἐν οὐρανόις Θαλάμοις διψ-
 νεκῶς» (ζήτει ἐν τῇ Παρακλητικῇ — Ἦχος πλάγ. β' Σάββατον (πρωτὶ) — ἢ ἐν τῇ
 Πεντηχοσταρίῳ Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς) μετὰ τῶν στίχων τοῦ μὲν πρῶ-
 του Τροπαρίου, ὅπερ ἐστὶ μαρτυρικόν, : «*Προσεβείαις τῶν Μαρτύρων Σου, Χριστὲ
 εὐ Θεός, ἀνάπανσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων Σου*», τοῦ δὲ δευτέρου, ὅπερ ἐστὶ τῶν
 κεικοιμημένων, : «*Δὲ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀβύσθησονται*» καὶ τοῦ τρίτου καὶ
 τετάρτου «*Δόξα—Καὶ ἔνν*». Εἰς τὸ τέλος τῆς θ' ᾠδῆς ψάλλομεν τὸν Εἰρμόν «*Θεὸν
 ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον*» (σελ. 22 καὶ 28).—Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος λ̣ ϣ̣

 O βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν τα οι κο

 νο μων q και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη

 μι ουρ γε q α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων

 δου λω ων Σου ελ Εν Σοι γαρ την ελ πι θα A νε

 θεν το τω Ποι η τη και Πλα στη και Θε ε ω η η μων

Δόξα τὸ τέλος: «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα» Καὶ τῶν Θεοτοκίων δ̣

ε ε ε και τειχος και λι με να ε χο μεν και

πρε σβυν ευ προσ δε κτον q προς Ον ε τε κες θε ον q θε ο

το κε Α νυμ φευ τε των πι στων ησω τη ρι α α α α

Ἐπακολουθεῖ ἡ Μνημόνευσις τῶν Κολύβων καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωτῷ. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ «Ἀλληλοΐα» τετράκις εἰς ἦχον κλάγιον δ', τὰς δύο πρώτας φορὰς ἄνευ στίχων, τὰς δὲ δύο τελευταίας μετὰ τῶν στίχων *Μακάριοι . . . Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν . . .* (Ἰδὲ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ σελ. 49), τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ ἦχου κτλ. κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τριψόδιου, ὁ Ν' ψαλμός, ὁ Κανὼν τοῦ Τριψόδιου (χῆμα), μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τῆς θ' ᾠδῆς, ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς η' ᾠδῆς.

Ὁ Εἰρμός Ἦχος λ̣ δ̣ δ̣ (Δίσημος) χ̣

Τον εν Ο ο ρει Α γι ω δο ξα σθε εν τα δ̣ και

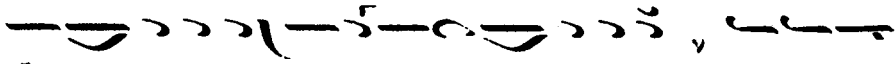
εν βα τω πυ ρι τω της Α ει περ θε ε νου δ̣ τω Μω

υ σει Μυ στη ρι ον γνω ρι σαν τα Κυ ρι ον υ μνει τε ε

και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω να α ας

Εἶτα Στιχολογοῦμεν «Τὴν Τιμιωτέραν» δ̣ χ̣

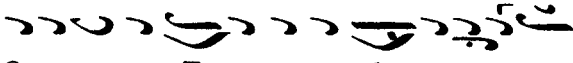
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ δ̣ και εν δο

Ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φειμ δλ την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν δλ την Ον τως

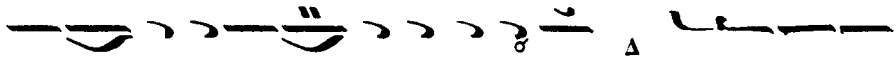
Θε ο το κον Σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Τὸ γ' καὶ δ' γ

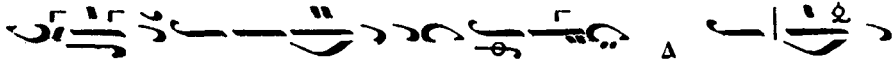
δλ

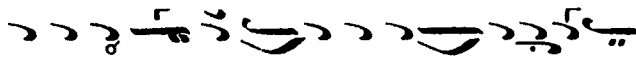
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ δλ και εν δο

Ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ δλ την α δι α

φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν δλ την ον τως

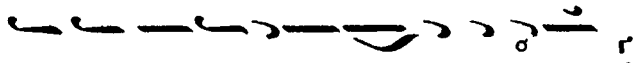

Θε ο το ο κον Σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

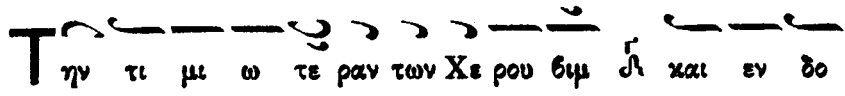
Τὸ ε' καὶ ς' ς.

δλ

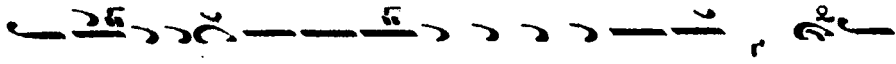
Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν δλ

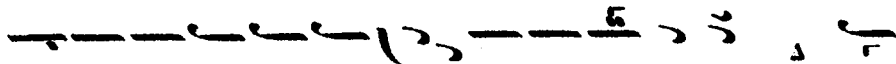
και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους δλ

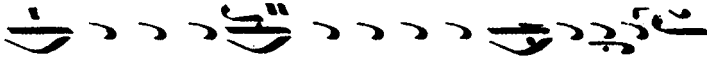
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ δλ και εν δο

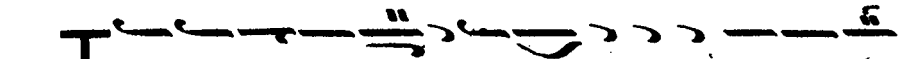
Ξο τε ε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ δλ την α

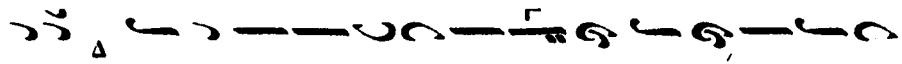

δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν δλ την

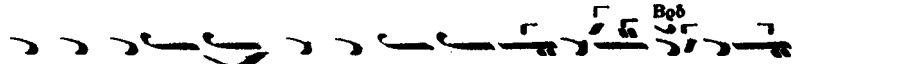

 Ον τως θε ο το κον Σε με γα λυ υ νο ο μεν

Η ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ $\overset{\vee}{\lambda}$ $\bar{\chi}$

 Τον προ δη λω θεν τα εν Ο ο ρει τω Νο μο θε

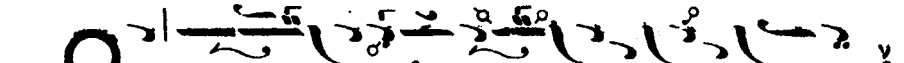

 ε τη Δ εν πυ ρι και βα τω Το ο κον τον της Α ει παρ

 θε νου $\vee$ εις η μων των πι στων Σω τη ρι αν Δ υ

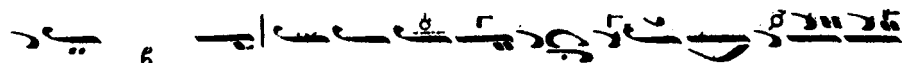

 μοι οις α οι γη τωις με γα λυ υ νο ο με ε εν

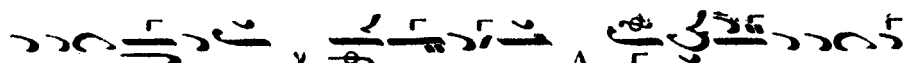
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ : Τά προσόμοια «*Λεθετε προς τέλος πάντες αδελφοί*» (ήχος πλ. δ' προς τὸ «Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος») εἰς τέσσαρα ἦτοι ἀπὸ τοῦ στίχου «*Αἰνεῖτε Αἰθὼν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ*»).

Δ όξα. Ρυθμὸς Δίστημος ($\overset{0}{\cup}$ $\overset{I}{\cup}$) χ $\overset{\vee}{\text{ΗΧΘΣ}}$ $\overset{\ominus}{\Delta}$ ι (Sol)

 Ω ς α α α αν θος μα α ριι νε ται αι $\vee$

 και ως ο ο ο ο ναρ πα ρε ε ε ε ε θρ χε ε

 ε ται $\ominus$ και δι α λυ υ ε ε ται πα κ ας α

 αν θρω ω ω προς $\vee$ πα α λιν δε Δ η χου ση ης τη η

ης σαλ πι ιγ γος νε κροι οι οι ως ε εν συσ σει ει σμω ω

παν τε ε ε ες α να στη η η η σο ο ο ον ται

προσ την σην υ παν τη σιν Χρι στε ε ε ο θε ο ος το ο

τε Δε σπο ο τχ ους με τε ε στη σας εξ η η μων εν ταις

των α γι ων Σου κα τα α α α τα ξο ον σκη ναι αις

τα του ου των εγ κλη η η η η μα α α α α α

τα ρ πα α ρι ι δω ω ων Α α γα α α θε

Καὶ νῦν. Ἦχος θ' Δι (Εἰρμολογικῶς) Χ

Χαι ρε Μα ρι α θε ο το κε ο Να ος ο α κα τα

λυ τος μαλ λον δε ο α γι ος κα θως βο α ο ο

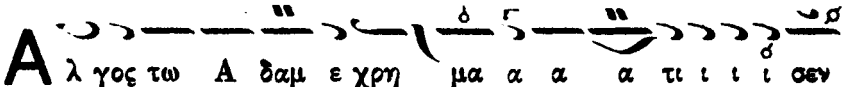
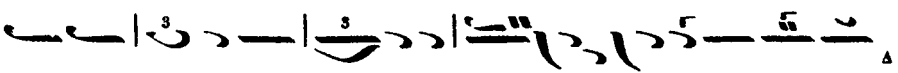
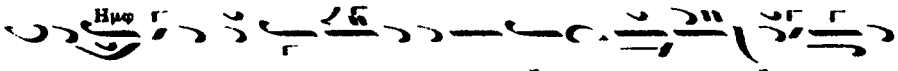
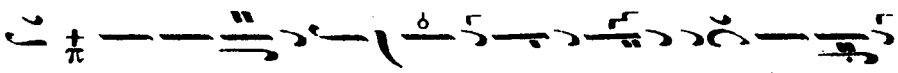
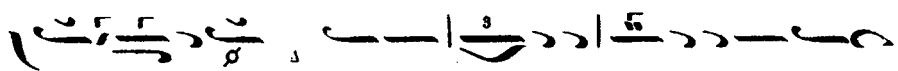
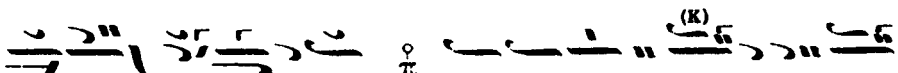
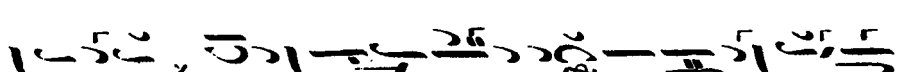

Προ φη της Α γι ος ο Να ος Σου ρ θαυ μα στο ος εν

δι και ο συ υ νη η η

Σοὶ δόξα πρόκει—Πληρώσωμεν — καὶ εἶτα τὰ Νεκρώσιμα Ἀπόστιχα τοῦ ἤχου (δρα ἐν τέλει τοῦ Τριφδίου).

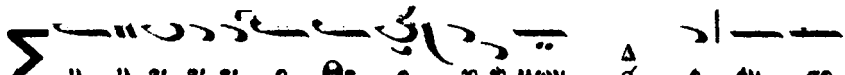
Δόξα. Ρυθμὸς Δίσημος ($\overset{0}{\cup} \overset{1}{\cup}) \overset{7}{\chi} \text{ Ἦχος } \overset{\lambda}{\pi} \overset{\rho}{\cup} \overset{\sigma}{\cup} \text{ Πα (Re)}$

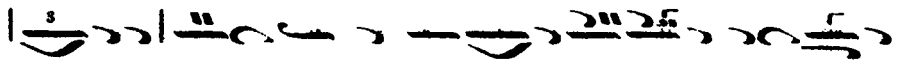

 Ἀ λ γος τω Ἀ δαμ ε χρη μα α α α τι ι ι ι σεν

 η του ξυ λου α πο γε υ σις πα λαι ε ε εν Ἐ δεμ ρ

 ο τε ο ο ο φις ι ο ον ε ε ε ξ η ρε ευ ξα α α α

 το δι αυ του γαρ ει ση η η λ θε ε εν ο θα α α

 να α α α τος ρ πα γ γε νη κα τε σθι ι ω ω ω τον

 α αν θρω ω ω πον α λλ ελ θων ω ο ο Δε σπο

 ο ο της ῥ κα α θει ει λε ε τον δρα α α κο ο ο

 ον τα και α να α πα αυ σιν η μι ι ι ιν ε

 ε δω ρη η σα α α το π ρος Αυ τον ου ουν βο η

 σω μεν ρ Φει ει ει ει σαι αι Σω ω ω τηρ ρ και αι

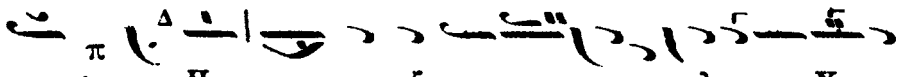

 ου ου ους προ ο ο σε ε λα α α βου ρ με τα των Εκ

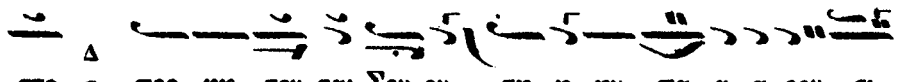

 λε κτω ω ων Σου ου α να α α α πα α α αυ σον

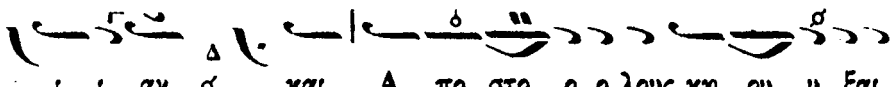
Καὶ νῦν. Ἦχος λ' β' Πά

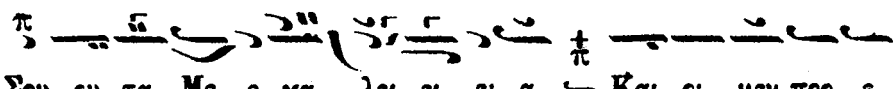

 Σ υ υ ει ει ει ο θε ο η η μων ρ ο εν σο

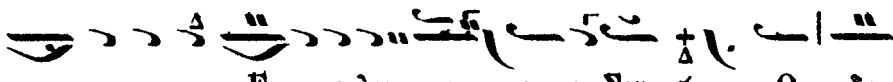

 φι α τα παν τα δη μι ουρ γω ω ων και αι πλη η η

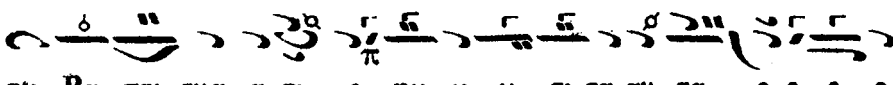

 ρων π Προ φη τας εξ α πε σται λα ας Χρι ι

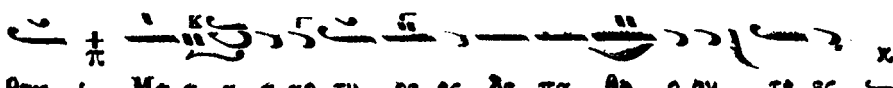

 στε ρ προ φη τευσαι Σου ου τη η ην πα α α ρου σι

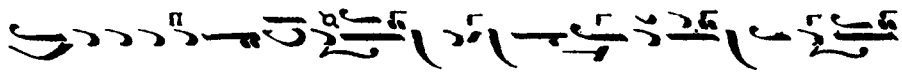

 ι ι αν ρ και Α πο στο ο ο λους κη ρυ υ ξαι

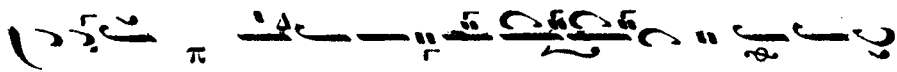

 Σου ου τα Με ε γα λει ει ει α ρ Και οι μεν προ ε

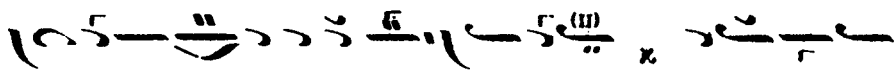

 φη τευ σαν την Ε ε ε λευ σι ι ι ν Σου ρ Οι δε

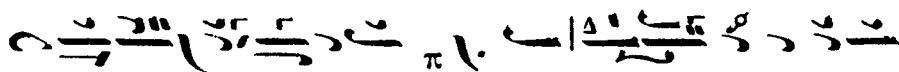

 τω Βα πτι σμα α τι ε φω ω ω τι σα αν τα ε ε ε ε

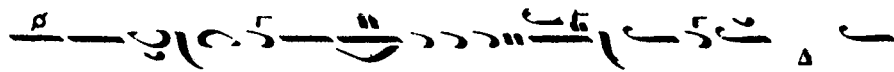

 θνη ρ Μα α α α αρ τυ ρε ες δε πα θε ο ον τε ες ρ

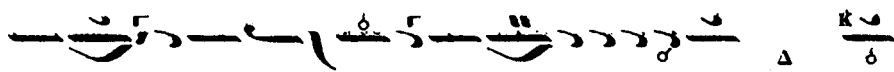

ε ε τυ υ χθ ον ων πε ερ ε πο ο ο ο ο ο ο

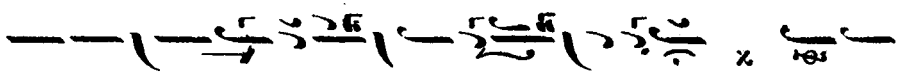

ο ο θουν η Και περ οβε ε ευ ει ει Σοι οι ο Χο ρος

τω ω ων α α αμ φο τε ε ε ρων συν τη η η

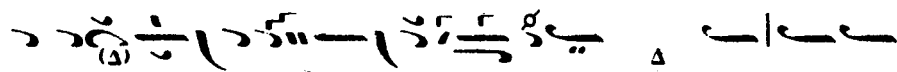

Τε κου ου ση η η Σε Α να α παυ σον ο Θε

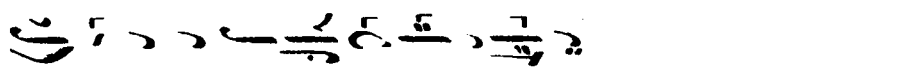

ος φυ χας α α ας προ ο ο σε λα α α θου ρ και

η μα α ας κα τα ξι ι ι ι ω ω ω ω σον ρ της

Βα σι λει ει ει ει ει ει ει α ας Σου ο Στκυ

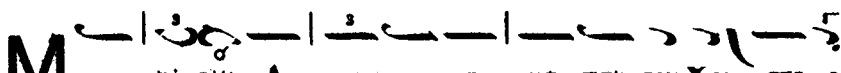

ρον υ υ πο ο ο μει ει ει να ας δι ε με το ο

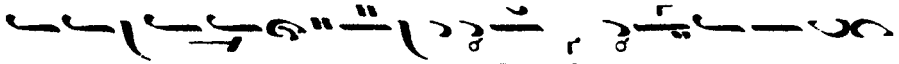

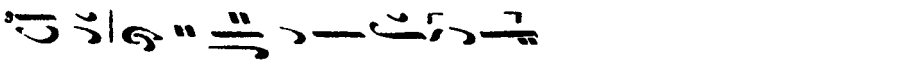

ον κα τα α α α κρι ι ι τον ρ ο Λυ τρω

της ης μου και Θε ο ο ο ο ο ος

Είτα : 'Αγαθόν τὸ ἔξομολογεῖσθαι. — Τρισάγιον. — <Ὁ βάθει σοφίας> — <Ἐκεί
καὶ τείχος> (σελ. 50—51). Καὶ ἀρχεται ἡ Θ. Λειτουργία.

Κοντάκιον. Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ $\frac{\delta}{\delta}$ $\frac{\epsilon}{\epsilon}$ $\frac{\delta}{\delta}$

M
ε τά των Α γι ων α να παυ σον Χρι στε .ε

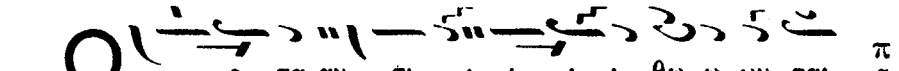
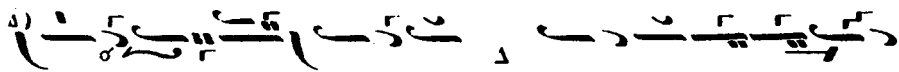
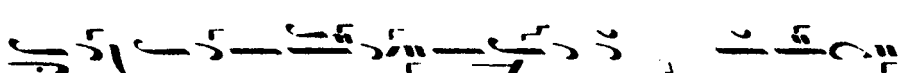
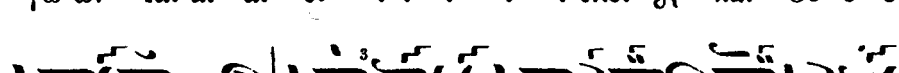
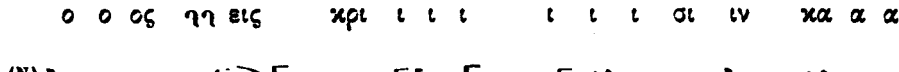

 τας ψυ χα ας των δου λων Σου ε εν θα ουκ ε στι

 πο ο ο νος ου λυ πη ου στε να γμος ς αλ λα ζω

 η α τε ε λευ τη η το ο ο ος

'Απόστολος: Οὐ θέλω ἡμᾶς ἄγνοεῖν. — Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως; Ἄξιόν ἐστιν.— Κοινωνικὸν *Μανάριοι, οὗς ἐξελέξω.*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

'Εν τῷ Ἐσπερινῷ: Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» Ἀναστάσιμα τοῦ ἡχοῦ 6, καὶ τοῦ Τριψιδίου ἃ προσόμοια πρὸς τὸ «Ὀλῆν ἀποθέμενοι».

Δόξα. Ἦχος λ̣ ϝ̣ ἦ̣ ἦ̣ ἦ̣ (Do) Ρυθμὸς Δίστημος (0 1) χ̣
 Το παρὸν Δοξαστικὸν δεῖν νά ψαλῆ ἐν πολλοῖς μὲ ὕφος θρηνώδες.

 ο τα αν τι ι ι ι ι θω ω ω ν ται π ρ

 θρο ο ο ο ο ο ο νοι ϝ̣ και α νοι οι οι οι οι

 γω ω ν ται αι αι θι ι ι ι ι ι θλοι ϝ̣ και θε ε ε

 ο ο ος η η εις κρι ι ι ι ι ι ι ι σι ι ν κα α α

 θε ε ε ε ε ε ε ε ζη η ται ϝ̣ Ω ω ω ϝ̣

 ποι οι οι οι οι ος ς φο ο ο θος το ο ο ο ο

ο τε ε ε ε Α γ γε ε ε ε λων πα ρι στα

με νων ε εν φο ο ο βω ω και πο τα μου

ου πυ υ υ ρο ρς ε ε ε ε ε ελ κο

ο ο ο ο ον τος Τι ι ποι η η σω ω μεν

το ο ο ο ο τε οι ε εν πο ολ λαι αι αις

α μαρ τι ι ι ι αι αι αις υ πε ε ε ε ευ

θυ υ υ νοι α α αν θρω ω ω ποι Ο τα αν δε α α

κου σω ω μεν κα λου ου ουν τος Α αυ του ου ου τους

Ευ λο γη με ε ε ε ε νους του Πα α τρο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ρς η η εις Βα οι λει ει ει ει

ει ει ει α α αν η α μαρ τω λου ου ους

δε ε α πο πε εμ πο ο ον τος εις κο ο ο ο

ο ο ο λα α σιν Δ Τι ι ις υ πο ο στη η

σε ε ται αι ρ την φο ο θε ρα α αν ε χει ει

ει ει ει νη η ην α πο ο ο ο ο ο φα α α α

(Ἰσαευτικῶς)
σιν Δ Αλ λα α μο ο νε φι λα α α αν θρω ω πε

Σω ω τη η η ηρ Δ ο Βα σι λε ε ευς τω ων αι

οι ω ω νω ων Δ πριν το τε ε ε ε λο ος φθα α α

ση κ δι α της με τα νοι οι οι οι ας Δ ε πι

στρε ε ε ε ε ψας ε ε λε ε η η η σο ο

Και νυν :
ον με Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

Ἐν τοῖς Ἀποστίχοις. Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου.

Δόξα. Ἦχος λ̄ ρ̄ Νη (Re) Ρυθμὸς Δίσσημος (0 1) 4 7

Τὸ παρὸν Δοξαστικὸν (ὡς καὶ τὸ τῶν Ἑσπερίων) δεῖν νά ψαλῆ με ὕψος θρη-
νωδές· ἡ δὲ ἀρχὴ αὐτοῦ «Οἶμοι, μέλαινα ψυχὴ! Ἔως πότε» δυνατὸν νά ψαλῆ κατὰ
δύο τρόπους· ἢ οὕτως:

οι οι οι οι μοι κ με λαι να α ψυ υ

Χη η η ρ ε ε ω ως πο ο ο ο ο ο ο

κτλ.
τε

Ἡ οὕτω δ

Ο ι ιοι οι οι μοι κ με ε λαι να ψυ χη η

η η ρ ε ε ως πο ο ο ο ο ο ο τε των κα α

κω ω ω ων ου ουκ ε ε ε κο ο ο πται δ Ε ε ε

ε ω ως πο ο ο ο τε κ τη ρα θυ μι ι ι ι α

κα τα α α κεισαι αι Δ Τι ι ι ι ου ουκ

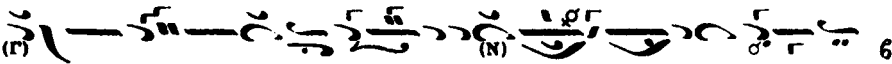
ε εν θυ υ μει η η την φο θε ρα α α αν ω ω ραν του

ου θα να α α του π Τι ι ι ι ου ου τρε ε ε

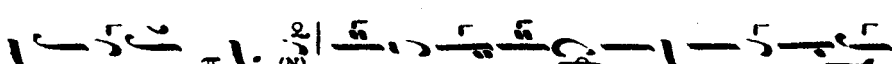
μαι ει ο ο ο ο ο ο λη η η η Δ το φρι

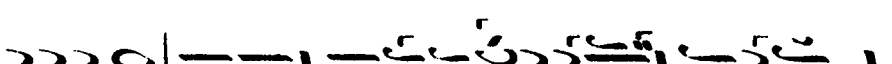
κτο ο ο ον Βη η μα του ου Σω ω ω . τη η η ρος δ

 Α α ρ α ^(Δ) _Δ τ ι α π ο ο ο ο λ ο γ η η η σ ε ι

 η τ ι ι ι α π ο ο ο ο κ ρ ι θ η η η σ ε ι ε ι ε ι

 τ α ε ε ρ γ α α Σ ο υ π α ρ ι σ τ α ν τ α ι π ρ ο ς ε ε λ ε γ χ ο ο

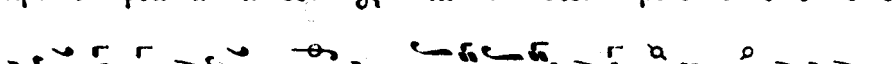

 ο ο ν Σ ο υ π α ι π ρ α α α α ξ ι ε ι λ ε ε ε ε γ

 χ ο υ σ ι κ α τ η γ ο ρ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ σ α ι

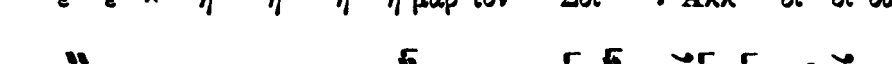

 Δ ο ι π ο ο ο ν ω ω ψ υ υ χ η γ η ο χ ρ ο ο ν ο ο ς

 ε ε φ ε ε ε ε σ τ η κ ε ε λ θ ρ α α μ ε ε ε

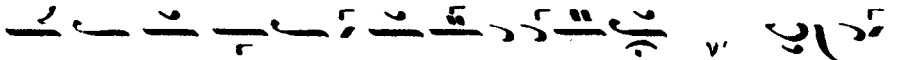

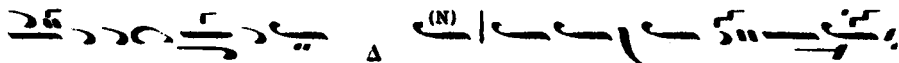
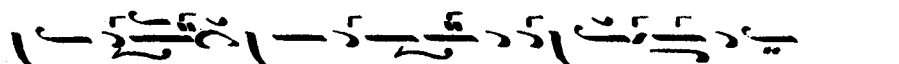

 π ρ ο ο φ θ α α α σ ο ν π ι ι σ τ ε ι β ο ο ο ο ο ο ο

 η η η η σ ο ν Η η μ α ρ τ ο ν Κ υ υ ρ ι

 ε ε λ η η η η η μ α ρ τ ο ν Σ ο ι Α λ λ ο ι ο ι δ α

 φ ι λ α ν θ ρ ω ω π ε ε τ ο ε ε υ σ π λ α α γ χ ο ο ο ν Σ ο υ

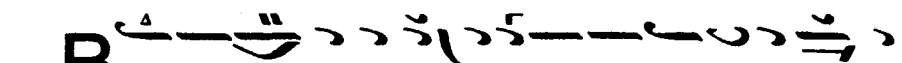

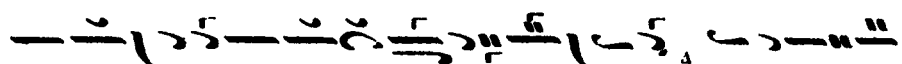
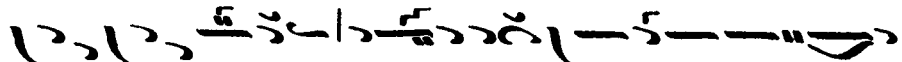

 Ο ποι μη η η ην ο κα α α λο ος ηη μη χω

 ρι ι ι ι σης με ε η της εκ δε ξι ω ων

 Σου πα ρα α στα α α α α α σε ε πα α ρα

 στα α σε ε ε ως η δι α το με ε ε ε

 γα α α Σου ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Και νυν: 'Ανούμφευτε Παρθένε.

'Απολυτίκιον: 'Αναστάσιμον του ήχου μετά του Θεοτοκίου.

ΕΙΣ Τὸν Ὅρθρον: Τυλική διάταξις ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακάς.

Καταβασίαι.

Ρυθμός Δίσημος (0 I) χ Ήχος λ Βου (La) Ὁδὴ Α'
B

 ο η θος και αι σκε πα α στης ε γε νε το μοι

 εις σω τη ρι ι ι ι α αν ου τος μου θε ε

 ος και αι αι δο ξα α α α σω ω Α α αυ τον

 θε ος του ου Πα τρο ο ο ο ος μου και υ φω ω ω

 σω Αυ το ον εν δο ο ο ξωσ γα α αρ δε ε δο ο

Ξα α σται αι

Ψδγ Γ' Βου

Σ τε ε ρε ω ω σον Κυ υ υ ρι ε Δ ε πι την

πε τραν των εν το λω ω ω ων Σου ου σα λευ θει ει

σαν την κα αρ δι ι α αν μου ο τι μο νος α α

γι ι ι ο ος Δειος υ πα αρ χει εις και αι Κυ υ

ρι ι ο ος

Ψδγ Δ' Βου

A κη κο εν ο ο ο Προ φη η η της την ε

λευ σιν Σου Κυ ρι ι ε και ε φο θη η η η θη η

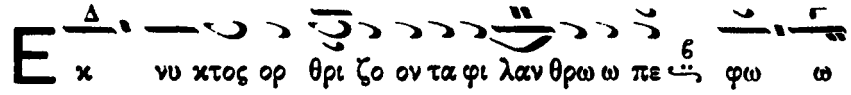
ο τι με ε ε λλεις εκ Παρ θε ε νου ου τι ι κτε ε

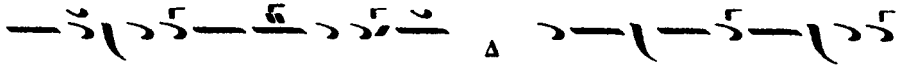
ε σθαι και αν θρω ποις θει ει ει κνυ σθαι αι και αι ε

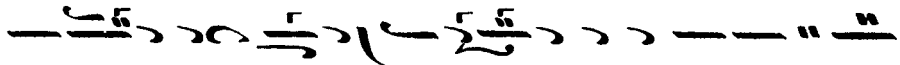
ε λε ε ε γεν Α κη κο α την α πο ην Σου ου και

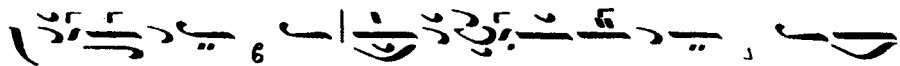
ε ε ε ε φο ο βη η η θην Δο ξα τη θυ να

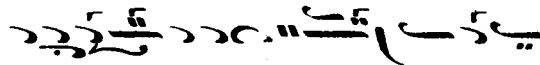

 α α μει ει Σου ου Κυ υ ρι ε ε 'Ωδη Ε' Βου

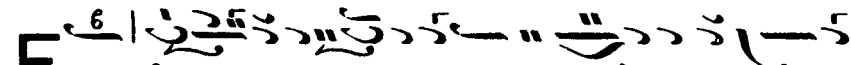

 Ε κ νυ κτος ορ θρι ζο ον τα φι λαν θρω ω πε φω ω

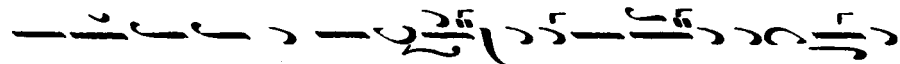

 ω τι σο ον δε ε ο μαι και ο θη η η γη η

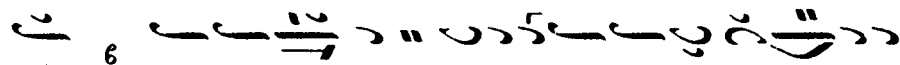

 η σο ον κα α α με ε ε εν τοις προ στα α γμα

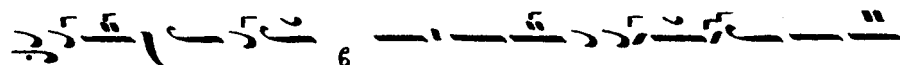

 αι ι ι Σου και δι δα ξο ον με Σω ω τηρ ποι ει ν

 το θε ε ε ε λη η μα α α Σου 'Ωδη Ζ' Βου

 Ε βο ο η σα α α α εν εν ο λη η καρ δι ι

 ι α μου προς τον φι λα αν θρω ω πο ον θε ε ε

 ον και ε πη κου ου σε ε ε μου εξ α δου κα χ α

 τω ω τα α α του και α νη η γα γε εν εκ φθο ρας

 τη η η η η η ζω ω η η η η μου 'Ωδη Ζ' Βου

 Η μα αρ το με ε ε εν η νο μη η η σα

μεν η δι κη η σα α α μεν ε νω πι ο ο ο ον

Σου ου Ου δε συν ε τη η ρη η σα α μεν

ου δε ε ε Ε ποι οι η σα α μεν κα θως εν ε τει ει

ει ει ει λω ω η η η μιν αλ λα μη η πα ρα δω

ης η μας ει εις τε ε ε λο ος ο τω ω ων Πα α α

τε ε ε ε ρω ων Θε ε ε ος 'Φδη Η' Βου

Αίνουμεν, Εὐλογοῦμεν

και προ σκυ νου με εν τον Κυ υ υ ρι ον

ο ον Στρα τι αι αι αι Ου ρα νω ων δο ο

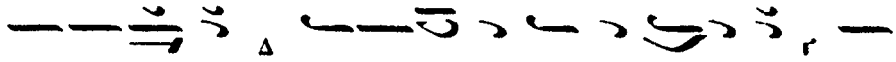
ξα α ζου ου ου σι και φρι ι ι τει τα Χε ρου βιμ

και τα α Σε ρα α φειμ πα α α α σα α πνο

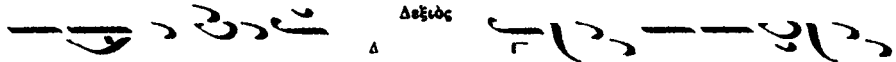
η η η και κτι ι ι σις υ μνει ει τε ε Ευ λο

γει ει ει ει ει τε και υ περ υ φου ου ου τε εις

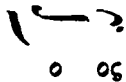

εν το λων Σου ^Δ σα λευθει σαν την καρ δι αν μου ς ο

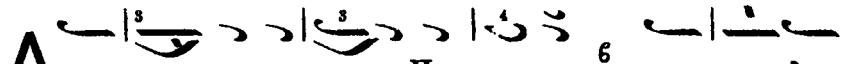

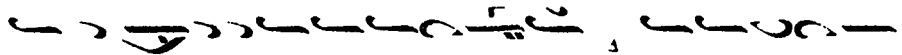
τι μο νος Α γι ος ^Δ ^{Δοξιάς} υ παρ χεις και Κυ ρι ι

ο ος

^Δ 'Ωδή Δ' ^Δ

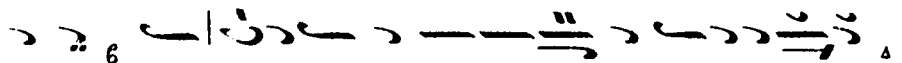
A κη κο εν ο ο Προ φη της ⁶ την ε λευ

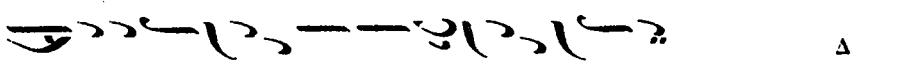
σιν Σου Κυ ρι ε και ε φο βη η θη ^Δ ο τι μελ λεις εκ

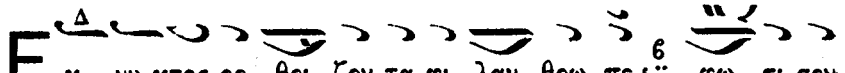
Παρ θε νου τι κτε σθαι ς και αν θρω ποις δει κνυ σθαι και ε

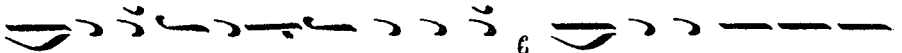

λε γεν ⁶ Α κη κο α την α κο ην Σου και ε φο βη θην ^Δ

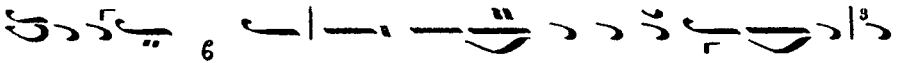

δο ξα τη δυ να μει Σου Κυ ρι ι ε ε 'Ωδή Ε' ^Δ

E κ νυ κτος ορ θρι ζον τα φι λαν θρω πε ⁶ φω τι σον

δε ο μαι και ο δη γη σον κα με ⁶ ε εν τοις προ στα γμα

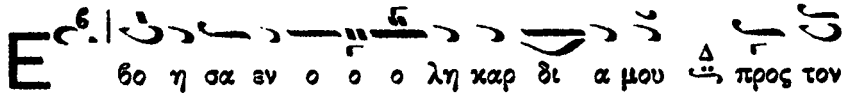
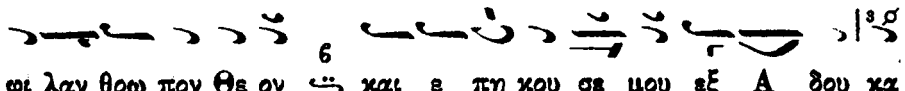
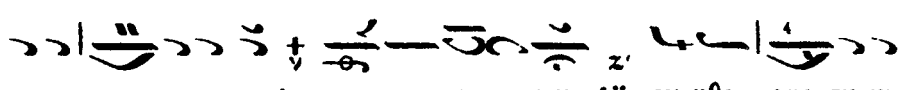

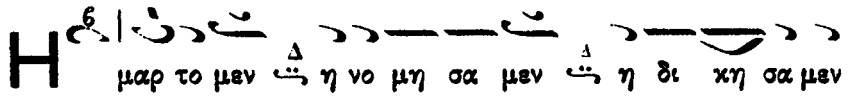
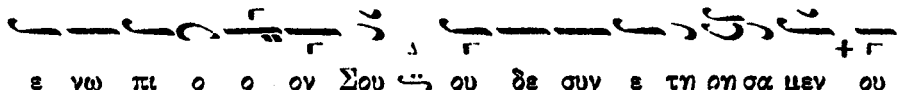

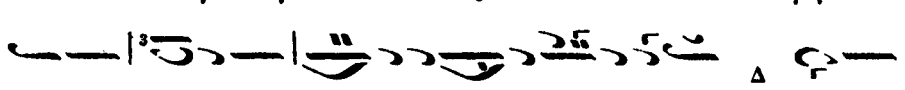
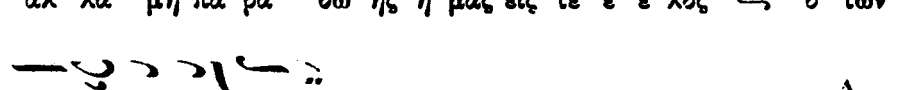
σι ι ι Σου ⁶ και δι δα ξον με Σω τηρ ποι ει ν το θε

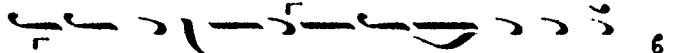
ε λη μα Σου

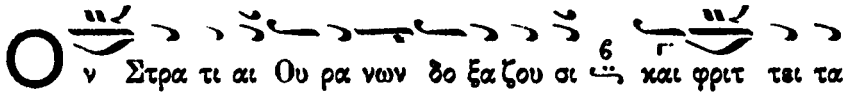
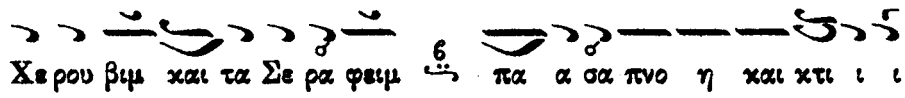
^Δ 'Ωδή ΣΤ' ^Δ

Ε⁶ |
 βο η σα εν ο ο ο λη καρ δι α μου ^Δ προς τον

 φι λαν θρω πον θε ον ⁶ και ε πη κου σε μου εξ Α δου κα

 α τω τα α α του και α νη γα γεν ^z εκ φθο ρας τη ην

 ζω η ην 'Ωδη Ζ' ^Δ

Η⁶ |
 μαρ το μεν ^Δ η νο μη σα μεν ^Δ η δι κη σα μεν

 ε νω πι ο ο ον Σου ^Δ ου δε συν ε τη ρη σα μεν ου

 δε Ε ποι η σα μεν ^Δ κα θως ε νε τει ει λω η μιν ⁶

 α λ λα μη πα ρα δω ης η μας εις τε ε ε λος ^Δ ο των

 Πα τε ρων Θε ο ος 'Ωδη Η' ^Δ

Αίνουμεν, Εύλογοῦμεν

 και προς κυ νου ου ου μεν τον Κυ ρι ον ⁶

Ο⁶ |
 ν Στρα τι αι Ου ρα νων δο ξα ζου σι ⁶ και φριτ τει τα

 Χε ρου βιμ και τα Σε ρα φειμ ⁶ πα α σα πνο η και κτι ι ι

ς υ μνει τε Ευ λο γει ει ει τε και υ περ υ

φου ου τε εις παν τας του ους αι ω ω ω να α α ας

Ἐπακολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑσθινοῦ Εὐαγγελίου (σελ. 13).

Ἐἵτα σιχολογοῦμεν «Τὴν Τιμιωτέραν» (σελ. 22), μεθ' ἣν ψάλλεται ἡ

Καταβασία τῆς Θ' Ὁδῆς (Δίσημος)

Α α πο ρου ου συλ λη η η ψε ως ο Το ο ο κος

α α α νε ρ μη η νευ ου το ος Μη η η τρο ο ος α να

α αν θρου ου α φθο ρο ο ος η κυ υ υ η σι ις

θε ου ου ου γαρ η η η γε εν νη σις και αι

αι αι νο ο ο ποι ει ει ει τας φυ υ υ σει εις Δι

ο Σε πα α α α σαι αι αι Αι γε νε αι αι ως

θε ο νυμ φο ο ον Μη τε ε ε ε ε ρα ορ θο

δο ο ξω ως μα κα ρι ζο με εν

Τὴν αὐτὴν Καταβασίαν Σύντομον ζήτηι ἐν τοῖς Παροράμασιν.

Ἐξαποστειλάρια : Τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριφιδίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς : Ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ ἐξῆς 3 τοῦ Τριφιδίου, ὧν ἀρχε-
ται ὁ ἀριστερός χορός.

Ἦχος λ π Πά (Re) Ρυθμὸς δίσημος (0 1) χ

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ· π π πάσα πνοή ρ

Αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ ρι ι ι ον π

Εν νο ω ω την η με ραν ε κει νην και αι αι

την ω ω ω ραν ρ ο ταν μελ λω μεν πα α αν τες κ

γυ μοι οι και αι ως κα α τα α κρι ι ι ι τοι γη τω

α δε κα στω κρι τη η πα ρι ι στα α α σθαι π Το

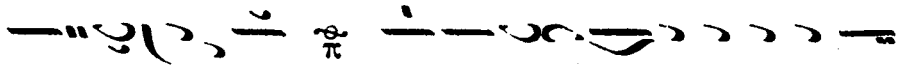
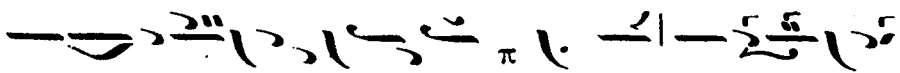
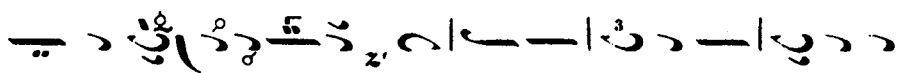
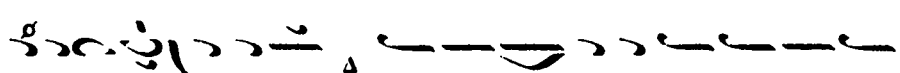
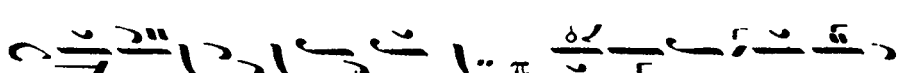
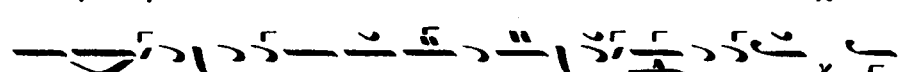

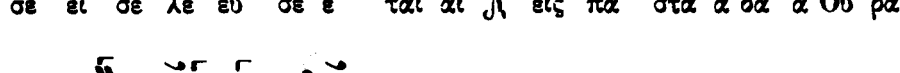
τε ε σα α αλ πι γξ η χη σει ει ει με ε ε γα α κ

και τα θε με λι α της γη ης σει σθη σον ται ρ και

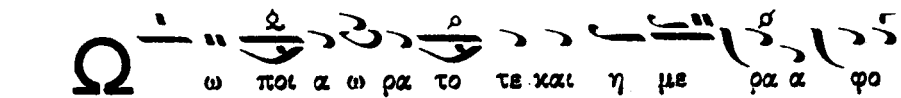
οι νε κροι εκ των μνη μα α α των εξ α να στη η η

σο ο ο ον ται ρ και η λι κι α μι α πα α αν

τε ες γε νη η σο ο ον ται π και πα αν των τα

 κρυ υ πτα α α α φα νε ρα πα ρι ι στα αν ται αι

 ε νω ω πι ο ο ο ον Σου και κο ο ο φον

 ται και κλαυ σο ον ται αι λ και εις το πυρ το αι ω νι ον

 α πε λευ σο ον ται ρ οι μη δε πο τε με τα α α

 νο η η σα α α αν τες και αι αι αι εν χα α

 ρα α α α και αι α γα αλ λι α α α α σει ο

 των δι και ω ων κλη η η ρο ο ος η η ει σε λε ε ευ

 σε ει σε λε ευ σε ε ται αι εις πα στα α θα α Ου ρα

 α α νι ι ι ον π

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου· ὑψωθήτω ἡ χεὶρ
 Σου·

 μη ε πι λα θη των πε ε νη η των Σου εις τε ε ε λος

 Ω ω ποι α ω ρα το τε και η με ρα α φο

ο θε ε ρα ρ ο ταν κα θι ση ο Κρι ι τη η ης λ
 ο θε ε ρα ρ ο ταν κα θι ση ο Κρι ι τη η ης λ

ε πι θρο ο νου φο ο θε ε ε ρου βι ι θλοι α
 ε πι θρο ο νου φο ο θε ε ε ρου βι ι θλοι α

νοι οι γων ται και πρα α αξεις ε λε ε γ χο ο ο ον
 νοι οι γων ται και πρα α αξεις ε λε ε γ χο ο ο ον

ται ρ και τα κρυ πτα α του σκο ο ο τους δη μο
 ται ρ και τα κρυ πτα α του σκο ο ο τους δη μο

σι ε ε ε ευ ο ο ο ον ται Δγ γε λοι πε ρι
 σι ε ε ε ευ ο ο ο ον ται Δγ γε λοι πε ρι

τρε ε ε χου ου σιν ε πι συν α γον τες πα α α αν
 τρε ε ε χου ου σιν ε πι συν α γον τες πα α α αν

τα α τα Ε ε ε ε θνη Δε ε ευ τε α κου ου
 τα α τα Ε ε ε ε θνη Δε ε ευ τε α κου ου

σα α α α τε θα σι λαι εις και αρ χον τες η η δου ου
 σα α α α τε θα σι λαι εις και αρ χον τες η η δου ου

λοι ρ και ε λε ευ θε ε ροι η η α μαρ τω λοι και
 λοι ρ και ε λε ευ θε ε ροι η η α μαρ τω λοι και

δι ι ι και αι αι αι οι οι πλου σι οι και πε ε νη η
 δι ι ι και αι αι αι οι οι πλου σι οι και πε ε νη η

τε ες ο τι ε ε ρ χε ε ε ται αι Χρι ι ι στος
 τε ες ο τι ε ε ρ χε ε ε ται αι Χρι ι ι στος

ο με ε ελ λων κρι ι ι ναι πα α α α σα αν την
 ο με ε ελ λων κρι ι ι ναι πα α α α σα αν την

Οι οι κου με ε ε νην και τι ι ι ις υ υ πο

στη η σε ε ται αι ηη α πο προ σω ω ω ω που Α αυτου

ου ου ου ο ταν Α γγε λοι πα ρι ι ι στα αν ται

ε λεγ χον τε ες τα ας πρα α α ξει εις τας δι α

νοι οι οι οι ας τας εν θυ μη η η η η σει εις ρ

τας εν νυ κτι ι ι και ε εν η με ε ε ε ρα

Ω ω ποι οι οι οι οι οι α ω ω ρα α α το

ο ο τε ε αλ λα προ του φθασαι το τελος σπου ου

δα σον κρα α ζου ου σα α ψυ υ υ χη ο θε

ο ο ος ε πι ι ι ι στρε φον σω σο ον με ε

ως μο ο νος ε ε ε σπλα α αγ χνος

Ἦχος λ̣ λ̣ λ̣ (Δίσσημος) λ̣

Στίχ. Ἐξομολογήσομαι Σοι, Κύριε, ἐν ὄλη καρδίᾳ μου. λ̣

δι η γη σο μαι παν τα α τα α θαυ μα α σι ι ι

α α α α Σου δ

Δ α νι η η η λ ο ο Προ ο ο φη η η η η

της κ α νη ηρ ε πι θυ μι ων γε ε νο με ε νο ος κ

το ε ξου σι α στι κον θε ε ου ου ου ου θε ε

ω ω ω ρη η η η σας δ ου ου τως ε ε ε

βο ο ο ο α δ Κρι τη η ρι ο ον ε κα α

θι ι σε ε ηη και βι ι θλοι οι η η νε ε ω ω ω ω

χθη η η σαν δ Βλε ε πε ψυ υ χη η η μου κ νη στε ε

ε ε ευ εις κ τον πλη σι ο ον Σου ου ου ου μη

η α α α θε ε ε τει δ βρω μα α α α των α

πε ε ε χει εις δ τον α δελ φο ο ον σου ου μη η η

κα α τα α κρι ι ι ι ι ι νεις ρ μη η η

τω ω πυ υ ρι ι ι ι ι πα ρα πεμ πο με ε ε ε ε

νη κ κα τα κα η ης ω ω σει ει κη η η ρο ος ρ

Αλλ α νεμ πο δι ι ι ι ι στως ρι ει σα α ξει ει ει

σε ε Χρι ι ι ι στος ρι εις την Βα σι λει ει ει ει ει

α αν Α α αυ του

Δόξα. Ἦχος ρ̣ Πα (Fa) Ρυθμός Δίσσημος (0 1) 4 χ

Προ κα θα α α ρω ω ω ω με ε εν ε αυ τους

α δε ελ φοι οι ρ τη βα σι ι λι ι ι ι ι ι

δι ι ρι τω ω ω ω ν α α ρε ε τω ω ω ω

ρω ω ω ω ω ω ν ρ Ι δου ου ου γα αρ ρη πα

(ω) ρ τη βα σι λι ι ι ι ι ι δι ι ι ρι

ρα γε ε γο νε ηη πλου ου ου ου ου ου το ον

η η μι ι ιν Α γα θω ω ων κο ο μι ι ι ι

ι ι ι ζου σα ρ των πα θω ω ων ρ κα τευ να α

α ζει λ τα οι δη η μα α τα α Δ και αι τω Δε σπο

ο ο τη η ηη κα ταλ λα α α ατ τει ει τους πται αι αι

αι αι αι αι σα α α τους πται σα αν τα ας Δι ι

ο μετ' Ε ε ε ευ φρο ου υ υ υ νη ης τα α α αυ την υ

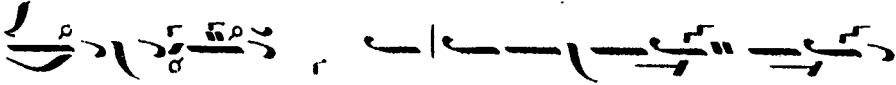
πο δε ξω ω ω ω ω με ε θα α ηη βο ο ω ω

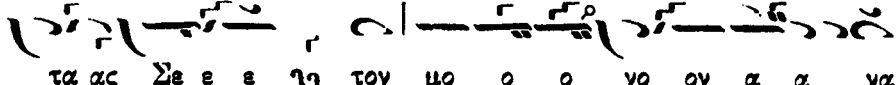
ω ω ων τε ες Χρι ι στω ω ω ω τω ω θε ε ε

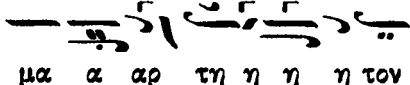
ω ω ω ρ Ο Α να στα α α ας ε εκ τω ων

νε ε κρω ω ω ω ω ηω ω ω ω ων ηη α κα

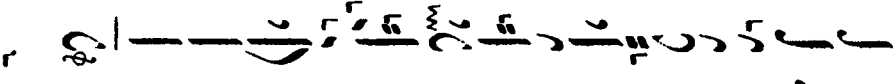
τα χρι ι ι ι ι ι ι τους η μα α α α ας δι α

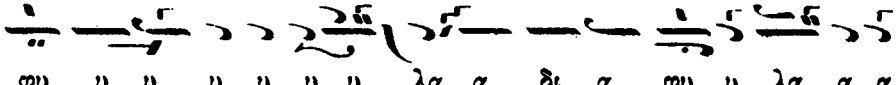

 φυ υ λα ξο ον ηη δο ξο λο γου ου ου ου ου ουν

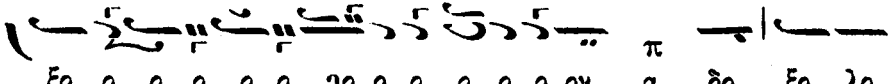

 τα ας Σε ε ε ηη τον μο ο ο νο ον α α να

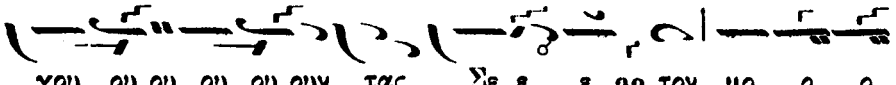

 μα α αρ τη η η η τον

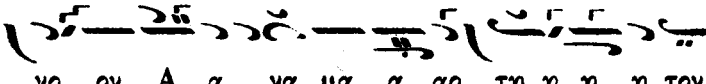
(*) 'Η τελευταία περικοπή δυνατόν νά ψαλῆ καί οὕτω :

 ηη α κα τα κρι ι ι τους η η μα α α α ας δι α

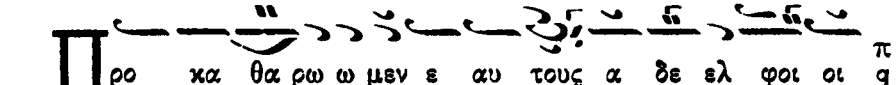

 φυ υ υ υ υ υ υ λα α δι α φυ υ λα α α

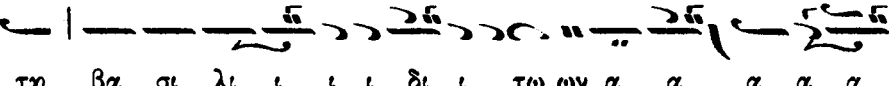

 ξο ο ο ο ο ο ηο ο ο ο ο ο ον η δο ξο λο

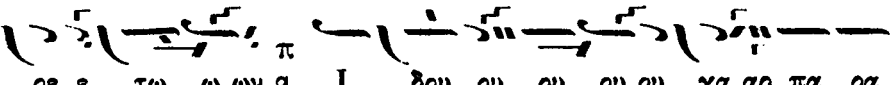

 γου ου ου ου ου ουν τας Σε ε ε ηη τον μο ο ο

 νο ον Α α να μα α αρ τη η η η η τον

Τὸ αὐτὸ Δοξασιτικὸν ἀπλούστερον. η̇ (Δίσσημος) χ̇

 Προ κα θα ρω ω μεν ε αυ τους α δε ελ φοι οι η̇

 τη βα σι λι ι ι ι δι ι τω ω ν α α α α α

 ρε ε τω ω ω ν η̇ Ι̇ δου ου ου ου ου γα αρ πα ρα

γε ε γο ο νε ηη πλου ου ου ου τον ηη μι

ιν α γα θω ω ων κο μι ι ι ζου ου ου σα ρ των πα

α α θω ων ρ κα τευ να α α α α α ζει ρ τα οι

δη η μα α τα α και τω δε σπο ο ο ο ο τη ηη

κα ταλ λα α α ατ τει ει τους πται αι αι σα α α αν τας

Δι ι ο με ετ Ε ε ευ φρο συ υ υ νη ης τα αυ

την υ πο δε ξω με ε θα α ηη βο ω ων τε ες Χρι ι

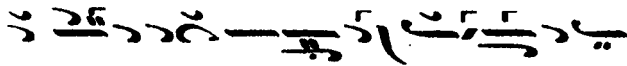
στω ω ω ω τω ω θε ε ε ω ω ω ρ Ο Α

να στα ας εκ των νε ε κρω ων ηη α κα τα κρι

ι τους η μα α α ας δι α φυ υ υ υ υ λα α

δι α φυ υ λα α ξο ο γο ο ο ο ον ηη βο ξο λο

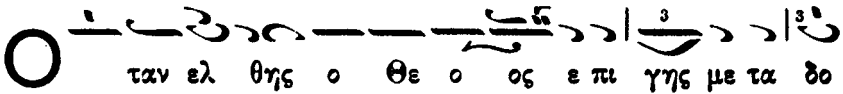
γου ου ου ου ου ουν τας Σε ε ε ηη τον μο ο ο

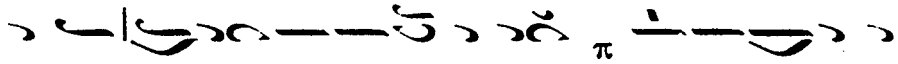
νον Α α να μα α αρ τη η η η τον

Και νυν : 'Υπερευλογημένη. Δοξολογία και ή Θ. Λειτουργία.

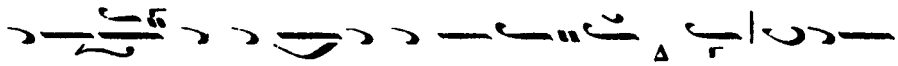
Κοντάκιον. 'Ηχος α' π
9

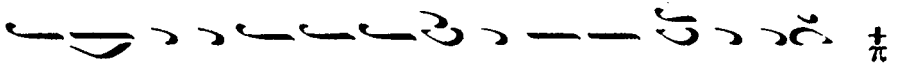
ταν ελ θης ο θε ο ος ε πι γης με τα δο

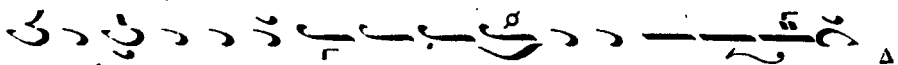
ξης και τρε μω σι τα συμ παν τα 9 πο τα μος δε του

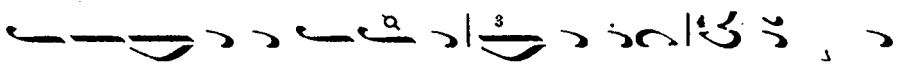
πυ ρο ος προ του βη η μα τος ε ελ κη και βι ι θλοι

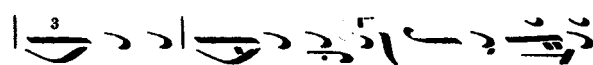
α νοι γων ται και τα κρυ πτα δη μο σι ευ ων ται 9

Το τε ρυ σαι αι με εκ του πυ ρο ος του α σβε ε στου ρ

και α ξι ω σόν εκ δε ξι ων Σου με στη ναι 9 Κρι

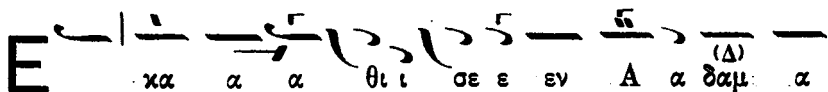
τα δι και ο ο τα α τε ε ε ε

Τρισάγιον. 'Απόστολος. Είς τὸ 'Εξαιρέτως : "Αξιόν ἐστιν. Κοινωνικόν Δίνετε.

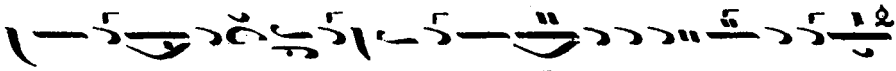
ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

'Εν τῷ 'Εσπερινῷ : Είς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» 'Αναστάσιμα τοῦ ἤχου 6, καὶ τοῦ Τριψδίου 4 προσόμοια πρὸς τὸ «'Ολην ἀποθέμενοι» (ἤχος πλ. β').

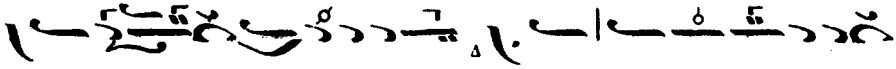
Δόξα. Ρυθμὸς Δίσημος (0 1) 4 7 'Ηχος λ π Πά (Re)

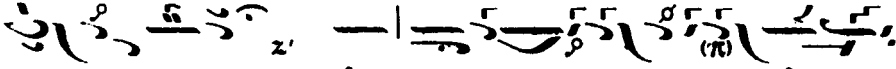
κα α α θι ι σε ε εν Α α δαμ α

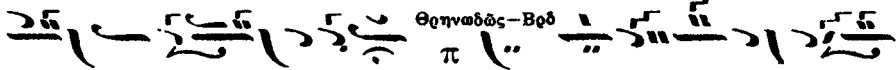
πε ε ε ναν τι ι του ου Πα α α ρα δει ει ει ει

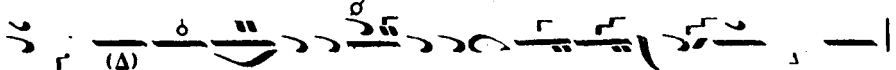
σου ου ου ου ου ου ου ου ρ και την ι δι ι αν

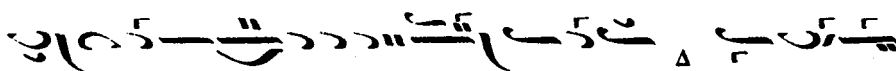
γυ μνω σι ιν ηη θρη νω ω ω ω ω ω ω ω δυ υ υ

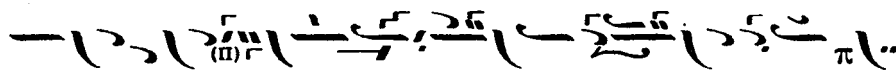
υ υ υ υ ρε ε το Οι οι οι οι μοι οι

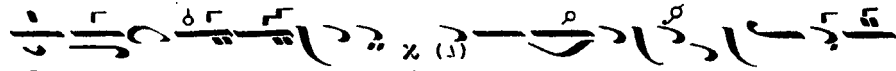
οι τον α πα τη η πο ο νη η η ρα α ρ πει

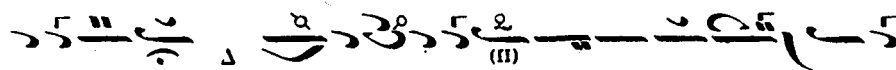
σθεν τα α α και αι αι κλα πε ε εν τα ρ και δο ο ο

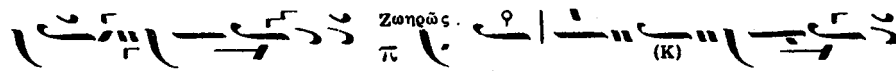
ξης μα α κρυν θε ε ε ε ε ε ε ε εν τα ρ

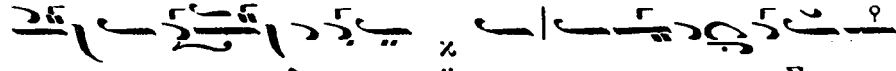
Οι οι οι οι οι μοι οι ᾗ τον α πλο ο τη η τι ι γυ

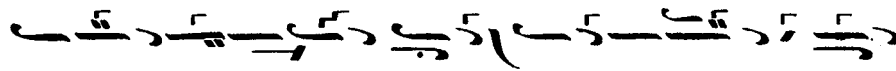
υ υ μνο ον ηη νυ υ υ υ υν δε ε η πο ρη η η

με ε ε ε ε νον οι Αλλ ω ω Πα α ρα α α

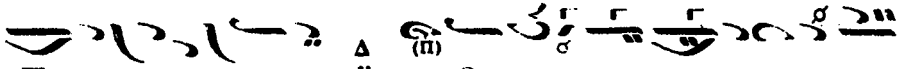

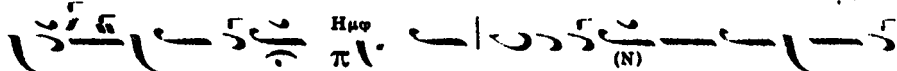
α α α α δει ει σε ᾗ ου κε ε τι ι Σου της

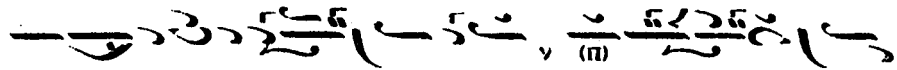

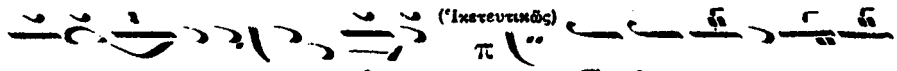
τρυ φη η η η η ης α α πο ο ο λα α α α αυ

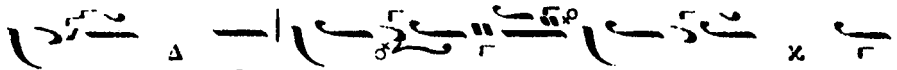

 σω ρ ου κε ε ε τι ο φο ο μαι αι η η τον

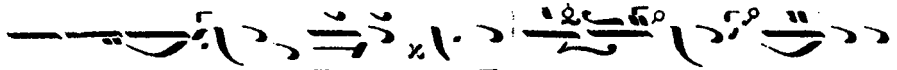

 Κυ υ ρι ι ο ον Δ και θε ο ο ο ον μου ου και

 Πλα α α α στην εις γη η ην γαρ α πε λε ε

 ε ε ευ σο ο ο ο ο ο μαι ρ εξ η ης και προ

 ο σε λη η η η η η φθη ην Ε λε η η η η

 μο ον ρ Οι κτι ι ι ι ι ι ρ μον θο

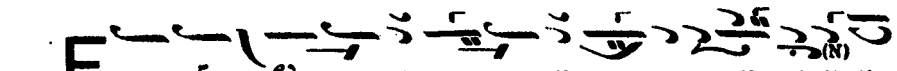

 ω ω ω ω ω ω Σοι οι Ε λε ε η σο ο ον

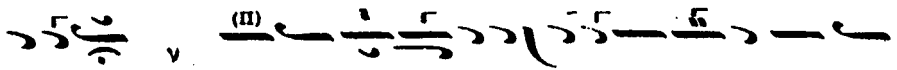

 με ε τον πα ρα πε σο ο ο ο ο ο ο ον τα

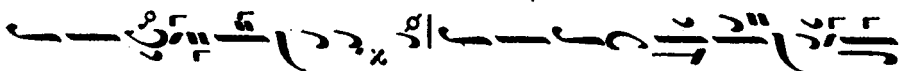
Καί νῦν: Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Φῶς Ἰλαρόν. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἰπόμεν πάντες. Ἀπόστιχα: Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου.

Δόξα τῶν Ἀποστίχων. Ἦχος $\lambda^{\text{ϑ}}$ Πά (Re)

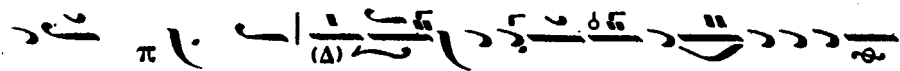
Ρυθμὸς Δίστημος: $(\underline{\quad} \underline{\quad}) \overset{\text{I}}{\chi}$

 Ε ξε βλη η η η η η η η η η η η η

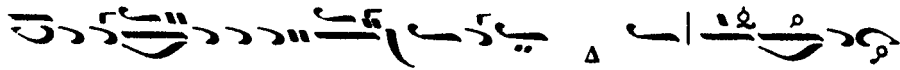

 η η θη ρ Ε ξε βλη η η η θη η η Α α δαμ του

Πα ρα θει ει ει σου ᾗ δι α α α της θρω ω σε ε

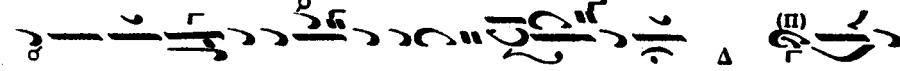
ε ως π δι ο ο και κα θε ε ζο με ενος α

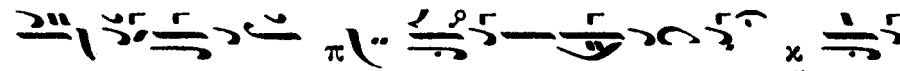
πε ε ε να α αν τι του ου ου του ρ ω θυ υ ρε

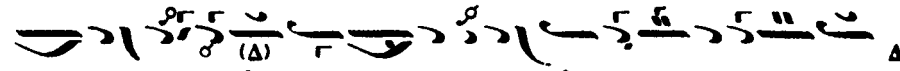
ε το ο ηη ο λο λυ υ υ υ υ υ ζων ᾗ ε

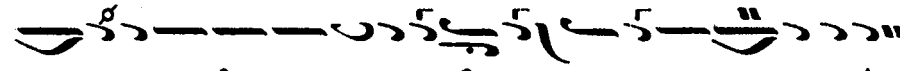
λε ει νη η η η τη η φω ω νη η η η ρ και ε ε

ε λε ε ε γεν π Οι οι οι οι μοι οι ᾗ τι ι

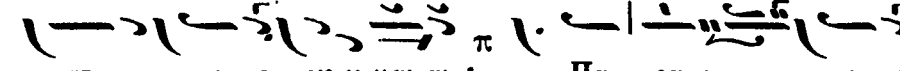
πε ε πο ον θα ο τα α α α λα ας ε ε ε γω ω ηη

μι αν εν το λην πα ρε ε ε θη ην τη η ην του ου ου Δε

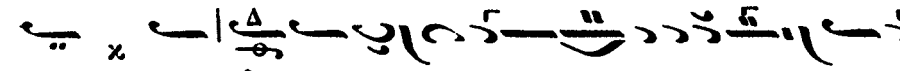
σπο ο ο του ρ και των α γα θων παν τοι οι οι οι ων ε

στε ε ε ε ρη η μαι αι π Πα ρα α α α α

θει σε ε ε ε Α γι ω ω ω ω ω ω ω τα α

τε ᾗ ο δι ε με πε ε ε φυ υ υ τευ με ε ε

νοσ ^(τ) και δι α τη ην Ε ευ αν κε κλει ει ει σμε ε ε

ε νοσ ^π I κε ε ε ε ε τε ευ ε τω Σε

Ποι η η σα αν τι κα με ε ε Ηλα σαν τι ι

ο ο πως των σων αν θε ε ε ε ε ω ων π πλη η

σθη η η η η η η σο ο μαι ρ δι ο και αι

προς αυ τον ο Σω ω τηρ το ε μον πλα α α σμα

ου θε λω α πο λε ε ε ε σθαι αι αλ λα α θου λο μαι

του το σω ζε ε σθαι και εις ε πι ι γνωω σιν α λη

θει ει ει α ας ε ε ελ θει ει ν Ο ο τι τον ερ

χο ο με ε νο ο ον προ ο ος με ε ου μη εκ

θα α α α λω ε ε ε ξω ω ω

Και νῦν : Ὁ ποιητής καὶ λυτρωτής μου.

Ἀπολυτίκιον : Ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου μετὰ τοῦ Θεοδοκίου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον: Τυπικὴ διάταξις ἢ τῶν προηγουμένων Κυριακῶν.
Καταβασίαι: «Ὡς ἐν ἡμετέρῃ πεζεύσει» (σελ. 6—18), ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ
Εὐαγγελίου (σελ. 18). Ἡ «Τιμωτέρα» μετὰ τῆς Καταβασίας (σελ. 21).

Ἐξαποστειλάρια: Τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τοῦ Τριτηθίου.

Εἰς τοὺς Αἶνοις: Ἀναστάσιμα δ καὶ τὰ 8 τοῦ Τριτηθίου Ἰδιόμελα τῶν
Αἰνῶν, ὧν ἄρχεται ὁ ἀριστερός χορός.

Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν. Ἦχος Ἀ ρ Πα (Δίσημος) Ἰ

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ·

Ἰδιόμελο 1

Πα σα πνο η αι νε σα α α α τω ω ω τον Κυ

Ἰδιόμελο 2

υ ρι ι ι ον

Ἰδιόμελο 3

μοι ο Α α θα μ εν θρη νο κε κρα γεν

Ἰδιόμελο 4

ο τι ο ο φι ις και γυ νη η η η θε ι κης πα ρου

Ἰδιόμελο 5

σι ι α ας με ε ε ε ε ξω ω ω ω ω σαν ρ

Ἰδιόμελο 6

και Πα ρα θει σου της τρυ υ φη η ης ξυ λου θρω

Ἰδιόμελο 7

ω ω σις η η λο ο τρι ι ι ι ω ω ω σαν ρ

Ἰδιόμελο 8

Οι οι οι μοι ου φε ε ε ρω λαι οι πον το ο

Ἰδιόμελο 9

νει ει θεος ο πο τε ε ε ε Βα οι ι λε ε ευς η η των

επιγειων παντων κτισμα α α των θε

ε ου νυν αιχμαλωτοσ ω ω φθην υ πο μι

ας α θε ε σμου συ υμ θου ου ου λης

Και ο πο

τε ε δο ο ξαν α θα να οι ι ι ι α α ας ημ φι

ι ε σμε ε ε ε νοσ η της νε κρω σε ε ως την δο ραν η η

ως θνη τοσ ε λε ει νω ω ω ως πε ρι ι φε ε ε ε

ρω ω ρ Οι οι οι οι οι μοι η τι να α τω ω ω ν

θρη η η νων συν ερ γα α α α τη ην ποι η

η σο ο ο μαι ρ Αλ λα Συ φι λαν θρω πε ε η

ο εκ γης δη μι ουρ γη η η η η η η η σασ με η

Ευ σπλα γχνι ι ι ι αν φο ρε ε ε σασ η της δου λει

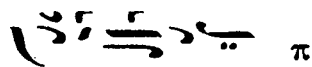
α ας του ε ε χθρου α να κα α λε σαι αι και

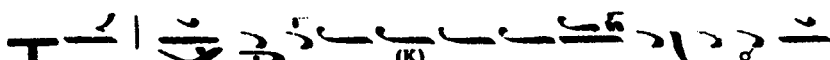

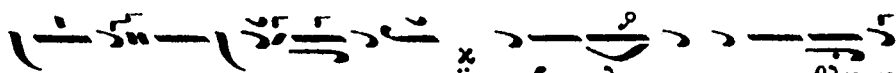

 σω ω σον με ^Δ π

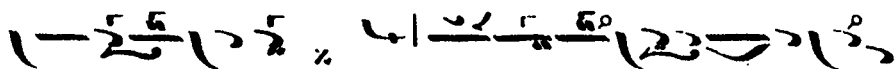
Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου ὑψωθήτω ἡ χεὶρ Σου ^π

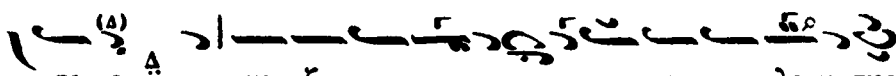
χ

 μη ε πι λα θη των πε νη η των Σου ου εις

 τε ε ε ε λος ^π

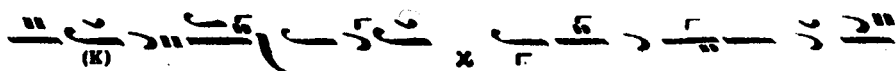

 ο στα δι ι ον των ^(κ) α ρε τω ων η η νε

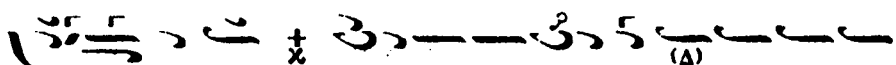

 ε ε ε ω ω ω και ^χ οι βου λο με νοι α θλη η

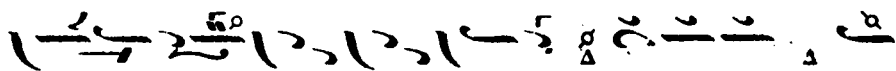

 η η η σαι αι ^ζ ει σε ε ελ θε ει σε ελ θε ε

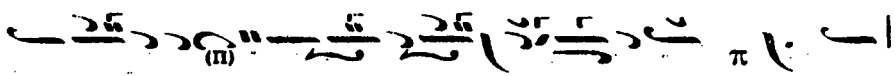

 τε ε ^(Δ) ^Δ α να ζω σα α με ε νοι τον κα λο ον της

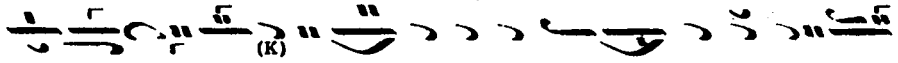

 νη στει ει ει α ας α γω ω ω να ^π ^ρ Οι γαρ νο

 μι μως α α θλου ου ουν τες ^χ ^ρ δι και αι αι ως στε φα

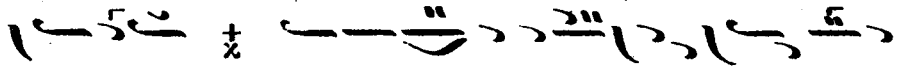

 νου ου ουν ται ^ζ ^ρ και α να λα βο ο ον τες την παν ο ^(Δ)

 πλι ι α χν του Σταυ ρου ου ^Δ ^ρ τω ε χθρω ^Δ ^ρ αν

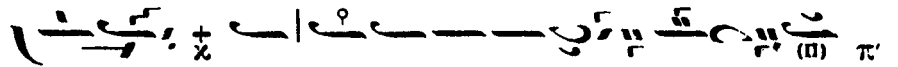

 τι μα α χη η σω ω ω ω με ε ε θα ^π ^ρ Ως

τει ει ει ει ει χο ος αρ ρη η κτον κα τε χον τες την πι

ι ι σιν και ως θω ρα α κα την προ σε ευ

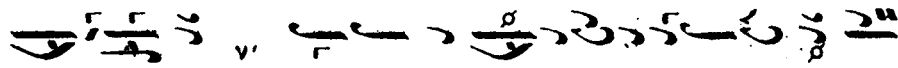
χη η ην και πε ρι κε φα λαι αι αι α α αν

την ε λε η η μο ο συ υ υ υ υ νη αν

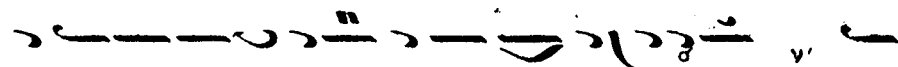
τι μα χαι ρας την νη στει ει ει αν η τι ις ε εκ

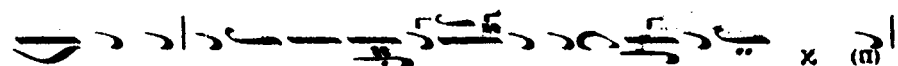
τε ε ε μνει γη α πο καρ δι ι ι ι ι ας πα σαν κα

κι ι ι ι ι αν Ο ποι ω ον τα α αυ τα

τον α λη θι νον κο μι ζε ται στε ε φα α νον πα

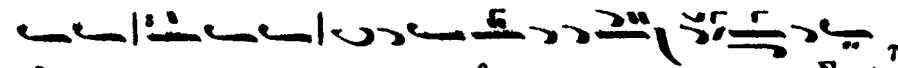
ρα του παμ θα σι λε ε ε ω ως Χρι ι ι στου εν

τη Η με ρα α της κρι ι σε ως

Ἦχος λ̣ Πά (Re) Ρυθμός δίσημος (0 1) χ

Στίχ. Ἐξομολογήσομαι Σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου. π

δι η γη σομαι παν τα τα θαυμα α σι α α α Σου π

A δαμ του Πα ρα δει σου δι ω κε ε ται ρ τρο
 φης με τα λα θων ο ο πα ρη η η η κο ο ο ος ρ
 Μω σης ης θε ε ο πτη η η η ης ε χρη μα α α α
 τι ε ι ι σε ρ νη σται ει α τα ομ μα τα της ψυ χη ης
 κα: α α θη ρα α με ε ε νος Δι ο του Πα
 ρα δει σου οι κη το ρες γε νε ε σθαι ε ε ε πι ι ι
 πο θου ου συν τες ρ α παλ λα γω ω ω μεν της α λυ σι
 τε λους τρυ φη ης και θε ο ον κα θο ραν ε φι ε ε
 με ε νοι ρ Μω σα ι κως την τε τρα θα της δε κα α
 α θο ος νη στε ευ σω ω ω μεν ρ προ σευ χη και τη θε
 η η η η η η σι ρ ει λι κρι νως προ κα α αρ τε
 ρου ου συν τες ρ κα τευ να σω μεν της ψυ χη ης τα πα

θη μα α τα α λ α πο σο θη η σω ω μεν της

σαρ κο ος τα α α οι δη η μα α α τα κου φοι

εις την α α α α νω πο ρει α α αν με τι ι ι ω

ω ω ω με εν ρ ο ο που αι των Α γγε ε ε λω ω ων

χο ρει ει ει αι ρ α οι γη η η τοι ος φω ω ω

ναι αι αις λ την α δι αι ρε ε τον η η α νυ υ νου

ου ου οι ι ι Τρι α α α θα ῆ κα θο ρα αν το α

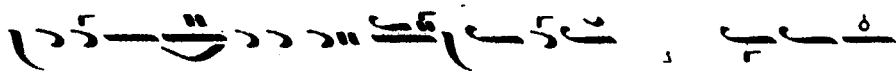
μη χανο ον κα α α λ λο ος και αι Δε ο πα ο τι ι ι κον

Αυ τη η η ης α ξι ω σον η μας Υι ε Θεου ου ου

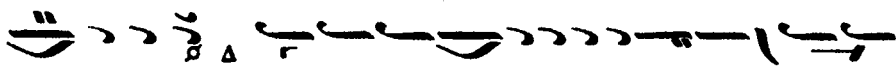
Ζω ω ω ο ο δο ο ο τα ρ τους ε πι Σαι πε ποι θρ

τας συ γχα ρε ε ευ σαι αι ῆ ταις των Α γγε ε λων Στρα

α τι ι ι αις ταις της Τε κου σης Σε Μη τρο ο ος

Χρι ι στε ε ε πρε σβει ει ει αις ρ και Α πο

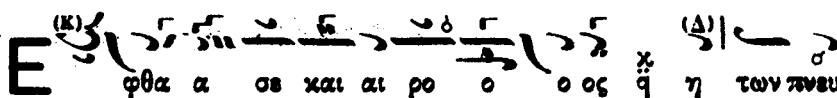

στο ο ο λων ρ και των Μαρ τυ υ υ υ ρων και τω ων

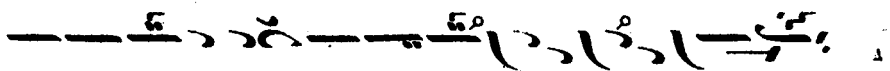

Ο οι ι ι ι ων

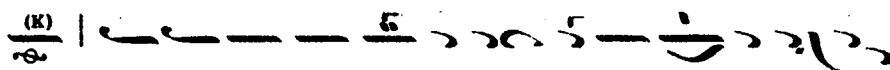
Δόξα. Ρυθμός Δίσημος (0 1) χ Ήχος λ Πά (Re)

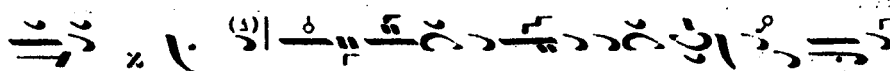
φθα α σε και αι ρο ο ο ος η των πνευ

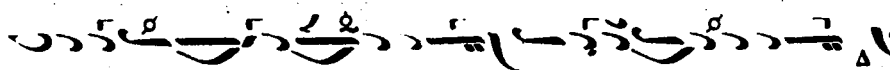
μα τι κω ων α γω ω ω νων αρ χη η η η

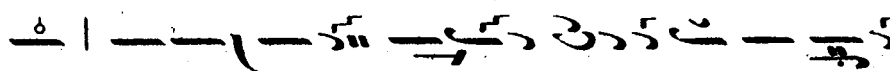
η κα τα των δαι μο ο νω ω ων νι ι ι ι ι

κη η η πα α α νο πλο ο ος εγ κρα α α α α

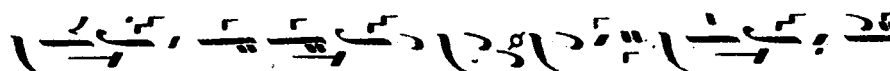
α α α τει ει ει εγ κρα α τει ει α α α α α α α ρ

η των Α γγε ε ε ε ε λω ω ων Ευ πρε ε ε

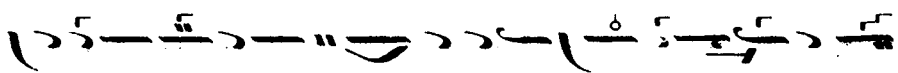

πει ει ει ει α η προ ο ο ο ος θε ε

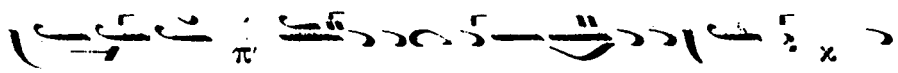

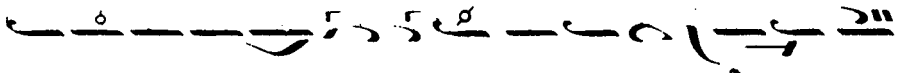
ο ο ο ο ο ο ον πα αρ ρη η οι ι ι ι ι

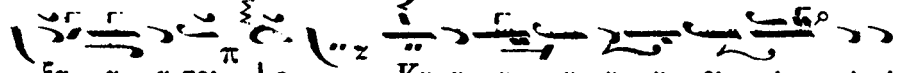

 ι ι ι ι ι α Δι αυ τη η ης γαρ

 Μω ω υ υ ση ης γε γο νε τω Κτι ι ι ι στη η

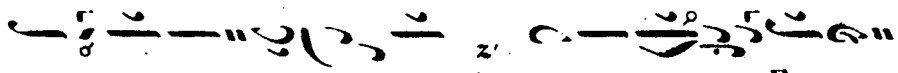

 η συν ο ο ο μι ι ι ι λος ς και φω ω νη

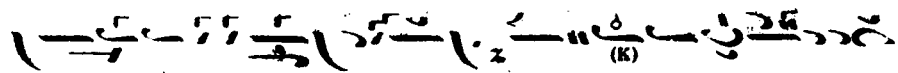

 η η ην ς α α ο ο ο ρα α α τω ως εν

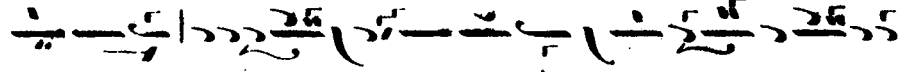

 ταις α κο αι αι αι αι αις υ υ υ πε δε ε ε

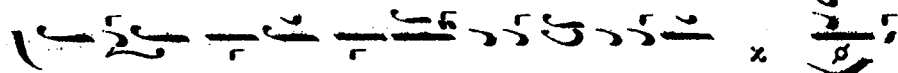

 ξα α α το κε Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

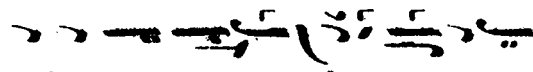

 Κυ υ ρι ι ε ε λ δι αυ τη ης α α ξι ω ω σο ο

 ο ον και η η μα α α ας λ προ σκυ νησαι Σου τα α

 πα α α α α θη η και αι την Α γι α αν Α

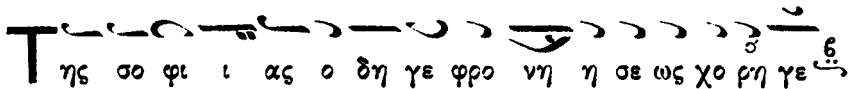
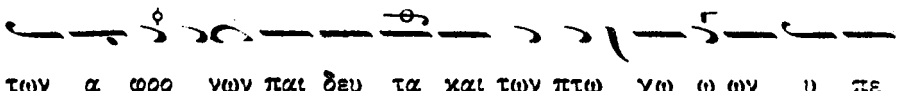
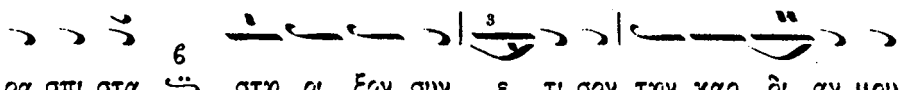
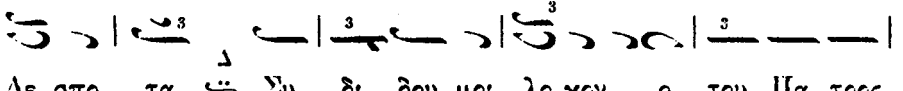
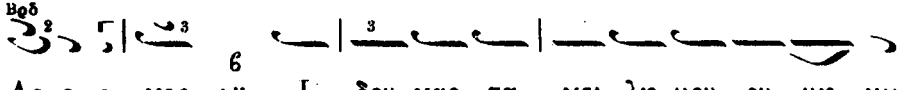
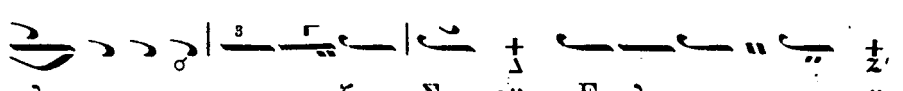
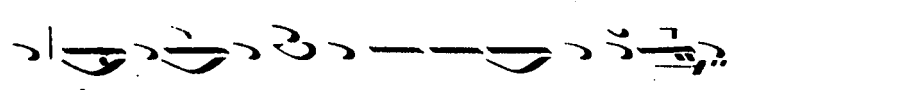

 να α α α α α στα α α Α να α α α στα α α

 σι ι ι ι ι ι ηι ι ι ι ι ι εν ω ως

 φι λα α α αν θρω ω ω πος

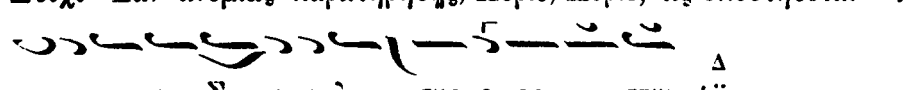
Καὶ νῦν : Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία. Καὶ ἄρχεται ἡ Θ. Λειτουργία. Τυ-
πικά—Μακαρισμοὶ ἢ Ἀντίφωνα—Λεῦτε προσκυνήσωμεν—Ἀναστάσιμον Ἀπολυτί-
κιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ

Κοντάκιον. Ἦχος λ β'

 Της σοφίας οδὸν φρονήσῃς ὡς χορηγεῖ

 τῶν ἀφρών παιδῶν καὶ τῶν πτωχῶν ὑπε-

 ρασπιστῶν στηριξόντων ἐκείνην τὴν καρδίαν μου

 Δεσποτά, Σὺ διδου μοὶ λόγον σου τοῦ Πατρὸς

 Δοξοῦτος Ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖρά μου οὐ μὴ κω-

 λυθῶ ἐν τῷ κράτει σου Ἐλεησόν μου

 ἐλεησόν με τὸν παρὰ πᾶσι
 εἰς τὸ Ἐξαιρέτως: Ἀξιόν ἐστιν. Κοινωνικόν: Αἰνεῖτε.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ψαλλόμενον εἰρημολογικῶς μετὰ τοῦ «Θοῦ, Κύριε»
μέχρι τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου» ψάλλομεν ἓ Κατανυκτικὰ
τοῦ ἤχου (ἰδὲ ἐν Παραρτήματι καὶ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), εἶτα δὲ τὰ ἐξῆς β' Ἰδιό-
μελα καὶ β' τοῦ Μηναίου προσόμοια.

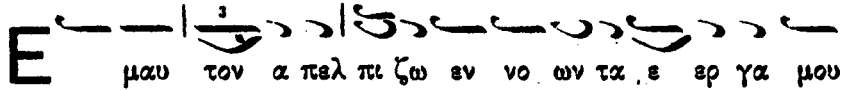
Ἰδιόμελα Ἦχος Δι' ῥυθμὸς Δίσημος (0 1)
 Στίχ. Ἐὰν ἀνομιᾶς παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται

 ὅτι παρὰ σοὶ ὀϊλασμοὸς ἐστίν

Εγ κρα τει α την σαρ κα τα πει νω σαι πα αν τες οπου
 δα α α σω μεν το θει ον υ περ χο με νοι στα
 α δι ι ον της α μω ω μου ου ου Νη η στει ει ει ας
 και ευ χαις και δα α κρυ σι Κυ ρι ον τον σω
 ζον τα η μα α α ας εκ ζη τη η η σω ω ω ω μεν
 και λη θην της κα κι ας παν τε λη ποι η σω με ε εν βο
 ω ων τες Η μαρ το με ε εν Σοι σω ω σον ως
 πα λαι Νι νευ ι τας Χρι στε ε Βα α σι ι λε ευ
 και κοι νω νους η μας Ου ρα νι ου Βα σι ι λει ει ει α ας
 ποι η σον Ε ε ευ σπλα α αγ χνε

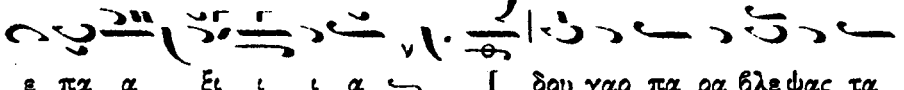
Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον Σου· ἤλπισεν

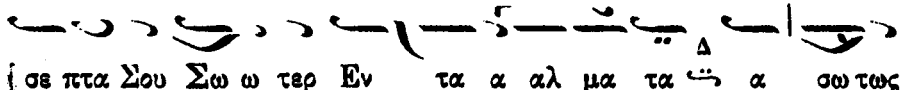
χ η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

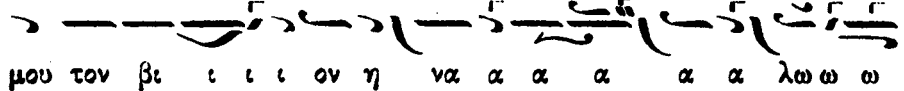

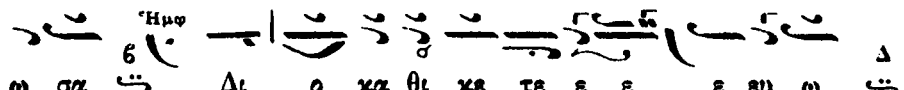
Ε μου τον απελπιζω εν νοων τα ε εργα μου

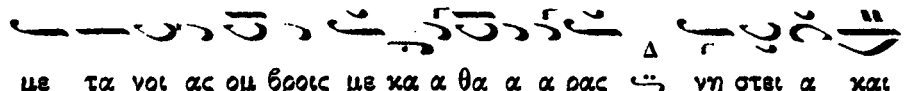
 Κυ υ υ ρι ε ^Δ τα πασης τιμω ρι ι α α ας

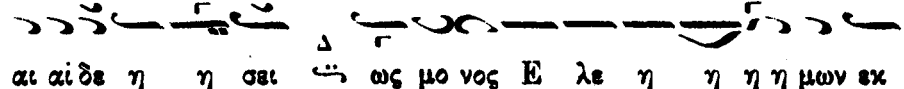
 ε πα α ξι ι ι α ^ν Ι δου γαρ πα ρα βλεφας τα

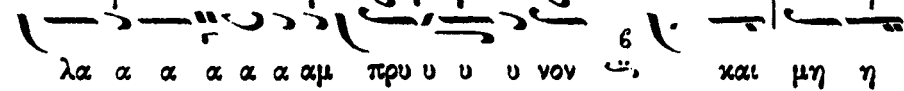
 [σε πτα Σου Σω ω τερ Εν τα α α λ μα τα ^Δ α σω τως

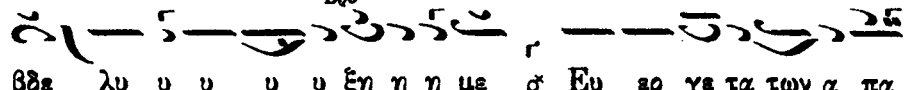
 μου τον βι ι ι ο ν η να α α α α α λω ω ω

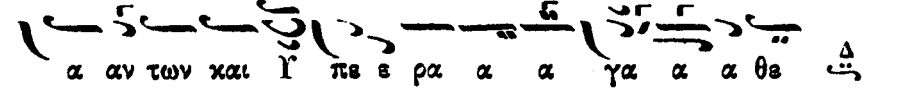
 ω σα ^{Ημφ} ₆ Δι ο κα θι κε τε ε ε ε ευ ω ^Δ

 με τα νοι ας ο μ βροις με κα α θα α α ρας ^Δ νη στει α και

 αι αι δε η η σει ^Δ ως μο νος Ε λε η η η η μων εκ

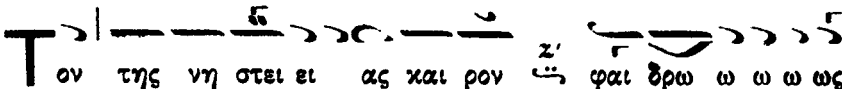
 λα α α α α α α μ πρυ υ υ υ νον ⁶ και μη η

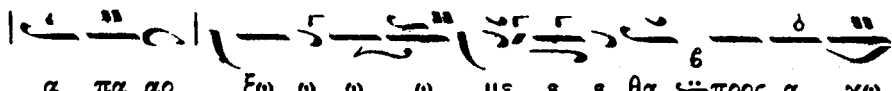
 βδε ^{Βφδ} λυ υ υ υ υ ξη η η με ^σ Ευ ε ρ γε τα των α πα

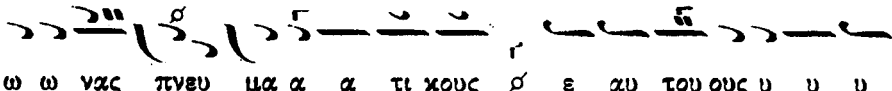
 α αν των και Ι πε ε ρα α α γα α α θε ^Δ

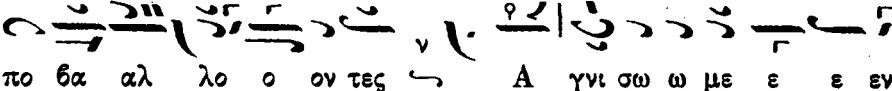
Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ^Δ

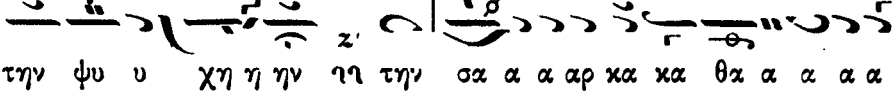
 ελ πι σα τω Ι σρα η λ ε πι τον Κυ υ υ ρι ο ν ^Δ

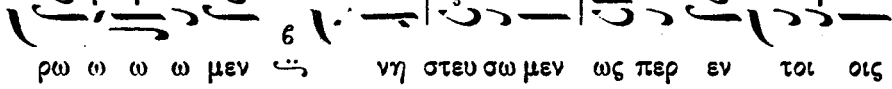

 Τον της νηστειας και ρον ζ' φαιθρω ω ω ω ως

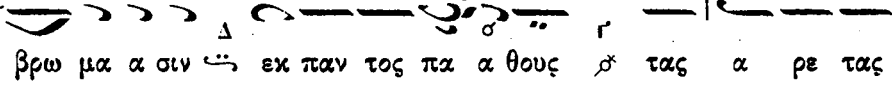

 α πα αρ ξω ω ω ω με ε ε θα ππος α γω

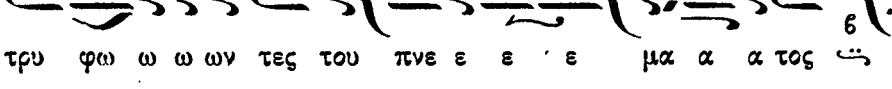

 ω ω νας πνευ μα α α τι κους ρ ε αυ του ους υ υ υ

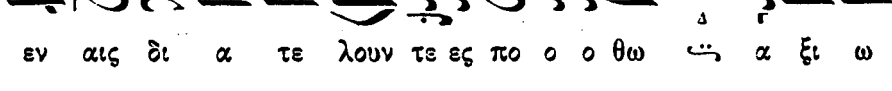

 πο θα αλ λο ο ον τες Α γι σω ω με ε ε εν

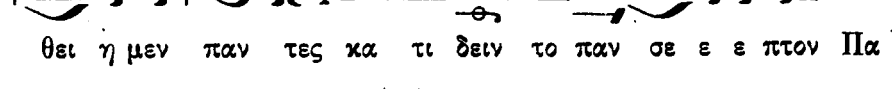

 την ψυ υ χη η ην η η την σα α α αρ κα κα θα α α α α

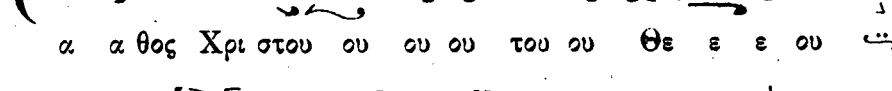

 ρω ω ω ω μεν νη στευ σω μεν ως περ εν τοι ος

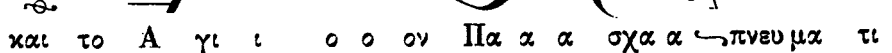

 βρω μα α σιν εκ παν τος πα α θους τας α ρε τας

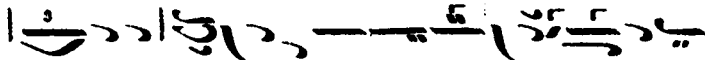

 τρυ φω ω ω ω ν τες του πνε ε ε ε μα α α τος

 εν αις δι α τε λουν τε ες πο ο ο θω α ξι ω

 θει η μεν παν τες κα τι δειν το παν σε ε ε πτον Πα

 α α θος Χρι στου ου ου του ου θε ε ε ου

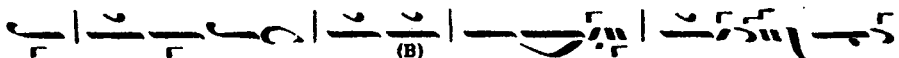

 και το Α γι ι ο ο ον Πα α α σχα α πνευ μα τι

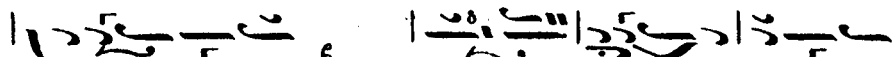

 κως εν α γαλ λι ι ω ω ω με ε ε νοι

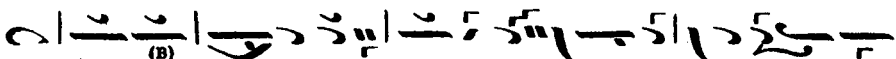
Τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Λόξα—Καὶ νῦν: Θεοτοκίον, Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψης» (τρὶς) ψαλλόμενον τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, τῇ Β' καὶ τῇ Δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Μέλος ἀρχαίων. Ἦχος λ' Ἰ̇ Νη (Re) (Τετράσημος) χ̇

 Μη̇ απο στρε ε ε ε ε ε ε ε φη ης δ̇

 το προ ο ο το προ σω πο ο ο ο ο ο ο ον

 Σου ου ου ου κ̇ (N) α α πο ο ο του ου ου

 ου ου Παι δο ο ο ο ο ο ο ο ος Σου ου ου

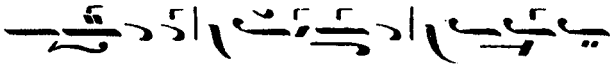

 ου ου ου ου Ο ο ο ο ο ο τι θλι ι ι ι ι

 ι ι ι βο Ο τι θλι ι βο ο μαι δ̇ τα α α χυ υ

 υ υ υ υ ἰ̇ ε πα α α ε πα κου σο ο

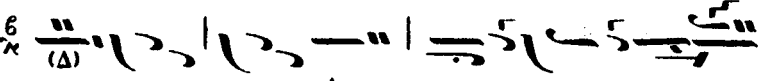

 ο ο ο ο ο ο ον μου ου ου ου κ̇ (N) προ σχε

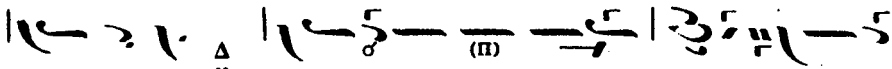

 ες τη ψυ χη η η η μου και λυ υ υ τρωσαι αι

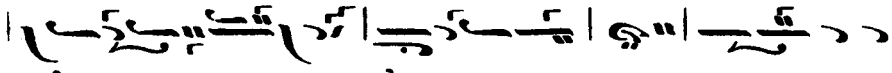

(Δις)
 αι αι αι αι   α α α αυ   τη η ην

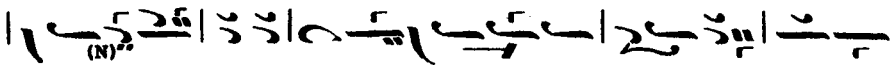
Στίχος τοῦ Β' : Ἡ σωτηρία Σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου δλ

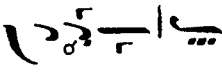
Στίχος τοῦ Γ' : Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν δλ

Τὸ τέλος * 6
 τοῦ Γ'. (Δ)

 προ σχε ες   τη η ψυ υ   χη η   η η η η

 μου ου δλ   και αι αι αι   αι αι αι αι αι αι

 λυ υ υ υ υ   και λυ υ τρω ω   σαι αι αι αι αι αι

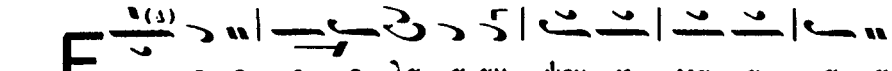

 α α α α αυ τη η   η η η η   η η η η η

 η η η ην

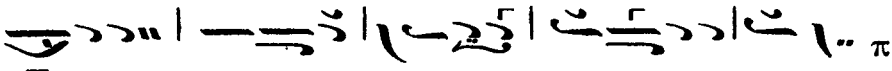
Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ «Εἶπωμεν πάντες» καὶ εἰς ἐκάστην δέησιν ἀπαγγέλλομεν τὸ «Κύριε, ἐλέησον» τρίς, χῆμα καὶ πρᾶξι τῆ φωνῆ. «Καταξίωσον, Κύριε», «Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν» καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τὰ Ἀπόστιχα. Ἀρχίζῃ δὲ ὁ α' χορὸς μετὰ τὸ Ἰδιόμελον, ὅπερ ἐπαναλαμβάνει ὁ β' χορὸς μετὰ τοῦ στίχου: «Πρὸς Σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου...» (σελ. 108).

Ἰδιόμελον παρὰ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δλ Πά (Re) (Τετράσημος) χ

 ε ε ε ε   λα α αμ ψεν η   χα α α α

 α α   γα α α α   ρι ι ι   Σου ου ου ου   ου ου

 Κυ υ υ υ   υ υ υ   ρι ι ι   ρι ι ι ι   ε ρ

Ε ε ε ε ε ε λα α α ε ε λα α μ ψ εν ο φω

τι σ μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος τω ω ω ω ω ν ψυ χω

ω ω ω ω ω ω ω ν η η η η η η η μ ω ν ρ ι

θου ου ου ου και ρο ος ε ευ προ ο ο κ ο ο ο δε

ε ε η ε ε ε κτος ρ ι θου ου ου και αι ρο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος με τα νοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι ας α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε

ε ε η ε α πο θω ω με θα η τα ε ε ε ε ε ε

ε ε ρ γα α α α α α α του ου ου ου σκο ο ο

ο ο ο του ου σκο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο και εν

δυ σω ω ω ω με ε η ε ε ε ε ε ε θα κ α α α

γα α α α α α τα ο ο ο πλα α α α α α α

ἡ α α τα ο ο πλα α α του ου ου ου ου ου ου ου ηου ου

ου ου ου ου ου ου φω ω ω ω ω ω ω ω ἰω ω

του φω τος ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ο πω ω ως κ

δι α πλε ε ε ε ε ε ευ σα α δι α πλε ευ σα αν

τε ες κ το της νη στει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

α ας κ με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γα α

πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λα με γα πε ε ε λα

γο ο ηο ο ο ο ος ἰς εις την τρι ι ι η η η η

με ε ε ε ε ρο ἰς ο ο ο ο ο ο ο ον Α α α

α α α α α α α α α α α α στα α Δ

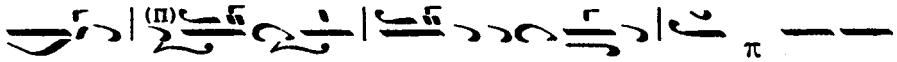
να α α στα αι ι ι ι ι ι ι ιν ἰς κα ταν τη

η η η η η σω ω ω ω ω ω ω με ε ε εν ρ

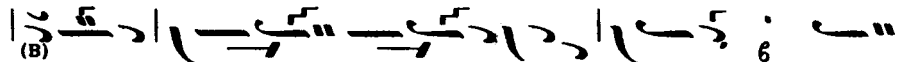

 ι ι ν κα α τα αν τη η σω ω ω μεν ρ του Κυ π

 ρι ι ου ου και Σω ω τη η η ρος η η η μω ω ω ν

 Ι η η σου ου ου ου ου ου Χρι στου ου λ του ου 6

 σω ζο ον το ο ο ρς τα ας ψυ υ χας η η η μω ω ν

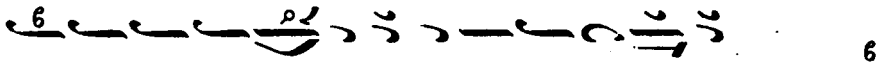
Τὸ αὐτὸ ὁ β' χορὸς μετὰ τοῦ στίχου: (1)

 λ «Πρὸς Σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν· ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς· οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

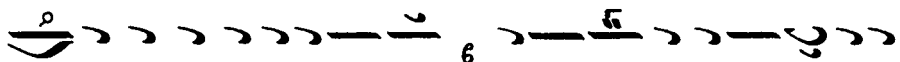

 ε ως ου οι κτει ρη η σαι αι η η η μας ρ π

Εἶτα ὁ α' χορὸς τὸ Μαρτυρικὸν (εἰρημολογικῶς) μετὰ τοῦ στίχου:

 λ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως· ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθουνοῦσι

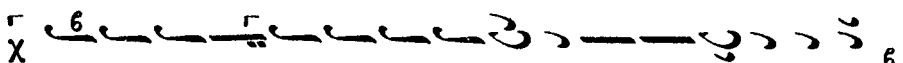

 και η ε ξου δε νω σις τοις υ πε ρη φα νοις 6 λ

 εν δο ξα ζο με νος εν ταις μνει αις των Α

 γι ων Σου Χρι στε ε ο θε ος λ υπ αυ τω ων δυ σω που με ε

(1) Οὐδόλως συγχωρεῖται τοῖς ψάλλουσι νὰ καταλιμπάνωσιν ἢ κατεσθίωσιν λέξεις ἐκ τῶν προφαλλομένων στίχων τῶν Στιχηρῶν, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ ἀπαγγέλωσιν ἐντόνως καὶ ῥυθμικῶς ὀλοκληροὺς τοὺς στίχους ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους εἰς ἀπήκοον τῶν ἐκκλησιαζομένων.

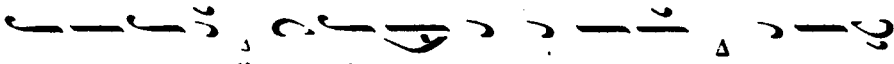

 νος ρ κα τα πεμφον η μιν το με γα ε λε ος

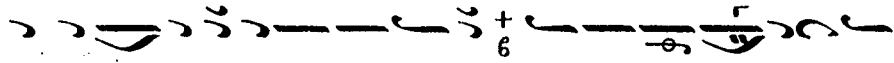
'Ο β' χορός. χ Δόξα Πατρι και Υἱῷ, και 'Αγίῳ Πνεύματι: και νῦν

 και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων Α μην λ

 των Αγ γε ε ελων αι τα ξεις Σε ρ Θε ο μη η τορ

 δο ξα ζου σι λ τον Θε ον γαρ Πα αν α γνε α πε κυ η

 σας λ τον συν Πα τρι και τω Πνευ μα τι ρ α ει ει συν

 υ παρ χον τα λ και Α γγε λων Στρα τι ας λ εκ μη ον

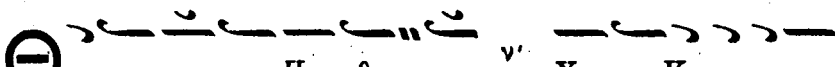

 των βου λη μα τι υ πο στη σαν τα λ Ον ι κε ε τευ ε

 σω σαι και φω τι σαι τας ψυ χας των ορθο δο ο ξως Σε

 α νυ μου ουν των Παν α χραν τε ε ε ε ε

Νῦν ἀπολύεις — Τρισάγιον. Καὶ καταβάντες ἀπὸ τῶν στασιδίων ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Τροπάρια :

'Ηχος λ α' ρ χ

 ε ο το κε Παρ θε ε νε ν η. Χαι ρε Κε χα ρι τω

με ενη Μα ρι ι α ο Κυ υ υ ρι ος με τα Σου q

Eu λο γη με νη Συ εν γυ ναι: ξι ηη και ευ λο γη με νος

ο Καρ πος της κοι λι ας Σου q ο τι Σω τη ρα

ε ε τε κες των ψυ χων η μων x q

Bα πτι στα του Χρι στου ηη πα αν των η μων μνη

σθη τι : να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων q Σοι

γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε ευ ει ν υπερ η μων q

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι q

κε τευ σα τε υ περ η μων ηη Α γι οι Α πο στο

λοι και Α α γι οι πα αν τες ηη ι να ρυ σθω μεν κιν

δυ υ υ νων και θλι ψε ων q Γ μας γαρ θερ μους

προ στα α τας προς τον Σω τη η ρα κε κτη με θα q

Και νυν και α ει ηη και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην q

Υπο την Σην ευ σπλαγχνι αν κα τα φε ευ γο μεν θε

ο το ο ο κε q τας η μων ι κε σι ας μη πα ρι ι

δης εν πε ρι στα α α σει q αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω

σαι η μας ηη μο ο νη Α γνη ηη μο νη Ευ λο γη με

ε ε νη η η η η

Κύριε, ἐλέησον μ'. Δόξα—Καὶ νῦν.—Τὴν τιμιωτέραν.—Ἐπουράνιε Βασιλεῦ.—Καὶ ἀπόλυσις. Πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς Θεοτοκίον.

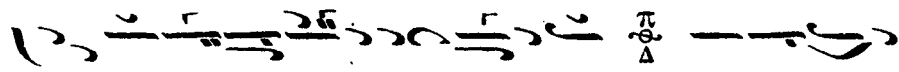
Ἦχος Δι' (Fa) (Δίσημος) χ

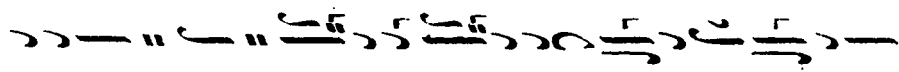
λε Πα α α α αν τω ωων προ ο στα α τευ εις

Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γοντων

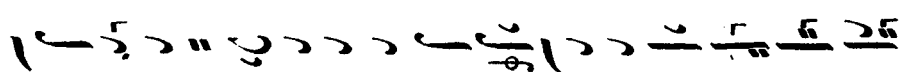
ε εν πι ι ι σται τη κρα ται αι αι α α α Σου χει ει

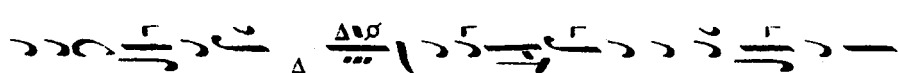
ρι ι α α αλ ληην γα αρ ου ουκ ε χο ο μεν α μαρ

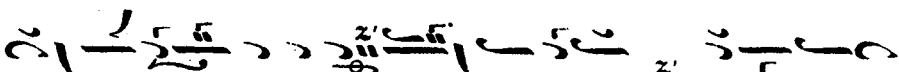

 τω λοι οι οι προ ος θε ε ε ον εν κιν δυ υ

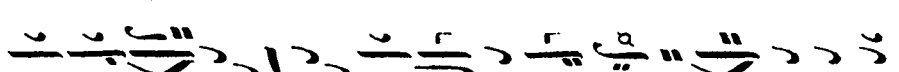

 υ υ νοι οισ και αι αι αι θλι ι ψε ε ε αι ι ι ιν

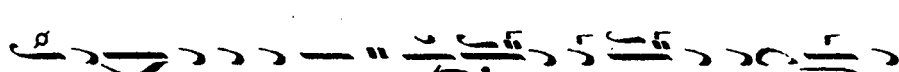

 α ει ει ει με ε αι ι τει ει ει αν οι οι οι κα α

 τα α κα αμ πτο με ε νοι υ πο πται αι σμα α α τω

 ων πο ο ολ λων Μη τη η η η η η ηρ του ου ου ου

 θε ου ου ου του ου Υ υ ψι ι ι στου ο ο ο θεν

 Σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ υ υ σαι αι πα α α σης

 πε ρι στα α σε ε ω ως του ου ου ους δου ου λου ου ους

 ου ου ου ου

Ἰστέον ὅτι ἡ τυπικὴ διάταξις τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Τὸ πρῶτ τῶν Καθημερινῶν τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, ἦς τὴν διάταξιν εὐρίσκεις ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς Δευτέρας τῆς Α' Ἑβδομάδος (Καθαρᾶς Δευτέρας), ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραι, ὧς εἰσι διατεταγμέναι ἐν τῷ Ὁρολογίῳ καὶ τῷ Τριψδίῳ (Δευτέρα τῆς Α' Ἑβδομάδος).

Τροπάρια τῶν ἁερῶν.

Εἰς τὴν Α΄ Ὄραν μετὰ τὸν α΄ τρίψαλμον.

Ἦχος ἁ΄ Πα χ

Το πρωι ει σα κου σον της φω νης μου ο

Βα αι λε ευς μου και ο θε ο ο ος μου π

Τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου :

Στίχ. β΄. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε. π

Στίχ. γ΄. Ὅτι πρὸς Σὲ προσεύξομαι, Κύριε. π Τὸ Γ΄.

Το πρωι ει σα α κου σον της φω νης μου ο Βα

αι λε ευς μου και ο θε ο ο ος μου ου ου ου

Μετὰ τὸ «Τί Σὲ καλέσωμεν» τὰ ἑξῆς: π χ

Τα δι α θη μα τα μου κα τευ θυ νον κα τχ το

λο γι: ον Σου και μη κα τα κυ ρι ευ σα τω μου ου πα σα

α νο μι ι ι α π

Λυ τρωσαι με α πο συ κο φαν τι ας αν θρω πων ο

και φυ λα α ξω τας εν· το λα α ας Σου π

Το προ σω πον Σου ε πι φα νον ε πι τον δου

λον Σου και δι θα ξον με τα δι και ω μα τα α α Σου π

Πλη ρω θη τω το στο μα μου αι νε σε ως Σου

Κυ ρι ε ρ ο πως υ μνη σω την δο ξαν Σου ο λην την

η με ραν την με γα λο πρε πει αν Σου (Δις) π
Τὸ Γ' οὕτω :

Πλη ρω θη τω το στο ο μα η μων αι νε σε ως Σου

Κυ ρι ε ρ ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν Σου ρ ο λην

την η με ραν ρ την με γα λο πρε πει α αν Σου ου ου ου

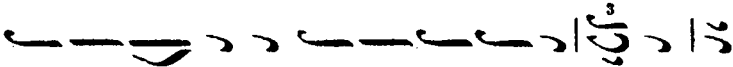
Εἰς τὴν Ἑρτίην "Ωραν. Μετὰ τὸν Α' δίψαλον.

Ἦχος λ̣̣̣̣ Βου χ

Κυ ρι ε ο το Πα να γι ον Σου Πνευ μα Δ

εν τη τρι τη ω ρα τοις Α πο στο λοις Σου κα τα

πεμ φας Δ Του το Α γα θε μη αν τα νε λης αφ η μων Δ

 αλλ εγ και νι σον η μιν τοις δε ο με νοις Σου ⁶

Στίχος Β'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί . . .

Στίχος Γ'. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου . . .

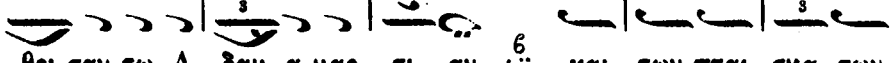
Τὸ τέλος ^Δ

 τοῦ Γ'. αλλ εγ και νι σον η μιν τοις δε ο με νοις Σου ου ου

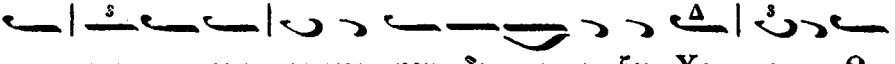
Εἰς τὴν "Ἑκτην" ᾠδραν. Μετὰ τὸν Α' τρίψαλμον.

Ἦχος Δι χ

 εν ε ε ε κτη Η με ρα τε και ω ρα τω

 Σταυ ρω προ ση λω σας ^Δ την εν τω Πα ρα δει σω τολ μη

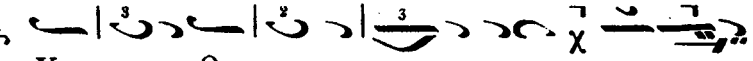

 θει σαν τω Α δαμ α μαρ τι αν ⁶ και των πται σμα των

 η μων το χει ρο γρα φον δι αρ ρη ξον Χρι στε ο Θε

 ος και σω σον η μας ^Δ

Στίχος Β'. Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

Στίχος Γ'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Τὸ τέλος ^Δ

 τοῦ Γ'. Χρι στε ο Θε ος και σω σον η μα α ας

Εἰς τὴν Ἐνάτην ᾠδραν. Μετὰ τὸν Α' Τρίψαλμον.

Ἦχος λ ςλ χ

 εν τη ε να τη ω ρα δι η μας σαρ κι

του θα να του γευσα μενος δὲ νε κρωσον της σαρκος η

μων το φρονημα Χριστε ο Θεος και σωσον η μας δ

Στίχος Β΄. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν Σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν Σου συνέτισόν με.

Στίχος Γ΄. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν Σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν Σου ῥύσαι με.

Τὸ τέλος τοῦ Γ΄.

Χριστε ο Θεος και σωσον η μα α α ας

Μετὰ δὲ τὰ Κοντάκια «*Βλέπων ὁ Ἀγιοῦς*» κτλ. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. «*Τὴν Τιμιωτέραν*», Ἐν ὀνόματι Κυρίου, ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί, μεθ' ἑκαστον στίχον τῶν ὑποίων ψάλλοντες τὸ «*Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε*» ὡς ἑξῆς :

Μακαρισμοί. Ἦχος λ̣ Πά

Χ Ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, όταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν

Μ νή σθη τι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη Βα
σι λει α Σου

β' Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε . . .

α' Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν

β' Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται
Μνήσθητι ἡμῶν . . .

α' Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται

β' Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται

α' Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται

β' Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἐνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν

α' Μακάριοι ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ ὁ

β' Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ὁ

α' Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι ὁ Μνήσθητι . . .

β' Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν ὁ Μνήσθητι

α' π **M**νη σθη τι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη

Βα σι λει α Σου

β' π **M**νη σθη τι η μων Δε σπο τα ο ταν ελ θης εν τη

Βα σι λει α Σου

α' π **M**νη σθη τι η μων Α γι ε ο ταν ελ θης εν τη

Βα σι λει α Σου ου ου

Εἶτα ἀναγινώσκονται τὰ ὑπόλοιπα Τροπάρια, ὡς καταχωρίζονται ἐν τῷ Τριφιδίῳ καὶ ἀρχεται ὁ Ἑσπερινός. Ἐάν δὲν ὑπάρχη Προηγιασμένη, μετὰ τὸ «*Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς*» ἐν τέλει τῆς θ' ὥρας, ἀναγινώσκειται ἀμέσως ὁ Προοιμακὸς καὶ συνεχίζεται ὁ Ἑσπερινός, ψαλλόμενος κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τριφιδίου. Ἐάν δὲ ὑπάρχη Προηγιασμένη, ὁ Ἑσπερινός θὰ ψαλῆ ὡς ἔξης :

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς. — Προοιμακός. — Εἰρηνικῆ. — Τὰ *Πρὸς Κύριον* (ψαλμοὶ 119—133) εἰς τρεῖς Στάσεις, εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων ἀπαγγέλλεται ἡ Μικρὰ Συναπτὴ—καὶ ἀρχόμεθα ψάλλοντες κατανυκτικῇ τῇ φωνῇ τὸ *Κύριε, ἐπέκραξα* (ὁλόκληρον τὸν ψαλμὸν μέχρι τοῦ στίχου *Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς* (1), εἰς ὃν ἐπισυνάπτομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ἐπαναλαμβάνόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ, εἶτα τὸ ὁμόηχον αὐτῷ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, τὰ β τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ τὰ 4

(1) Κακῶς ποιοῦσιν τινες τῶν ψαλτῶν παραλείποντες τοὺς στίχους «*Θεὸ Κύριε*», ὅπερ εἴθισται μόνον ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν μεγάλων Ἑορτῶν καὶ Πανηγύρεω νὰ παραλείπωνται χάριν συντομίας.

Προσόμοια τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπαύριον ἐκ τοῦ Μηναίου (1).—Δόξα, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον [ἢ Σταυροθεοτοκίον τῆ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ] (2), Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὸ α' Ἀνάγνωσμα ὁ Ἀναγνώστης ἐκφωνεῖ «*Κέλευσεν*» ὁ δὲ Ἱερεὺς *Σοφία ἔρθει—Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι*, μετὰ δὲ τὸ β' ψάλλεται τὸ *Κατευθυνθήτω* ἀπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ τετράκις ὑπὸ τῶν χορῶν καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως μέχρι τοῦ *ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου*, τὸ δὲ τέλος *Ἐπαροισ τῶν χειρῶν μου* κτλ. ψάλλει ὁ δεξιὸς χορὸς. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ἑορταζόμενος Ἅγιος, ἀναγινώσεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ἄλλως, τελειωθέντος τοῦ *Κατευθυνθήτω*, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκτενὴ καὶ τὰς τῶν Κατηγουμένων δεήσεις, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν *Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου* ψάλλεται τὸ Χερουβικὸν *Ἦν αἱ Δυνάμεις*. Πληρώσωμεν τὴν Ἑσπερινὴν κτλ. Μετὰ τὸ *Τὰ Προηγιασμένα Ἅγια τοῖς τοῖς Ἁγίοις* «*Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος . . .*» καὶ τὸ Κοινωνικὸν «*Γεύσασθε καὶ ἴδετε*» ἢ ἐν μνήμῃ Ἁγίου «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*». Ἀντὶ τοῦ εἶδομεν τὸ φῶς *Εὐλόγησον τὸν Κύριον, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ἀναγινώσεται ὁ 38ος ψαλμὸς «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*» (ἰδὲ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Τυπικῶν καὶ ὁ 144ος ψαλμὸς «*Υψώσω σε, ὁ Θεός μου*» (μετὰ τὰ Ἀντίφωνα εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Τραπέζης καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Ὁ Ἀρχιερεὺς κατέρχεται εἰς τὰς Καταβασίας μετὰ μανθόου καὶ ἵσταται εἰς τὸν θρόνον μέχρι τῆς Δοξολογίας, μεθ' ἣν γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Μετὰ τὸ «*Πλούσιον ἐπτώχευσαν*» κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ λαμβάνει καιρὸν, τῶν χορῶν ψαλλόντων «*Τὸν Δεσπότην*». Ἐν ᾧ δὲ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιταί, ἐνδύεται ἐν τῷ Ἰ. Βήματι. Μετὰ τοὺς Μακαρισμοὺς ἐξέρχεται καὶ ἵσταται εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ καὶ μετὰ τὸ «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*» ἐκφωνεῖ τὸ «*Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι*» καὶ τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς*» καὶ ἄρχεται ἡ *Λειτουργία*. Ὁ Ἀρχιερεὺς: τὸν Προοιμακόν. Ὁ Διάκονος: Εἰρηνικά. Ὁ Ἀναγνώστης: Τὰ «*Πρὸς Κύριον*». Οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὰ Ἑσπέρια. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν ψάλλεται τὸ «*Φῶς Ἰλαρόν*» μέχρι τοῦ «*Πατέρα, Υἱόν*», ὅτε ὁ Ἀρχιερεὺς κατερχόμενος τοῦ θρόνου εἰσέρχεται μετὰ τῶν ἱερέων εἰς τὸ Ἱερόν. Τὰ Ἀναγνώσματα—Κατευθυνθήτω τρις ἐκ τοῦ Ἱεροῦ (τοῦ τέλους τῶν δύο πρώτων ψαλλομένου ὑπὸ τῶν χορῶν) καὶ τετράκις ἐκ τῶν χορῶν καὶ πάλιν ἀπαξ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ.—Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου.—Αἱ Αἰτήσεις τῶν Κατηγουμένων καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία, ὡς διευπωθή ἀνωτέρω, καθ' ἣν ὁ Ἀρχιερεὺς ἀπαγγέλλει πάντα τὰ τοῦ ἱερέως. Εἰς τὴν Μεγ. Εἰσοδὸν τὰ Ἅγια παραδίδει εἰς τὸν ἱερέα, τοῦ Διακόνου θυμιῶντος, παραλαμβάνει δὲ ἐκ τῆς Ὁραίας Πύλης ἐν ἄκρῳ σιγῆ.

(1). *Εἰ τύχοι μνήμη Ἑορταζομένου Ἁγίου*, ψάλλονται τὰ 4 Προσόμοια αὐτοῦ μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτοῦ καὶ οὐχὶ τὰ 4 τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπαύριον. Εἰ δὲ ὁ ἑορταζόμενος Ἅγιος τύχοι ἐν ἡμέρᾳ *Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, ἢ Πέμπτῃ*, ψάλλεται ἐκ τοῦ Τριωδίου τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, τὰ 3 τῶν Ἑσπερίων Προσόμοια καὶ 4 τοῦ Ἑορταζομένου Ἁγίου μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτοῦ, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον ἢ Σταυροθεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Προηγιασμένης, ὡς ἄνω διατυπῶνται.

(2). Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον δις, τὰ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου 4 Μαρτυρικά τοῦ ἤχου (Ἰδὲ ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ παρόντος) καὶ 4 τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπαύριον.—Δόξα τὸ Νεκρώσιμον τοῦ ἤχου Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς Ἑβδομάδος.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (1)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

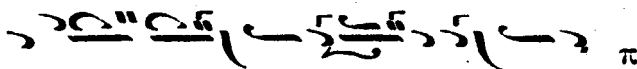
Τὸ «Κύριε, Ἐκέκραξα», «Θοῦ Κύριε» καὶ οἱ λοιποὶ στίχοι μέχρι τοῦ «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς».

Ἀπόστιχον Ἰδιόμελον (1). Ἦχος Γα.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου

του ε ξο μο λο γη σα θαι αι αι τω ω ω ο ο νο

ο μα τι ι ι ι ι ι Σου ου ρ

η στευ σω μεν νη σται ει ει αν δε ε κτην εϋ α

α α ρε στο ον τω ω Κυ ρι ι ι ι ι ω ω ρ

Α λη θη η η ης νη η σται ει ει α ρ η των κα κω

ω ω ων αλ λο τρι ι ω ω σι ις δλ εγ κρα α α τει α

(1). Ἐν τῇ παρούσῃ ἐκδόσει, πλὴν τῶν κατὰ Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ψαλλομένων Ἰδιόμελων τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Προηγιασμένης, καταχωρίζομεν καὶ τὰ κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας (Δευτέραν, Τρίτην, Πέμπτην) ψαλλόμενα Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ αὐτῶν, τὴν ἔλλαψιν τῶν ὁμοίων παρατηρήσαμεν, ὅτε ἐδόθη ἀφορμὴ εἰς τὴν ἀξιόλογον χορφδίαν τοῦ ἡμετέρου Ἐκκλ. Μουσικοῦ Συλλόγου «Ἰωάννης δ Δαμασκηνός» νὰ ψάλλῃ κατὰ τὴν 10 Ἀπριλίου τοῦ 1930 τὴν Θ. Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου Πατριάρχου ΚΠόλεως (τοῦ Ε') τοῦ καὶ Ἐθνομάρτυρος, πανηγυρικῶς ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Ἑορτῶν τῆς Ἐκατονταετηρίδος τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας ἐορτασθείσῃ, τελεταρχοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Χρυσοστόμου, ἧς, συμπαιούσης τῇ Πέμπτῃ τῆς Βαΐοφόρου, τὸ μὲν Ἰδιόμελον καταχωρίζεται ἐν τῇ οἰκίᾳ σειρᾷ τῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ παρόντος Τριωδίου, τὰ δὲ Τροπάρια καὶ Δοξαστικὸν ἐν τῷ Παραρτήματι αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα.

γλω ω ωσσης ᾗθι μου ου ου ου α α πο χη η η ᾗ

ε πι θυ μι ω ωων χω ρι ι ι σμος ᾗ κα τα λα λι

α α ασ ψευ θους και αι ε ε πι ι ορ κι ι ι

ι ι α ασ ρ Η του των ε εν δει α Νη σται ει

ει α α ε ε στι ι ιν ᾗ α λη θη ης και ευ προ ο

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

ο ο ο οσ δε ε ε κτο ος

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ᾗ

ε ω ως ου ου α αν τα α πο δω ω ω ως

ε ω ως ου ου α αν τα α πο δω ω ω ως

ε ω ως ου ου α αν τα α πο δω ω ω ως

ε ω ως ου ου α αν τα α πο δω ω ω ως

ε ω ως ου ου α αν τα α πο δω ω ω ως

ε ω ως ου ου α αν τα α πο δω ω ω ως

ε ω ως ου ου α αν τα α πο δω ω ω ως

ε ω ως ου ου α αν τα α πο δω ω ω ως

ε ω ως ου ου α αν τα α πο δω ω ω ως

ε ω ως ου ου α αν τα α πο δω ω ω ως

ε ω ως ου ου α αν τα α πο δω ω ω ως

ε ω ως ου ου α αν τα α πο δω ω ω ως

ε ω ως ου ου α αν τα α πο δω ω ω ως

ε ω ως ου ου α αν τα α πο δω ω ω ως

ε ω ως ου ου α αν τα α πο δω ω ω ως

Στίχ. α'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε, ᾗ

Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης μου ρ

Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης μου ρ

Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης μου ρ

Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης μου ρ

Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης μου ρ

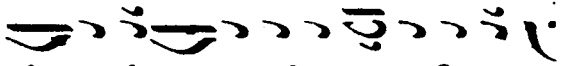
Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης μου ρ

Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης μου ρ

Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης μου ρ

Mε γα λη των Μαρ τυ ρων Σου Χρι στε η Δυ να

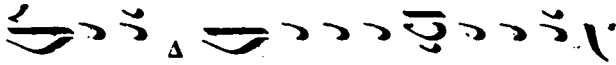

θη σε σθε ο τι μεθ η μων ο θε ος

π

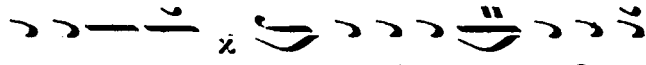
Και ην αν βου λην βου λευ ση σθε δι α σκε θα σαι

Κυ ρι ος ς ο τι μεθ η μων ο θε ος

π

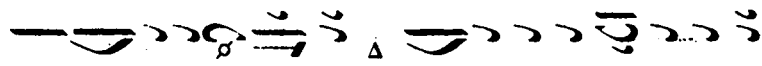
Και λο γον ον ε αν λα λη ση τε ου μη εμ μει

νη εν η μιν ο τι μεθ η μων ο θε ος

π

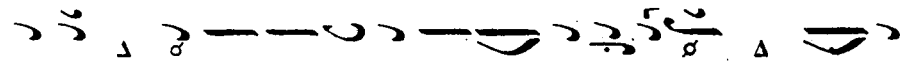
Τον δε φο ο θον η μων ου μη φο θη θω μαν ου

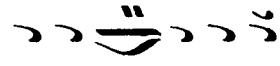
δου μη τα ρα χθω μεν ς ο τι μεθ η μων ο θε ος

π

Κυ ρι ον δε τον θε ον η μων Αυ τον α γι α

σω μεν ς και Αυ τος ε σται η μι εν φο ο θος ς ο τι

μεθ η μων ο θε ος

π

Και ε αν επ Αυ τω ω πε ποι θω ως ω ς ε σται

μοι εις α γι α σμον ο τι μεθ η μων ο θε ος

π

Και πεποιθως εσομαι επ αυτω και σωθησομαι
 δι αυτου οτι μεθ ημων ο θεος

δου εγω και τα παιδια αμοι εδωκεν
 ο θεος οτι μεθ ημων ο θεος

Ολαος ο πορευομενος εν σκοτει εις δε
 φως μεεεγα οτι μεθ ημων ο θεος

Οικαιτοι κουντες εν χωρα και σκια θανα
 ατου φως λαμψει εφ ημας οτι μεθ ημων ο θεος

Οτι παιδιον εγεννηθη ημιν υιος και
 εδοθη ημιν οτι μεθ ημων ο θεος

Ου η αρχη εγεννηθη επι του ωμου αυτου
 οτι μεθ ημων ο θεος

Και της ει ρη νης Αυ του ουκ εστιν ο ρι ον ο

τι μεθ η μων ο Θε ος π

Και κα λει ται το Ο νο μα Αυ του με γα λης

βου λης Α γγε λος ο τι μεθ η μων ο Θε ος π

Θ αυ μα στος Συμ θου λος ο τι μεθ η μων ο Θε ος π

Θ ε ο ος Ι σχυ ρος Ε ξου σι α στης αρ χων

ει ρη νης ο τι μεθ η μων ο Θε ος π

Π α τηρ του μελ λον τος αι ω νος ο τι μεθ η μων

ο Θε ος π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα τι σ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην Δ

Και | | | | | | | | | | | | | | | Δ

| | | | | | | | | 6

Πα | | | | | | | | | Δ

| | | | | | | | | | | 6

Προ | | | | | | | | | | Δ

| | | | | | | | | | | 6

Υ | | | | | | | | | | Δ

| | | | | | | | | | | 6

| | | | | | | | | | Δ

| | | | | | | | | | | | | 6

Μετά δὲ τὸ «Πιστεύω» ψάλλονται ῥυθμικῶς οἱ ἐξῆς στίχοι τῆς Γ' Στάσεως.
Ἄρχεται δὲ ὁ β' χορός.

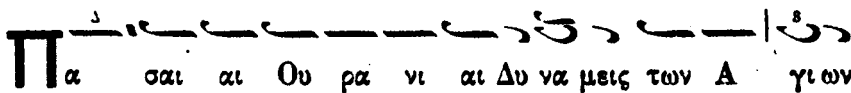
Ἦχος Βου

Πα | | | | | | | | | | | | Δ

οβευ ε υπερ ημων των α μαρ τω λων

(Τοις) 6

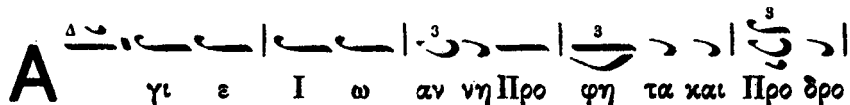

Αγ γε λων και Αρ χαγγε λων πρε σβευ σα τε υπερ ημων

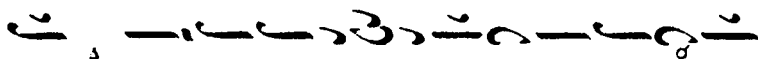

των α μαρ τω λων

(Δις) 6

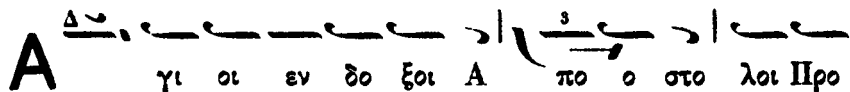

με και Βα πτι στα του Κυ ρι ου η μων Ι η σου Χρι

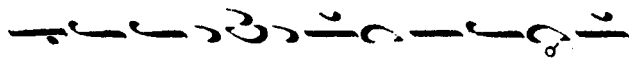

στου πρε σβευ ε υπερ ημων των α μαρ τω λων

(Δις) 6

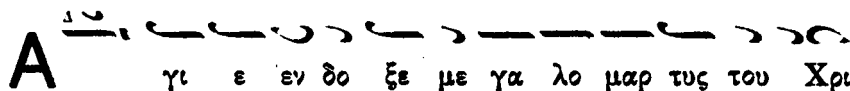

φη ται και Μαρ τυ ρες και παν τες Α γι οι πρε

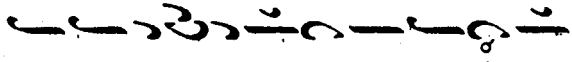

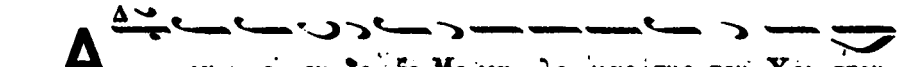

σβευ σα τε υπερ ημων των α μαρ τω λων

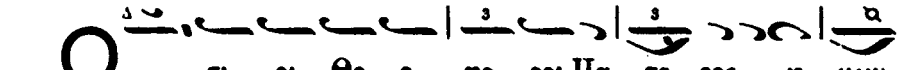
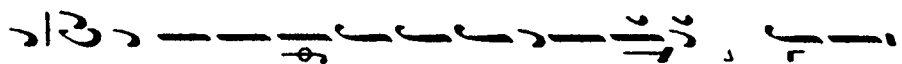
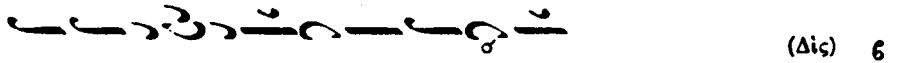
(Δις) 6

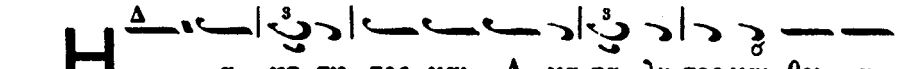
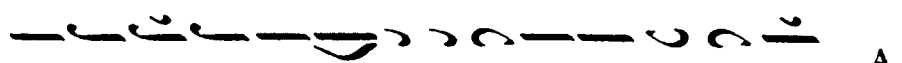

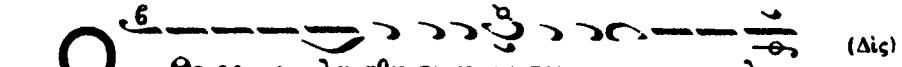
στου Τρο παι ο φο ρε και θαν μα τουρ γε Γε ωρ γι ε πρε

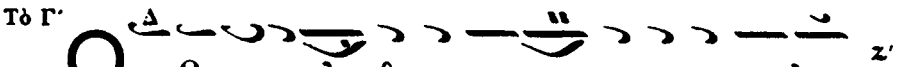
 (Δις) 6
 σβευ ε υ περ ημων των α μαρ τω λων

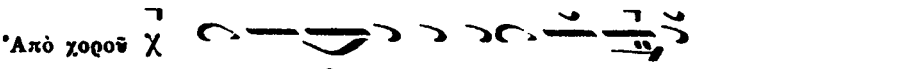
A γι ε εν δο ξε Με γα λο μαρ τυς του Χρι στου
 (Δις) 6
 Δημητρι ε πρε σβευ ε υ περ ημων των α μαρ τω λων

O οι οι θε ο φο ροι Πα τε ρες η μων
 Ποι με νες και Δι δα σκα λοι της Οι κου με νης πρε σβευ
 (Δις) 6
 σα τε υ περ ημων των α μαρ τω λων

H α ητ τη τος και Α κα τα λυ τος και θει α
 Δυ να μισ του Τι μι ου και Ζω ο ποι ου Σταυ ρου
 (Δις) 6
 μη εγ κα τα λι πης η μας τους α μαρ τω λους

O θε ος ι λα σθη τι η μιν τοις α μαρ τω λοις (Δις)

Τὸ Γ' **O** θε ος ι λα σθη τι η μιν τοις α μαρ τω λοις

Ἀπό χοροῦ **Χ** και ε λε η σον η μα α ας

Μετά τὸ Τρισάγιον, τοὺς ψαλμοὺς κτλ. ψάλλονται πρᾶξι τῆ φωνῆ καὶ λίαν γοργῶς τὰ Κατανυκτικὰ «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς*». Μετὰ δὲ τὴν Δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐν τῇ Τριψύδῳ κατακεχωρισμένον δι' ἐκάστην τῶν τῆς Α' Ἑβδομάδος 4 ἡμερῶν τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῶν τροπαρίων τοῦ ὁποίου προτάσσεται ὁ στίχος: «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με*».

Οἱ Εἵρμοι τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Ἦχος λ̣ Δι̣ χ̣ Ὁδὴ Α'

Βο ἡ θος και σκε πα στης ε γε νε το ο μοι εις
 σω τη ρι αν̣ Ου τος μου θε ος και δο ξα σω Αυ τον̣
 θε ος του Πατρος μου και υ φω σω Αυ τον̣ εν δο ξως γαρ
 δε δο ξα α σται αι̣

Ὁδὴ Β'

Προ σε χε Ου ρα νε και αι λα λη η η σω̣ και
 α νυ μνη σω Χρι στον̣ τον εκ Παρ θε ε νου σαρ κι ε πι
 δη μη σαν τα α̣

Ὁδὴ Γ'

Στε ρε ω σον Κυ ρι ε̣ ε̣ πι την πε στραν
 των εν το λων Σου̣ σα λευ θει σαν την καρ δι αν μου
 ο τι μονος Α γι ος υ παρ χεις και Κυ ρι ο ος̣

A κη κο εν ο ο Προ φη της την 'Ωδή Δ'

ε λευ σιν Σου Κυ ρι ε και ε φο βη η θη ο τι

μελ λεις εκ Παρ θε νου τι κτεσθαι και αν θρω ποις δει κνυ

σθαι και ε λε γεν A κη κο α την α κο ην Σου και

ε φο βη θην δο ξα τη δυ να α μει Σου Κυ ρι ι

ε ε 'Ωδή Ε'

Eκ νυ κτος ορ θρι ζον τα φι λαν θρω πε φω τι

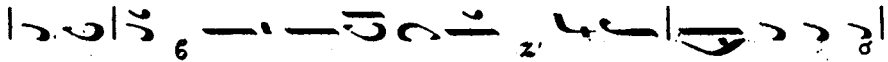
σον δε ο μαι και ο δη γη σον κα με ε εν τοις προ στα γμα

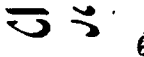
σι ι Σου και δι δα ξον με Σω τηρ ποι ειν το θε ε

λη μα Σου 'Ωδή Σ'

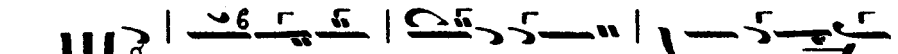
Eβο η σα εν ο λη καρ δι α μου προς τον Οι

κτιρ μο να θε ον και ε πη κου σε μου εξ Α δου κα α

 τω τα του και α νη γα γεν εκ φθο ρας τη ην ζω

 Είς τὸ τέλος τῆς Ϛ' Ὁδῆς ψάλλεται τὸ
 ην μου

Κοντάκιον. Ἦχος λ' Βου (Fa) (Τετράσημος) ἤ (Αργῶς)

 ψη η η μου ου ου φυ υ χη η η η

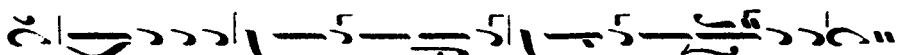

 η η μου α να α α στα α α τι ι

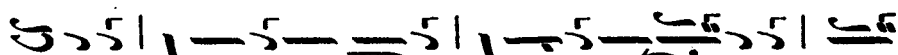

 κα θε ε ε ευ θεις Το τε ε ε λο

 ο ος ε ε γγι ι ι ι ι ζει και αι

 αι αι με ε ελ λεις θο ο ο ρυ υ θει ει ει ει

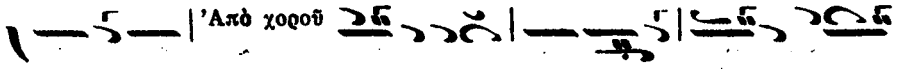

 σθαι Α να α α νη η ψον ου ου ουν ι ι

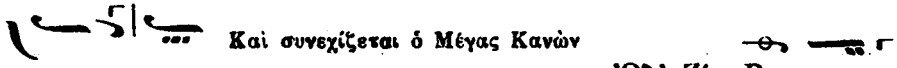

 να φει ει ει ει ση η η η η ται αι αι αι αι σου

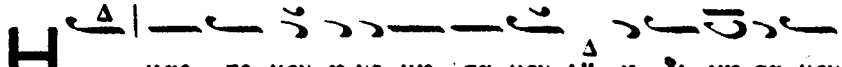

 ου ου ου ου Χρι ι ι ι ι στο ο ο ο ο ος ο

 ο θε ε ε ος ο παν τα α χου ου πα α

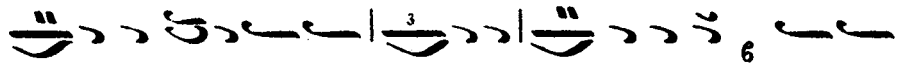

 ρω ω ων και αι τα πα α αν τα α πλη

 η η ρων Και συνεχίζεται ο Μέγας Κανών 'Ωδή Ζ' Βου χ

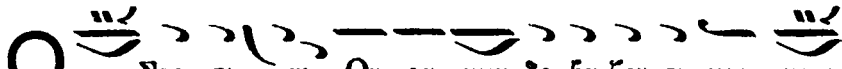
H

 μαρ τε μεν η νο μη σα μεν η δι κη σα μεν

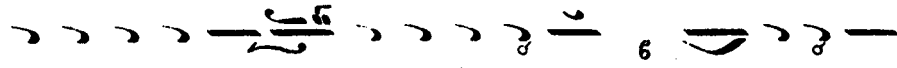

 ε νω πι ο ον Σου ου δε συν ε τη ρη σα μεν ου

 δε ε ποι η σα μεν κα θως ε νε τει λω η μιν αλ λα

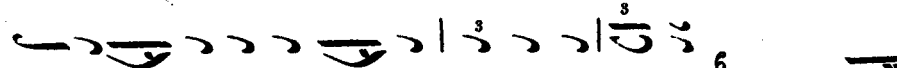

 μη πα ρα δω ης η μας εις τε ε λος ο των Πα τε ρων Θε

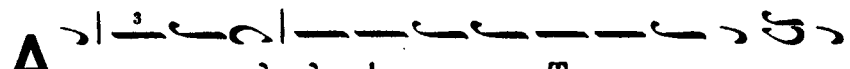

 ο ος 'Ωδή Η'

O

 ν Στρα τι αι Ου ρα νων δο ξα ζου σι και φριτ

 τει τα Χε ρου βι ιμι και τα Σε ρα φειμ πα α σα πνο

 η και κτι ι σις υ μνει τε Ευ λο γει ει τε και υ

 περ υ φου ου τε εις παν τας το ους αι ω νας 'Ωδή Θ'

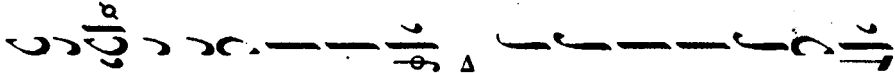
A

 σπο ρου συλ λη ψε ως ο Το κος α νε ρ μη νου

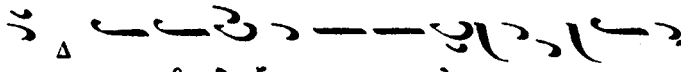
τος Μη τρο ος α ναν θρου α φθο ρος η κυ η σις Θε

ου γαρ η γεν νη σις και αι νο ποι ει τας φυ υ σεις δι

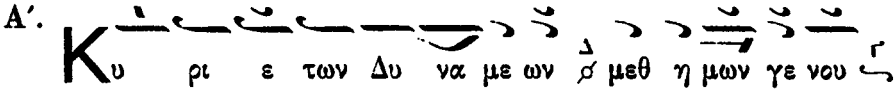
ο Σε πα σαι Αι γε νε αι ως Θε ο νυμ φον Μη τε

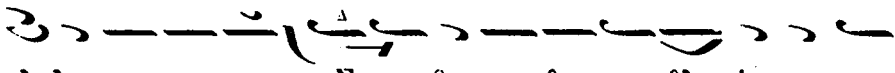
ρα ορ θο δο ξως με γα λυ νο με εν

Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως» ἀργῶς (σελ. 70). Ἐἶτα τὸ Τρισάγιον καὶ ψάλλομεν τὸ «Κύριε τῶν Δυνάμεων» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ εἰς ἔξ.

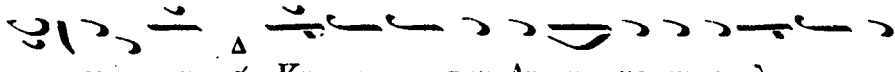
Ἦχος λ̣ Πά (Δίσημος) χ̣

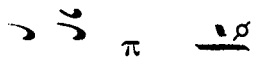
Κυ ρι ε των Δυ να με ων μεθ η μων γε νου

αλ λον γαρ εκ τος Σου βο η θον εν θλι ψειν ουκ

ε χο μεν Κυ ρι ε των Δυ να με ων ε λε η σον

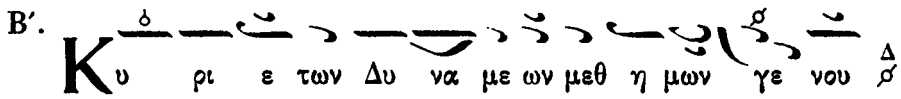

η μας

Τὸ αὐτὸ ὁ β' χορὸς μετὰ τοῦ στίχου :

Ὁ β'.— Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ

Ὁ α'.— Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς Δυναστεαῖς Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ

Κυ ρι ε των Δυ να με ων μεθ η μων γε νου

αλ λον γαρ εκ τος Σου βο η θον εν θλι ψε σιν ουκ

ε χο ο μεν Δ Κυ ρι ε των Δυ να με ων ε λε η

π σον η μας

‘Ο β’. — Αίνεϊτε Αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν φαλ-
τηρίῳ καὶ κιθάρᾳ Δ Τὸ Β’.

‘Ο α’. — Αίνεϊτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ Δ Τὸ Α’.

‘Ο β’. — Αίνεϊτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον Δ Τὸ Α’.

Εἶτα ὁ α’ μόνον τὸν στίχον: Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγίοις Αὐτοῦ Δ

·Ο β’: Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς Δυνάμεως Αὐτοῦ Δ
Καὶ ψάλλεται τὸ παρὸν ἀπὸ χοροῦ εἰς ῥυθμὸν τετράσημον *συνεπτυγμένον* Δ σ χ

Κυ ρι ε των Δυ να με ε ω ων η μεθ η

μω ω ων γε ε ε ε νου ου ρ α αλ λον γαρ εκ

το ο ο ος Σου ου ρ βο η θον εν θλι ι ψε

σιν ου ου κε ε . χο ο ο με εν Κυ υ ρι

ε τω ω ων Δυ να α α με ων ε ε λε ε η η η

σο ον η η η μα α α α α ας

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα τῷ Πατρὶ κτλ. Καὶ ψάλλει ὁ α' χορὸς

Ἦχος Δι' χ

Π α να γι ι α α θε ο το ο ο κε τον χρο
ο νο ο ον τη η ης ζω η ης μου ου μη ε εγ
κα α τα λι ι ι πης με αν θρω πι νη προ ο ο
στα σι ι ι α α μη κα τα α α πι στε ευ σης
με Αλλ αυ τη η αν τι ι ι λα α θου ου ου και αι Ε
λε ε ε ε η η σο ο ον με

Τ ην πα α α α σα αν ε ελ πι θα α μου ου
εις Σε ε ε ε α α να α τι θη η μι Μη η
τηρ του θε ε ου σ φυ λα ξον με ε ου πο τη η ην
σκε ε πη η ην Σου ου ου ου

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου κατὰ τὸ Τυπικόν. Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» τὸ Πάντων προστατεύεις (ἰδὲ σελ. 106), τῇ δὲ ἐσπέρῃ τῆς Τρίτης καὶ Πέμπτης τὸ εἶξῃς :

Ήχος ρ̣ Η̣α

Σφα γη ην Σου την α α α δι κο ον Χρι ι στε Δ

η η Παρ θε ε νος βλε ε ε που σα α ρ ο π

δυ ρο με ε ε νη η ε ε ε βο ο α α α Σοι ρ π

Τε ε ε ε κνο ον γλυ κυ υ υ τα το ον ρ πως π

α δι ι ι κως θνη η σκεις Δ πω ω ως τω ξυ ρ

υ λω κρε ε ε μα σαι αι ρ ο πα α σαν γη ην π

κρε ε μα α α α σα ας τοις υ υ υ δα σι ι ρ π

μη η η η λι ι πης μο ο νη η ην με ρ Ευ ερ π

γε ε ε ε τα α α α Πο λυ υ υ ε ε λε ρ

ε ε ε Δ την Μη τε ε ρα και αι δου λην Σου ου ρ

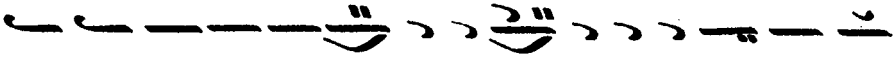
δε ε ε ε ο ο ο μαι αι αι αι ρ

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

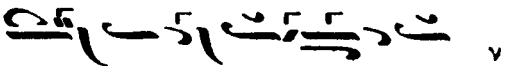
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης (εἰ ἔστιν Ἑορταζόμενος Ἅγιος) εἰς τὸ «Κύριε, Ἐκέκραξα» ἱστῶμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν δις τὸ παρὸν

Ἄποστιχον Ἰδιόμελον Ἦχος λϠ̣ ἦ̣ Νῆ (Do) (Δίσημος) Χ

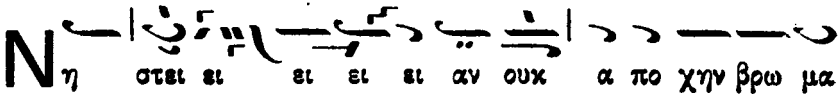
Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου Ϡ̣

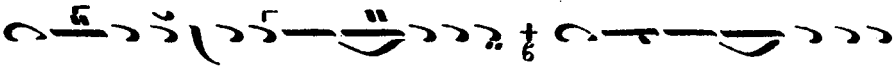
του ε ξο μο λο γη σα α σθαι αι αι τω ω Ο νο

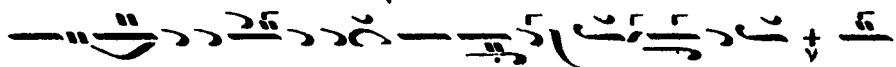
μα α α τι ι ι ι Σου Ϡ̣

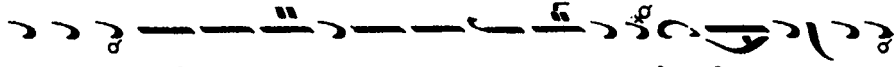
Νῆ σται ει ει ει αν ουκ α πο χην βρω μα

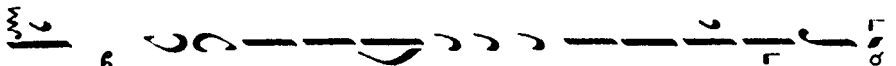
των μο ο νον τε ε ε λε σω ω μεν κ αλ λα παν το ος υ λι

κου ου πα θους α αλ λο τρι ι ι ω ω ω ω σιν Ϡ̣ ι

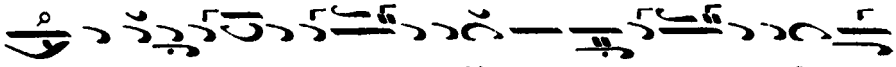
ι να την καθ η μων τυ ραν νου σαν σα αρκα δου λω ω σα αν

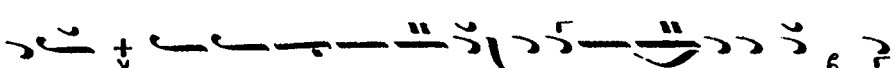
τες Ϡ̣ κ α ξι οι γε νω με θα της του Α μνου ου ου ου

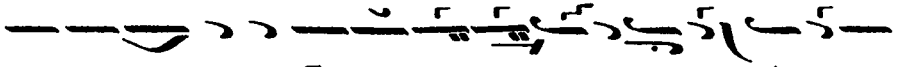
με τα α λη ψε ε ω ως Ϡ̣ του υ περ του κο σμου σφα

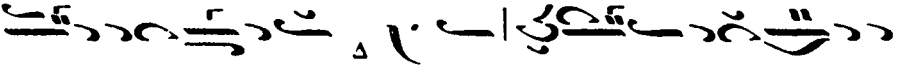
γεν τος ε κου σι ι ι ω ως Υι ου ου ου του ου θε ε

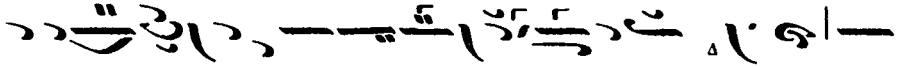
ε ου Ϡ̣ και πνευ μα τι κως ε ο ο ορ τα σω ω μεν κ την

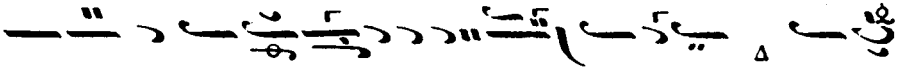
εκ νε κρω ων του Σω τη η η η η ρο ος Α α α

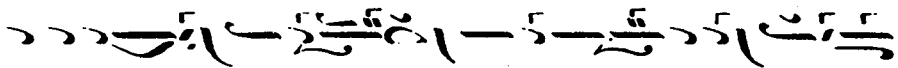
να α στα α α σιν δλ εις υ ψο ος αρ θεν τε ες

α ρε των εν φαι δρο ο ο τη η η τι δλ και τη

τρυ φη των α ρι ι ι ι στων ε ε ε ρ γων ε ευ φραι

νο ον τε ε ες το ο ον φι λα α α α α αν θρω ω

ω πον δλ

Τὸ αὐτὸ ὁ β΄ χορὸς μετὰ τοῦ στίχου :

Στίχ. β΄. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι δλ

Στίχ. γ΄. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε, δλ

Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου δλ (Τὸ Μαρτυρικόν)

Οι Μαρτυ ρες Σου Κυ ρι ε Ε πι λα θε μοι

των εν τω βι ι ω δλ κα τα φρο νη σαν τες και των βα σα

α α νων δι α την μελ λου σαν ζω ην δλ Τα α αυ της κλη

ρο νο μοι α α νε δει χθη σαν δλ ο ο ο θεν και Α γγε

λοῖς σου ἡ ἀγαλλόνται δὲ Αὐτῶνταις Ἰκεῖταις

δωωρησαιτωλαωωσουτομεγαεελεεος

Εἶτα τὰ τρία τῆς σειρᾶς τῶν Ἑσπερίων προσόμοια (Ἦχος β' — Δι) «Βρώσει πάλαι πικρῆ» καὶ 4 τοῦ Μηναίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον. Τὰ Ἀναγνώσματα, Κατευθυνθήτω κτλ. τῆς Προηγουμένης.

Τῇ Τρίτῃ Ἑσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον (σελ. 116).

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐν τῇ Ἑσπερινῇ τῆς Προηγουμένης. Εἰς τὸ *Κύριε, ἐκέκραξα* ἰσῶμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν δις στιχηραρικῶς τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον Ἦχος ἰδὲ Νῆ (Do) (Δίσσημος) Ἰ

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι σου δὲ

Νῆ στευ ο ον τες π α δελφοι οι οι σωω μα τι

ικως δὲ νη στευ σω ω ω μεν και αι αι πνε ευ μα τι

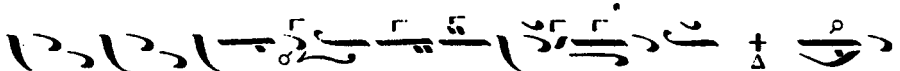
ικως δὲ λυ σω ω με εν πα αν τα α συν δε ε σμον α δι ι

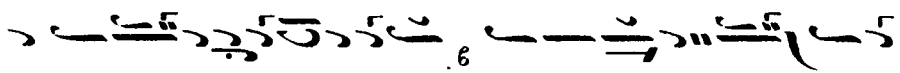
κι ι ι ας ρ δι αρ ρη η ξω με εν στρα γγα λι ι ας δὲ

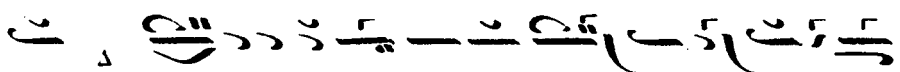
βι αι αι αι αι ω ων συν α αλ λα α α γμα α α

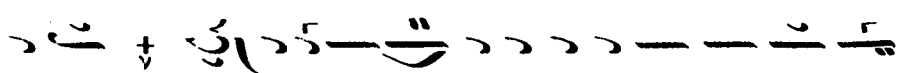
α των δὲ πα α σα α αν συγ γρα α φη την α δι ι κο ον

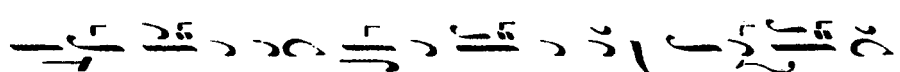

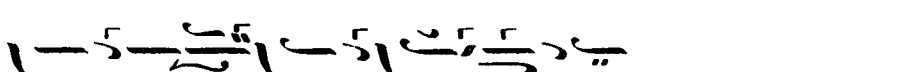

 δι ι α α σπα α α α α σω ω ω μεν ἦ δω σω

 μεν πει νω ω σι ιν α α αρ τον ἢ και πτω χους α στε ε ε

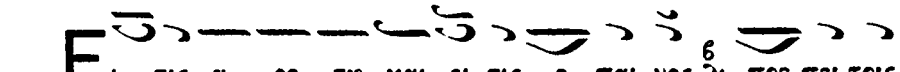

 χους ἦ εισ α α γα α γω μεν ει ει εις οι οι οι

 οι κους ἦ ι να α α λα θω ω μεν πα ρα Χρι στου ου

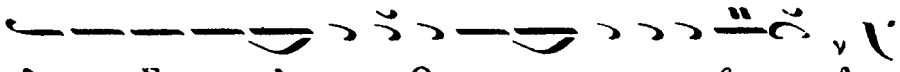

 ου ου του ου θε ε ε ου ου το με ε ε γα

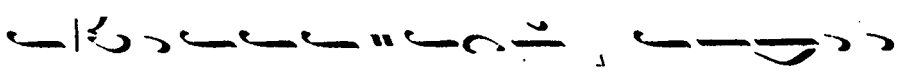

 ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος

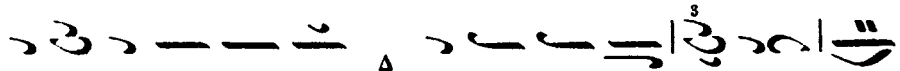
Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι . . . (Τὸ αὐτὸ) ὦ
Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε . . . (Μαρτυρικόν) ἦ

 Ει τις α ρε τη και ει τις ε παι νος ἢ πρε πει τοις

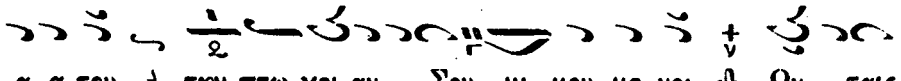

 Α γι οις ἦ ξι φε σι γαρ ε ε κλι ναν τους αυ χε νας ἦ

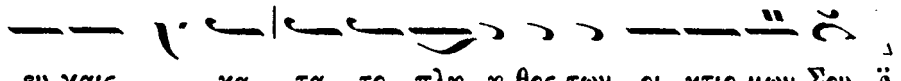

 δι α Σε τον κλι ναν τα Ου ρα νους και κα τα θαν τα ἦ

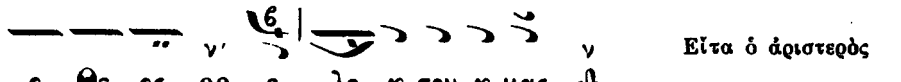

 ε ξε χε αν το αι αι μα αυ των ἦ δι α Σε ε τον

 κε νω σαν τα Σαυ τον ἦ και μορ φην δου λου λα θο

 ο ον τα δὲ ε τα πει νω θη σαν ε ως θα να

 α α του ἰ την πτω χει αν Σου μι μου με νοι δὲ Ων ταις

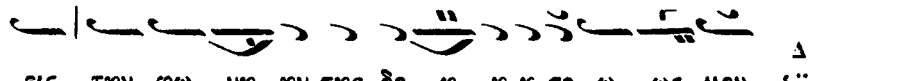

 ευ χαις κα τα το πλη η θος των οι κτιρ μων Σου δὲ

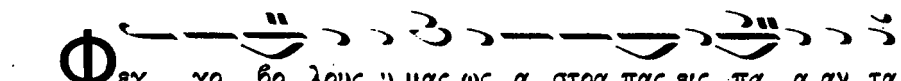

 ο θε ος η η ε λε η σον η μας δὲ

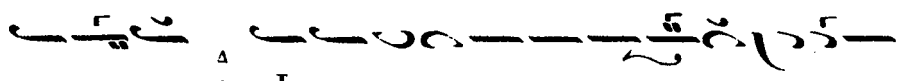
Εἶτα ὁ ἀριστερός

Ἦχος Δι

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα

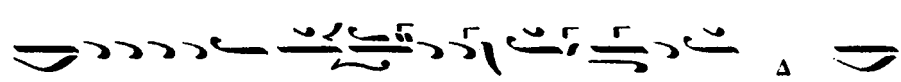

 εις την φω νη ην της δε η η η σε ω ως μου

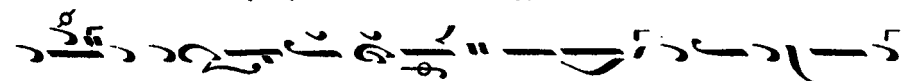

 Φεγ γο βο λους υ μας ως α στρα πας εις πα α αν τα

 κο ο σμον ἰ η σους ο νο η το ος ον τω ω ως

 Η λι ι ο ος ε ε εξ α α α πο ο στει ει ει λας

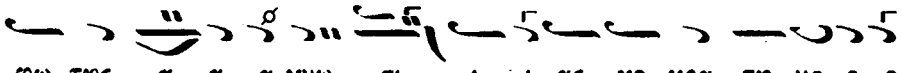

 α πε μει ω σε ταις λαμ προ ο τη η σι του υ μων εν

 θε ε ε ου κη ρυ υ υ γμα α α τος πλα

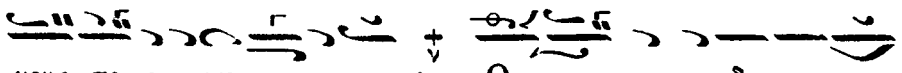

 α νη ης το ο σκο τος θε ε ο ο ο ο πται Α πο ο

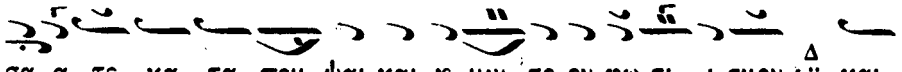
ο ο στο ο ο λοι και ε φω τι σε τους εν ζο ο ο

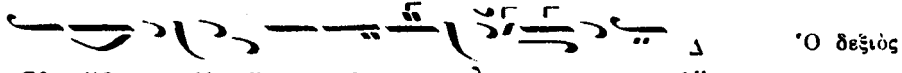
φω της α α α γνω σι ι ι ας κε κρα τη με ε ε

νους πο ο νη η η ρως Ο ον περ εκ δυ σω πη

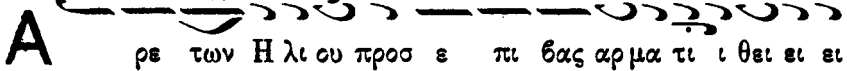

σα α τε κα τα πεμ φαι και η μιν το ον φω τι ι σμον και

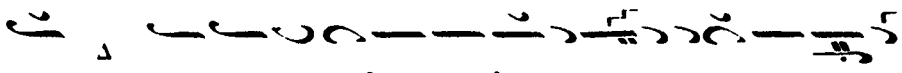

το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ος Ο δεξιός

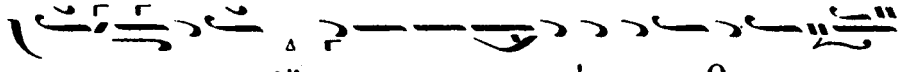
Στίχ. ε΄. Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης...

ρε των Η λι ου προσ ε πι θας αρμα τι ι θει ει ει

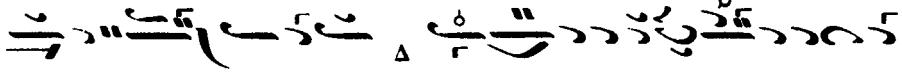
ω τη νη στει α λαμ πρυν θεις α α α νε φε ε ε

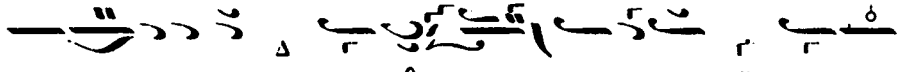
ρε ε ε ε το ε πι το υ υ φο ος το Ου ρα α α

νι ι ι ον Του τον ζη λω ω ω σον τα πει

νη φυ χη η η μου και νη στευ σον πα ση ης κα α

α κι ι ι ας και φθο ο ο ο νου και ε

ε ε ρι ι ι ιδος και τρυ φης α πορ ρε ου ου

ου ου ου ση η και εν η δο ο ο ο νου ο πως

ο δυ υ νην χα λε ε πην εκ φυ υ υ υ γης ρ

δι αι ω νι ι ι ζου ου σαν της γε ε ε ε ε νης

εκ βο ω ω σα α τω Χρι ι στω ω Κυ ρι ι ε ε δο ο ο

ξα α α Σοι **Ἦχος** λ' α' π ρ

Στίχ. 5'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον Σου π ρ ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου

ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον ρ π

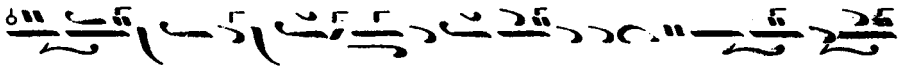
A πο ο στο λοι θει ει ει αι ρ του κο σσμου

θερ μο τα τοι πρε σβε ευ ται αι αι ρ και των ορ θο

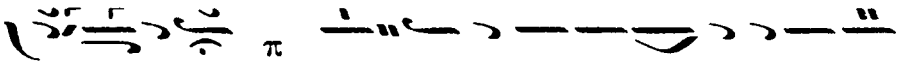
δο ο ο ξων προ α α σπι ι ι σται αι αι ρ ε ε χον

τες παρ ρη σι ι ας το κρα α α τος ρ προς Χρι στο ον

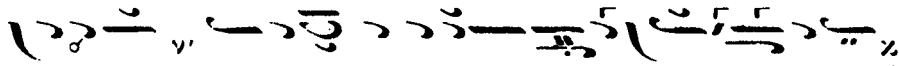
τον θε ον η η μω ω ν ρ υ περ η μων αι τη σα σθε δε

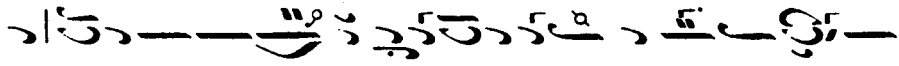
ο ο ο ο με ε ε θα πα αν σε ε θα α α α

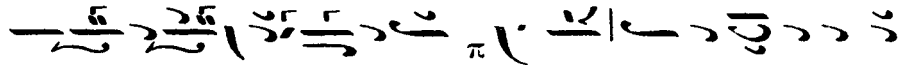
ομι ι ι οι ρ ι ι να των νη στει ων τον α γα θον

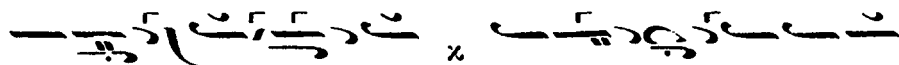
και ρον η η ευ μα ρως ποι οι η σω ω ω με ε ε θα ῥ

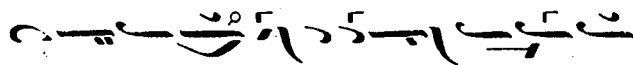
και της ο μο ου σι ου Τρι ι α α α δος την χα α ριν δε

ξω ω ω ω με ε ε θα ρ με γα λο κη ρυ υ κες

ε ε εν δο ο ο ξοι ῥ ε ευ χε ε σθε υ περ

τω ων ψυ χω ων η η μω ω ω ων

Εἶτα ψάλλομεν ἐκ τοῦ Μηναιίου 4 προσόμοια τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπαύριον μετὰ τοῦ δοξαστικοῦ Θεοτοκίου.—Εἴσοδος — Φῶς ἰλαρὸν — Ἀναγνώσματα — Κατευθυνθῆτω κτλ. τῆς Θ. Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων (ἰδὲ ἐν τῷ Παραρτήματι).

Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον (σελ. 116).

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης (εἰ ἐστὶν Ἑορταζόμενος Ἅγιος) εἰς τὸ **Κύριε, ἐκέκραξα** ἰστώμεν στίχους δέκα καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν μετὰ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς . . .»

Ἰδιόμελον Ἦχος ᾠ Πα (Re) (Δίσημος) χ

οι πο θουν τες του θει ου Πα σχα με τα ασχειν ᾠ

ου ουκ απ αι αι γυ υ υ πτου ⁶ αλλ εκ Σι ω ω ων αρ

χο ο ο με ε ε νου ^Δ η την της α μαρ τι α ας ζυ

υ υ μην ε ξα ρω ω μεν τη με ε τα νοι οι οι α ρ

πε ρι ζω σω ω μεν τας ο σφυ υ υ υ ας η η μων ^Δ η τη

νε κρω ω ω σει των η δο νω ων ^Δ καλ λω πι σω μεν

τους πο ο ο δας η η μων ^Δ η υ πο δη μα σι κω λυ τι κοις

εκ πα σης ο δου ου ου πο ο νη η η ρας ρ

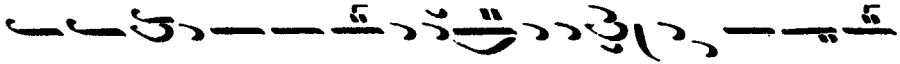
και στη ρι χθω ω ω μεν τη βα κτη ρι ι ι ι α α της πι

ι ι στε ε ε ως ρ μη ζη η η λω σω ω μεν τους ε

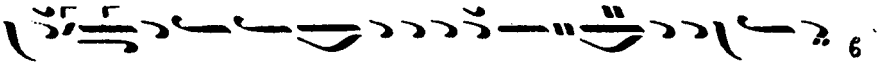
χθρους του δε σπο τι κου Σταυ ρου ου ^Δ η θε ο ποι

οι οι ου ουν τας τη ην γα στε ε ε ρα ρ αλλ α κο

λου θη σω ω μεν τω δι α νη σται ει ει ει ας η η μιν ^Δ η

την κα τα του δι α βο ολου νι κηην υ πο ο δει ει ει

ξα α αν τι Σω τη η ρι ι των ψυ υ χων η η μω ων λ

Ὁ ἀριστερός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου «Ἐμὲ ὑπομενοῦσι . . .»

Ὁ δεξιὸς τὸ Μαρτυρικὸν «Ὁ ἐνδοξαζόμενος» (σελ. 108).

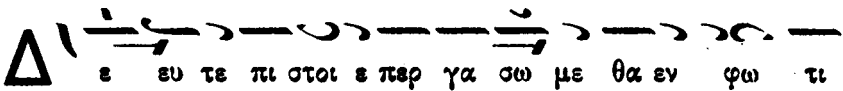
Εἶτα τὰ ἐρία ἐσπέρια προσόμοια «Τὸν σκοτισθέντα με» καὶ τοῦ Μηναίου 4. Δόξα τοῦ Ἁγίου — Καὶ νῦν Σταυροῦστοκίον, Εἴσοδος — Ἀναγνώσματα κτλ.

Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ, ἐσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον (σελ. 116).

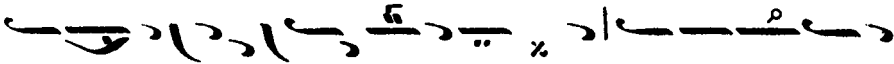
ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ)

Τὸ πρῶτ' εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν μετὰ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου . . .» τὸ παρὸν

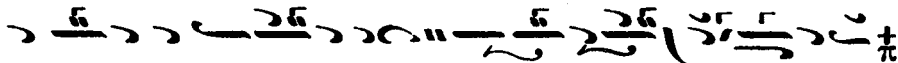
Ἰδεόμελον Ἦχος λ̣ ᾗ Πά (Re) Δίσημος λ̣

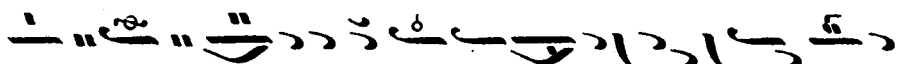
ε ευ τε πι στοι ε περ γα σω με θα εν φω τι

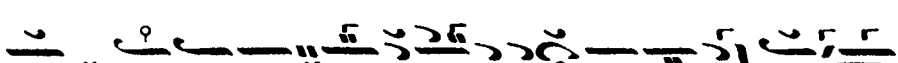
τα ε ερ γα του θε ε ου ᾗ ως εν η με ρα ευ

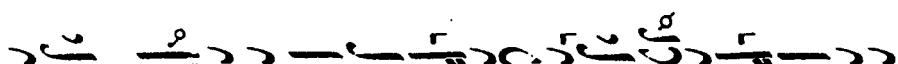
σχη μο ο νως πε ρι ι πα α τη η η η σω ω ω μεν q

πα α σα αν α δι ι κον συ γρα φη ην αφ ε α αυ

των ᾗ του πλη σι ι ι ον α α φε λω ω ω με ε

ε θα ῶ μη τι θεν τες προ ος κο ομ μα του ου ου ου τω ω

εις σκα αν δα α α λον α φη σω μεν της σαρ

κο ος την ευ πα α α α θει αν αυ ξη σω ω

μεν η η της ψυ χης τα α χα ρι ι ι ι σμα α α τα q

δω ω σω μεν εν δε ε οι ιν α χ αρ τον και προσ

ελ θω ω μεν Χρι στω ω εν με τα νοι οι οι

α α βο ω ω ω ν τες Ο Θε ο ο ος η η η

η μων ε λε η η σον η η μα α α ας

Τὸ αὐτὸ ὁ ἀριστερός μετὰ τοῦ στίχου: «Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι...

Εἶτα τὰ 4 Μαρτυρικὰ τοῦ ἡχου τῆς Ἑβδομάδος (ξῆται εἰς τὸ Παράρτημα)

καὶ τὰ ἐξῆς 4 τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Ἀρχεται ὁ δεξιός.

Ἰδιόμελα Ἦχος Δι (La) Δίσημος χ

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωίας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Δε ε ευ τε φι λο μα αρ τυ υ υ ρες πα αν τες

πνευ μα τι κως ευ φραν θω ω ω μεν και αι πα α α α

νη γυ ρι ι ι ι σω ω ω μεν τ ση με ρον γαρ προ

τι θε ται τ τρα πε ε ζα αν μυ σι κη ην τ ο μα

α α α αρ τυς θε ο ο ο ο δω ω ω ρος τ ευ

φραι νου σαν τους φι λε ο ο ορ τους η η μας τ του βο

η η η η σαι προς αυ το ον τ Χαι ρις α θλο φο ρε

α α α η η τ η η τε τ ο τας α πει λα α ας τω ω ω ν

τυ ρα α α νων ε πι γης ρ κα τα στρε φα α α

με ε ε νος τ Χαι αι αι αι ρις ο το πη λι

νον σου σω ω ω μα τ δι α Χρι στο ον τον θε ον τ εκ

δε δω κω ως ται αι αις βα α σα α α νοις τ Χαι αι

αι ρις ο εν ποι κι λοις κιν δυ υ υ νοις ρ δο κι ι μο ος

στρα τι ω ω της α να δει χθει εις τ της ου ρα νι

ου ου στρα τι ι α ας Δι ο θυ σω που με εν σε Μαρ

τυ υ ρων εγ κα λω ω ω ω πι ι ι ι σμα πρε σβευ ε

υ περ των ψυ χω ω ω ν η η η μων
'Ο β'. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος . . .

Τ ην θε ο δω ρη το ον χα α α ριν των θαυ μα των

σου Μα α αρ τυς θε ο ο ο δω ω ω ρε πα σιν

ε φα α πλοις τοις πι ι σται σοι προσ τρε ε ε ε ε ε

χου ου ου ου αι Δι ι ης ευ φη μου ου μεν σε λε ε ε

γον τες Δι χμα λω τους λυ υ τρου ου σαι θε ρα πε ευ

ει ει εις νο σου ουν τας πε νο με ε ε νου ους πλου ου

ου τι ι ι ζει εις και δι α σω ω ω ζει εις πλε

ε ο ο ον τας η μα α ται αι ο ον δρα α σμον ε

πε ε χει εις οι κε τω ων και ζη μι ας φα νε ρω σιν ποι

εις τοις συ λη θει σι εν Α θλη η τα α α α και στρα

τι ω τας παι δε ευ ευ εις της αρ πα γη ης α πε

ε ε χε ε ε ε σθαι νη πι σις χα ρι ι ι

ζεις συμ πα θω ω ως τα αι τη η η η μα α α α

τα θερ μοσ ευ ρι ι ι σκει ει ει προ στα α της

τοις ε πι τε λου σι σου το Ι ε ρο ο ον μνη μο ο ο

σου υ υ υ νον Μεθ ων και η μιν Α θλη τα α α

ι ε ρω ω ω τα τε τοις α νυ μνου σι σου ου ου

το Μαρ τυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ον ρ αι τη η

σαι πα ρα Χρι στου το με ε γα ε ε ε λε ε ε ος

Ὁ α΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη... ٓ

Δω ρον θε ου υ περ τα τον α νε ε δει ει ει
 χθη ης Μα α α αρ τυς θε ο ο ο ο δω ω ω ρε ٓ
 Ο τι και με τα τε λος ω ως ζων τοις προσ τρε χου ου σι πα ρε
 χεις τα α ας αι αι τη η η σεις ٓ Ο θεν υι ον αρ πα
 γε ε εν τα γυ ναι αι ου πο τε ٓ δο ρυ α λω τον εν
 αλ λο πι στω στρα α τωι ٓ ε πι στα σα η η χη η η ρα
 τοις δα α κρυ υ σι τον Να ο ο ο ον σου ου κα τε
 ε θρε ε ε χεν ٓ αυ το ος δε ως συμ πα α θης ٓ
 εφ ιπ πω λευ κω ω ω ε πι ι θας ٓ τα α αυ της το ον
 πα: αι αι δα α ο ρα α α α τως πα ρε ε ε στη η
 η σας ٓ και με τα του το συν του τω εν ερ γων ٓ τοις
 θα αυ μα α σιν ουκ ε ε ε ε λι ι ι ι πες ٓ

Αλλ αι τησαι Χριστο ο ον τον θε ε ον σωθη η η να'

τας ψυ χα α ας η η η μων

Ο β'. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος...

ει ων δω ρε ων ε πω νυ μον σε ε ε γε ραι αι ρω

τρισμα α α α καρ θε ο ο ο ο ο δω ω ω ρε του

φω τος γαρ του θει ου α δυ τος α στη ηρ α να δει ει

χθεις κα τε λα αμ ψα α ας α θλοι οισ Σου την

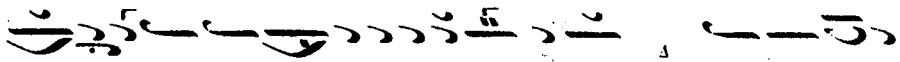
συ υμ πα α α σα αν κτ: ι ι σιν και πυ ρος α κμαι

ο τε ρος φα α νεις την φλο ο ο ο ο γα α α κα

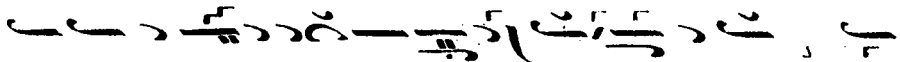
τε ε σβε ε ε σας και του δο λι ι ου δρα

α α κο ο ο ο ο ον τος ρ τη ην κα α α α ραν συν

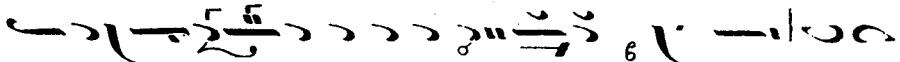
ε ε ε ε ε τρι ι ι φας δι ο εν τοις

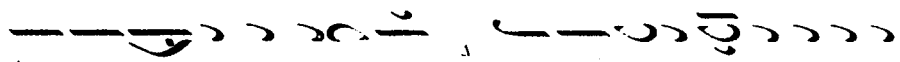
α θλεις Σου Χρι στο ος ε ε πι κα αμ φθεις ε στε φανω

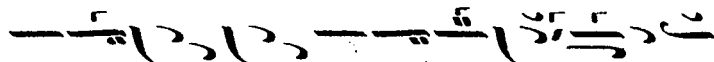
σε την θει ει ει αν κα α α ρα α αν Σου Με

γα λο μα α α αρ τυς Α α θλη τα α ως ε χων

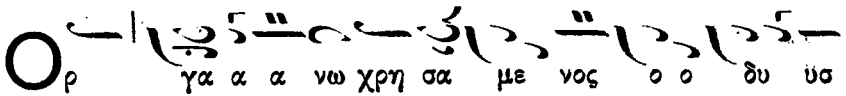

παρ ρη σι αν προς θε ον εκ τε νως ι κε τε ευ ε υ

πε ερ των ψυ χω ω ων η η η μων

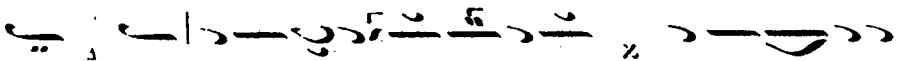
Δόξα. Ήχος λ Πά (Re) Ρυθμός δίσημος $\begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$ χ

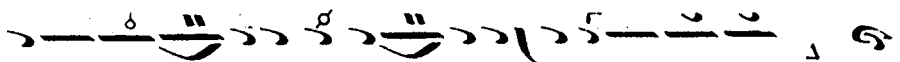
Ο ρ γα α α νω χρη σα με νος ο ο δυ υς

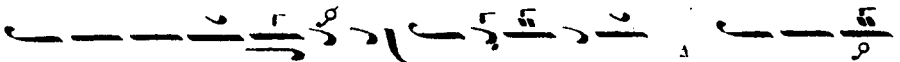
με νης ρ τω συν α πο στα α α τη η η Tu ρα α αν

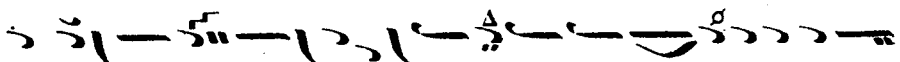
νω ρ δι ε πι νοι ας χα λε ε πης τον νη στει ει α

κα θα γνι ζο με ε νον λα ο ο ον ε ε ευ σε θη ρ τοις

εκ μι α ρω ω ωων θυ υ σι ι ων η η κε χρα με

ε νοις βρω ω ω μα σι ιν ε πει ρα α α α το ο

κα τα μι αι αι αι νειν π Αλλ αυ τος το ε κει ει ει

ει νου μη χα α α α νη η η η μα δ̣ σο φω τε ε ε

ρα α ρ̣ δι ε ε ε λυ υ σα ασ ε ε ποι νοι οι

οι οι οι οι οι οι α π ο να αρ ε πι ι στας δ̣ ρ

τω ω το ο ο τε Αρχι ε ρει ρ̣ και το βα θυ υ υ

της γνω ω ω μης α να κα λυ υ υ υ πτων ρ̣ και το

α το ο πον του εγ χει ρη μα α τος υ υ πο δη λω ων π

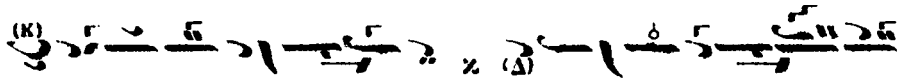
και δη η Σοι χα ρι στη ρι α θυ υ ο ο ο ν τες ρ̣

σω τη η η ρα ε πι ι γρα φο ο ο με ε ε θα ρ̣

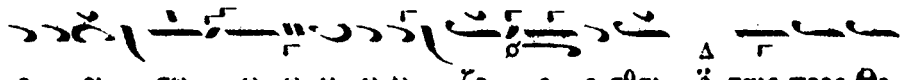
ε τη σι ον α να α μνη η σιν του γε νο με ε ε

ε νου ποι ου ου με ε ε νοι π Και το λοι

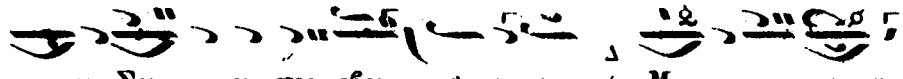
πο ο ο ον εξ αι αι του με νοι οι δ̣ των ε πι νοι

(κ)

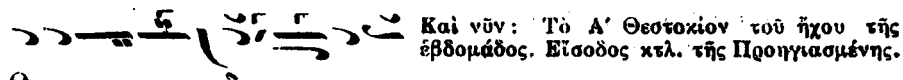
ων του πο νη η ρου ου ου α βλα βει ει ει εις πε

ε ρι σω ω ω ω ω ζε ε ε σθαι η ταις προς θε

ο ον Σου ου ου πρε σβει ει ει αις ρ Μα α αρ τυ υς

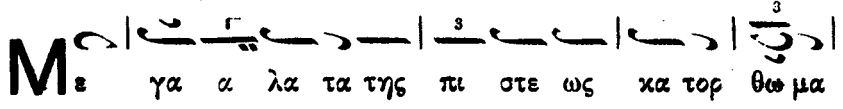
θε ο ο ο δω ω ω ρε

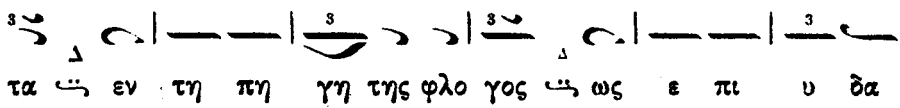
Και νυν: Το Α' Θεοτόκιον του ηχου της εβδομάδος. Εἰσοδος κτλ. της Προηγουμένης.

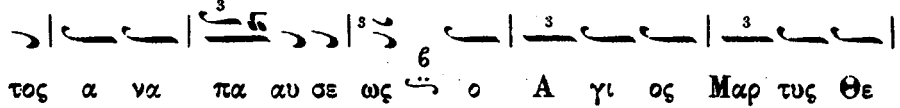
Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγιγνώσκεται ἡ Α' Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου κατὰ τὴν ἐν τῷ Τυλικῷ Διάταξιν. (Ζῆτει ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ παρόντος τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου). Εἰς τὸ «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ» Κοντάκιον ἀναγιγνώσκεται τὸ τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου «Πιστὶν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα».

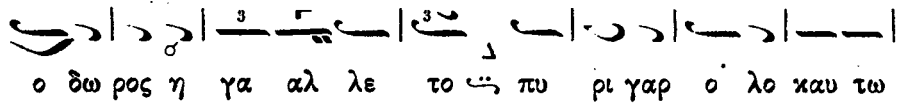
ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤ'

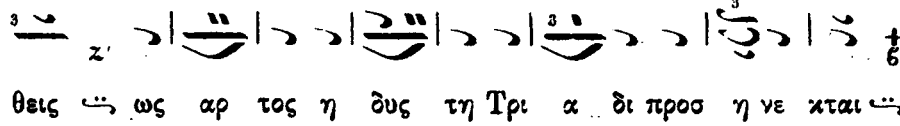
Εἰς τὸ «θεὸς Κύριος» τὸ Ἀπολυτίκιον Ἦχος Δι

 Με γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θε μα

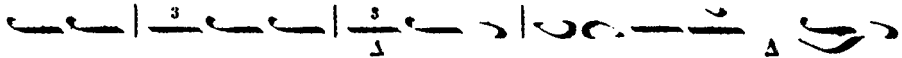
 τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα

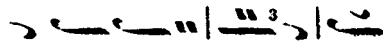
 τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε

 ο δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο και τω

 θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προσ η νε κται

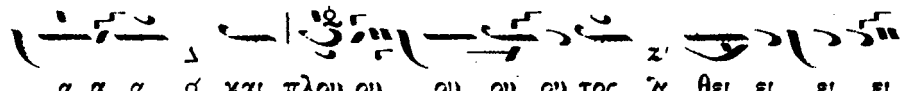

 Ταις αυ του ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον

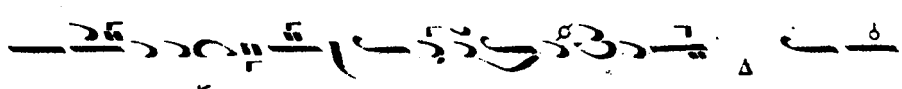

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον
· Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν·.
 τας ψυ χα α ας η μων

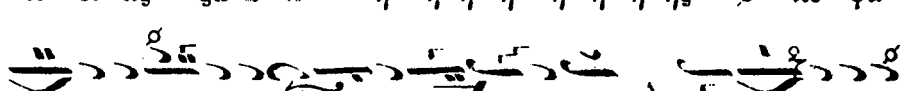
Τὰ Μαρτυρικά Καθίσματα τοῦ ἤχου τῆς Ἑβδομάδος (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριψοδίου), τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου «Ζῶν πίστεως ὀρθοδόξια» κτλ. Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Κανόνες τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ οἱ τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου—Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», «Τὴν Τιμιωτέραν» καὶ τὰ Ἐξαποστοειάρια. Εἰς τοὺς Αἶνους 4 προσόμοια πρὸς τὸ «Τῶν οὐρανίων ταγμάτων» (ἦχος α').

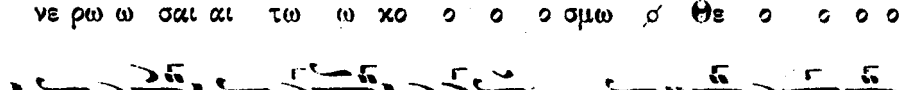
Δόξα τῶν Ἀγίων. Ἦχος λ Πα (Re) (Δίσημος)

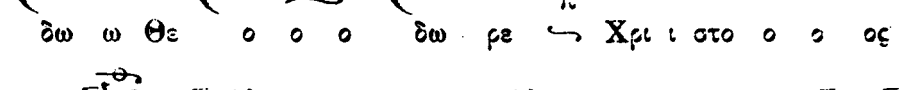

 Α γι ω συ υ υ νης δω ω ρε ε ε

 α α α ρ και πλου ου ου ου τοσ κ θει ει ει ει

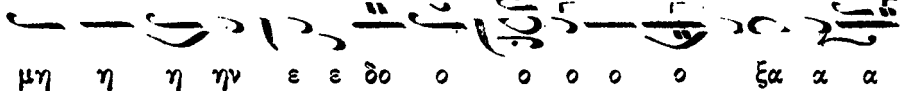

 ει ει ας ζω ω ω η η η η η η η ης ρ πε φα

 νε ρω ω σαι αι τω ω κο ο ο ο σμω ρ θε ο ο ο ο

 δω ω θε ο ο ο δω ρε Χρι ι στο ο ο ος

 γα α α α αρ σου Σο ο φε ε ε ε τ η η ν μ η η η η η

 μη η η η η ν ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α α

 α γα α α α σεν Ε εν η η η η η σμ

ο ο να Χρι ι στου ου ου ου ου ου ου ως υ

περ κο σμι ι ον κο ο ο σμο ον ρ ε παμ φι

ε ε ε ε ε εν νυ υ υ ται αι της σκη νης του

μα α αρ τυ ρι ι ι ου τον τυ υ υ πον προ υ υ

πο γρα α α α α α α φου σα και την

Ορ θο δο ξον πι ι ι ι σι ι ι ν κα τε ε ε ε

χου ου ου σα I να Ον σε βο ο με ε θα Του ου

το ον και αι αι τη η η ην ει κο ο να δι α κρα

του ουν τες μη πλα νω ω ω ω ω με ε ε ε θα

Εν δυ σα σθω σα α αν αι σχυ υ υ νην ρ οι ου ου τω ω

μη η πι στε ευ ο ο ον τες η μι ι ι ν γαρ

δο ο ο ξα α α του Σαρ κω θε εν το ο ος η

ευ χα ρι στη ρι ο ον αι αι αι νον θε ω ω ω προ σα α

α α γο ο ον τες και τας εν τοι αι χους

και πι να αξι και ι ε ροι οισ σκευ ε ε σιν εγ χα

ρα χθει σας ι ε ρα α ας Χρι ι στου ου ου Ει κο ο

νας της Παν α α α γνου ου ου και παν των τω

ων Α α α γι ι ι ω ων τι μη τι κω ω ω ως

προσκυ υ νη η η η σω ω ω μεν α πο

θαλ λο ο με ε νοι την δυσ σε ε βη ρ των κα κο ο δο

ο ο ο ο ξων θρη σκει ει ει αν Η γαρ τι

μη η η τη ης Ει κο ο ο νο ος φ ως φη σι

Βα α σι ι λει ει ει ος ε πι το πρω το ο

ο ο ο τυ πον δι α θαι αι αι αι αι νει

εἰ ⁶ Αἰ του ου ου ου ου με ε νοι ^Δ ταις πρε

 σθαι αις της Α χρα αν του Σου Μη η τρος ^Δ Χρι στε ε

 ο θε ο ο ος η η ημων ^Δ και παν των τω ω ων

 Α γι ^Δ ι ι ων ^Δ δω ρη θη η η ναι αι η η μι ι

 εν ² το με ε γα ε ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ἀπολυτίκια: Τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα: Τὸ τῆς Ὁρθοδοξίας Ἦχος β΄. Δι

Τ ην α α χραν τον Ει κο να Σου προσ κυ νου μεν

 Α γα θε ^Δ αι του με νοι συγ ³ χω ρη σιν των πται σμα

 των η μων Χρι στε ο θε ο ος ⁶ βου λη σει γαρ ηυ δο

 κη σας σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ^Δ ι να ρυ ση Ους

 ε πλα σας εκ της δου λει ας του εχ θρου ου ⁶ Ο θεν ευ

 χα ρι στως βο ω ω μεν Σοι ³ χα ρας ε πλη ρω σας τα

παν τα ο σω τηρ ημων πα ρα γε νο με νος εις το

σωσαι τον κο ο σμον

Και νυν: Πάντα υπέρ έννοιαν...

Εις τό «Θεός Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἀνωτέρω. Καθίσματα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς. Εὐλογητάρια. Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, Κανόνες Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι σύντομοι. Ἦχος δ' κ χ Ὁδὴ Α'

α λα α ασ σης το Ε ρυ θραι ον πε λα γος α

βρο χοις ι χνε σιν κ ο πα λαι ος πε ζευ σας Ι σρα ηλ κ

π Σταυ ρο τυ ποις Μω σε ως χερ σι ρ του Α μα ληκ την

δυ να μιν δ εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το κ

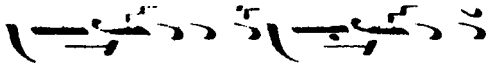
Τὸ αὐτὸ εἰς διπλοῦν χρόνον ἐν ἀναλελυμένῃ γραφῇ (λίαν ἀργῶς) χ κ

α λα α α ασ σης το Ε ρυ θραι ον πε ε λα

βρο χοις ι ι χνε σιν κ ο πα λαι ο ος πε

ε ζευ σας Ι σρα ηλ κ Σταυ ρο τυ υ υ ποις Μω σε ε

π ως χερ σι ρ του Α μα ληκ την δυ υ να μιν εν τη ε

 ρη η μω ε τρο πω ω σα το ᾠδὴ Γ' 6

Ευ φραι αι νε ται ε πι Σοι 6 η Εκ κλη σι α Σου

^{Βεδ}
 Χρι στε ε ε ε ε κρα ζου σα η Συ υ μου ι σχυ υς

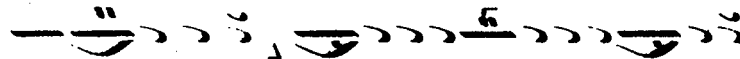
^{Ο δεξιός}
 Κυ ρι ι ε ε και κα τα φυ γη η και στε

 ρε ω μα ᾠδὴ Δ' 6

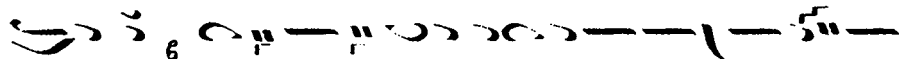
Ε παρ θαν τα Σε ι δου ου σα η Εκ κλη σι α 6

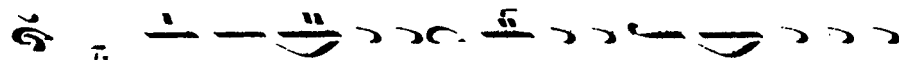
ε πι Σταυ ρου τον Η λι ον της δι και ο ου νης κ ε στη

^{Βεδ}
 εν τη τα α α α α ξει Αυ της η ει κο ο τως

 κραυ γα ζου ου σα η δο ξα τη δυ να α μει Σου Κυ ρι ε ᾠδὴ Ε' 6

Συ υ Κυ ρι ε μου φω ως 6 κ εις τον κο σμον ε

 λη λυ θας κ Φω ω ω ως α α γι ον ε πι στρε ε ε

 φον η εκ ζο φω δους α γνοι οι ας τους πι στει α νυ

μνουν τας Σε

Ὡδή ΣΤ' 6 κ

⊖ υ υ σω Σοι κ με τα φω νης αι νε σε ος

Κυ ρι ε κ η Εκ κλη σι α βο α α Σοι κ εκ δαι μο νων

λυ υ θρου κε κα θαρ με νη κ τω δι οι οι οι οι οι

κτον εκ της πλευ ρα α ας Σου κ ρε ευ σαν τι αι μα τι

Εν τη κα μι νω q Α θρα μι Ὡδή Ζ' 6 κ

αι οι Παι αι δεσ τη Περ σι κη κ πο θω ευ σε θει ας μα κλ

λον η η τη φλο γι κ πυρ πο λου με νοι ε κρα α

α α αυ γα α ζον q Ευ λο γη με ε ε νο ο ος

ει ει κ εν τω Να ω της δο ο ξης Σου Κυ ρι ε

Αίνουµεν, Εὐλογοῦµεν... Ὡδή Η' 6 κ

Χει ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ κ λε ον των

χα σμα τα εν λα κω ε φρα ξε κ πυ ρος δε ε δυ υ

να μιν ε σβε σαν α ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι

οι ευ σε θει ας ε ρα σται Παι αι αι δεσ κρ αυ γα ζο ον τες

Ευ λο γει τε πα αν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι

ο ο ο ο ν

Ἐπακολουθεὶ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακάς καὶ συζητοῦνται ἡ Τιμιωτέρα μεθ' ἣν ψάλλεται ἡ Καταβασία τῆς Θ' Ὁδῆς (ἀοργή).

χ κ Λι θος α χει ρο τμη τος Ο ο ο ο ο ρους

α λα ξευ του ου Σου Πα αρ θε ε ε νε ε κ α α α κρο

γω νι αι ος ε ε τμη η η θη Χρι στος συν α α α φας

τα ας δι ε ε στω ω σα ας φυ υ υ σει εις κ δι

ο ο ε πα γα αλ λο ο ο ο ο με ε ε ε νοι

Σε ε θε ο το ο κε ε με γα α λυ υ νο ο με ε ε εν

Ἡ αὐτὴ Καταβασία (εἰς σύντομον Εἰρημολογικὸν μέλος) κ χ

Λι ι ι θος α χει ρο τμη τος Ο ο ρους

α λα ξευ του Σου Πα αρ θε νε κ α κρο γω νι αι αι ος

ε τμη η θη Χριστος συν α α α φας τας δι ε στω σας

φυ σεις κ δι ο ε πα γαλ λο με ε νοι Σε ε θε ο

το κε με γα λυ νο με ε ε εν

Ἡ αὐτὴ φθῆ εἰς διεπλεθῶν χρόνον ἐν ἀναλελυμένη γραφῇ (Δίαν ἀργῶς) Χ

ι ι ι ι ι θος α χει ρο ο ο τμη τος

Ο ο ρους εξ α λα ξε ευ του Σου Παρ θε ε νε

α ακρο γω νι αι αι ος ε τμη η θη Χρι στο ος συν

α α α φας τας δι ε στω ω σας φυ υ σεις κ δι ο ε

πα γαλ λο ο με ε ε νοι Σε ε θε ο το ο κε

με γα λυ υ νο με ε ε εν

Ἐξαιρετικὰ: Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Τριφθίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ: Ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τοῦ Τριφθίου προσόμοια 4.

Δόξα τῶν Αἰῶνων. Ἦχος Πά (Re) (Δίσημος) Χ

Μω ω ση η η ης τω και ρω τη η ης ε ε εγ

κρα τει ει ει ας ρ Νο μο ο ον ε δε ε ε ε

ε ε ε ξα α το ρ και λα ο ο ον ε ε ε πε ε

σπα α α α α α α σα α το Η η λι ι ι ι

ας νη στε ε ε ευ σας ρ Ου ου ρα α α νου ου ρ

α πε ε ε ε κλει α πε ε ε κλει σε Τρεις

δε ε Παι αι δε ες Α α α θρα α α μι αι αι αι ρ

Τυ ρα α νον η η πα ρα νο μου ου ουν τα ρ δι α νη

σται ει ει ει ει ει α ας ε νι ι ι κη η σα αν

Δι αυ τη η η ης και η η μας Σω τη η ρ α ξι

ι ι ω ω ω ω σον της Α να στα α α α α

σε ε ως τυ υ χει ει ν η η Ου ου ου τω βο ο ω

ω ω ω ω ω ω ν τας ρ Α α γι ι ο ο ο ο ρ ο ο

ο θε ε ε ο ος ρ Α γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρο ο ο
 η ο ο ο ος ρ Α α α α γι ο ο ος Α θα α α
 α α α α α να α α Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος ρ Ε λε ε η σο ο ο ον η η η μας

Και νυν : 'Υπερευλογημένη — Δοξολογία — Αντίφωνα τής 'Ορθοδοξίας. — Μετά τήν Είσοδον 'Απολυτικά : 'Αναστάσιμον, Τήν 'Αχραντον Εικόνα Σου, τοῦ 'Αγίου τοῦ Ναοῦ — Κοντάκιον «Τῆ 'Υπερμάχῃ» — Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου — Κοινωνικόν «Αίνετα».

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ «Κόριε, ἐκέκραξα» 4 Κατανυκτικά τοῦ Ἦχου (ζήτει ἐν τῷ Παραρτήματι), τὰ τοῦ Τριωδίου Προσόμοια (δύο πρὸς τὸ «Ἐθωκας σημείωσιν») καὶ τὸ ἐξῆς

Ἦχος λ π Δι

Τ α των νη σται ων νυν δι σε εδο μα φαι δρω ω ως
 εν αρ ξω με θα τε λου ου ουν τες η με ραν εξ η με ρας
 α δελ φοι Αρ μα πυ ρος ερ γα σα με νοι η μιν ως
 Η λι ας ο ο Θε σβι της τας τε εσ σα ρας με γα λας
 α ρε τας τον νου ου ουν α νυ φω σω μεν α α πα θει α
 την σα ρ κα ο. πλι σω μεν τη η α γνοι α τρε πον τες

και νι κων τες τον ε χθρον

Ἐκ τοῦ Μηναίου 8 προσόμοια, Δόξα—Και νῦν Θεοδοκίον. Εἰσοδος. Φῶς Ἰλα-
ρόν και τὸ Μ. Προκαίμενον «Ἐθωκας κληρονομίαν» τρις μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.
Ψάλλεται δὲ τοῦτο τῇ Α', Γ' και Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Μέγα Προκαίμενον. Μίλος ἀρχαίον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη (Re) χ̣ (Τετράσημος)

Ε ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας δ̣

κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι ι

α α α αν λ̣ τοι ο̣ις φο ο ο ο θου ου ου τοις

φο θου με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι

ο̣ις λ̣ το Ο̣ ονο μα α α Σου Κυ υ υ ρι ι

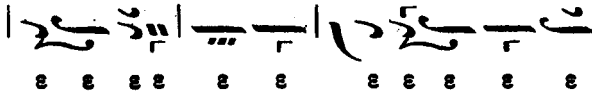
Στίχος τοῦ Β'. Ἄπο τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς Σὲ ἐκέκραξα.

ι ε Στίχος τοῦ Γ'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερῶν Σου.

Τὸ τέλος * τοῦ Γ'. Το Ο̣ νο ο ο ο ο ο ο ο ο

μα α α α α α α α Σου ου Κυ υ υ

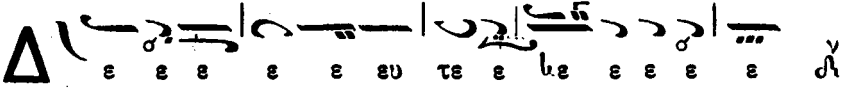
υ υ υ υ ρι ι ι ι ηι ι ι ε ε ε ε ε

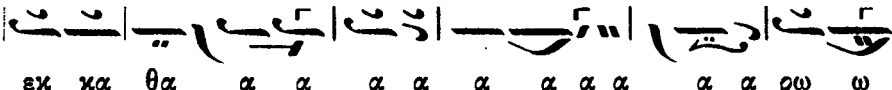
ε ε εε ε ε ε ε ε ε

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἰδιόμελον Ἀργὸν παρὰ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

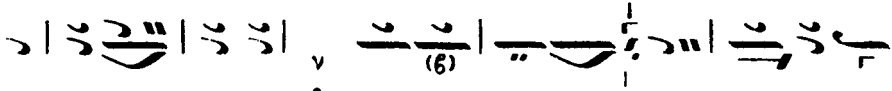
Ἦχος λδ̣ Ἰ̣η̣ (Re) (Τετράσημοι) χ̣

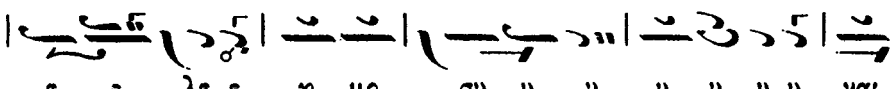
ε ε ε ε ε ε ευ τε ε λε ε ε ε ε λ

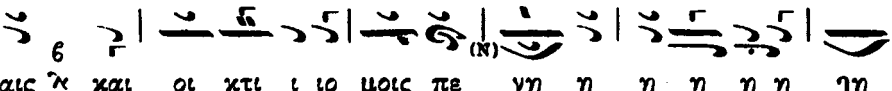
εκ κα θα α α α α α α α α α ρω ω

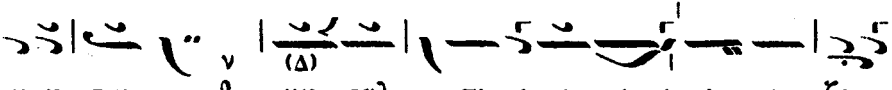
ω ω ω με εν λ ε αυ του ου ου ου ου ους εν

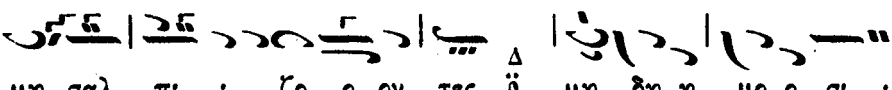
ε ε λε ε η μο ου υ υ υ υ υ υ υ ναι

αις και οι κτι ι ι ρ μοις πε νη η η η η η η η

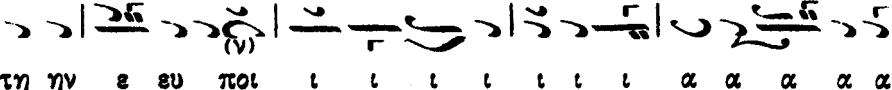
η η των λ μη σαλ πι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο

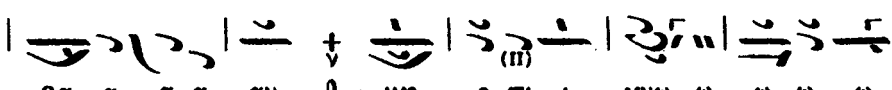
μη σαλ πι ι ζο ο ον τες λ μη δη η μο ο αι ι

ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ο ο ο ον τες λ η η η μων

τη ην ε ευ ποι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α

γα α α α αν λ μη ε πι ι γνω ω ω ω ω

ἠω ω ω ω ω ω ω τω η α ρι στε ρα α α

α α α α ρ τη η η η η η ης δε ξι α α α

α α ας το ο ε ε ε ε ε εε εερ γον δ

μη ηη η η η η σκο ο ο ο μη σκορ πι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ση δ η κε νο

δο ξι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α κ

τον καρ πο ον τη η η ης ε ε ε ε λε ε η η

μο ο συ υ υ υ γυ υ υ νης δ αλλ εν κρυ πτω ω ω

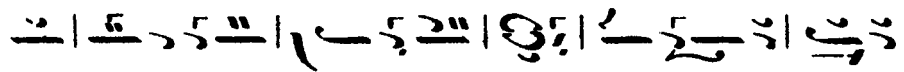
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ωω κε ε ω ω

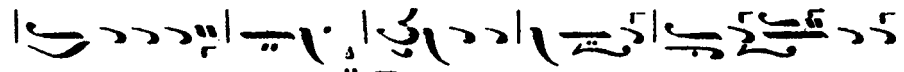
ω ω ω ω ἠω ω ω ω ω ω τω ω τα α

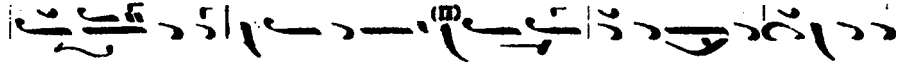
α α κρυ υ υ πτα α γα α α α δ ει δο

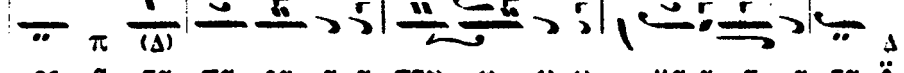
ο ο ο ο ο ο γο ο ο τι ι κρα α α α α α

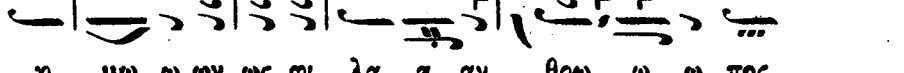

 α α α α α α α α ξω κρα α α ξω με ε

 ε ε ε ε εν ᾿ Πα α α α α α α α α

 τε ε ε ερ α α α α α α α α φε ε ε

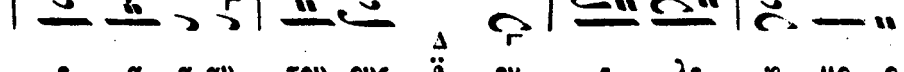

 ες ρ τα πα ρα α α πτω ω ω ω μα α α α τα ᾿

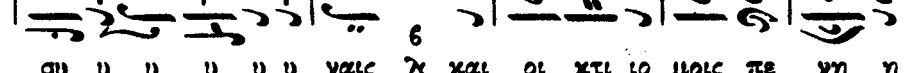

 η μω ω ω ν ως φι λα α αν θρω ω ω ποσ

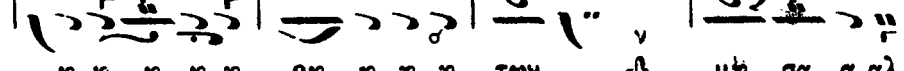
Ὁ ἀριστερός τό αὐτό μετὰ τοῦ στίχου: «Πρός Σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου...»

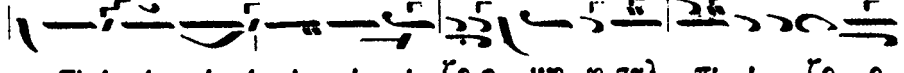
Τὸ ἀνωτέρω Ἰδιόμελον σύντομον. Ἦχος ᾿ Πα Νη (Re) λ (Τετρασήμοι)

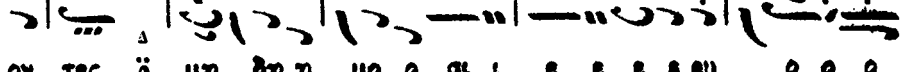

 Δ ε ε ευ τε ε Εκ κα θα α α ρω μεν

 ε α α αυ του ους ᾿ εν ε λε η μο ο

 ου ου ου ου ου ναις λ και οι κτι ιρ μοις πε νη η

 η η η η η η η η η των ᾿ μη σα α αλ

 πι ι ι ι ι ι ι ζο ο μη η σαλ πι ι ζο ο

 ον τες ᾿ μη δη η μο ο οι ι ε ε ε ε ου ο ο ο

ον τες η μω ων τη ην ευ ποι ι ι ι ι αν δ

μη επι ι γνω ω ω ω τω ρ η α ρι στε ρα α

α α ρ της δε ξι α ας το ε ε ε ε ε ε ε

ε ρ γον δ μη η σκορ πι ι ι ι ι ση δ

η κε νο δο ξι ι ι α α λ τον καρ πο ον της ε

λε ε η η μο ο ο ου ου ου νης δ αλλ

εν κρυ υ πτω τω ω τα α κρυ υ πτα ει δο ο ο

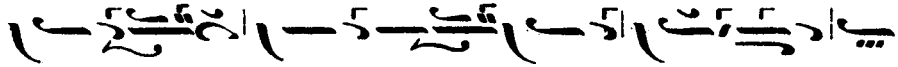
τι ι Δ κρα α α α α α α α α α ξω ω

ω λ κρα α α ξω με ε ε ε ε ε ε εν δ

Πα α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α φε ε ε ες ρ τα πα ρα α α

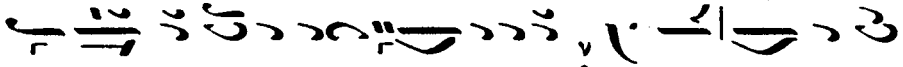
πτω ω ω ω ω μα α α α τα η μω ω ων

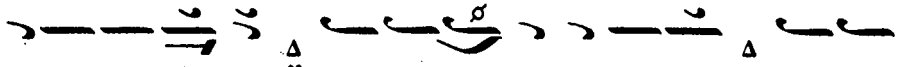
ω ω ως φι λα α α α αν θρω ω ω πος

Τὸ αὐτὸ ὁ ἄριστος μετὰ τοῦ στίχου «Πρὸς Σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου...» $\Gamma \nu$
Εἶτα τὸ Μαρτυρικὸν μετὰ τοῦ στίχου «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε . . .» $\chi \delta$

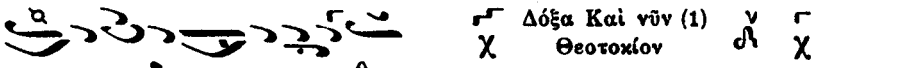
Μαρ τυ ρες Κυ ρι ου παν τα το πον α γι α ζε τε δ

και πα σην νο σον θε ε ρα πευ ε τε δ και νυν πρε σθευ

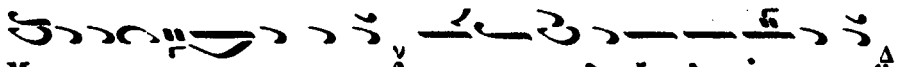

σα τε ρυ σθη ναι δ των πα γι δων του εχθρου δ τας ψυ

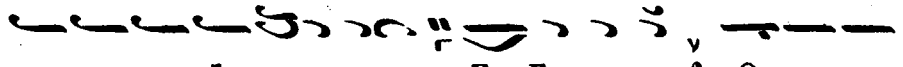

χας ημων δε ο ο με ε θα χ Δόξα Και νῦν (1) ν Γ
Θεοτοκίον δ χ

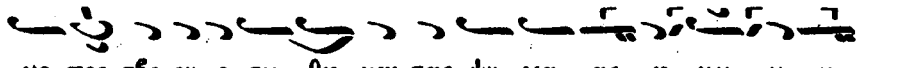
Τα ου ρα νι ι α υ μνει ει Σε Κε χα ρι τω με ε νη δ

Μη η τε ερ α νοι μ φευ τε δ και η μεις δο ξο λο γου ου μεν δ

την α νε ξι χνι α στο ον Σου Γεν νη σιν δ θε ο το

κα πρε σθε ευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ν

Τρισάγιον, Θεοτόκε Παρθένε. κτλ. ὡς καὶ κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Τυρινῆς (σελ. 104—107).

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤ'

Ἰδιόμελον Ἦχος Γ

Την πνευ μα τι κην νη στει ει ει αν νη στε ε ευ

(1). Τὸ Δόξα καὶ νῦν τῶν Ἑσπερινῶν τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν Προηγιασμένων ἐν τοῖς προσομοίαις Θεοτοκίαις ἀπαγγέλλεται χῆμα ὡς στίχος ὑπὸ τοῦ ἐνὸς χοροῦ.

σω μεν ᾗ δι αρ ρη ξω ω με εν πα α α α σα αν στρα

γγα α λι ι α αν δι εκ φευ ξω ω ω με θα α δε ᾗ και των

σκαν θα α α λων της α μαρ τι ι ι ι ι α ας ρ α

φη σω ω με ε εν α δε ελ φοις ᾗ και τα α ο φει λη η μα α

τα ηη ι να και η μι ι εν α φε ε θη ᾗ τα πα

ρα α πτω ω μα τα α α η η η μων ρ ου

τω γαρ βο ησαι αι δυ νη σο ο με ε θα ᾗ Κα τεν

θου θη η η τω η προ ο σε ευ χη η η μων ᾗ

ως θυ μι ι α α μα ηη ε νο ω ω πι ι εν Σου

Κυ υ ρι ι ε

Είτα τὸ Μαρτυρικὸν «Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι . . .» κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 112—118).

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΪ

Ἰδιόμελον Ἦχος

Ο σαρ κι ι ι σταυ ρω ω θει εις Κυ ρι ι ε ᾗ και

Σαυ τω συ υ υ υ σταυ ρω ω ω σας ḳ τον πα λαι ο

ο ο ον η μων α αν θρω πο ον ḳ τη δε λο ο ογ χη

νυ γει ει εις την πλευ ρα α αν ḳ και αι το ον

αν θρω πο ο λε ε θρον ουν εκ κεν τη η σας ο ο

ο φιν ḳ κα θη λω σοι τω φο βω ω Σου τας σα α α αρ

κα α α α αε μου ου ḳ και τω πο θω ω Σου τρω ω ω

σοι μου ου την ψυ χην ḳ ι να το Σοι κα το πρι ζο ο ο με

νος Πα α α α θο ος ḳ εγ κρα τω ω ως δι ι α α

α νυ υ υ υ υ σω την της νη η σται ει α ας προ

ο θε σμι ι ι ι α αν ḳ μη η μο ο ο νον γα α

στρο ο ος ḳ αλ λα και των α α αλ λων εις ο ο ο θων

της α μαρ τι ι ι ι α ας κρα τω ων ḳ ουν τρι

βη ην δε ε καρ δι ι ι α ας ρ και πνευ μα α τος τα

πει ει ει ει νω σιν θυ υ σω ω σοι δι πε ρι των προ

γε γο νο των μοι πται σμα α α των αφ ων με

ρυ υ υ σαι αι φι λα α α α αν θρω ω ω

πε ε

Τὸ Μαρτυρικὸν «Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι...» κελ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 112—113).

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤ'

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης. Εἰς τὸ Ἑὐριε, ἐκέκραξα ἱστώμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου» τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον Ἦχος Δ' Πα λ

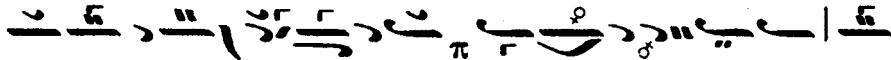

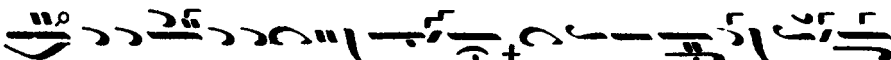
την πνευ μα τι κη η ην α δε ελ φοι οι η η α

να λα βο ον τες νη σται ει ει ει αν ρ τη γλωσση

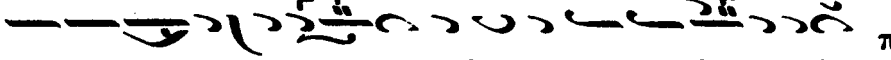
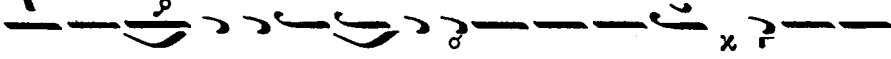

μη λα λει τε ε τα δο ο ο ο ο ο λι ι α

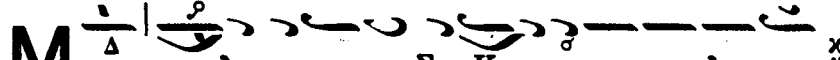
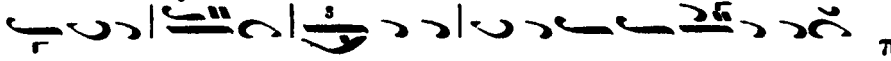
μη δε τι ι θε σθε προ ο οσ κο ομ μα τω ω α δελ

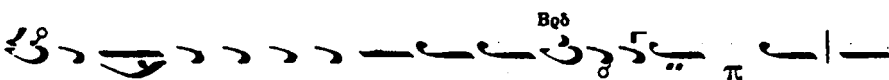

φω ω εις σκα α αν θα α α λον ρ αλ λα τη

 με τα νοι οι οι οι α φαι δρυ υ ναν τες την τη η ης

 ψυ χη ης λαμ πα α α δα ρ τοις δα α κρυ σι βο η

 η σω μεν τω Χρι ι στω ρ Α α φες η μιν τα πα ρα

 πτω μα α τα α η η μω ων ως φι λα α αν θρω ω

 Το αυτό μετά του στίχου «Ἐμὲ ὀπο-
 μενοδοί...», τὸ Μαρτυρικὸν «Πανεύφημοι
 ω πος μάρτυρες» καὶ τὰ ἔξης προσόμοια. **Ἦχος γ' ᾠδὴ** Χ

 Των θει ων Α προ στολων Κυ ρι ε δε η σε σι ᾠ τον

 της νη στει ας χρο ο νον κα λως η μας τε λε ε σθαι ρ

 κα τα νυ ξει δι α νοι ας κα τα ξι ω σον ᾠ ως α γα

 θος ευ σπλαγγνε ᾠ ι ι να σω ζο με νοι ᾠ Σε δο ξα

 ζω μεν πα α αν τες

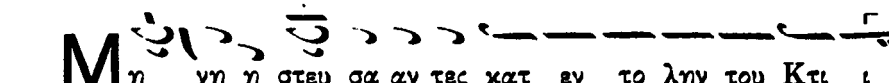
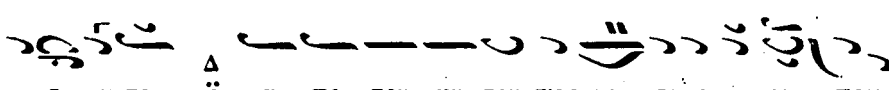
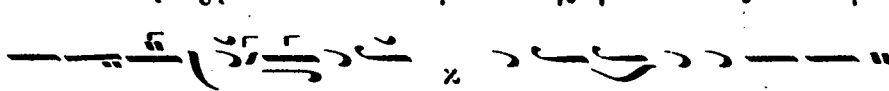
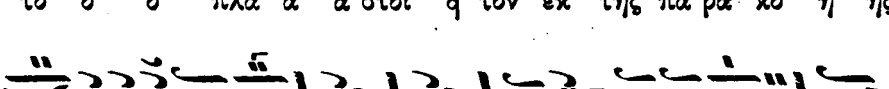

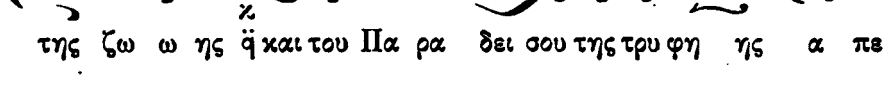
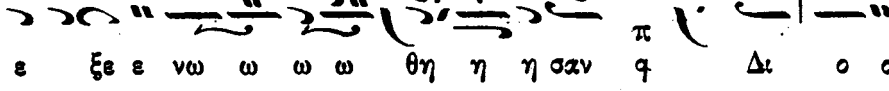

 M. γα λη και φρι κτη Σου Κυ ρι ε η ε λευ σις ᾠ

 εν η κα θι σας κρι σιν δι και αν εκ τε λε ε σαι ρ

 μη ουν κρι νης με τον κα τα κε κρι με ε ε νον ρ αλλ ως

 Θε ο ος ρυσαι μου ᾗ των Α πο στο λων Σου ᾗ ευ προσ θε

 κτοις πρε σβει ει ει αις η η

Είτα τὸ προσόμοιον «Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι» καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου 4 προσόμοια τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπαύριον. Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον προσόμοιον. Εἴσοδος κελ. τῆς Προηγιασμένης (ἰδὲ σελ. 113).

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΉ

Ἰδιόμελον Ἑσπερινοῦ Προηγιασμένης. Ἦχος λ̣ ᾗ Πα Δίσημος χ̣

Μη νη η στευ σα αν τες κατ εν το λην του Κτι ι

 σα αν τες Δ α πο του φυ του της γνω σε ε ως οι πρω

 το ο ο πλα α α στοι ᾗ τον εκ της πα ρα κο η ης

 θα να α τον ε καρ πω σαν το ο ρ του δε ξυ υ λου

 της ζω ω ης ᾗ και του Πα ρα δει σου της τρυ φη ης α πε

 ε ξε ε νω ω ω θη η η σαν ρ Δι ο ο

 νη η στε ευ σω μεν πι ι στοι ᾗ α πο τρο φων φθει

ρο ο με ε ε νων ^Δ και πα θω ω ω ν ο α λε θρι ι ι

ων ^π ι ι να την εκ του θει ει ει ου Σταυ ρου ου η η

ζω η η ην τρυ γη η η σω ω ω μεν ^χ και συν τω

ευ γνω μο ο νι λη στη ^Δ προς την αρ χαι αν ε ε ε

ε ε ε πα νε ε ελ θω με εν Πα τρι ι ι δα ρ

κο μι ζο ο με ε νοι πα ρα Χρι στου ου ου του θε

ε ου το με ε γα ε ε λε ος

Τὸ αὐτὸ ὁ ἀριστερός.

Εἶτα τὸ Μαρτυρικὸν «Τῶν ἐπιγείων» (ιδεὲ παράρτημα) κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 113).

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΪ

Ἰδιόμελον Ἑσπερινοῦ Προηγιασμένης. Ἦχος ^Γ Πά Δίσημος ^Γ Χ

Nυ υ υ υ υν και αι ρο ος ευ προ ο ο ο ο

ο ο ο δε κτος ^Δ νυν η η η με ε ρα σω ω τη

ρι ι ι ας ρ εν τω πλη θει ει τρου ε λε ου ους Σου ου

ου ε πι ι σκε ε φαι αι μου ου την ψυ υ χην π και το

φορ τι ον των α νο μι ων μου ου α α α νες ς μο ο ο

ο νε φι ι λαν θρω ω πε ε Τὸ αὐτὸ ὁ ἀριστερός.

Εἶτα τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ ἤχου τῆς Ἑβδομάδος (ἰδὲ Παράρτημα) καὶ 4 ἐκ τοῦ Μηναιίου. Δόξα τὸ Νεκρώσιμον—Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον κτλ. τῆς Προηγιασμένης.

ΤΗ Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ἐν ἧ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΓΕΡΟΝΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Κ. Κ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΝ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκρξα» Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου 6, καὶ τὰ ἐξῆς 4 προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἀπὸ φυλακῆς πρώτας . . .»

Ποι οι οι οισ ευ φη μι ω ων Ἦχος Δι

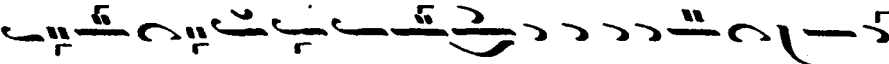

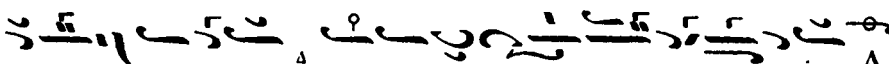
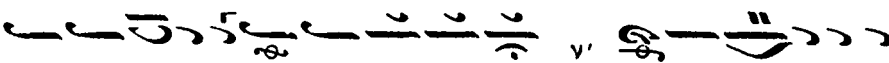
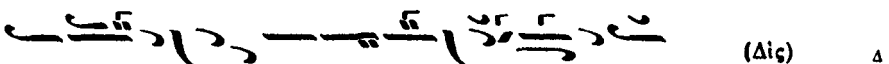
α α α α α σμα α α σιν α νυ μνη σω μεν τον Ι

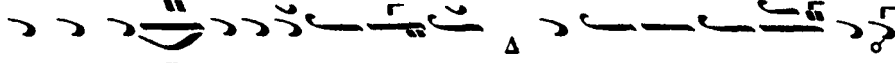
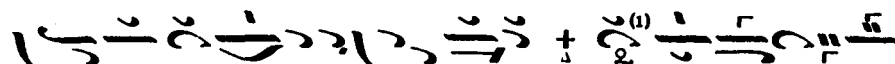
ι ι ε ρα αρ χην της Θε ο λο γι ι ι ας την σα

αλ πι ι γγα το πυ ρι πνουν στο ο ο ο μα της χα α

α α ρι ι ι τος το σε πτον του πνευ μα το ο ος

δο χει ει ον τον στυ υ υ λον της Εκ κλη σι ι α ας

 τον α α κρα α α α α δα α α αν τον το

 με ε ε γα α α της Οικου με ε νη ης α γα αλ λι ι

 ι ι α α α μα τον πο τα μον τη η ης

 σο φι ι ι ας του φω τος το ον λυ υ υ υ χνον ρ

 τον Α στε ε ε ρα τον φα ει νον ρ τον την κτι ι ι σιν

 κα τα α λαμ πρυ υ υ νχ α αν τα (Δις)

 Π οι οι οι οις υ μνω δι ω ων αν θε ε σι στε φα νω

 σω μεν τον Ι ι ι ε ρα αρ χην τον της ευ σε βει ει ει

 ας υ πε ρμα α χον και της α σε βει ει α ας αν

 τι ι πα α α λον το ον θε ρμον της πι στε

 ω ως προ στα α α α α τη ην Τον με ε ε ε ε

(1). Ἐνταῦθα ὁ Βου γίνεται διατονικός Νη 2. διὰ τῆς ἐκμελείας δὲ (παρὰ-χορδῆς) ταύτης ἔχομεν τὸ γλυκὺ καὶ κατανυκτικὸν ἄκουσμα τοῦ πλ. δ' ἤχου, μὲ βάσιν τὸν Βου ὡς ἀπὸ τοῦ Νη.—Ἐπειδὴ πολλοὶ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν

γα αν ζ' κα θη γε μο ο να και αι αι δι δα α

α α α α σκα α α λον δι την λυ υ υ υ

υ υ ραν ζ' την παν αρ μο ο ο ο ο νι ο ο ον

του πνε ε ε ε ε ευ μα α α τος δι την χρυ

σαυ γι ι ζου ου ου σαν γλω ωσ σαν την πη γην τη ην βρυ

υ ου ου ου ου σαν ρ ι α μα των να α μα α τα πι ι

στοι οι οισ τον με ε ε γα αν ρ και α

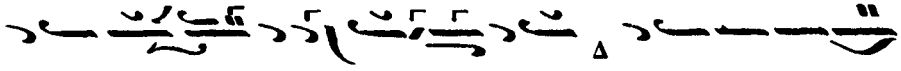
ξι α α γα αστον Γρη γο ο ο ρι ι ι ον.

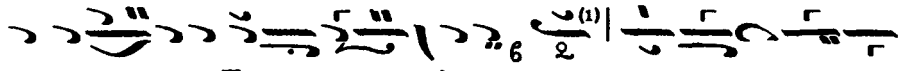
Π οι οι οι οισ οι γη γε νει εις χει λε ε σιν ευ φη

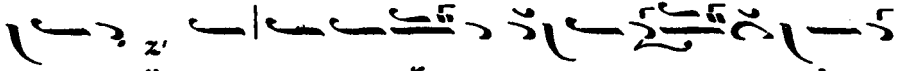
μη σω μεν τον Ι ι ι ε ρα αρ χην τον της Εκ κλη σι

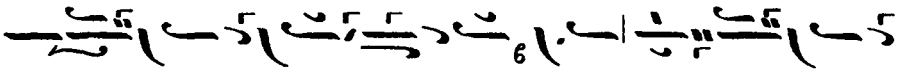
ι ι ας δι δα α σκα α λον του φω τος του θει ει ει ει

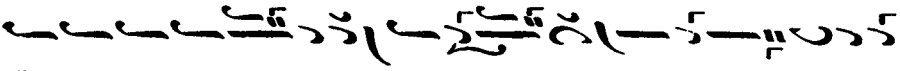
της γραμμης ταυτης, συνιστωμεν οπως εντοπισθωσιν οι ψαλλοντες καλωσ εις το ακηχημα του πλ. δ' ηχου εν τη πρωτη συλλαβη της γραμμης ταυτης «Τόν», πριν η χωρησωσιν εις την εκτελεσιν της ολης γραμμης.

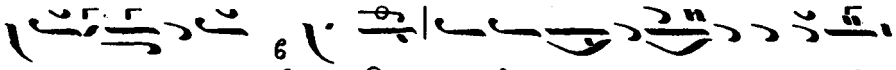

 ου τον κη η η η ρυ υ υ υ κα τον ου ρα νο μυ

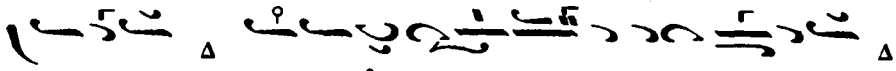

 στη ην τη η ης Τρι α α α δοος το με ε ε ε ε

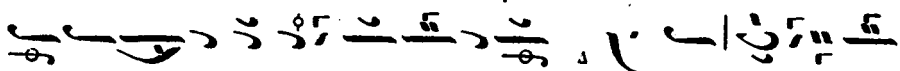

 γα α λ των μο να ζο ον των ε ε εγ κα λω ω

 ω ω ω ω πι ι ι ι σμα λ τον πρα α α α α

 ξει και θε ω ρι ι α δι ι ι α λα α α α α αμ

 πο ο ο ον τα λ θεο σα λο νι ι κη η ης το κλε

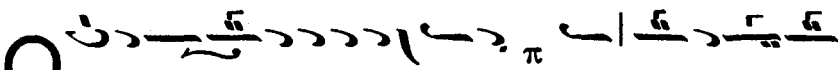

 ε ε ος συμ πο λι τη ην ε ε χο ο ον τα ρ

 Μυ ρο βλη η την εν Ου ρα ανοις τον θει ει ει

 ο ον και υ περ θαυ μα στον Δη μη η

 η η η η η τρι ον

Δόξα. Ἦχος λ Πά (Re) Ρυθμός δίσσημος (0 I) χ

 ο ο ο σι ι ι ι ε ε τρις μα α α α

(1). Ἴδὲ ὑποσημείωσιν προηγουμένου τροπαρίου.

κα αρ ρ Δ Α γι ω ω ω ω τα α τε ε Πα α α

α α α α α α τερ ο ποι μη η η η η ο

κα α λο ο ο ο ο ο ο ος και του Αρ χι ποι οι οι

οι οι οι με ε νος Χριστου ου ου μα α θη η η τη ης Δ

ο τι θει ει ει ει εις τη η η η ψυ υ χη η η η η η

υ υ πε ε ε ε ερ των προ βα α α των Δυ

το ος και νυν Πα τη ηρ η η η η των θε ο

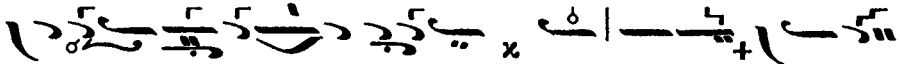
φο ο ο ο ο ρε Γρη γο ο ο ο ο ο ο ο ρι ι ι Γρη

γο ο ρι ι ε ε ε ε ε ε ε ρ Λι αι αι αι αι

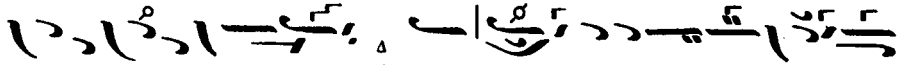
η οὕτω: Γρη γο ο ο ο ο ο Γρη η γο ο ο ρι ι

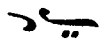
ε ρ αι αι τησαι πρε σβει ει αι αις Σου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου

αι αι αι αι αι αι αι αι τη ησαι ~ Πρε σθει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει αι αις σου ᾄ θω ρη θη η η

ναι η μι ι ιν ᾄ το με ε γα ε ε ε λε ε

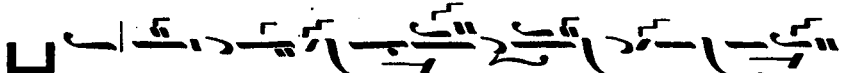
Καὶ νῦν :

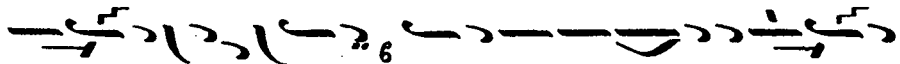
ε ος

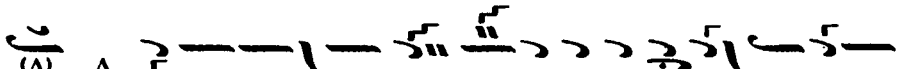
Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

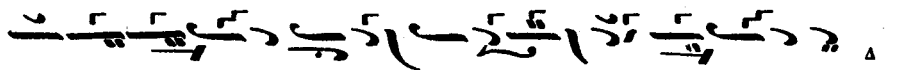
Ἐν τοῖς Ἀποστίχοις. Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ Ἦχου.

Δόξα. Ἦχος λ̣. ᾄ ἦ ἦ (Re) Ρυθμὸς Δίσσημος (0 I) ᾄ

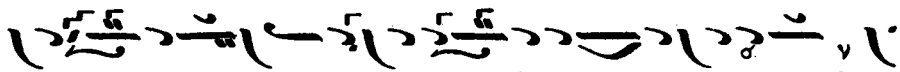
Η γρη η η η η η γο ο ρο ος γλω ω

ω ω ωσ σα σου ου κ̣ προς δι δα σκα λι ι ι ι ι ι

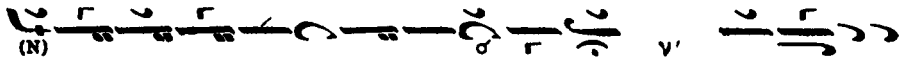
(Δ) Δ αν ᾄ εν τοις ω σι ι ι ι τω ν κα αρ δι ι ι

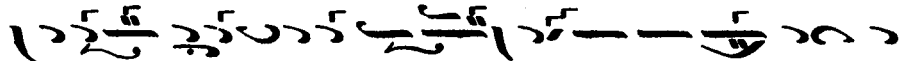
ω ω ω ω ν ε εν η η η χου ου ου ου σα ᾄ

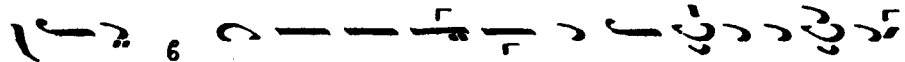
τας των ρα θυ υ υ μω ν φυ υ χα ας δι α α α

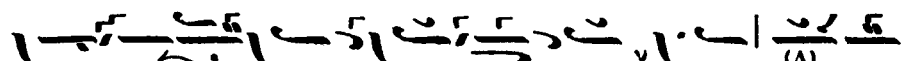
νι ι ι ι ι ι στη η δι α νι ι στη σι ρι

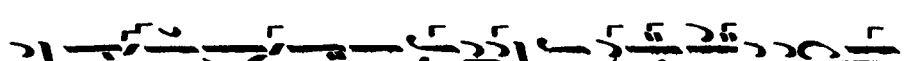
(Δ) και θε ο φθο ογ γοις λο ο ο ο γοις Σου ου ᾄ

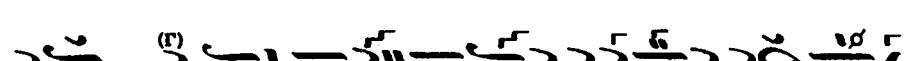

 κλι ι ι ι ι ι ι ι μα α αξ ηη κλι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι μα αξ ε ευ ρι ι σκε ε

 ται αι λ τους εκ γη η ης προς θε ο ο ον α να

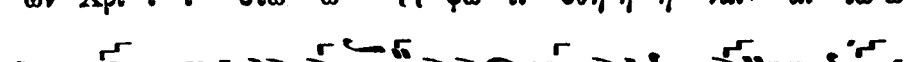

 φε ε ε ε ε ε ρου ου ου σα δι δι ο Γρη

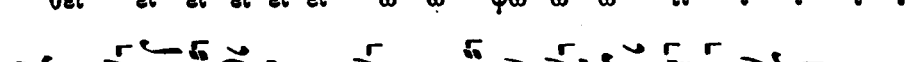

 η γο ο ο ο ο ο ο ρι ι Γρη η η γο ο ρι ι

 ι ε θετ τχ λι ι ι ι ι α α α ασ το θα α

 αυ μα α δι μη πα α α α αυ ση πρε σβε ε ε ε ευ

 ων Χρι ι ι στω ω ηη φω τι σθη η η ναι αι τω ω

 θει ει ει ει ει ω ω φω ω ω τι ι ι ι ι

 του ου ους υ μνου ου ου ου ουν τα α α ασ Σε

Και νϋν: 'Ανούμφετε Παρθένε. — 'Απολυτίκια: Τὸ 'Αναστάσιμον.

Δόξα τοῦ Ἁγίου Ἦχος λ̣ ρ̣ ρ̣ ρ̣ ρ̣

 Ο ρ θο δο ξι ασ ο φω στηρ ρ Εκ κλη σι ασ

το στηριγμα και Διιδα σκα λε δι των Μο να στων η

καλ λο νη q των θε ο λο γων υ περ μα χος α προσ

μα χη τος δι Γρη γο ρι ε θαυ μα τουρ γε q θεο σα

λο νι κης το καυ χη μα κη ρυξ τη ης χα ρι ι τος δι

I κε τευ ε δι α παν τος q σω θη ναι τας ψυ υ χας

η η μων

Και νυν :
'Ο δι' ημάς γεννηθείς εκ Παρθένου.

'Εν τῷ "Ορθρω: Εἰς τὸ «θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἀνωτέρω. Τὰ Ἀναστάσιμα καθίσματα τοῦ ἤχου, Εὐλογητάρια, Ἀναβαθμοί, Κανόνες Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριφιδίου, Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (ζήτησι εἰς τὸ Παράρημα) καὶ ἡ τάξις τοῦ Ἑσθινοῦ Εὐαγγελίου, ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακάς, «Τὴν Τιμωτέραν». Ἐξαποστοτεῖλα: Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριφιδίου.

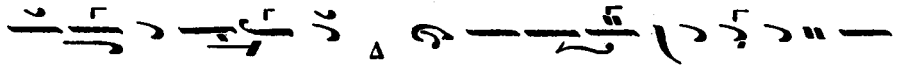
Εἰς τοὺς Αἴνους: Ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Ἁγίου τὰ ἐξῆς προσόμοια εἰς ἀργὸν Εἰρημολογικὸν μέλος.

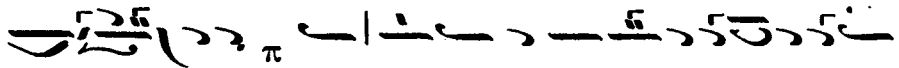
Ἦχος α' q ^π Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· Αἰνεῖτε Αὐτὸν q ^π

εν χορ δαι αι αις και αι ο ορ γα α α νω ω δι

την μα κα ρι ι ι αν εν κο ο σμω ζω η ην

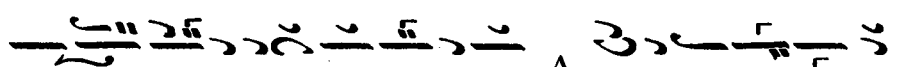
δι η η η νυ σα ας q και νυν των Μα α κα

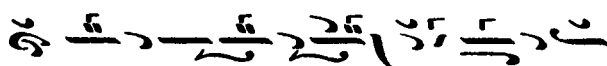

 ρι ι ι ι ι ων ^Δ _ἦ συν ευ φραι αι νει ει τοι οις δη

 η η η μοις ρ και γην την των πρα ε ε ε ε ε ων

 ως πρα ος οι οι κεις ^Δ _ἦ Ι ε ρα α α αρ χα α Γρη γο

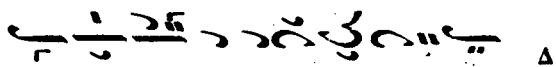

 ο ο ρι ε ε ρ χα ριν θαυ μα α των πλου τει

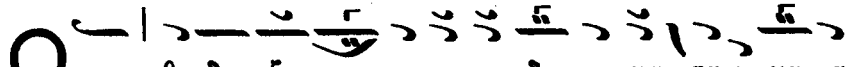

 ει εις δε ε πα ρα θε ε ου ^Δ _ἦ ην πα ρε ε ε χεις

 τοις τι ι μω ω ω ω σι ι ι Σε

Ὁ ἀριστερός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου: Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις..

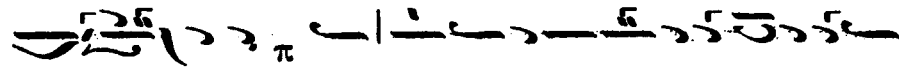
Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν χειλη δὲ ἀνδρὸς π
ρ

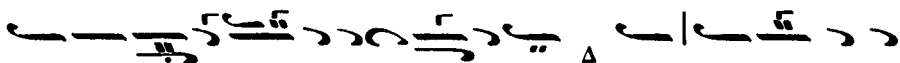

 ε πι στα αν ται χα ρι ι τας ^Δ _ἦ

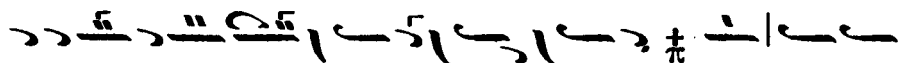

 Ο ρ θο δο ξι ι ι ας τα δο ο γμα τα α κα α

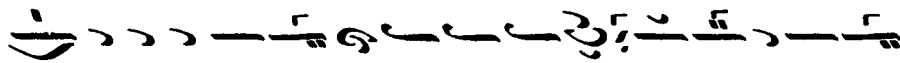

 τε φυ υ υ τευ σα ας ρ και κο δο ξι ι

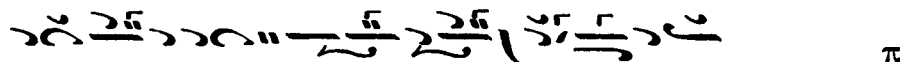

 ας Μα α α α α καρ ^Δ _ἦ εκ τε μω ων τα ας α α κα

 α α αν θα ας ρ και πι στε ως τον σπο ο ο ο ο ο ρον

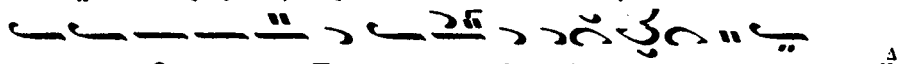

 πλη θυ υ υ να ας κα α α λως ^Δ τη ε πομ βρι ι

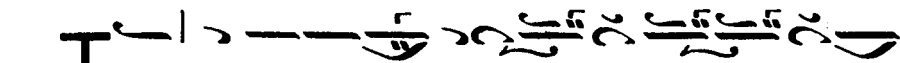

 ι ι α α των λο ο ο γων Σου ου ρ ε κα το

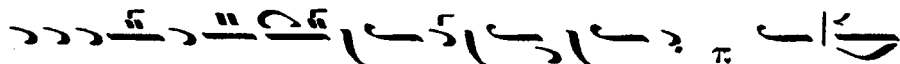

 στε ευ ον τα στα α χυν ως πρα κτι κο ος γε ω ω ρ γο ος

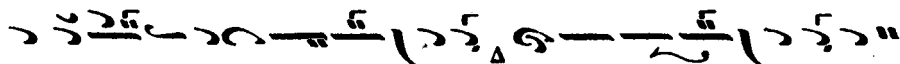

 Θε ω ω προσ η η η η νε ε ε γ κας π ρ

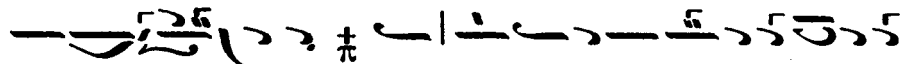
Στίχ. Οι Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην

 και οι Ο σι οι Σου α γα αλ λι α σο ον ται ^Δ

 Την του α με εμ πτου ου Σου βι ι ου Μα

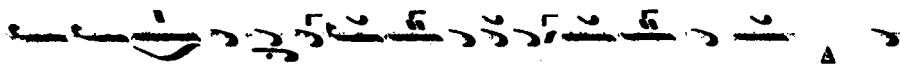

 α α α κα αρ λαμ προ ο ο τη τα α ρ ε θ αυ

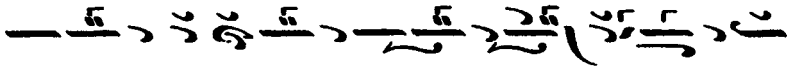

 μα σαν Δ α γγε ε ε λων ^Δ και αν θρω ω πω ων οι οι

 θη η η η μοι οι ρ και γαρ τη προ αι ρε ε ε ε ε

 σει στερ ρο ο ος Δ α θλη η η της ^Δ και α σκη

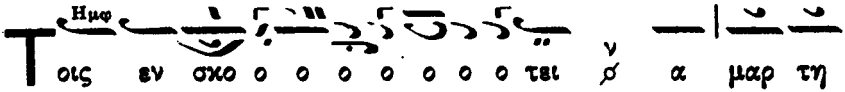

 τη η η ης α α να δε ε ε δει ξαι αι ρ και

 Ι ε ρα αρ χη ης και α α ξι ος λει του ουρ γος ^Δ του

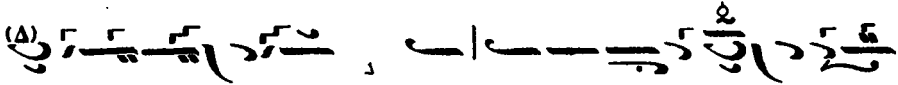

Θε ου ου και φι λο ος γνη η η η σι ι ι ος

Δόξα τῶν Αἰῶνων. Ἦχος λ̣ Πά (Re) (Δίσσημος) Χ

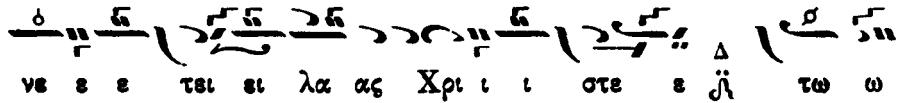
οις εν σκο ο ο ο ο ο ο ο ται ρ α μαρ τη

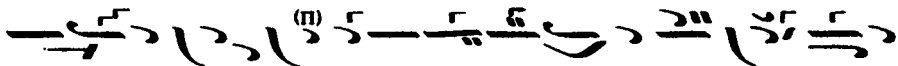
μα α α α τω ων ρ πο ρευ ο με ε ε ε ε ε

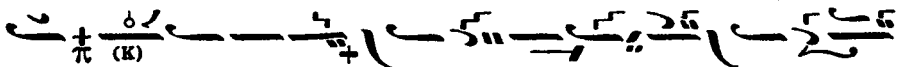
ε ε ε ε ε νοις ρ̣ φω ω ω ω ω ω ως η η α

νε ε ε ται ει λα ας Χρι ι ι στε ε ρ̣ τω ω

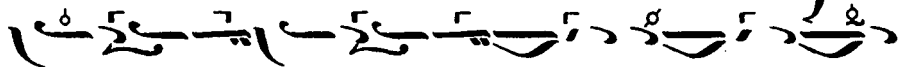
ω ω ω και ρω ω ω ω της ε ε γ κρα ται ει ει

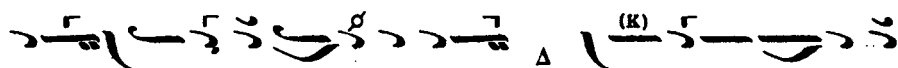
ας και την ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ση η μον χ η η με ε ε ε ε ραν του Πα α α α

α α α α α α α α α α θου ου ου του Πα α

θου ους Σου ου ου ου ου ου ου ρ̣ δει ει ει ει ει ξον

η η με ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι να α βο ο ω ω ω ω ω ω με εν

Σοι π Α να α α στα α α Α να α

α α α στα ο ο θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ς ς

ε λε ε η σο ο ον η η η μας
 Και νυν :
 Ὑπερευλογημένη.

Ἐν τῇ Εἰσόδῳ Ἀπολυτίκια : τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον «Τῆ Ὑπερμάχου». Λειτουργία Μεγ. Βασιλείου. -- Εἰς τὰ Δίπτυχα τὸ ἐξῆς *Μεγαλυνάριον* τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

Της θε ο λο γι ι ι ας Ἦχος Δι

τον θη η σα α αυ ρο ο ο ον και αι αι τω ων

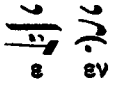
θε ε ε ο λο ο ο ο γω ωων α νε πι ι ι λη

πτον ο ο δη η η γον τον θει ο ο ον ον Ποι αι

οι με ε ε να α και λει ει ει τουρ γο ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ου Γρη γο ο ο ρι ι ι ο ο ο

ον τον με ε ε γαν παν τες τι μη η σω ω ω με ε

ΤΗ Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΕΣΠΕΡΑΣ)

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» 4 Κατανυκτικά τοῦ Ἦχου (ζητεῖ ἐν τῷ Παραρτήματι),
καὶ τὰ ἐξῆς 3 Προσόμοια τοῦ Τριφθίου ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐάν ἀνομιᾶς . . .»

A με τρη τα Σοι πται αι σας ^Δ ἦ ^Υ ἦχος λ ἦ ἦ

α με τρη η τους κο λα σεις εκ δε χο μαι κ βρυ γμον ο δο

ο ον των ⁶ ς και κλαυ θμον α πα ρα κλη τον κ γε εν ναν πυ

ρος ^Δ ς και σκο ο τος και ταρ τα ρον ς ² | Κρι τα α δι και

ο τα τε κ ⁶ δα κρυ α ουν μοι δω ρησαι ^Δ ο πως ευ ρω

την α φε σιν κ και κα κων μου την λυ υ υ σιν ^Δ ἦ νη

στε ε ε ευ ων και κρα ζων Σοι ^Δ ἦ Δε σπο τα Χρι στε ηη

οι κται ρη σο ο ον με κ δι α με ε γα και πλου ου σι ον

ε ε λς ε ος ^Υ ἦ

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ^Υ ἦ
ὑπέμεινά Σε, Κύριε . . .

E με τον πλα νη θε εν τα ^Δ ε πι ο ο ρη

δει νων πα ρα θα σε ων κ ζη τη σον Δο ο γε Ͽ και προς Σε

α να κα λεσαι κ η θη πο νη ρα ς εκ της δι α νοι

ας μου μα κρα αν α α πο θου με νος ϩ θνη ξαν τα πα λιν ζω

ω σον Ͽ και νη στει α κα θα ρι σον κ εν κλαυ θμω δι η νε

κει βο ω ω ω ν τα και λε γον τα Ͽ Δε σπο τα Χρι στε ηη

ε λε η σο ο ον με κ δι α με ε γα και πλου ου σι ον

ε ε λε ε ος ϩ

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρώτης
μέχρι νυκτός...

Nη στει ας εν αρ ξα με νοι Ͽ ε βδο μα δος

της τρι ι ι της Ͽ την Τρι α δα την σε πτη ην ευφη μη

σω μεν οι πι στοι Ͽ το ε ξης πε ρι χα ρω ως δι ι α

νυ ον τες ϩ της σα ρ κο ος δε τα πα θη α πο μα ρα

να αν τες ς εκ ψυ χης ημων αν θη θει α δρε ψω

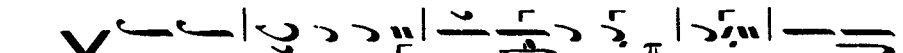

 με θα ἴστε φα α α α νους πλε ξα με νοι ἴ της Κυ ρι ι α ας

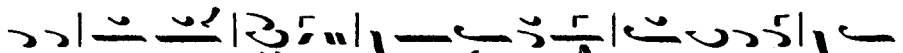

 των η με ρων δι ι να παν τες τον Χρι στον ως νι κη την η

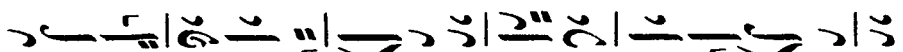

 στε φα νη φο ρουν τες α νυ μνη η σω ω μεν

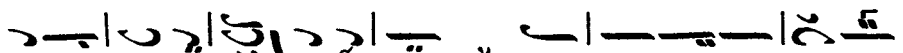
Και ἐκ τοῦ Μηναίου 3 προσόμοια. Δόξα — Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἴσοδος. Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψης» (σελ. 97). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἰδιόμελον Ἀργὸν παρὰ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λῆ Ἰ̇η̇ (Re) (Τετράσημος) Ἰ̇

 Χ α λι νου ου ου ου ου ου ου ους ρ α α α α

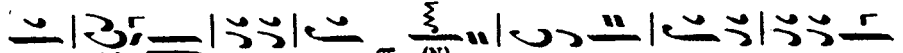

 α α πο ο πτυ υ υ υ υ υ υ υ γυ υ υ υ υ

 υ υ υ σας του ου ου ου ου ους Πα τρι ι ι τους πα

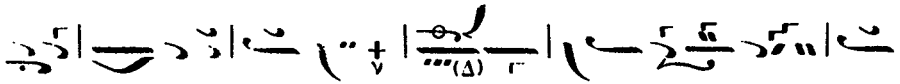

 τρι ι κου ου γου ου ου ους δι α στα α α τω φρε

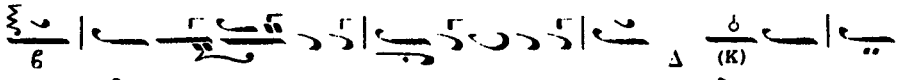

 ε ε νι ι ι ι ι ι ι ἴ τοις κτη νω δε

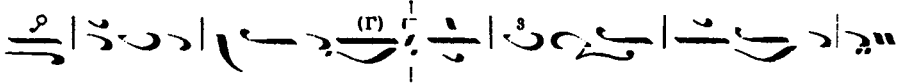

 ε σι της α μαρ τι ι ι ι ι ι ι α α α

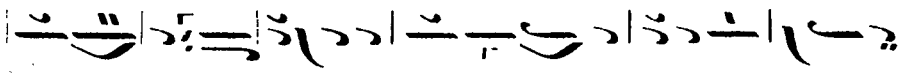

 ας λο ο ο ο γι σμοις σ υ υ υ υ νε ε ζη η η η

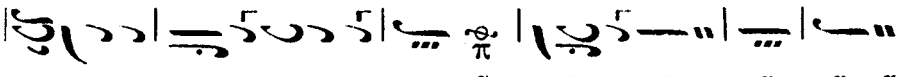

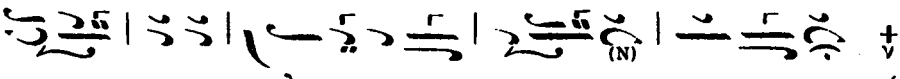

 η η ηη η η σα δ̣ ο ο ο ο ο λο ον μου

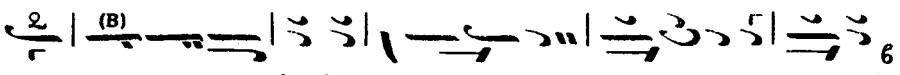

 τον βι ι ι ι ι ι ι ι ον ρ δα πα νη

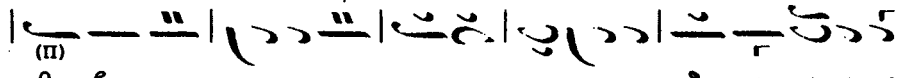

 η η η η σα α α α ας α α α α α α α α

 α α σω ω ω α α σω ω ω ω ω ω τω ω

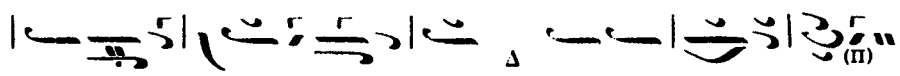

 ηω ω ω ω ω ω ω ρ ο ρ τα α α α α α α α

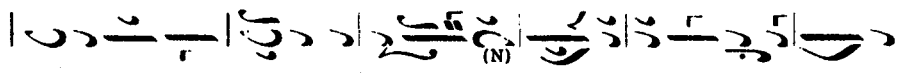

 α α α α λα α α α α ας ε γω ω ω ρ

 τρο φη η ης δε λει πο ο ο ο με ε ε νο ος λ

 βε θαι ου ση η η η ης κα αρ δι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ηι ι ι ι αν ρ προς και ρο ον λι

 παι αι αι νου ου ου ου σαν δ̣ η δο νη η χη η η

 η η η η ηη η ην ε ε σι του ου ου ου ου ου του ου

 ου ου μην δ̣ αλ λα Πα α α α τερ α γα α α θε ε

ε ε

ε ε μη κλει ει ει ει ση η μη κλει ση ης μοι ηη

τα φι λαν θρω ω ω ω ω πα α σπλα α α α

α α γα α αγ χνα δι αλλ α νοι οι οι ηοι οι

οι οι ξας δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ξαι αι δε ε ξαι με ε ε ε ε ε ε ε ε

ως τον α σω ω τον υι ον και σω ω ω σο ο ο ον με

Ὁ ἀριστερός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου «Πρὸς Σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου...»

Τὸ ἀνωτέρω Ἰδιόμελον σύντομον. Ἦχος ἄπδ' Ἰνῆ (Re) (Τετράσημοι) χ

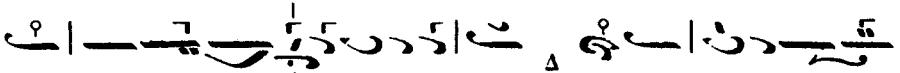
Χ α λι νου ου ου ους ρ α πο πτυ υ υ υ υ

σα α ας του ου ου ους πα α τρι ι ι κου ους δι α

στα α α α α τω φρε ε νι δ' τοις κτη νω δε ε σι της

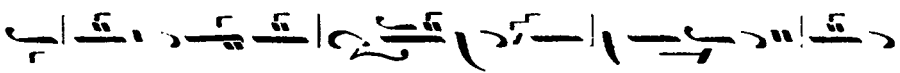
α μαρ τι α ας λο ο ο γι ι σμοι ος συν ε ε

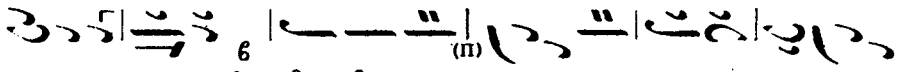

 ε ε ε ε ζη η η η σα ρ ο ο ο λον μου

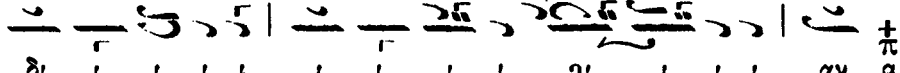

 τον βι ι ι ι ι ι ον ρ θα πα νη η η η

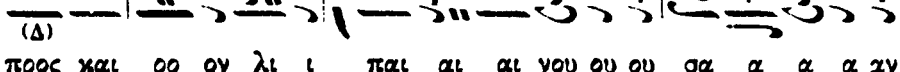

 σα ας α σω ω ω ω ω ω τω ω

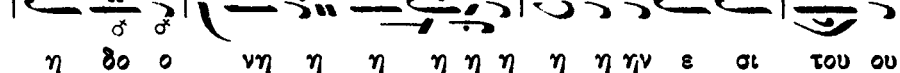

 ω ω ως ο τα α α λας ε ε γω ω ω ρ

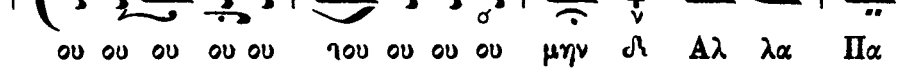

 τρο φη η η ης δε ε λει ει πο ο ο ο ο

 με ε ε νο ος λ βε θαι ου ση η η η ης κα α αρ

 δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι αν ρ

 (Δ) προς και ρο ον λι ι παι αι αι νου ου ου σα α α α αν

 η θο ο νη η η η η η η η ην ε σι του ου

 ου ου ου ου ου ρου ου ου ου μην ρ Αλ λα Πα

 α α α α α α α τερ Α γα α θε ε ε ε η

 μη η κλει ει ει ει ση η μη κλει ει ση ης

μοι ηη τα φι λα α αν θρω ω ω ω πα σπλα α αγ
 μου ηη τα φι λα α αν θρω ω ω ω πα σπλα α αγ

χνα α δι αλλ α νοι οι οι οι οι οι οι οι ξας δε ε ε
 χνα α δι αλλ α νοι οι οι οι οι οι οι οι οι ξας δε ε ε

ε ε ε ε ε ξαι αι αι αι αι δε ε ξαι αι αι
 ε ε ε ε ε ξαι αι αι αι αι δε ε ξαι αι αι

με ως τον α σω ω τον υ ο ο ον και σω ω
 με ως τον α σω ω τον υ ο ο ον και σω ω

ω ω ω ω σο ο ο ον με Τὸ αὐτὸ ὁ ἀριστερὸς μετὰ τοῦ στίχου
 «Πρὸς Σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου...»

Εἶτα «Μάρτυρες Κυρίου» μετὰ τοῦ στίχου «Ἐλήσων ἡμᾶς Κύριε...» Δόξα και νῦν
 «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ Σε» (σελ. 169). Τρισάγιον, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. ὡς ἐν τῇ
 Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς (σελ. 104 — 107).

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΓ')

Ἰδιόμελον Ἑσπερινοῦ Προηγιασμένης. Ἦχος Δι (La) χ

πα α τε ερ Α γα α θε παν των ων μοι δε ε δω ω
 πα α τε ερ Α γα α θε παν των ων μοι δε ε δω ω

κας ε γυ μνω σε ε με ε η η η α α α φρο συ υ υ υ
 κας ε γυ μνω σε ε με ε η η η α α α φρο συ υ υ υ

νη η ε μα κρυ υν θη ην α πο ο Σου και ε
 νη η ε μα κρυ υν θη ην α πο ο Σου και ε

δου ου λε ευ σα ξε ε ε ε νω ω πο λι ι ι τη
 δου ου λε ευ σα ξε ε ε ε νω ω πο λι ι ι τη

ζω α α μο χθη η ρα ε βο ο ο ο ο σκη η η η
 ζω α α μο χθη η ρα ε βο ο ο ο ο σκη η η η

η η σα και της αυ των τρο φη ης ουκ ε νε ε

ε πλη η σκο ο ο μην δι ι ο ο ε δρα α μον προ ος

Σε ε ε γι νω σκω ων Σου τη η ην ε ε ευ σπλαγ

χνι ι ι ι α αν σκε ε ε ε πα α σο ο ο νμου την

γυ υ μνω αι εν η η τη φι λαν θρω πι α α Σου και

σω ω ω σο ο ο ν με (Δις)

Είτα τὸ «Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων» (ἰδὲ παράρτημα), τὰ β Ἑσπερία «Νηστεία κολησάμεν», 4 τοῦ Μηναίου κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 118).

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΤΉ)

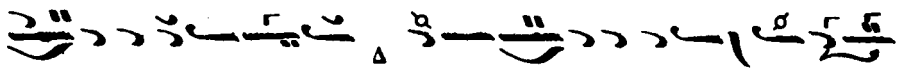
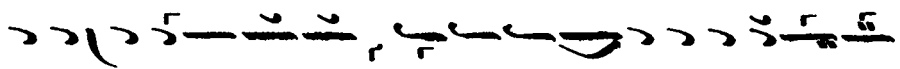

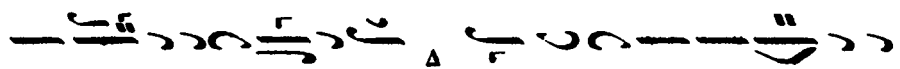

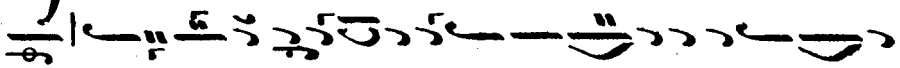
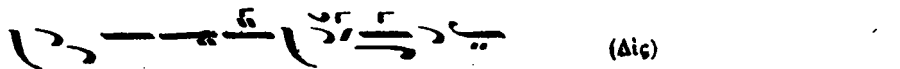
Ἰδιόμελον Ἑσπερινοῦ Προηγιασμένης. Ἦχος Δι (La) Δίσημος χ

Πα τε ρα Σε τον Κτι στην ε πι γρα φε ε σθαι τολ μω

ω ω Κυ υ ρι ι ι ε ζω ον υ παρ χω ων γη γε ε

νας της Σης με τε ε χω ω ων ει κο ο ο ο ο νος

και της υι ο θε αι ας δι ι ι η η μα αρ τον α σω

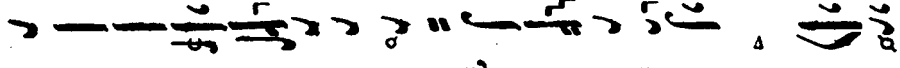

 τω ω ως βι ω ω σας και τη λη η η θη των Σω ω ω

 ω ω ν δω ω ω ρε ω ν ρ εκ θα πα νη η σα ας τη ην πε

 ρι ι ου αι ι ι αν Μη ουν α πο κη ρυ ξη ης με

 ο τον Σο ον ε ε ευ δο κη η σας Υι ο ον μο ο

 ο νο ο γε ε ε νη Σταυ ρον υ περ ε μου σα αρ

 κι και θα α α α να α τον υ υ πο μει ει ει ναι

 αλ λα α α βελ τι ι ω ω ω σας οι κει ω ω σον Σαυ τω ω

 Φι ι λα α αν θρω ω ω πε (Δις)

Είτα τὸ Μαρτυρικὸν «Χοροὶ Μαρτύρων» (ἰδὲ ἐν τῇ Παρασημάτῃ) κελ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 112—113).

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΤ΄)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης (ἰδὲ διατάξεις σελ. 112—113) ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου»

Ἦχος ἁ Πά (Re) Δίσσημος Χ

 Α σω ω ω τως δι α σπει ει ει ει ει ρας

 τον πα τρι κα ο ο εν μου ου πλου ου ου του ο ρη

μου ος γε γο ο να κ εν τη χω ρα οι κη η η σας των

πο νη ρω ω ω ω ω ν πο ο λι ι ι των q

και τη α λο γι α ω μοι ω ω ω ω θην ῥ α νο η η η

τοις κτη η νε ε ε σι q και πα σης γε γυ μνω ω

μαι αι αι αι θει ει ας χα α α ρι ι ι ι τος q δ

ο ε πι στρε ε ε φα ας βο ο ο ω ω ω ω Σοι ῥ

τω ευ σπλα γχνω ω και οι κτι ιρ μο νι Πα α τρι ῥ

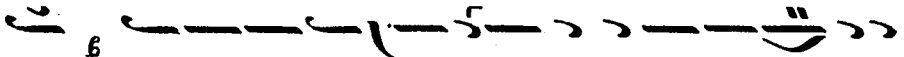
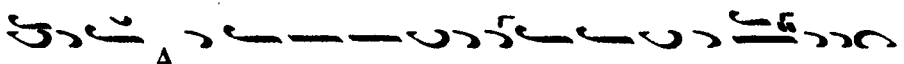
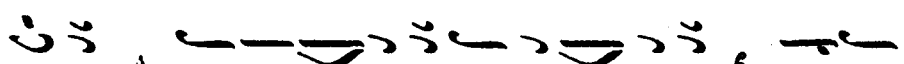
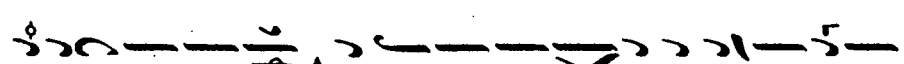

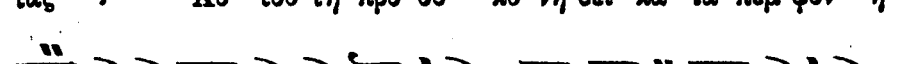
η η η η η μα αρ το ον δε ξαι αι με Με τα νο

ω ου ουν τα α ο θε ε ος ῥ και ε λε ε ε ε η η σο

ο ον με (Δις) Το Μαρτυρικόν «Ἰερωτα ἔμφυχα» (ἰδὲ Παράρτημα) τὰ 2 Προσόμοια πρὸς τὸ «Ὅλην ἀποθέμενοι» καὶ τὸ ἐξῆς (Εἰρημολογικῶς)

A πο στο λοι του ου Σω τη ρος ῥ Ηχος λ π Δι

φω στη ρος Οι οι κου με νης ῥ Ευ ερ γε ε ται και σω ω ω

 σται ^β οι θε ου της δο ο ο ξης ως Ου ρα νοι δι η

 γη το ρες ^Δ και πε ποι κιλ με ε ε νοι τοις αστροις τω ων θαυ

 μα των ^Δ και τοις τε ρα σι των ι α σε ων ^β εκ τε

 νως υ περ η μων ^Δ τας ι κε τη ρι ι ασ Κυ ρι ι ι

 ω προ σα γε τε ^β εις ο σμη η ην α χραν τον τας ευ χας

 δε χθη ναι η μων ^Δ και α ξι ω θη ναι τον ζω η φο

 ρον Σταυ ρον και προσ πτυ ξα σθαι και βλε φαι φο θω α παν

 τας ^β Αυ του τη προ ος κυ νη σει κα τα πεμ φον η

 μιν τα ε λε η Σου Σω τη ηρ ως φι ι λα αν θρω ω

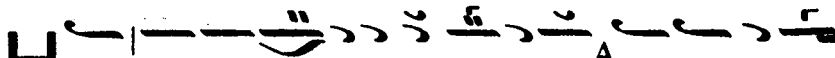
4 εκ του Μηναιου κτλ. κατά την διατύπωσιν (σελ. 112—113).

πο ος

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩ Γ')

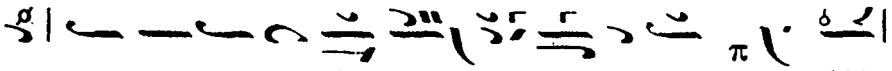
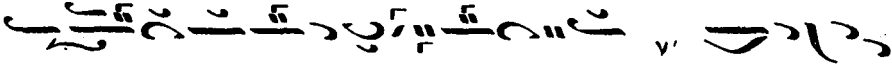
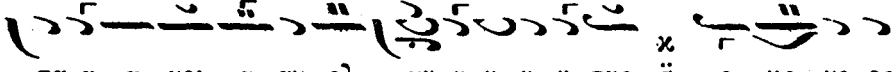
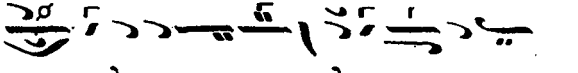
Είς τόν Ἑσπερινόν τῆς Προηγουμένης (ἰδὲ διατύπωσιν σελ. 112—113)

Ἰδιόμελον Ἦχος ^λ Πά (Δίσημος) ^π χ

Η εν τω ξυ λω ω του Στα αυ ρου ^Δ σ κρε μα σθαι ει

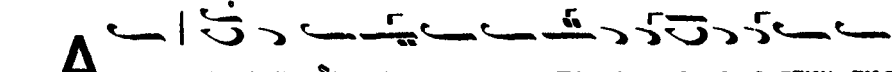
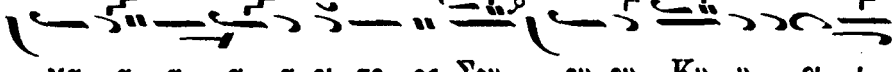
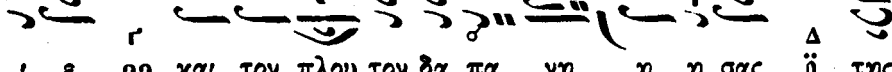
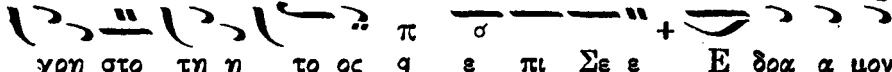
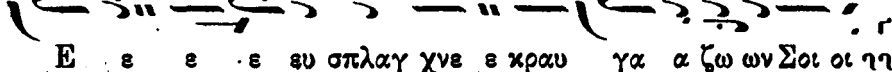
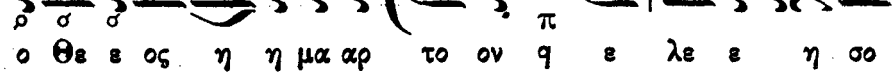
σα ζω η η τω ω ω ν α α πα α αν των Χρι στε
 ε ε ο ο θε ε ε ος ρ ζω ο ποι η σο ον μου
 την ψυ υ χην τε θα να τω με ε ε νην ρ τοις πα ρα
 πτω ω ω ω μα α α α σι και μη παν τε λως α
 πο λε ε ε ε σθαι το ο Σιον συγ χω ρη η σης προ θα α τον
 ο Ποι μη η ην ο ο κα α α λος α πε σκι ι ι
 ι ι ρ τη η η σα α γαρ ρ των Σω ω ω ω ν ε εν το ο
 λων ρ και τον της α να μαρ τη σι ας πλου ου ου τον ρι
 Ον ε δω ρη σω μοι δι ι ι ε σκο ο ο ο ορ
 πι ι σα ρ φι λα μαρ τη η η η μο ο νι προ ο αι
 ρε ε ε σει δι ε φθα ρην τε και ε ε ε θδε λυ
 υ υ χθην ρ εν τοις της α σω τει ει ει ει α ας ρ

 ε· π ι ι ι τη δε ευ μα α α σ ι Αλλ

 α α να και νι ι σο ο ο ον με ε ε η η προ ος με ε

 τα α α νοι α αν ελ κυ υ υ υ υ σας η ο μο νο ος

 (Δις)
 πο ο λυ ε ε ε λε ε ε ος

Τὸ Μαρτυρικὸν «Οἱ Μάρτυρές Σου, Κύριε» (ιδὲ Παράρτημα), τὰ 3 Ἑσπερία προσόμοια κτλ. κατὰ τὴν διατύπωσιν (σελ. 112—113).

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΪ)

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης (ιδὲ διατύπωσιν σελ. 112—113) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς . . .» ψάλλομεν τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον Ἦχος Γα (Δίσημος) χ
A

 σω του δι ι κην α πε ε ε ε ε στην της

 χα α α α α ρι το ος Σου ου ου Κυ υ ρι ι

 ι ε η η και τον πλου τον θα πα νη η η σας η της

 κρη στο τη η το ος η ε πι Σε ε Ε δρα α μον

 Ε ε ε ε ευ σπλαγ χνε ε κραυ γα α ζωων Σοι οι η η

 ο θε ε ος η η μα αρ το ον η ε λε ε η σο

ο ον με ε

Τὰ 4 Μαρτυρικά τοῦ ἤχου τῆς Ἑβδομάδος καὶ 4 τοῦ Μηναίου — Δόξα τῷ Νεκρώσιμον—Καὶ νῦν τὸ τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου κτλ. (σελ. 113).

Ἡ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ γ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν. (Τὰ τοῦ Ἀκαθίστου ἰδὲ ἐν Παραρτήματι).

ΤΗ Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
(ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας: Εἰς τὸ «Κόριε, ἐκέκροξα» ψάλλομεν Ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Σταυροῦ προσόμοια 4.

Δόξα. Ἦχος (Δίσημος) χ

Χριστε εεεοοθεεεεοοοο
οοοςηηηηηηηημωνοτην
εκουσιοοοονσουηησταυρωσινειςκοι
νηηηνεεξαααναασταααασιντου
γεενουςτωνανθρωπωνκατααδεε
ξααααμεεεεενοοςκαιτω
καλααααααααααμωτουουσταααουρουουηη
βαφαιαιαιαιαιςΕρυυθραιαιαιςτουςΣαυ

του δα κτυ υ λου ου ους αι μα τω ω ω ω ω ω

ω ω σας π ταις α φε σι ι ι ι μοις η η μι ιν χ

βα σι λι κω ω ως υ υ υ υ πο γρα α x α φαι x

φι λα αν θρω πευ σα α α α με ε ε ε ε ε

νο ος q μη πα ρι ι ι ι ι δης η η η

μα ας η η κιν θυ νε ευ ο ον τα ας και πα α α α α

λι ιν η η την α α α α α πο ο Σου δι ι α α

στα α σι ιν ς Αλλ οι κτει ρη σο ον μο ο ο ο ο

ο ο νε Δ Μα κρο ο ο θυ υ Μα κρο ο ο θυ υ

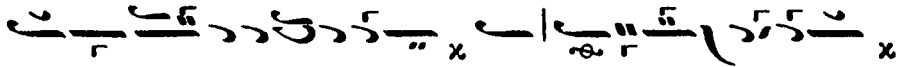
με χ το ον ε εν πε ρι στα α α σει ει λ α ο

ο ο ο ο ο ο ο ον Σου Δ και α να α α α α

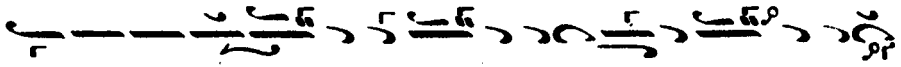
την α πο ο Σου δι α α στα σιν η η Αλλ

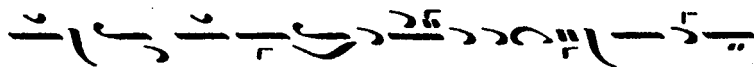
α α α στη η και α να α α α στη θι ι ι ι

ι ι ηι ι ι ι ι ι ι πο λε ε ε μη η σον

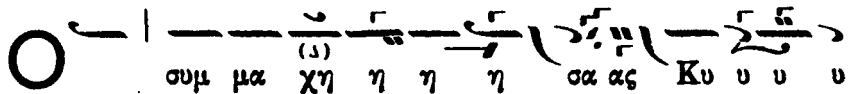
τους πο λε μου ου ου ουν τα ας η η η μα ας ως

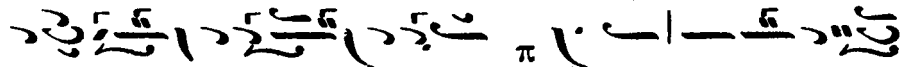
Παν το θυ υ υ υ υ υ να α α α μος

Και νυν: Το α' Θεοτοκίον του ήχου. — 'Απόστιχα: Τα 'Αναστάσιμα.

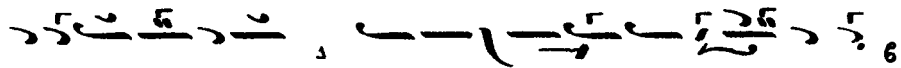
Δόξα — Καί νυν. Ήχος Πά (Re) 'Ισοκράτης εκ του Δ Χ

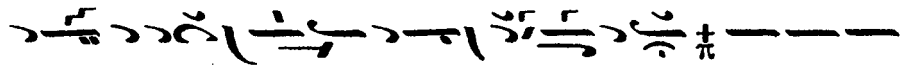
συμ μα χη η η η σα ας Κυ υ υ υ

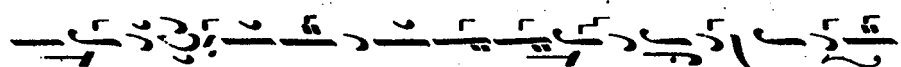
υ ρι ι Κυ υ υ ρι ι ε ρ τω πρα ο τα α α

α α τω Δα α βιδ υ πο τα α α α α ξαι αι λ

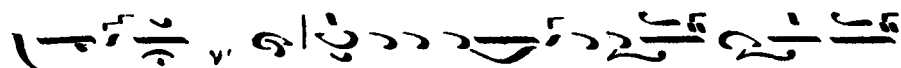
το ο ον αλ λο ο ο ο φυ υ υ λον ρ τω πι στω

ω ω η μων Βα σι ι λει ει ει ει ει συ υμ πο ο ο

λε ε μη η η σον και τω ο ο πλω του Στα α αυ

ρου ου ου ηη κα τα θα α λε ε ε ε του ους ε ε χθρου

ους η η ημων ρ δει ει ξο ο ον Ε ε ε ε ε ευ

σπλα α αγ χνε ε ε ε εις η η μας Δ τα Αρχαι αι α

α α Ε λε ε ε η η η η Σου ρ και γνω ω τω

σαν α λη η θως Δ ο τι Συ ει Θε ε ε ο ο ο

ος η η και εν Σοι οι οι οι πε ε ε ε ε ποι οι θο ο ο

τε ες νι ι ι κω ω ω ω μεν ρ πρε σβευ ου ου ου

ου σης συν η η η η θω ως λ της Α χρα α αν του ου

Σου Μη η τρος Δ δω ρη θη η η η ναι αι η η

η μι εν το με ε γα ε ε λε ε ο ο ο ο ος

Ἀπολυτίκια: Τὸ Ἀνάσταςμον. Δόξα τοῦ Σταυροῦ

Σω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον Ἦχος α' ρ π

Σου Δ και ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν Σου ρ νι ι

κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βα ρ θα α ρων δω ρου με νος ρ π

και το Σον φυ λα α ατ των ἴ δι α του Σταυρου Σου Πο

λι ι τε ευ μα

Και νῦν:
Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου Σοι . . .

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἀνωτέρω. Τὰ Ἀναστάσιμα καθίσματα τοῦ ἴχου καὶ τὸ τοῦ Σταυροῦ «Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν» (πρὸς τὸ: Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς) δις· Εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται. Ὑπακοή. Ἀναβαθμοί.

Καταβασίαι. Ἦχος α' ρ Ὁδὴ Α'

Ο θει ο ο τα τος προ ε τυ υ υ πω σε

ε ε πα α α α λαι αι Μω ω ω ση ης ε εν Ε ε

ρυ θρα α θα α λα α ασ ση η ἴ δι α δι

θα α α σας Ι ορα α ηλ ἴ τω Σταυρω ω Σου ου την

υ γρα αν τη η ρα α α α θω ω τε ε ε μων ρ

ω δη η η ην Σοι ε ε ε ξο ο δι ι ι ον ἴ

α να με ελ πω ων Χρι ι στε ε ε ε ο ο θε ε

ε ος

ΩΔΗ Γ'

π η

Στε ρε ω σον Δε ε σπο τα Χρι ι στε ῶ τωΣταυ
 ρω ω ω ω Σου ου ῶ εν πε ε τρα α με ε ε ε τη η της
 πι ι ι στε ε ε ω ως ρ μη σα λευ θη η η
 ναι το ον νουν ῶ ε χθρου ου προ σβο λαι αις του δυσ με νους ρ
 Ὁ δεξιός ὁ μο ο νο ος γα αρ ει ει Α α α α

γι ι ι ος π
ΦΑΗ Δ' ρ

Ε πι Σταυ ρου ου ου ου σε ε ε δυ να α τε ῶ
 Φω στη ηρ ο με ε γα α ας κα α τι ι ι δων ῶ
 τρο μω ε παρ θει ει εις τας α κτι ι ι νας συν ε ε ε ε
 στει ει λε εν ε ε κρυ υ υ ψε ρ πα α σα δε ε
 ε ε κτι σι ι ις υ υ μνη η η σεν εν φο ο βω
 την Ση ην μα α κρο ο θυ υ μι ι ι α αν ρ και ε

πληρωωωθηη ηηηγητηςΣης αι αι νε ε

ε ε σε ε ε ως

π
ΦΔΗ Ε' ρ

Ο ρ θρι ι ζο ον τας Σε α νυ μνου ου ου ου με εν Σω

τη ηρ του ου ου κο ο ο σμου Δ ει ρη η νην

ευ ρα α με ε νοι οι τω ω Σταυρω ω ω ω Σου ρ δι

ου ου α α νε και αι αι νι α νε και αι νι ι σας το

γε ε νο ος το ο αν θρω ω ω πι ι ι ι νον Δ φω ως

προς α νε ε ε σπε ρο ον α α α α γων η η

η μας

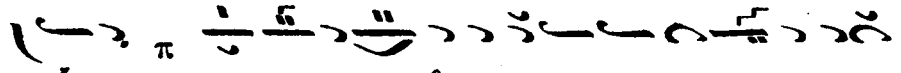
π
ΛΤ ΗΔΦ ρ

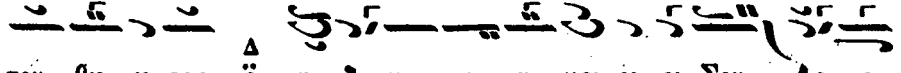
Τ ον τυ υ υ πον του θει ει ει ει ου Στα α αυ

ρου ου ου ου Ι ι ω ω ω νας Δ εν κοι λι ι ι ι

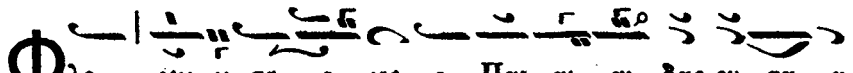
α α του κη η η η η η η η τους Δ τε τα με

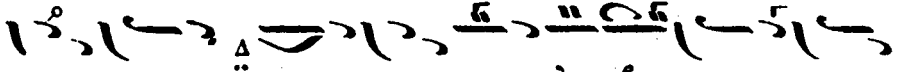

 ναις πα λα α α μαι αις προ ο ο ο δι ι ε χα α ρα α α

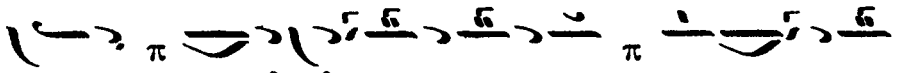

 ξε ε ρ και α α νε θε ο ρε σε σω σμε ε ε νος

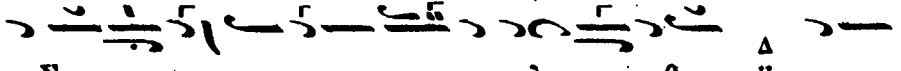

 του θη η ρος Δ τη δυ να α α μαι ει ει Σου Λο ο

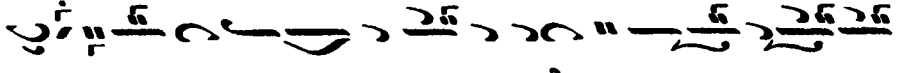

 ο γε ΦΔΗ Ζ' π ρ

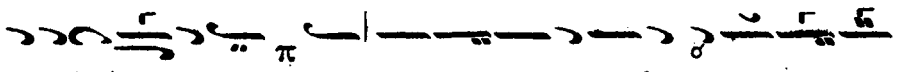

 Φλο γω ω σε ε ως ο Παι αι αι θα ρυ σα α

 με ε νο ος Δ σα αρ κα α προ οσ λα βο ο ο με

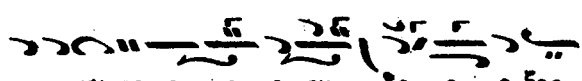

 νο ος ρ η ηλ θες ε ε πι ι γης ρ και αι αι ε

 εν Σταυ ρω ω προ ο οσ η η λω ω ω θεις Δ σω τη

 ρι ι ι ι αν η μι ιν ε ε δω ω ρη η η η σω

 ω Χρι ι ι στε ρ ο μο ο ο νος ευ λο γη το ο ος

 των Πα α α τε ε ε ε ρων Δ θε ο ος και υ

 υ πε ρ ε ε εν δο ο ο ξος ΦΔΗ Η' π ρ

Αἰνοῦμεν Δ
Ἐδλογοῦμεν και προ σκυ νου με εν τον Κυ ρι ι ον Δ

Χει ει ρας εν τω λακ κω βλη η θεις π των λε ο ο

ον των πο ο τε ε ε ο με ε ε γας εν προ

ο φη η η ται αις σταυ ρο ει δω ως εκ πε ε τα α

σας Δα νι ι ηλ α θλα βης εκ τη ης του τω ων κα τα

βρω ω ω ω σε ε ως σε ε ε σω ω ω σται αι q

ευ λο γω ων Χρι ι στο ο ο ον τον θε ο ο ον εις

του ου ους αι ω ω ω να α α ας

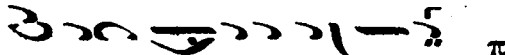
Αἱ αὐταὶ Καταβασαὶ σύντομοι. ΦΔΗ Α' π q χ

Ο θει ο ο τα τος προ ε τυπω σε πα λαι Μω σης

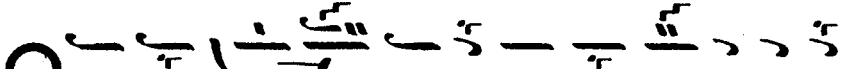
ε εν Ε ρυ θρα θα λα σσ η δι α βι θα σας

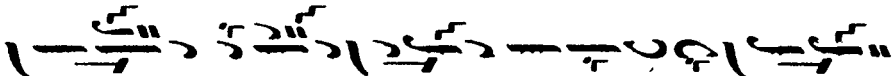
Ι ορα ηλ τω Σταυ ρω Σου την υ γραν τη ρα α εδω τε

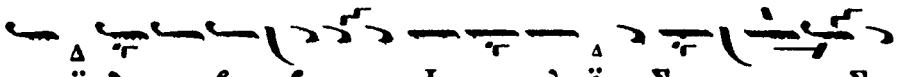

 μων ^π ω ^Δ θη ην Σοι ε ξο δι αν ^Δ α να με ελ

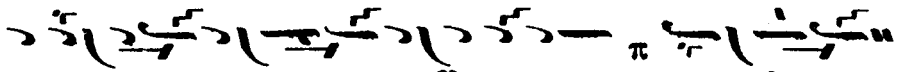

 πων Χρι στε ε ο θε ο ος ^π

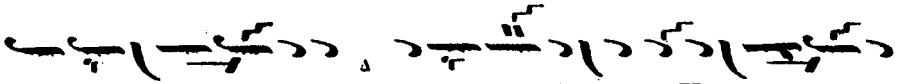
*Η αὐτὴ φῶδὴ εἰς διπλοῦν χρόνον ἐν ἀναλελυμένη γραφῇ (λίαν ἀργῶς) ^π Χ ^π 9

 θει ο ο τα τος προ ε τυ υ πω σε

 πα α λαι Μω ση ης ε ε εν Ε ρυ θρα θα λα α ασ

 ση ^Δ δι α βι θα α σας Ι σρα ηλ ^Δ τω Σταυ ρω ω Σου

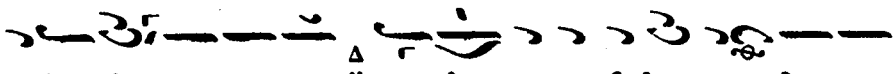

 την υ γρα αν τη ρα α α εδω ω τε μων ^π ω ^π θη η ην

 Σοι ε ξο ο δι ον ^Δ α να με ελ πων Χρι στε ε ε

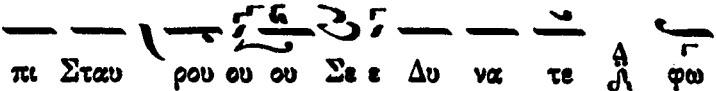

 ο θε ο ο ο ο ος ^π ϘΔΗ Γ' 9

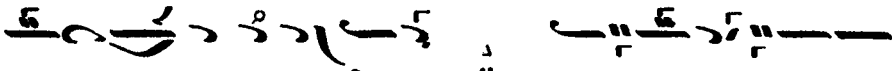

 Σ τε ρε ε ω σον Δε σπο τα Χρι στε ^Δ τω Σταυ

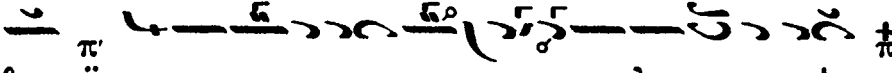

 ρω ω Σου εν πε ε τρα με τη της πι στε ως ^π 9 μη η

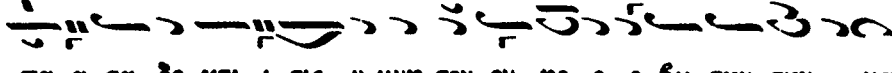

 σα λευ θη ναι τον κουν ^Δ ε χθρου ου προ σβο λαις του δυα με

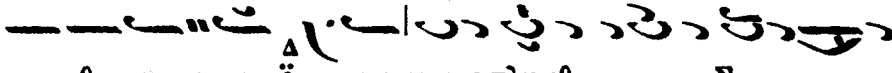

 νους ^Δ ^{ο δεξιός} μο νος γαρ ει Α α γι ι ος π
φΔΗ Δ' ρ

Ε

 πι Σταυ ρου ου ου Σε ε Δυ να τε ^Α φω

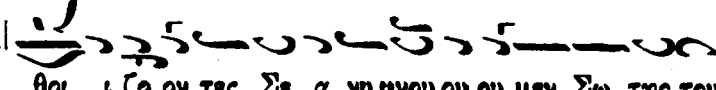

 στηρ ο με γας κα τι δω ων ^Δ τρο ο ο μω ω ε παρ

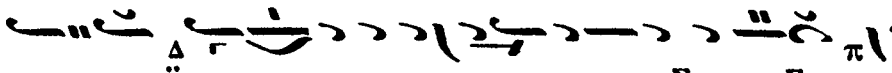

 π' ^Δ θεις ^Δ τας α κτι ι νας συν ε ε σται λεν ε κρυ ψε ρ

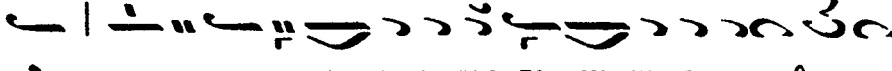

 πα α σα δε κτι ι σις υ μνη σεν εν φο ο ο θω την σην μα

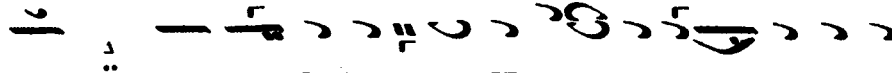

 κρο θυ μι ι αν ^Δ και γαρ ε πλησθη η γη της Σησ αι νε ε

 σε ε ως π
φΔΗ Ε' ρ

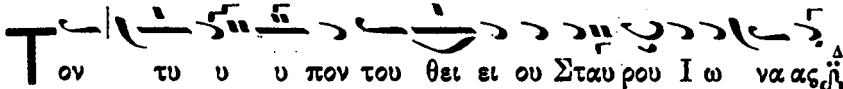
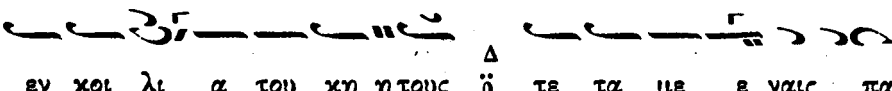
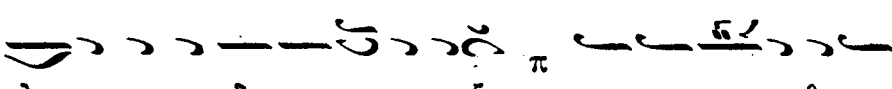
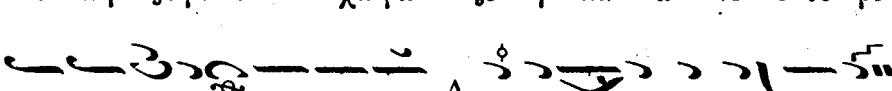
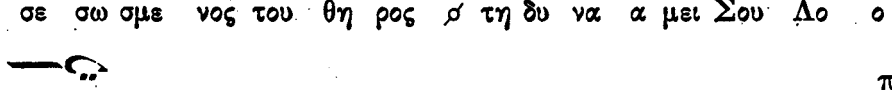
Ο

 ρ θρι ι ζο ον τας Σε α νο μνου ου ου μεν Σω τηρ του

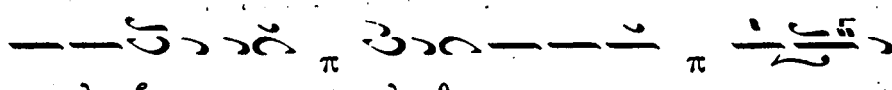
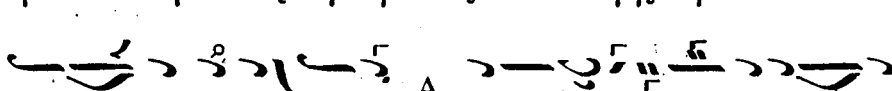
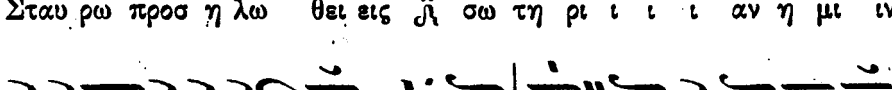
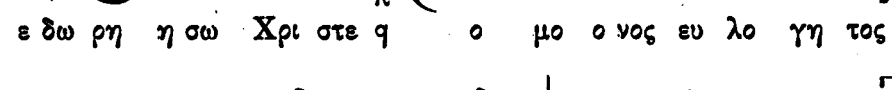
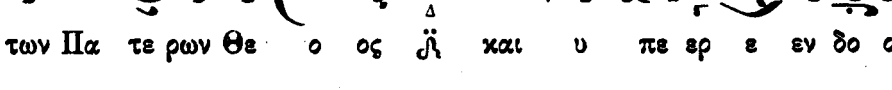

^Δ κο ο σμου ^Δ ει ρη η νην ευ ρα α με νοι τω Σταυ ρω Σου ρ

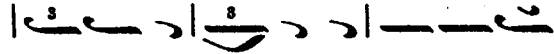

 δι ου ου α α νε και νι σας το γε νος το αν θρω πι

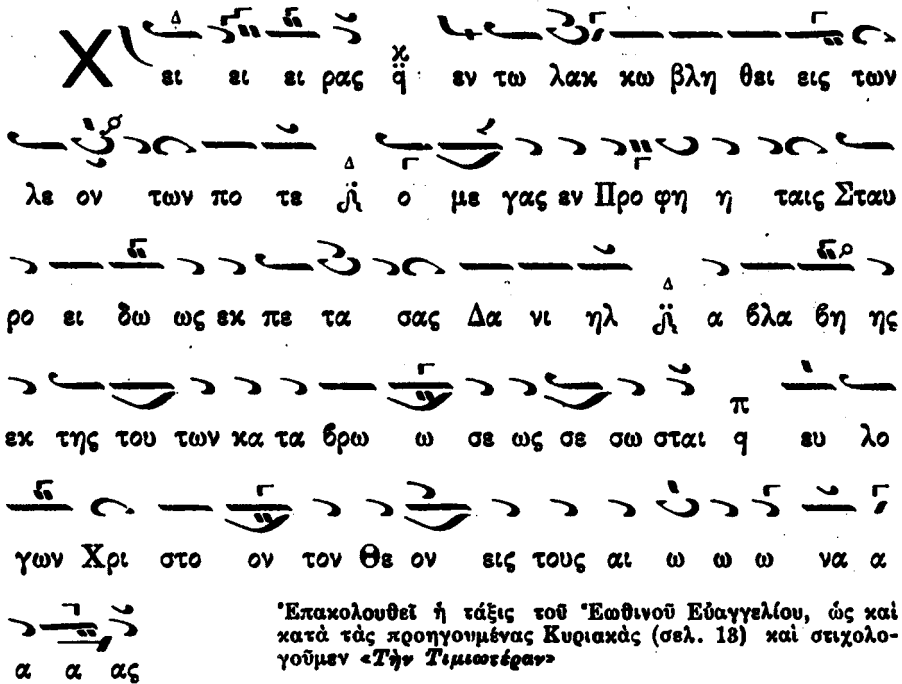

 νον ^Δ φω ως προς α α νε σπε ρο ο ον α α γων η

 μα α ας π
φΔΗ ΣΤ' ρ

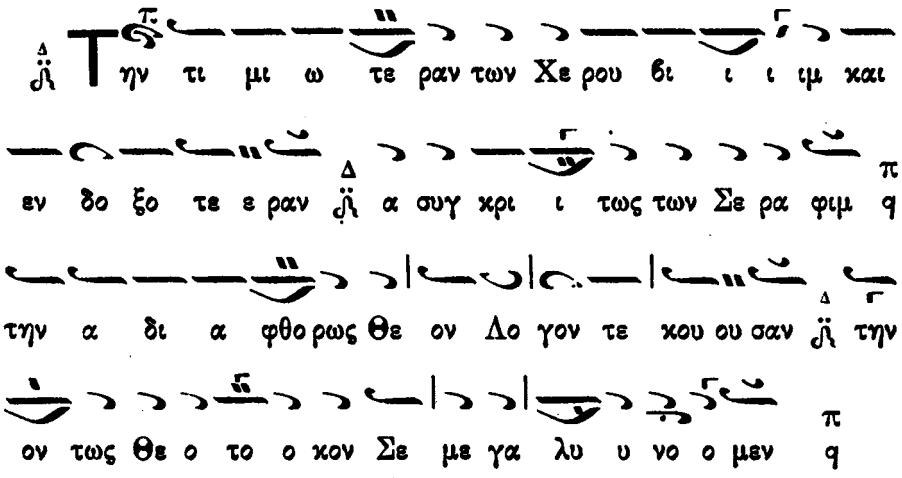

 Τον τυ υ υ πον του θει ει ου Σταυρου Ιω να ας ^Δ _ϩ

 εν κοι λι α του κη ητους ^Δ _ϩ τε τα με ε ναις πα

 λα α μαις προ δι ε χα ρα ξε q και α νε ε θο ρε

 σε σω σμε νος του θη ρος ς τη δυ να α μει Σου Δο ο

 ο γε π
ΦΔΗ Ζ' q

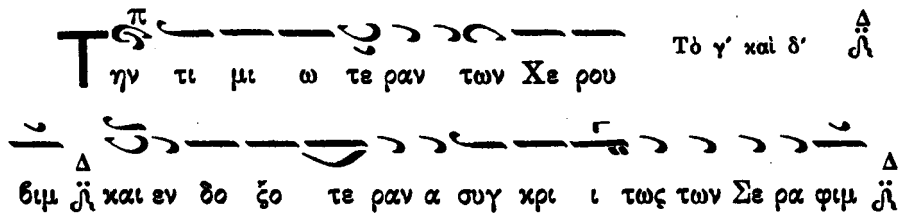

 Φλο γω ω σε ως ο Παι δα ας ρυ σα με νος σα ρ κα

 προ λα βο με νος q ηλ θες ε πι γης q και αι εν

 Σταυ ρω προ σ η λω θει εις ^Δ _ϩ σω τη ρι ι ι ι αν η μι ιν

 ε δω ρη η σω Χρι στε q ο μο ο νος ευ λο γη τος

 των Πα τε ρων Θε ο ος ^Δ _ϩ και υ πε ρ ε εν δο ο

 ξος π
ΦΔΗ Η' q

Αι νου μεν
 Ε δ λο γου μεν ^Δ _ϩ και προ σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ^Δ _ϩ

 Χει ει ει ει ρας ^χ εν τω λακ κω βλη θει εις των
 λε ον των πο τε ^Δ ο με γας εν Προ φη η ταις Σταυ
 ρο ει δω ως εκ πε τα σας Δα νι ηλ ^Δ α θλα θη ης
 εκ της του των κα τα θρω ω σε ως σε σω σται ^π ^ρ ευ λο
 γων Χρι στο ον τον Θε ον εις τους αι ω ω ω να α
 α α ας

Ἐπακολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑσθινοῦ Εὐαγγελίου, ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακάς (σελ. 18) καὶ στιχολογοῦμεν «Τὴν Τιμιωτέραν»

^Δ Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου δι ι ι μι και
 εν δο ξο τε ε ραν ^Δ α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^π ρ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Δο γον τε κου ου σαν ^Δ ^π την
 ον τως Θε ο το ο κον Σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π ρ

^π Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου Το γ' και δ' ^Δ ^Δ
 διμ ^Δ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^Δ ^Δ

την α δι α φθο ρως θε ον Λο γον τε κου ου σαν ^Δ την

ον τως θε ο το ο κον Σε με γα λυ υ νο ο μεν ^Α Τὸ ε' καὶ ς' ^Δ

την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ ^Α και εν δο ξο

τε ραν α συ γ κρι ι τως των Σε ρα φιμ ⁽¹⁾ ^Δ την α δι α

φθο ρω ως θε ον Λο γον τε κου σαν ⁽¹⁾ ^π την ον τως

θε ο το ο κον Σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π ^q

Καταβασία της Θ' Ὁδῆς (Ἀρχή) ^π ^q

Ω Μη η η τερ Παρ θε ε ε νε ε ^Δ και θε

ε ε ο ο το ο κε α α α φε ε ευ δη ης ^π ^q

η τε κου ου ου ου σα ^Α φθο ο ο ρως Χρι στο ο ο

(1). Τὴν γραμμὴν ταύτην διηρέσαμεν εἰς δισήμους πόδας, ἵνα τηρήσωμεν τὴν ἐνότη-
τητα τοῦ μέτρου τοῦ δλου τροπαρίου, ἀλλὰ καὶ χάριν ῥυθμικῆς ποικιλίας. Τὸ αὐτὸ
ἐπράξαμεν καὶ εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν τοῦ Ἀπολυτικίου «διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα». Ἀντιθέτως δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν ἐν τῇ γραμμῇ ταύτῃ δύο τρισή-
μους πόδας κάμνοντες τὴν ἐξῆς διαίρεσιν :

την α δι α φθο ρω ως θε ον Λο γον τε κου σαν ^π ^q την

ον το ον θε ο ο ον η η η μων ρ το ο ο ον

ε εν Σταυρω ω ω ω υ υ ψω θε ε ε εν τα

α σα α αρ κι ϩ Σε ε ε ε οι οι πι ι ι στοι

οι οι οι α α παν τε ες α α ξι ι ι ω ως ϩ

συν του ου τω ω νυ υν με γα α λυ υ υ υ

νο ο ο ο με ε ε εν 'Η αὐτὴ σύντομος π ρ χ

Ω Μη η η τερ Παρ θε ε ε νε ε ϩ και

θε ο το κε α ψευ δη ης ρ η τε κου σα Α φθο ο ο ρως

Χρι στον τον θε ον η μων ρ τον εν Σταυρω ω υ ψω

θεν τα σαρ κι ι ϩ Σε ε οι πι στοι οι οι α παν τες α ξι ι

ως ϩ συν του τω νυ υν με γα λυ υ νο ο με ε ε εν

'Η αὐτὴ εἰς διακοσὸν χρόνον ἐν ἀναλελυμένῃ γραφῇ (λίαν ἀργῶς) χ π ρ

Ω Μη η η τερ Παρ θε ε ε ε νε ε λ και
 θε ο το ο κε α φευ δη ης ρ η τε κου ου σα Α
 φθο ο ρως Χρι στο ο ον τον θε ο ον η η μων ρ
 το ο ον εν Σταυ ρω ω υ ψω θε ε εν τα σα ρ κι ι λ
 Σε ε ε οι πι στοι οι οι α α παν τες α ξι ι ι
 ως λ συν του ου τω νυ υν με γα λυ υ υ νο ο χ
 με ε ε εν

*Ἐξαποστειλάρια: Ἀναστάσιμον
 και τὰ τοῦ Τριφιδίου.*

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ: Ἀναστάσιμα 4 και τὰ τοῦ Τριφιδίου προσόμοια δευτεροῦντες τὸ α'.

Δ ό ξ α . Ἦχος λ λ ἦ Νη (Re) Ρυθμὸς Δίσημος (0 1) χ

Τ ην υ ψη λο ο ο ο φρο ο να α α
 γνω ω ω ω μην λ των κα κι στω ων Φα ρ ι σαι αι αι
 ων ρ ο πα α α αν των Κυ υ υ υ ρι ι ο ος λ
 πα ρα βο λι κως εκ φευ γειν τα α α α αυ τη η η η

ε δι ι ι ι ι ι δα α α α ξε λ και μη η η

υ υ ψη λο φρο ο ο νει ει ν ηη παρ ο ο ο

δει ει φρο νει ει ει ει ει ει πα α αν τας ε

παι αι αι αι αι αι δε ε ε ε παι αι δε ευ σεν λ

υ πο ο γρα α μο ος ηη και αι τυ υ υ υ υ υ υ

πο ο ος ο Αυ το ος γε ε νο ο ο ο με ε

νο ος η με ε χρι Στα αυ ρου ου ου ου ηη και θα να

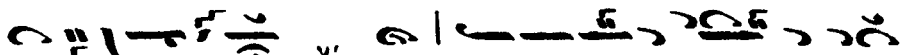
α α του ου Ε αυ το ον ε κε ε ε ε ε ε ε

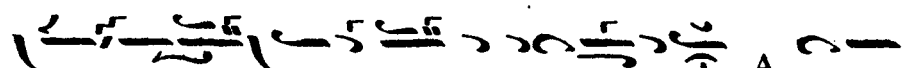
νω ω σεν λ Ευ χα ρι στου ουν τε ε ε ε ε

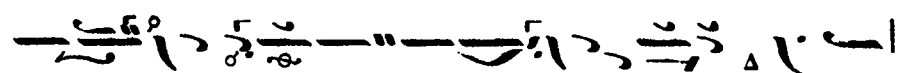
ου ου ουν λ ουν τω Τε λω ω ω ω ω ω ω νη λ

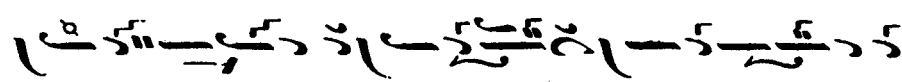
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει πω ω ω ω ω

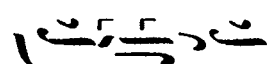
ει ει πω ω μεν Ο Πα θω ω ων υ υ πε ερ η

 η η μω ω ω ν ηη και α πα θη ης δι ι α

 μει ει ει ει ει να ας θε ε ε ος ἄ των πα

 θω ω ω ω ν η μα ας ρυ υ υ υ υ σαι αι και

 σω ω ω ω ω σον τα α ας ψυ χα α α α α ας

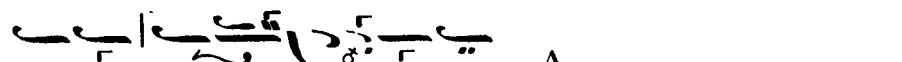

 η η η η μων

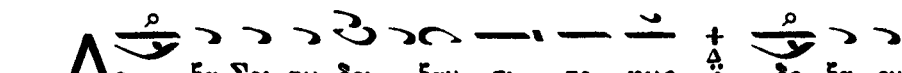
Και νῦν :
Ἐπερευλογημένη.

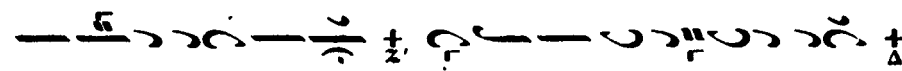
Δοξολογία. Είναι καθιερωμένον νὰ ψάλληται κατὰ τὴν παροῦσαν Κυριακὴν ὡς καὶ τῇ 14ῃ Σεβρίου ἀρχὴ *δοξολογία* εἰς ἦχον δ' ἐκ τοῦ Δι (ἄγια)· διὰ τὸ μακρὸν ὅμως τῆς Ἀκολουθίας εἴθισται νῦν νὰ ψάλληται σύντομος *δοξολογία* εἰς τὸν ἦχον τοῦ δοξαστικοῦ (πλ. δ'), ἐπισυνάπτεται δὲ ἀκολουθῶς τὸ Ἀσματικὸν τοῦ Σταυροῦ εἰς ἦχον δ'. Οὐχ ἤτεον παραθέτομεν ἐκ τῶν ὑφ' ἡμῶν μελοποιηθεισῶν συντόμων *δοξολογιῶν* τὴν εἰς ἦχον δ' ἐκ τοῦ Δι, ἔχουσαν φθε :

Δοξολογία Ἐμμ. Ι. Φαρλέκα

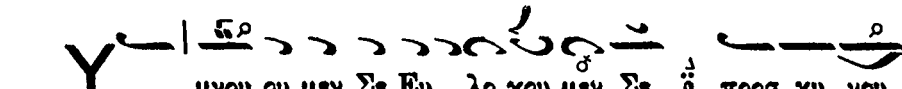
Ἦχος ἄ Δι (La) Δίσημος χ (ἀργῶς)

 Α γι α α α α α ἄ

 Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ἄ δο ξα εν

 Υ ψι ι στοις θε ω κ και ε πι γης ει ρη η νη ἄ

 εν αν θρω ποι οis ευ δο κι ι ι ι α ἄ

 Υ μου ου μεν Σε Ευ λο γου μεν Σε ἄ προσ κυ νου

μεν Σε δο ξο λο γου μεν Σε Ἰ̇ Ευ χα ρι στου μεν Σοι κ̇ δι

α την με γα α λην Σου δο ο ο ο ξαν Ἰ̇

Κυ υ ρι ε Βα σι λευ Ἰ̇ Ε που ρα νι ε

θε ε ρ Πα τερ παν το κρα α α τορ Ἰ̇ Κυ ρι ε Υι ε μο

νο γε νες Ἰ̇ Ι η σου Χρι στε κ̇ και Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα Ἰ̇

Κυ υ ρι ε ο θε ος Ἰ̇ ο Α μον ος του

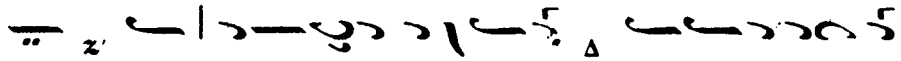
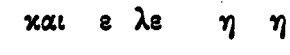

θε ου κ̇ ο Υι ος του Πα τρο ος Ἰ̇ ο αι αι αι αι ρων

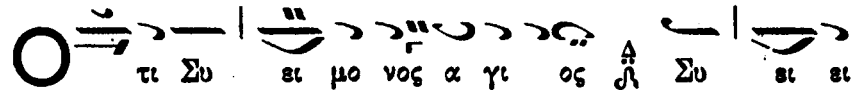

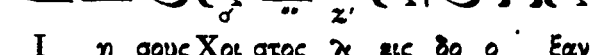

την α μαρ τι ι αν του κο ο ο ο σμου Ἰ̇ ε λε η η

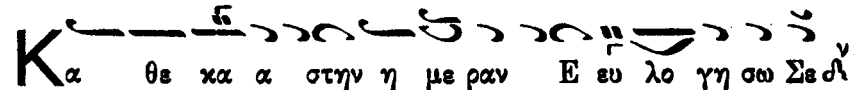
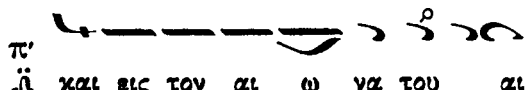

σον η μας ο αι αι αι ρων ρ̇ τας α μαρ τι ι ας του

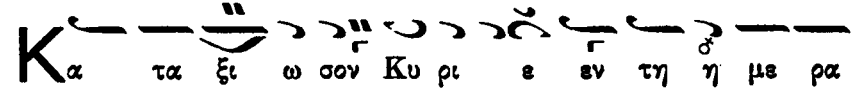
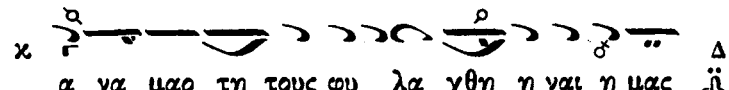
κο ο ο ο σμου Ἰ̇

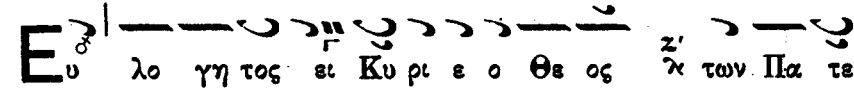
Προ δε ξαι την δε η σιν η μων Ἰ̇ ο κα θη με

 νος ^{ζ'} κ εν δε ξι α του Πα τρο ος ^Δ και ε λε η η
 σον η μας ^Δ

Ο τι Συ ει μο νος α γι ος ^Δ Συ ει ει
 μο νος Κυ ρι ος ^Δ Ι η σους Χρι στος κ εις δο ο ξαν
 θε ου Πα τρος Α μην ^Δ

Κ θε κα α στην η με ραν Ε ευ λο γη σω Σε ^Δ
 και Αι νε ε σω το Ο νο μα α α Σου κ εις
 τον αι ω ω ω να ^{π'} και εις τον αι ω να του αι
 ω ω ω ω νος ^Δ

Κ τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
 τα α αυ τη ^χ α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μας ^Δ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο θε ος ^{ζ'} κ των Πα τε

ρων η μων και Αι νε τον και δε δοξαση ε ε

νον το ο νο μα α α Σου εις τους αι ω ω νας Α μην

ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας κα

θα α α α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι Σε

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ν

με τα δι και ω μα τα α α α α Σου (Δις) Το Γ.

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε ε π' δι δα ξο

ο ο ν με κ τα δι και ω μα τα α α α α Σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ω ει πα Κυ ρι ε Ε λε

η σο ο ο ν με κ ι ι ασαι την ψυ χη η η ν μου

ο τι η μαρ το ο ο ο ν Σοι

Κυ ρι ι ε προς Σε ε κα τεφυγον^υ δι θα ξο ο ον
 με ^χ του ποι ειν το θε λη μα α α Σου Δ ο τι Συ ει ει
 ο θε ο ο ο ο ο ο ος μου Δ

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης Δ εν τω φω
 τι ι ι Σου π' ο φο ο με θα φω ω ως Δ

Πα ρα τει νον το ε λε ο ο ος Σου ^χ τεις γι νω
 σκου σι ι ι ι ι ι Σε ^{Γουνος} Δ χ Α α γι ος ο θε ος Δ
 Α α γι ος Ι σχυ ρος κ Α γι ος Α θα να τος Δ ε
 λε η σον η μας Δ

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω Δ και Α γι ω Πνευ
 μα τι Δ

Και νυ υν και α ει Δ και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην

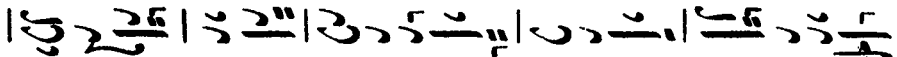
Δ
Δ

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

Είτα γίνεται ἡ Ἐξοδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐκ τῆς Βορείου Πύλης τοῦ Ἱ. Βήματος, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ εξαπτερώγων, ἐπομένων δὲ τῶν χαρῶν, οἷτινες ψάλλουσι τὸ παρὸν Ἄσματικόν, οὐ ἢ Α' στάσις «Ἅγιος ὁ Θεός» ἐμελοποιήθη παρὰ Γεωργίου τοῦ Κρητός, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰσιν ἐκλογὴ ἡμετέρα. Δυνατὸν ἐν τούτοις εἰς τὴν μελωδίαν τῆς Α' στάσεως νὰ προσαρμοσθῇ τὸ «Ἅγιος Ἰσχυρός» καὶ τάνάπαλιν εἰς τὴν μελωδίαν τῆς Β' στάσεως νὰ προσαρμοσθῇ τὸ «Ἅγιος ὁ Θεός» ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τοῦ Νηοῦ, ἥτις ῥυθμίζει καὶ τὴν διάρκειαν τῆς Λιτανείας τοῦ Τ. Σταυροῦ. Σημειωτέον ὅτι κακῶς ποιοῦσὶ τινες τῶν ψαλτῶν ψάλλοντες τὸ Ἄσματικὸν ἄνευ βιβλίου καὶ ἀσυνάρτητα συνεπῶς φθεγγόμενοι, ὅπως δὲ ἄσχετα πρὸς μελωδίαν, ἐμβατηρίῳ ἀρμόζουσαν, οἷαν ὁ Διδάσκαλος Γεώργιος ὁ Κρηθὸς συνέθεσεν.

ΑΣΜΑΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ Ἦχος Δι (Τετράσημοι) Χ

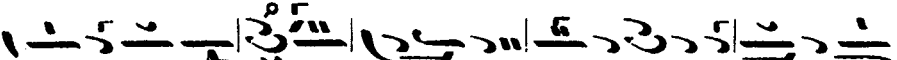
Α γι α α α α α Δ α γι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
Α α α α χα α γι ι ι ι Α α γι ι ι ο
ο ος ο θε ε λε ε ε ε ε ε Δ ο ο ο ο ο ο
Ι σχυ υ γυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ο ο ο ο ο ο ο ι γυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

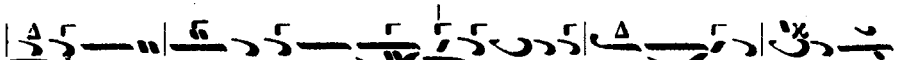

 ρο ο ο ο ο ο Ο ο ο ο ο ο ο θε ο ο ο ο

 ρυ υ υ υ υ Ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ ρο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

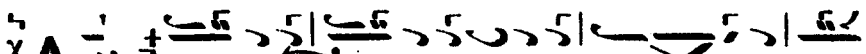
A

 α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι χ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

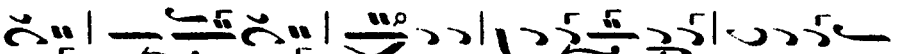

 Α α α α χα α γι ι ι ι Α α γι ι ι ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο θε ε ε ε ο ο θε

 Ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ Ι σχυ

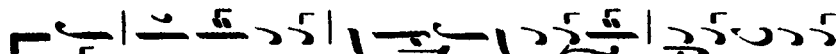

 ο

 ρο ο

Χ Α χ α α α α α α α α α γι ι ι ι Α

 α γι ι ι ο ο Α θ α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α α α να

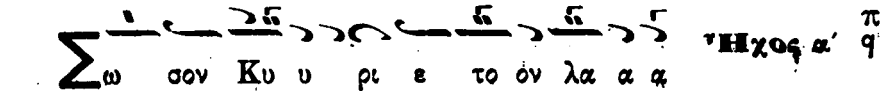

 α α α χ Α θ α α να α το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

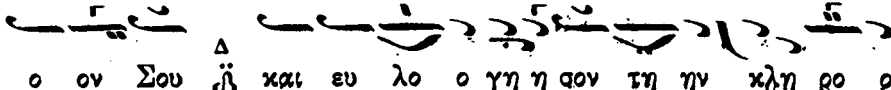
Ε

 λ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

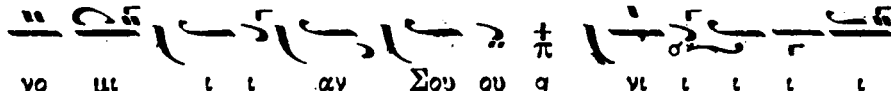

 η η η η Ε λε η η σο ον η η η μα α

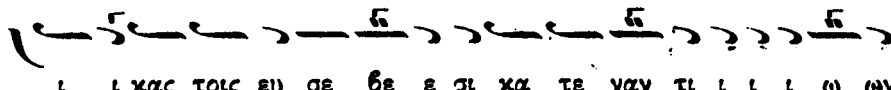

 α α α α α α ας

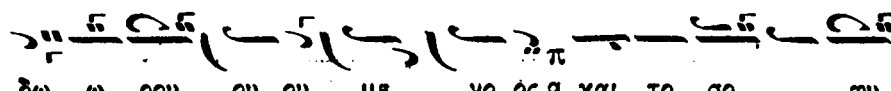
Τούτου τελειωθέντος κατά την εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἀφίξει τῆς λιτανευούσης συνοδίας, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Σαφά! Ὅρθοι!» καὶ ἀποθέσας τὸν Τίμιον Σταυρὸν μετὰ τοῦ δίσκου τῶν ἀνθέων ἐπὶ τοῦ τετροποδίου θυμῆ σταυροειδῶς ψάλλων συγχρόνως τὸ «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου . . .*» ἀπαξ καὶ οἱ χοροὶ ἀνά μίαν. Εἶτα προσκυνεῖ ὁ κληρὸς τὸν Τ. Σταυρὸν, ψαλλομένου ὑπὸ τοῦ ἱερέως (ἀπαξ) καὶ τῶν χορῶν (ἀνά μίαν) τοῦ «*Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνούμεν . . .*» προσκυνεὶ δὲ καὶ τὸ Ἐκκλησίασμα ψαλλομένου τοῦ «*Δεῦτε, πιστοί, τῷ Ζωοποιῶν ἔθλον . . .*» Μεθ' ὃ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Δοξολογίας εἰς ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος

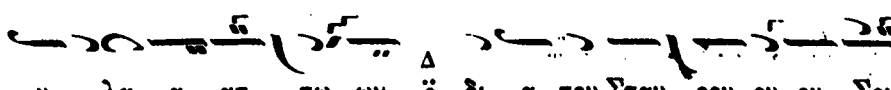

 Σ ω σον Κυ υ ρι ε το ον λα α α Ἦχος α' π

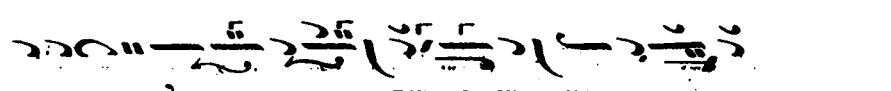

 ο ον σου Δ και ευ λο ο γη η σον τη ην κλη ρο ρ

 νο μι ι ι αν σου ου q νι ι ι ι ι

 ι ι κας τοις ευ σε δε ε σι κα τε γαν τι ι ι ι ω ρην

 δω ω ρου ου ρυ με νο ρς q και το σο φη

 υ λα α ατ τω ων Δ δι α τρυ Σταυ ρου ου ου σου

 ου πρ. ο λι ι ι ι τρυ ε ευ μα α α α

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Σταυροῦ.— Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». — Μετὰ τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια: 1.— Τὸ Ἀναστάσιμον. 2.— Ἐξέσση, Κύριε . . . 3.— Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον: «Τῷ Ἱερμαχῶ». Ἐντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου ψάλλομεν τὸ παρὸν

Α μην ^Δ Τον Σταυρο ο ^Δ Ηχος ^Δ Δι

ο ον Σου προ ο σκυ υ υ υ νου μεν Δε ε ε ε

στο ο ο τα και την Α γι ι α α αν Σου

Α να α α στα σι ιν δο ο ξα α α ζο ο ο μεν ^(Δις)

^{Τδ γ'} ^Δ Τον Σταυρο ο ο ο ον Σου ου ^Δ προσ κυ

νου ου ου μεν Δε ε ε ε ε στο τα και

την Α γι ι ι α α αν Σου ου Α να στα α σιν δο ο

ξα α α ζο ο ο μεν ^Δ

^Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ε ευ μα τι ^Δ

Κ αι νων και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^Δ

Και την Α γι ι α α αν Σου ρ Α να α α

στα σι εν δο ο ξα α α ζο ο ο μεν

Δυ να μις Τον Σταυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον Σου προ ο σ κυ υ υ υ νου μεν Δε ε ε ε ε ε

ε ε ε σπο ο ο τα και την Α γι ι ι ι

ι ι α και την Α γι ι α αν Σου Α να α α στα σι εν

δο ο ξα α α α α α α ζο ο με ε ε εν

«Δύναμις» Ἀργουσύντομον Ἀρχαίον Δι Χ

Δυ να μις Τον Σταυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Σου προ ο ο σκυ υ υ υ ο υ υ υ ο υ ο υ ο υ

με ε ε ε ε εν Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο ο ο ο ο τα και την Α α γι ι ι ι ι

α α α α α αν Σου ου ου ου ου ου ου Α α α α

α α α α α να α α α στα α α α α σιγ

δο ο ξα α α α α α ζο ο ο ο ο με ε ε

ε ε ε ε εν

Τὸ παρὸν ἐκλογή και διασκευὴ ἡμετέρα, προσαρμογὴ δὲ τοῦ «Ἀνάστασιν» εἰς τὸ «Ἀθάνατος» Γεωργίου τοῦ Κρητός· ψάλλεται δὲ και ἄς «Φήναμις τοῦ Βήματος» με στάσεις εἰς τοὺς Σταυροὺς τῶν μαρτυριῶν.

Χ Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μις Τον Σταυ

ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ον Σου προ ο ο σκυ

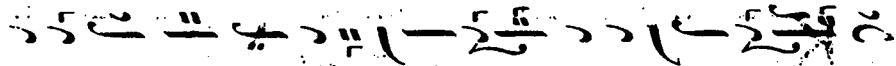
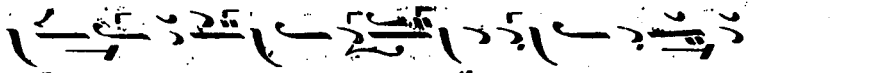
υ υ υ ηυ υ υ υ νου ου ου ου ου ου ου ου ου με ε

ε ε ε ε ε εν Δε ε ε ε ε ε ε ε σπρ ο

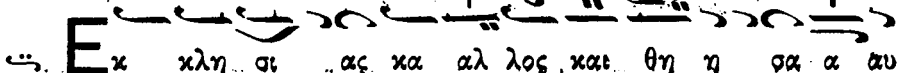
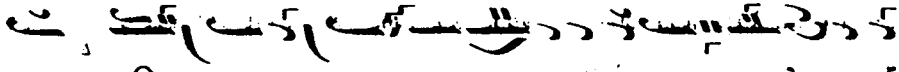
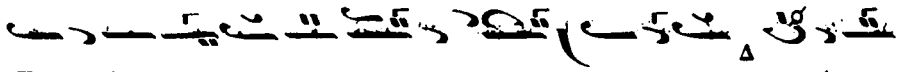
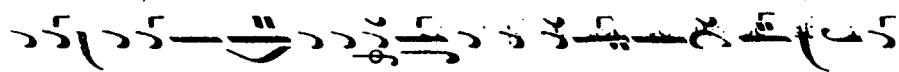
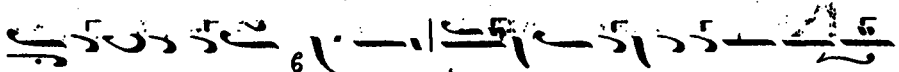

ο ο ηο ο ο ο τα και την Α γι ι ι ι ι

α και την Α α γι ι α αν Σου Α να α α

α α α α α α α Α να α στα α α σι ι

 ι ν δο ο ξα α α α α α α α δο

 ξα α α α α α α ζο ο με ε ε εν

Λειτουργία του Μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὰ δίπτυχα ψάλλομεν τὸ παρὰν *Μεγαλο-
νάριον.*

 Εκ κλη σι ας κα αλ λος και θη η σα α αυ

 ρος Οι οι οι κου ου. με ε ε νης φυ υ. υ. λα α αξ

 Βα σι λε ε ων κλε ο ος ι ι ι σχυς των Α γγε

 ε ε λω ων δο ο αξα α α και τω ων θαι μο νό ω ων

 τρα α α α αυ μα Σταυ ρε ε ε Κυ υ. υ. ρι, ι

 ι ου σω ω ω ζε τρυς προ σκυ νου ουν τα α ας Σε ε ε ε

Κοινωνικόν: *Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς . . . Ἄντι τοῦ «Βίδομεν τὸ φῶς» «Σάραν
Κύριε τὸν λαόν σου . . .»*

Τῆ ΑΥΤῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...»
 ψάλλομεν τὰ 4 Κάτανυκτικά τοῦ ἤχου τῆς Ἑβδομάδος (ζῆται ἐν τῷ Παραρτήματι).
 Ἄπὸ δὲ τοῦ στίχου «Ἐάν ἀνομίας . . .» τὰ ἐξῆς 2 Προσόμοια τοῦ Τριψίδου πρὸς τὸ
 «Κύριε, εἰ και κριτηρίῳ κηρύσσης . . .» εἰς ἡχὸν πλ. δ'. (1).

(1). Τὰ Προσόμοια ταῦτα παρεσημάνθησαν χάριτι τῆς χερσίδας τοῦ ἡμετέρου
 Ἐκκλ. Μουσικοῦ Συλλόγου «Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός», ἧς ἐψαλε τὴν Ἀκολουθίαν
 τοῦ παρόντος κατάνυκτικῶ Ἑσπερινοῦ κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν τοῦ τρέχοντος
 ἔτους ἐν τῷ ἐν Πειραιεὶ Ἱ. Ναῷ Ἁγίας Τριάδος, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Μάκ. Ἀρ-
 χιεπισκόπου ἡμῶν, ἐν συρροῇ κόσμου φιλακολούθου, κατακλύσαντος τὸν μέγαν
 τοῦτον Ναὸν «ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν». Ἡ Α. Θ. Μακάριότης

Κυ ρι ε ο ε πι Σταυ ρου ε κου σι

ι ως υ φα πλω σας τα ας πα λα μας Σου Δ του τον και

τα νυ υ ξει καρ δι ι ας προ σκυ νειν η μα ας α ξι ω

σον Δ λε λαμ πρυ σμε ε νους κα λως νη στει αις και δε η σε

σι λ και εγ κρα τει α και ευ ποι ι ι ι α ως α

γα θο ος και φι λα αν θρω πος

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὕψομαι Σε Κύριε . . .

Κυ ρι ι ε των α μαρ τι ων μου τα πλη ηθη Δ και

τα το πλη θος ε ξα λει φον των Σων οι κτιρ μων πα νοι κτιρ μων Δ

και τον Σταυ ρον Σου α ξι ω σον εν κα θα ρα α τη ψυ

χη Δ και βλε πειν και προσ πτυσ σε σθαι λ εν τη πα ρου ου

ση της εγ κρα τει ας ε εδο μα δι ως φι λα αν θρω πος

χοροστατήσασα ὠμίλησε διὰ μακρῶν καὶ λίαν ἐμπεριστατωμένως περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Μουσικῆς, ἐξάρασα τὸ κάλλος αὐτῆς καὶ λίαν ἐπαινετικῶς διὰ τὰς προσκαθείας τοῦ ὑπὸ τὴν πατρικὴν Αὐτοῦ προστασίαν ἡμετέρου Μουσικοῦ Συλλόγου ἐκφρασθεῖσα.

Και τὸ παρὸν Ἦχος γ' (ὀλίγον ἀργῶς) μετὰ τοῦ στίχου «Ἀπὸ φυλακῆς πρώτης

μέχρι νουτῆς ἄπο φυλακῆς πρώτης ἄσ ελ

πι σα τω Ἰσραήλ ἐπι τον Κυριον π ρ

Με ε ε γιστον θαυματο ξυλον ο

ρα α α ται ἦ εν ω Χριστος σαρκι εσταυρωω ω

θη ρ Προσκυ νει ει ο κο ο ο σμος και φω τι ζο

ο μενος α να κρα α ζει ρ Ω ω του Σταυρου ου τη

δυ να μει ἦ και θε ω ρου μενος δαι μονας και αι αι

ει ἦ και εκ τυ που μενος του τους φλεγων δει κνου υ ται ρ

Μα κα ρι ζω Σε το α α χραν τον Ευ λον ἦ τι μω

και προσκυ νω εν φο ο ο δω και θε ον δοξα ζω τον

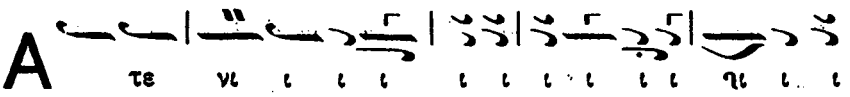
δι α Σου μοι χα ρι ζω μενον ζω ην την α τε λε ευ

τη η τον

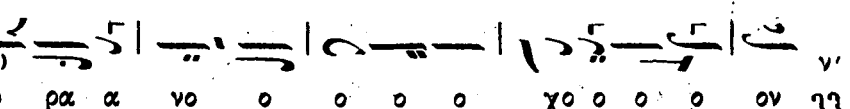
Και ἐκ τοῦ Μηναίου β προσόμοια. Δόξα — Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Μ. Προκείμενον «Ἐθνας κληρονομίαν» (σελ. 164).

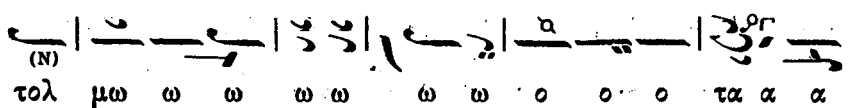
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα : Τὸ παρὸν Ἰδιόμελον (Ἄργον) παρὰ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ' ἤ Νη (Re) (Τετράσημος) χ

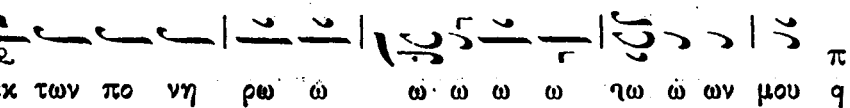
A

 τε νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

σαι Δ το ο ο ομ μα α γα α α α δει εις

(Δ)

 ου ρα α νο ο ο ο ο χο ο ο ο ον η η

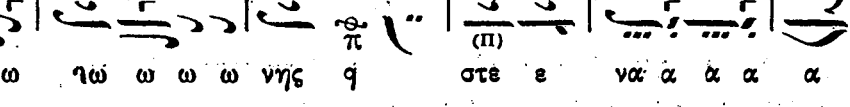
(N)

 ου τολ μω ω ω ω ω ω ω ο ο ο τα α α

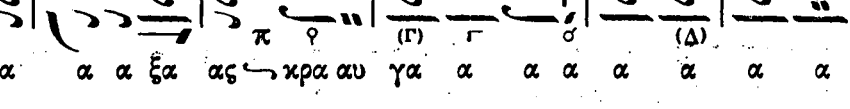
α α α α γα α α α λα α α ας ε γω Δ

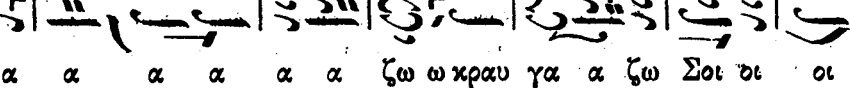
2

 εκ των πο νη ρω ω ω ω ω ηω ω ων μου η

 πρα α α α α ξε ε ε ε κε ε ε ων δει α α λω ω

 ως ο ο ο ο ο Τε ε ε λω ω ω ω ω ω

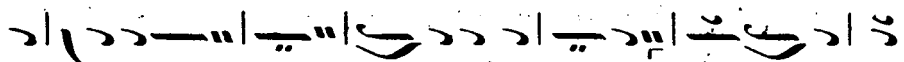

 ω ω ηω ω ω ω νης η στε ε να α α α α

 α α α α ξα ας κρα αυ γα α α α α α α α

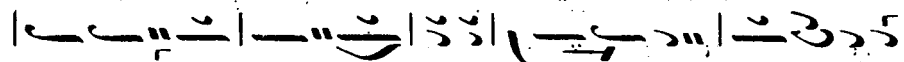

 α α α α α α ζω ω κραυ γα α ζω Σοι δι οι

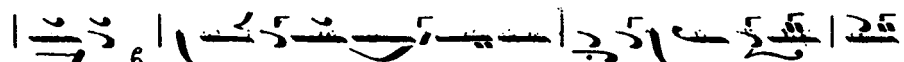

οι οι οι οι ^αο θε ος ι λα α α α α σθη η

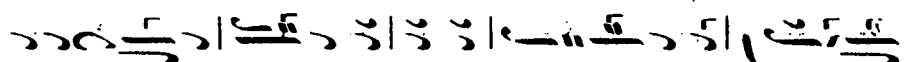

τι ι ι ι ι ι ηι ι ι μοι ^ατω ω ω ω ω

ω α α α μα α α α αρ τω ω ω ω ω

ω τω ω α α μα α α αρ τω ω ω ω ω λω ^ακαι

Φα ρι ι σα ι ι κης υ πο κρι ι ι ι ρε ε ε

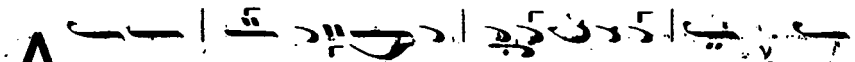

ω ως λ ρυ υ υ υ υ υ υ σαι αι αι αι αι ρυ

υ... σαι αι αι με ε. ως μο νος ε ε... ε ε ε σπλα α α

 Τὸ αὐτὸ ὁ ἀριστερός μετὰ τοῦ σ(χου)
«Πρὸς Σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου...»

αγ χνος

Τὸ ἀνωτέρω Ἰδιόμελον σύντομον. Ἦχος ²πδ ⁷Νη (Re) χ (Τετράσημος)

A
τε νι ι ι ι ι ι ι ι ι σαι ^ατο

ο ο ο ο ο ο ομ μα α ^αεις ου ρα α α

νο ο ο ον ου ου το ο ολ μω ω ω ω ω

ω ω ω ο τα α α α α λα ε ε γω ω ω ρ

εκ των πο νη ρω ων μου πρα α ξε ε ε ε κε ε ε

ε ων ρ α αλ ω ω ω ως ο ο ο ο ο Τε

ε ε λω ω ω ω ω ω ω ω ηω ω ω ω

νηε ρ στε ε να α α α α α α α α ξα ας

κραυ γα α α α ζω κραυ γα α ζω Σοι οι οι οι οι οι

οι οι ο θε ε ε ο ος η η ι λα σθη τι

ι ι μοι οι ρ τω ω α α μα α α α α αρ

τω ω λω και Φα ρι σα ι κη ης υ υ πο ο

κρι ι ι ι ι ι σε ε ω ως κ ρυ υ υ υ υ

υ υ υ σαι αι αι αι αι ρυ υ σαι αι αι με ε ως

μο ο ο νος ε ε ε ε ε ευ σπλα α αγ χνος (Δις)

Είτα «Μάρτυρες Κυρίου» μετά τοῦ στίχου «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε . . .» Δόξα Καί νῦν «Τά σῶνά θνητοί Σε» (σελ. 169). Τρισάγιον, Θεοτόκε Παρθένα, κτλ. ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς (σελ. 104—107).

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΤΉ)

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης (ἰδὲ διατάξεις σελ. 112—113) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς . . .» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

Με γα λορ ρη μων Φα ρι ι

σαι αι ος κ ε ε λυ υ χθη η και χη η σα α α

με ε ε νος δι και τε λων νη ης τα πει νο ο ο

φρων κ δι α σι γη η η ης q ε δι και ωθη η

προσ ευ ξα α με ε νος δι ο των ε κα τερων μα

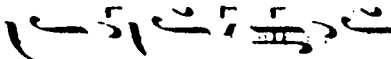
θου σα ψυ χη μου ου το δι ι α α α α α φο

ρον δι την τα πει νο φρο συ υ υ νην ε λου ου και κα τα

α α σπα α α σαι δι χρι στο ος γα αρ τα πει ει

νοι οι οis ε ε πεη η η γγει ει λα α α το δι

δο ναι χα α α α αριν ω ω ως φι λα α α

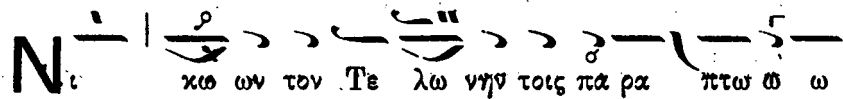

(Δις)
 α αν θρω ω ω ω προς

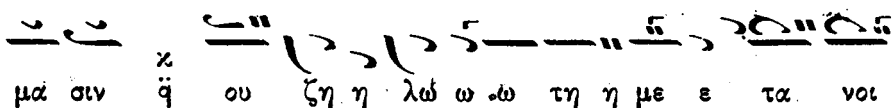
Τὸ «Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε . . .» (ιδε παράρτημα), τὰ 3 τῆς σειρᾶς τοῦ Ἑσπερινοῦ «Μέσον διΐπαιοντας» κτλ. καὶ 4 προσόμοια τοῦ Ἑόρταζομένου Ἁγίου κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 113).

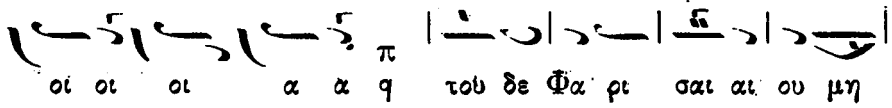
ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΓ')

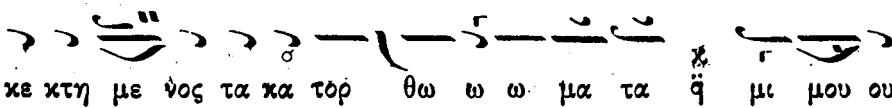
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης (κατὰ τὴν ἀνωτέρω Τυπικὴν Διάταξιν καὶ τὴν ἐν σελίδι 113) ἰστώμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν

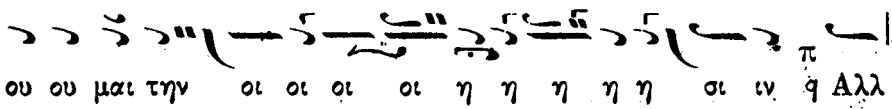
Ἰδιόμελον Ἦχος

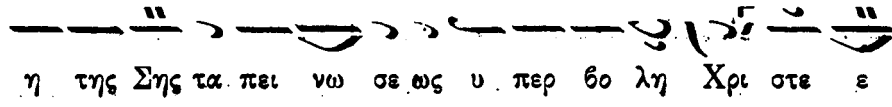

 κω ων τον Τε λω νησ τοις πα ρα πτω ω ω

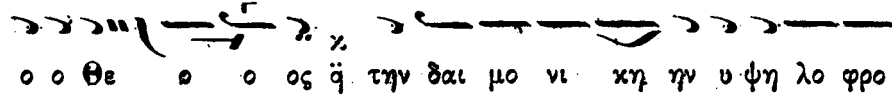

 μά σιν ου ζη η λώ ω ω τη η με ε τα νοι

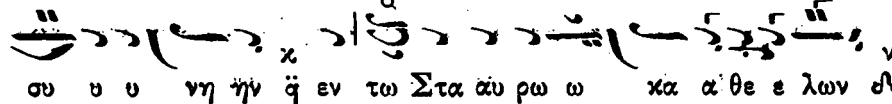

 οι οι οι α α ρ του δε Φα ρι σαι αι ου μη

 κε κτη με νος τα κα τὸρ θω ω ω μα τα μι μου ου

 ου ου μαι την οι οι οι οι η η η η η σι εν Αλλ

 η της Σησ τα πει νω σε ως υ περ βο λη Χρι στε ε

 ο ο θε ο ο ος την δαι μο νι κη ην υ ψη λο φρο

 ου υ υ νη ην εν τω Στα αυ ρω ω κα α θε ε λων ελ

του μεν της προ τε ρα ας πο νη ρι ι ι ι α ας. ᾠ του.

θε ε της ε σχα τη ης α πο νοι οι οι ας α α αλ

λο ο τρι ι ω σο ο ο ο ον με ε ρ τη η ε

κα τε ε ε ε ρων χρη στη ην δι ι ι α α θε ε

ε σιν εν τη ψυ χη μου θε βαι ω ω σας και σω ω ω

(Δις)
ω ω ω σο ο ο ον με ε

Τὸ Μαρτυρικὸν «Προφήται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ. . .» (ἰδὲ ἐν τῷ Παραρτήματι), 3 ἐκ τῶν τῆς σειρᾶς τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ 4 τοῦ Ἑορταζομένου Ἁγίου μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Ἦχος ᾠ Πά χ

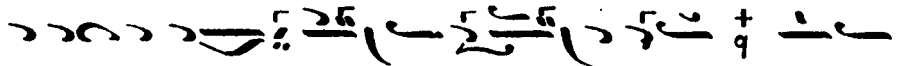
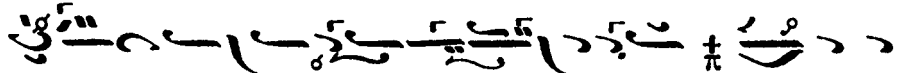

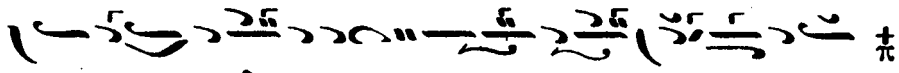
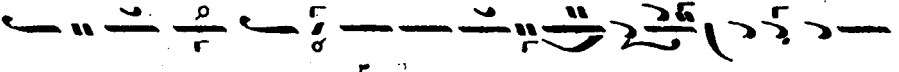
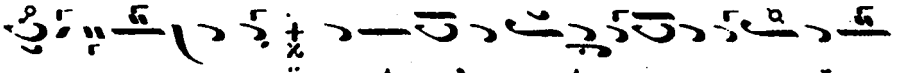
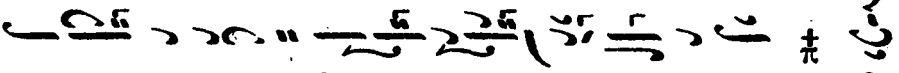
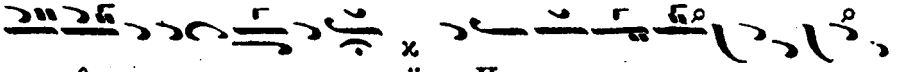
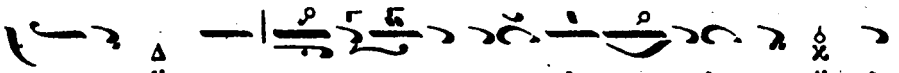
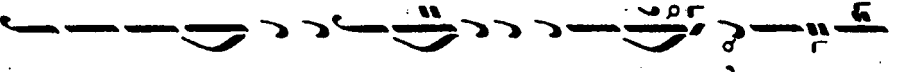
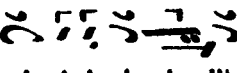
ρω σα α Σε η κτι ι σι ις α πα α σα ε ε

πι Στα αυ ρου ου ου ᾠ γυ μνον κρε μα με ε νο ον ᾠ

τον Δη η μι ου ουργον και Κτι στηντων α πα α αντων ᾠ

ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω και ε πω δυ υ υ υ υ υ

ρε ε ε ε τρ Ο ο Η λι ι ο ος δε τρ ο φω

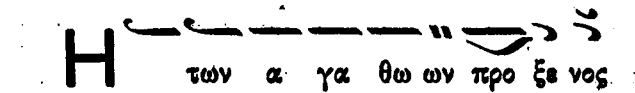

 ως η η μα α α α α α αυ ρω ω σε x και η

 γη η ε κυ μαι αι αι αι αι νε ε το πε τραι δε

 ε σχι ι ζο ον το και Να ου ου ου ου φαι θρο

 ο ο τη ης δι ι ε ε ρ ρ η η η η γνυ υ υ το ρ

 νε ε κροι οι οι οι εξ α νι ι ι στα αν το ο εκ μνη

 μα α α α τω ω ν και Α γγε λων αι Δυ υ να α α μεις εξ ι

 ι στα αν το ο λε ε ε ε γου ου ου σαι ρ Ω

 του θα αυ μα α α τος ο Κρι τη η ης κρι νε ε

 ται αι και πα α α α σχι θε ε λω ω ν δι

 α την του κο σμου σω τη ρι α αν και α να α πλα σι ι ι

 ι ι ι ι ι ν

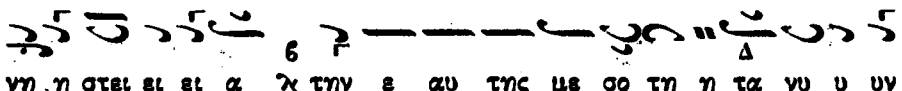
Εἴσοδος κτλ. (σελ. 113).

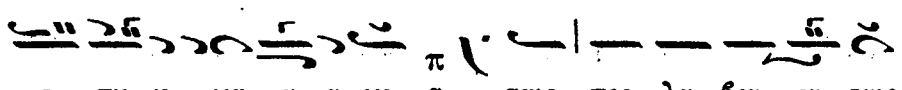
ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΓ')

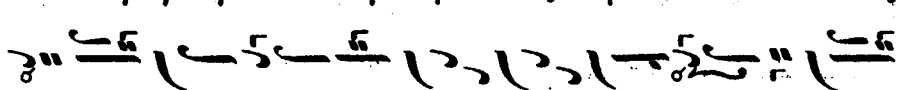
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης (ἰδὲ διατέκωσιν σελ. 113) ἀπὸ τοῦ στί-
χου Ἑξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου . . . ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον

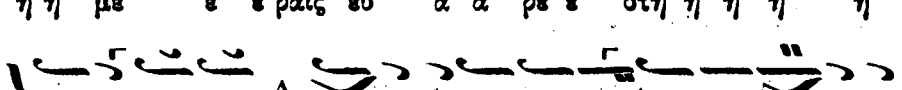

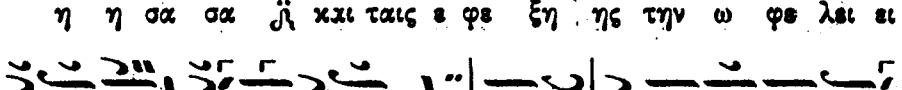

Ύψιχος Ἰ Πα
 των α γα θων προ ξε νος

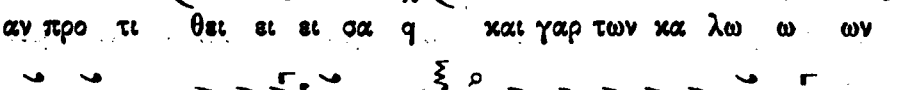

 νη η σται ει ει α λ την ε αυ της με σο τη η τα νυ υ υν

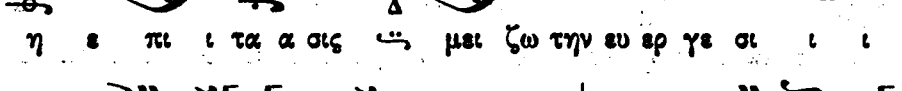

 ε πη η γα α α γε ρ ταις προ λα θου ου σαις

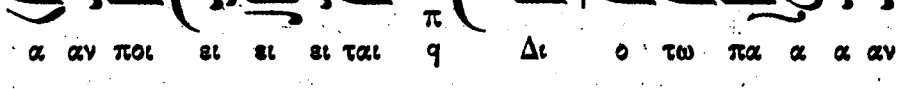

 η η με ε ε ραις ευ α α ρε ε στη η η η η

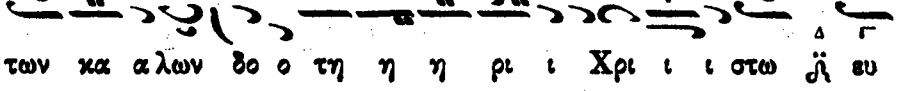

 η η σα σα Ἰ κλι ταις ε φε ξε ης την ω φε λει ει

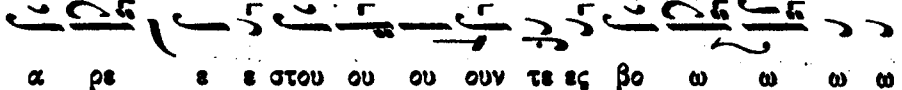

 αν προ τι θει ει ει σα ρ και γαρ των κα λω ω ων

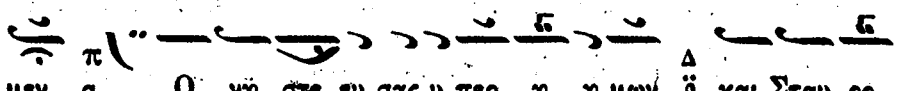

 η ε πι ι τα α σις με ζω την ευ ερ γε σι ι ι

 α αν ποι ει ει ει ται ρ Δι ο τω πα α α αν

 των κα α λων δο ο τη η η ρι ι Χρι ι ι στω Ἰ ευ

 α ρε ε ε στου ου ου ουν τε ες βο ω ω ω ω

 μεν ρ Ο νη στε ευ σας υ περ η η μων Ἰ και Σταυ ρο

 ον υ πο ο μει ει ει νας λ α κα τα κρι ι τους η μας α

Ξι ω σον με τα ασχειν Δ και του θει ει ει ου Πα α θα α

α Σου π εν ει ρη η νη η βι ι ο τε ε ευ ο ο

ον τας π και α ξι ως συν Πα τρι ι ι Σε και Πνευ μα τι

δο ο ξα ζο ον τα ας

Ο ἄριστερός τὸ παρὸν μετὰ τοῦ στίχου
< Ἐμὲ ὑπομενοῦσι... > (1)

Οι εν κρυ πτω ω α ρε τα ας Ἦχος $\lambda \acute{\alpha}$ Πα

ερ γα ζο ο με ε νοι $\ddot{\alpha}$ πνευ μα τι κα ας α μοι

θα ας εκ δε ε χο με ε νοι η ου με ε ε σον των πλα τει ει

ων η η θρι α αμ θε ε ε ευ ου ου σι τα α αυ τας $\acute{\alpha}$

αλλ εν δρον των καρ δι ων Δ α πο φε ε ε ε ρου ου σι

μα α αλ λον $\ddot{\alpha}$ και α πα αν των ο βλε πων τα εν κρυ

πτω γι νο ο με ε να Δ τον μι σθον της εγ κρα τει α ας

Οι δύο πρώτοι στίχοι τοῦ παρόντος τροπαρίου ἰσοσύλλαβοι ὄντες καὶ τὸν αὐτὸν λεγμὸν ὄνθμον ἔχοντες, ἐμμελοποιήθησιν ἀναλόγως.

πα ρε ε ε ε χει ει η η η μιν ρ νη σται ει αν

τε λε σω ω μεν μη σκυ θρω πα α ζο ον τε ες τα προ

ο ο σω ω ω πα α ρ αλλ ε εν τοις τα μει οις ρ

των ψυ χων η μων προσ ε ευ χο ο ο με ε ε νοι κ

α α πα αυ στω ως βο ο η η η η σω ω ω μεν ρ

Πα α α α τε ερ η η μων κ ο εν τοις Ου ρα

α α νοι οις ρ μη εισ ε νεγ κης η μας εις παι ρα σμον η ρ

δε ο ο με ε θα Ͽ αλ λα ρυ υ υ σαι αι η η

η μας α πο του ου πο νη η ρου ου ου ου

Εἶτα τὸ Μαρτυρικὸν «Ἀκορόστω διαθέσει» (ἰδὲ Παράρτημα), τὰ 2 Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ (πρὸς τὸ «Πανεύφημοι μάρτυρες» καὶ τὸ παρὸν μετὰ τοῦ στίχου «Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου . . .»)

Σ η με ρον τον Σταυ ρον του Κυ ρι ρ Ηχος (ὀλίγον ἀργῶς)

ι ι ου Ͽ προσ κυ νου ουν τες βο η σω μεν η ρ Χαι ρε ζω

ης Ευ υ λον η̇ α δου κα θαι ρε ε τα η̇ η̇ και ρε χα ρα α

κο ο ο σμου η̇ φθο ρα ας α ναι ρε ε τα η̇ η̇ και ρε ο τους

δαι μο νας σκαρ πι ζων τη δυ να μει Σου η̇ η̇ των πι στων το

στη ρι ι γμα η̇ το Ο ο πλο ον το αρ ρηκτον η̇ η̇ τους α σπα

ζο με νους Σε φρου ρη η̇ σον α γι α σον δε ο ο με ε θα
 Είτα 4 εκ του Μηναιου και το παρον Δεξκ, Και νδν

Σ η̇ με ρον ο α προ σι τος τη ² Ηχος λ̇ η̇ ⁷ Νη̇ χ
 (Δισημος)

ου σι ι ι α λ̇ προ σι τος μοι οι γι νε ε ται λ̇

και πα α α α σχει πα α α θη̇ ε λευ θε ρω ων

με ε τω ων πα α θω ω ων ρ Ο φω ω ως πα ρε

ε ε χων τυ υ φλοι ος η̇ υ πο α νο μων χει λε ε

ω ων ε εμ πτυ υ ε ε ται λ̇ και δι δω σι το ον νω ω

ω ω τον λ̇ υ περ αι χμα λω των εις μα α α α α

στι ι ι ι ι ι γας δ Του ου το ον η Α α γνη Παρ θε

ε ε νος και αι Μη η η τηρ κ ε πι Σταυρου ου ου ου ου

θε ε ω ω ω ρου ου ου σξ δ ο θυ νη ρω ως ε

φθε ε ε ε ε γ γε ε ε ε το δ Οι οι οι οι οι μοι κ ^{Βαδ. Θρηναδς}

Τε ε ε ε κνο ον ε ε ε μο ον η η τι ι του ου

ου ου ου το πε ε ποι οι η η κα ας δ Ο ω ραι

αι ος κα α αλ λει ει πα ρα πα α α αν τα ας βρο

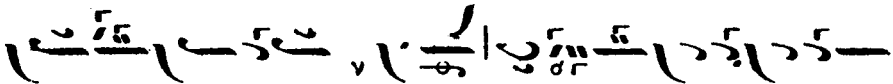
του ου ου ου ους δ α α α α α πνους ρ α α μο

ο ορ φος φει αι αι νει ει λ ουκ ε χων ει ει ει ει ει

δος η η ου δε κα α α α α λ λο ος ρ Οι οι οι οι οι

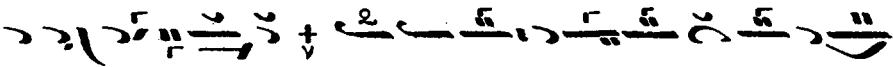
μοι ιο ιο ιο ιο ιο το ε μο ον φω ω ως ρ ου θυ

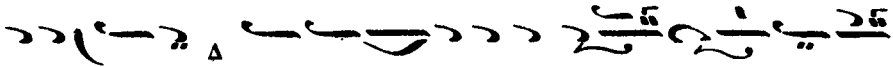
υ να α α μαι υ υ πνου ουν τα κα θε ο ο

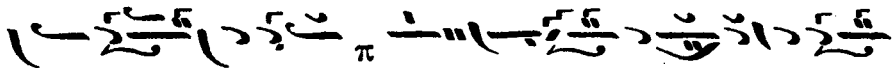

 ρα α α αν Σε δι τα σπλα α αγ χνα τι ι ι

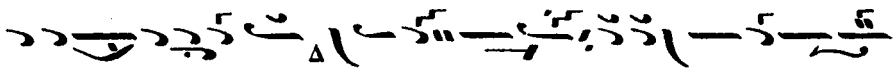

 τρω ω σκο μαι και δι νη η η μοι οι ρ ρομ

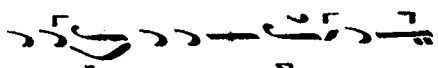

 φαι αι αι α α ρ την καρ δι ι ι ι αν δι ε

 ε ρ χε ε ται αι Α νυ μνω ω ω ω Σου τα α Πα

 α α θη η Ἰ προσ κυ νω ω ω ω Σου ου το ο Ε ε

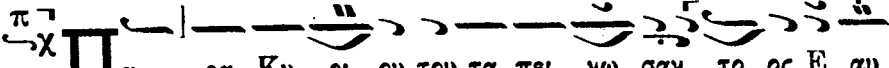

 ε ε ευ σπλαγχνον η Μα α κρο ο ο ο ο θυ υ υ

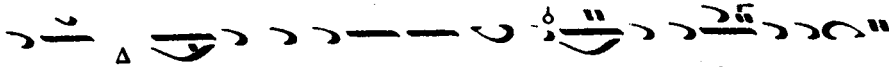

 υ Μα κρο ο θυ υ με Ἰ Κυ υ υ υ ρι ε δο ο ο ο

 ο ο ξα α α α Σοι οι οι

 Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Ἐναγνώσματα,
 Κατευθυντήτω κτλ. τῆς Προηγουμένης
 (ἰδὲ σελ. 113).

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΪ')

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Προηγουμένης εἰς τὸ «Κόριε, ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς . . .» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον εἰς Ἦχον πλ. β'.

 π χ Π α ρα Κυ ρι ου του τα πει νω σαν το ος Ε αυ

 αυ τον ρ με χρι του δι α Σταυ ρου θα να του ου δι ι α α

 Σε μα θου σα α α ψυ χη η η μου ρ την εξ ε

πα αρ σε ε ως τα πει ει νω ω σι εν ρ και την εκ

τα πει νω σε ως υ υ υ ψω ω ω ω σι εν ρ επ

α ρε ε ται αι αις μη η ε παι αι αι ρου μη δε

σαι την δι και αν υ πο πτευ σα α σα ρ τον πλη σι

ο ο ον κα τα α α α κρι ι ι νε ως ο

με γα α α α λα αυ χος Φα ρι σαι αι αι ος

αλλ εν φρο νη μα α τι κα α τα α α θε ε ε θλη με

ε ε νω των σων α μαρ τη μα των μνη μο νευ ευ

ου ου ου σα μο ο ο νον ρ ως ο Τε λω ω νη η

ης βο ο η η η σον Ο Θε ε ος ρ ι λα

α σθη τι ι ι μοι σι τω α α μαρ τω ω λω ω ω ω

και σω ω ω ω ω ω σο εν με

Τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου «Ἐμὲ δοκίμοι...» καὶ τὸ «Οἱ Μάρτυρές Σου, Κύριε, οὐκ ἤρνησαντό Σε . . .» (ἰδὲ παραρτήματα), κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 118).

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (ΠΡΩΪ)

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης εἰς τὸ «Κύριε, ἐπέκρξα» (σελ. 118) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξέγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου . . .» ψάλλομεν τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον Ἦχος ᾠδ' ς

Τοῖς παθεσι δουλωωωσαας της ψυ
 χης μου το ο α ξι ι ω ω μα α η η κτη νω θης ε
 γε ε νο ο ο μη ην η και ου ουκ ι ι σχυ υ
 υ υ υ ω ω α τε ε νι ι ι σαι αι προς Σε ε
 Ἰ υ φι ι στε ε η η αλ λα κα α τω νε νε ευ κω ως
 Χρι ι ι στε ἦ ως ο Τε λω νης δε ο ο μαι αι κραυ
 γα α α α α ζω ω ω ω ν Σοι η η Ο Θε ος η η ι
 λα α σθη τι ι ι ι ι μοι οι οι και αι σω ω ω
 ω σο ο ον με

Τὰ 4 Μαρτυρικά τοῦ ἤχου τῆς Ἑβδομάδος καὶ 4 τοῦ Μηναίου—Δόξα τὸ Νεκρώσιμον—Καὶ νῦν τὸ τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου κτλ. (σελ. 118).

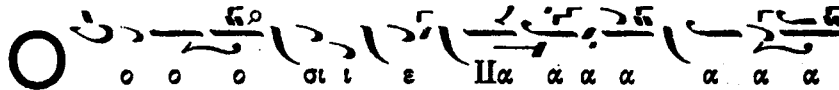
Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ Δ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν. (Τὰ τοῦ Ἀκαθίστου ἰδὲ ἐν Παραρτήματι).

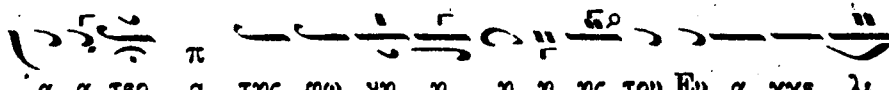

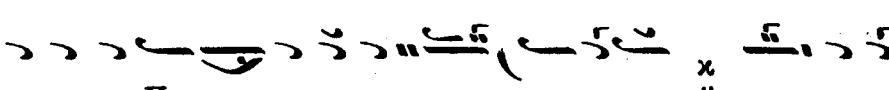
ΤΗ Δ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

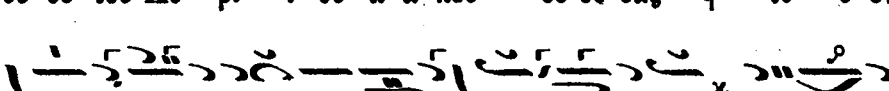
Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας: Εἰς τὸ «Κόριε, ἐκέκραξα» ἱστώμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ τοῦ Τριψόδιου 3 προσόμοια δευτεροβόντες τὸ πρῶτον

Δόξα. Ἦχος λ̣ ᾗ Πά (Re) χ̣ (Δίσημος)

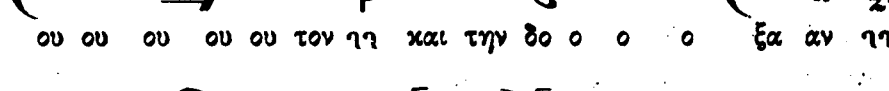

 ο ο ο σι ι ε Πα α α α α α α

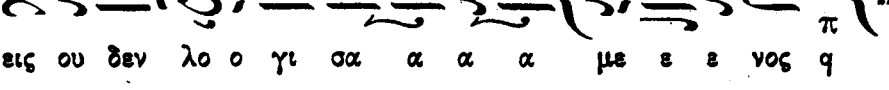

 α α τερ ρ της φω νη η η η ης του Ευ α γγε λι

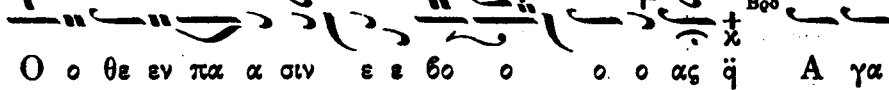

 ου ου του Κυ ρι ι ου α α κου ου ου σας ᾗ το ο ον

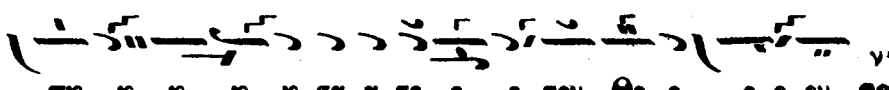

 κο ο σμο ον κα τε ε ε λι ι ι ι πες ᾗ τον πλου ου

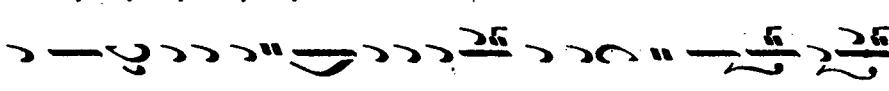

 ου ου ου ου ου τον ηη και την δο ο ο ο ξα αν ηη

 εις ου δεν λο ο γι σα α α α με ε ε νος ρ

 Ο ο θε εν πα α σιν ε ε βο ο ο ο ας ᾗ Α γα

 πη η η η η σα α τε ε ε τον θε ε ο ο ον ηη

 και ευ ρη σε ε τε χα α α α ρι ιν αι αι ω ω ω ω

 νι ι ι ον ρ Μη δε εν προ τι μη ση η τε της

α α γα α α α πη ης Α α αυ του ᾗ ι να

ο ταν ελ θη εν τη δο ο ο ο ξη Α αυ του ου ου ᾗ

ευ ρη ση τε α να α πα αυ σιν ᾗ με τα πα α αν των

των α γι ι ι ων ρ ω ων ταις ι κε σι

ι ι αις Χρι ι στε ε ε ᾗ φυ υ λα α α ξο ο ο ο

ο ο ηο ο ο ο ο ο ον ᾗ και σω ω σο ον τα ας φυ

Και νυν :
 χα ας η η μω ω ω ων Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου
 Ἐν τοῖς Ἀποστίχοις. Τὸ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου.

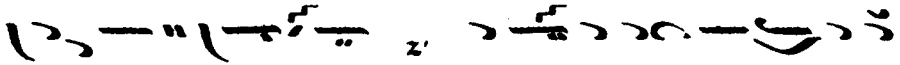
Δόξα. Ἦχος Δι (La) Ἰ (Δίσημος)

Τ ο ο ο ο ον ε πι ι γη ης Α γγε λο ον

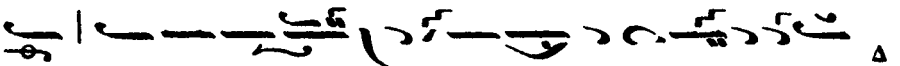
και εν Ου ρα α νοις ς Α αν θρω πον θε ε ου ου ου

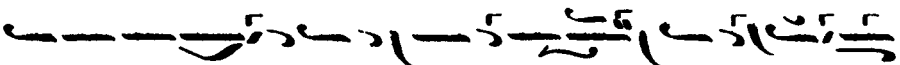
ου ου ου ου του ου κο ο σμου τη η ην ε ε ου κο ο

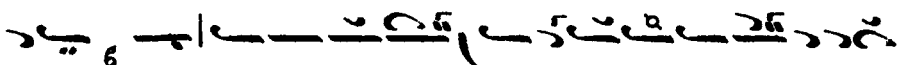
ομι ι ι ι ι ι ηι ι ι ι αν την τρυ φην των

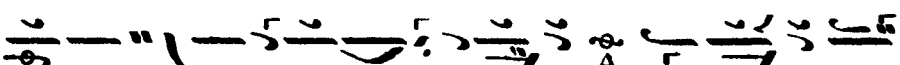

 α α γα α θω ω ων ηη και αι αι τω ων α α ρε

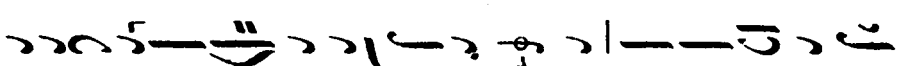

 τω ω ω ω ηω ω ω ω ω ω ω ω ων

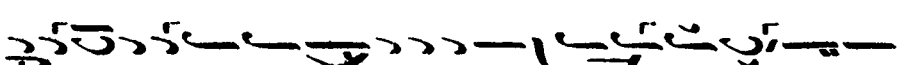

 των α σκη των ων το ο κα αυ χη η η η μα

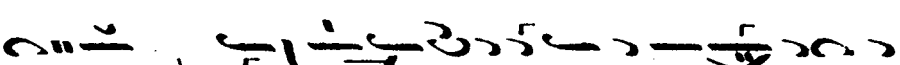

 Ι ω α α αννην τι μη η η η η η σω ω ω

 ω μεν πε φυ τευ με νο ο ος γαρ εν τω Οι οι κω

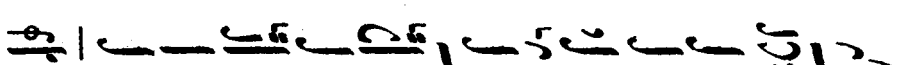

 του θε ε ου ου ου ου ου ου ου ε ξην θη σε

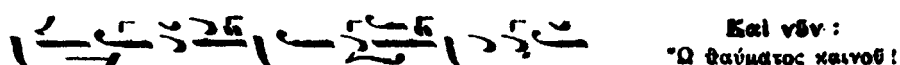

 ε δι ι ι και αι αι ω ως και ω σαι κε θρος εν

 ε ε ρη η η μω ε πλη η η η η η η η η η η η

 η η η ε πλη η θυ υ υ νε τα ποι οι μι ι

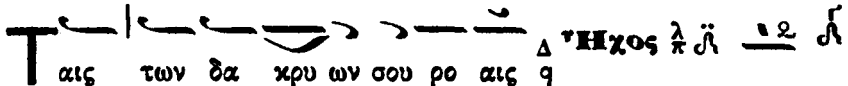

 α Χρι ι στου των λο γι κων προ βα α α α των

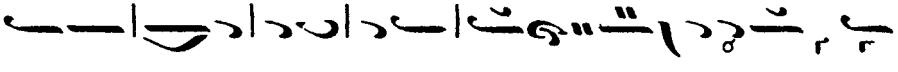

 εν ο οι ο ο τη η η τι και δι και ο ο

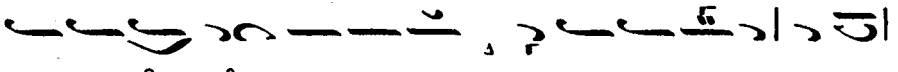

 ου υ υ υ υ υ υ υ υ νη

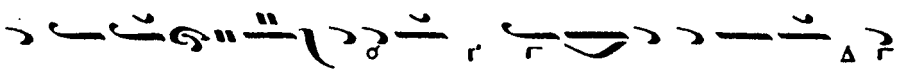
Και νδν :
 "Ω θαύματος καινού !

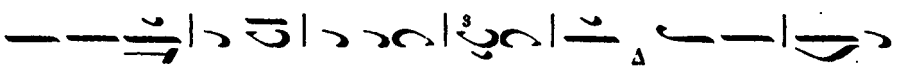
Ἀπολυτίκια: 1.—Τὸ Ἀναστάσιμον. 2.—Τὸ τοῦ Ὁσίου

 αἰς των θα κρυων σου ρο αἰς q

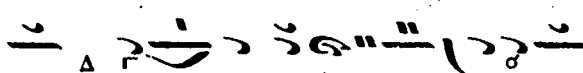

 τῆς ε ρη μου το α γο νον ε γε ε ωρ γη η σας ηη και

 τοις εκ βα θους στε να γμοις q εις ε κα το ον τους πο

 νους ε καρ πο ο φο ρη η σας ηη και γε γο νας φω στηρ q τη

 Οι κου με νη λαμ πων τοις θαυ μα σιν q Ι ω αν νη

 Πα τηρ η μω ων Ο σι ι ε ηη πρε σβευ ε Χρι στω τω θε

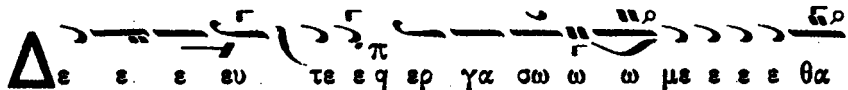

 ω q σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων

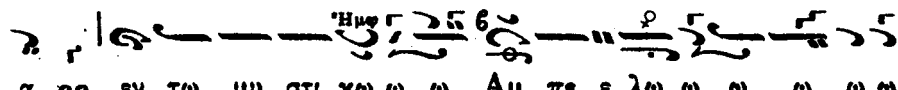
Καὶ ᾠδὴν:
 Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου...

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ: Εἰς τὸ «θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἀνωτέρω. Τὰ Ἀναστάσιμα καθίσματα τοῦ ἤχου, τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοί, Καταβασίαι «Ἀνοιξὲν τὸ στόμα μου» καὶ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακάς (σελ. 18), «Τὴν Τιμιωτέραν». Ἐξαποστοτεῖλάρια: Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁσίου ἐκ τοῦ Τριφιδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς: Ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Ὁσίου (τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ).

Δόξα τῶν Ἁγίων. Ἦχος ᾠ Πα (Δίσσημος) χ

 Δε ε ε ευ τε ε q ep γα σω ω ω με ε ε ε θα

 α ηη εν τω μυ σι κω ω ω Αμ πε ε λω ω ω ω ω ω

π νι κα αρ που ου ους με τα νοι οι οι οι α ας ηη

εν του ου ου ου τω ω ποι ου ου ου με ε ε ε νοι η

ουκ εν βρω μα α αι ι και αι πο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

μα α α και πο ο μα α αι ηι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χο πι ω ω ων τε ες ~ αλλ εν προ σευ χαι αι

αι αι αις και αι νη η στει ει αις ηη τας α ρε ε τα α

ας κα α α το ορ θου ου ου ου ου ου ουν τες η π

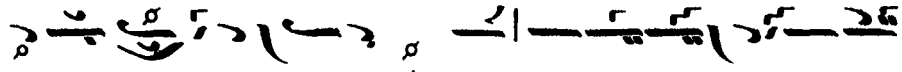
του ου ου ται οι οισ α ρε σκο ο ο με νος ηη ο

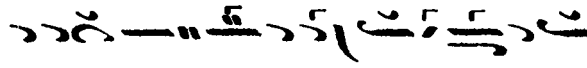
Κυ υ ρι ι ος του ε ε ε ερ γου ου ου ου ου

θη η η να α α α ρι ο ο ον πα ρε ε ε χει η π

Δι ου ου ψυ χα α α ας λυ υ υ τρου ου ου ου ου

ου ου ου ου του ου ου ου ται η χρε ε ε ε ε ους

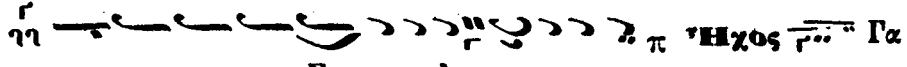

 α μαρ τι ι ι α ας ο μο ο ο νο ος πο

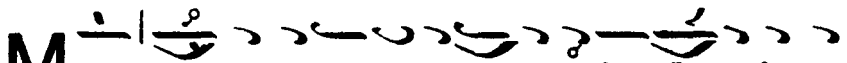

 ο λυ ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος

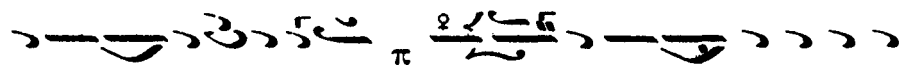
Δοξολογία. Καί καθεξής ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου.

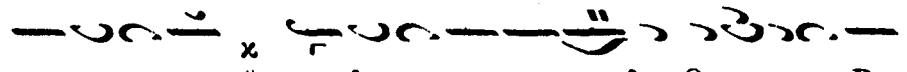
ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ: Εἰς τὸ «Κόριε, ἐκίκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...» ψάλλομεν τὰ 4 Κατανυκτικὰ τοῦ Ἦχου τῆς Ἑβδομάδος (ζήτησι ἐν τῷ Παραρτήματι), εἶτα τὰ δέξῃς 8 προσόμοια μετὰ τοῦ στίχου «Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κόριε, Κόριε, τίς ὑποστήσεται;

 ο τι πα ρα Σοι ο ι λα σμος ε ε σι γ

Με γι στης εν και ρω πι στοι ε πι δει ξω με θα της

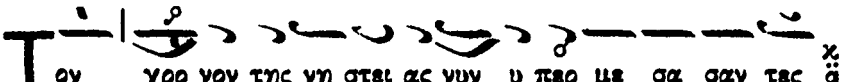

 εγ κρ α τει ας πο ο ο νους γ ο ο πως με γι στης δο ξης ε

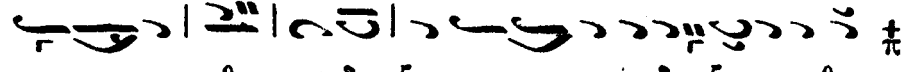

 πι τυ χω μεν ε λε αι του με γα λου θε ου και Βα

 σι λε ως ε α πο λυ τρου με νοι του πυ ρο ος της γε

 ε ε ε νης γη

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου π
 ὑπέμεινά Σε, Κύριε... γ

Τ ον χρο νον της νη στει ας νυν υ περ με σα σαν τες

 αρ χην εν θε ου δο ξης σα φως ε πι δει ξω με ε θα γ

καὶ εἰς τέλος ἐναρε του πολί τει ἀσ φθα ἀ ἀσαι

θερ μω ως σπευ σωμεν ρ ο πως κτη σω με θα την τρυ φην την α

γη η η ρω

Καὶ τὸ παρὸν Ἦχος βαρῦς
Σείχ. Ἐκ φυλακῆς πρῶτας μέχρι νυκτός...

ἐλ πι σα τω Ἰ σρα ηλ ἐ πι τον Κυ ρι ον ἡ

περ με σα ἀ σαν τες ταυ την την ἰ ἐ ρα

αν της νη στει εἰ ἀσ πε ρι ο δον ἡ προς το μελ λον εν

χα ρα ἡ δι ευ θυ δρο μη σω μεν ρ ευ ποι ἰ ἀσ

ε λαι αι αι ω ἡ τας ψυ χα ἀσ ἀ ἀ λει φο με νοι ἡ

ο ο πως ἀ ξι ω θω μεν Χρι στου του Θε ου η μων ἡ και

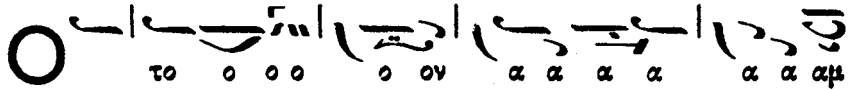
τα θει εἰ ἀ Πα θη η μα τα προ σκυ νη ησαι προ φθα

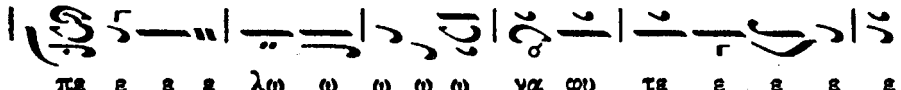
σαι και την φρι κτην και Α γι αν Α να α στα σιν

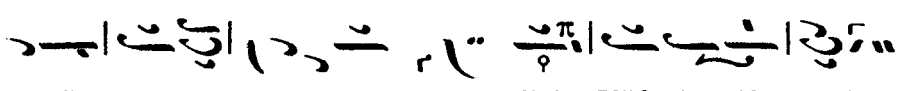
Καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου 3 προσόμοια. Δόξα — Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἴσοδος. Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὸ Μ. Προκειμένον «Μὴ ἀποστρέψης» (σελ. 97).

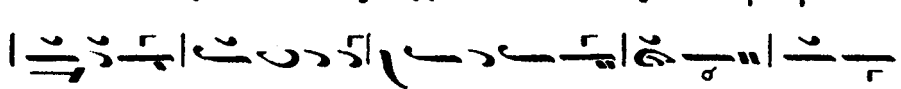
Εἰς τὰ Ἀπόστολα: Τὰ ἑξῆς δύο Ἰδιόμελα παρὰ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

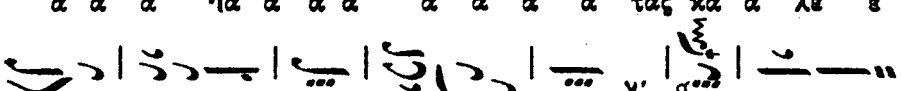
Ἦχος ᾠδῆς ᾠδῆς (Τετράσημος) γ

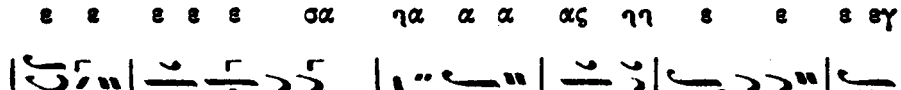

 Ο το ο ο ο ο ον α α α α α α αμ

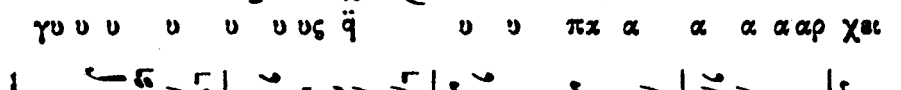

 πε ε ε ε λω ω ω ω να φυ τε ε ε ε ε

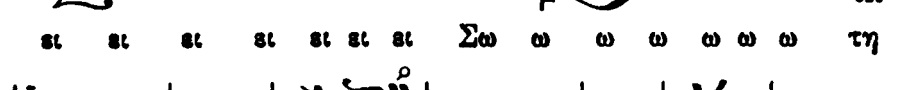

 ε ευ σα ρα α α ας ρη και τους ε ερ γα α α

 α α α ρα α α α α α α α τας κα α λε ε

 ε ε ε ε ε σα ρα α α ας ρη ε ε ε ε

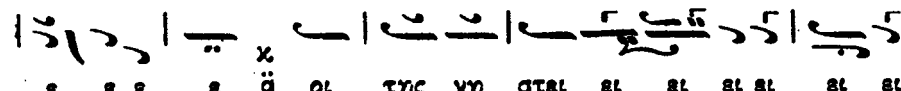

 γυ υ υ υ υ υ υς ρη υ υ πκ α α α α αρ χει

 ει ει ει ει ει ει ει Σω ω ω ω ω ω ω τη

 ρη η η η η η ρε ε ε ε ευ τε ρ ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ρη ιο ης νη σται ει ει ει ει

 ει ει ει ας α γω ω ω ω ω νι σται αι αι αι

αι αι αι αι αι αι χ̣ μι ι ι ι ι ι σθο ο ον

α α α α α α α α α πο λα α α α

α α α αυ σω ω α πο λαι σω ω με ε ε ε

εν ηη ο ο ο ο ο ο ο ηο ο ο ο ο ο ο ο

τι ι ι ι ι πλου ου ηου ου ου ου σι ι ι ι ι ι

ο ο ο ο ο ος υ υ υ υ υ υ υ πα α α α

α α α α α α α υ πα αρ χει ο ο ο ο ο

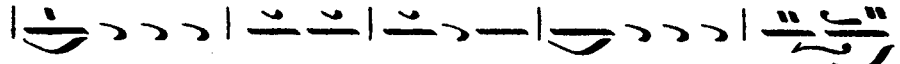

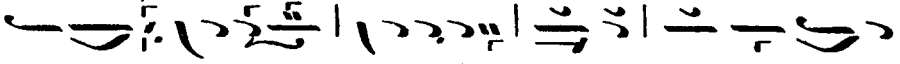

τη η η η η η η και αι ε ε λε ε ε ε και

ε ε λε η η η η η η η η η η η η η μω

ηω ω ω ω ω ω ων μι ι κρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ερ γα

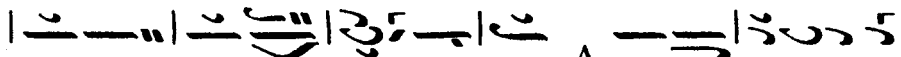
σα α α με ε ε ε ε ε νοι ο κ ο μ

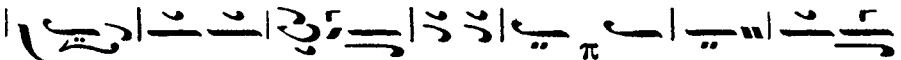

 σω ω ω ω ω ω ω κο μι σω ω με ε θα α

 α α α α το τη η η η η η η το της ψυ χη η

 η η η η η η ης ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε

 ε λε ε ο η ο ο ο ος

‘Ο ἀριστερός τὸ ἕτερον Ἰδιόμελον μετὰ τοῦ στίχου «Πρὸς Σὰ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου...» (σελ. 103).

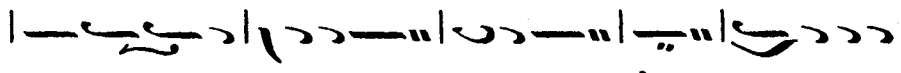
Ἦχος λ̣α̣ Π̣α̣ (Τετράσημος) χ̣

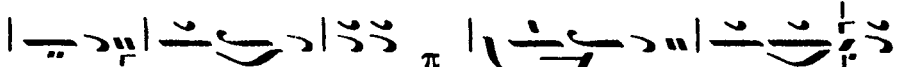

 ε ως ου οι κτι ρη η η σαι αι η η η μας π

 η σται αι αι αι αι και αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις λο γι σμοι οι

 οι οι οι οι η οι οι οι οι οι οις ρ πε ρι πε σω

 ω ω ω ω ω ω ο ο ο ο Α α α α α δαμ Δ

 ε εκ λα α α α α α α α α α πη το ο ο ο

 ο ο ον νου ου ου ου ου ου ουν ρ τραυ μα α α α

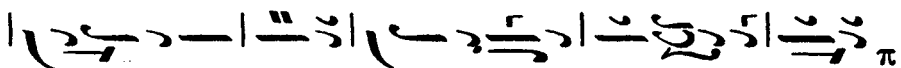
α α α α α τι ι ι σθαι ρ ει ει ει ει εις

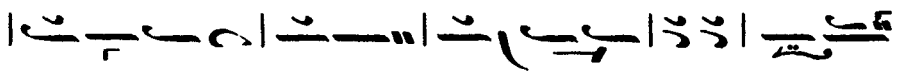
τη η η ηη ψυ υ υ την ψυ χην και ε ε ε ε

ε ε και ει ει και ε ε και ει ει το ρ ου μο ο

ο ο ο ος α α α αν τι ι ι ι λη η η η η η

ψε ε ε ε ε ε ε ε α αν τι ι λη η η η

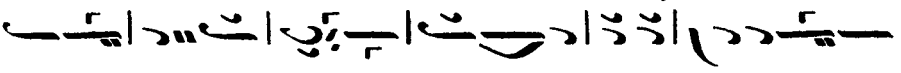
ψε ε αν τι λη ψε ω ω ω ω ω ω ω ω

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε I ι

ε ε ρε ε ε ε ε ε ε ε η ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρ ο προ του

ου ου νο ο ο ο ο ο ο ο ο μου ου προ ο ο ο

σε ε ε ε ε ε ε ε σχε ε ε ε εν α α α

ρα α α αυ τω ου ου του ου τε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε Δε ευ ι ι ι ι ι ι
 ι λευ ι ι ι τη η η η η η η ης ρ με ε τα νο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μο ο ον ε ε ε
 πει ει ει ει ει ει ει ηει ει ει ει δε ε ε ε ε
 ε εν α α α α α α αυ τον ς ει μη η η
 η η η χη η η η ου υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ ς ο πα ρα α γε ε νο ο ο ο με ε ε
 λε ε ε ε νο ο ο ο ηο ο ο ο ος θε ε ε
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ος ς ουκ εκ Σα α α α

α α α α ρα α α α μα α ρει ει ει ει ει ει ρει ει

ει ει ας α αλλ ε εκ τη ης θε ο το ο ο ο

ο ο ο κου Κυ υ ρι ι ι ι ι ι ε δο ο ο

ξα α α α Σοι
Τὰ αὐτὰ Ἰδιόμελα σύντομα Ἠχος παρὰ τοῦ ἐκδότου.

Ο τον αμ πε λω ω ω ω να α φυ υ τε ε

ε ε ε ε ε ευ σας ρ και τους ερ γα α α

α α τα α α ας κα α α λε ε ε ε ε ε

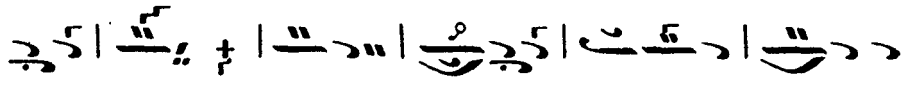
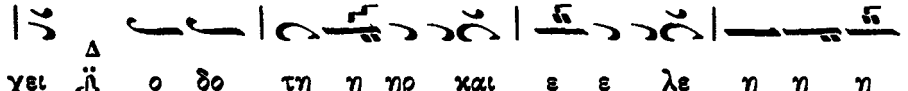
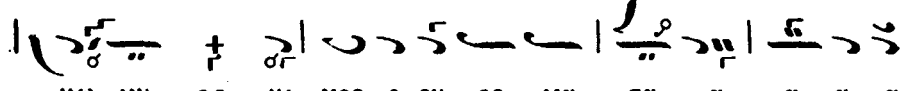
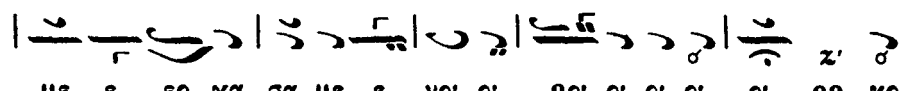
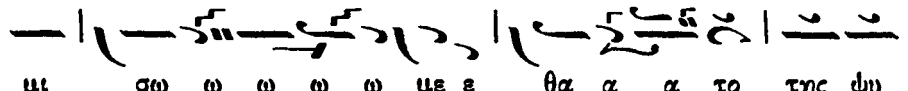
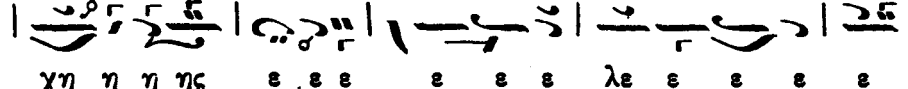
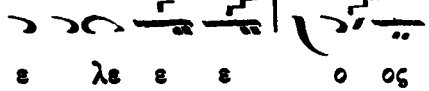
ε ε λε ε ε ε σας ρ ε ε γγυ υ υς υ

πα α α α αρχει Σω ω τη η ρη η η η η ηρ η

Δε ε ε ε ε ευ τε οιο της νη σται ει

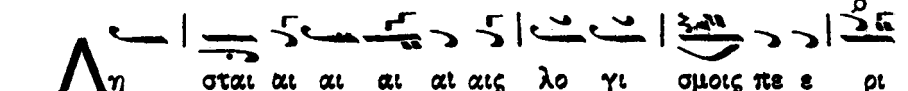
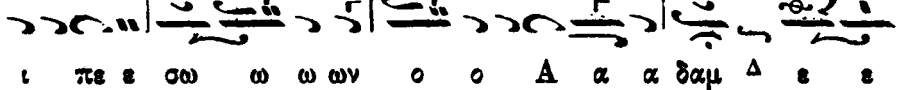
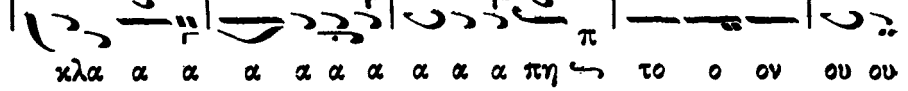
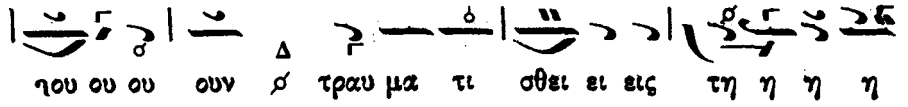
ει ει ει ει ας α γω νι ι ι σται αι αι αι

αι αι αι μι σθο ο ο ο ον α α πο λα αυ

 σω ω μεν ηη ο τι ι πλου σι ι ος υ υ πα α αρ

 χει ^Δ ο δο τη η ηρ και ε ε λε η η η

 μω ων ηη μι κρο ο ον ερ γα σα α α α α

 με ε ερ γα σα με ε νοι οι ηοι οι οι οι οι ηη κο

 μι σω ω ω ω με ε θα α α το της ψυ

 χη η η ης ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε

 ε λε ε ε ο ος

·Ο άριστερός τὸ ἕτερον Ἰδιόμελον μετὰ τοῦ στίχου «Πρὸς Σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου...» (σελ. 103).

Ἦχος λ̣̣̣̣ Πά (Τετράσημος) χ̣̣̣̣

 Λη σται αι αι αι αι αις λο γι σμοις πε ε ρι

 ι πε ε σω ω ω ων ο ο Δ α α δαμ Δ ε ε

 κλα α α α α α α α α πη το ο ον ου ου

 ρου ου ου ουν ρ τραυ μα τι σθει ει εις τη η η η η

η η ην ψυ υ χην και ε και ει το γυ υ μονο ο

ο ος ρ α αν τι ι λη η η η ψα ε αν τι λη

η η ψε ε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ου ου ου ου τε ε Ι ε ρευς ο ο προ ο ο του

No ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μου προ

σε ε ε ε σχε εν αυ τω ω ω ω ω ω ω ω ω

ου ου ου τε ε ε Δευ ι ι της με τα No ο ο ο

μο ον ε παι ει ει ει θε ε ε ε ε εν α αυ

τω ει μη η η Συ υ ρ ο πα ρα γε

νο με νος θε ε ο ο ο ος ου ου ουκ εκ Σα

α μα ρει ει ει ας αλλ ε εκ τη ης θε ο ο

το ο ο κου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ε δο ο ο

Ξα α α Σοι

Είτα «Οι Μάρτυρές Σου, Κύριε, οὐκ ἠγήσαντό Σε . . .»
(ἰδέ Παράρτημα) μετὰ τοῦ στίχου «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε . . .»
Δόξα, Καὶ νῦν

Αρ χαγ γε λι κως α νυ μνη σω μεν πι στοι την ου
 ρα α νι ον πα στα α α θα και πυ λην σφρα γι
 σθει σαν α λη θως χαι ρε δι ης α νε βλα στη σεν η
 μιν ο Σω τηρ ο τω ων α παν των Χρι στος ο Ζω ο δο της
 και θεος κα τα α α θα λε δε σποι να τους α θε
 ε ους τυ ρα α αν νους ε χθρους η μων τη χει ρι Σου
 Α χραν τε η ελ πικς χρι στι α νω ω ων

Τρισάγιον, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς (σελ. 104—107).

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩ΄Ι

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου
«Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς . . .» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

Ω ο πε ρι πε σων εις τους
 λη η η στας και τε τραυ μα τι ι σμε ε ε νο ος ρ

ου ου τω κα γω ω ω ω πε ε ρι ε ε πε ε σον ηη

εξ ε μων α μαρ τι ω ω ων και τε τραυ μα

τι σμε ε ε ε νη υ πα α αρ χει ει μου ου

η η ψυ υ χη η ηη προς τι να κα τα φυ υ υ γω

του θε ρα πειυ θη η η ναι αι ρ ει μη προς Σε τον

ι α α τρον ψυ χων τε ε και αι αι Σω μα α α

των ηη ε πι χε ε ε ε πε με ε ο θε ε ο ος

το ο με ε γα ε ε ε ε λε ε ε ος

Ο ἀριστερός τὸ παρὸν μετὰ τοῦ
στίχου <Ἐμὲ ὀπομενοῦσι...>

Ἦχος ᾠ Πα

A πο σφα λεν τες εκ πα ρα θα σε ε ως λ της

πρω ω ω ην εν Πα ρα δει σω τρυ υ φης και α α πο ο

λα α α αυ σε ε ε ως ρ κα τη χθη μεν εις α

τι μω τα α α τη ην ζω ω ω ην Δ των α ρε

των γαρ τη η ην πρε που ου σαν ε παι νε τη η ην δι ι

α γω ω γην Δ εκ δυ θεν εν τες τοις πταισμα α σιν λ ως

λησται αις πε ρι ι ε ε πε ε ε ε σο ο ο μεν ρ

η μι θα νει εις δε τυγ χα νο ο μεν εξ α μαρ τη η

σαν τες των σω τη ρι ι ι ω ω ν Σου δι ι ι θα γμα α

α των ρ Αλ λα Σε ι κε τευ ο ο μεν τον εκ Μα ρι

ας ε πι ι ι φα νε ε εν τα Δ και α πα θω ως πα

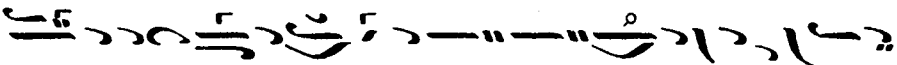
θε ε σι προσ ο μι ι ι λη η σαν τα α Δε σπο ο

ο την ρ Κα τα δη σον η μων τους εκ της α μαρ τι ας

ε πι γε νο με νου ους μω λω ω πας λ και τον α

νει κα στον Σου οι οι οι κτον ε πι ι χε ον η η

 μιν ^Δ την Ση ην θε ρα πευ τι κη η ην ε ε πι ι ι

 με ε λει ει ει α α αν ω ως φι ι λα αν θρω πο ος

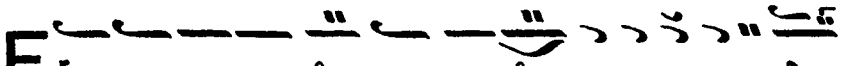
'Ο δεξιός τὸ Μαρτυρικόν «'Ο τῶν Ἁγίων Μαρτύρων δεξιόμενος» (ιδὲ Παράρτημα) μετὰ τοῦ στίχου «Ἐκ βαθέων ἐκάκραξά Σοι . . .» κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν σελ. 118 σημειώσιν 1.

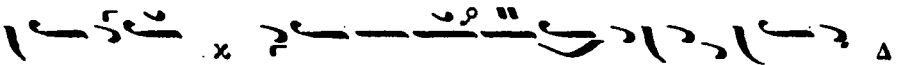

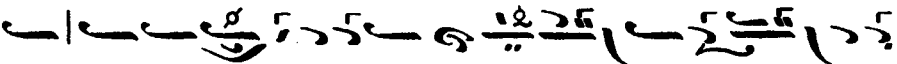
ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΉ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγουμένης (ιδὲ Τυπικὴν Διάταξιν σελ. 118 ὑποσημειώσιν 1) ἱστῶμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν

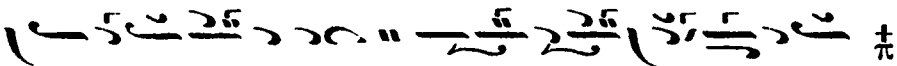
Ἰδιόμελον Ἦχος λ̣ ḡ Πά

 Εξ ο στρα κι σθεις της ευ θει ει ει ας ο ο δου

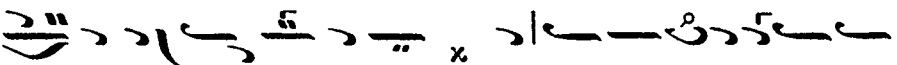

 ου ου Σου ^χ ḡ υ πο πα θων ο δυ υ στη νο ος ^Δ

 κα τε κρη μι ι ι ι σθην εις βα α α α ρα α

 θρον ^χ Δευ ι της δε συν Ι ε ε ρει ḡ α θροι σθε

 ε εν τες α α πη η ξι ι ι ι ω ω ω σαν [†] ḡ

 Συ υ δε Χρι στε με η λε ε η η σας ηη και τω ο πλω

 τω ω ω του Στα αυ ρου ḡ της α μαρ τι ι ι ας το

ε ε ε ε γγρα α φον δι αρ ρη η η ξας τη α

πα θει ει ει α ε λα α αμ πρυ υ υ υ να ας λ

και τω Πα τρι ι συ υν ε ε δρο ον με ε πε ποι

οι η η η κας q Ο ο ο θεν κραυ γα α α ζω q

Α κα τα α λη η πτε Κυ υ υ υ ρι ι ε δο ο ξα Σοι

Ὁ ἀριστερός τὸ παρὸν Ἰδιόμελον
μετὰ τοῦ στίχου «Ἐμὲ ὑπομενοῦσαι»

Ἦχος λλ̣ Νη

Εξ Ι ε ρου σα λημ κα τε ε ε θην α πο λι

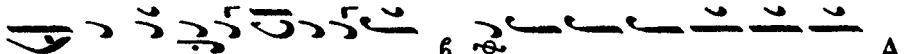
σθη η η η η σας λ των εν αυ τη τοις ε θνε ε σι γρα αφεν

των εν τα α αλ μα α τω ω ων Σου λ εις Ι

ε ρι χω δε πο ρευ ο με ε νος λ τη κα τα μι ι

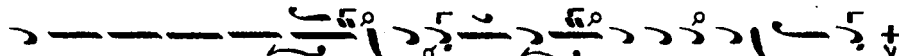
ι μη η σιν ο ορμη λ των εν αυ τη η πα α λαι δι

α κα α κι ι ι αν λ υ πο Σου προς φο νο ον εκ δο

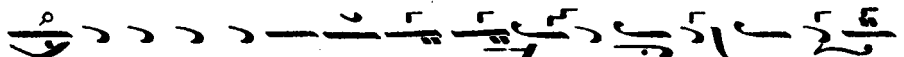
 Δ
θεν των τω λα α ω ω ω Σου κ δι α της πα ρα κο ης ρ

 ψυ χο φθο ο ροις ε νε τυ υ χο ον πα θε σι ι ι ιν ω

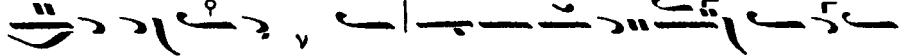
 ως λη η η σταις δι υφ ων πλη γε ε ε εν τα α ρ

 και πα ρα βρα χυ υ θα α να τω ω θε ε ε εν τα α δι

 Ο τοις η η λοις και τη λο ο ο γ χη η το

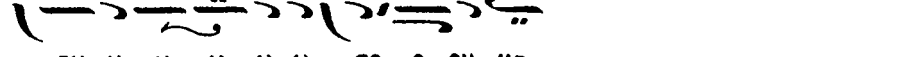
 Σω ω μα τραυ μα τι σθει ει ει ει εις ε ε κου ου ου

 σι ι ι ι ως δι α Α μαρ τι ι α α α ας αν

 θρω ω ω πων δι και την κοι νην τε λε ε ε σας

 δι α Στα αυ ρου σω τη ρι ι ι αν εν Ι ι ε

 ρου σα α λημ ι ι ι ι α α σαι με ε Κυ υ ρι ε και

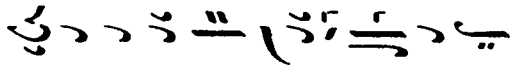
 σω ω ω ω ω ω σο ο ον με

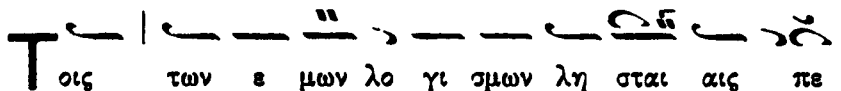
Είτα «Οι Μάρτυρές Σου, Κύριε . . .» (Ιδὲ Παράρτημα) κτλ. κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν (σελ. 113).

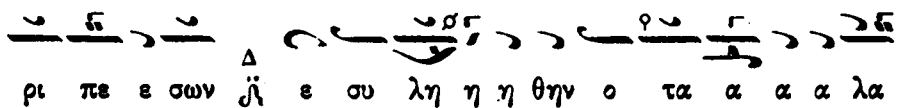
ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤ'

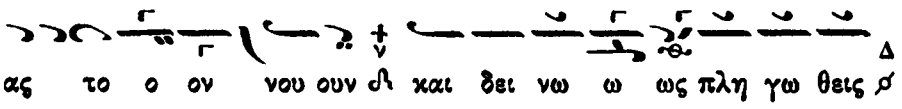
Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης εἰς τὸ «Κόρις, ἐκέκρξα» ψάλλομεν τοὺς στίχους μέχρι τοῦ «Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος . . .» Ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου «Προσθῆναι ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμι ἐγὼ . . .» ψάλλομεν τὸ παρὸν

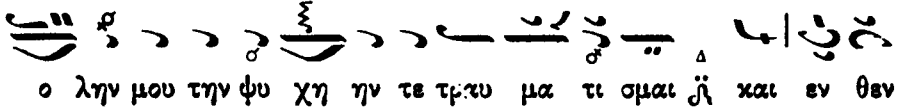
Ἰδιόμελον Ἦχος λδ̣ Νη ρ χ

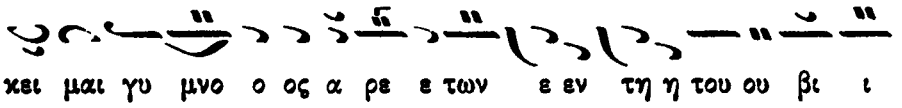

 ε ω ως αν πα ρε ε ελ θω δλ

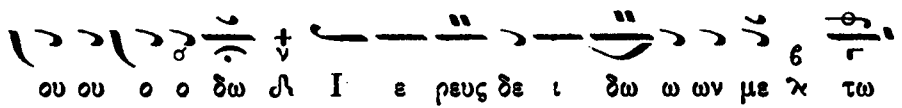

 τοις των ε μων λο γι σμων λη σται αις πε

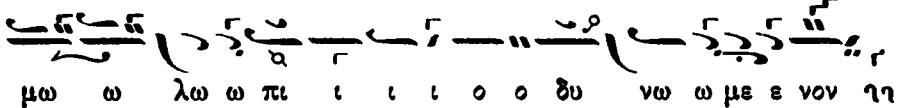

 ρι πε ε σων δ̣ ε συ λη η η θην ο τα α α α λα

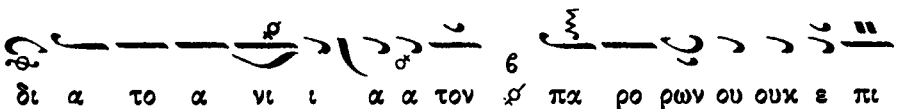

 ας το ο ον νου ουν δλ και θει νω ω ως πλη γω θεις ρ

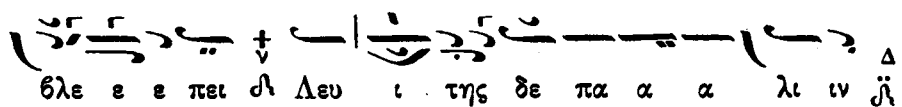

 ο λην μου την ψυ χη ην τε τρυ μα τι σμαι δ̣ και εν θεν

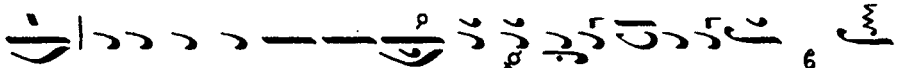

 κει μαι γυ μνο ο ος α ρε ε των ε εν τη η του ου βι ι

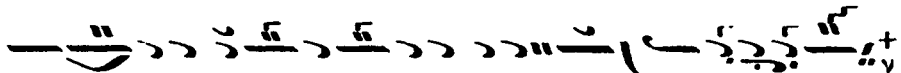

 ου ου ο ο δω δλ Ι ε ρευς δε ι δω ω ων με λ τω

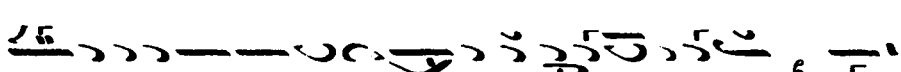

 μω ω λω ω πι ι ι ι ο ο θυ νω ω με ε νον ηη

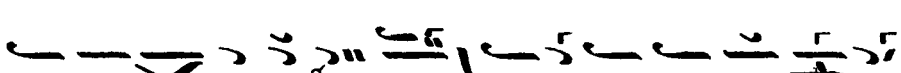

 δι α το α νι ι α α τον ρ πα ρο ρων ου ουκ ε πι

 βλε ε ε πει δλ Λευ ι της δε πα α α λι ιν δ̣

 μη φε ε ρων την ψυ χο φθο ρον αλ γη η δο ο ο να ρ και

 αυ το ο ος κα τι ι δω ων α αν τι ι πα ρη ηλ θε ε μοι δι

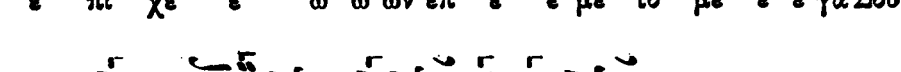

 Συ υ δε ο ευ δο κη σας ουκ εκ Σα μα α ρει ει ει ας κ αλλ

 εκ Μα ρι ας Σαρ κω θη η η ναι Χρι στε ε ε

 ο θε ε ος η η τη φι λαν θρω πι ι α α Σου πα

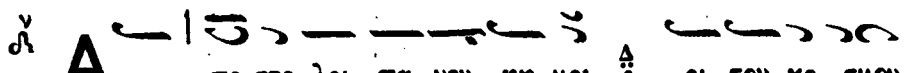

 ρα α σχου μοι τη ην ι ι ι α α α α σιν Δ

 ε πι χε ε ω ω ων επ ε ε με το με ε ε γα Σου

 ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Ὁ ἀριστερός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου «Φωνὴ πρὸς Κύριον ἐπέκραξα . . .».

Ὁ δεξιὸς τὸ «Εἰ τις ἀρετὴ . . .» (ἰδὲ ἐν τῷ Παραρτήματι) μετὰ τοῦ στίχου «Ἐκ-
χεῖθ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου . . .» εἶτα τὰ 2 Προσόμοια πρὸς τὸ «Κύριε, εἰ καὶ
κριτηρίῳ παύσεως . . .» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν καὶ ὁ ἀριστερός τὸ παρὸν μετὰ
τοῦ στίχου «Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ . . .»

 Α πο στο λοι πα νευ φη μοι Δ οι του κο σμου

 πρε σβευ ται Δ α σθε νουν των ι α τροι οι της υ γει ας φυ

λα κες δὴ ἀμ φο τε ρω θεν η μας συν τη ρη σα τε λ της
 νη στει ει ας τον χρο νον δι ιπ πευ ον τας δὴ εν αλ λη η
 λους εν θε ως ει ρη νευ ον τας λ τον νουν α νε νο χλη τον
 των πα θω ων φυ λατ τον τας δὴ ι να Α σω μεν Χρι στω
 ως νι κη τη εξ α να σταν τι υ μνον α α παν τες

Εἶτα ψάλλομεν ἅπαντα τάδε· Ἀλφάβητον προσόμοια πρὸς τὸ «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλειφαι» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριψῶδιῳ σειρᾷ. Καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγησάμενων.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

Α΄. ΜΕΤΑ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

Ἐν ταῖς πόλσεσι, συντομίας χάριν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγ. Κανόνος ψάλλεται ἐν Μικρῷ Ἀποδείπνῳ, οὗ τὴν Ἀκολουθίαν ζῆται εἰς τὸ Ὁρολόγιον. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν Μέγαν Κανόνα (1) μετὰ στίχου «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» παραλείποντες πάντα τα ἐν τῷ μεταξύ Τριψῶδια καὶ Καθίσματα. ἅτινα ψαλλήσονται ἐν τῷ Ὁρθρῳ τὴν πρωτὴν τῆς Πέμπτης. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ζ΄ Ὀδῆς τοῦ Μεγ. Κανόνος ψάλλομεν ἀργῶς τὸ Κοντάκιον «Ψυχὴ μου φυχὴ μου» (σελ. 126). Εἶτα ψάλλομεν τὰς ὑπολοιπous φθᾶς τοῦ Μ. Κανόνος καὶ εἰς τὸ τέλος τὸν Εἰρμόν τῆς θ΄ φθῆς «Ἀσπύρου συλλήψεως...» (σελ. 70). Μεθ' οὗ ἀναγινώσκομεν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἧτοι Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον «Ψυχὴ μου φυχὴ μου» (χῦμα), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Ἄσπιτε Ἀμόλυντε» κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Β΄ Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΟΡΘΡΟΥ

Εὐλόγησαντος τοῦ Ἱερέως, Βασιλεῦ οὐράνιε, Τρισάγιον (2), Κύριε ἐλέησον ἡβ' Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τὸ «Ἐπακούσαι Σου Κύριος» τὸ Τρισάγιον, τὸ Σῶσον Κύριε τὸν λαόν Σου κτλ. ὁ Ἐξάψαλμος καὶ τὰ Εἰρηνικά. Μεθ' οὗ ψάλλομεν τὸ «Ἄλλη-

(1). Τοὺς Εἰρμούς τοῦ Μεγ. Κανόνος ἴδε ἐν σελ. 124.

(2). Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Τρισαγίου καὶ εἶτα τοῦ ψαλμοῦ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» γίνεται ἑμμελῶς ὡς Ἀποστολικὸν Ἀνάγνωσμα, ἵνα προφθάσῃ ὁ Ἱερεὺς τὴν θυμιάσην.

λούα, 'Αλληλούα, 'Αλληλούα» τετράκις ἐναλλάξ παρ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν, μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νεκτὸς ἠρθρίζει τὸ πνεῦμά μου . . .» (ζήτησι εἰς τὸ Ὁρολόγιον) εἰς τὸν ἦχον τῆς Ἑβδομάδος, καὶ εἶτα τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἦχου (ζήτησι εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριφιδίου). Εἰς τὸ τέλος τοῦ α' Τριαδικοῦ μετὰ τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν λέγομεν «Προσεβίαις τῶν Ἀποστόλων καὶ σῶσόν με»· εἰς τὸ τέλος τοῦ β' «Προσεβίαις τοῦ Ἰσράρχου καὶ σῶσόν με» καὶ τοῦ γ' «Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». Μετὰ τὴν Αἴτησιν ψάλλομεν τὰ Ἀποστολικά Καθίσματα τοῦ ἦχου τῆς Ἑβδομάδος (ζήτησι ἐν τέλει τοῦ Τριφιδίου τῇ Πέμπτῃ Πρωί). Ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Μεγ. Κανόνος μετὰ στίχου εἰς ἕκαστον Τροπάριον (πλὴν τοῦ Εἰρμού) «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με». Εἰς τὸ τέλος τῆς γ' φθῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς «Στερῶσον, Κύριε» ἢ Αἴτησις, τὰ Καθίσματα κτλ. κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριφδίῳ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τῆς ς' φθῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς «Ἐβόησα ἐν δόξῃ καρδία μου», ἢ Αἴτησις, καὶ ψάλλεται ἀργῶς τὸ Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» (σελ. 126). Ἀναγινώσκειται ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριφιδίου· καὶ ἀρχεται ὁ β' χορὸς τῶν Μακαρισμῶν «Ἀρσῆν τοῦ Παραδείσου, Χριστῆ, πολίτην . . .» καὶ συνεχίζομεν τὸν Μέγαν Κανόνα μετὰ τῶν Τριφιδίων. Εἰς τὸ τέλος τῆς η' φθῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς μετὰ τοῦ «Δινοῦμεν, εὐλογοῦμεν . . .». Ἡ Αἴτησις. «Τὴν Θεοτόκον» καὶ ψάλλονται τὰ Τριφύδια καὶ ἡ θ' φθῆ τοῦ Μ. Κανόνος, εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς «Ἀσπέρου συλλήψεως» (σελ. 70), ἢ Αἴτησις καὶ τὸ Φωταγωγικὸν τρις (χῦμα) λέγοντες εἰς τὸ α' Προσεβίαις τῶν Ἀποστόλων, εἰς τὸ β' Προσεβίαις τοῦ Ἰσράρχου καὶ εἰς τὸ γ' Προσεβίαις τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», Πληρῶσωμεν τὴν Ἑωθινήν καὶ ψάλλομεν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶνων ὡς ἑξῆς:

Ἰδιόμελον Ἦχος λ̣ ϰ̣ Ϭ̣ Ϭ̣

Ταις λη στρι και αις ε ε φο ο ο δοις κ̣ πε ρι

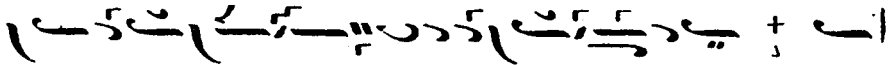
πε σου ου ου σα ψυ υ υ χη η η μου ϰ̣

δει νω ω ως τε τραυ μα α τι ι σαι εξ̣ οι και

ει ων πται σμα α α των κ̣ πα ρα δο θει ει ει ει

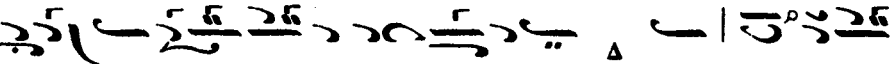
σα α ϰ̣ α νο η η η η ται οις ε ε ε χθροις ϰ̣

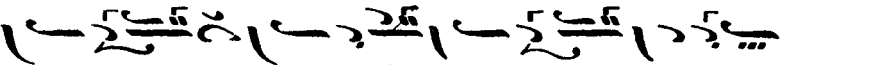
Αλλ ως ε χου ου σα και αι αι ρον ϰ̣ εν κα τα νυ

 υ υ ξει βο ο ο ο ο η η η σον ἦ Ελ

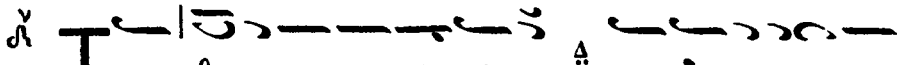

 πικς α πηλ πι ι σμε ε ε νων ς Ζω η α α πε γνω σμε

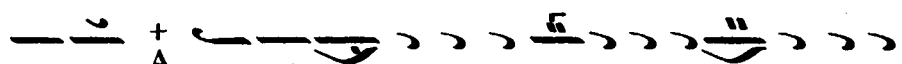

 ε ε νων Σω τη ηρ α α να α α α α α α

 στη α α α να α στη η η σον ἦ και σω ω ω

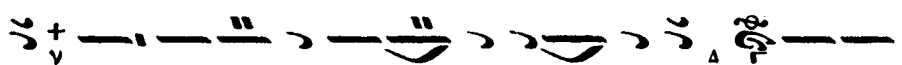

 ω ω ω ω σο ο ο ο ο ο ο ο ο ον με

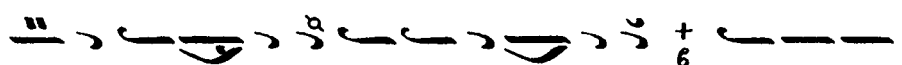
Ὁ ἀριστερός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου «Ἐνεπλήροθην τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους Σου».

 Εἶτα ὁ δεξιὸς τὸ ἕξῃ; Μαρτυρικὸν μετὰ τοῦ στίχου «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου»

 (τοὺς στίχους πλήρεις εὐρίσκεις ἐν τῷ Ὡρολογίῳ μετὰ τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει...»

 ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Ὁρθρου).

 ἦ Τον θωρα κα της πι στε ως ἦ εν δυ σα με νοι

 κα λως ἦ και τω τυ πω του Σταυρου ου κα θο πλι σαν τες ε

 αυ τους ἦ στρα τι ω ται ευ σθε νει ει εις α α νε δει χθη

 τε λι τοις τυ ραν νοις αν θρει ως αν τε στη τε ἦ και δι α

 βο λου την πλα α νην κα τη θα φι σα τε λ νι κη ται

 γε νο με νοι ἦ των στε φα νων η η ξι ω θη τε λι

πρε σβευ σα α τε α ει υ περ η μων Δ̣ εις το σω θη ναι

τας ψυ χα ας η η μων Δόξα
Και νῦν Ὡ

Δ̣ ε χου ου τας φω νας των οι κε τω ω ων Σου Δ̣

Πα να γνε Παρ θε νε θε ο το κε Δ̣ Και πρε σβευ ε

α πα αυ στως Δ̣ πλημ με λη μα των λυ υ υ σιν Δ̣ και

ει ρη νην δω ρη θη η ναι η χ μι ι ι ν

Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι — Τρισάγιον — Κύριε ἐλέησον ἱβ' — Ἐπουράνιε Βασιλεῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΉ

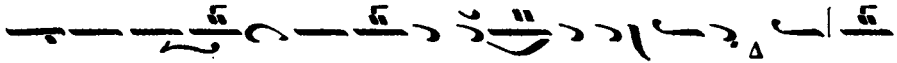
Ἐάν ὁ Μ. Κανὼν ἐψάλῃ ἐν Μ. Ἀποδείψῳ, ἢ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Ὁρθροῦ τῆ Πέμπτῃ πρῶτῃ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν § 46 τοῦ Τυπικοῦ Διάταξιν· ἐάν δὲ ἐψάλῃ μετὰ Ὁρθροῦ, τὸ πρῶτῃ τῆς Πέμπτης μετὰ τὸ ψαλτήριον ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ τακτικῶς (οὐχὶ Λιταὶ) καὶ ἐπακολουθεῖ

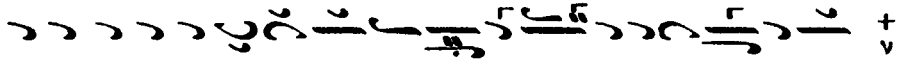
Ὁ Ἑσπερινός. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν φυχήν μου...» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

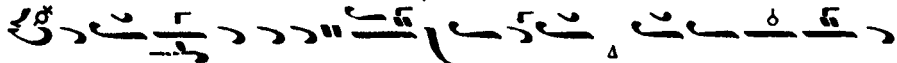
Α̣ υ τε ξου σι ως ε ξε δυ υ υ (δισημος) ἦχος λ̣ Ὡ ἦχ

θην λ̣ τη πρω τη μου πα ρα α θα α α σει λ̣ των α ρε τω

ων την ευ πρε ε ε ε ε ε πει ει ει αν Δ̣ ημ

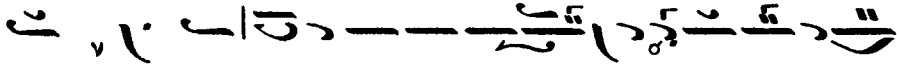

 φι ε σα α μην δε τα αυτην α α αυ θι ις δι τη προ

 ος με συγ κα τα θα σει Σου Δο ο ο γε ε θε ε ε ου δι

 Ου πα ρει ει ει ει δες γα α αρ με τον εν δει νοι οις

 πα θη μα α σι κα τα στι χθε ε ε ε εν τα κ και λη στρι

 κω ω ως ο δο πα τη θε ε ε ε ε ε ε εν

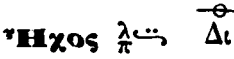

 τα δι αλ λα τη παν αλ κει ει Σου δυ να α στει

 ει ει α α δι πε ρι ποι η σα α με ε νο ο ος με ε ρ

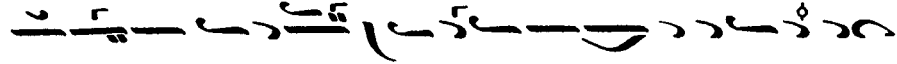

 αν τι λη ψε ε ως η η ξι ι ι ω ω ω σα α ας

 πο ο ο λυ ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε (Δις)

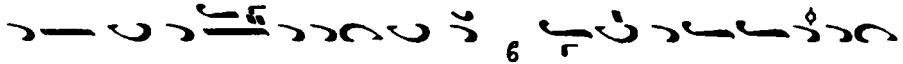
Το «Μάρτυρες Κυρίου» (σελ. 169), τὰ 2 Προσόμοια πρὸς τὸ «Πανεύφημοι μάρτυρες»
 καὶ τὸ ἐξῆς.

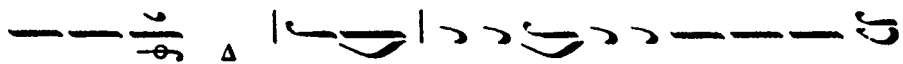

 Ἦμος Δι

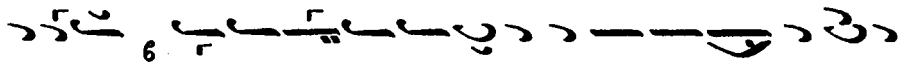

 Τον Ζω ο ποι ον προσ κυ νουν τες Σου Σταυ ρον της α

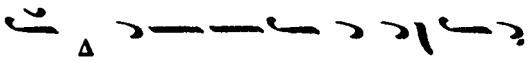

 φρα α στου προς η μα α ας Σου α με τρου α γα θο τη

 τος Χρι στε και εν αυ τω φω τι σθεν τες τας ψυ χας

 α νυ μνου μεν Σε ε α παυστως αι του με νοι εκ θυ μως

 εν χα ρα τε λε σαι το στα α δι ον της νη στει

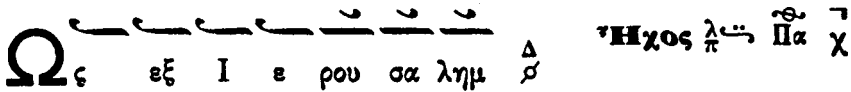

 ει ει ας και φθα α σαι τα πα θη Σου προς κυ νη σαι Κυ ρι

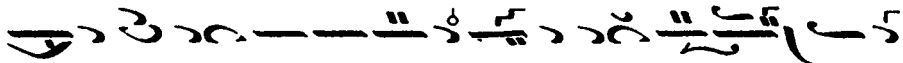

 ε δι ων ε σω σας η μα ας

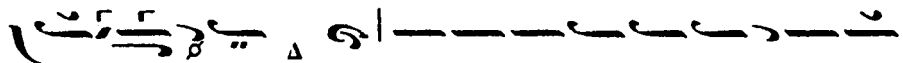
Και εκ του Μηναιου 4 μετα του Δοξαστικου Σταυροθεοτοκιου. Εισοδος, κτλ. της Προηγιασμενης (σελ. 118).

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩ΄Ι

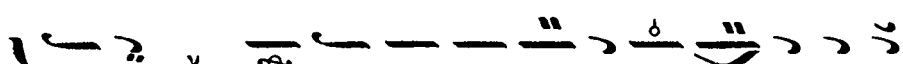
'Εν τῷ 'Εσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου <'Εὰν ἀνομιᾶς παρατηρήσης, Κύριε . . . > ψάλλομεν τὸ παρὸν 'Ιδιόμειλον

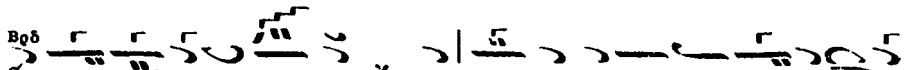

 Ω εξ Ι ε ρου σα λημ

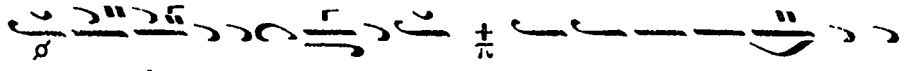

 Σου των θει ων εν το λων ε ε εξ ερ χο ο ο ο

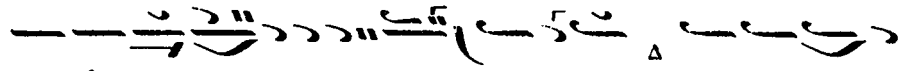

 με ε ε νος και προς τα Πα θη της Ι ε ρι χω

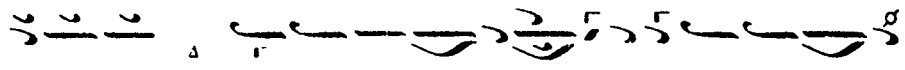

 κα α α ταν τη σας τη δο ο ξη της α τι μι ι ι

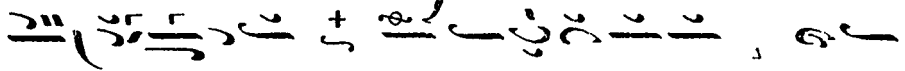

 α ας δι των βι ο τι κων με λη μα των κα τα

 συ υ υ υ ρει ει εις χ λη σται αις πε ρι ε ε πε ε

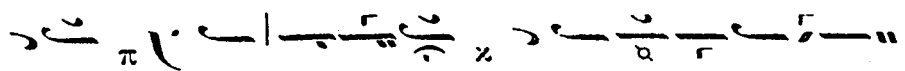

 σον των λο ο γι ι ι σμων τον της κα τα χα ριν υι

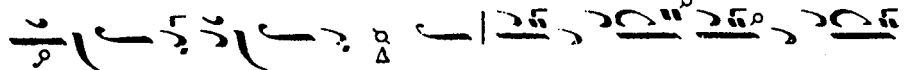

 ο θε σι α α ας χι τω ω ω να ρ υπ αυ τω ων

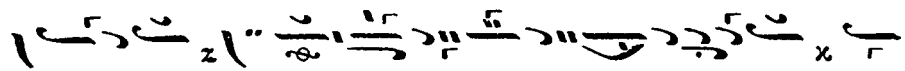

 εκ δυ θεις ρ και ταις πλη γαις ως α α α α πνους κα τα α

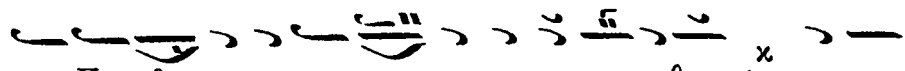

 α κει ει ει μαι Δ Ι ε ρευς δε πα ρων ρ και το

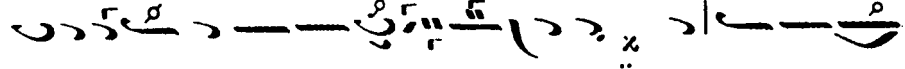

 πτω ω ω μα κα τι ι δω ω ω ν ου ου προσ ε ε

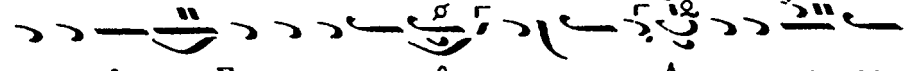

 ε σχε π Δευ ι ι της και αυ το ο ο ος βδε ε

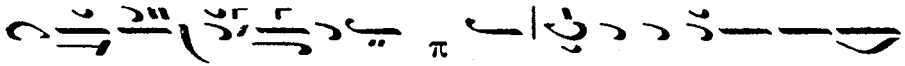

 λυ ξα α με νο ος αν τι ι πα ρη ηλ θε

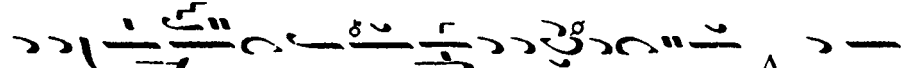

 ε ε μοι Συ υ υ υ δε Κυ υ ρι ι ε ο

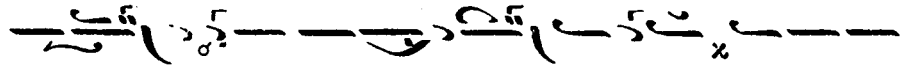

 εκ Παρ θε ε νου α φρα στω ως σαρ κω ω θεις χ τη εκ

 χυ υ υ σει του σω τη ρι ι ι ου ου χ και ε κου σι

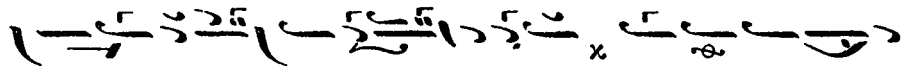

 ως εκ πλευ ρας Σου ου εκ χυ θε εν το ος Αι μα α το ος

 και υ υ δα α α τος ως ε λαι αι ον ε πι στα

 α α α α ξας Χρι στε ε ε ε ο Θε ε ος ρ τας ου

 λα α α ας των τραυ μα α τω ω νων μου τη μο τω

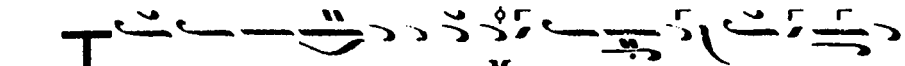

 ω ω ω σει πε ρι ι ι ι σφι ι ι ι γ ξον και προς ου

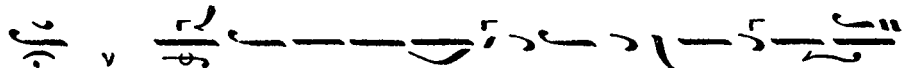

 ρα α α α α α νι ι ον σι συγ κα τα ρι ι

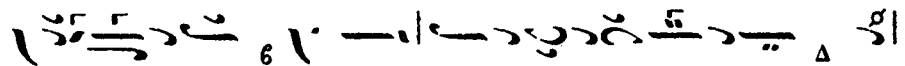

 θμη η η σον χω ω ω ρο ον ως Ε ε ευ σπλα α αγ χνος

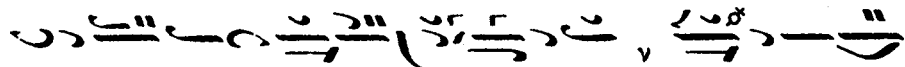
'Ο άριστερός τό αυτό μετά του στίχου «Ένεκεν του όνόματός Σου . . .». Είτα ό δεξιός τό «Οί Μάρτυρές Σου, Κύριε, ούκ ήρνήσαντό Σε . . .» μετά του στίχου «Από φυλακής πρώτες μέχρι νυκτός . . .» (ιδέ Παράρτημα). Είτα ψάλλομεν τά 3 προσόμοια τής Θεοτόκου «Βουλήν προαιώνιον . . .».

Δόξα. Ήχος Δι (La) χ (Δίσημος) (1)

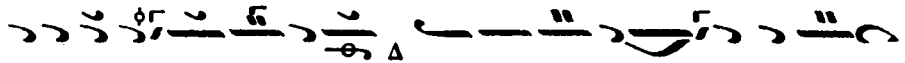

 Το απ αι ω ω νος Μυ στη η η ρι ι ι ι

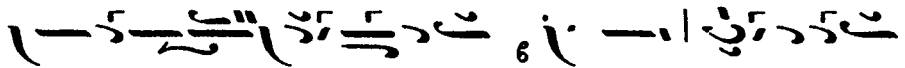

 ον Α να κα λυ υ υ υ πτε ται ση η η η

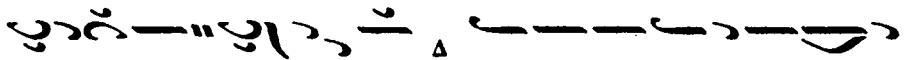

 με ε ε ρον και ο Υι ος του Θε ε ου

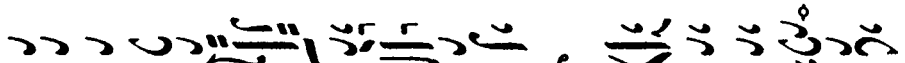

 ος αν θρω ω που γι ι νε ε ε ται ι να του χει

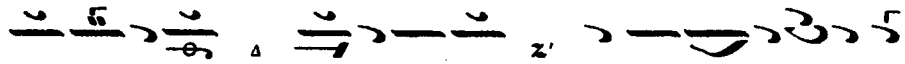
(1). Τό αυτό Δοξαστικόν διά τήν Έορτήν του Εύαγγελισμού ζήτει εις τό Παράρτημα.

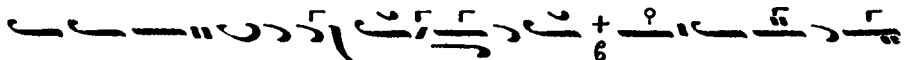

 ρο ο νος με τα λα α θων με τα δω μοι οι οι του βε ελ

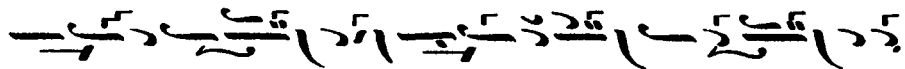

 τι ι ι ι ο ο ο νος ε ψε ε ευ σθη

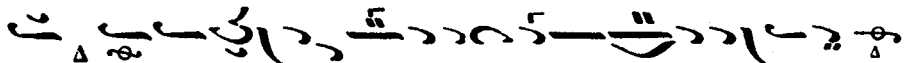

 πα λαι Α α θα α α α μ και θε ος ε πι θυ μη η

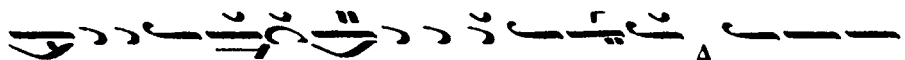

 η η σας ου γε ε γο ο ο νεν αν θρω πος γι νε

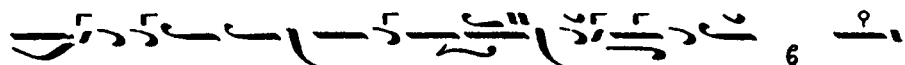

 ται θε ε ος ι να θε ον τον Α θα α α α α μ

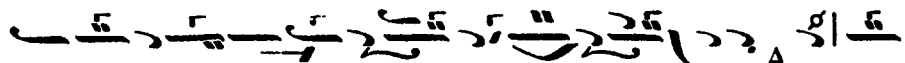

 α περ γα α α α α ση η η ται Ευ φραι νε ε ε

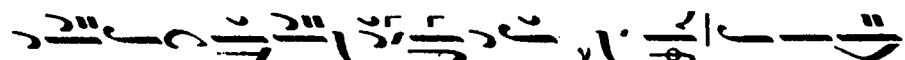

 ε ε ε σθω ω η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι

 σις ρ χο ρευ ε τω ω ω η η η φυ υ υ σι ις

 ο ο τι Αρ χα γγε λο ο ος Παρ θε ε νω με τα δε

 ε ε ε ε ους πα ρι ι ι ι στα α α ται και

 το χαι αι αι αι αι ρε ε κο μι ι ι ζει ρ της λυ

 υ πη ης αν τι ι θε ε ε τον Ο δι α σπλαγ

χνα ε ε λε ε ε ους εν αν θρω πη η σας θε ος η μω ω ω

ων δο ο ο ξα α α Σοι οι οι οι

Είσοδος κελ. τῆς Προηγιασμένης κατὰ τὴν ἐν σελ. 112—113 διατύπωσιν.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ἣν ζῆτει εἰς τὸ Παράρτημα.

ΤΗ Ε΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

(Ἐν ἧ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.)

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας: Εἰς τὸ «Κόριε, ἐκέκραξα» ἱσταῖμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ τῆς Ὁσίας Μαρίας προσόμοια εἰς 4.

Δόξα. Ἦχος ᾠ Πά (Mi) (Δίσσημος) Ἥ

Ἐ ε ε ε θα αυ μα α τουρ γη η σε Χρι ι στε π

του Σταυ ρου ου ου ου Σου η η Δυ υ υ υ υ

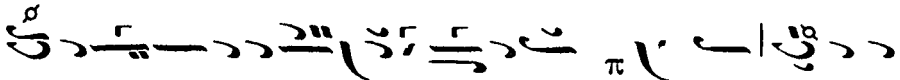
να α α μισ ρ ο τι και η πρω ην πο ο ορ νη ς α

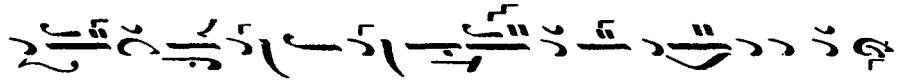
σκη τι κον α γω ω να α η η γω νι ι ι σα α α

α το ρ Ο ο θεν και αι το ο ο α σθε ε ε

νε ε ες ς α πορ ρι φα με ε ε ε νη η λ γεν

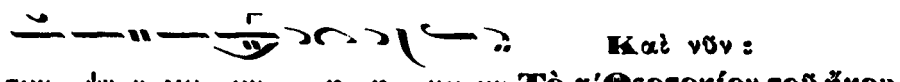
ναι αι αι αι αι αι αι ως αν τε ε ε στη η λ κα

 τα α α του δι ι α βο ο ο λου π Δι ο και αι

 το ο βρα θει ει ει ει ει ον τη ης νι ι ι κης κο

 μι σα με ε ε ε ε ε ε ε ε νη ρ πρε ε οβε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ευ ει ει ει ει Δ (B) υ πε ε ερ

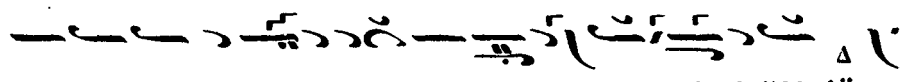

 των ψυ υ χω ων η η μω ων Το α' Θεοτοκίον του Ήχου

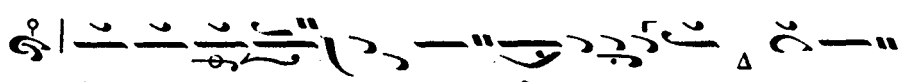
'Εν τοῖς Ἀποστίχοις. Τά Ἀναστάσιμα του Ἁχου.

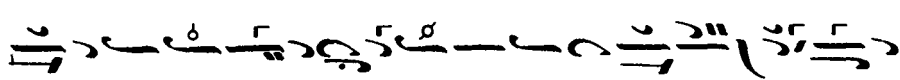
Δόξα. Ἦχος Δι (La) (Δίσημος) χ

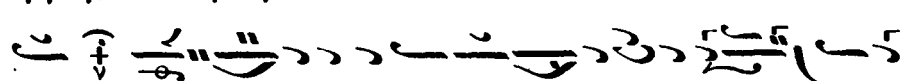

 Τα της ψυ χη ης θη η ρευ μα α τα και τα

 πα α θη η της σα αρ κο ο ο ος τω ω ξι ι ι ι φει

 της εγ κρα τει ει ει ασ ε ε ε τε ε ε ε μες

 τα της εν νοι οι ασ ε εγ κλη η μα α τα τη σι ι

 γη της α σκη η σε ε ω ω ως α πε ε πνι ι ι

 ξας και αι ρει θροις των θα κρυ υ υ ω ω ω ω ω ων

σου ρ την ε ε ρη η μο ο ον α πα α σαν κα

τη η η η η η η η ηρ δε ε ε ευ σας

και ε βλα α α α α στη σας η η μι ιν ηη

της με τα νοι οι οι οι οι α ας κα α αρ

που ου ους δι ι ο Σου την μνη η η μην Ο οι ι ι

α ε ο ορ τα α α ζο ο ο μεν

Ἀπολυτίκια: 1.—Τὸ Ἀναστάσιμον. 2.—Δόξα: Τὸ τῆς Ὁσίας

Ἦχος λ ρ δ

Ε ν Σοι Μη τερ α κρι θως δι ε σω θη το κα ατ

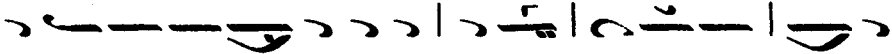
ει κο να λ λα θου σα γαρ τον Σταυ ρον q η κο λου

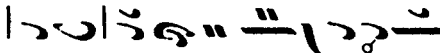
θη σας τω Χρι στω q και πρατ του σα ε δι δα σκες υ περ ο

ραν μεν σαρ κος q πα ρε ερ χε ται γαρ λ ε πι με λει

σθαι δε ψυ χης πραγμα τος α θα α να α α του λ δι ο

Kai nyn: Ὡ θαύματος καινοῦ!

 και με τα Α γγε λων ουν α γα αλ λε ται Ο σι α

 Μα ρι α το ο πνευ μα α Σου

Και νυν :
 'Ο δι' ημάς γεννηθείς
 εκ Παρθένου...

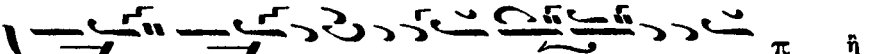
'Εν τῷ Ὄρθρω: Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτικά ὡς ἀνωτέρω. Τὰ Ἀναστάσιμα καθίσματα τοῦ ἤχου, τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοί. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακὰς (σελ. 18 — 20). «Τὴν Τιμιωτέραν». Ἐξαποστοιλάρια: Τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριφδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς: Ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς Ὁσίας 4 (τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ) μετὰ τῶν στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα «Ἐπομένον ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι» καὶ «Ἔστησεν ἐπὶ πέτρας τοὺς πόδας μου».

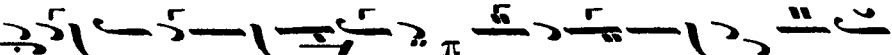
Δόξα. Ἦχος ᾠ Πά (Fa) (Δίσημος) ᾠ

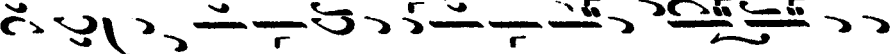

 Ο υ ουκ ε ε ε ε ε στιν π η Βα σι ι

 λει ει ει ει α α α του ου θε ε ε ου ᾠ βρω ω ω

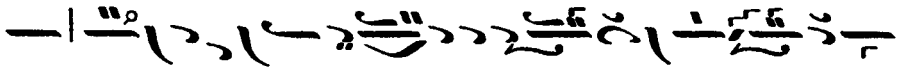

 ω ω ω ω σι ι ις και πο ο ο ο σις η οὕτω :

 Ο υ ουκ ε ε ε ε ε στιν π η Βα σι λει ει α

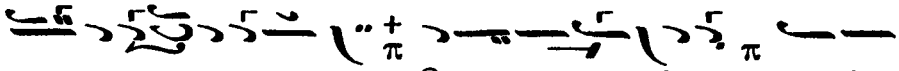

 του θε ε ε ου ου ου η βρω ω ω ω σι ι ι ι

 ις και αι αι πο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 σις η αλ λα δι και ο ου υ υ υ υ υ νη η η η η

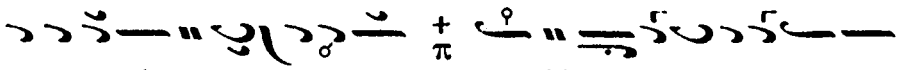
και α σκη σι ις συν α α γι ι α σμω ω ω ω

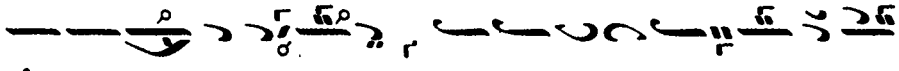
γω ω ω ω ω ω ω q O ο ο ο ο θε εν q ου δε

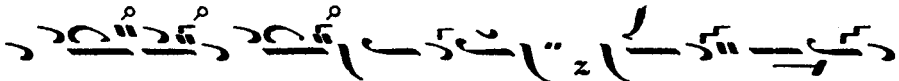
πλου ου σι οι ηη ει σε λε ε ε ε ευ σο ον ται αι

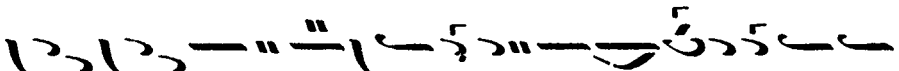
αι αι εν Α αυ τη η η η α αλλ ο ο ο ο ο σοι τους

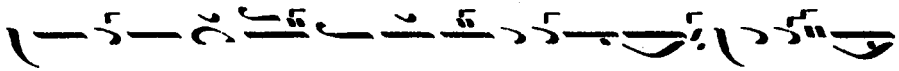
θη σαυ ρου ους αυ τω ων ηη εν χερ σι πε νη η η των α

α πο τι ι θε ε εν ται τα α α α αυ

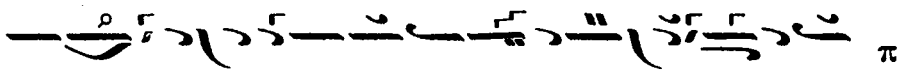
τα και Δα α βιδ ο ο Προ φη η η η η της δι

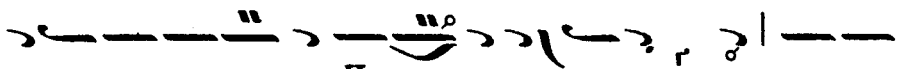
δα α α σκει λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

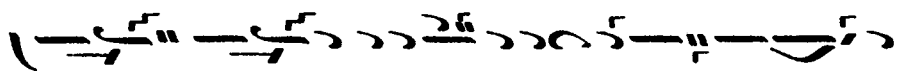
γω ω ω ων q Δι και ο ος α νη ηρ ηη ο ε λε

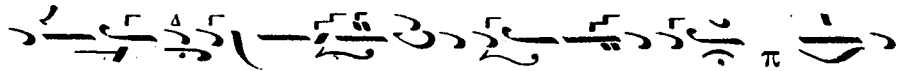
ω ω ων ο ο ο λην τη η ην η με ε ε ραν q

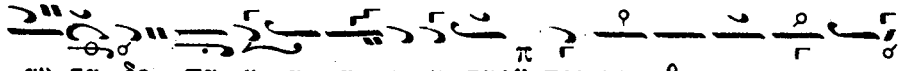

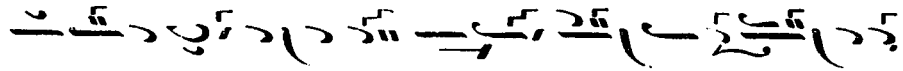
ο κα τα τρυ φων του Κυ ρι ι ι ου ου ηη και τω φω

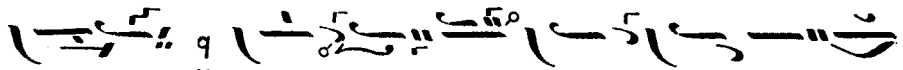

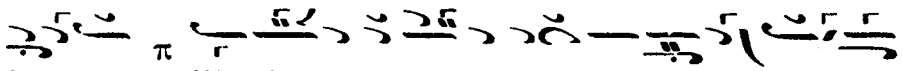
τι ι ι ι ι ι πε ε ρι ι πα α α α τω ω ων

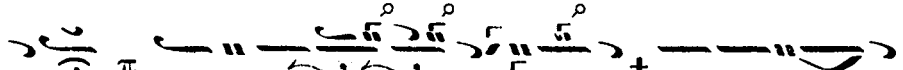

 ος ου ου μη η προ ο σκο ο ο ο ο ο φη η τα α

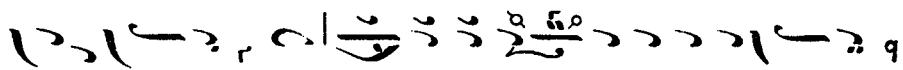

 αυ τα δε πα α α α αν τα π προςνου θε σι ι ι ι

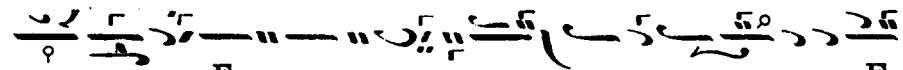

 αν η η μω ων γε ε ε ε ε ε ε ε γρα

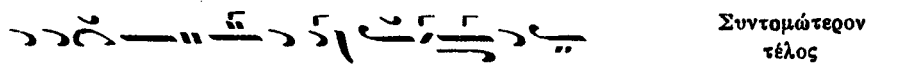

 πται αι χ ο ο ο ο ο ο ο πως νη η στευ

 ο ον τες π η χρη στο ο τη τα α ποι η η η σω ω

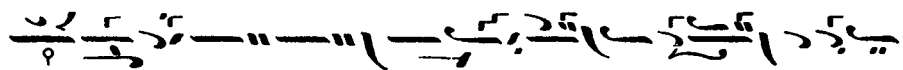

 ω μεν η και αι δω ω ω ω ω η Η μι εν Κυ υ

 ρι ι ο ος η η αν τι των ε πι ι γει ει ει ει ω ων Δ

 τα α α Ε ε που ου ρα α α α α νι ι τα α Ε

 ε που ρα α α α α νι ι ι ι α

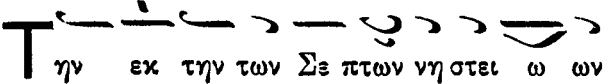
Συντομώτερον
τέλος

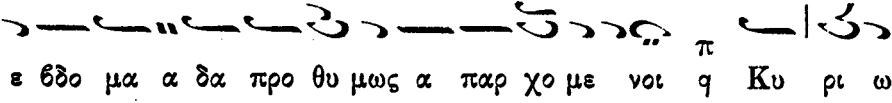

 τα α α Ε ε που ου ρα α α α α νι ι α

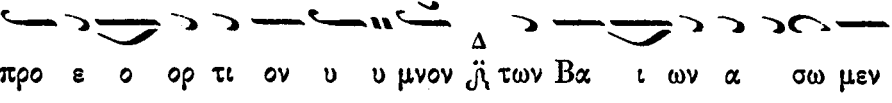
Και νῦν : Ὑπερευλογημένη.—Δοξολογία.—Κοντάκιον : «Τῆ Ὑπερμάχῳ». Ἄν δὲ ἀπεδόθη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου.

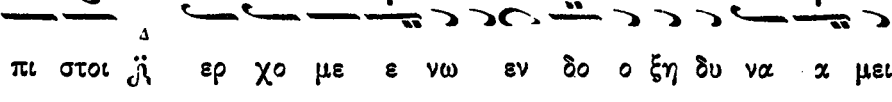
ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

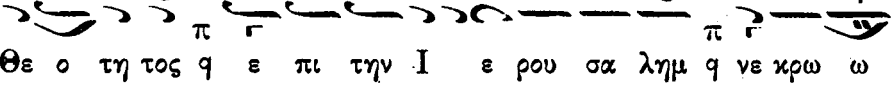
Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ : Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἰστώμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν τὰ 4 Κατανυκτικὰ τοῦ Ἦχου τῆς Ἑβδομάδος (ζήτει ἐν τῷ Παραρτήματι) τὰ 2 Προσόμοια τοῦ Τριφιδίου πρὸς τὸ «Πανεύφημοι Μάρτυρες» καὶ τὸ παρὸν μετὰ τοῦ στίχου «Ἀπὸ φυλακῆς πρώτας μέχρι νυκτός . . .»

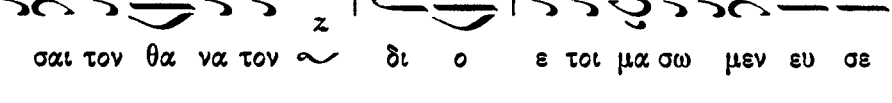

 Τ ην εκ την των Σεπτων νηστει ω νων ^π ⁹ **Ἦχος α'**

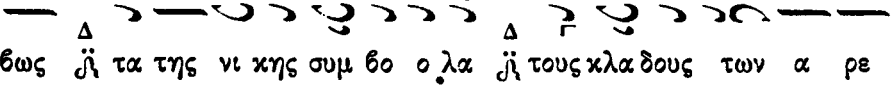

 ε βδο μα α δα προ θυ μως α παρ χο με νοι ^π ⁹ Κυ ρι ω

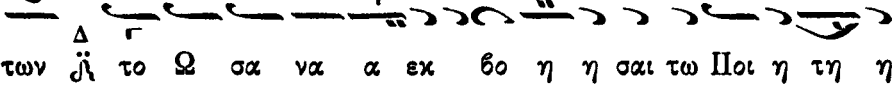

 προ ε ο ορ τι ον υ υ μνον ^Δ ⁹ των Βα ι ων α σω μεν

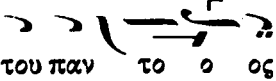

 πι στοι ^Δ ⁹ ερ χο με ε νω εν δο ο ξη δυ να α μει

 θε ο τη τος ^π ⁹ ε πι την Ι ε ρου σα λημ ^π ⁹ νε κρω ω

 σαι τον θα να τον ^z ⁹ δι ο ε τοι μα σω μεν ευ σε

 βως ^Δ ⁹ τα της νι κης συμ βο ο λα ^Δ ⁹ τους κλα δους των α ρε

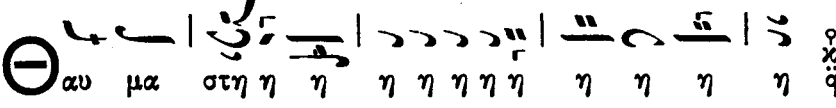

 των ^Δ ⁹ το Ω σα να α εκ βο η η σαι τω Ποι η τη η

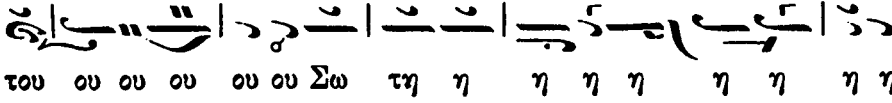

 του παν το ο ος

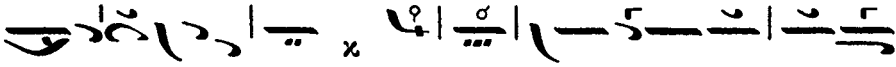
Καί εκ του Μηναίου 3 προσόμοια. Δόξα—Καί νυν Θεοτοκίον. Είσοδος. Φῶς Ἰλαρόν και τὸ Μ. Προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν» (σελ. 164).

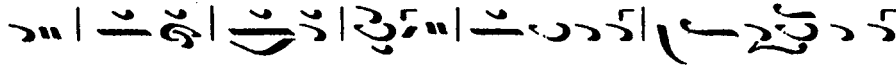
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα: Τὸ παρὸν Ἰδιόμελον παρὰ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

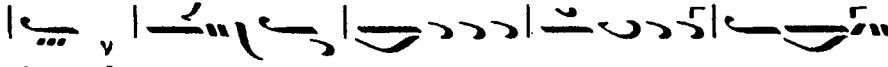
Ἦχος ⁹ ⁹ **Κε (La)** (Τετράσημος) ⁷ **χ**

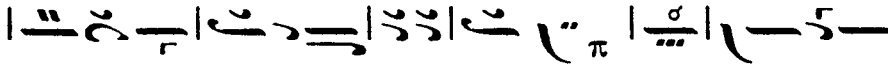

 αυ μα στη η η η η η η η η η η ⁹ ⁹

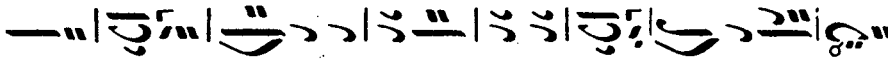

 του ου ου ου ου ου Σω τη η η η η η η η η

 η ρο ο ο ος η δι η η η η μα α

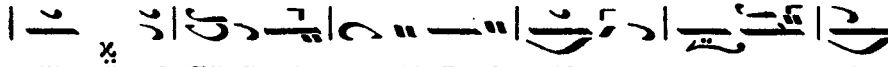

 α α ας φι λα α α α α α α α α α αν

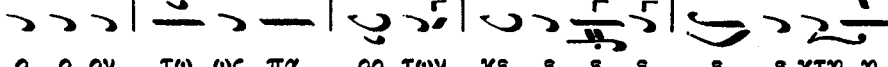

 θρω δι ω ω ω πο ο ο ο ο ο ο ος γνω ω ω

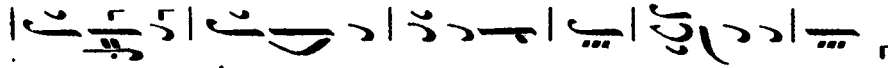

 ω ω ω γω ω ω ω ω μη ρ των με ε ε

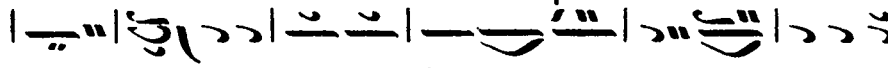

 ε ελ λο ο ο ο ο ον τω ω ω ων γα α α α αρ τη η

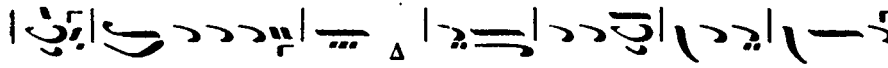

 η η η ην γνω ω ω ω σι ι ι ι ι ι ι ι

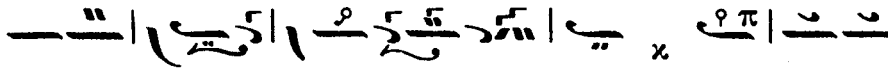

 ιν ρ ως πα α α ω ως πα α ρο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ον τω ως πα ρο των κε ε ε ε ε ε κτη η

 με ε ε κε κε κτη με ε ε νο ο ο ο ος η η

 ο ο ο ο ο ο ο ο κε ε ε ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ος δι του ου ου ου ου Δα α α α

 α α ζα α α α α α α ρου ρ και του πλου

σι ι ου ου ου ου ου το ο ον βι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ον ῥ ε στη η η η η

λι ι ι ι ι ι ι τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ῥ

τω ω ω ω ω ων ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε κα α α α τε

ε ε ε ε ε ε ρω ων ῥ το τε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε λο ο ο ο ο ο ο ο ος ε ε

ε ε ε ε ε ε νο ο ο πτρι ι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε νοι ῥ του

με ε ε ε ε ε εν φυ υ υ υ υ υ υ υ υ γω

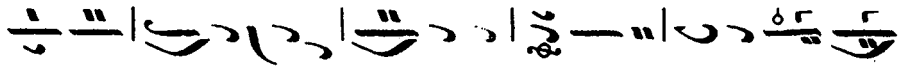
ω ω ω ω γω ω ω ω με εν το α πη νε ε ε ε ε

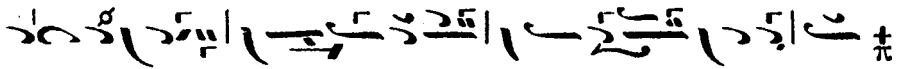
ε ε ε ε ε ε και αι αι αι αι μι ι ι ι ι ι ι

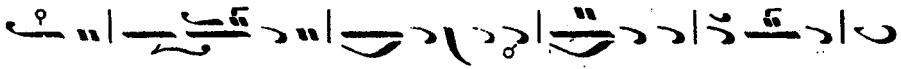
σα α αν θρω ω ω γω ω ω ω πον ῥ του δε ε

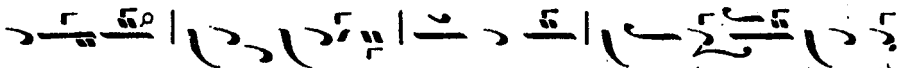

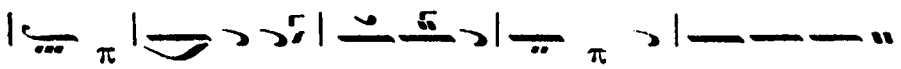

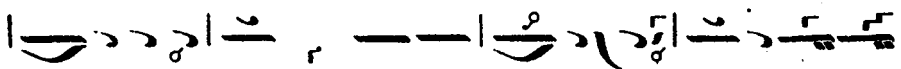

 με εν φυ υ γω μεν το ο α πη η νε ε ε ες

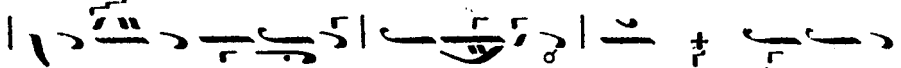

 και αι μι ι σα α α α α α αν θρω πον

 του ου δε ε ζη η λω ω σω μεν το ο καρ τε ε ρε

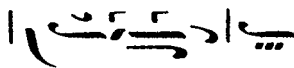

 ε ε ες και μα α κρο και μα κρο ο ο θυ υ

 μον ρ προ ος το συν α αυ τω ρ του Α θρα α αμ

 κο ο ο ολ ποις ηη εν θαλ πο ο με νοι βο ο ο

 α α α α α α ηα α α α αν ηη Δι και ο

 κρι ι ι τα α Δ Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο

 ξα α α α Σοι

Ὁ ἀριστερός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου
 «Πρὸς Σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου...»

Εἶτα ὁ δεξιὸς τὸ Μαρτυρικὸν «Τῆ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων» (ιδεὲ Παράρτημα).—Ὁ ἀριστερός Δόξα καὶ νῦν «Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων» (Προσόμοιον). Τρισάγιον, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. ὡς ἐν ταῖς παρελθούσαις Κυριακαῖς.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΠΡΩΉ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰ ἔστιν Ἑορταζόμενος Ἅγιος καὶ τελεῖται Προηγιασμένη. εἰς τὸ «Κύριε, ἐπέκρξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς...» ψάλλομεν δις

τὸ παρὸν Ἰδιόμελον Ἦχος Δ̣ Πά (Re) (Δίσημος) χ

π
 9 Τ ης φυ χο βλα βους πλε ο νε ξι α ας ε λευ θε ε
 ε ρω ω σον Σω ω πηρ Δ και με τα Δα ζα ρου του πε
 νη η τος εν τοις κο ολ ποις Α θρα α αμ Δ α ρι ι ι
 θμη σο ον η η η μας 9 Συ γαρ εν ε λε ει πλου ου
 ου ου σι ο ος ων Δ ε κου σι ως δι η η μα ας ε
 πτω ω ω χε ε ε ευ σας 9 και εκ φθο ρας εις α φθαρ
 σι α αν με ε τε ε πκ α νη η η γα α α γες Δ
 ως συμ πα θης θε ο ο ος και φι ι λα αν θρω ω

πο ος

Ο άριστορός τό αυτό μετά τοῦ
 στίχου «Ἐμέ ὑπομενοθαί...»

Τό Μαρτυρικόν «Ο τῶν Ἁγίων Μαρτύρων δεξιόμενος» (ιδεῖ ἐν Παραρτήματι), τὰ τρία τῆς σειρᾶς τοῦ Ἑσπερινοῦ προσόμοια «Πολλοίς παραπτώμασι...» κτλ. κατά τήν Τυπικήν Διάταξιν σελ. 118—118 ὑποσημείωσις.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑ·Ι·ΩΝ ΠΡΩΤΉ

Εἰς τόν Ἑσπερινόν κατά τήν ἀνωτέρω τάξιν ψάλλομεν τό παρόν Ἰδιόμελον

Π ορ φυ ραν αυ το κρα το ρι ι ας ἦχος 4 Πα χ (δίσσημος)

θε ο τε ευκτον q και βυσ σον κ α φθαρ σι ι ως ηη ε

στο λι ι αμε ε ε νη η ψυ χη η η μου q την ο

κει ει αν α ξι ι ι α αν κα α θυ βρι σας Δ

πλου ου τον και τρυ υ φην ηη ε πι α μαρ τι ι ι α

ποι η σα με ε ε ε ε νη q και κα τε παι ρο

με νη των ο ο μο ο φυ υ λων ηη ως ο τον πτω χον

Δα ζα α ρον πα ρι ι δω ω ων πλου συ σι ι ι ος q

Αλλ ι μα μη συν ε και ει νω κο λα α σθης q πτω χων

σον τω πνευ μα τι ηη και τω δι α σε πτω χε ευ σαν

τι ι ι Κυ ρι ι ω κρα α α ξον q Ο πορ φυ ραν

υ βρε ε ως προ Σταυ ρου ου φο ρε ε ε σας q και

γυ μνος εν Σταυ ρω πα γει ει εις θε ε ε με τη τω της Ση ης

Βασιλειαι εν δυμαατι γη εξαισχυνης

αι αι αι αι ω νι ι ι ου Χριστε ε ε ρυ υσαι αι

αι με

Τὸ Μαρτυρικὸν «Ὁ τῆς καλῆς θμῶν ὁμολογίας» (ἰδὲ Παράρτημα), τὰ 8 τῆς σειρᾶς Ἑσπερία κελ. κατὰ τὴν γνωστὴν διατύπωσιν (σελ 112—118).

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΠΡΩΤΉ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης εἰς τὸ «Κύρια ἐπέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς...» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον ἐν δισημίφ ῥυθμῷ

Πλουσι ι ος εν πα α θε ε σιν Ἰηχος λῆ Πά χ

υ υ πα α α αρ χων φ την α πα τη λην της υ πο

κρι ι σε ε ως πε ρι ι κει ει μαι στο ο λην ῆ ευ

φραι νο με ε νος εν τοις κα κοι οι οις της α α κρα σι ι

ι ας π και την α με ε τρον ασπλαγχνι ι ι αν ε

ε πι ι δει ει ει ει κνυ υ υ μαι φ πα ρο ρω ω

ω ων μου το ον νου ου ουν ῆ προ του πυ λω νος βε βλη με

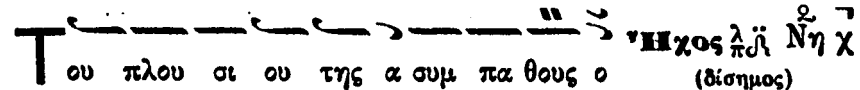
ε ε ε νο ο ον της με ε τα νοι οι οι οι οι οι

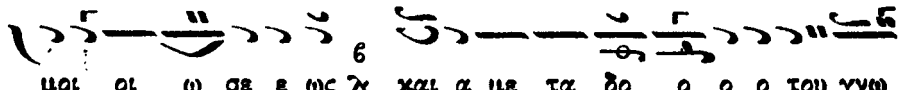

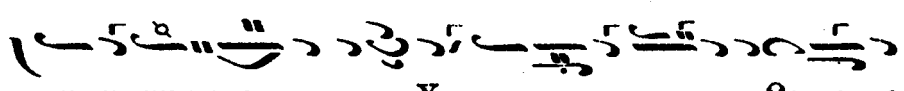

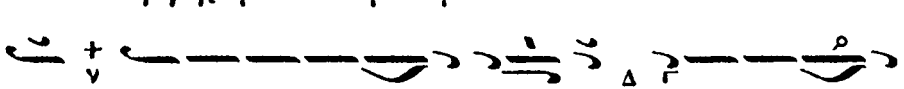
ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΠΡΩΪ

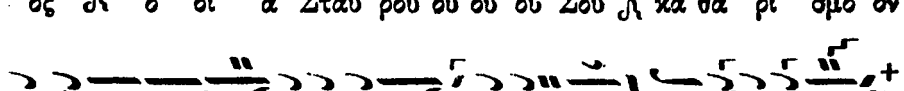
Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰ τελεῖται Προηγιασμένη, εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξέγαγε ἐκ φυλακῆς...» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

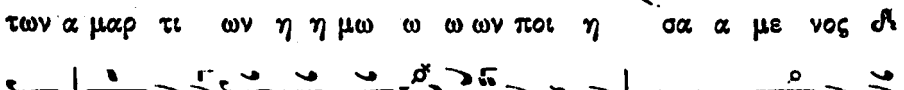

 Τ ου πλου σι ου της α συμ πα θους ο ^{Νηχ} (δίσσημος)

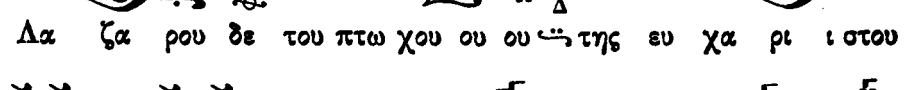

 μοι οι ω σε ε ως λ και α με τα δο ο ο ο του γνω

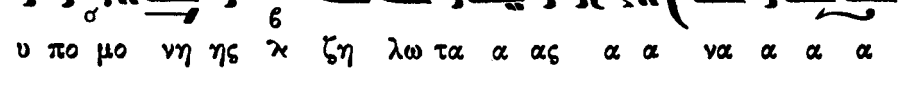

 ω ω μη ης ρυ σαι αι με Χρι στε ε ε ο ο θε ε ε

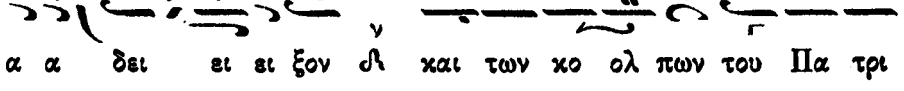

 ος δι ο δι α Σταυ ρου ου ου σου Ἰ κα θα ρι σμο ον

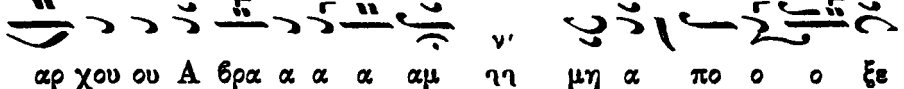

 των α μαρ τι ων η η μω ω ω ων ποι η σα α με νος δι

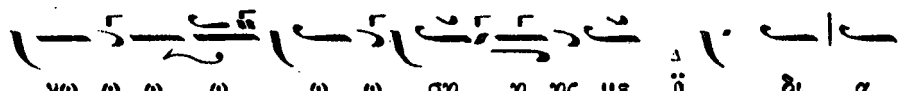

 Δα ζα ρου δε του πτω χου ου ου της ευ χα ρι ιστου

 υ πο μο νη ης λ ζη λω τα α ας α α να α α α

 α α δει ει ει ξον δι και των κο ολ πων του Πα τρι

 αρ χου ου Α θρα α α α αμ γη μη α πο ο ο ξε

 νω ω ω ω ω ση η ης με Ἰ δι α

 το με ε ε γα α α Σου ε ε ε ε ε ε λε ε

(Dis)
ε ος

Τὸ Μαρτυρικὸν (ιδε παραρτήμα) κτλ. κατὰ τὴν διατύπω-
σιν (σελ. 112—118).

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΠΡΩΪ

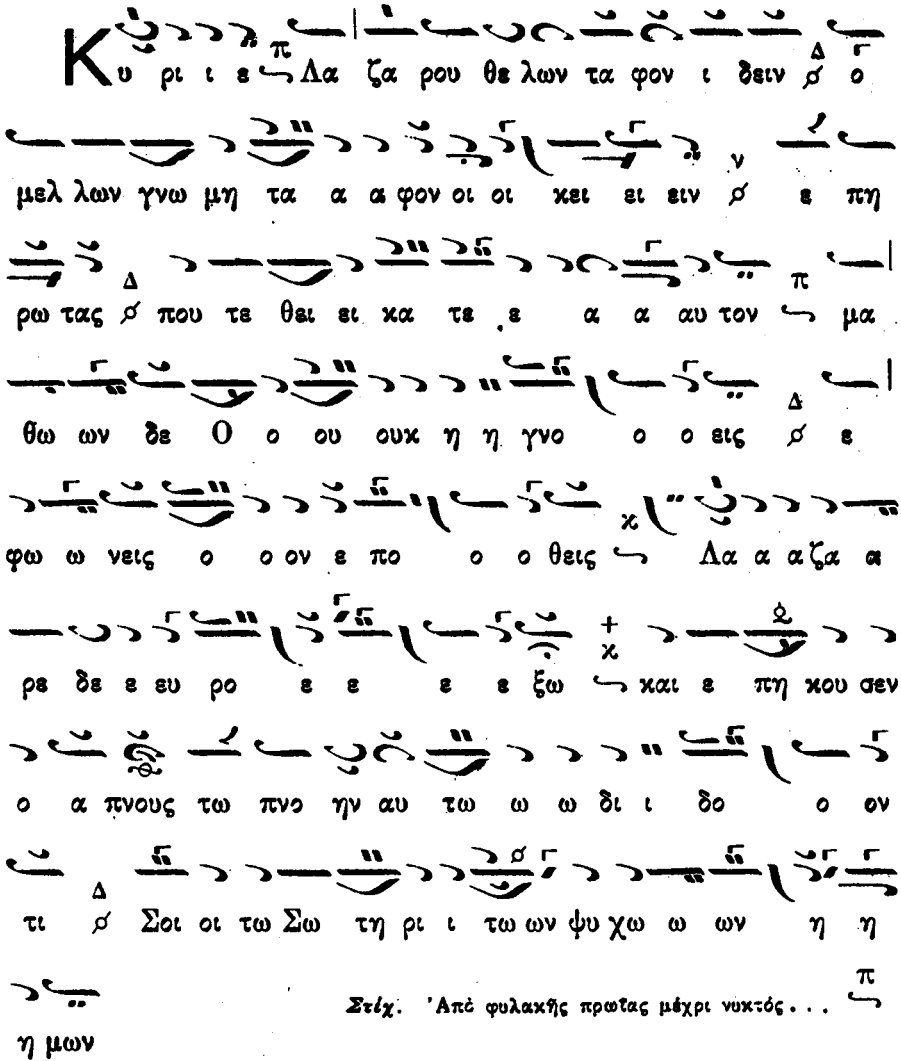
Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Προηγουμένης εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἱστώμεν στίχους 8
καὶ ἀπὸ τοῦ «Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι...» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἴδιόμελον ἐν δι-
σήμῳ ῥυθμῷ

Ἦχος λ̃ ̃̂ ̂̃ Ἰη̃ (Do) ̂̃ ̂̃
 ἦν ψυχωφεεληπληη
 ρωσααντες Τε εσσαρακοοστην ̂̃ ̂̃ και την Α
 γιαν εδομαδα του ου Παθους Σου ̂̃ ̂̃ ̂̃ ̂̃ ̂̃ ̂̃ ̂̃ ̂̃ ̂̃ ̂̃ ̂̃
 δειν φιλααανθρωωωπε ̂̃ ̂̃ του δοξασαι αι
 εν α αυτη τα με εγααλει ει ει α α α Σου ̂̃ ̂̃
 και την α φα τον δι η μας οι οι κο ο νο μι ι αν
 Σου ου ̂̃ ̂̃ ο μο φρο ο ο νως με ε λω ω δου ου
 ουντες ̂̃ ̂̃ ̂̃ Κυ υ υ ρι ι ι ε δο ο ο ξα α α Σοι

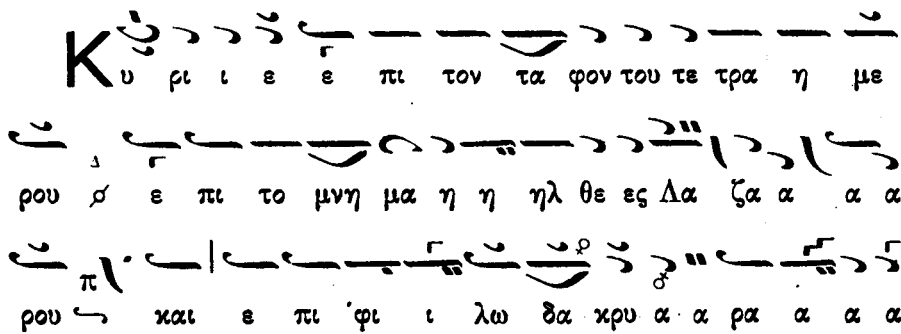
Ὁ ἀριστερὸς τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου «Γενηθήτω τὰ ὠτά Σου προσέχοντα...»,
ὁ δεξιὸς τὸ «Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε...» (ιδε Παραρτήμα), καὶ ἀρχεται ὁ ἀρι-
στερὸς τῶν ἐφεξῆς 8 Ἴδιόμελων τοῦ Ἁγίου Λαζάρου μετὰ τοῦ στίχου «Ἐνεκεν
τοῦ ὀνόματός Σου...»

Ἦχος λ̃ ̂̃ Ἰα̃ (Re) ̂̃ ̂̃

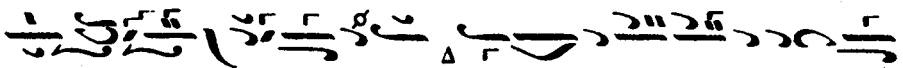
ἦ ψυχῆ μου ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον ̂̃ ̂̃

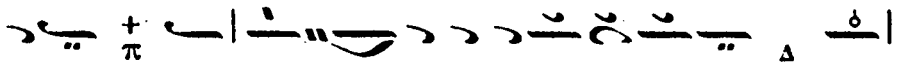

 Κ υ ρ ι ε Δα ζα ρου θε λων τα φον ι θειν ο
 με λων γνω μη τα α α φον οι οι κει ει ει ν ρ ε πη
 ρω τας ρ που τε θει ει κα τε ε α α αυ τον μα
 θω ων δε Ο ο ου ου κ η η γνο ο ο εις ρ ε
 φω ω νεις ο ο ον ε πο ο ο θεις Δα α α ζα α
 ρε δε ε ευ ρο ε ε ε ε ξω και ε πη κου σεν
 ο α πνους τω πνο ην αυ τω ω ω δι ι δο ο ον
 τι ρ Σοι οι τω Σω τη ρι ι των ψυ χω ω ων η η
 η μων

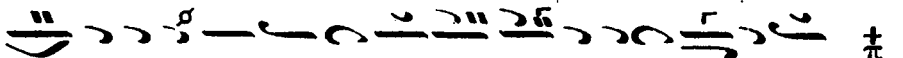
Στίχ. Ἐκ φυλακῆς πρῶτας μέχρι νυκτός...

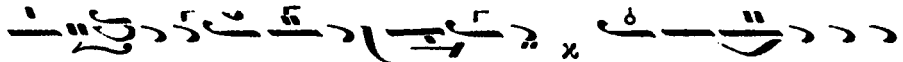

 Κ υ ρ ι ε ε πι τον τα φον του τε τρα η με
 ρου ρ ε πι το μνη μα η η ηλ θε ες Δα ζα α α α
 ρου και ε πι φι ι λω θα κρυ α α ρα α α α

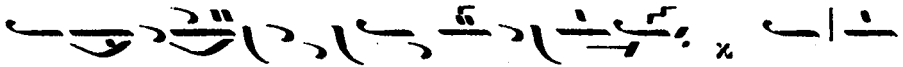

 νας ^χ νε ε κρο ο ο ο ον τε τρα η η η με ε ρον

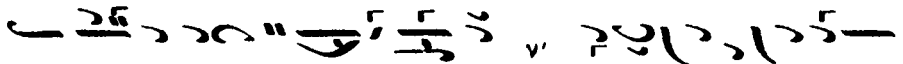

 η η η η γει ει ει ρας ^σ ο Στα α χυς τη ης ζω ω

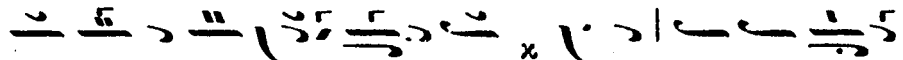

 ω ης ^π δι ο ο θα να τος ε δε θη φω νη ^Δ ρ τα

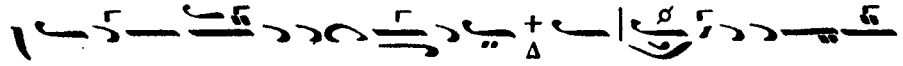

 σπαρ γα α να α α ε λυ υ θη η χε ε ρ σι ^π

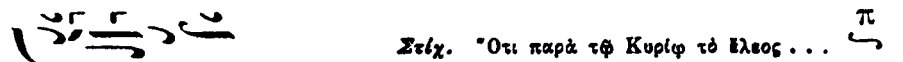

 Το ο ο ο ο τε χα α ρα α ας ^χ ε πλη ρου ου ου το

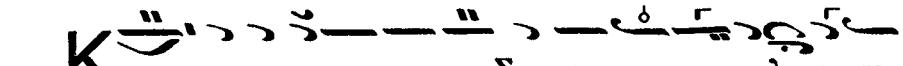

 το στι ι φος των Μα θη η τω ων ^χ και μι

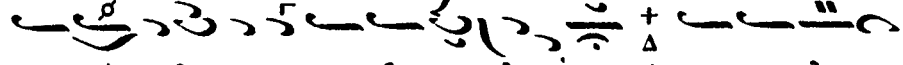

 α πα α ρα α πα α αν των ηη ε λει τουρ γει ει

 το ου υμ φω νι ι ι α ^χ ^ϑ Ευ λο γη με ε

 νο ο ος ει ει Σω ω ω τηρ ^Δ ^ϑ ε λε ε η σο ο ον

 η η η μας Στίχ. Ὅτι παρά τῃ Κυρίῳ τὸ ἔλεος... ^π

 Κυ ρι ι ε η φω νη Σου κα τε ε λυ υ σε

 του ^Δ Α α δου ου ου τα θα σι λει α ρ και ο λο γος

της Εξουσι αας Σου ου η γει ει ρεν εκ τα α α α φου ρ

τε ε ε τρα η η με ε ε ρον και γε γο ο νεν

ο Δα ζα α ρος της πα λι γγε νε σι ι ι ι ας προ οι

οι μι ο ον σω ω τη η η η ρι ι ι ον ρ

Πα αν τα δυ να τα α α Σοι οι Δε ε σπο ο ο

τα τω πα αν των Βα α σι ι ι λει δω ω

ρη η σαι τοις δου λοις Σου ι ι λα α σμον ηη και το

με ε γα ε ε ε λε ε ε ος

Στίχ. Αιναίτε τον Κύριον π
πάντα τὰ ἔθνη...

Κυ υ ρι ε πι στω σαι θε ε ε λω ων

του ου ους Μα α α θη τα α ας Σου ρ την εκ νε

κρω ω ων Σου ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν εν

τω μνη μα τι Δα ζα ρου ου πα α α ρα γε ε γο ο

ο νας και φω νη η σα α αν το ο ος Σου του

ου ου τον ο Α α δη ης ε σκυ λε ε ευ θη η

και α πε λυ υ σε τον τε τρα η η η η με ρο ο

ον βο ω ω ων τα α α Σοι Ευ λο γη με ε ε ε

νε ε ε ηη Κυ υ υ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α

Σοι Στίχ. "Οτι θικραταιθή το ελεος Αδτοδ έφ' ήμας . . . π

Κυ ρι ι ε πα ρα λαμ βα νων τους Μα θη η τα

α ας Σου ου εν Βη θα νι α πα α ρε ε γε νου ι

να ε γει ει ει ρη ης τον Δα α ζα α α ρον και

δα κρυ σα ας επ α αυ το ον νο μω φυ υ υ σε ε ω ω ως

α α αν θρω πι ι ι νης ο ως θε ε ος ο του ου

το ον τε τρα η με ε ε ρον η η η η γει ει ει ει ρα ας

και ε βο ο α α Σοι Σω ω τη η η ηρ Ευ λο

γη με ε ε ε νε ε ε π' Κυ υ υ υ ρι ι ε δο ο ο

Δόξα. Ἦχος λ' ἦ Νῆ (Re) (Δίσημος χ
ξα α α Σοι

Ε πι στα ας τω μνη μα α τι Λα ζα α α

ρου ο Σω ω τη ηρ η η μω ων και φω

νη η η η η η η η η σκε το ον νε ε κρο ο ον ρ

ως εξ υ υ πνου εξ α α νε ε ε ε ε ε στη η

η σας λι α πε σει ει ει σα α το ο ο τη ην φθο

ο ραν ρ τη ε α φθαρ σι α ας τω ω πνε ε ε ευ

μα α α τι ἦ και συν ε ξηλ θε ε τω ω λο ο ο

γω ω ἦ θε θε ε με ε ε ε νοξ και ει ει

ρι ι ι ι ας λι Ἡα τιν τα α θυ υ υ υ ο ο

να α σαι αι κ παν τα Σοι δου λει ει ει Φι ι λα α α α

α α αν θρω πε Ͽ παν τα α Σοι οι οι υ πο τε ε ε

τα α ακται Δ Σω τη η η η ηρ η η η μων

δο ο ο ο ο ο ξα α α Σοι Και νυν Ͽ

Τ ην ψυ υ χω φε, ε λη πλη ρω σα αν τες Τε. εσ. σα

ρα κο ο στην βο ο η η η η η η η η σω μεν Ͽ

Χαι ρε ε πο ο λις Βη η θα α α νι ι ι α Ͽ πα

τρι ι ις η του ου ου ου Λα α ζα α α ρου ου Ͽ

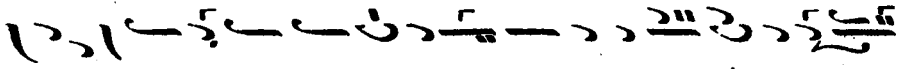
Χαι ρε ε τε ε Μα ρ θα και Μα ρι ι ι α κ αι του ου του ου

α δε ελ φαι Ͽ αυ ρι ι ον Χρι στος πα α ρα α γι ι ι

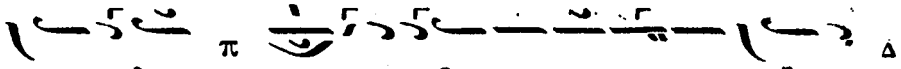
νε ε ε ται Ͽ ζω ωσαι ρη μα α τι τον τε θνε ω ω

τα α Α δε ε ελ φο ον Ͽ Ου φω νη ης α κου σα ας ο

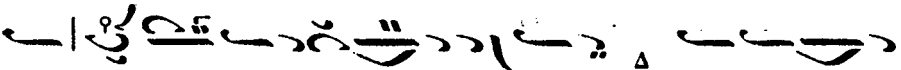

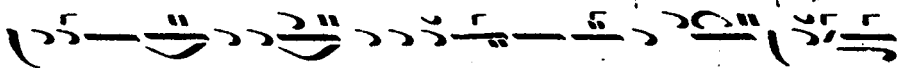
πι ι κρο ος και α κο ο ο ο ρε ε οτος Α α α α

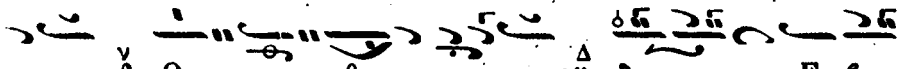
α α δης π φο ο ο ο βω τρο μα α α ξα ας ρ

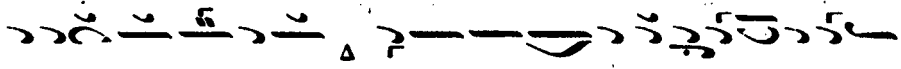
και με γα α στε να α α ξα ας ρ α πο λυ υ

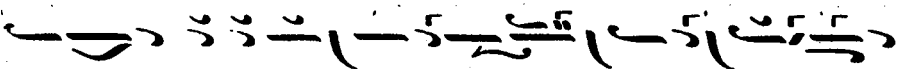
σει ει Λα ζα α ρον κει ει ρι ι αις ε ε σφι γμε ε

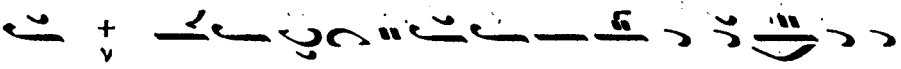
ε νον ρ Ου ου τω ω θα αυ μα α τι δη η μος Ε θραι

αι ων εκ πλα α γεις ρ με τα βα ι ι ων και κλα α α θων

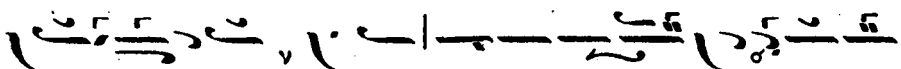
Αυ τω ω προσ υ παν τη η η η η η σου ου ου

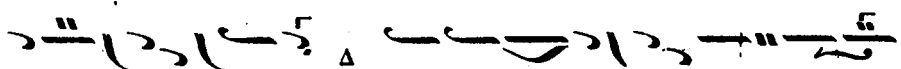
σι ρ και ο φθη σο ον ται ευ φη μου ουν τες παι αι αι

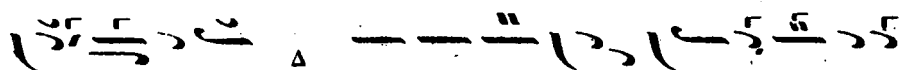
δε ες ρ Ον φθο ο νου ου ου ου σι πα α α

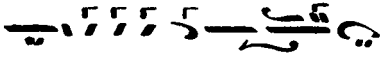
τε ε ε ρε ρ ρ Ευ λο γη με ε νο ος ο ε

ερ χο με ε νο ος ρ εν ο νο ο μα α τι ι Κυ υ

ρι ι ι ου ρ Βα σι λευς του Ι ι σρα α α

Εἰσοδος — Φῶς Ἱλαρὸν — Ἀναγνώσματα κτλ. τῆς Προηγουμένης.

η η η η η η η ηλ

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας Μικρὸν Ἀπόδειπνον, καθ' ὃ ψάλλεται καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ ΠΡΩΪ

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τὸ «θεὸς Κύριος» τὸ Ἀπολυτίκιον

Την και νην Δ να στα σιν προ του Σου Ἦχος α' π ρ

Πα θους πι στου με νος Ἰ εκ νε κρων η γει ρας τον Λα ζα ρον

Χρι στε ε ο θε ος ρ Ο θεν και η μει εις ως οι Παι αι δεσ Ἰ

τα της νι κης συμ βο λα φε ρον τες Ἰ Σοι τω νι κη

τη η του θα να α του βο ω μεν ρ Ω σα να α εν

τοις Υ ψι ι στοις Ἰ Ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος Ἰ

εν ο νο μα τι Κυ ρι ου (Τρις) Το τέλος του Γ' Κυ ρι ου ου ου

Εἶτα τὸ Ψαλτήριον, Καθίσματα κτλ. κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τριφιδίου.

Καταβασίαι. Ἦχος Ἰ Ἰ (Sol) (Δόσημος) Ἰ ΦΔΗ Α'

Υ γραν τι ο δαν σας ω σει ξη ραν Ἰ και την Αι

(1) Ἰ π οδτω: ρ Ο θεν και η μεις ως οι Παι δεσ Ἰ

γυ πτι ι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων δι ο Ι σρα η

λι της α νε βο ο ο α κ τω λυ τρω τη και θε

ω ω η μων α α σω ω μεν ΦΑΗ Γ' Δ

Ο υ ρα νι ας Α ψι ι δος ο ρο φουρ γε ε

Κυ υ ρι ι ε δι και της Εκ κλη σι ας θε μη η η

τορ Συ με στε ρε ω σον εν τη α γα α α α πη η τη η

Ση δι των ε φε των η α κρο ο ο της Δ των πι

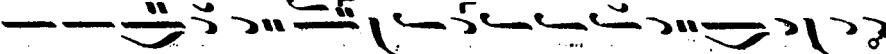

στων το στη ρι ι γμα Δ ^{ο δεξιως} μο ο ο νε Φι λα αν

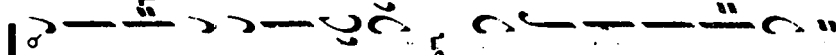
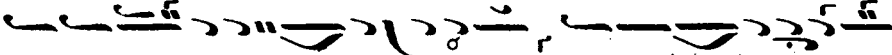

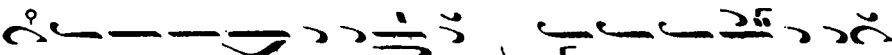
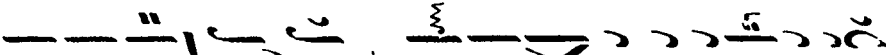

θρω πε ΦΑΗ Δ' Δ

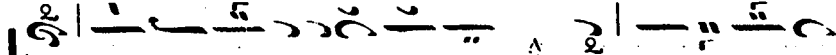

Σ υ μου ι σχυ υς Κυ ρι ε Συ υ μου και θυ υ να α

μις δι Συ θε ο ο ος μου κ Συ μου α γαλ λι ι α α

μα δι ο Πα τρι κους κο ολ πους μη λι πων Δ και την

 η με τεραν πτω χει ει ει αν ε πι σκε φα α με ε

 νος δὲ δι ο συν τω Προ φη η τη Αβ θα κου ουμ

 Σοι οι κραυ γα α α ζω δὲ τη δυ να μει ει Σου δο ο ξα

ΩΔΗ Ε' δ
 Φι λα αν θρω πε

 να τι ι με α πω σω δὲ α πο του προ σω που ου

 Σου το φω ως το α α θυ υ τον δὲ και ε κα λυ ψε ε ε

 ε με το αλ λοτρι ον σκο ο τος τον δει ει λαι ον δὲ

 αλλ ε πι στρε φο ο ο σε με δὲ και προς το φω ως των

 εν το λω ων Σου δὲ τας ο δου ους μου κα τε ευ θυ

ΩΔΗ ΣΤ' δ
 νον δε ε ο ο μαι

 λα σθη τι ι μοι Σω τηρ δὲ πολ λαι αι αι γαρ

 αι α νο μι ι αι αι μου δὲ και εκ βυ θου ου των κα

κων α να α α γα γε δε ε ο ρ μαι δλ προς Σε γαρ ε βο

η σα δλ και ε πα κου σο ο ον μου λ ο θε ος της

σω τη ρι ι α ας μου ΦΔΗ Ζ' δλ

Οι εκ της Ι ου δαι αι αι ας δλ κα ταν τη

σαν τες Παι αι αι δεσ εν Βα θυ λω ω γι ι προ α τε δλ

τη πι στει της Τρι α α α δος q την φλο ο γα της

κα μι ι ι ι νου ρ κα τε πα α α α τη η σαν φαλ λον

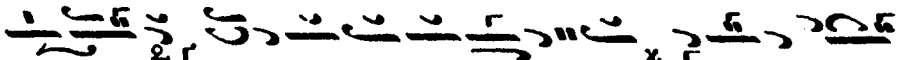
τες δλ Ο των πα τε ρων η μων Θε ε ο ος q Ευ λο

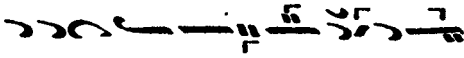
γη το ος ει ΦΔΗ Η' δλ

Αινοϋμεν ρ Εϋλογοϋμεν δλ και προσ κυ νου με εν τον Κυ ρι ον δλ

Τον Βα σι λε α των Ου ρα νων ηη Ον υ μνου ου

ου σι δλ Στρα τι αι αι αι αι των Α γγε ε ε ε λων δλ Υ

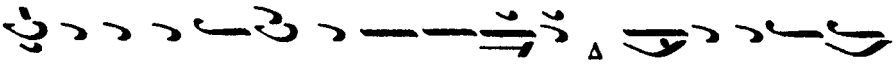

 μνει ει τε δὲ και υ περ υ ψου ου ου τε λ εις πα αν τα

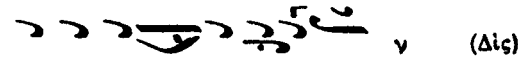

 ας τους αι ω ω ω να α ας

Εἶτα ψάλλομεν τὴν θ' φθῆν,
ἧς ὁ Εἰρμός ἔχει οὕτω :

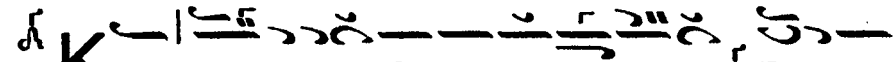

 Τ ην α γνην εν δο ο ξω ως

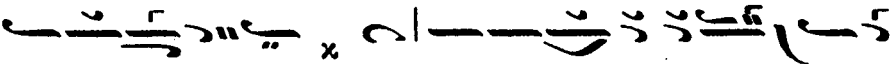

 τι μη σω μεν δὲ λα οι οι οι θε ο το κον δὲ την το θει ον

 Πυρ εν γα στρι α φλε κτωσ σου λα βου σαν δὲ υ μοις α σι γη

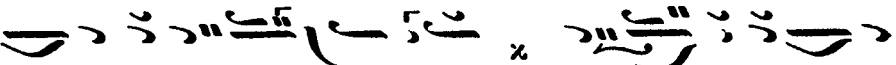

 τοις με γα λυ υ νο ο μεν δὲ (Δις)

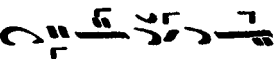
Και τὰ Τροπάρια ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τοῦ στίχου «Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα «Δόξα — Καὶ νῦν». Μεθ' αὐτῶν ψάλλομεν τὴν Καταβασίαν τῆς θ' φθῆς

 δὲ Κ υ ρι ι ως θε ο το ο ο κον δὲ Σε ο μο

 λο γου ου ου μεν λ οι δι α Σου σε σω σμε ε ε

 νοι οι Παρ θε ε νε ε Α α γνη δὲ συν Α σω

 μα α τοις χο ρει ει ει αις λ Σε ε με γα λυ υ

 νο ο ον τε ε ες

Ἐξαποστειλῆριον: Τὸ «Ἅγιος Κύριος» δις, ἄνευ τοῦ «Ἦψοιτε Κύριον», ἐν μέτρῳ τρισημίῳ οὕτω :

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων
 ἢ οὕτω χάριν συμφωνίας πρὸς τὰ κατόκιν

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων

Ἐπισυνάπτομεν τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια «Λόγῳ Σου Λόγε Θεοῦ...» καὶ «Διὰ Λαζάρου σε Χριστός...» πρὸς τὸ «Ἐπισκέφατο ἡμᾶς...» καὶ ἀμέσως ψάλλονται οἱ Δίνοι

Ἦχος Πά (Μι) (Δισσημος) Ἥ

Στίχ. Δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ

A να στα σις και ζω η των αν θρω ω ω

πων υ παρ χων Χρι ι στε ρ εν τω μνη μα τι Δα ζα ρου

ε ε πε ε στης η η πι στου με νος η μιν η η τας θυ ο ου

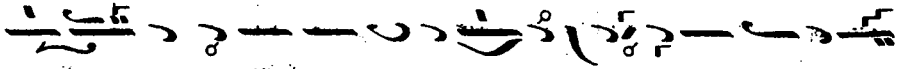
σι ι ι ας Σου ου μα κρο ο ο ο θυ υ υ υ με ρ

ο ο τι Θε ος και αν θρω ω προς ρ εξ Α γνης Παρ θε ε

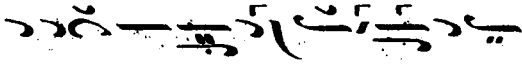
νου πα α ρα γε ε ε γο ο ο ο νας ρ ως με ε

εν γαρ βρο ο το ο ος η η ε πη ρω τα ας που τε ε

θα α πται ρ ω ω ως δε Θε ε ο ος η η α

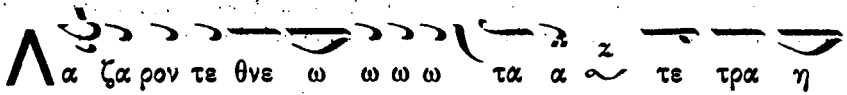

νε ε στη σας ζω η φο ρω νε ευ μα α τι τον τε ε

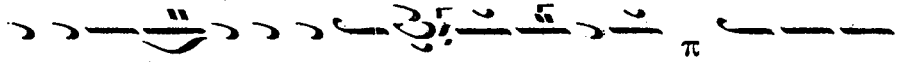

ε τρα η η η με ε ε ε ρον

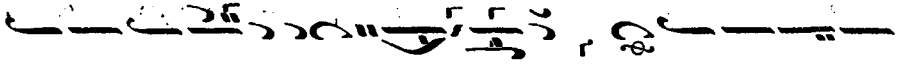
Στίχ. Αίνατε τὸν Θεὸν ἐν π
τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ . . . . . ρ

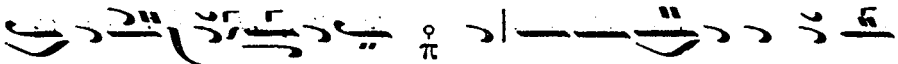
Λα ζα ρον τε θνε ω ω ω τα α τε τρα η

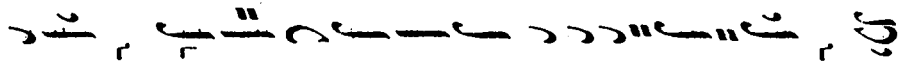
με ρον α νε στη η σας εξ Α δου Χρι ι στε ρ προ του Σου

θα να του δι ι α α σει ει σας η του θα να α α

του ου το κρα α α τος και δι ε νο ο ος προσ φι

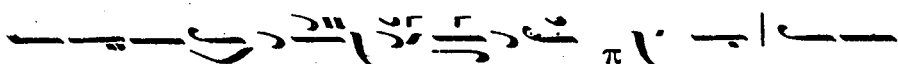
ι λους η την παν των αν θρω πων προ ο μη νυ υ ων η εκ

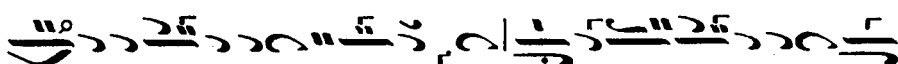
φθο ρα ας ε λευ ε θε ρι ι ι ι αν ρ δι ο

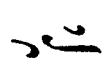
ο προσ κυ νουν τε εξ Σου την παν το δυ υ να μον ε ξου

σι ι ι α αν βο ω ω ω μεν ρ Ευ λο γη

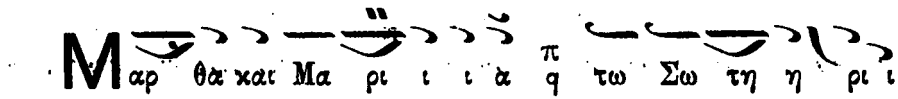
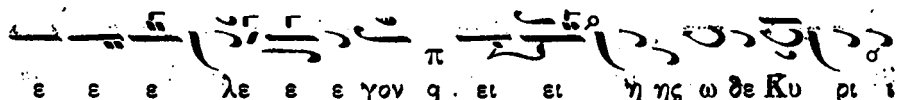
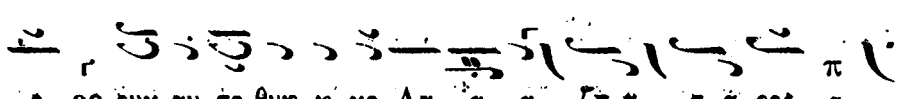
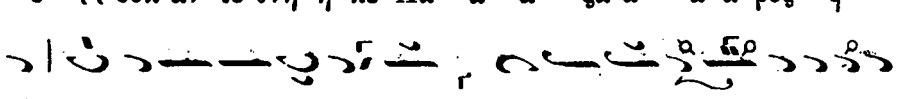
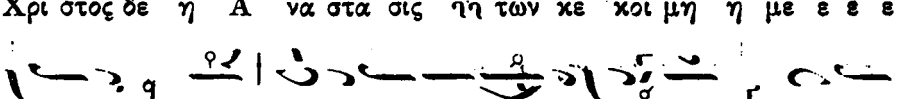
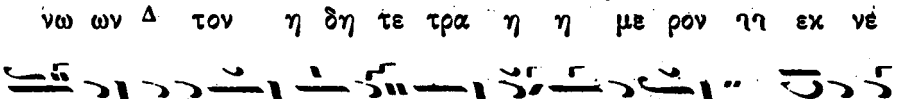

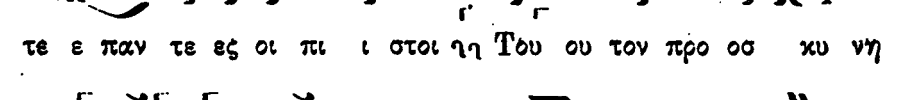
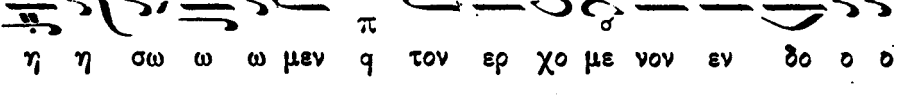
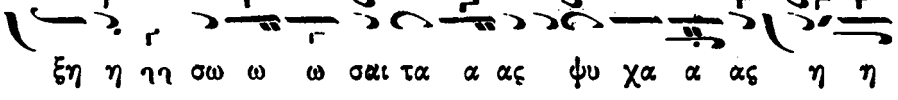
με νο ος ει ει Σω ω τη η ρ η ε λε ε η σο ον η η

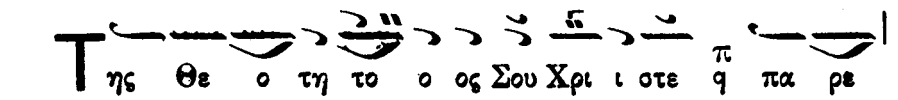

η μας

Στίχ. Αίνατε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ . . . . . π
ρ

 Μαρ θα και Μα ρι ι ι α π τω Σω τη η ρι ι

 ε ε ε λε ε ε γον q ει ει η ης ω θε Κυ ρι ι

 ε η ουκ αν τε θνη η κε Λα α α ζα α α α ρος q

 Χρι στος δε η Α να στα σις η η των κε κοι μη η με ε ε ε

 νω ων Δ τον η δη τε τρα η η με ρον η εκ νε

 κρω ων α α νε ε ε ε στη η η σε q Δε ε ευ

 τε ε παν τε ες οι πι ι στοι η Του ου τον προ ος κυ ηη

 η η σω ω ω μεν q τον ερ χο με νον εν δο ο ο

 ξη η η σω ω ω σαι τα α ας φυ χα α ας η η

 η μων

Στίχ. Αιναίτε Αὐτόν ἦν ἤχῃ σάλπιγγος ... q

 Τ ης θε ο τη το ο ος Σου Χρι ι στε q πα ρε

 χων τοις Μα θη ταις Σου τα ου υμ βο ο λα η εν τῶις οχλοις

ε τα πει ει νους Σε α αυ τον ρ α πο κρυ φαι ταυ τη ην

βου λο ο ο ο με ε ε νος ρ δι ο τοις Α πο στολοις

ως προ γνω στη ης και αι Θε ε ος η η του Δα ζα α ρου τον

θα α να α τον η η προ ο η η γο ο ο ρε ε ευ

σας ρ εν Βη θα νι α δε πα ρων τοις λα α οις ρ του

φι λου Σου τον τα φο ον α γνο ο ων η η μα θειν ε ζη τει εις ω

ως α αν θρω πος ε Αλλ ο δι α Σου ου τε τρα η

με ε ρο ο ο ος Α να α στα ας η η το θει ει ο ον

Σου Κρα α α α το ος ε ε δη η λω ω ω σε ρ

Παν το θυ να με ε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

Σου Κρα α α α το ος ε ε δη η λω ω ω σε ρ

Παν το θυ να με ε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

Σου Κρα α α α το ος ε ε δη η λω ω ω σε ρ

Παν το θυ να με ε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

Σου Κρα α α α το ος ε ε δη η λω ω ω σε ρ

Παν το θυ να με ε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

Σου Κρα α α α το ος ε ε δη η λω ω ω σε ρ

Παν το θυ να με ε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

Σου Κρα α α α το ος ε ε δη η λω ω ω σε ρ

Παν το θυ να με ε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

Ἦχος ᾠὴ Πά (Mi)

Σοι

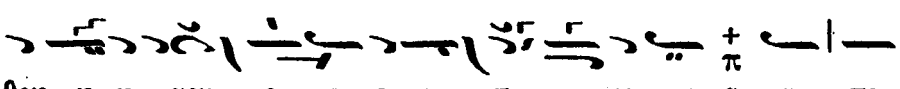
Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε Αὐτόν

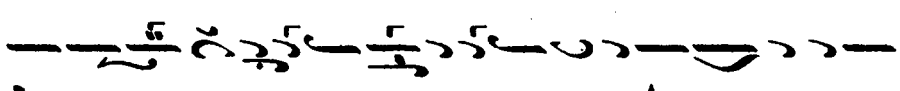
π ρ εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α α νω π ρ

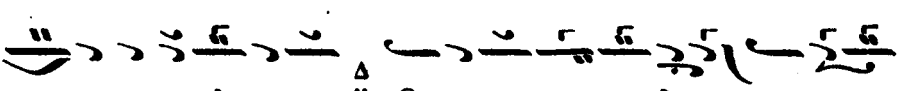
εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α α νω

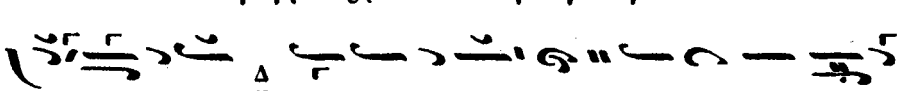

 Τ ε τ α ρ τ α ι ο ο ο ν η γ γ ε ι ε ι ρ α ς τ ο ν φ ι ε λ ο ο ν

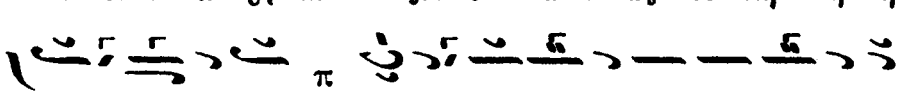

 Σ ο υ Χ ρ ι ε σ τ ε ^Δ $\text{\AA}$ και τον της Μαρ θας και Μα ρ ι ε ι ε α ς ⁶ $\text{\AA}$

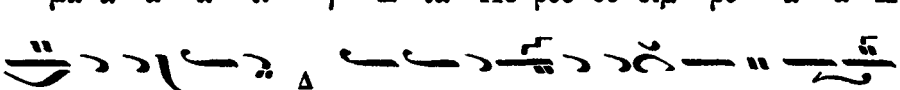

 θ ρ η η η ν ο ν ε ε ε ε πα α χ υ σ α ς ⁺ π υ πο

 θ ει κ ν υ υ ω ν τ ο ι ς πα α α α σ ι ν ο τι Α υ τ ο ς ε ι ο τα

 πα α α ν τ α π λ η η ρ ω ν ^Δ $\text{\AA}$ Θε ι κ η η η δ υ υ ν α α α

 σ τ ε ι ε ι ε ι α ^Δ $\text{\AA}$ αυ τε ξ ο υ σ ι ω ω ω ς θε λ η η η

 μα α α α τ ι ^π $\text{\AA}$ Ω τα Χ ε ρ ο υ ο υ β ι μ β ο α α Δ

 πα α αυ σ τ ω ω ς ^Δ $\text{\AA}$ Ω σα ν α α α ε ν τ ο ι ο ι ς ^π $\text{\AA}$ υ

 ψ ι ε ι ε σ τ ο ι ς ^Δ $\text{\AA}$ Ευ λο γ η με ν ο ς ε ι ε ι ^Δ $\text{\AA}$

 ο ε πι πα α α ν τ ω ν Θε ε ο ο ς θ ο ο ξ α α

 Σ ο ι ο ι ^π $\text{\AA}$

Στίχ. Αίνατε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις... 9

 Μ αρ θα τη Μα ρ ι α ε ε θ ο ο ο α ⁶ $\text{\AA}$ ο Δι

ἡ δὲ ᾠδή ἡ πρώτη ἔστιν ἡ πρώτη

δα σκα λος πα ρε ε στι ι ι και φω ω ω νει ε ει

σε ἴ προ οσ ε ε ελ θε ρ η δε δρο μαι αι α

ελ θου σα ο που ην ε στως ο ο ο Κυ ρι ι ος κ ι δου

ου σα α Α α νε ε βο ο ο η η η σε ἴ πε σου

σα α προ σ ε κυ υ νη σε ε Δ και τους α χραν τους πο

δα ας Σου κα τα φι λου σα α ε ε λε ε ε γε ρ Κυ

ρι ι ε ἴ ει η η ης ω ω ω δε ουκ αν α πε θα α

νε ε εν η μων ο ο α δελ φο ο ος

Ἦχος λἴ ἴ Νη (Re) χ

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου ἡ δὲ ᾠδή ἡ δεύτερη ἔστιν ἡ δεύτερη
ὀφωθήτω ἡ χεὶρ Σου ἴ μη ε πι λα θη των πε ε

νη η των Σου εις τε ε ε λος ἴ

Ἀ ζα ρον τε θνε ω ω ω τα εν Βη θα νι α η

γει ει ρα α ας τε τρα η η με ρο ον δι μο νον γαρ

ως ε· πε στης τω ω μνη μα α τι κ η φω νη ζω ω

η η η δι τω τε θνε ω ω τι ι γε ε ε γο ο

ο· νε δι και στε να α ξας ο ο Α α α της κ α

πε ε ε ε λυ σε ε ε φο ο ο ο θω δι

με γα α το θα α αυ μα α δι Πο λυ ε ε ε ε

λε ε ε ε ε δι Κυ υ υ ρι ι ι ε δο ο ο

ο ο ξα α α α Σοι Στίχ. 'Εξομολογήσομαι Σοι Κύριε . . . δι

Κα θως ει πας Κυ ρι ε τη Μα α αρ θα κ Ε

γω ει μι ι η η Α α να α α στα α α σις δι

ερ γω τον λο ο ο γον ε ε ε πλη ρω ω σα ας κ εξ

Α α δου κα λε σας τον Λα α α ζα α α α ρον δι

κα με φι ι λαν θρω πε ε ρ νε κρον τοις πα θε ε

σι ιν ολ ως συμ πα α θης ηι εξ α να α α α στη

σον δε ε ε ε ε ε ε ο ο μαι

Δόξα. Ήχος Δι (Sol) (Δίσημος) χ

Με ε ε ε ε ε ε ε γα και πα ρα α δο

ο ξο ο ον θα α αυ μα α τε ε τε ε ε ε λε σται αι

ση η η η η η η με ε ε ε ρον ο ο ο τι

νε ε κρον τε τα ρ ται αι ο ον εκ τα α α α

φου Χρι στος φω νη η η σας η η η η γει ει ει

ρε και αι φι ι ι λον ε κα α α α α α λε ε

ε σε Δο ξο λο γη σω μεν Α αυ τον ως

υ περ ε ε ε ε ε εν δο ξο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ον Ο ος ταις πρε σβει ει ει αις

του Δι και αι αι αι ου ου Δα ζα α α α

α α α α α ρου ρ σω ω ω ση τας φυ υ χα

α ας η η η μων

Και εν:
Υπερευλογημένη.

Δοξολογία—Σήμερον σωτηρία—Εισοδικόν «Δεῖτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς»
Ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν» (σελ. 804). Κοντάκιον Ἦχος β΄.

Η πα αν των χα ρα Χρι στος η α λη θει α

το φως η ζω η του κο σμου η Α να α στα σις

τοις εν γη πε φα νε ρω ται τη Αυ του α γα θο ο

τη τι και γε γο νε τυ προς της Α να στα α σε

ως τοις πα σι πα ρε ε χων θει αν α α φε

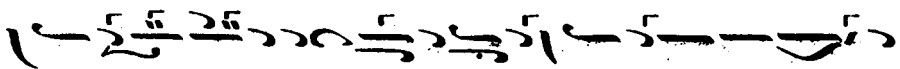
σι ι εν

Ἀντι Τρισαγίου: Ὅσοι εἰς Χριστόν.
Λειτουργία Χρυσοστόμου.

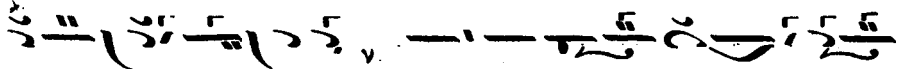
Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» Ἦχος λ' ἦ Νη (Re) (Δίσσημος) χ

Τ ην α α α γνη ην εν δο ο ο ο ξωσ

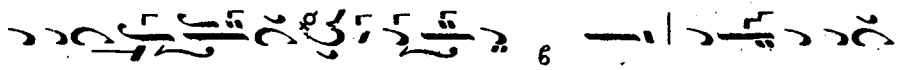
ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

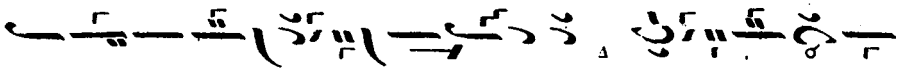
τι ι ι μη η σω ω ω με εν λα α α οι οι οι οι

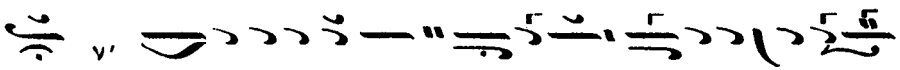
θε ο το ο κο ον δι την το θει ει ον Ήυ υ υ υ

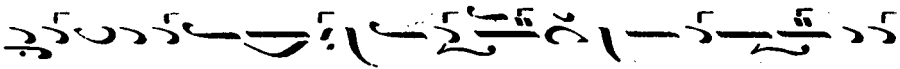
υρ ε ε εν γα στρι ι ι ι κ α φλε ε ε κτως

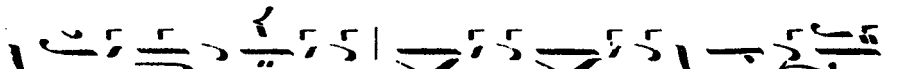
συ υλ λα α βου ου ου ου ου σαν δι Ήυ υ υ υ μνοι οι

οις η η υ υ μνοις α οι ι γη η η η η η η η

η η η η η τοι οι οις με ε ε γα λυ υ υ υ υ υ

νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

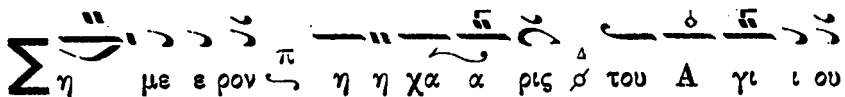
ε ε ε εν

Κοινωνικόν: Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων...
 Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς» ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον
 «Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν...»

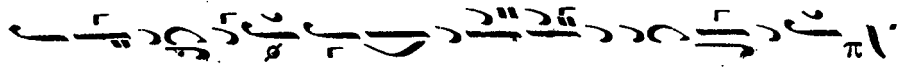
ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας: Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐάν
 ἄνομίας παρατηρήσης, Κύριε...» ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα

$\text{Ἦχος } \lambda^{\beta} \rightarrow \text{Πά (Re) (Δίσημος) } \chi$

Σ η με ε ρον η η χα α ρις ρ του Δ γι ι ου

Πνε συ μα α τος η μα ας συν η η γα α α γε

και παν τε ες αι αι ρο ο ον τες χ το ον Στα α αυ

ρον Σου λε ε ε ε γο ο ο ο μεν Ͽ Ευ λο γη με νος

ο ο ο ερ χσ ο α ο ο με ε ε ε νος Ͽ εν ο νο

ο μα α α τι ι ι Κυ ρι ι ι ου Ͽ Ω σαν να α εν

τοι ος Υ ψι ι ι στως

Τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου «Ἐνακεν τοῦ δνόματός Σου ὑπέμεινά Σε Κύριε . . .

Στίχ. Ἐκ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός . . .

Ο ε χων θρο ο νον Ου ρα νο ο ον Ͽ και

υ πο πο ο δι ι ον τη ην γη η η η η η ην π Ο

του θε ου Πα τρο ος Δο ο ο γος Ͽ και Υι ο ο ο ος

συ υν α ι ι ι δι ι ι ι ος Ͽ ε πι πω λου

ου ου α α λο ο ο γου Ͽ ε με τρι ι ι ι ι α σε

ση η η η με ε ε ε ρον Ͽ εν Βη θα νι ι ι α

α ε ε ελ θω ω ων π Ο ο θε εν Παι αι δε ε ες

Ε βραι αι αι ων κλα α θους χερ οι κα τε ε χο ον

τες ευ φη η η η μου ουν φω ω ω νη η Ω

σαν χ να α χ εν τοι οι οισ Υ υ υ φι ι ι

στοι οισ Ευ λο γη με ε ε ε νος ο ο ο Ερ

χο ο ο ο ο ο ο με νος Βα οι λευς του Ι ι

ι ι σρα α α α η η ηλ *Στίχ. "Οτι παρά τῃ Κυρίῳ π τὸ ἔλεος...*

Δ ε ε ευ τε ε και η η μει εις Ση με ε ρον

πας ο νε ε ο ο ος Ι ι σρα α α ηλ η εε

ε θνω ων Ε ε εκ κλη σι ι ι α ρ με τα του

προ φη του Ζα χα ρι ου ε εκ βο η η σω ω ω μεν

Χαι αι ρε ε σφο ο ο ο δρα α θυ υ γα α τερ Σι ι

ω ω ων κη ρυ υσ σε θυ γα α τερ Ι ι ε ρου

ου σα α α λημ ο ο τι ι δου ο Βα α α σι ι λε

ε ευς Σου ου ε ερ χε ται αι αι Σοι πρα υ υς και αι

σω ω ζων ς και ε πι θε βη κως ε πι πω λον ο ο

νου υι ο ον υ πο ο ζυ γι ι ι ου ε

ο ο ρ τα α ζε ε ε τα α α των παι αι αι δων κλα

δους χερ σι ι κα τε χου ου σα α ευ φη η μη η η

σον Ω σαν να εν τοι οις Υ υ υ φι ι ι

στοι οις Ευ λο γη με ε ε νος ο ο ο ερ χα ο ο

με ε ε ε νο ος Βα σι λε ευς του Ι ι ι ορα α

α ηλ

Στίχ. Αίνετες τόν Κύριον πάντα τά ἔθνη . . .

την σε πτην Α να στα α σιν τη ην Σην ς προ τυ

που ου με νος η η μιν ς η η η η γει ει ει ει ρας

θα νο ο ον τα α ρ τη προσ τα ξει Σου κ τον απνουν

Δα ζα α ρον ρ τον φι λον α γα θε εκ του μνη μα το ος ρι

τε ταρ ται αι αι ον ο ο δω δο ο ο ο τα ο θεν

και τω πω λω ε πε ε ε θης συ υμ βο λι ι κως ρ ως περ

επ ο χη η η μα το ο ος φε ρο ο ο με ε ε ε νο ος ρι

τα ε θνη τε κμαι ρο ο με νο ος Σω ω ω τηρ

ο θεν και τον αι αι νο ο ον Σοι οι οι προσ φε

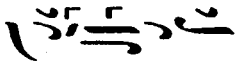
ε ε ρει ρ ο η γα πη με ε νο ος Ι σρα α ηλ ρ

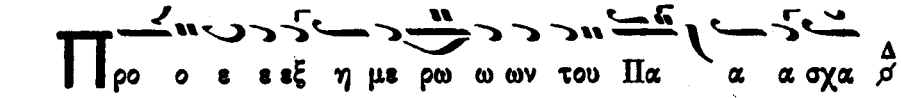
εκ στο μα των θη η λα α ζο ον των ηη και νη η πι ι ι

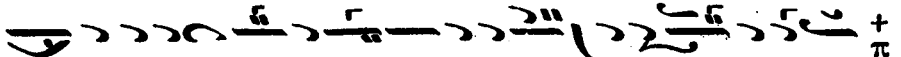
ι ω ων α κα α α κων ρ κα θο ρων των Σε ε Χρι ι

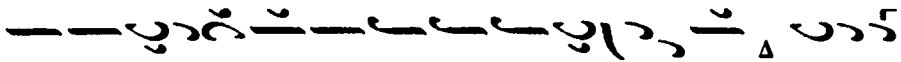
στε ρ εις ερ χο με νον εις την Α γι ι ι α αν Πο

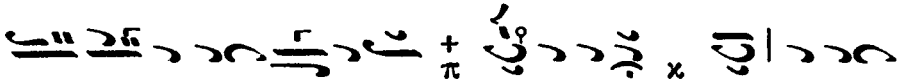
ο ο λιν ρ προ ε ε ε ε η η με ρω ων του

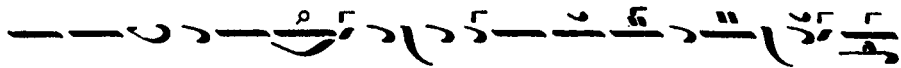

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς . . .
π
 Πα α α σα

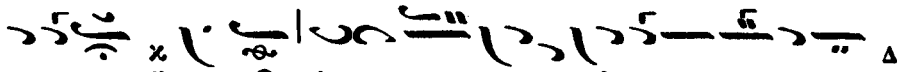

 Προ ο ε ε εξ η με ρω ω ω ν του Πα α α σα

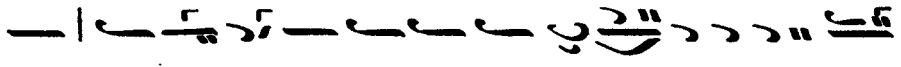

 ηλ θεν Ι η σου ου ους εις Βη η θα νι ι ι ι ι αν

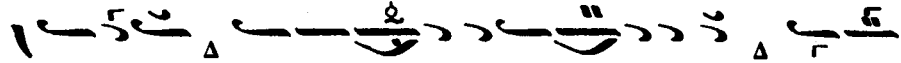

 και προς ηλ θον Αυ τω οι Μα θη ται Αυ του ρ λε ε ε

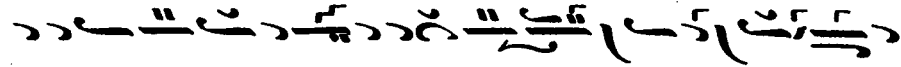

 γον τε ες Α α αυ τω Κυ ρι ι ε ῆ που θε λεις

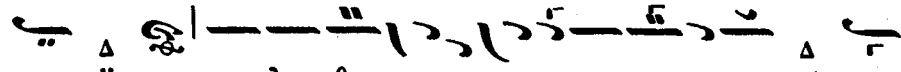

 ε τοι μα σω με ε ε εν Σοι οι φα γει ει ν το Πα α

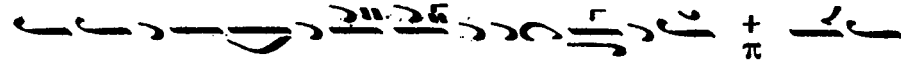

 α α σα ῆ Ο δε α πε στει λε ε εν α αυ τους ρ

 α πε ελ θε τε εις την α πε να α αν τι ι κω

 ω ω μην ρ και ευ ρη η σε τε αν θρω πον ῆ κε ρα

 α μι ο ν υ δα το ο ος βα στα α α α ζο ο ο ν

 τα ῆ α κο λου θη σα α τε ε ε α αυ τω ρ και

 τω οι κο δε σπο ο τη ει ει πα α α τε ο Δι

δα α σκα α α λος λε ε ε γει ρ προς Σε ποι ω το

Πα α α χα με ε τα α των μα α θη τω ω ω ν μου

Σ η η η η με ε ε ε ση η Δόξα, και νυν π
Ἦχος ὁ αὐτός. χ

με ε ρον η χα α α α α ρι ις ρ του Α γι

ι ου Πνε ε ε ευ μα α το ος ρ η μα ας ου υν

η η η η η η η γα α γε και πα αν

τε ες αι αι αι αι ρο ον τες τον Σταυ ρο ο ο ο ον

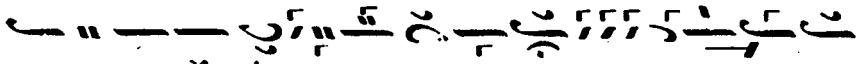
Σου ου λε ε ε ε ε ε γο ο ο ο μεν ^{Ζωησός} Ευ λο γη

με ε ε ε ε νος ο ο ο Ερ χο ο ο ο ο ο ο ο

με ε ο Ερ χο ο με ε νο ο ο ο ο ο ο ος ρ

εν ο νο ο ο ο ο μα τι Κυ υ ρι ι ι ι ^{Βεθ}

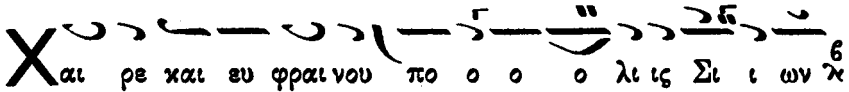
ι ι ι ι ι ου ^χ Ω ω σα α να α α α α

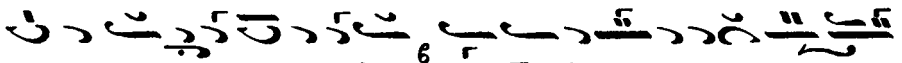
ε εν τοις Υ ψι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι οι

Εἰσοδος - Φῶς ἱλαρον - Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἐξῆς

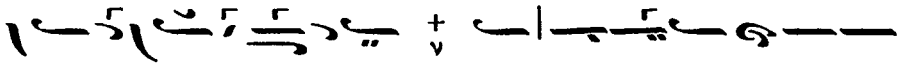
Ἰδιόμελα Ἦχος λ̣δ̣ ἦ̣ ἦ̣ ἦ̣ ἦ̣ Νῆ (Re) Ḳ

Χαι ρε και ευ φραινου πο ο ο ο λι ις Σι ι ων λ̣

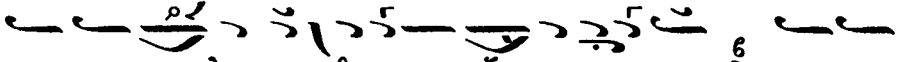
τερ που και α α γα α α λου λ̣ η Εκκλησι ι α του ου

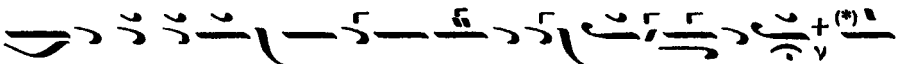
ου ου θε ε ε ε ου δ̣ Ι δου ου γαρ ο Βα σι

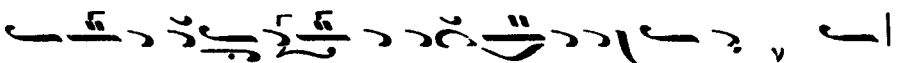
λευς Σου πα ρα γε γο ο νεν εν δι και ο ο ου υ υ νη λ̣

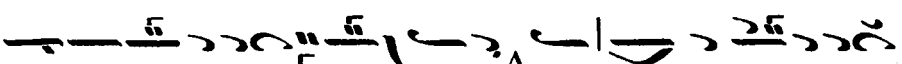
ε πι πω λου κα θε ε ε ζο ο με ε νος λ̣ υ πο

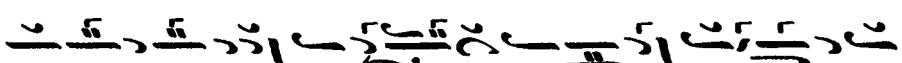
παι αι θων α νυ μνου ου ου ου ου με ε ε ε νος δ̣ Ω

σα να α εν τοι οι οι οις Υ ψι ι ι στοι οις δ̣ Ευ

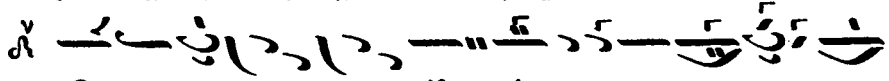

λο γη με ε νο ο ρς ει ει λ̣ ο ε χων πλη η θος

οι κτι ιρ μω ων ε λε ε ε η σο ο ον η η η η μας

(*) Τὸ τέλος τοῦ ἄνω τροπαρίου, ψαλλισμένου καὶ ὡς δοξαστικοῦ κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς αὔριου Κυριακῆς δυνατὸν νὰ ψαλῆ οὕτω :

Ω σα να ε εν τοις Υ υ ψι ι ι ι ι ι ι ι

στοι οι οι οις Δ $\text{\textcircled{A}}$ Ευ λο γη με νο ο ος ει ει ηη

ο ε χων πλη η η η θο ο ος οι κτι ιρ μω ων

ε λε ε ε η σο ο ον η η η η μας Δ

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον

Η λ θεν ο Σω τη ηρ ση με ρον ε πι την πο λιν Ι

ι ε ρου σα α λημ Δ $\text{\textcircled{A}}$ πλη ρω ωσαι αι την Γρα α φην Δ

και παν τε ε ες ε λα α θον ε εν ται αις χερ οι βα

α α ι ι ι ι α Δ τους δε χι τω νας υ πε

στρω ω ω νυ ον Δ αυ τω $\text{\textcircled{A}}$ $\text{\textcircled{A}}$ γι ι νω ω σκον τες ο τι

Αυ τος ε στι ιν ο θε ο ο ος η η η μων Δ $\text{\textcircled{A}}$ ω

ω τα α Χε ρου ου θιμ βο α α Δ α πα α αυ στω ως Δ $\text{\textcircled{A}}$

Ω σα να α α εν τοι οις Υ υ ψι ι ι στοις Δ $\text{\textcircled{A}}$

Ευ λο γη με ε νο ο ος ει ει Δ $\text{\textcircled{A}}$ ο ε χων πλη

η θος οι κτι ιρ μω ων ε λε ε ε η σο ο ον

η η η η μας

Στίχ. Κύριε, ο Κύριος ημών, ως θαυμαστόν τό θνομά Σου εν πάση τη γη.

Ο τοις Χε ρου βι ι ι ιμ ε πο ο χου με ε

νο ος και υ μου με ε νος υ υ πο των Σε ρα φι ι

ιμ ε πε θης ε πι πω λου Δα βι τι κως Α γα

α θε και παι δες Σε α νυ υ μνου θε ε ε ε ο

ο πρε ε ε πω ως Ι ου δαι οι ε θλα σφη μουν πα

ρα α νο ο ο μως το α κα θε κτον των Ε ε θνων

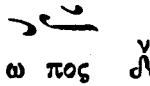
η κα θε ε θρα του πω ω ω λου προ ο ε ε τυ υ

υ που εξα πι στι ι ας εις πι ι ι στιν με τα α

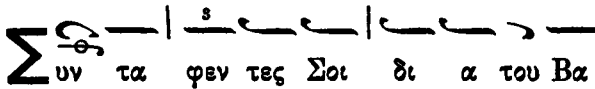
α ποι ου ου ου με ε ε ε νον Δο ξα α Σοι Χρι ι

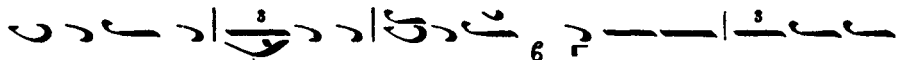
στε ε ε ε ε η η ο μο νος ε λε η η

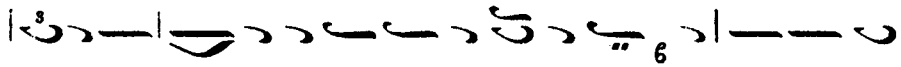

 η η η μων και αι αι φι λα α α α αν θρω ω

 Δέξα, Και νύν <Σήμερον ή χάρις>

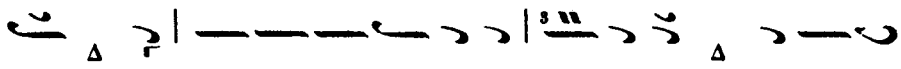
'Απολυτίκια : <Τήν κοινήν 'Ανάστασιν> δις (σελ. 304) και τὸ παρὸν

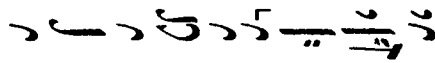

 'Ηχος δ' Δι

 πτισμα τος Χρι στε ο Θε ος η μων της α θα να του ζω

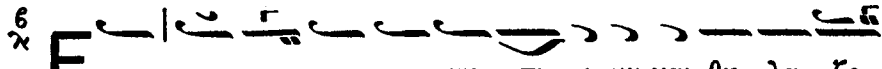

 ης η ξι ω θημεν τη Α να στα σει Σου και α νυ μνου

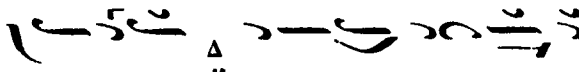

 τες κρα α ζο μεν Ω σα να εν τοις Υ φι ι ι

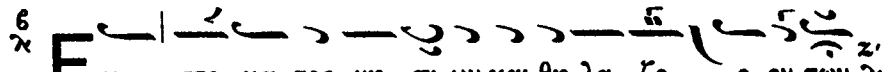

 στοις Ευ λο γη με νος ο Ερ χο με νος εν ο νο

 μα τι Κυ ρι ι ι ου ου ου

'Εν τῷ Ὄρθρω : Εἰς τὸ <Θεὸς Κύριος> τὰ 'Απολυτίκια ὡς ἐν τῷ 'Εσπερινῷ. Τὰ Καθίσματα κτλ. κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ Διάταξιν. Τὸ Α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου <Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολέμησά με πάθῃ...> καὶ τὸ Προκείμενον **'Ηχος δ' Βου**

 Εκ στο ο μα τος νη πι ι ων και θη λα ζο

 (Δις)
 Τὸ γ' οὔτω :

 ο ον των Ἰ κα τηρ τι σω αι νον

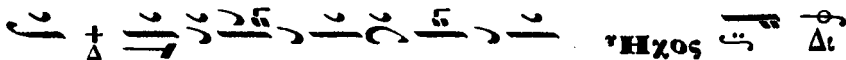

 Εκ στο μα τος νη πι ων και θη λα ζο ο ον των

Ἀπό
χοροῦ

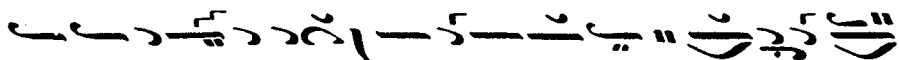

κα τηρ τι σω αι αι νο ο ο ο ον

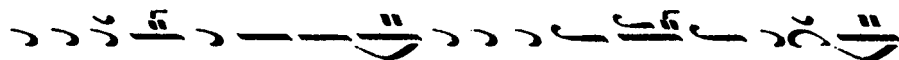
Τὸ «Πασα πνοή», Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ ἐξῆς

λε Δο ξα Πα α τρι κτι Υι ι ω

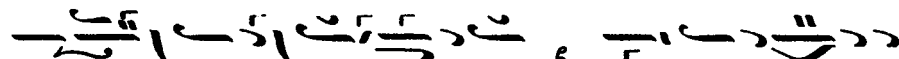
και Α γι ι ι ω Πνε ε ευ μα τι ι Ση με ε ρο

ο ον ο Χρι ι στος ει σερ χε ε ται εν πο ο λει τη

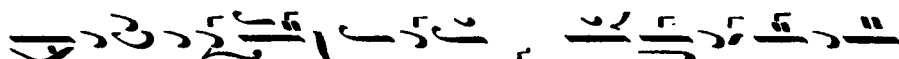
η η Α γι ι α ε εν πο ο ο ο λω κα α θη η

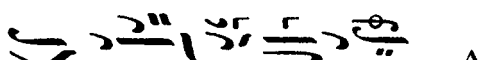
η η η η με ε ε ε νος ττην α λο γι ι ι

α αν λυ υ υ υ ω ω ω ων των ε θνω ων την κα

α α κτι ι ι ι ι ι στον ρ πα α α λαι αι κε

χε ερ σω με ε ε νην

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α α μη ην Ση με ε ρο ο ον ο Χρι ι στος ως ανωτέρω. κτλ.

Εἶτα ὁ δεξιὸς εἰς τὸν τόνον τοῦ Δι τοῦ β' ἤχου ἀρχίζει τὸν στίχον : 'Ἐλεημον, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου

ε ξα λει φον το α νο ο μη μα α α μου π
ε ξα λει φον το α νο ο μη μα α α μου π

καὶ ψάλλει τὸ πρῶτον τῶν Ἑσπερίων Ἰδιομέλων «Σήμερον ἡ χάρις...» (σελ. 318).

Καταβασίαι. Ἦχος δ' ⁶κ (Δισσημος) ⁷χ ΩΔΗ Α'

Ω ω φθη η η σα α α αν αι πη γαι της

α α θυ υ υσ σου ου νο ο τι δος α μοι ροι οι κ και

αι α νε κα λυ φθη θα λασ ση η η ης κυ υ μαι αι αι

νου ου σης τα θε ε με λι ι α α κ τη κα ται γι ι

ι δι νε ε ευ μα α α τι ρ τα αυ της γα α αρ ε ε

πε τι μη η σα ας κ πε ρι ου ου οι ι ο ον λα α

ο ον δε ε Ε ε σωω σα ας κ α α δο ο ο ον

τα α α α ε πι νι ι ι ι ι κι ι ο ο ον υ

υ μνο ο ον Σοι οι Κυ υ ρι ι ε ε ΩΔΗ Γ' ⁶κ

N α ου σαν α κρο ο το ο μον προστα α γμα α τι
 ι ι Σω ω ω λ στε ρε αν ε θη λα α σε πε τραν
 Ι σρα η λι ι τη ης λα α ος κ η η θε ε πε ε
 τρα α Συ Χρι ι στε υ πα αρ χεις και αι αι ζω ω ω
 η η ρ εν η η ε ε στε ρε ε ω ω ω θη η Ͽ
 η Ε εκ κλη σι ι α α κρα α ζου σα α κ Ω
 σα α να α α α κ Ευ λο γη με νο ος ει ει ο ο Ε ερ
 χο ο με ε νο ος 6
ΩΔΗ Δ' κ
X ρι στο ος ο ερ χο με ε νος ε εμ φα νω ως
 θε ε ο ος η η μω ων κ η η ξει και ου χρο νι
 ι ει Ͽ εξ Ο ρους κα α τα σκι ι ι ου ου θα α α
 σε ε ε ος Ͽ Κο ο ρης τι κτου ου ου ου ση ης α α

πει ραν θρου ρ προ φη η της πα λαι φη η αι Δ δι

ο παν τες βο ω ω ω με εν Δ Δο ο ξα τη δυ να α

μει ει Σου ου Κυ υ ρι ι ε ε 6
ΦΑΗ Ε' λ

Τ ην Σι ι ων Δ επ Ο ρους α να θη η θι ο ε ευ

α αγ γε ε λι ζο με ε νο ος λ και την Ι ι ι ε

ρου σα λημ ο κη ρυσ σων ρ εν ι σχυ υ υ υ υ

ι ι ι υ υ υ φω σο ον φω ω ω νην Δ Δε δο ξα

σμε να ε λα λη θη η πε ρι Σου ου η Πο ο λι ις του θε ε

ου ου ου λ ει ρη η νη ε πι ι τον Ι ορα α

ηλ Δ και σω τη η η ρι ο ον ε ε θνε αι ι 6
ΦΑΗ ΣΤ' λ

Ε βο ο η η η η σα α α αν εν ευ φρο

ου υ υ υ υ νη δι και αι ω ω ν τα πνευ μα τα α λ

νυ υν τω ω κο ο ο ο σμω ρ δι α θη η η η

κη και νη η η δι ι α α α τι ι θε ε ε ται

και ραν τι σμα τι ι και νουρ γει ει ει ει ει σθω λα

ο ο ος θει ου ου αι μα α το ος 6
ΦΔΗ Ζ' κ

ο δι ι α α σω ω σα ας εν πυ υ ρι ρ τους

Α θρα μι αι ους Σου παι δας ρ και αι τους Χα αλ δαι

αι ους α νε ε λων ρ οισ α δι ι κως δι και αι ου ους

ε εν η η δρευ σα αν κ Υ πε ρυ υ υ μνη

τε ε ε Κυ υ ρι ι ι ε ο θε ος ο ο των Πα

τε ε ε ρων Ε ε ευ λο γη η το ο ος ει ει

(1) ο θε ε ο ο ο ος ο των Πα τε ε ε

ρω ων Ευ λο γη το ο ο ος ει ει

ΦΑΗ Η' ⁶ λ Αινοῦμεν ⁶ λ Εὐλογοῦμεν ⁶ λ και προσ κυ νου ου με εν τον

λ Κυ ρι ι ο ον λ

Ευ φραν θη η τι Ι ι ι ε ρου σα α λημ λ

πα νη γυ ρι σα τε πα α αν τες οι α γα πω ων τες Σι ι

λ ω ω ων λ Ο Βα σι λευ ω ων γαρ εις τους αι ω

ω ω ω νας λ Κυ ρι ι ος τω ων Δυ να α α με ε

λ ω ω ων η η ηλ θεν λ Ευ λα βει ει σθω πα α

σα η η γη λ εκ προ σω ω που Αυ του ου ου και

λ βο ο ο α α α τω λ Παν τα α τα ε ε ερ

λ γα α λ υ μνει ει τε τον Κυ υ ρι ι ι ο ο

λ ο ο ον. ⁶ λ 'Αντί «Τιμιστέρας» ψάλλομεν τὴν Θ' φδὴν τοῦ Κανόνος, ⁶ λ ἥς ὁ Εἰσὸς ἔχει οὕτω :

Θ ε ος Κυ ρι ος και αι ε πε φα νεν η μίν λ ου

στη σα σθε Ε ορ την και α γαλ λο με νοι κ Δε ευ τε

με γα λυ νω μεν Χρι στον κ με τα βα ι ων και κλα δων

υ υ μνοις κραυ γα ζον τες κ Ευ λο γη με νος ο ερ

χο με νος Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου Σω τη ρος

Καταθασία της Θ' Ψδης η μων

ο ος Κυ ρι ο ο ος και αι ε ε πε ε φα α

νεν η η μιν π Συ στη η σα α α σθε ε Ε ο ορ τη ην

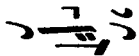
και α γα αλ λο με ε νοι κ δευ τε ε με γα α λυ νο ο μεν Χρι

ι στον ρ με τα βα ι ι ων και κλα α α δων υ

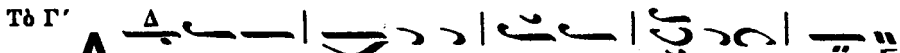
υ μνοι οι οις κραυ γα α α ζο ο ον τες ρ Ευ

λο γη με νος ο ο Ερ χο με ε νος Δ εν ο νο

μα α τι Κυ υ ρι ι ου Σω τη η ρ ος η η μω ω

 Ἐξαποστειλάριον Ἦχος Δι' χ' (Τρίσημος)
ω ω ων

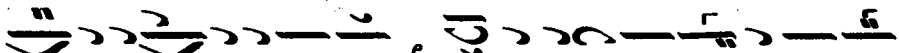
A γι ος Κυ ρι ος ο ο θε ο ος η μων (Δις)

Τὸ Γ' **A** γι ος Κυ ρι ος ο θε ος η μω ω

 Ἐξαποστειλάριον Ἦχος Δι' χ' (Τρίσημος)
ω ω ων Ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχή τῶν Βασιῶν καὶ ψάλλεται τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ ἀμέσως οἱ Δίνοι εἰς στίχους 4 ἀπὸ τοῦ «Δίνετε Ἀδτόν ἐπὶ ταῖς δυνασταταῖς Αὐτοῦ . . .»

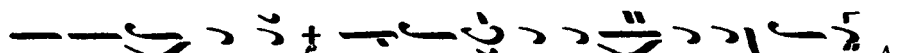
Ἦχος δ' κ' (Fa) (Δίσημος) Ἦχ'

O πλει στος ο χλος Κυ ρι ε ε στρων νυ ον εν τη ο

 δω τα ι μα τι α αυ των κ' Αλ λοι δε ε ε κο πτον κλα

 α δους α πο των δεν δρων και ε βα στα ζον κ' οι προ α

 α γον τες δε και οι α κο λου θου ου ουν τες ἦ ε ε

 κρα ζον λε γον τες κ' Ω σαν να τω Υι ω Δα α βι ιδ ἦ

 Ευ λο γη με νος ει ει ο ελ θων ἦ και πα α α α λιν Ερ

 χο με νος ἦ εν ο νο μα τι Κυ ρι ου Στίχ. Δίνετε Ἀδτόν 6
ἐν ἤχῳ σάλπιγγος... κ'

Mελ λον τος Σου ει ει ε ε ναι εις την Α γι αν
 πο λιν Κυ ρι ε κ τα κλα δη των φυ των κ οι λα οι ε
 βα στα α ζον ρ Σε υ μνου ουν τες τον των ο ο λων Δε σπο την κ
 ο ρων τες Σε ε πι πω ω λου κα θη με νον Δ ως ε
 πι των Χε ρου δι ιμ ε θε ω ρουν κ και δι α του το
 ου τως ε βο ων ρ Ω σα να τω Γι ω Δα α δι ιδ Δ
 Ευ λο γη με νος ει ει ο ελ θων Δ και πα α α α λιν
 ερ χο με νος Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. Αίνετε Δεόν 6
 εν τυμπάνῳ και χορῷ... κ

E ξελ θε τε Ε ε θνη ε ξε ελ θε τε και λα
 οι κ και θε α σα σθε ση με ε ρον ρ τον Βα σι λε α
 των Ου ρα νων κ ως ε πι θρο νου υ ψη λου ρ ε
 πι πω λου ευ τε λου ου ους κ την Ι ε ρου σα λημ προς

ε π ι θ αι ν ο ν τ α κ γ ε ν ε α Ι ο υ θ αι αι ω ν ἦ α

π ι σ τ ε κ αι μ ο ι χ α λ ι ι ι ε Δ ε υ ρ ο θ ε α α σ αι Ο ν ε ι θ ε ν

Η σ α ι α ς ε ν σ α ρ κ ι ι θ ι η μ α ς π α ρ α γ ε ν ο μ ε ν ο ν κ

π ω ς ν υ μ φ ε ε ε ε ε υ ε ε τ αι ω ς σ ω φ ρ ο ν α τ η ν ν ε ε α ν

Σ ι ω ν ἦ κ αι α π ο θ α λ λ ε τ αι αι τ η ν κ α τ α κ ρ ι τ ο ν σ υ ν α

γ ω γ η η ν κ ω ς ε ν α φ θ α ρ τ ω θ ε γ α α μ ω κ αι α μ ι α

α α ν τ ω ἦ α μ ι α ν τ ο ι σ υ ν ε ε θ ρ α μ ο ν ε υ φ η μ ο υ

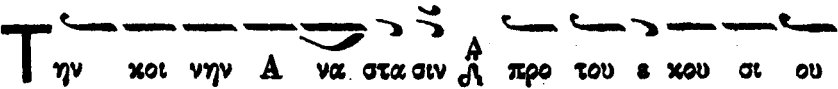
σ υ ν τ ε ς ο ι α π τ ι ρ ο ο κ α κ ο ι π αι θ ε ς κ μ ε θ ω ν υ

μ ν ο υ ν τ ε ς β ο η σ ω ω μ ε ν ρ υ μ ν ο ν τ ο ν Α γ γ ε λ ι κ ο ν κ Ω

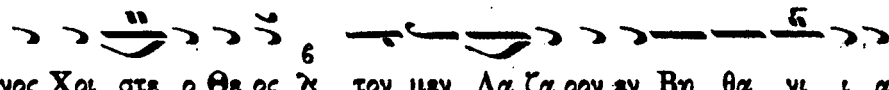
σ α ν α ε ν τ ο ι ς υ ψ ι ι σ τ ο ι ς ἦ τ ω ε χ ο ν τ ι τ ο μ ε γ α α

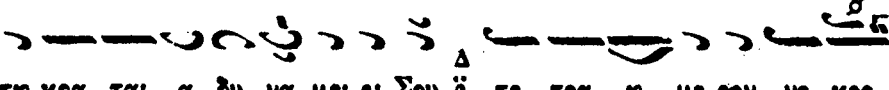
ε λ ε ο ς Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις... ἦ

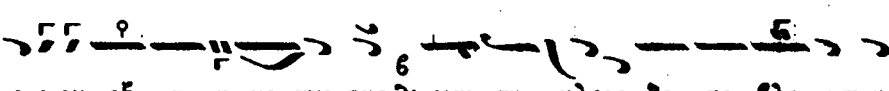
(1) ἦ Δ οὕτω: ἦ α α π ι σ τ ε κ αι αι μ ο ι χ α λ ι ς ρ Δ ε υ ρ ο

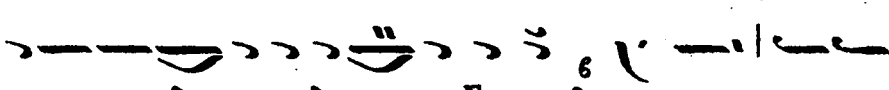

 Την κοι νην Α να στα σιν ^Α προ του ε κου σι ου

 Πα θους Σου ⁶ λ εις πι στω σιν πα αν των προ εν δει ξα με

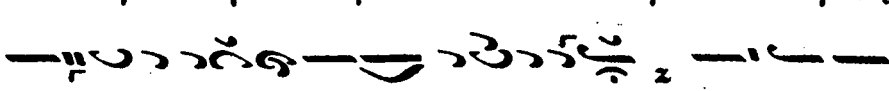

 νος Χρι στε ο θε ος ⁶ τον μεν Δα ζα ρον εν Βη θα νι ι α

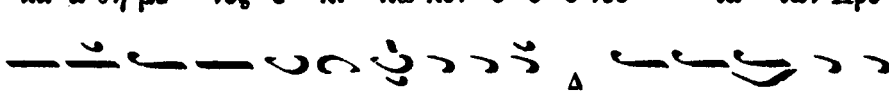

 τη κρα ται α δυ να μει ει Σου ^Δ λι τε τρα η με ρον νε κρο

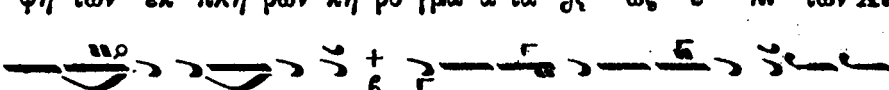

 ο ο ον εξ α α νε στη σας ⁶ και τυ φλοις δε το θλε επειν

 ως φω το δο της ε δω ρη σω Σω τηρ ⁶ και εις την

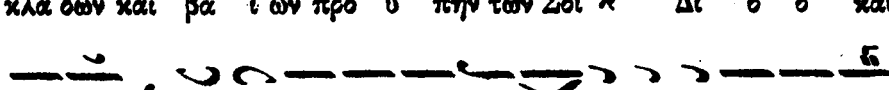

 πο λιν την Α γι ι αν με τα των Σων Μα θη των ει σηλ θες

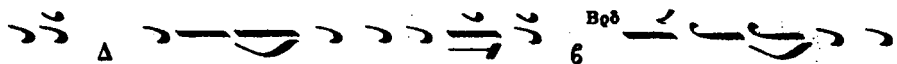

 κα α θη με νος ε πι πω λον ο ο ο νου ~ τα των Προ

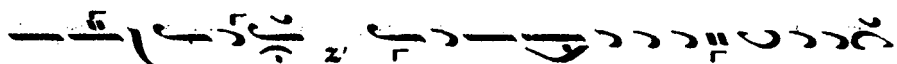

 φη των εκ πλη ρων κη ρυ γμα α τα ^Δ λι ως ε πι των Χε

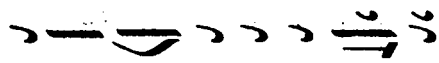

 ρου βιμ ε πο χου με νος ⁺ και παι αι δες Ε θρι αι ων με τα

 κλα δων και βα ι ων προ υ πτην των Σοι ⁶ και Δι ο ο και

 η μεις ⁶ και κλα δους ε λαι ων βα στα α ζον τες και βα ι

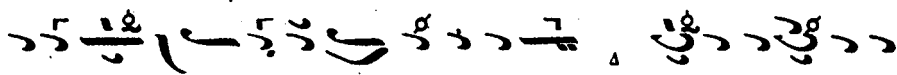

 ι α ^Δ ευ χα ρι στως Σοι βο ω μεν ^{Βοδ} λ Ω σα να εν τοις

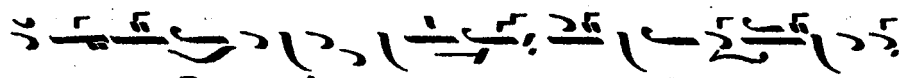

 Υ φι ι ι στοις λ Ευ λο γη με νος ο Ερ χο με νος

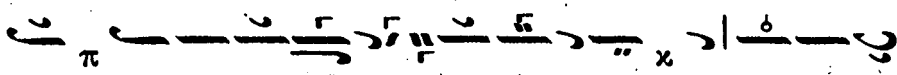

 εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

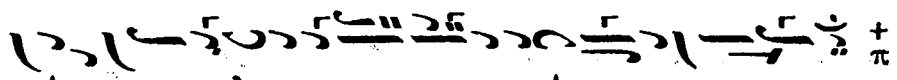
Δόξα, και νθν. Ήχος λ Πά (Re) (Δίσημος) χ

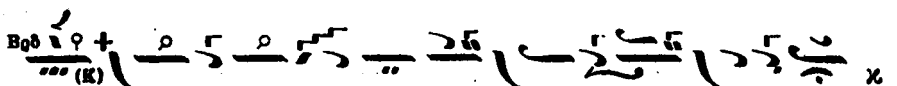

 Π ρο ο ε ε ε ξ η η με ε ε ρω ω ω ν του Πα

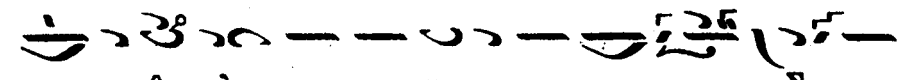

 α α α σα α α α α α α ρ η λ θε εν Ι η η

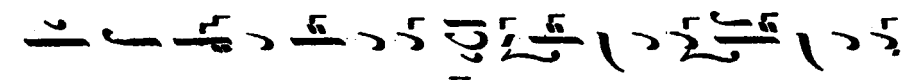

 σου ους εις Βη η θα α νι ι ι ι ι ι ι ι ι

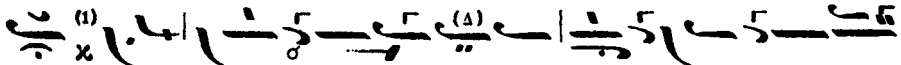

 αν π και προσ η η η η λ θον Α αυ τω οι Μα θη ται

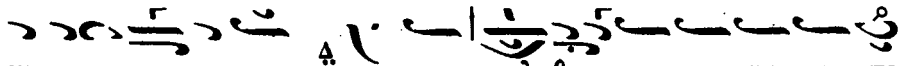

 Α υ του ου λε ε ε γον τε ες Α α αυ τω ω ω

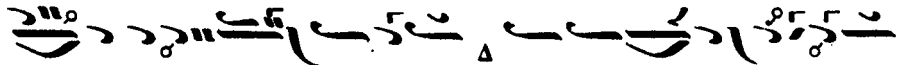

^{Βοδ} Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ε

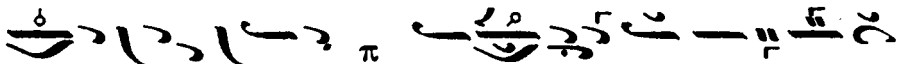

 που ου θε λεις ε τοι μα σω με ε ε εν Σοι οι

 φα γει ει εν το ο ο Πα α α α α α α α

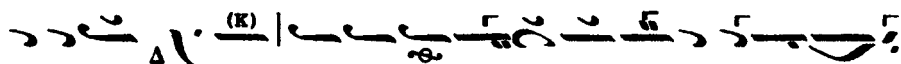

 σχα⁽¹⁾ ο δε ε ε ε ε α πε ε σται ει ει λε

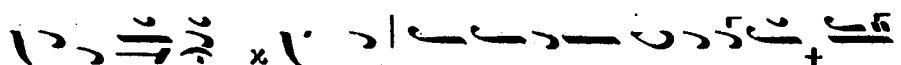

 εν α α αυ τους α πελ θε ε τε εις την α πε

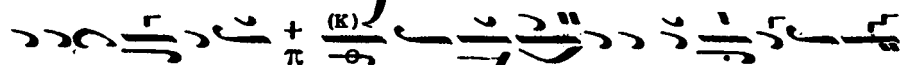

 να α αν τι κω ω ω μην και ευ ρη η σε ε τε

 α αν θρω πο ον κε ρα μι ι ον υ υ υ θα

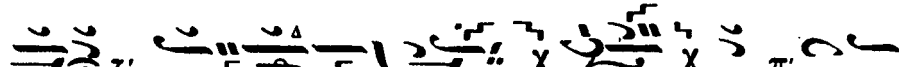

 το ο ος βα στα α α α α ζο ο ο ο το ο

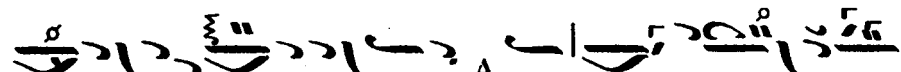

 ο ον τα α κο λου θη η σα τε α α αυ τω ω ω

 ω ω ω ω και τω οι κο δε σπο ο ο τη ει

 ει πα α α τε Ο Δι θα σκα α α λος λε ε ε ε

(1) η ούτω π

 κε Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι Κυ υ ρι ι

 ε ε κ που ου θε ε ε ε ε λεις ε τοι

 μα α σω με εν Σοι οι φα γειν το Πα α

 α α σχα Ο δε ε ε ε ε

ε ε γει προς σε ποι ω ω ω το Πα α α α

α α α α α α α α α σχα α α α ᾗ Ἀπό χοροῦ

με τα α α των μα α θη η τω ω ω ω ω ω ω

ω ω ν μου Δοξολογία — Ἀντίφωνα Ἑορτῆς. *Εἰσακτικὸν Ἦχος* Δι

Ευ λο γη με ε νος ο ερ χο με νος εν

ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου θε ε ος Κυ ρι ος και

ε πε φα νεν η μιν Σω σον η μα ας Υι ε ε θε ου

ο ε πι πω λου ο νου ου κα θε σθεις φα αλ λον

τας Σοι Δλ λη λου ι α *Τὰ Ἀπολυτικά «τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν» καὶ «Συνταφέντες Σοι» καὶ τὸ Κοντάκιον Ἦχος πλ. β'.*

Δι τω θρο νω εν ου ρα νω τω πω λω ε πι της

γης ε πο χου με νος Χρι στε ο θε ος των Α γγε

λων την αι νε σιν και των παι δων α νυ μνη σιν προς

ε δε ξω βο ω ων των Σοι Ευ λο γη με νος ο Ερ

χο ο με νος τον Α δαμ α να κα λε ε σα

Χ σθαι αι αι

Τρισάγιον. Λειτουργία Χρυσοστόμου.
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἦχος δ'

ο ος Κυ ρι ο ο ος και αι ε ε πε ε φα

α νεν η η μιν π Συ στη η σα σθε Ε ο ορ τη ην και

α α γα αλ λο ο με ε νοι οι λ Δε ε ευ τε με γα

λυ υ υ νο μων Χρι ι στον Ἰ με τα βα ι ι ι ι ι

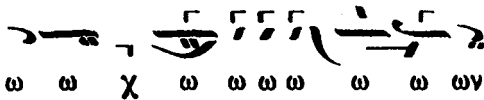
ω ων και αι κλα α α θων υ υ μνοι οι οισ κραυ

γα α α ζο ο οντες π Ζηροθς Ευ λο γη με ε νος

ο Ε ερ χο ο ο ο ο ο με ε ε ο Ε ερ χο ο με ε

νος Ἰ εν ο νο ο ο μα τι ι Κυ υ ρι ι ι ου

Σω τη η ρο ος η η μω χ ω ω ω ω ω ω

Κοινωνικόν : «Ελλογημένος ὁ Ἐρχόμενος. Ἄντι τοῦ εἰδομένου τό φως

ω ω χ ω ω ω ω ω ω ων «Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν».

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» εἰς στίχους ἕξ, ἤτοι ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐάν ἀνομίας παρτηρήσης, Κύριε . . .» ψάλλομεν τὰ χθὲς ἐν τοῖς Ἀποστίχοις ψαλλέντα Ἰδιόμελα «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών», «Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ» καὶ «Ὁ τοῖς Χερουβιμ ἐποχοῦμενος» δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα τὸ α' «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου» Καὶ ἔσθ' τὸ γ' «Ὁ τοῖς Χερουβιμ» (ἰδὲ σελ. 325). Προκείμενον «Ἴδοὺ θὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου». Καὶ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τὰ παρόντα 3 Ἰδιόμελα. (Ἄρχεται ὁ δεξιός).

Με τα βα ι ων και κλα δων **Ἦχος** Δι (Εἰρημολογικῶς)

ως εκ θει ας Ε ορ της εις θει αν με τα θαν τες Ε ορ

την προς σε θα σμι αν των Χρι στου πα θη μα α α των

πι στοι συν δρα μω μεν ς τε λε την σω τη ρι ον και

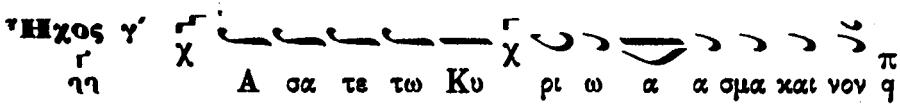
του τον υ περ η μων πα θος υ φι στα με νον κα

το πτευ σω μεν ε κου σι ον Αυ τω δε τον υ

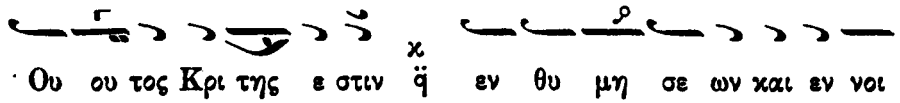
μνον ς ευ χα ρι στουν τες α να μελ ψω μεν αρ μο δι ον α

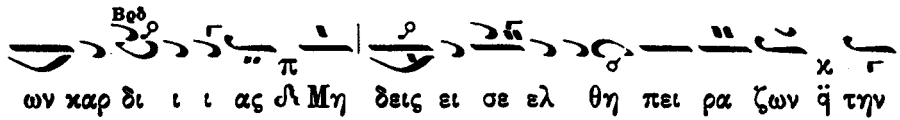
να κρα ζον τες Η της ευ σπλαγ χνι ας πη γη και της

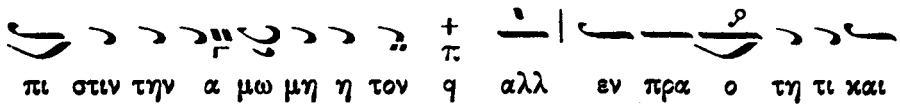
σω τη ρι ι ας λι μην Κυ υ ρι ε δο ξα Σοι

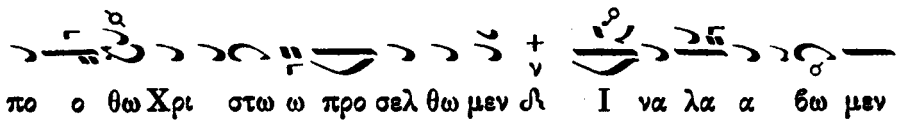
Ἦχος γ' π
 ᾠη χ Α σα τε τω Κυ ρι ω α α σμα και νον q

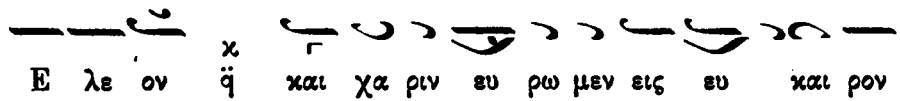
Φ χ
 ο θε ρον το εμ πε σειν εις χει ρας θε ου ζων τος q

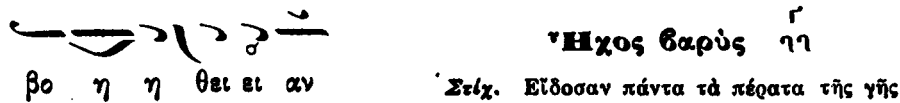
 χ
 ου ου τος Κυ ρι της ε στιν q εν θυ μη σε ων και εν νοι

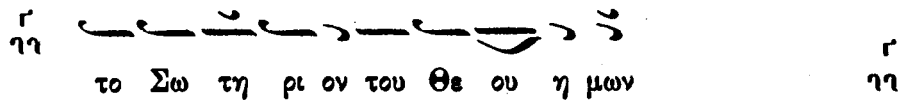
 π χ
 ων καρ δι ι ι ας Δ Μη δεις ει σε ελ θη πει ρα ζων q την

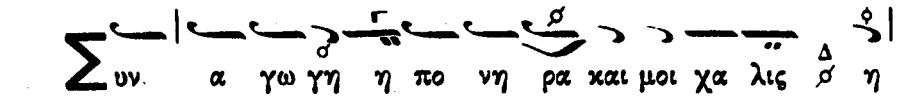
 π
 πι στιν την α μω μη η τον q αλλ εν πρα ο τη τι και

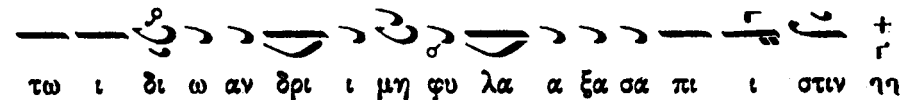
 π
 πο ο θω Χρι στω ω προ σελ θω μεν Δ Ι να λα α θω μεν

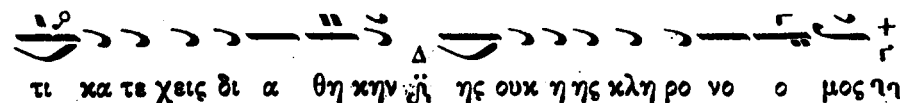
 χ
 Ε λε ον q και χα ριν ευ ρω μεν εις ευ και ρον

 Ἦχος βαρύς ᾠη
 βο η η θει ει αν Στίχ. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς

 ᾠη
 το Σω τη ρι ον του θε ου η μων ᾠη

 Δ
 Σ υν. α γω γη η πο νη ρα και μοι χα λις σ η

 π
 τω ι δι ω αν θρι ι μη φυ λα α ξα σα πι ι στιν ᾠη

 Δ π
 τι κα τε χει ρις δι α θη κην q ης ουκ η ης κλη ρο νο ο μοι ᾠη

τι και χασαι εν Πατρι ^Δ τον Υι ο ον αθεε τησα σα ρ ^π

τους Προφητας ουκ ε δε ε ε ξω ^Δ τον Υι ο ον κα τα γ

γει λαν τας ηη καν τα ι δι α τε ε ε κνα αι σχυν

θη τι ου τω βο ω ων τα ηη Ω σα να α τω Υι ω

Δα α βι ιδ ^Δ Ευ λο γη με νος ο Ερ χο με νος ^Δ εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ου **Δόξα. Ἦχος** Δι χ

Με τα βα ι ων και κλα δων ως εκ θει ας Ε ορ

της εις θει αν με τα βα αν τε ες Ε ο ορ την προς σε βα

σμι αν των Χρι στου πα θη η μα α α των πι στοι συν δρα

μω μεν τε λε τη ην σω τη η η ρι ι ι ι ον και

Του ου τον υ υ περ η η μων πα θος υ φι στα με ε νον

κα το πτευ σω με ε εν κου ου σι ι ι ι ον

Αυ τω ω δε ε ε τον υ υ μνον ευ χα ρι στουν τες

α α α να με ε ελ ψω ω ω μεν αρ μο δι ον

α να κρα α α ζον τες η της ευ σπλα γχι ι ι ας πη

η γη και της σω τη ρι ι ι ι ας λι ι μη ην Κυ

ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α Σοι 'Ηχος γ' η

Φ ο βε ρον το εμ πε ε σει ει ν q εις χει ει

ρας θε ου ζω ω ω ω ω ω ω ντος η Ου τος Κρι της

ε στιν εν θυ μη σε ων και ε ε εν νοι οι ω ων καρ

δι ι ι ι ι α ας q μη θεις ει σε ελ θη πει

ρα α α α α ζων την πι στι εν την α α μω ω ω ω

μη η η η το ον q αλλ εν πρα ο τη τι και φο ο ο

θω Χρι ι στω προσ ε ελ θω με εν δι ι να λα α α θω μεν

Ε ε ε λε ον ^κ και χα ριν ε ευ ρω μεν ^κ εις ε

ευ και ρον βο ο η η η η η η θει ει α α α αν

<Νῦν ἀπολύεις> και εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου <Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην> μετὰ στίχου <Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι>. Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' φθῆς ὁ Εἰρμός

Α λ λο ο ο ο τρι ι ι αλ λο ο τρι ι ον

των μη τε ε ε ρων η πα αρ θε ε ε νι ι ι α

και ξε ε ε νο ον ρ ταις παρ θε ε ε νοι οι οι οισ

η παι αι δο ποι οι οι ι ι ι ι α ε πι

Σοι οι οι οι θε ο ο το ο ο κε ε αμ φο τε ε ρα

α ω κο ο νο ο μη η, η θη Δι ο Σε

πα α α α σαι Αι αι φυ λαι Αι φυ λαι αι τη ης

γη ης α πα α αυ στωσ μα κα ρι ι ι ζο ο ο

ο με ε ε εν

Τρισάγιον.— Θεοτόκε Παρθένε κτλ. ὡς ἐν ταῖς προηγουμέναις Κυριακαῖς. Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν: <Σφαγὴν Σου τὴν ἄδικον>.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΓ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

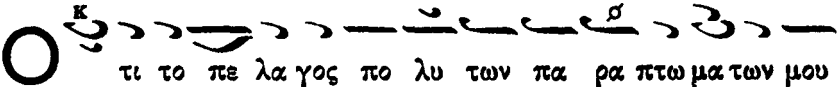
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

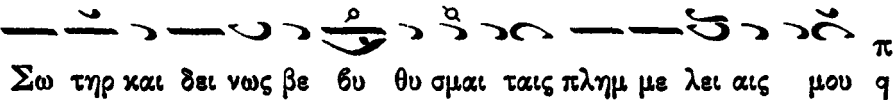
ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΚΑ

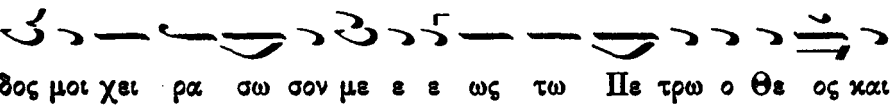
ΗΧΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

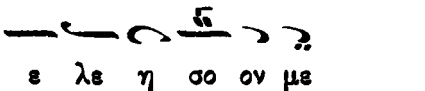
Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας. Ἑκατανυκτικῶς Πά χ

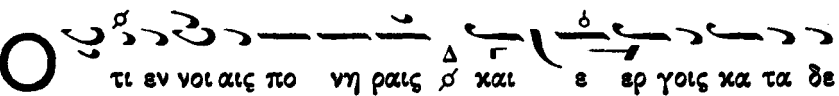
Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...

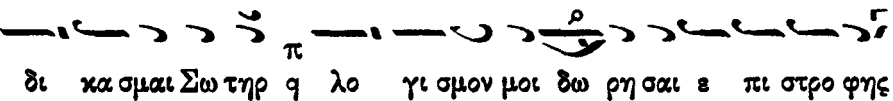
Ο κ
τι το πε λα γος πο λυ των πα ρα πτω μα των μου

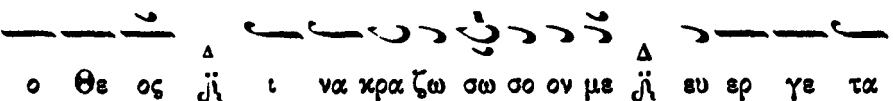
— π
Σω τηρ και δει νως βε θυ θυ σμ αι ται ς πλη μ με λει αι ς μου η

— ς
δος μοι χει ρα σω σον με ε ε ως τω Πε τρω ο θε ο ς και

— Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ... Δ
ε λε η σο ον με Δ

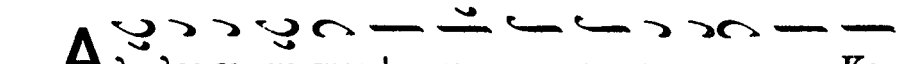
Ο Δ
τι εν νοι αι ς πο νη ραι ς και ε ε ρ γοι ς κα τα δε

— π
δι κα σμ αι Σω τηρ η λο γι σμ ον μοι δω ρη σαι ε πι στρο φη ς

— Δ
ο θε ο ς ι να κρα ζω σω σο ον με ευ ερ γε τα

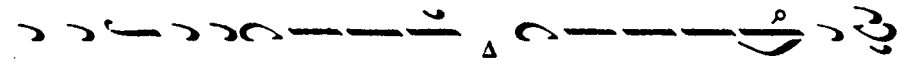

 Α γ α θε και ε λε η σον με

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέ- Δ
 κραξά Σου, Κύριε... Δ

Α λ λος σε κο σμος ψυ χη α να με νει και Κρι

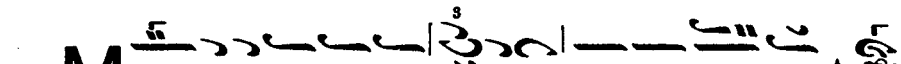

 της Δ τα σα με ελ λων δη μο σι ε ε ευ ειν Δ κρυ πτα

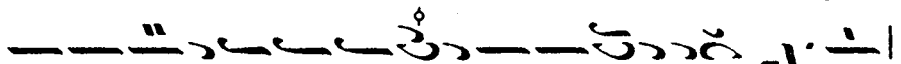

 α και δει να σ μη ουν εμ μει νης τοις ω ω δε αλ λα προ

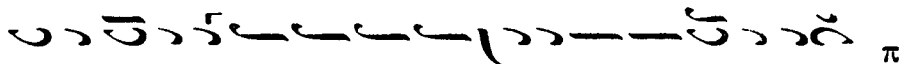

 φθα σον βο ω σα τω Κρι τη Δ ο θε ος ι λα σθη τι

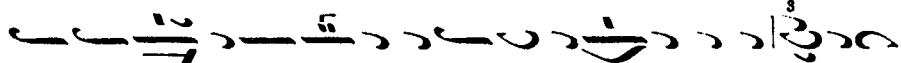

 μοι και σω ω σο ον με

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὄτα Δ
 Σου προσέχοντα... Δ

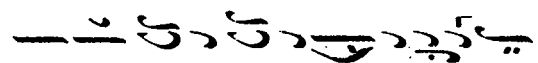

Μ η η α πο δο κι μα σης με Σω τηρ μου Δ τη

 ρα θυ μι α της α μαρ τι ας σου νε χο με νον η δι

 . ε γει ρο ο ον μου τον λο γι σμον προς με τα νοι αν η

 και του Σου αμ πε λω ω νος ερ γα την δο κι μον α να δει

 ξον με Δ δω ρου με νο ος μοι της εν δε κα της ω ρας τον

 μι σθον και το με γα ε ε λε ε ος

Και τὰ λοιπὰ τοῦ Τριψιδίου.

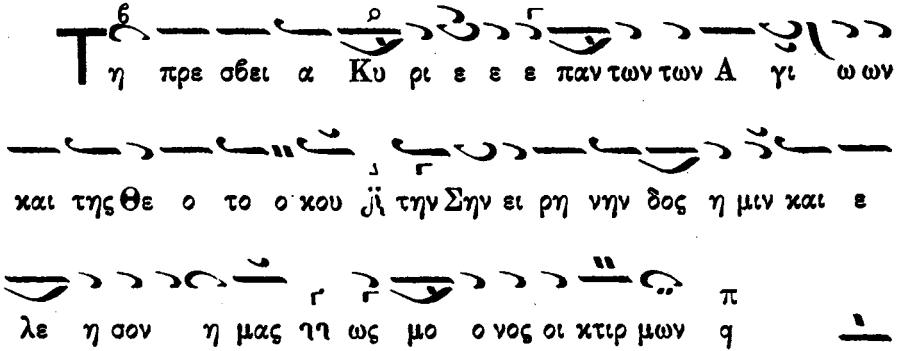

Τῆ Παρασκευῆ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγασμένης.

Μαρτυρικά. Ἦχος α' $\frac{\pi}{\rho} \frac{1}{\Delta}$

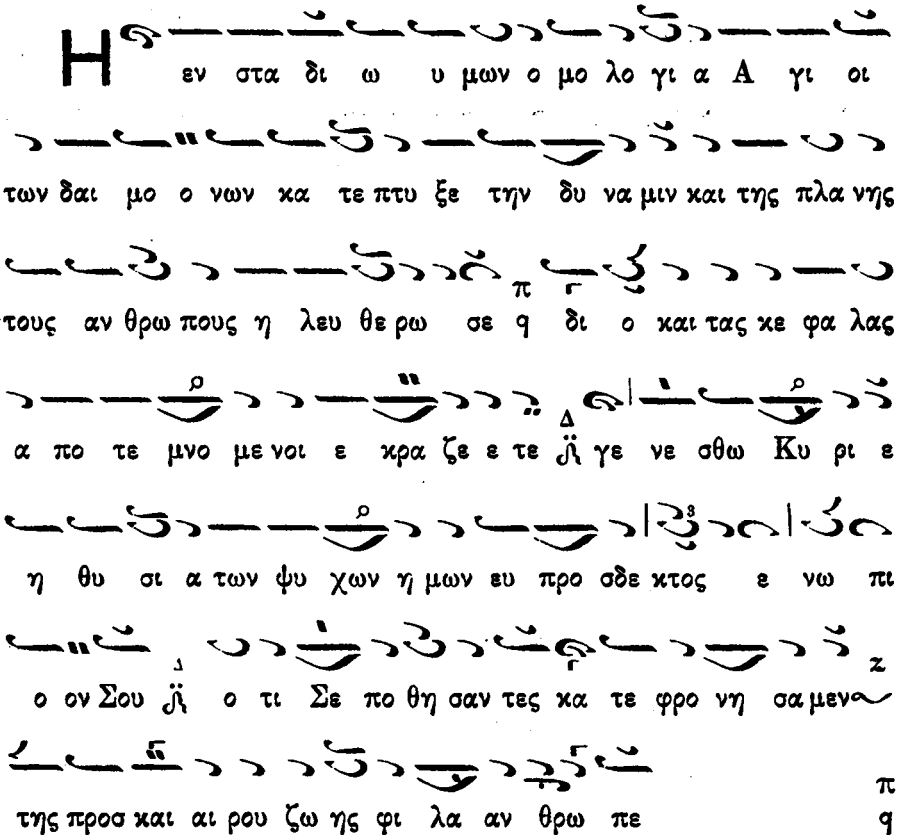
Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε . . .

$\frac{\Delta}{\Lambda}$

 Τη πρεσβει α Κυ ρι ε ε ε παντων των Α γι ωων
 και της θε ο το ο κου Ἰ την Σην ει ρη νην δος η μιν και ε
 λε η σον η μας ἡ ως μο ο νος οι κτιρ μων $\frac{\pi}{\rho}$

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα . . .

$\frac{\Delta}{\Lambda}$

 Η εν στα δι ω υ μων ο μο λο γι α Α γι οι
 των δαι μο ο νων κα τε πτυ ξε την δυ να μιν και της πλα νης
 τους αν θρω πους η λευ θε ρω σε ρ δι ο και τας κε φα λας
 α πο τε μνο με νοι ε κρα ζε ε τε Ἰ γε νε σθω Κυ ρι ε
 η θυ σι α των ψυ χων η μων ευ προ σδε κτος ε νω πι
 ο ον Σου Ἰ ο τι Σε πο θη σαν τες κα τε φρο νη σα μενα
 της προσ και αι ρου ζω ης φι λα αν θρω πε $\frac{\pi}{\rho}$

Στίχ. 'Εάν άνομίας παρατηρήσης, Κύριε...

Δ
Δ

Ω της κx λης υ μων πραγμα τει ας Α γι οι ο τι
 αι μα τα ε δω κα τε και Ου ρα νου ους ε κλη ρο νο μη
 σα τε q και προς και ρο ον πει ρα σθε εν τες αι ω νι ι
 ως α γαλ λε σθε q ον τως κα λον υ μω ών το εμ πο ρευ
 μα Δ φθα ρ τα α γαρ κα τα λι πο ον τες τα Α α φθα ρ τα
 Α πε λα θε τε q και συν Α γ γε λοις χο ρευ ον τε ε ες
 υ μνει τε α πα αυ στως Τρι α θα ο μο ου ου σι ι ον q

Στίχ. 'Ενεκεν του όνόματός Σου ύπέμεινά Σε, Κύριε...

Δ
Δ

Πα νευ φη μοι Μαρ τυ ρες υ μας ουχ η γη κα τε κρυ
 φεν q αλλ ου ρα νος υ πε δε ξα το q η νοι γη σαν υ μιν
 Πα ρα δει σου πυ υ λαι Δ και εν τος γε νο με νοι του Ευ
 λου της ζω ης α πο λαι ε τε q Χρι στω πρε σβευ σα τε q

δω ρη θη η ναι ται αις ψυ χαις η μων ἡ την ει ρη νην και το

με γα ε ε λε ε ος Εἶτα 4 ἐκ τοῦ Μηναιίου καὶ τὸ παρὸν
Δοξαστικόν. Ἦχος ᾠ Πα χ

Ποι α του βι ι ι ου τρυ υ φη δι α με ε ε

ε ε νει λυ υ πης α α με ε ε το ο ο χος η

ποι α δοξα ε στη κεν ε πι γης α με τα α α α

θε ε ε ε τος η παν τα σκι α α ας α σθε νε στε ε ρα η

παν τα ο νει ει ει ρων α πα τη λο τε ε ρα η μι ι α

ρο πη ηη και ταυ τα παν τα θα να α τος δι α α δε ε

χε ε ται αι Δ αλλ εν τω φω τι Χρι στε ε του προ σω

ω ω που ου ου Σου η και τω γλυ κα σμω της Σης ω ραι

ο τη η τος ηη ους ε ξε λε ε ε ξω ω α να α α

παυ σον ω ως φι λα α αν θρω ω ω προς Και νῦν ἰ
Τὴν Παγκόσμιον
δόξαν.

ΗΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Κατανυκτικὰ Πά ρ

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...

Η μαρ τον εις Σε Σωτηρ ως ο α σω το ς υι ο ς

δε ξαι με Πα τερ με τα νο ουν τα ς και ε λε η

σον με ο θε ο ς

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι...

Κ ρα ζω Σοι Χρι στε Σω τηρ του Τε λω νου την φω

νην ι λα σθη τι μοι ω σπερ ε κεινω και ε λε η

σον με ο θε ο ς

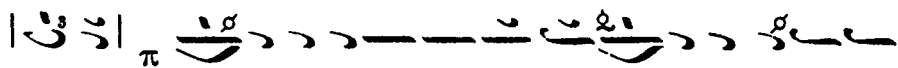
Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...

Τ ων πε πραγ με νων μοι δει νων εν νο ων τα Α το

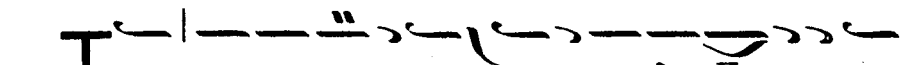
πα ε πι του ς Σου ο υ ς κα τα φευ γω οι κτιρ μου ς Τε

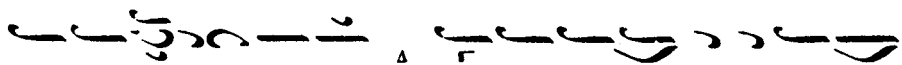
λω ω νην μι μου με νο ς και Πορ νην δα κρυ ου σαν και τον α

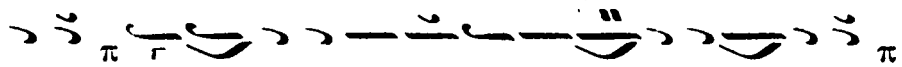
σω τον υι ον δι ο και προς πι ι πτω Σοι ε λε

 η μων πρι ν με κα τα δι κα σης φει εισαι μου ο Θε

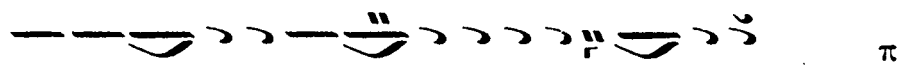

 ος και ε λε η σον με *Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα* π

 Τας α νο μι ας μου πα α ρι δε Κυ ρι ε ο

 εκ Παρ θε νου τε χθεις ς και την καρ δι αν μου κα θα

 ρι σον να ον αυ την ποι ων του Α γι ου Σου Πνευ μα τος π

 μη η με Ε ξου δε νω σης ς α πο του Σου προ σω που π

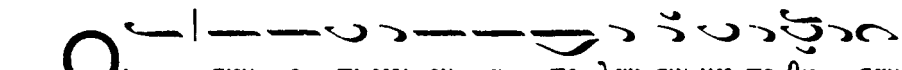

 ο α με ε τρη τον ε χων το με γα α ε λε ος π

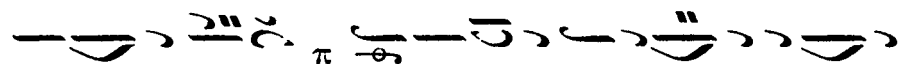
Και τὰ λοιπὰ τοῦ Τριψδίου.

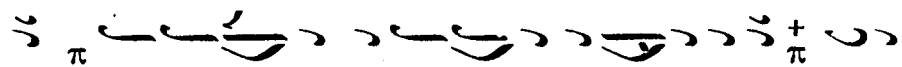
Τῆ Παρασκευῆ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

Μαρτυρικά. Ἦχος Πά χ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...

 Ο ι την ε πιγει ον α πο λαυ σιν μη πο θη σαν

 τες α θλο φο ροι ου ρα νι ων α γα θων η ξι ω θη

 σαν και Α γ γε λων συμ πο λι ι ται γε γο να σι Κυ ρι

ε πρε σθει αις αυ των Δ ε λε η σον και σω σον η μας π

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα . . .

Των α γι ων Μαρ τυ ρων πρε σθευ ο ον των υ περ
η μων Δ και τον Χρι στον υ μνου ουν των πα σα πλα νη πε παυ

ται π και των αν θρω ω πων το γε νος πι στει δι α α σω

ζε ται

Στίχ. 'Εάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε . . .

Χο ροι Μαρ τυ ρων αν τε στη σαν τοις τυ ρα νοις λε

γοντες π η μεις στρα τευ ο με θα τω Βα σι λει των

δυ να με ων π ει και πυ ρι και βα σα α νοις α να λω

ση τε η μας Δ ουκ αρ νου με ε θα της Τρι α α δος τη ην

δυ να μιν Στίχ. 'Ενεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε . . .

Με γα λη η δο ξα ην ε κτη σα σθε α γι οι

δι α της πι στε ως π ου μο νον γα αρ εν τω πα σχειν τον

εχθρον ε νικησα τε Δ αλ λα και με τα θα να τον

πνευ μα τα α α πε λου νε τε π α σθε νουν τας θε ρα πευ ε

τε π ψυ χων και σω μα των ι α τροι π πρε σβευ σα τε προς

Κυ ρι ον ε λε η θη ναι τας ψυ υ χας η μων π

Είτα 4 εκ του Μηναιου και το παρον Δοξαστικον

Οι οι οι οι οι μοι Ηχος Δι χ

Οι ον α α γω ω ω να α ε χει ει Η ψυ υ χη η η η Δ

χω ρι ζο με νη ε ε εκ του σω ω ω ω μα α α

α τος οι μοι το ο ο τε πο σα θα κρυ υ υ ει και

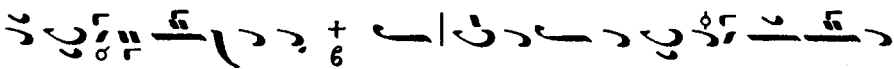
ουχ υ παρ χει ο ο ο ο ε λε ω ω ων α α αυ την 6

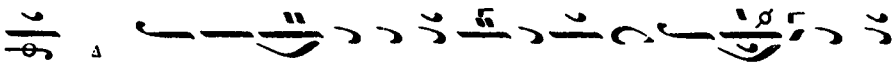
προς τους Αγ γε λους τα ομ μα τα α α ρε που ου σα Δ

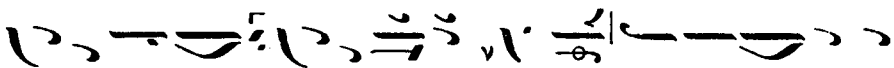
α πρα κτα κα α α θι ι ι κε ε τε ε ευ ει 6

προς τους αν θρω πους τας χει ρα ρα ε κτι ει ει ει

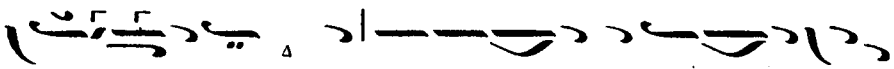

 νου ου ου ου σα ουκ ε ε ε χει ει το ο ον βο ο ο

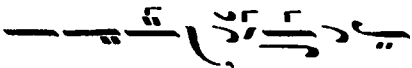

 η θου ου ουν τα α Δι ο α γα πη τοι μου α δε ελ

 φαι εν νο η σα αν τες η η μων το βρα χυ υ υ της

 ζω ω η η η η η ης τοις με τα στα σι την

 α να πα αυ σιν πα ρα Χρι στου αι τη σω ω ω ω

 με ε ε ε θα και ταις ψυ χαις η μων το με ε γα α

 ε ε ε λε ε ε ος

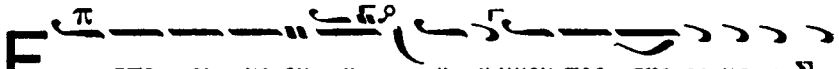
Και νυν:
 Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ Νόμου.

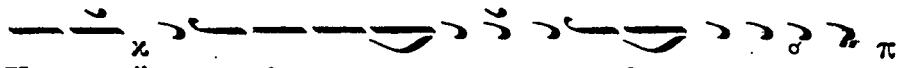
ΗΧΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

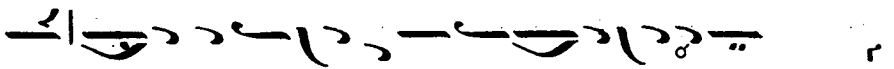
Ἐτη Κυριακή ἑσπέρας. Κατανυκτικά. 77

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...

Πα

 Ε σπε ρι νο ον υ υ υ μνον προ σφε ρο με εν Σοι

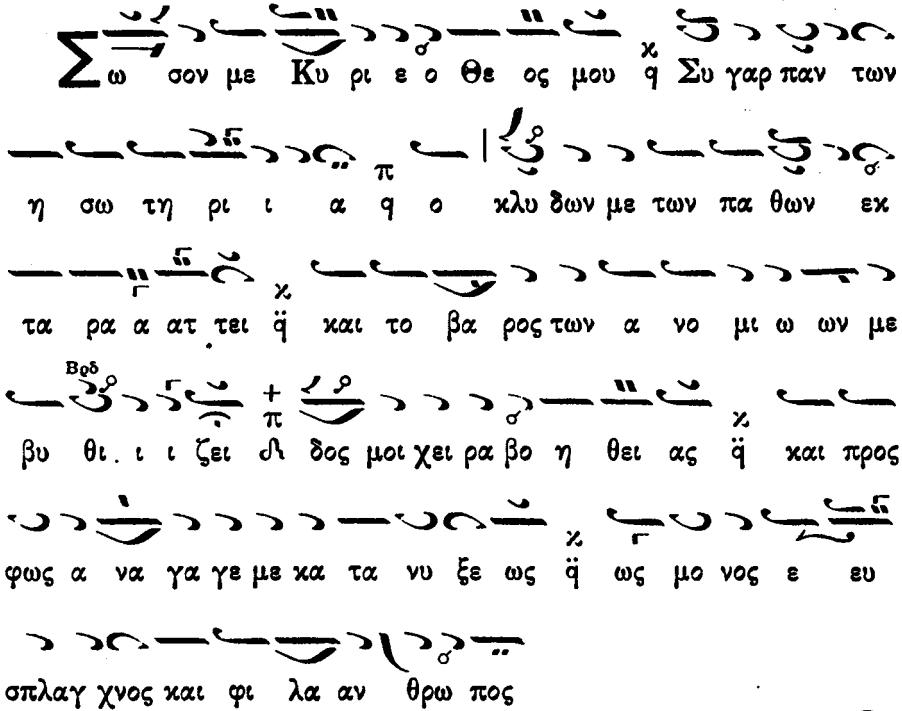

 Χρι στε ἡ με τα θυ μι α μα τος και ω δων πνευ μα τι κων ρ

 ε λε η σον Σω τη ηρ τας ψυ χα ας η η μων 77

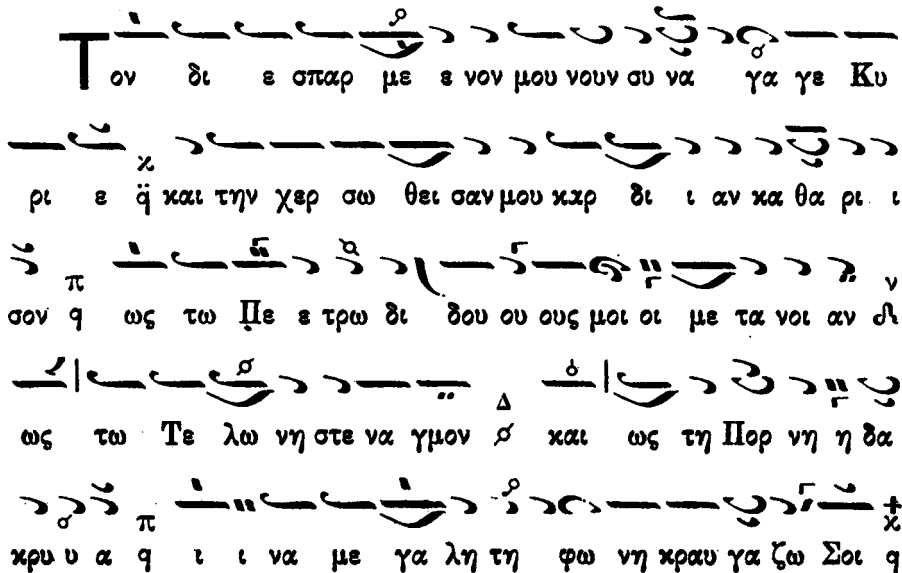
Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ...

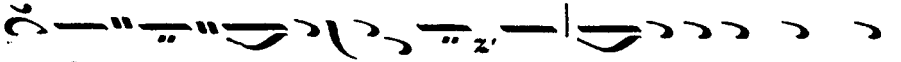
Πα

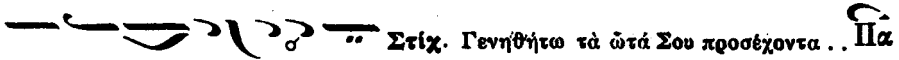

 Σ ω σ ο ν μ ε Κυ ρι ε ο θε ος μ ο υ ρ Σ υ γ α ρ π α ν τ ω ν
 η σ ω τ η ρ ι ι α ρ ο κ λ υ δ ω ν μ ε τ ω ν π α θ ω ν εκ
 τ α ρ α α α τ τ ε ι ρ και τ ο β α ρ ος τ ω ν α ν ο μ ι ω ω ν μ ε
 β ο θ η . ι ι ζ ε ι δ ος μ ο ι χ ε ι ρ α β ο η θ ε ι ας ρ και π ρ ος
 φ ω ς α ν α γ α γ ε μ ε κ α τ α ν υ ξ ε ω ς ρ ω ς μ ο ν ο ς ε ε υ
 σ π λ α γ χ ο ς και φ ι λ α ν θ ρ ω π ο ς

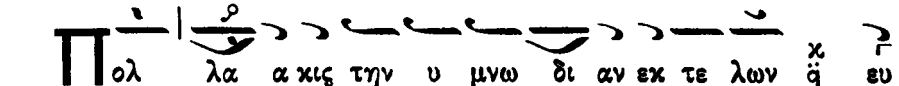
Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...

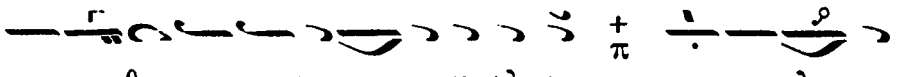
Πα

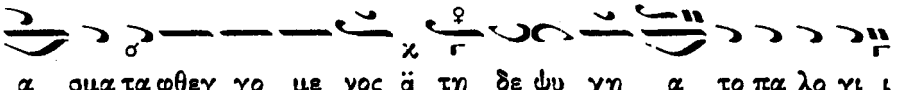

 Τ ο ν δι ε σ π α ρ μ ε ε ν ο ν μ ο υ ν ο υ ν σ υ ν α γ α γ ε Κυ
 ρι ε ρ και τ η ν χ ε ρ σ ω θ ε ι σ α ν μ ο υ κ ρ ρ δι ι α ν κ α θ α ρ ι ι
 σ ο ν ρ ω ς τ ω Π ε ε τ ρ ω δι δ ο υ ο υ ο υ ς μ ο ι ο ι μ ε τ α ν ο ι α ν δ ι
 ω ς τ ω Τ ε λ ω ν η σ τ ε ν α γ μ ο ν ρ και ω ς τ η Π ο ρ ν η η δ α
 κ ρ υ υ α ρ ι ι ν α μ ε γ α λ η τ η φ ω ν η κ ρ α υ γ α ζ ω Σ ο ι ρ

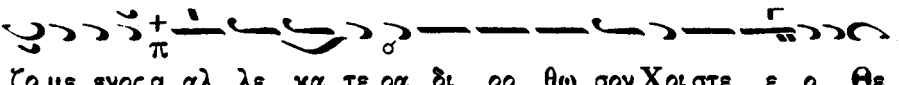

 ο θε ε ο ος σω ω σον με η ως μο νος ε ευ σπλαγ χνος

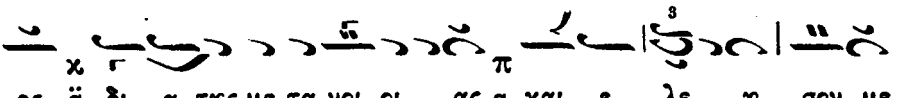

 και φι λα αν θρω πος

 Π ολ λα ακις την υ μνω δι αν εκ τε λων ε ευ

 ρε ε θην την α μαρ τι αν εκ πληρων η τη μεν γλωτ τη

 α ομα τα φθεγ γο με νος ε τη δε ψυ χη α το πα λο γι ι

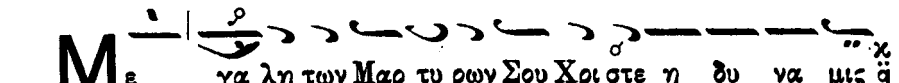

 ζο με ε νος η αλ λε κα τε ρα δι ορ θω σον Χρι στε ε ο θε

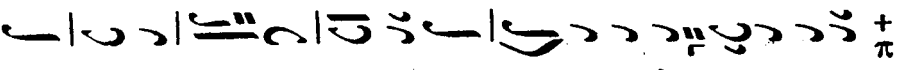

 ος ε δι α της με τα νοι οι ας η και ε λε η σον με

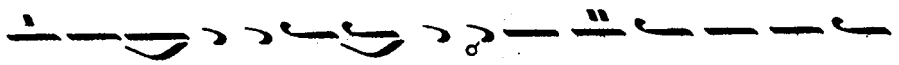
Τῆ Παρασκευῆ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

Μαρτυρικά. Ἦχος γ' η'

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...
 Πα

 Με γα λη των Μαρ τυ ρων Σου Χρι στε η δυ να μις ε

 εν μνη μα οι γαρ κειν ται και πνευ μα τα δι ι ω κου ου οι η

 και κα τηρ γη σαν εχ θρου την ε ξου οι αν τη πι σται

της Τρι αδος ἡ α γω νι σα α με ε νοι υ περ τη
 3 4 x | ————— 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

ευ σε βει ας
 Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὄτα Σου προσέχοντα... Πα

Προ φη ται και Α πο στο λοι Χρι στου και Μαρ τυ

ρες ἡ ε δι δα ξαν υ μνει σθαι Τρι α δα ο μο ου

σι ι ον η και ε φω τι σαν τα Ε θνη τα πε πλα νη με

ε ε να η και κοι νω νους Αγ γε ε λων ε ποι η σαν ἡ

τους υι ου ους των αν θρω πων
 Στίχ. Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε...

Οι Μαρ τυ ρες Σου Κυ ρι ε πι στει στη ρι χθεν

τες ἡ ε λ πι δι βει ω θεν τες η τη α γα πη του

Σταυ ρου Σου ψυ χι κως ε ενω θε ε εν τες η του εχ

θρου την τυ ρα νι ι δα ω λε σαν και τυ χον τες των στε

φα νων ἡ με τα των Α σω μα των πρε σβευ ου σιν υ περ των ψυ

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου
ὑπέμεινά Σε, Κύριε . . .

Πα

χω ων η η μων

Με γα λη του Σταυρου Σου Κυ ρι ε η θυ να

μις ᾗ ε πα γη γαρ εν τοπω ᾗ και ε νερ γει εν

κο σμω ᾗ και α νε δει ξεν εξ α λι ε ων Α πο στο

ο ο λους ᾗ και εξ ε θνων Μαρ τυ ρας ᾗ ι να πρε σβευ ω σιν

υ περ των ψυ χω ων η η μων Δόξα. Ἦχος γ' Γα Πα

Παν τα μα ται ο τη ης τα Αν θρω ω ω πι να α

ο σα α ουχ υ παρ χει ει με τα α θα α α α να α α α

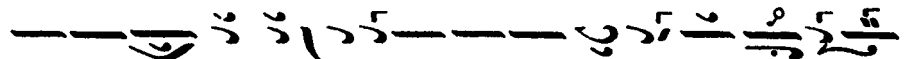
το ον ᾗ ου πα ρα με ε ε νει ο πλου ου ου ου το ος ᾗ

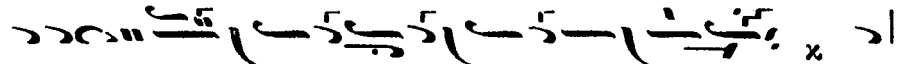
ου ου νο δε ευ ει ει η δο ο ο ο ξα α ᾗ ε

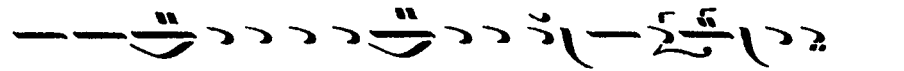
πελ θων γαρ ο θα να τος ᾗ ταυ τα πα αν τα α ε ε ξη φα α

νι ι σται Δι ο Χρι στε τω ω Α θα να τω Βα σι ι λει ᾗ

 βο η η η η η η η η σω ω μεν χ̣ τους

 με τα σταν τας εξ η η η μων α να παυ σον ε ε ε

 εν θα α πα α αν των ε ε ε στι εν χ̣ ευ

 φραι νο με ε ε των η κα α α τοι κι ι ι α α

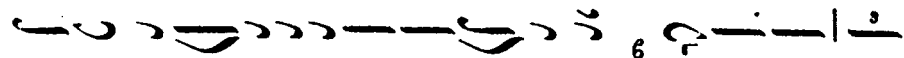
Και νῦν: Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...

ΗΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

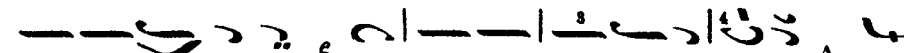
Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας. Κατανυκτικὰ ⁶λ ⁷χ

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... ⁶λ

 Η θε λον δα κρυ σιν ε ξα λει φαι π̣ των ε μων

 πται σμα των Κυ υ ρι ε το χει ρο γρα φον λ̣ και το υ πο

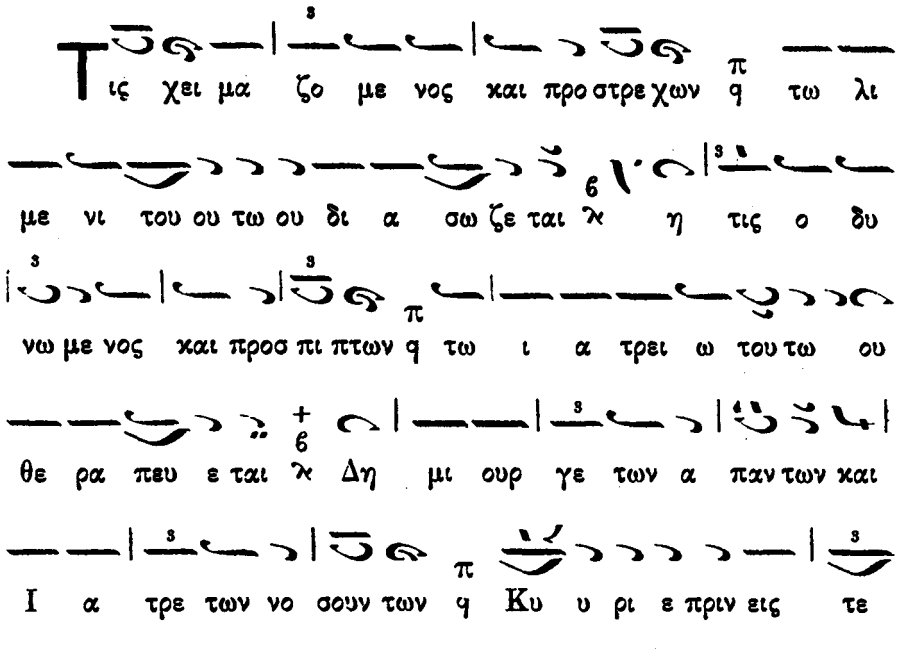

 λοι πον της ζω ης μου ρ̣ δι α με τα νοι οι ας ευ

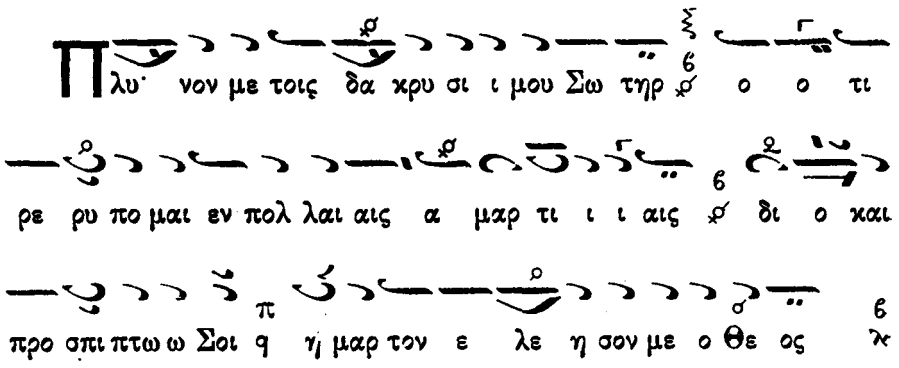

 α ρε στη σαι Σοι λ̣ αλ λο εχ θρος α πα τα με Δ̣ και

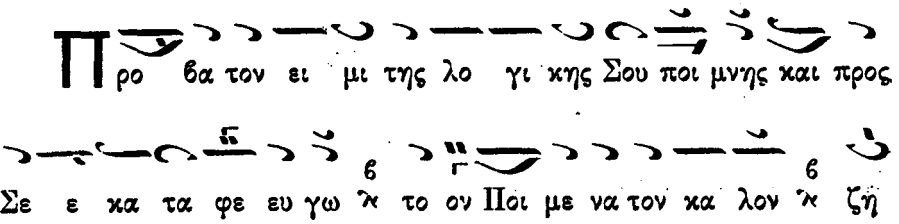

 πο λε μει την ψυ χην μου ρ̣ Κυ υ ρι ε πριν εις τε

 λος α πο λω μαι σω σον με

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι... ⁶λ

 Τ³ ις χ³ χει μα ζο με νος και προσ^π στρε⁹ χων π τω λι
 με νι του ου τω ου δι α σω ζε ται κ η τις ο θυ
 νω με νος και προσ^π πι πτων⁹ π τω ι α τρει ω του τω ου
 θε ρα πευ ε ται κ Δη μι ουρ γε των α παν των και
 Ι α τρε των νο σου ν των^π π Κυ υ ρι ε πριν εις τε
 Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...⁶
 λογ α πο λω μαι σω σον με^κ

 Π λυ⁶ νον με τοις δα κρυ σι ι μου Σω τηρ⁶ ο ο τι
 ρε ρυ πο μαι εν πολ λαι αις α μαρ τι ι ι αις⁶ ρ δι ο και
 προ σπι πτωω Σοι^π π η μαρ τον ε λε η σον με ο θε ος⁶
 Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὄτα Σου προσέχοντα...⁶

 Π ρο θα τον ει μι της λο γι κης Σου ποι μνης και προς
 Σε ε κα τα φε ευ γω κ το ον Ποι με να τον κα λον κ ζη⁶

τη σο ον με τον πλα νηθεν τα ο Θε ος ^Δ και ε λε η

σον με

Και τὰ λοιπὰ τοῦ Τριψιδίου.

Τῆ Παρασκευῆ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

Μαρτυρικά. Ἦχος δ' ⁶κ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...

⁶κ

Ο εν δο ξα ζο με νος εν ταις μναι αις των Α γι

ων Σου Χρι στε ο Θε ος ⁶κ υπ αυ των δυ σω που με ε νος η

κα τα πεμ ψον η μιν το με γα ε λε ος

⁶κ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα...

⁶κ

Ο των Α γι ων Μαρ τυ υ ρων δε ξα α με νος

την υ πο μο νην ^Δ και παρ η μων δε ε χου την υ μνω

δι ι αν Φι λαν θρω πε ⁶κ δω ρου με νος η μιν ταις αυ

των ι κε σι ι αις το με γα ε λε ος

⁶κ

Στίχ. Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε...

⁶κ

Εχοντες παρρησιαν προς τον Σωτηρα Αγι
 οι κρεσθουσα τε απανσως η υπερημων των α
 μαρτων αφεσιν πταισματα των αι του με ενοι η και
 ταις ψυχαις ημων το μεγα ελεος

Στίχ. "Ενεκεν του ονοματός Σου υπεμείνά Σε, Κύριε...

ερει α εμπυχα ο λοκαυτωματα λογι
 κα κ Μαρτυρες Κυριου θυματα τελεια θε
 ου θεον γινωσκοντα και θεωωγινωσκομενα
 προβατα των ημανδραλυκοις ανεπιβατος κρε
 σθουσα τε και ημας συμποιμανθη η ναι υμιν επι

Είτα 4 εκ του Μηναιου και το παρον
 υυδατος αναπαυση ως Δοξαστικόν. Ήχος δ' Πα

Που εστιν η του κοοοοσμου ου προσα α α

θει ει ει ει α π που ε ε στιν η των προ ο ο

σκαι αι ρων φα αν τα σι ι ι α ρ που ε ε στι ιν

ο χρυ σο ο ο ος και αι ο α α αρ γυ υ υ υ ρος ρ

που ε στιν λτων ι κε των η πλημ μυ υ υ υ ρα και ο θο

ο ο ο ο ο ο ρυ υ βο ος ρ πα α α αν τα α

τε ε ε φρα λ παν τα α κο ο ο νις λ πα α αν τα

α σκι ι ι α π αλ λα δευ τε βο ο η σω ω μεν τω

α θα να α α τω Βα σι ι λει λ Κυ υ υ ρι ι ι

ι ε των αι ω νι ιων Σου α γα α θω ων α α ξι

ι ι ω ω ω σον λ τους με τα στα α αν τας ε

εξ η η η η μων ρ και α να παυ σον α αυ του ος εν

τη α γη η η η η η η ρω ω ω μα κα ρι ι ο

τη η τι ι

Και νύν :
'Ο διά Σε Θεοπάτωρ προφήτης Δαβίδ.

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας. **Κ**ατανυκτικὰ $\frac{\rho}{\text{Κε}}$ $\frac{\gamma}{\chi}$

Στίχ. 'Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...

x
q

Κυριε αμαρτανων ου παυομαι η φι λαν θρω
πιας αξι ου ου με νος ου γι νω σκω q νι κη σον μου την
πω ρω σιν q μο νε Αγα θε ε και ε λε η σο ο ο ο ον με q

Στίχ. 'Εμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι...

x
q

Κυριε και τον φο βον Σου πτο ου ου ου μαι ηη και
το πο νη ρον ποι ει ν ου παυ ο μαι q τις εν δι κα στη ρι
ω τον δι κα στη ην ου πτο ει ει ται ηη η τις ι α
θη ναι βου λο με νος ηη τον ι α τρον πα ρορ γι ζει ως κα
γω q μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε πι τη α σθε νει α.
μου σπλαγ χνι σθη τι q και ε λε η σο ο ο ο ον με q

φ
κ
q

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...

Οἰ οἰ μοι τι ω μοι ω θην ε γω τη α καρ πω συ κη q
 και πτο ουμαι την κα τα α ραν συν τη εκ κο πη ρ αλλ
 ε που ρα νι ε γε ωρ γε Χρι στε ο θε ος ηη την
 χερ σω θει σαν μου ψυ χην καρ πο φο ο ο ρον α να δει
 ξον q και ως τον α σω τον υι ον ηη δε ε ξαι με και ε λε
 η σο ο ο ο ον με

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὠτά Σου προσέχοντα...

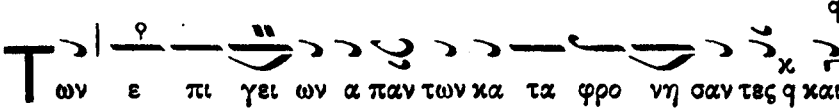
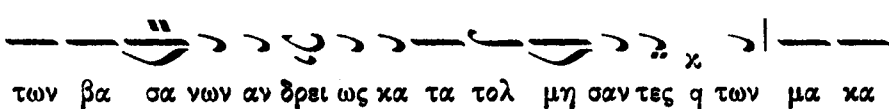
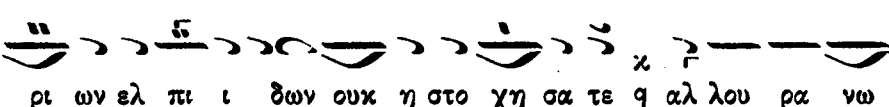
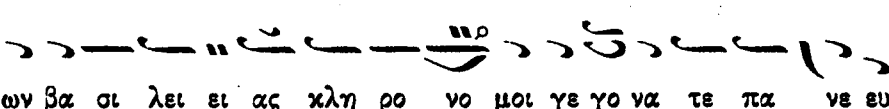

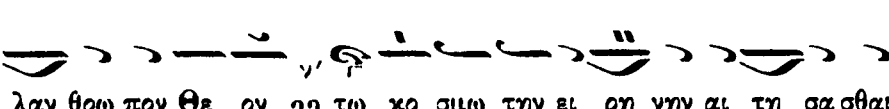
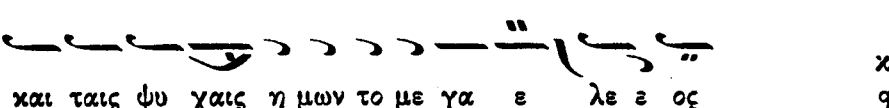
Τα πληθη των πταισματα των μου παρι δε Κυρι ε
 ο εκ Παρ θε ε νου τε χθεις ηη και πα α σας ε ξα
 λει φον τας α νο μι ας μου q λο γισμον μοι πα ρε χων ε πι
 στρο φης ως μο νος φι λαν θρω πος ηη δε ε ο μαι και
 ε λε η σο ο ο ο ον με

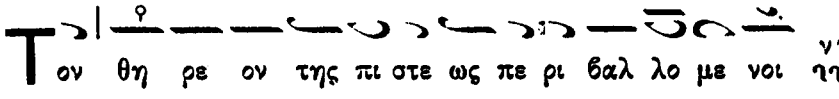
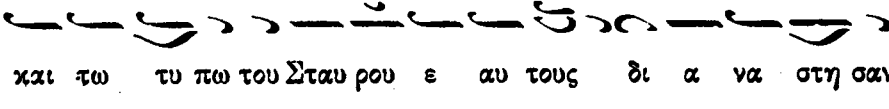
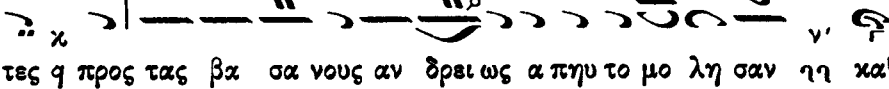
Και τὰ λοιπὰ τοῦ Τριψόδιου.

Τῆ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

Μαρτυρικά. Ὑψος λ᾿ ᾗ $\frac{1}{\text{Κε}}$

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...

 των ε πι γει ων α παν των κα τα φρο νη σαν τες q και x
q

 των βα σα νων αν θρει ως κα τα τολ μη σαν τες q των μα κα

 ρι ων ελ πι ι δων ουκ η στο χη σα τε q αλ λου ρα νω

 ων βα σι λει ει ας κλη ρο νο μοι γε γο να τε πα νε ευ

 φη μοι Μαρ τυ ρες q ε χον τες παρ ρη σι ι αν προς τον φι

 λαν θρω πον θε ον η η τω κο σμω την ει ρη νην αι τη σα σθαι

 και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ε ος x
q

 Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά Σου προσέχοντα... x
q

 Τον θη ρε ον της πι στε ως πε ρι βαλ λο με νοι η v'

 και τω τυ πω του Σταυ ρου ε αυ τους δι α να στη σαν

 τες q προς τας βα σα νους αν θρει ως α πηυ το μο λη σαν η η και v' q

δι α βο ο λου την πλανην και το θρα σος κα τηρ γη σαν

οι Α γι οι Σου Κυ ρι ε ρ αυ των ταις ι κε σι αις

ως παν το δυ να μοσ θε ος ηη τω κο σιω την ει ρη νην

κα τα πεμ φον και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος ρ
x
q
x
q

Στίχ. 'Εάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε . . .

Π ρε σθευ σα τε υ περ η μων α γι οι Μαρ τυ ρες ηη ι

να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων ρ υ μιν γαρ ε

δο θη χα α ρις πρε σθευ ει ν υ περ η μων
x
q
x
q

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε . . .

Α κο ρε στω δι α θε ε σει ψυ χης ηη Χρι

στον ουκ αρ νη σα με νοι α α γι οι Μαρ τυ ρες ρ οι τι

νες δι α φο ρους αι κι σιμους πα θη μα των υ πο

μει ναν τες ρ των τυ ραν νων τα θρα α ση κα τη δη φι

σα. τε ρ α κλι νη και α τρω τον την πι στιν φυ λα

ξαν τες εις Ου ρα νους με τε στη τε ρ ο ο θεν και παρ ρη

σι ας τυ χον τες προς Αυ τον ηη αι τη σα σθε δω ρη

θη η ναι η μιν το με γα ε λε ε ος

Και εκ του Μη-
ναίου 4.

Ε μνη η η σθην του Προ **Ἦχος λ ρ Π α**

φη η η του ου βο ω ω ν τος ρ ε γω ει ει μι ι

γη η η και αι σπο ο ο δος ρ και πα λιν κα τε νο

η η σα εν τοις μνη η η μα α α σι ρ και ει

δο ον τα α ο ο ο στα Δ τα γε γυ μνω με ε ε

να α και ει ει ει πον ρ α ρα τι ις ε ε ε

στι ι ι βα α σι ι λε ευς ρ η στρα τι ι ω ω ω

της η πλου σι ι ο ος η η πε ε ε ε νη ης ρ η

δι και αι ος η α μα αρ τω ω ω λος
 + π

αλ λα α Α α να α α παυ σο ον Κυ υ υ ρι ι ι

ε χ με τα δι και αι ω ω ν τους δου ου λους Σου

ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας. Κατανυκτικά. Δι

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...

Με τα νοι αν ου κεκτημαι + αλ λου δε πα λιν

δα κρυ α δι α του ου ου το ι κε τευ ω Σε Χρι στε

προ τε λους ε πι στρε ε φαι και δου ναι μοι κα τα νυ

ξιν ο πως ρυ σθη σομαι της κο λα σε ε ω ως

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι...

Εν τη φρι κτη πα ρου σι α Σου Χρι στε μη α κου

σω μεν ουκ οι δα υ μας την γαρ ελ πι ι ι δα ε πι

Σοι οι τω Σω τη ρι ε θε με θα ει και τα Σα πρό σταγ

μα τα ου πραττομεν δι α την α με λει ξν η μων ⁺ αλ λα ₆

φει ει εισαι των φυ χων η μων δε ο με ε θα α _Δ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...

Τ α της καρ δι ας μου τραυ μα τα εκ πολ λων α μαρ τη

μα α των φυ εν τα μοι ₆ ι α τρευ σον Σω τηρ ο των φυ

χων και σω μα των ι α τρος ₆ Ο πα ρε ε χων τοις αι του

ου ου αι _Δ πται σμα των την συ γω ρη σιν α ει _Δ πα

ρα σχου μοι ₃ δα κρυ α με τα νοι ας ₃ δι δους μοι

την λυ υ υ σιν των ο φλη μα των Κυ ρι ε και ε

λε η σον με ₃ ₃ Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὄτα Σου προσέχοντα... _Δ

υ _Δ μον ον με ευ ρων των α ρε των ο εχ θρος τω

βε λει της α μαρ τι ας ε τρω σεν ₆ αλ λα Συ ως ι α

— — — — — | 3 — — — — — | 3 — — — — — | — — — — —

τρος ψυ χων τε και σω μα των τα τραυ μα τα της ψυ

3 — — — — — | — — — — — | 3 — — — — — | 3 — — — — —

χης μου θε ρα πευ σον ο θε ος και ε λε η σον με

Τῆ Παρασκευῆ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

Μαρτυρικά. Ἦχος λ̣ Δι

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...

Οἰ ³ — — — — — | 3 — — — — — | 3 — — — — — | 3 — — — — —
Μαρ τυ ρες Σου Κυ ρι ε ουκ ηρ νη σαν το Σε

— — — — — | 3 — — — — — | 3 — — — — — | — — — — —
ουκ α πε στη σαν α πο των εν το λων Σου ταις αυ

— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
των πρε σβει ει αις ε λε η σον η μα ας

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὠτά Σου προσέχοντα...

Οἰ ^Δ — — — — — | — — — — — | 3 — — — — — | — — — — —
μαρ τυ ρη σαν τες δι α Σε Χρι στε πολ λας βα

— — — — — | 3 — — — — — | — — — — — | — — — — —
σα α α νους υ πε μει ναν πρε σβει αις Κυ ρι ε και ευ

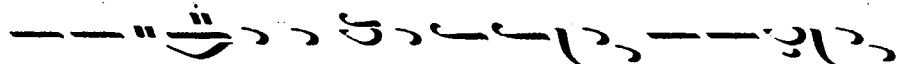
— — — — — | — — — — — | — — — — — | 3 — — — — —
χαις αυ των παν τας η μα ας δι α φυ λα α ξο ον

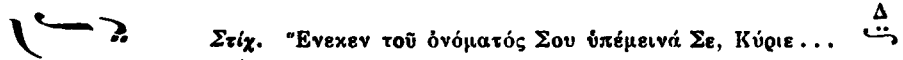
Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε...

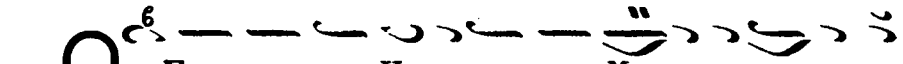
Οἰ ^Δ — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
α θλο φο ροι Μαρ τυ ρες και ου ρα νο πο λι ι

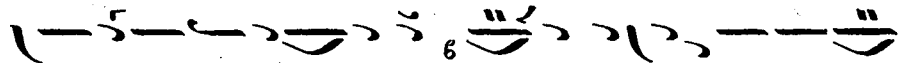
— — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
ται ε πι γης α θλη σαν τες πολ λας βα σα α νους υ πε

 μει ναν και τε λει ον α πε λα θον τον στε φα νον εν Ου

 ρα νοι οις ι να προ σβευ ω σιν υ περ των ψυ χων η η

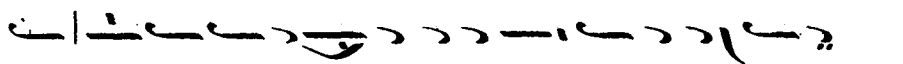

 μω ων Στίχ. "Ενεκεν του ονόματός Σου υπέμεινά Σε, Κύριε..."

 Σταυ ρος σου Κυ ρι ε τοις Μαρ τυ σι γε γο νεν

 ο ο ο πλον α ητ τη τον ε βλε πον γαρ τον προ κει

 με νον θα να τον και προ βλε πον τες την μελ λου σαν ζω

 ην τη ελ πι δι τη εις Σε ε νε δυ να μουν το

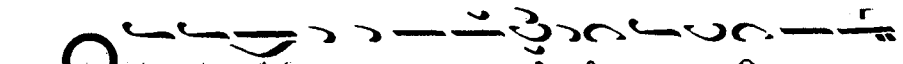

 αυ των ταις πα ρα κλη σε σιν ε λε η σον η μα ας

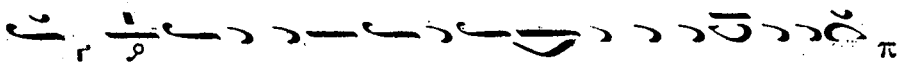
Δέξα: «'Αρχή μοι και ύπόστασις...» (ιδε σελ. 49).

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Τη Κυριακή έσπέρας. Κατανυκτικά.

Στίχ. 'Εξάγαγε εκ φυλακής την ψυχήν μου...

 Ω ο Α σω τος υι ος ηλ θον κα γω Οι κτι ιρ

 μων δε ξαι με προ σπι πτον τα ως ε να των μι σθι ων Σου

ο θε ος και ε λε η σο ο ν με ε

Στίχ. 'Εμέ ύπομενοῦσι δίκαιοι...

Ως ο πε ρι πε σων εις τους λη στας και τε τραυ

μα τι σμε νος ου τω κα γω ω πε ρι ε πε σον η εξ

ε μων α μαρ τι ων και τε τραυ μα τι σμε νη υ παρ

χει μου η ψυ χη η προς τι να κα τα φυ υ γω ο υ πευ

θυ νος ε γω ει μη προς Σε τον ευ σπλα γχνον των φυ χων

τον ι α τρον ε πι ι χε ε Επ ε με ε ο θε ος το με

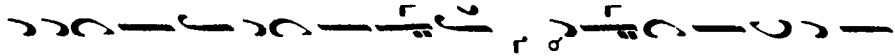
ε γα Σου ε ε λε ε ος

Στίχ. 'Εκ βαθέων ἐκέ-
κραξά Σοι, Κύριε...

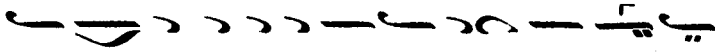
Ως την συ κην την α καρ πον μη εκ κο ψης με Σω

τηρ τον α μαρ τω λον αλ λε πι πολ λω τω ε ε τει συγ

χω ρη σιν μοι δω ρη σαι αρ θευ ων μου την ψυ χην τοις δα

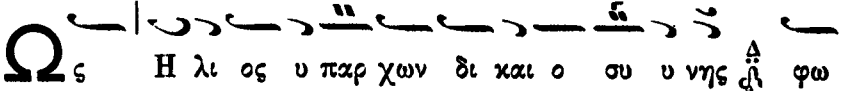
κρυ σι της με· τα νοι οι· ασ ηη ι ι να καρ πο ον προ

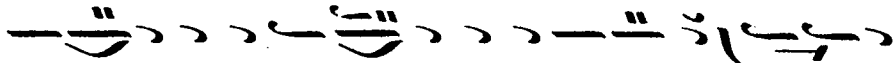
σε νεγ κω Σοι οι ε λε η μο συ υ νης

Γ
ηη
Γ
ηη

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὠτὰ Σου προσέχοντα...

Ως Η λι ος υ παρ χων δι και ο συ υ νης φω

τα γω γη σον τας καρ δι ασ των Σε υ μουν των Κυ υ ρι

ε δο ο ξα α Σοι

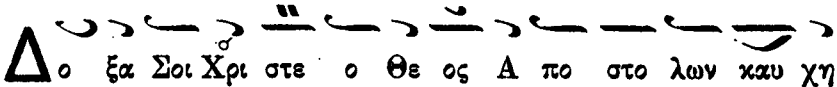
Και τὰ λοιπὰ τοῦ Τριψόδιου.

Τῆ Παρασκευῆ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

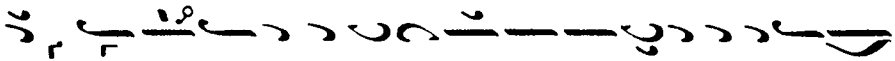
Μαρτυρικά. Ἦχος βαρὺς Γα.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε...

Γ
ηη

Δο ξα Σοι Χρι στε ο θε ος Α πο στο λων καυ χη

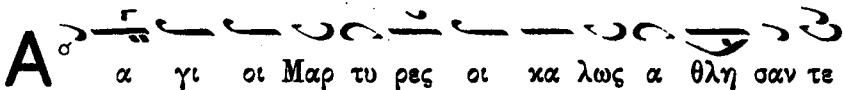
μα ηη Μαρ τυ ρων α γαλ λι α μα ων το κη ρυ υ γ μα Τρι ασ

η ο μο ου ου σι ι ος

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὠτὰ
Σου προσέχοντα...

Γ
ηη

Α α γι οι Μαρ τυ ρες οι κα λως α θλη σαν τε

ες και στε φα νω θε εν τες ηη : πρε σβευ σα τε προς Κυ

ρι ον ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Γ
ηη
Γ
ηη

Στίχ. Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε...

Κα τα φρο νη σαν τας παν των των ε πι γης Α α

γι οι Μαρ τυ ρες ηη και εν στα δι ω τον Χρι στον αν δρει

ως κη ρυ ξαν τες η α μοι θας των βα σα α α νων παρ

αυ του ε κο μι σα σθε ηη αλλ ως ε χον τες παρ ρη σι

ι αν αυ τον ι κε τευ σα τε ως θε ο ον παν το θυ

να μον ηη τας ψυ χα ας η μων σω ω σαι ηη των εις η μας

προ στρε χο ον των δε ο ο με ε θα

Γ
ηη
Γ
ηη

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε...

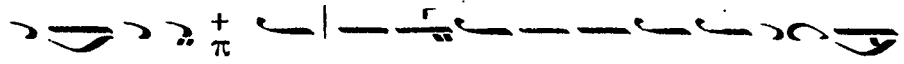
Πα νε ευ φη μοι Μαρ τυ ρες θρεμ μα τα πνευμα τι κα

ο λο καυ τω ω μα τα λο γι κα ηη θυ σι α δε κτη ευ α

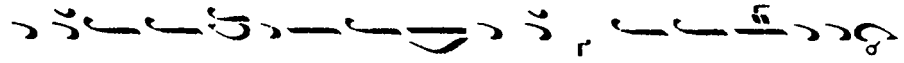
ρε στος τω Χρι στω ηη υ μα ας ουχ η γη κα τε κρυ φεν αλλ

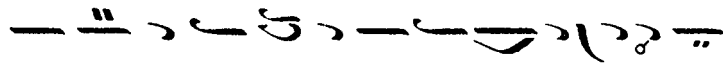
Ου ρα νο ος υ πε δε ξα το ηη Αγ γε λων συμ με το χο

γε γο να τε η μεθ ω ων ι κε τευ σα τε δε ο

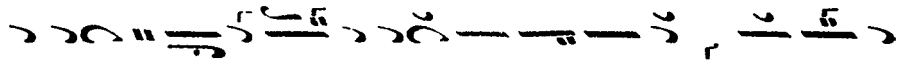

με θα τω Σω τη ρι και Θε ω η μων ηη ει ρη νε ευ σαι

τον κο σμον και σω σαι τας ψυ χα ας η η μων

A να παυ σον Σω τη η η η **Δόξα.** **Ἦχος βαρύς** ηη

ηρ η η μων Ζω ω ο δο ο ο τα ηη ους με ε

τε στη η σα α α ας α α δελ φου ους η η μων ηη εκ

των προ σκαι αι αι αι αι ρων κρα α α ζον τα ας

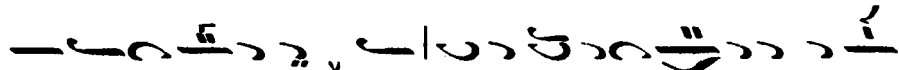
δο ο ο ο ξα α α Σοι οι **Και νυν :** **Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης...**

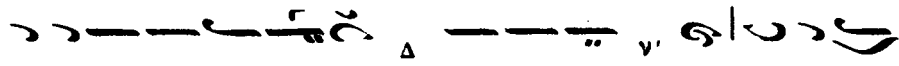
ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ

Ἐν ἑσπεράσ. **Κατανυκτικά.** **δ**

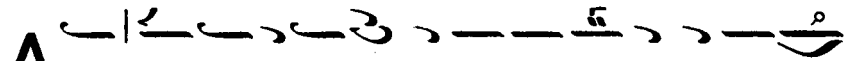
Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου...

Σ ε τον Βα σι λε α και Δε σπο ο την Αγ γε λοι α παυ

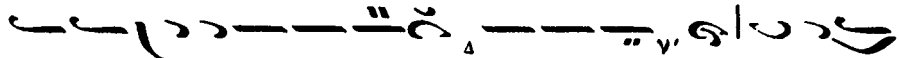

 στως α νυ μνευ ου σιν δὲ ε γω θε Σοι προ σπι ι ι πτω ως

 ο Τε λω νης κρα α ζων δὲ ο θε ος ηη ι λα σθη τι

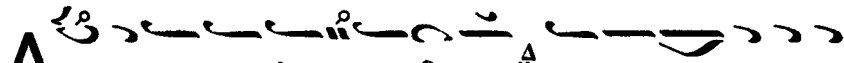

 ι μοι και σω ω σο ον με

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ... δὲ

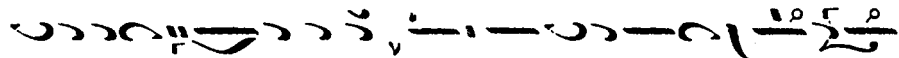
A

 θα να τος υ παρ χου σα ψυ χη η μου τοις κυ

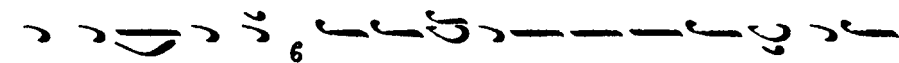

 μα οι του βι ου μη και λυ πτου δὲ α να νη φον βο ω σα

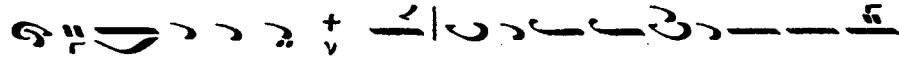

 προς τον σο ον ευ ερ γε την δὲ ο θε ος ηη ι λα σθη τι

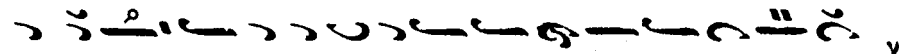

 ι μοι και σω ω σο ον με

Στίχ. Ἐκ βαθῶν ἐκέκραξά Σοι, Κύριε ... δὲ

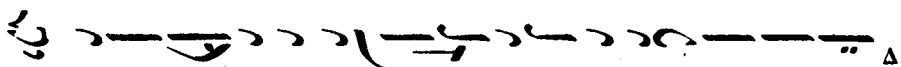
Δ

 α κρυ α μοι δο ος ο θε ος δὲ ως πο τε τη γυ ναι

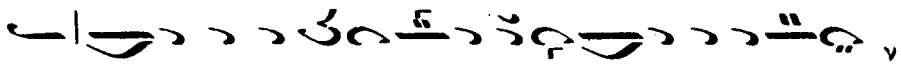

 κι ι τη η α μαρ τω λω και α ξι ω σον με βρε ε ε

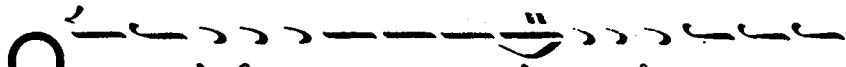

 χειν τους πο δας Σου λ τους ε με εκ της ο δου της πλα νης ε

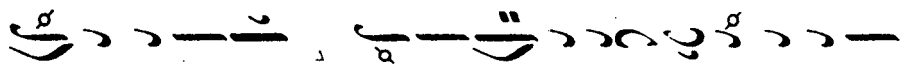

 λε ευ θε ρω σαν τας δὲ και μυ ρον ευ ω δι ασ Σοι προ σφε

 ε ρειν δι ον θα ρον εν με τα νοι α μοι κτι σθεν τα δὲ

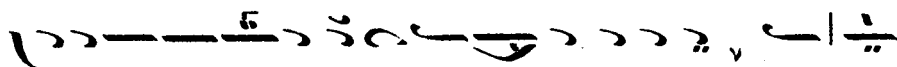

 ι να Α κου ου σω κα γω ω της ευ κται ας Σου φω νης Δ

 η πι ι στις σου σε σω κε ε σε πο ρευ ου εις ει ρη νην Δ
Στίχ. Γενηθήτω τά ὄτᾳ Σου προσέχοντα . . . Δ

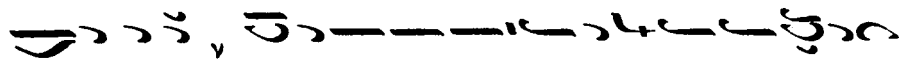
Ο
 ταν λα βω κα τα νουν τα πλη η η θη των πεπραγ

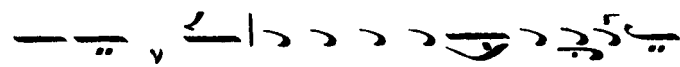

 με νων μοι δει νων ρ και εις εν νοι αν ελ θω της φο θε

 ρας ε κει νης ε τα σε ως λ τρο μω συ νε χο με ε νος προς

 Σε ε κα τα φε ευ γω τον φι λαν θρω πον θε ον Δ δι ο

 μη με πα ρι ι ι θης Δ ι κε τευ ω Σε μο νε α α

 να μαρ τη τε Δ δω ρησαι κα τα νυ ξιν τη τα παι νη μου

 ψυ χη Δ προ τε λευ της και σω ω σο ον με

Τῆ Παρασκευῆ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης.

Μαρτυρικά. Ἦχος $\lambda \delta \iota$ $\overset{\circ}{\Delta}$ Νῆ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά Σοι, Κύριε . . . Δ

Μ
 αρ τυ ρες Κυ ρι ου Δ παν τα το πον α γι α ζε τε

κα και πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε λι και νυν πρε

σθευ σα τε ρυ σθη η ναι των πα γι δων του εχ θρου σ τας ψυ

χας η μων δε ο ο με ε θα

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα...

Μαρ τυ ρες Κυ ρι ου ι κε τευ σα τε τον θε ον ημων

και Αι τη σα σθε ταις ψυ χαις η μων λι πλη θος οι κτιρ μων

και τον ι λα σμον των πολ λων πα ρα πτω μα α των δε ο ο

με ε θα

Στίχ. Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε...

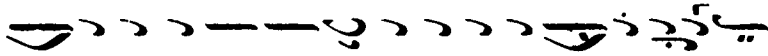
Οι Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε Ε πι λα θο με νοι

των εν τω βι ι ω κα τα φρο νη σαν τες τας των βα

σα α α νων δι α την μελ λου σαν ζω ην τα α αυ της

κλη ρο νο μοι α α νε δει χθη σαν ο ο ο θεν και Αγ

γε λοις συ υ να γα λλον ται λι αυ των ταις ι κε σι ι αις

 v
 δω ω ρησαι τω λα ω Σου το με γα ε ε λε ε ος δλ

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε...

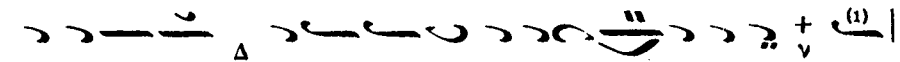
δλ

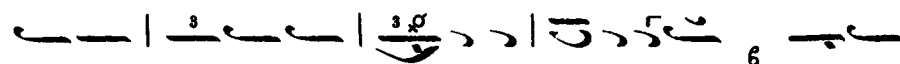

 Ει τις α ρε τη και ει τις ε παι νος ⁶πρε πει τοις Α

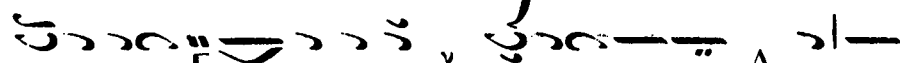
 v
 γι οις δλ ξι φε σι γαρ ε ε κλι ναν τους αυ χε νας δλ v

 δι α Σε τον κλι ναν τα Ου ρα νους και κα τα θαν τα δλ ε

 ξε χε αν το αι αι μα αυ των δλ δι α Σε ε τον κε νω

 σαν τα Σαυ τον δλ και μορ φην δου λου λα βο ο ον τα δλ ε

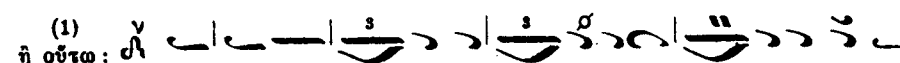

 τα πει νω θη σαν ε ως θα να α α του ⁶την πτω

 χει αν Σου ου μι μου με νοι δλ ων ταις ευ χαις δλ κα τα

 το πλη η η θος των οι κτιρ μων Σου ο θε ος ε λε η

 σον η μας

Δέξα: Θρηνώ και ὀδώρομαι... (Idē én seil. 47).
Καὶ νῦν: Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν...

(1) ἢ οὕτω: Δ
 ε τα πει νω θη σαν ε ως θα να α α του

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Εἰς τὰ Εἰρηνικά :

1 Κυ ρι ε + Ε λε η σον 2 Κυ ρι ε +

Ε λε η σον 3 Κυ ρι ε Ε λε η σον Δ Σοι οι Κυ

ρι ε Δ Α μην Δ

Εἰς τὰς Συναπτάς :

1 Κυ ρι ε Ε λε η σον Δ Κυ ρι ε Ε λε η σον Δ

Εἰς τὸ «*Εἴπωμεν πάντες*» χ' «*Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον*» (τρὶς χῆμα) εἰς ἐκάστην δέησιν.

Εἰς τὰ Κατηχούμενα :

1 Κυ ρι ε + Ε λε η σον 2 Κυ

ρι ε Ε λε η σον 3 Κυ ρι ε Ε λε η

σον 4 Κυ ρι ε Ε λε η σον 5 Κυ

ρι ε Ε λε η σον 6 Κυ ρι ε Ε λε η σον Δ

Παράσχον 1 2

Κύριε Δ Πά ρα σχου Κυ ρι ε Δ Πά ρα σχου

3 4

Κυ ρι ε Δ Πά ρα σχου Κυ ρι ε Δ Πά ρα

5
 6

 σχου Κυ ρι ε δὲ Πα ρα σχου Κυ ρι ε χ Πα
 ρα σχου Κυ ρι ε δὲ Σοι οι Κυ ρι ε δὲ Α α μην
 δὲ Και τω πνευ μα τι ι Σου δὲ Σοι οι Κυ ρι ε δὲ

“ΚΑΤΕΥΘΥΝΗΤΩ,”

Μέλος ἀρχαῖον. Ἦχος λ π Πά (Τετράσημοι) χ

Κα τε ε ευ θυ ηυ υ υ ο υ υν θη η η
 η τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω η η η
 προ ο ο σε ε βε ε ε ε ε ε ε ευ χη η
 η η η μου ου ου ου ως θυ μι ι ι ι
 ι α α α α α μα ρ ε νω πι ι ο ο ον
 Σου ου ου ου ρ ε παρ σις τω ω ω ν χει ρω ω
 ων μου θυ σι ι ι ι α ε σπε ε ε ε ρι νη
 Κα τευ θυ υν θη τω η προ σε ε (Δίσσημοι) χ π

Ἔτερον Σύντομον (Δίσσημοι) χ π

ευ χη η η μου π ως θυ μι ι α μα ρ ε νω πι ι ο

ο ον Σου ου ου ου ου ρ ε παρ σις τω ω ω ν χει

ρω ω ω ν μου θυ σι ι ι ι α α α ε σπε ε ε

ε ρι νη π Τέλος νη η η η η η η η "Ετερον χ π

Κα τευ θυν θη η η η τω η προ ο ο σε ε

ε ευ χη η η μου ου π ως θυ μι ι α μα ρ ε νω

πι ι ο ο ον Σου ου ου ου ου ρ ε παρ σις τω ω

ων χει ει ει ει ρω ω ω ν μου ου π θυ σι ι ι α ρ

ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ε ρι ι νη π

Κα τευ θυν θη η η η τω "Ηχος λ ρ Πα χ "Ετερον

η προ ο ο ο σε ε ε ευ χη η η μου ρ ως θυ μι

ι ι α μα ρ ε νω ω ω πι ο ο ον Σου ρ ε ε

παρ σις τω ω ω ων χει ει ει ρω ω ων μου θυ σι ι ι

ι α δ ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ρι ι νη π

Κα τευ θυν θη η η η τω η προ ο "Ετερον π

σε ευ χη η η μου ρ ως θυ μι ι α μα δ ε νω πι ο

ο ον Σου ου δ ε ε ε πα αρ σις η η των χει ρω

ω ω ων μου θυ σι ι ι ι α δ ε ε ε σπε ε ε

ε ε ε ρι ι νη

Τέλος "Ετερον π
νη η η η η η η η η "Ηχος α' με θαρυν ρ

Κα τευ θυν θη η η η η τω η προ σευ χη η

η η η η η μου ρ ως θυ μι ι ι ι α μα α

ε νω ω ω ω . πι ι ο ο ον Σου ου δ

ε ε παρ σις των χει ρω ω ω ων μου ου ου ρ θυ

Σι ι ι ι α α ~ ε ε ε οπε ε ε ε ε ε

ρι ι νη

*Ετερον

*Ηχος βαρύς ~

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο σε ε ευ χη η η

μου ου ρ ως θυ μι ι α μα α ~ ε νω ω πι ι ο

ο ον Σου ου ου ρη ε ε ε πα αρ σις ρη των χει ρω

ω ων μου ου ρη θυ σι ι α α ε ε ε ε οπε ε

ρι ι νη η

*Ετερον ~

Κα τευ θυν θη η η η η η η τω ω η προ

σευ χη η η η η η μου ου ου ρη ως θυ μι ι α α α

μα ε νω ω πι ο ο ο ον Σου ~ ε ε

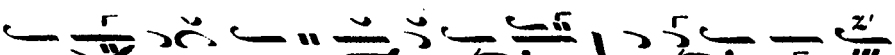

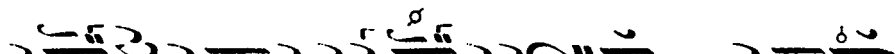

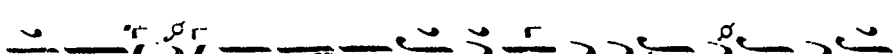

πα ρ σις των χει ρω ω ω ων μου ου ου ρη θυ σι ι

ι ι ι ι ι α α α ε οπε ε ρι ι ι

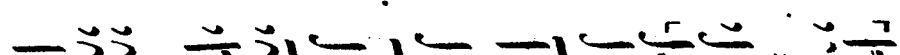
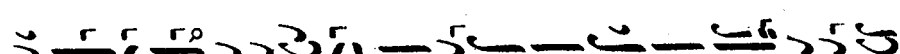

 νη δορυφορει ει ται αι αι αι αι αι αι Δ πι σται και

 πο ο θω προσ ελ ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ελ θω ω ω πο θω ω προσ ε ελ θω ω με ε

 ε ε ε ε ε εν Δ ρ ι να με ε ε ε ε ε ε ε

 το ο ι να με ε το ο χοι οι ζω ης Δ αι ω νι

 ι ι ου γε νω ω ω με ε θα α π Α α αλ

 λη λου ου ι ι ι ι ι α α α α α α α α α

 α α α α α α α

ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΗΧΟΥΣ

Τὸ παρὸν (ἐκλογή ἡμετέρα) ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχαίων Διδασκάλων.

Ἦχος $\overset{\text{γ}}{\text{ε}} \overset{\text{δ}}{\text{β}}$ Κε $\overset{\text{γ}}{\text{α}}$ χ

 Α α μην $\overset{\text{δ}}{\text{α}}$ **N** υ υ υ υ υ υ υ να α α

 α α α $\overset{\text{δ}}{\text{α}}$ α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α μει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει εις ρ τω ω ω ω ων Ου ου ου ου

ου ρ των Ου ου ρα α α νω ω ω ω ων ρ σου υ υ

υ υ υν η η η η συ υν η η μι ι ι ι ι ι ι

ι ι ιν ρ α ο ρα α α α α α α α α

α α τως λα τρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε λα α τρε ε ε ε ευ ου ου σι ι ι ι ιν

Ι ι δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου γα αρ ει εισ πο ο

ρε ε ε ε ευ ρ ε ε εισ πο ρε ευ ε ται αι αι αι και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρ ο Βα α σι ι ι λε ε

ε ε ε ε ε ο Βα α α αι λε ευς τη η ης δο ο ο

ο ο ξη η η ης ρ
Εἰσοδος

Ι δου ου ου ου ου ρ θυ σι α μυ υ υ υ στι

κη η η η τε τε ε λει ει ω με ε ε νη η η η

γη η η η η η ρη δο ρυ φο ρει ει ει ει ει ται αι αι

αι q .πι σται και πο ο ο ο θω ω q̄ προ σε ε ελ

θω ω ω ω πο θω ω προ σε ε. ε ελ θω ω με

ε ε εν q̄ I ι να α με ε ε ε ε ε ε ε ε

το ο I να με το ο χοι οι ζω ω ω η ης q̄ αι

ω νι ι ι ι ου ου ου π̄ γε νω ω ω με ε θα

α α α q̄ A α αλ λη η λου ου ου ι ι ι α α α

α α α ἦχος ζω ξ

A α μη η ην z N υ υ υ η υ υ υ υν αι αι

αι Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

να α α α α α α α α μει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει εις τω ω ω ων ου ου ου ου των ου ρα α νω

ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ων συ υ υ υ

υ υν η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ηι

ι ι ιν α α ο ρα α α α τω ω ω ω ω ω

ω ως λα τρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε λα α τρε ε ε ε ε ου ου σι ιν Ι ι

δου ου γα α α α α α αρ ει ει ει ει εισ πο ο

ο ρε ε ε ε ε ε ε ε ε εισ πο ρε ευ ε

ται αι αι αι αι αι αι αι αι q ο βα α α α σι ι ι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε της δο ο ο ο ο ο

ο ο ξη ης κ κίσθος

Ι δου ου θυ υ σι ι α α μ σι ι κη η η η η q τε τε

λει ω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε νη θο ρυ υ φο

α ρει ει ει ει ει ται αι αι αι αι αι αι αι πει σται

και πο ο ο ο ο ο ο θω η προ α ο σε ε ε ελ θω

ω ω προ σε ελ θω ω με εν ι να με το ο χοι ζω ω η

η η ης κ αι ω νι ι ι ι ου ου γε νω ω με

ε ε θα Δλ λη λου ου ι α α α α α α α α α α

χ α α α α α Ήχος λη Νη

Α μη η η η η Ν υ υ υ υ κ αι αι αι αι αι αι αι αι

Δυ λ υ υ υ να α α α α α α α α α α α

α α μει ει ει εις των ου ου ρα α α των

Ου ου ρα α νω ω ω γω ω ω ω ω ν η η συ υ υ υ υ υ

υκ η η η η συ υν η η με ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ν α α ο ρα α α α τω ω ω ω ω ω

ω ως λ λ λα τρε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε λα α τρε ε ε ε ε ε ε ου ου οι ιν

Ι ι δου ου ου ου γα α α α α α αρ ει ει εισ

πο ο ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ου ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε εισ πο ρε ου ε ται αι ο Βα αι

ι λε ε

ε η η η η η η η ης λ λ Εισοδος

Ι δου ου ου ου ου ου ου θυ αι ι α α μυστι ι κη η

η η τε ε τε ε λει ει ω ω με ε ε νη θο ρυ

φο ρει ει ει ει ται αι λ πι σται και αι πο ο ο ο θω ω ω η η

πο ο ο θω προ ο σε ε λ ε ε ε ε ε ε ε λ

ε ε ε ε ε ελ θω ω ω πο θω προ σε ελ θω ω
 με ε ε ε ε ε εν ι ι να με ε ε ε ε
 ε ε το ο ο ι να με ε το ο χοι οι ζω ω ω
 η ης ι αι ω νι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ου γε νω ω ω με ε θα α α α Α αλ
 λη λου ου ου ου ι ι α α α α α α α α

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

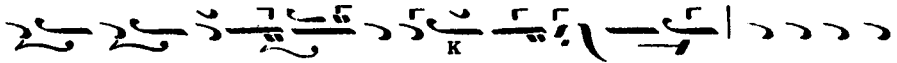
“ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ,”

Τὸ παρόν, Ἰωάννου τοῦ Κλαδά, Λαμπαδαρίου Ἀγίας Σοφίας (ιδ' αἰών), ὅπερ καὶ μόνον ψάλλεται ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ. Εἰς τὸν στίχον τοῦ ἀρχαιοπρεπεστάτου τούτου Κοινωνικοῦ «*Γεύσασθε καὶ ἴδετε*» προσήρμοσα καὶ τὸν στίχον «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*» διὰ τὰς ἐν τῇ περιόδῳ τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς συμπιπτούσας μνήμας Ἀγίων, καθ' ἅς τελεῖται Προηγιασμένη. Ἐψάλη δὲ τοῦτο τὸ πρῶτον ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ Ναῶ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ χοροῦ τοῦ ἡμετέρου Ἐκκλ. Μουσικοῦ Συλλόγου «Ἰωάννης ὁ Δαρμακηνός» τῇ 10 Ἀπριλίου 1980 ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγίου Ἱερομόρφου Γρηγορίου Πατριάρχου ΚΠόλεως (τοῦ Ε'), πανηγυρικῶς ἐορτασθείη ἐπ' εὐκαιρίᾳ καὶ τῆς Ἑκατονταετηρίδος τῆς Παλιγγενεσίας.

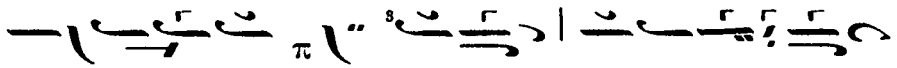
Ἦχος ᾗ̇ Κε̇ χ̇

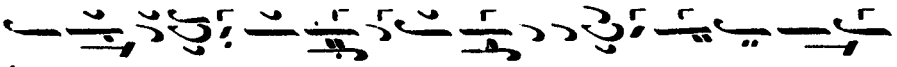
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Εἰς Μνήμο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

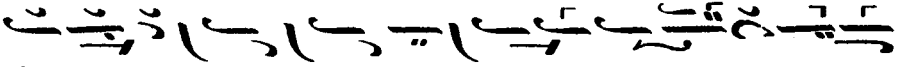

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

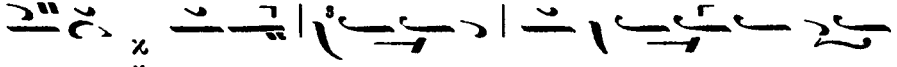

 σα α α α α οθ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ου υ υ υ υ υ υ νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

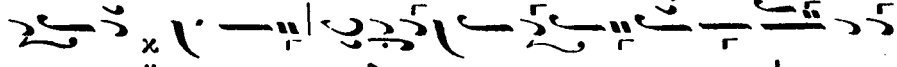

 ε ε ε ε ρ και αι αι αι αι αι αι αι αι
 ο ο ο ο ν αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

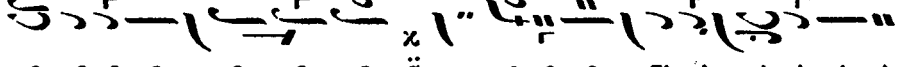

 και χαι αι αι αι αι αι αι και αι αι αι αι αι αι και αι αι
 και χαι αι αι αι αι αι αι και αι αι αι αι αι αι ω ω ω

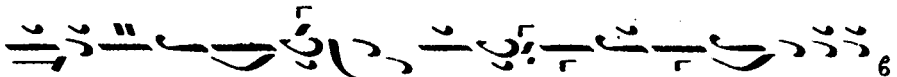

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

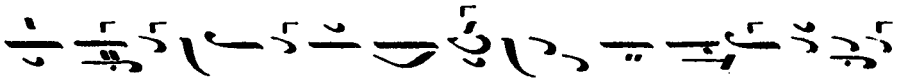

 δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

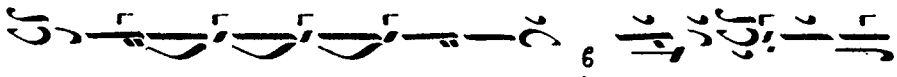

 ε ε ρ και αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ω ω νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

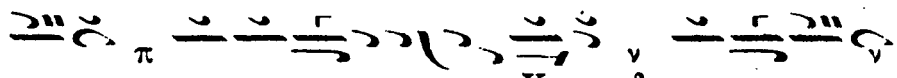

 ι ι ι ρ και αι ι δε ε τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ι ι ι αι αι ω νι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

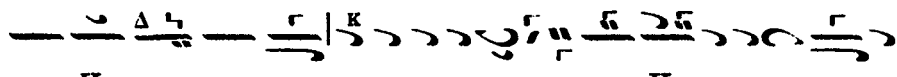

 ε ε ε ε ε ε ε ρ ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ν ε ε ε σται αι αι αι αι

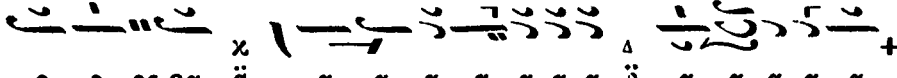

 Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι στο ο ο ο η ο ο ο ο ο λ

 Δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ηι ι ι ι ι ι

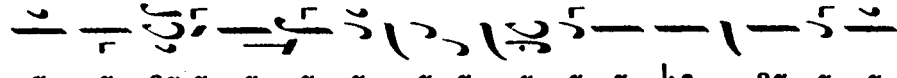

 ο ο ο η ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ι ι ι ηι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε σται

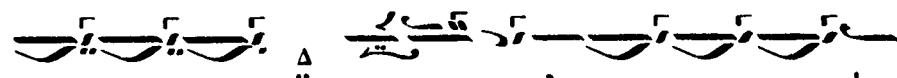

 η ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 Δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι αι και αι

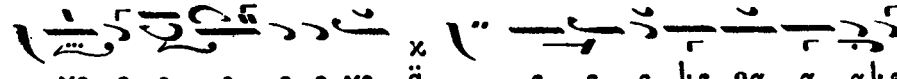

 ο ο η ο ο ο ο ο ο ο ο Κυ υ ρ η η υ υ υ υ

 αι αι ε ε ε ε σται Δι ι ηι ι ι ι ι

 ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ο Κυ υ ρι ι ι

 ι και αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε σται Δι ι και αι αι

 ο ο ος η α α α α α α α α α α α α α

 ο ο ος Α α α α α α α α α α α α α α α

 α α η α α α α α α α α α α α α α α α

 α α η α α α α α α α α α α λ η λου ου ου

 α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

 χ ε ε ε ε ε ε γ ε α α α α α α α α α α α α α

 ε ε ε η ε η α α α α α α α α α α α α α α α α α

γα α γα α κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α χ

α α α Ἦχος Δι (ἁγια)

Α μη η η η η ην ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε

γα α α α α α α λ α α α α γε ε υ σα α

σθε ε ε ε ε ε ε ε και αι ι ι ι ι ι ι ι

γι ι ι ι ι και αι Ι ι ι δε ε ε ε ε ε ε ε

κε ε ε και ι ι δε ε τε ε λ ο ο ο ο ο ο ο

γο ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο

τι ι Χρι ι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η ο ο ο ο ο ο Χρι ι ι στο ο ος ο ο Κυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ η υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ο η Κυ υ υ υ υ υ υ Χρι στος ο ο

Κυ υ κ υ υ υ υ υ κ υ υ υ υ ρι ι ι Χρι

στο ο ος ο Κυ υ υ ρι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος Α α α α α η α α α α α α α α λ η

λου ου ου ου ου ου ου η ου ου ου λε ε ε ε ε

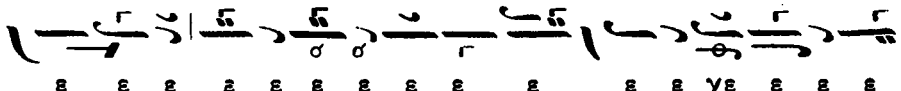
ε ε κε χε ε ε ε ε γε ε η ε ε ε ε κε η α α α α

α α α κε κε η α η α κε κε η α α η α κε η η ε ε ε

κε η α α κε η α α α κε ε ε ε η Α λ λ η λου ου ι ι ι

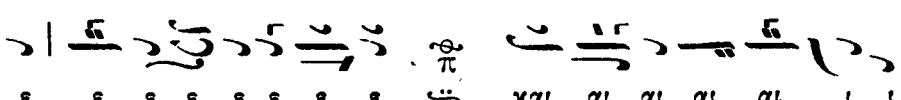
α α α α α α α α

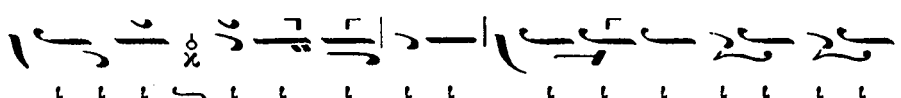

Ἦχος λ̣ Πά
 ε ε ε ε ε ε ε ε

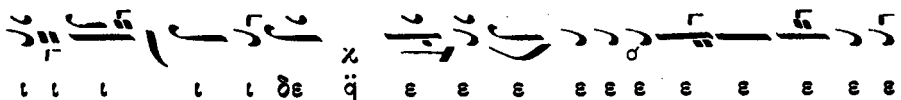

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

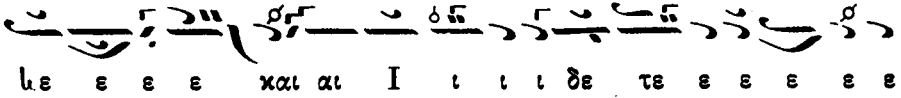

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

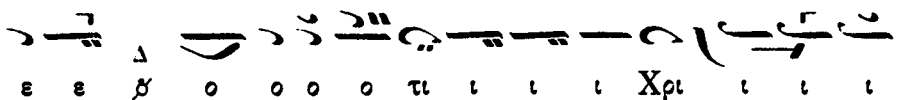

 σα α α α α α α Γε ε ε ε σα α σθε ε ε

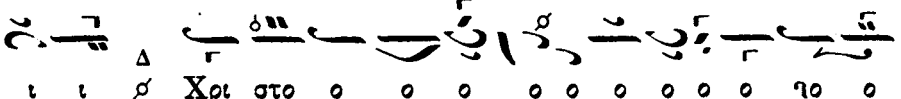

 ε ε ε ε ε ε ε ε και αι αι αι αι ι ι

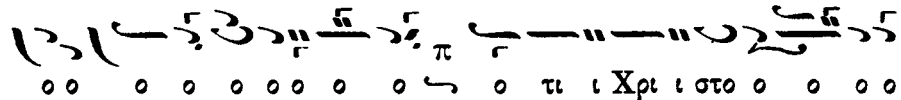

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

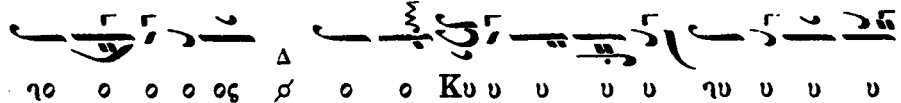

 ι ι ι ι ι δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ηε ε ε ε και αι Ι ι ι ι δε τε ε ε ε ε ε

 ε ε ρ ο ο ο ο τι ι ι ι Χρι ι ι ι

 ι ι ρ Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο τι ι Χρι στο ο ο ο ο

 ηο ο ο ο ρ ο ο Κυ υ υ υ υ ηυ υ υ υ

υ υ υ χ υ υ υ υ υ ο Κυ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ι ι Χρι στος ο ο Κυ υ υ υ υ

ρι ι ο ο ος Α α α α α α α α

α α α Α α α α χα α α αλ λη

λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου λε ε ε ε ε

ε ε κε χε ε ε ε ε γε ε ε ε κε ρα α

α κε ρα α α κε ρα α α κε ρα α α ρα κε ε ε ρα α

κε ε Α α αλ λη λου ου ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α

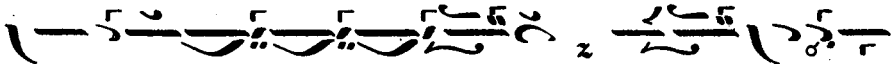
«Εἰς Ἅγιος...» Ἦχος Ζω (Τρίσημοι)

Ε ι εις Α γι ος ει εις Κυ ρι ος

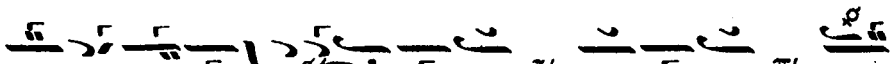
Ι η σους Χρι στος ρ εις δο ο ξαν Θε ου ου Πα

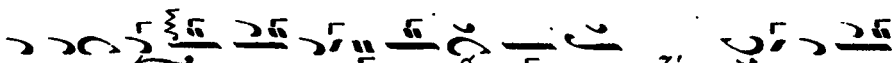

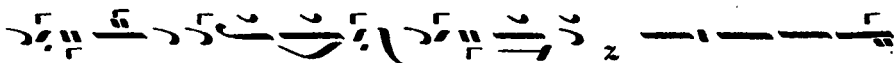
— —
 ος ο ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ο ο ος Α α αλ λη

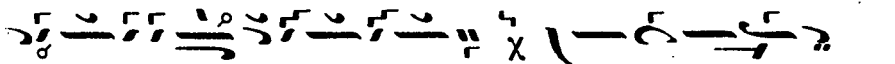

 λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

 ου ηη λε ε ε ε ε ε κε χε ε ε ε γε ε α κε

 ηα α α α χα α α α α κ τε ε ε η ε

 ε ηηα α α α α α α χα α α κ ε ε κε ηα

 α α α α α κε ε ε κε ε κα α ~ Αλ λη λου ου

 ι α α α α α α α α α α α α α α α

Ἀντί τοῦ <Εἶδομεν τὸ φῶς> Ἦχος β΄.

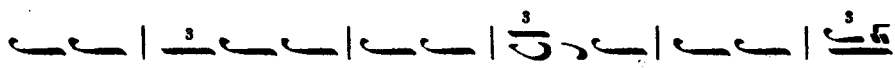

 Ε υ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παν τι και ρω ^Δ δι

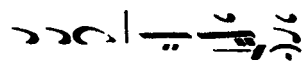

 α παν τος η αι νε σις Αυ του εν τω στο μα τι ι ι μου ^β

 Αρ τον Ου ρα νι ον και Πο τη ρι ον ζω ης ^Δ Γευ

 σα σθε και ι δε τε ο τι Χρι στος ο Κυ ρι ος ^β

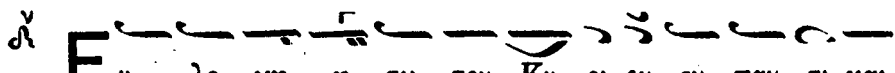

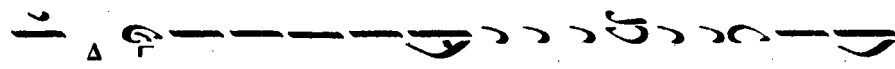

 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου

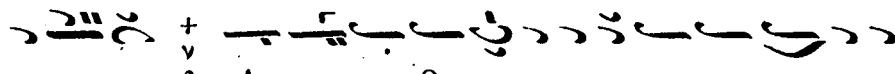

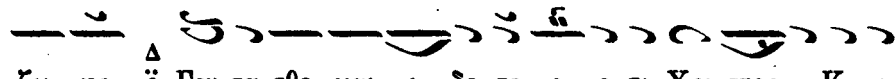
ου ι α α α

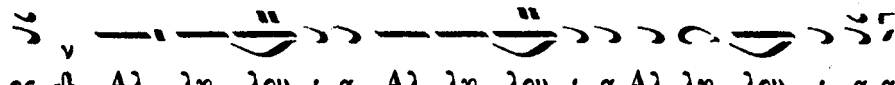
Τὸ αὐτὸ εἰς ἦχον πλ. δ'.

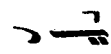

Ευ λο γη η σω τον Κυ ρι ον εν παν τι και

 ρω ^Δ δι α παν τος η αι νε σις Αυ του ου εν τω στο

 μα τι μου ⁺ _v Α αρ τον Ου ρα νι ι ον και πο τη ρι ον

 ζω ης ^Δ Γευ σα σθε και ι δε τε ο ο τι Χρι στος ο Κυ ρι

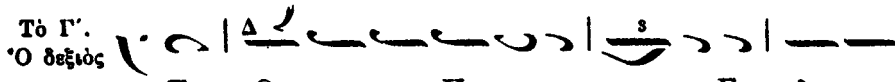

 ος ^v _v Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α α

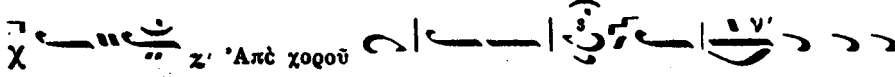

 α α

«Εἶη τὸ Ὄνομα Κυρίου» Ἦχος β'.

Ει η το Ο νο μα Κυ ρι ου Ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο του νυν και ε ως του αι ω ω νος ⁶ (Δις)

Τὸ Γ'. ^Δ

 Ὁ δεξιὸς Το Ο νο μα Κυ ρι ου ει η Ευ λο γη

Χ ⁺ _v

 με ε νον ⁺ _v Α πο του νυ υν και ε ως του αι

ω ω ω νο ο ος

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΜΕΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἦχος Δι

Α γα πη σω ω Σε ε Κυ υ ρι ι ε η η η Ι

σχυ υ υ υ υς μου ου Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε ω

μα α α α μου και κα τα φυ γη η η η

μου ου ου και αι ρυ υ υ στη η ης μου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου 6

ἦ Δ Πα τε ε ρα Υι υι ον και αι Α γι ι ον

Πνε ε ε ε ε ευ μα Τρι α θα ο μο ου αι ι

ο ο ο ο ο ον και Α χω ω ω ρι ι ι στο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ον 6 Δ

Ε λαι ον ει ρη η η νης θυ σι ι αν Δι

νε ε ε σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Και με τα του Πνευ μα το ο ος Σου

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α α ξι ι ο ον και αι δι ι ι και αι αι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Τὰ ἐφεξῆς Λειτουργικά ἐμελοποιήθησαν παρὰ Ἰωάννου τοῦ Γλυκῆως, Πρωτοψάλτου τῆς Ἁγίας Σοφίας (†900).

Ἦχος Δι (Τετράσημοι) χ

Α γι ος Α γι ο ος Α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ρι ι ο ος Σα θα α

ω ω ω ω ω ω ω π λ η η η η η ρ η η η η η σ

ο ο ου ου ου ου του ου ου ου ου ρα α ου ρα νο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η

και η γ η η η η η η η η η η η η η η η η

ψι ι ι ι ι ι σσι οι οι οι οι οι οι οι ος
6 Χ

A α μη η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η α α

α α μη η η η η η η η η η η η η
6 Χ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υ υ Σε ε υ μνου ου ου ου ου ου ου ου σου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου ου ου ου ου μεν
6

Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ευ λο Σε

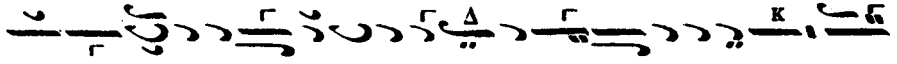
ε ευ λο ο ο γου ου ου ου ου ου ου ου σου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου ου ου ου ου ου μεν
6

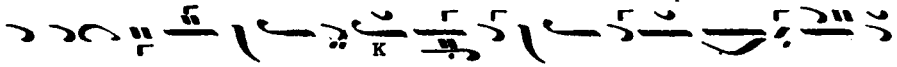
Σοι οι οι οι οι ε ε ε ευ χα α α α ηα α α α α

ρι Σοι ευ χα ρι στου ου ου ου ου ου με εν Κυ υ υ
6

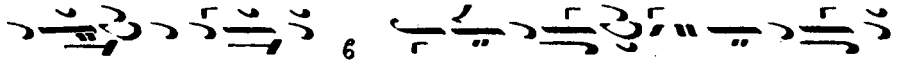

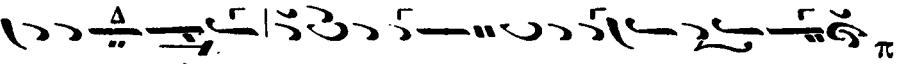
η η γη η η η η η η η τρα α α α α α α α μη

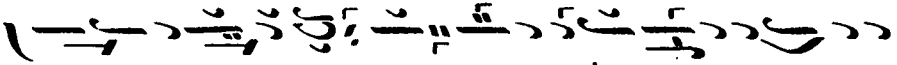
η τρα α αν θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο νο

ο ο ο ο ον ε ε ε ε ποι οι οι οι οι οι οι οι οι

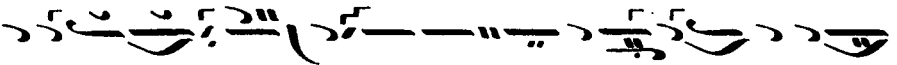
οι οι οι θρο ο νον ε ε ε ποι οι η η η η η η η η σε ς

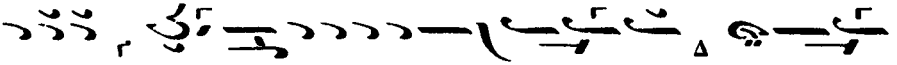
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε και αι αι αι αι αι αι και την Ση η η η η η η

η η γη η η ην γα α α α στε ε ε ε ε ε ρα α

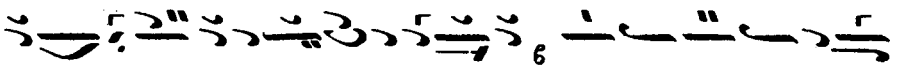
α α α γη α α α α α α α α α α πλα α α

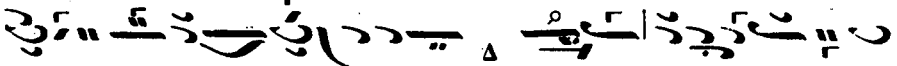
α α α α πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α

α α α αν ου ου ου ου ου ου ρα α ε ου ρα νω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ν α α α α α α α πει ρ α α πει

ει ει ει ρ γα α α α α α α α α α α α α α α α α α η α α πει ρ

γα α σα α το ο κ ε ε πι Σοι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ροι οι οι οι και αι αι αι αι αι η

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι και αι αι αι αι

πει ει κ Κε χα ρι ι ι ι ι ι τω Κε χα ρι τω

ω ω με ε ε ε κε ε ε ε νη η η η η η η

η η πα α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

η α α α α α α α α α α σα α α α α α α α πα σα

η κτι ι ι ι ι ι ι ι η κτι σις δο ο ο ο ο ρο

ο ο ο ξα α α Σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Τὸ ὡς ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα ἀρχικῶς μελοφθούμενον «*Ἐπι Σοὶ χαίρει...*
ὁ πρὸ αἰώνων ἐπάρχων Θεὸς ἡμῶν» δυνατόν καὶ να ψαλλῆ, οὕτω :

Ἦχος ᾠ (Δίσημοι) χ $\frac{\text{♯}}{\text{ε}} \text{---} \frac{\text{♯}}{\text{ε}} \text{---} \frac{\text{♯}}{\text{ε}} \text{---} \frac{\text{♯}}{\text{ε}}$

Επι Σοι χαι ρει κε χα ρι τω με ε ε ε νη $\frac{\text{♯}}{\text{ε}}$
 πα α σα η κτι ι σις ᾠ Α γγε ε λων το συ στη μα ᾠ
 και αν θρω ω πων το γε ε νος ᾠ η γι α σμε νε Να
 ε ε ε ᾠ και Πα ρα θει σε λο γι κε ε ε ᾠ Πα ρ θε
 νι κο ον κω χη μα η εξ Ης Θε ος ε σα ρ κω ω ω
 θη ᾠ και παι δι ον γε γο γεν ο προ αι ω ω ω νων
 υ πα α α ρ χων θε ο ο ος η η η μων η $\frac{\text{♯}}{\text{ε}}$

Ἔτερον «*Ἐπι Σοὶ χαίρει*» Ἦχος ᾠ Πά (Δίσημοι)

Επι Σοι οι χαι αι αι ρει η κε χα ρι ι ι ι
 τω ω με ε ε νη ᾠ πα α σα η η κτι ι ι
 σι ις ᾠ Α γγε ε ε λων το συ υ στη μα α ᾠ

π και αν θρω ω ω ω πω ω ω ν το γε ε ε ε ε νος ρ

η γι α σμε ε ε ε νε ε Να α ε ε ε ρ και

Πα ρα α α α αδει ει σε ε ε ε λο γι ι κε ε

ε ηη Παρ θε νι κο ο ο ο ο ο ον κα α αυ

χη η μα ρ εξ η ης θε ο ο ο ο ος ε σαρ

κω ω ω ω ω θη η και παι δι ι ι ο ον

γε ε γο ο ο νεν ο προ αι ω ω ω ω νων υ πα

α α αρ χων θε ο ο ος η η η μω ων ρ

Τ η ην γαρ Ση η η η η η η η η η η η

η η η τραν ρ θρο ο ο ο νο ο ρ θρο ο ο

νο ο ο ο ον ε ποι οι οι οι οι οι οι η η

σε ε ε ρ και την Ση η η η η η η ην γα στε ε

ε ε ε ε ε ρα χ πλα α α α τυ υ τε ε ε ε

ε ρ πλα α α τυ υ υ τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρα α α αν ρ Ου ου ρα α α νω ω ων ρ α πειρ

γα α α α α α α α α α α α Α πειρ γα α α

σα α το ο ο ρ Ε ε πι ι Σοι οι χαι αι αι αι ρει ρ

Κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

νη η η ρ πα α σα α α α η η κτι ι ι σι ις

δο ο ο ο ξα α α Σοι οι οι οι οι

«Τὴν γὰρ Σὴν μητέρα» Ἦχος Δι χ (Τετράσημοι)
«Ἐπὶ σοὶ χαίρει...» [σελ. 412] καὶ ἐπιτινάσσεται τὸ παρόν.

Τ ην γα αρ Ση η η ην μη η η η η η η η η

η η η η η τρα α α α α αν θρο ο ο ο ο ο ο ο ο

θρο ο ο ο ο νο ο ον ε ποι οι οι οι οι οι οι οι οι

(Ὀλίγον βραδύτερον)

αι αι αι ρει **Κε** χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε **Κε** ε ε χα α α α ρι ι ι τω η

με ε ε ε ε **Κε** χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε

νη η λ πα σα η κτι σις Δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ξα α α Δο ο ο ο ο ξα α α Σοι οι οι οι

χ **Ἔτερον «Ἐπι Σοι χαιρεῖ» Ἦχος λδ Νη**
οι οι οι οι οι

Ε πι Σοι οι χαι ρει **Κε** χα ρι τω με ε ε νη λ

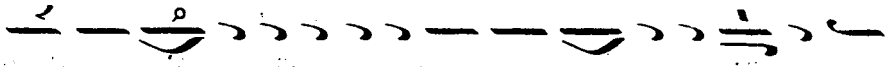
πα σα η κτι ι ι σις λ Α γγε λων το συ στη μα λ και αν

θρω ω πων το γε νος λ η γι α σμε ε νε Να ε η η

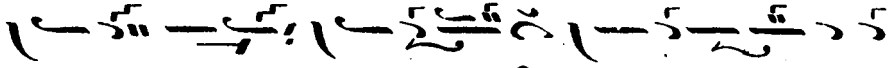
και Πα ρα-δει σε λο γι κε λ Πα ρ θε νι κο ον καυ χη

μα λ εξ Ης Θε ος ε ε σαρ κω ω ω ω θη λ

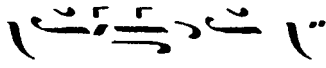
(*) Ἐνταῦθα ἀπαραιτήτως ἡ ἰσοκράτεισις δεόν νά γίνη ἐκ τοῦ Βου.

και παι δι ον γε γο νεν ο προ αι ω ω ω ω νων υ

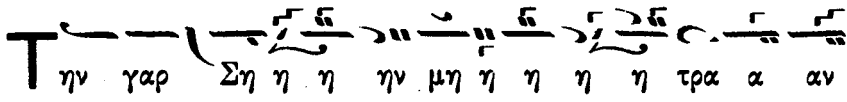

πα α α αρ χω ω ων θε ο ο ο ο ο ος

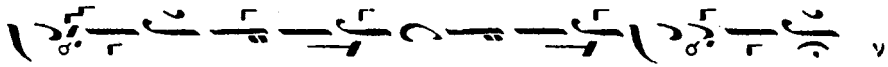

η η η η μων

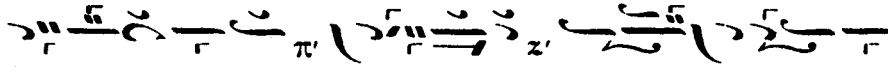
ν
Δ

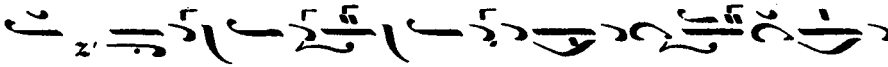
την γαρ Ση η η η ην μη η η η η τρα α αν

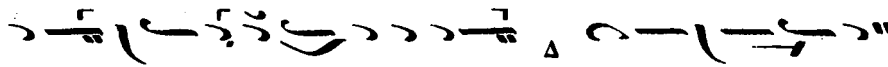
θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο νο ο ο ον ηη

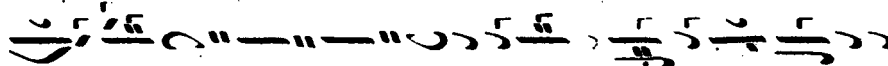
θρο ο νο ο ον ρ ε ε ποι οι κ η η η η η η

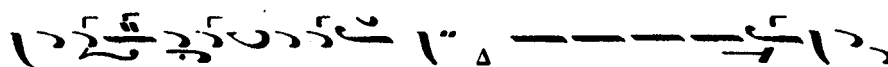
η κ η η η η η η η η θρο νο ον ε ποι οι

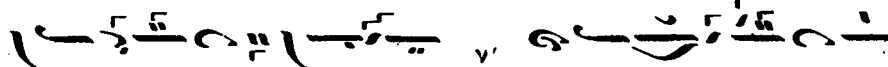
η η σε ε ε ε ε ε ε ε Δ και την Ση ην Γα

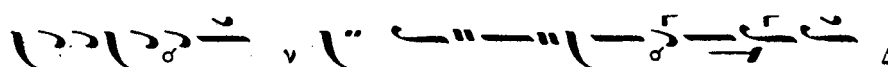
στε ε ε ρα α πλα α τυ υ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

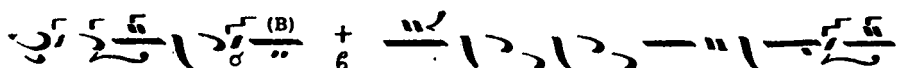
ε ε ε ε ε ε ε ραν Δ πλα τυ τε ε ε ρα αν

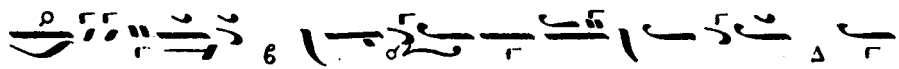
ου ου ρα α α νω ων ηη α πειρ γα α α Α πειρ

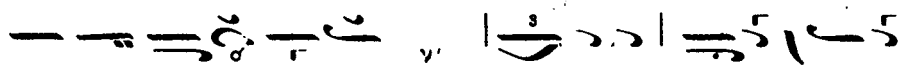

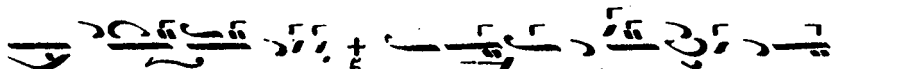
γα σα το Δ Ε ε πι ι Σοι οι οι οι οι Δ

 χαι αι αι ρει ει κ Κε χα α ρι ι τω ω με ε

 εεε κ ε ε ε ε ε ε ε ε Κε χα ρι τω με ε

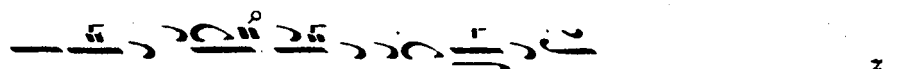

 ε ε ε ε νη η κ πα α α α α α α σα ρη η

 κτι ι ι οι ι ις ηη Δο ο ο ο ο ο ο

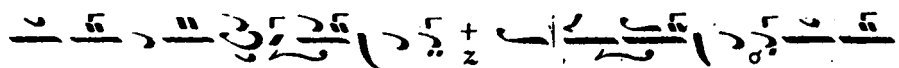

 ο ξα α α α κ Δο ο ο ξα α Σοι οι οι

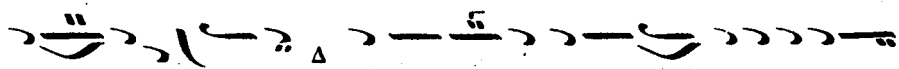
«Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι» Ἦχος βαρὺς ^z

 Δο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω ηη και

 Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι ^z

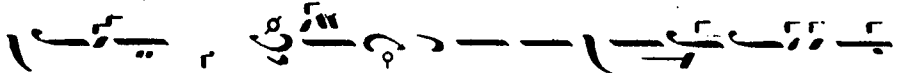

 Τῆς με τα νοι α ας α α νοι ξον μοι πυ υ
 Τῆς σω τη ρι α ας ε ευ θυ νον μοι τρι ι

 λας Ζω ω ο δο ο ο τα α ~ Ορ θρι ι ζει ει γαρ το
 βους Θε ε ο το ο ο κε ε Αι σχραι αις γα αρ κα τε

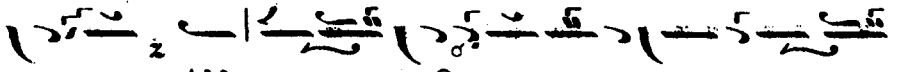

 ο πνευ μα μου ου ρη προς Να ο ον το ον Α α γι ι ε ο
 ερ ρυ πω σα α την ψυ χη ην α α α α μα αρ τι ι

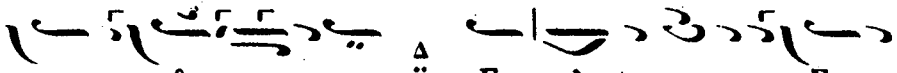
ον Σου ου ου ηη να ον φε ε ρων του σω ω ω μα α α α
ι αι αι αις ως ρα θυ υ μως τον βι ι ι ο ο ο ον

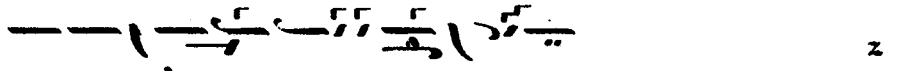
το ος ηη ο ο λον ε σπι λω με ε ε ε ε ε
μου ου ο ο λον εκ θα πα νη η η η η η

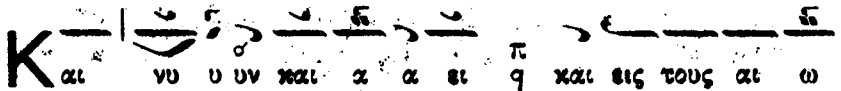
νο ον ~ Αλλ ω ως Οι κτιρ μω ων κα α α α
σα ας Ταις Σαι αις πρε σβει αι αις ρυ υ υ υ

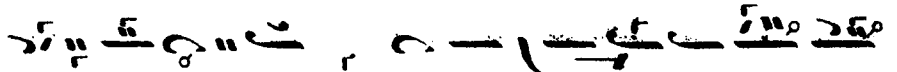
α α θα α α ρον Δ Ευ σπλα αγ χνω ω ω Σου ου
υ υ σαι αι αι με πα α α α α σης α

ε ε λε ε ε ε ε ει ει
κα θαρ σι ι ι ι ι α ας

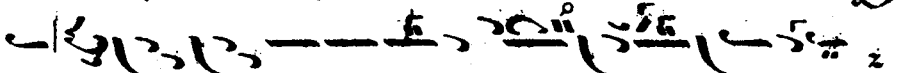
Και νυ υ υν και α α ει η και εις τους αι ω

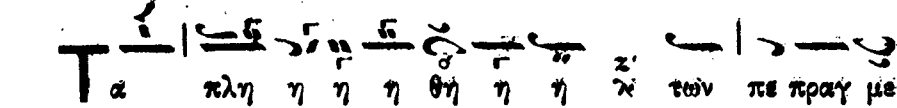
ω ω ω να α ας ηη των αι ω ω ω ω νω

ων α α α μην ~ «Της σωτηρίας εϋθυονόν μοι . . . »
ως ανωτέρω.

Στίχ. Ἐλεημον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου· καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν Σου

ε ξα λει φον το α νο ο μη μα α α α μου ~

Τα πλη η η η θή η η κ τών πε πραγ με

ων μοι οι δει ει ει νω ων ς εν νο ω ων ο

τα α α α α α α λα ας τρε ε ε ε μω ω λ

την φο ο θε ε ρα αν η η με ε ε ρα αν τη ης Κρι

ι ι σε ε ω ως Α α λ λα θα αρ ρω ων η η

εις το ε λε ε ος της ευ σπλα γ χ ν ι ι ας Σου ως ο ο ο

Δα βι ιδ βο ω ω ω Σοι ρ Ε λε η η σο ο ο ν

με ο θε ε ο ο ο ος λ κα τα το με ε ε γα α Σου

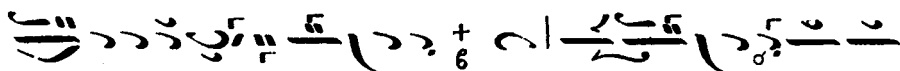
Ε ε λε ε ε ο ο ο ο ος

«Της μετανοίας ανοιξόν μοι» Ήχος Δι

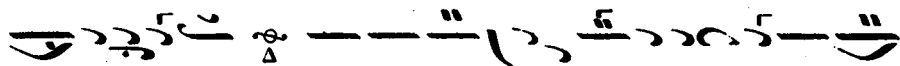
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω

και Α γι ι ι ω Πνευ ε ευ μα τι

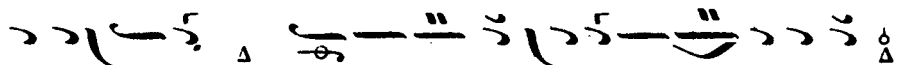
Τ ης με τα νοι οι ας α νοι ξον μοι πυ υ υ λας
Τ ης σω τη ρι ι ας ευ θυ νον μοι τρι ι ι θους

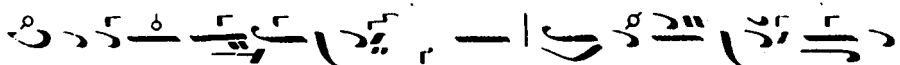
Ζω ω ω ο δο ο ο τα α Ω Ορ θρι ι ζει γαρ το
θε ε ε ο το ο ο κε ε αι σχραι αις γαρ κα τερ

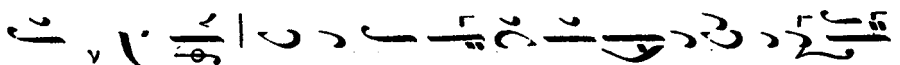
πνε ευ μα μου Ω προς Να ον το ον Α α γι ι ι ο
ρυ υ πω σα την ψυ χην α α α α μα α αρ τι

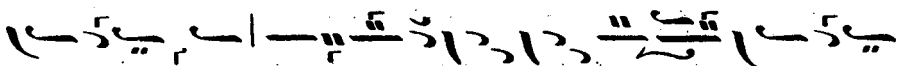
ο ον Σου ου Ω Να ον φε ρον του ου σω μα α τος Ω
ι ι αι αις ως ρα θυ μως το ον βι ο ον μου

ο ο ο ο ο ο λον Ω ε σπι ι λω με ε ε
ο ο ο ο ο ο λον εκ θα α πα νη η η

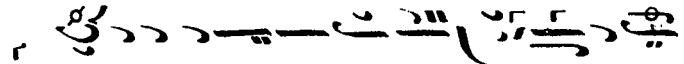

νον Ω Αλλ ως Οι κτι ιρ μων κα α α θα α α α
σας Ταις Σαις πρε σβει ει αις ρυ υ υ σαι αι αι αι

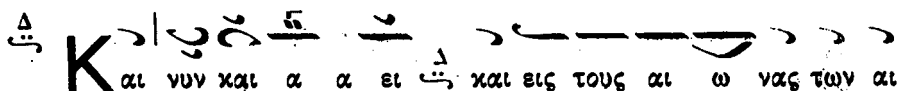

α α ρον Ω ευ σπλα α αγ χνω Σου ε ε λε ε ε ε ει
αι αι με (Τὸ τέλος ὡς ἐξῆς).

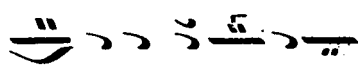
Τὸ τέλος
τοῦ Θεοδοκίου

Ω πα α. α. ση ης α κα θαρ. σι ι ι ας

Και νυν και α α ει Ω και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω νων Α α μην

Και ψάλλομεν τὸ Θεοδοκίον
«Τῆς σωτήριας εὐθυνόν μοι»
ὡς ἀνωτέρω παρεσημάνθη.

Ἐἴτα ψάλλομεν τὸ Πεντηκοστάριον «Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν»
εἰς ἦχον πλ. β'. (Ἔχτει εἰς σελ. 20—21).

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Α) ΤΗ Α' Β' Γ' ΚΑΙ Δ' ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

§ 1. Ὁ Ἄκαθιστος Ὑμνος ψάλλεται, ὡς γνωστόν, *τμηματικῶς* τῇ α' β' γ' καὶ δ' Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν :

Ὁ Ἱερέως : Εὐλόγητός ὁ Θεός — Βασιλεῦ Οὐράνιε . . .

Ὁ Ἀναγνώστης : Τρισάγιον—Παναγία Τριάς,—Πάτερ ἡμῶν,—Κύριε, ἐλέησον δωδεκάκις,—Δόξα καὶ νῦν,—Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου,—Δοξολογία,—Πιστεύω.—Ἄξιόν ἐστιν. Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα «Ἀνοιξὶ τὸ στόμα μου», ὡς καταχωρίζεται κατωτέρω, ὁλόκληρον. Εἶτα «Τῇ Ὑπερμάχῳ» εἰς ἀρχαῖον Βυζαντινὸν μέλος (ἀργὸν) καὶ ἀναγινώσκειται ἡ σχετικὴ Στάσις τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου, μεθ' ἕκαστον τῶν ὁποίων ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ «Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε» καὶ τὸ «Ἀλληλοῦῖα»(1). Εἶτα «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον δίχορον,—Τρισάγιον,—τὸ Κοντάκιον τῆς ἐπαύριον (2),—Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ,—Ἄσπιλε καὶ Ἀπόλυσις. Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλομεν τὸ Κάθισμα «Τῇ Ὁραϊότητι».

Β) ΤΗ Ε' ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ψάλλεται *ὁλόκληρος* ὁ Ἄκαθιστος Ὑμνος, συνήθως μὲν μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ἐνιαχοῦ ὁμως ψάλλεται καὶ ἐν Ὁρθρῳ.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΜΕΤ' ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

§ 2. Εὐλόγησαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν» ψάλλομεν δις μὲν εἰς ἀρχαῖον Βυζαντινὸν μέλος τὸ ἀργὸν «Τὸ προσαχθὲν *μυστικῶς*», ἀπαξ δὲ τὸ σύντομον (ἰδὲ κατωτέρω), ἄνευ ὁμως τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ ὁποῖον ψάλλεται ἐὰν ἡ Ἄκαθιστος τελεῖται μετ' Ὁρθρου. Καὶ ἀναγινώσκειται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἡ Α' Στάσις τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Α' καὶ Γ' φδὴ τοῦ Κανόνος «Ἀνοιξὶ τὸ στόμα μου», ἐνθα εἰς ὑποσημειώσεις καταχωρίζεται ἡ περαιτέρω Τυπικὴ Διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἄκαθιστου.

(1). Κατὰ τὴν Α' καὶ Γ' Στάσιν ἀρχίζει ὁ δεξιὸς χορὸς, κατὰ δὲ τὴν Β' καὶ Δ' ὁ ἀριστερός, ὡς καὶ τὸ σύντομον «Τῇ Ὑπερμάχῳ».

(2). Τῇ Α' Παρασκευῇ ἀναγινώσκειται τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου «Πίστιν Χριστοῦ, ὡσεὶ θώρακα» κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Μαρτυρικὸν «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φώσεως» (ζητεῖ εἰς τὸ Ὁρολόγιον τῆ Κυριακῆ τῶν Ἁγίων Πάντων), ἐκτός, ἐὰν τῷ ἐπαύριον Σαββάτῳ συμπέπτη ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων 40 Μαρτύρων, ὅτε ἀναγινώσκειται τὸ Κοντάκιόν των.

«Θεὸς Κύριος» (1) Ἦχος λ̣δ̣ι̣ Ἰ̣η̣. Τετράσημοι χ̣ (Ὀλίγον γοργῶς)

⊖ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ Κυ υ̣ ρι
 ι̣ ι̣ ο̣ς η̣η̣ και̣ αι̣ αι̣ αι̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ πε̣ ε̣ φα̣ α̣
 α̣ νε̣ ε̣ εν̣ η̣ η̣ η̣ η̣ η̣ η̣ η̣ μιν̣ η̣η̣ Ε̣υ̣ λο̣ γη̣
 με̣ νο̣ς ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ Ε̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ με̣ ε̣
 νο̣ ο̣ ο̣ς εν̣ ο̣ νο̣ μα̣ τι̣ Κυ υ̣ υ̣ ρι̣ ι̣ η̣ι̣
 ι̣ ι̣ ου̣

Τετράκις, τὸ μὲν α' ἄνευ στίχου
 τὰ δὲ τελευταῖα τρία μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων:

Τὸ Β': Ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιον Αὐτοῦ.
 Τὸ Γ': Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ δυνάμει Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
 Τὸ Δ': Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὐτὴ καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

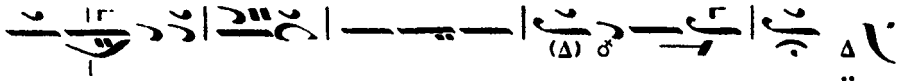
Εἶτα δὲ ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀκαθίστου «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς», δις μὲν τὸ ἀργόν, ἅπαξ δὲ τὸ σύντομον.

Μέλος ἀρχαῖον (2). Ἦχος λ̣δ̣ι̣ Ἰ̣η̣ (Τετράσημοι) χ̣

Τ ο̣ προ̣ ο̣ στα̣ α̣ α̣ α̣ α̣ γα̣ α̣ α̣ α̣ χ̣θε̣ ε̣

(1). Τὸ «Θεὸς Κύριος» προτάσσεται τοῦ Ἀπολυτικίου, ἐὰν ἡ Ἀκάθιστος τελεῖται ἐν Ὁρθρῳ, παραλείπεται δέ, ἐὰν τελεῖται μετ' Ἀποδείπνου.

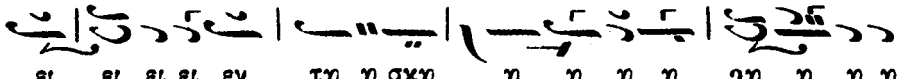
(2). Εἰς ὀλιγίστους δυστυχῶς Ναούς, ἐν Ἀθήναις τοῦλάχιστον, ἀκούεται ψαλλόμενον τὸ ἔξοχον τοῦτο ἀρχαῖον μάθημα, ὡς καὶ τὰ ἀργὰ «Τῆ Ἰπερμάχῳ», «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος» καὶ εἰ τι ἕτερον, καταργηθέντα ὑπὸ τινων μεγαλοσχημῶν ὑμνοδῶν, ἀνάξια τῆς προσοχῆς των θεωρούντων τὰ ἀφθαστα ταῦτα προϊόντα τῆς μουσικῆς τῶν ἀρχαίων Διδασκάλων, ἅτινα εὐτυχῶς διεσώθησαν μέχρις ἡμῶν. Εἶναι ἀληθές ὅτι τὰ τοιαῦτα ἔντεχνα ἀργὰ μαθήματα χάνουσι τὴν ἀξίαν των καὶ ἀνίαν—ἐπιτραπήτω νὰ εἰπωμεν—προξενουσι ψαλλόμενα παρ' ἐνὸς ψάλτου, ἄνευ πολλῆς καὶ αὐτῶν τῶν ἰσοκρατῶν δι' ὃ οὐχὶ ἄσκοπον θεωροῦμεν νὰ συστήσωμεν ὅπως, προκειμένου νὰ ψαλλῶσι τοιαῦτα ἀργὰ ἀρχαῖα μαθήματα, ψάλλωσιν αὐτὰ ἀμφοτέροι οἱ χοροὶ ἡνωμένοι (ἀπὸ χοροῦ), ἔστω καὶ ἅπαξ, ὥστε νὰ παραχθῇ τὸ διὰ τῶν μαθημάτων

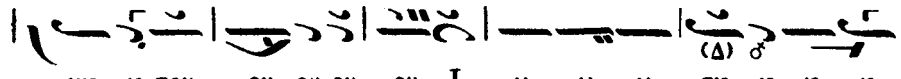
ε ε ε ε εν μου σι ι ι κω ω ω ω ως

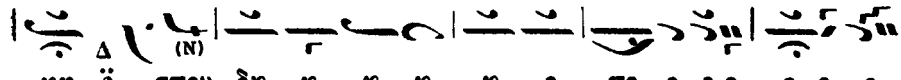
λα βω ω ω ω ω εν γνω ω ω ω ω ω σει ει ει

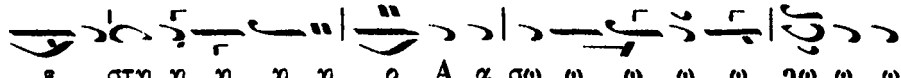
ει ει ει ει εν τη η σκη η η η η η η η η η

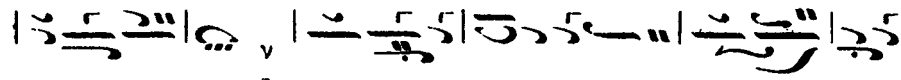
νη η του ου ου ου ου Ι ω ω ω ση η η η

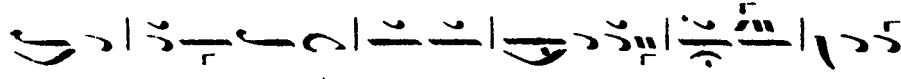
ηφ δλ σπου δη η η η η ε πε ε ε ε ε ε

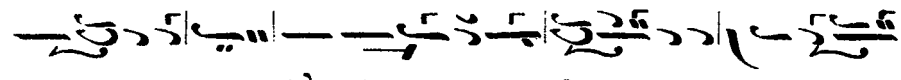
ε στη η η η η ο Α α σω ω ω ω ω ω ω ω

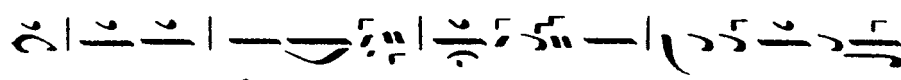
μα α α τος δλ λε ε ε ε ε ε γων τη η Α α

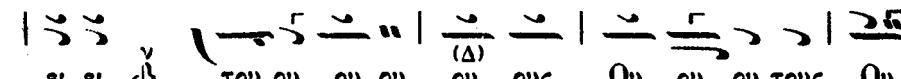
α α πει ει ει Α πει ρο γα α α α α α μω ω

ω ω ω ω ο ο κλι ι ι ι ι ηι ι ι ι να α ας

τη κα τα βα α α α α α α α σει ει ει ει ει

ει ει δλ του ου ου ου ου ου ους Ου ου ου τους Ου

τούτων επιδικώμενον ευχάριστον αποτέλεσμα και μη δυσφημηται η πάτριος ημών μουσική. Το αυτό δέον να γίνεται και κατά τα Χερουβικά, τα του Μεγ. Βασιλείου Λειτουργικά, τα Κοινωνικά κτλ.

ου ρα α α νου ου ου ου ους $\frac{1}{\Delta}$ $\frac{1}{\Delta}$ χω ω ρει ει ει

ει ει ρει ει ει ει ει ται αι αι αι Α να α α Α

ναλ λοι ω ω ω ω ω ω τω ω ω ω ως

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο λο ος ε ε εν

Σοι οι οι $\frac{1}{\Delta}$ Ο ον και βλε $\frac{1}{\Delta}$ ε ε ε ε ε ε

ε ε πω ω ω ω ω ω ω ν ε εν μη η

η η η η τρα α α α ρα α α Σου $\frac{1}{\Delta}$ λα α

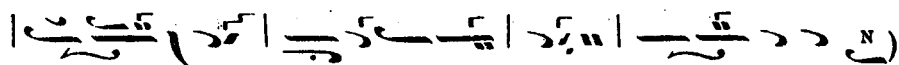
βο ο ον τα α δου ου ου ου ου ου ου ου λου ου ου

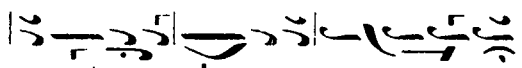
ου μο ο ο ορ φη η η η η ην $\frac{1}{\Delta}$ εξ ι ι στα

μαι αι αι αι κρα αυ γα α α α α α α ζει ει κραυ

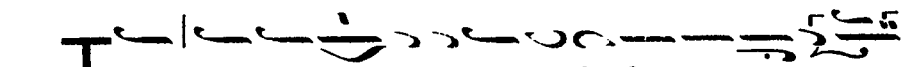
γα α α ζειν Σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ο

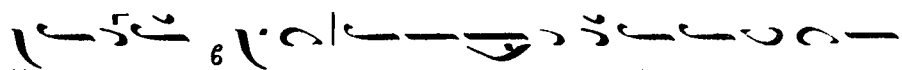
λε Χαι αι αι ρε Νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μ

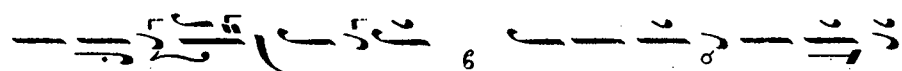

 φη η η η η Α α νυ υ υ υ υ υμ

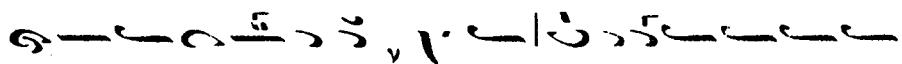

 ἄξια: Τὸ αὐτὸ ὁ ἀριστερός. ν
 Καὶ οὖν: Τὸ σύντομον οὕτω: δλ

 Το προ στα χθε εν μυ στι κως λα θων εν γνω ω ω

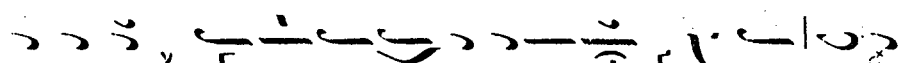

 ω ω σει κ εν τη σκη νη η του Ι ω σηφ σπου δη

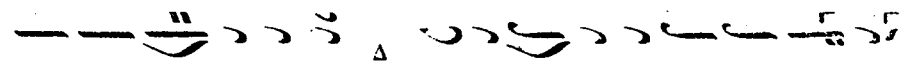

 ε πε ε ε ε ε στη κ ο Α σω μα τος λεγων

 τη Α πει ρο γα α μω δλ Ο κλι ι ι νας τη κα τα

 θα ασει τους Ου ρα νους δλ χω ρει ει ται Α ναλ λοι ω

 ω τως ο ο λως εν Σοι δλ Ον και βλε ε ε πων εν

 μη τρα Σου δλ λα θον τα δου ουλουμορ φην ηη εξ ι στα

 μαι κραυ γα ζει ει ν Σοι δλ Χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε

 τε ε ε ε

Καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Α' Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου. Ἀκολουθῶς δὲ ψάλλεται ἡ Α' καὶ Γ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀκαθίστου <Ἀνοίξω τὸ στόμα μου>.

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ (1)

Ἦχος ᾠδῆς Α' ἄτος Βου ξ ᾠδῆς Α' ᾠδῆς Α'

Α νοι οι ξω το στο μα μου και πληρω θη η
 σε ται Πνευματος κ και λο ο γον ερευ ξομαι τη βα
 οι λι ι δι Μητρι κ και ο φθη σομαι φαιδρωσ πανη γυ
 ρι ζων π και α α σωγη θε μενος τα αυτης τα

θαυματα (Δις) ᾠδῆς Α'

Υ περ α γι α θε ο το κε σω ωσον η μας ᾠδῆς Α'
Χρι στου ου βι βλον εμψυχον εσφραγισημε ε
 νην Σε Πνευματι κ ο με ε γας Αρ χα γγελος Α γνη
 θε ω μενος κ ε πε φω νει Σοι χαι ρε χα ρας δο χει
 ον π δι η ης της προ μη το ρος α ρα λυ θη σε ται ᾠδῆς Α'

(1). Ἡ παρούσα διάταξις τοῦ Κανόνος τηρεῖται κατὰ τὰς τέσσαρας πρώτας Παρασκευὰς (α', β', γ' καὶ δ') τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Διὰ δὲ τὴν Ε' Παρασκευὴν, καθ' ἣν ψάλλεται ὁλόκληρος ἡ Ἀκάθιστος μετ' Ἀποδείπνου, σημειοῦμεν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ καὶ ἐν ὑποσημειώσεσι τὰ δέοντα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

A δα αμ ε πα νορ θω σις Χαι ρε Παρ θε ε νε
 Θε ο νυμ φε λ του Α δου η νε κρω σις Χαι ρε Πα να
 μω με λ το πα λα τι ον του μο νου Βα σι λε ως ρ Χαι ρε
 θρο νε πυ ρι νε του Παν το κρα το ρος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι λ

P ο δον το α μα ραν τον Χαι ρε η μο ο νη θλα
 στη σα σα λ το μη η λον το ευ ο σμον Χαι ρε η τε
 ξα σα λ το Ο σφρα δι ον του παν των Βα σι λε ως ρ Χαι ρε
 α πει ρο γα με κο ο σμου δι α σω σμα

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην

A γνει ει ας θη σαυ ρι σμα Χαι ρε δι Ης εκ του

πτω μα τος η μων ε ξα νε στη μεν ⁶ και ρε η δυ πνο ον

κρι νον Δε σποι να πι στους ευ ο δι α ζον ^π θυ μι ι α μα

ευ ο σμον μυ υ ρον πο λυ τι μον ⁶ ΩΔΗ Γ' ⁶ και

Τ ους Σου ους υ μνο λο γους θε ο το ο κε ως

ζω ω σα και α φθο νος πη γη ^Δ θι α σον συ γκρο τη

σαν τας πνευ μα τι κον ⁶ και στε ρε ω ω σον ^π και εν τη

θει α δο ξη Σου στε φα νων δο ξης α ξι ω σον ⁶ (Δις) ⁶ και

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σ τα χυν η βλα στη σα σα τον θει ει ον ως χω ρα α νη

ρο τος σα φως ^Δ και ρε εμ ψι χε τρα πε ε ζα αρ τον ζω

ης χω ρη σα α σα ^π και ρε του ζων τος υ दा τος πη γη

α κε ε νω τος Δε σποι να ⁶ Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, ⁶ σῶσον ἡμᾶς. ⁶ και

Δ α μα λις τον Μο σχον η τε κου ου σα τον α α μω

μον χαί ρε τοῖς πιστοῖς ^Δ Χαί ρε Ἀμνάς κυ ἡ σα α σα

Θε ου Ἀμνον τον αι ρον τα ρ κο ο σμου παν τος τα πται

σμα τα ^Δ Χαί ρε θερ μον Ι λα στη ρι ον *Στίχ. Δόξα.* ^β _κ

Ο ρ θρος φα ει νος ^ζ _κ Χαί ρε ἡ μο ο νη τον η

η λι ον φε ρου σα Χρι στον ^Δ _κ φω τος κα τοι κη τη ρι ε

ον ^β _κ Χαί ρε το σκο τος λυ σα α σα ρ και τους ζο φω δεις

δαι μο νας ο λο τε λως εκ μει ω σα σα *Στίχ. Καὶ νῦν.* ^β _κ

Χ αι ρε πυ λη μο νη Ην ο Δο ο γος δι ω ω δευ

σε μο νος ἡ μο χλους και πυ λας Ἀ δου Δε σποι να τω

Το κω Σου συν τρι ψα α σα ρ Χαί αι ρε η θει α ει σο δος ^Δ _κ

Τὸ τέλος ^Δ _κ *Και ἀρχίζει ὁ ἀριστερός*
 ὁ δεξιός. *τὴν Δ' ᾠδὴν.*
 (1) των σω ζο με των Πα νυ μνη τε

(1). Κατὰ τὴν Ε' Παρασκευήν, καθ' ἣν ψάλλεται ὁλόκληρος ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος μετ' Ἀποδείπνου, μετὰ τὸ ἀνωτέρω Τροπάριον, ψάλλεται τὸ Κοντάκιον «Τῆ Ἱεραρχῶ» εἰς ἀρχαῖον ἀργὸν Βυζαντινὸν μέλος δίχορον καὶ εἶτα ἀναγινώσκειται ἡ Β' στάσις τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου, μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς ἀρχεται τῆς Δ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος.

Ο κα θη με νος εν δο ο ξη ^Δ _Λ 'ΩΔΗ Δ' ^β _κ

ε πι θρο ο νου θε ο τη τος ^β _κ εν νε φε λη κου ου φη

ηλ θεν Ι η σους ο Υ περ θε ος ^β _κ τη α κη ρα τω

πα λα μη και δι ε σω ω σε ^π _π τους κραυ γα ζον τας δο ξα Χρι

στε ε τη δυ να μει Σου Στίχ. 'Υπεραγία Θεοτόκε ^β _κ
σώσον ήμάς.

Ε ν φω ναις α σμα των πι ι σται ^Δ _Λ Σοι βο ω ω

μεν Πα νυ μνη τε ^β _κ Χαι ρε πι ον Ο ο ρος ^Δ _Λ και τε τυ

ρω με ε νον εν Πνευ μα τι ^β _κ χαι ρε λυ χνι α και στα μνε

μαν να φε ρου σα ^π _π το γλυ και αι αι αι αι νον ^α _α τα

των ευ σε βω ων αι σθη τη ρι α Στίχ. 'Υπεραγία Θεοτόκε ^β _κ
σώσον ήμάς.

λα στη ρι ον του κο ο σμου ^Δ _Λ χαι ρε Α α χραν τε

Δε σποι να ^β _κ χαι ρε κλι μαξ γη η θεν παν τας α νυ ψω ω

σα σα χα ρι και ρε η γε φυ ρα ον τως η με τα

γου ου σα ρ εκ θα να του πα αν τας προς ζω η ην τους υ

μνουν τας Σε

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε ἡμῶν. 6 κ

Ου ρα νων υ ψη λο τε ε ε ρα α χαι αι ρ

γης το θε με λι ο ον εν τη Ση νη δυ υ ι Α χραν τε α

κο ο πως βα στα σα σα κ χαι ρε κογ χυ λη πορ φυ ραν θει

αν βα φα σα ρ εξ αι μα α των Σου τω Βα σι λει ει των

Δυ να με ων

Στίχ. Δόξα Πατρί... 6 κ

Νο θε την η τε κου σα α λη θως χαι ρε Δε

σποι να κ τον τας α νο μι ας πα αν των δω ρε α αν

(1). Ὡς συνήθως ψάλλεται ἡ περικοπή «Ὁυρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον», ἐσφαλμένως ἀποδίδεται τὸ νόημα τοῦ ὕμνου, δι' οὗ ὁ ποιητὴς ἐγκωμιάζει τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὅτι ἐβάστασεν ἐν τῇ κοιλίᾳ Αὐτῆς τὸ θεμέλιον τῆς γῆς, ἥτοι τὸν Κύριον, καὶ οὐχὶ ὅτι ἡ Θεοτόκος εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς γῆς. Φρονοῦμεν ὅτι, ὡς ἀνωτέρω διεσκευάσθη τὸ τροπάριον, ἀποδίδεται πλήρως τὸ νόημα, ἀνευ οὐσιώδους μεταβολῆς τοῦ μέτρου.

ε ξα λει φον τα κα κα τα νο ο η τον βα θος υ φος

αρ ρη η τον Α πει ρο γα με δι ης η μει εις ε θε

ω θη μεν 6
Στίχ. Καὶ νῦν... κα

Σ ε την πλε ξα σαν τω κο ο σμω α χει ρο ο πλο κον

στε φα νον κα να νυ μο λο γου ου μεν χαι ρε Σοι Παρ θε ε

νε κραυ γα ζον τες κα το φυ λα κτη ρι ον παν των και χα

ρα κω μα q και κρα ται ω μα και ι ε ρο ον Τὸ τέλος
ὁ β' χορός.

κα τα φυ γι ον 6
Καὶ ἀρχίζει ὁ δεξιὸς
τὴν Ε' ᾠδὴν. ᾠΔΗ Ε' κα

Ε ξε ε στη τα συμ παν τα κα ε πι τη θει α

δο ξη σου κα Συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε νε κα

ε σχες εν μη η η τρα τον ε πι παν των θε ο ον κα

και τε ε το κας α χρο νον Υι ον κα πα σι τοις υ μου

αι Σε ε σω τη ρι ι αν βρα θευ ον τα Στίχ. Ὑπεραγία Θεο- 6
τόκε, σῶσον ἡμᾶς. κ

Ο δο ον η κυ η σα σα ζω ης χαι ρε Πα να μω

με Ͽ η κα τα κλυ σμου της α μαρ τι ι ι ας σω σα σα κο

σμον χαι ρε θε ο ο νυ υμ φε Ͽ α κου σμα και λα λη μα φρι

κτον κ χαι ρε Εν δι αι τη μα κ του Δε σπο ο του της

κτι σε ως Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε. 6
σῶσον ἡμᾶς. κ

σχυ υς και ο χυ ρω μα αν θρω πων χαι ρε Α χραν

τε Ͽ το ο ο ο ο πε α γι α σμα τος της δο ξης κ

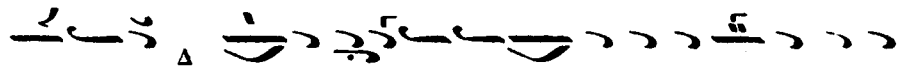
νε κρω σις Α α δου Ͽ Νυμ φων ο λο ο φω τε Ͽ

χαι αι αι αι ρε κ των Α γγε λων χαρ μο νη κ χαι

ρε η βο η θει α κ των πι στω ως δε ο με νων Σου κ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

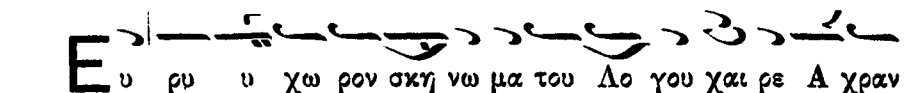
Π Ͽ ρι ι μορ φον ο χη μα του Λο γου χαι ρε

 Δε σποι να ^Δ ἴ ε εμ ψυ υ χε Πα ρα δει σε το ^Δ Ξυ υ λον εν
 με σω ε χων ζω ης τον Κυ ρι ι ον ^Δ ἴ Ου ο γλυ κασμος
 ζω ο ποι ει ^{z'} κ πι στει τους με τε χον τας ⁶ κ και φθο ρα α α
 υ πο κυ ψαν τας ⁶

Στίχ. Δόξα Πατρί... κ

 Ρων νυ υ με νοι σθε νει Σου πι στως α να βο ω μεν
 Σοι ^Δ ἴ χαι ρε πο ο λις ^Δ ἴ του Παμ θα σι λε ως ⁶ κ δε
 δο ξα σμε να και α ξι α α κου στα πε ρι ης λε
 λα λην ται σα φως ^{z'} κ Ο ρος α λα το μη τον ^v δὴ χαι ρε
 βα α α θος α με τρη τον ⁶

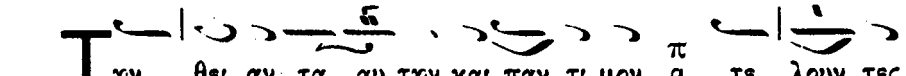
Στίχ. Καὶ νῦν... κ

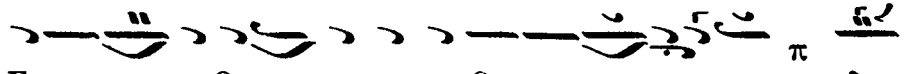

 Ευ ρυ υ χω ρον σκη νω μα του Λο γου χαι ρε Α χραν
 τε ^Δ ἴ κο ο ο ο σχλος η τον θει ον μαρ γα ρι την προ
 α γα γου ου σα χαι ρε Παν θαυ μα α στε ^{z'} ἴ παν των προς

 Θε ον κα τα λ λα γη η'των μα κα ρι ζον των Σε λ

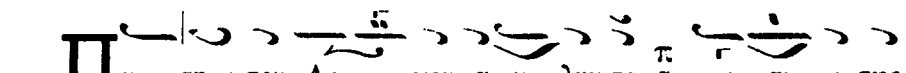
Το τέλος Και αρχίζει ο άριστερός
 ό ά' χορός. τήν 5' φθίν.

 Θε ο το ο κε ε κα στο τε 'ΡΑΗ 5' λ

 Την θει αν τα αυ την και παν τι μον π τε λουν τες

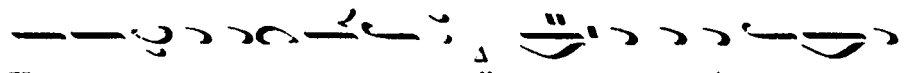

 Ε ορ την αι θε ο φρο νες της θε ο μη το ο ρος ρ δε

 ευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν λ τον εξ Αυ της τε χθε εν τα

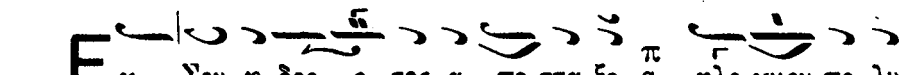

(Δίς)
Στίχ. 'Υπεραγία Θεοτόκε, 6
σώσον ήμάς. λ
 Θε ον δο ξα ζον τες

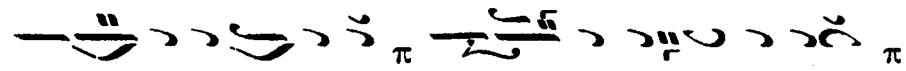

 Πα στας του Δο ο γου α μο λυν τε ρ αι τι α της

 των παν των θε ω σε ως ρ χαι ρε Παν α χραν τε ρ των

 Προ φη των πε ρι η χη μα λ χαι ρε των Α πο στο ο

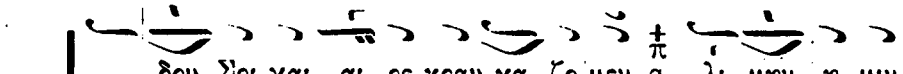

Στίχ. 'Υπεραγία Θεοτόκε, 6
σώσον ήμάς. λ
 λων το εγ καλ λω πι σμα

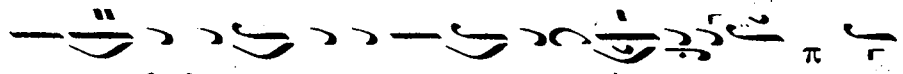

 Εκ Σου η δρο ο σος α πε στα ξε ρ φλο γμον πο λυ

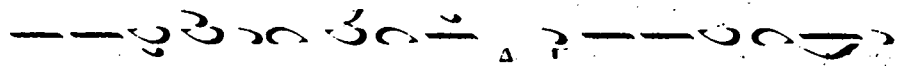

 θε ι ας η λυ σα σα ρ ο ο θεν βο ο ω μεν Σοι ρ

 και ρε ο ποκος ο εν δροσος Ον Γε δε ων Παρ θε εινε

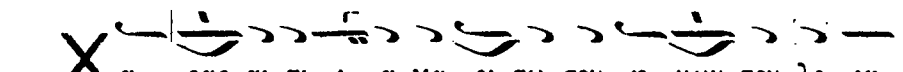

 προ ε θε α σα το 6
Στίχ. Δόξα Πατρι... 7

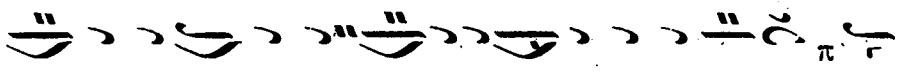

 δου Σοι χαι αι ρε κραυ γα ζο μεν q λι μην η μιν

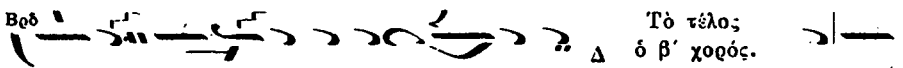

 γε νου θα λατ τευ ου σι και ορ μη τη ρι ι ον q εν

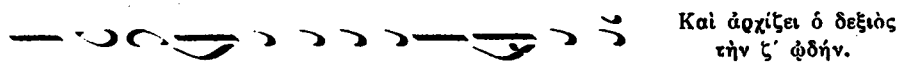

 τω πε λα γει των θλι ψε ων Δ και των σκαν δα λων πα αν

 των του πο λε μη το ρος 6
Στίχ. Και νυν... 7

 Χ α ρας αι τι ι α χα ρι τω σον η μων τον λο γι

 σμον του κραυ γα ζειν Σοι χαι ρε η α α φλε κτος βα τος q Ne

 φε ε ε ε ε λη ο λο φω τε Δ (1) η τους

 πι στους α πα αυ στως ε πι σκι α ζου σα Και αρχίζει ο δεξιός την ζ' φθόγν.

(1). Τῇ Ε' Παρασκευῇ, ἐάν ἡ Ἀκάθιστος ψάλλεται μετ' Ἀποδείπνου, μετὰ τὸ ἠνωτέρω τροπάριον, τὸ ὁποῖον μέχρι τέλους ψάλλει ὁ δεξιὸς χορὸς, ἀρχεται ὁ ἀριστερὸς ψάλλον τὸ Κοντάκιον «Τῇ Ἵπερμάχῃ» δίχορον ἀργουσύντομον, καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Γ' στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου καὶ ἀκολούθως αἰ λοικαὶ φθδαὶ τοῦ Κανόνος, ὡς ἔπονται.

Ουκ ελατρουσαν τη κτισει οι Θε

ο φρονες παρα τον Κτισαν τα Αλ λα πυροσ απει

λην ανδρειως πατησαν τες χαιρον τες εφαλλον

Υπερ υμνηητε ο των Πατερων Κυριος και

Θεος Ευλογητος ει *Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.*

Ανυμου μεν Σεβων τες χαιροχημα Η

λιου του νοητου Αμπελος αληθινη τον βοο

τρυν τον πεπειρον ηγεωργησασαι τον στααζον

τα τον τας ψυχας ευφραινον των πιστως Σεδοξα

ζοντων *Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.*

ατη ηηρατων ανθρωπων ηκυησασαι

χαιρεθεοθυμφεληρααδδος ημυστικηη

η αν θος το α μα ραν τον η εξ αν θη σα σα⁶κ

χαι ρε Δε σποι οι να^π ρ δι ης χα ρας πλη ρου με θα^Δ και ζω

ην κλη ρο νο μου μεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε. ⁶
σῶσον ἡμᾶς. ^κ

Ρ η το ρευ ουου σα ου σθε νει γλωσ σα Δε σποι να υ

μνο λο γησαι Σε⁶ κ υ περ γαρ τα Σε ρα φειμ⁶ κ υ

ψω ω θης κυ η σα σα τον Βα σι λε ε α Χρι στον⁶ κ Ον

ι κε τε ευ ε^π ρ πα α σης νυν βλα θης ρυ σα σθαι^Δ τους

πι στωσ Σε προσ κυ νουν τας

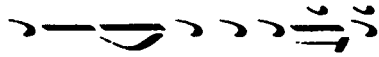
Στίχ. Δόξα Πατρί... ⁶
^κ

Ε υ φη μει ει Σε ε μα κα ρι ζον τα τα πε ρα

τα⁶ κ και α να κρα ζει Σοι⁶ κ χαι ρε ο το ο μοσ εν

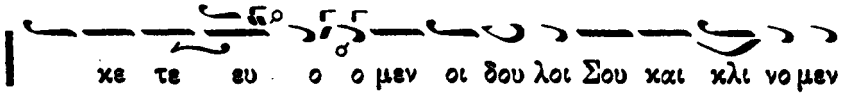
ω⁶ κ δα κτυ λω εγ γε γρα πται Πα τρος ο Δο ο γος

Α γνη⁶ κ Ον ι κε τε ευ ε^π ρ βι βλω ζω ης τουε δου λους Σου^Δ κ

κα τα γραφαι θε ο το κε

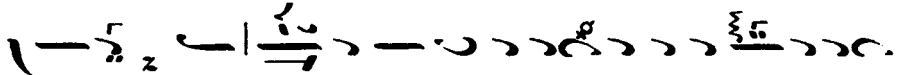
Στίχ. Και νυν... 6 λ

κε τε ευ ο ο μεν οι δουλοι σου και κλι νο μεν

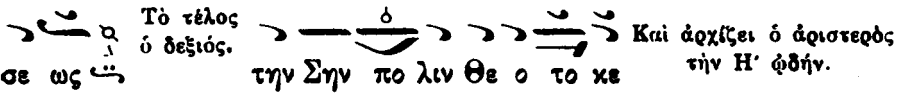
γο νυ καρ δι ι ας η μων κ κλι νον το ου ους σου Α

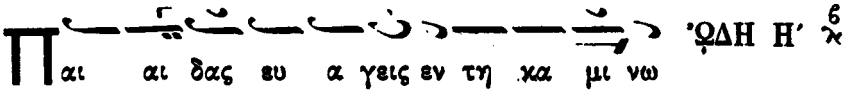
γνη η και σω σον τους θλι ψε οι βυ θι ζο με ε νους

η μας κ και συν τη ρη η σον ρ πα α σης ε χθρων α λω

σε ως ^{Το τέλος} ^{ο δεξιός.} την Σην πο λιν θε ο το κε ^{Και αρχίζει ο άριστερός} ^{τήν Η' φθην.}

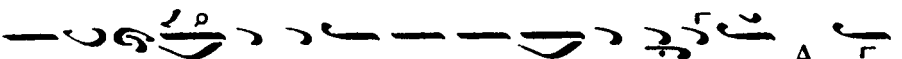
Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι νω

ο Το ο κος της θε ο το κου δι ε σω σα το λλ το τε

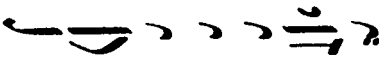
μεν τυ που με νος λ νυν δε ε νερ γου με ε νος ρ την οι

κου με νην α πα σαν α γει ρει φα αλ λου ου σαν λλ τον

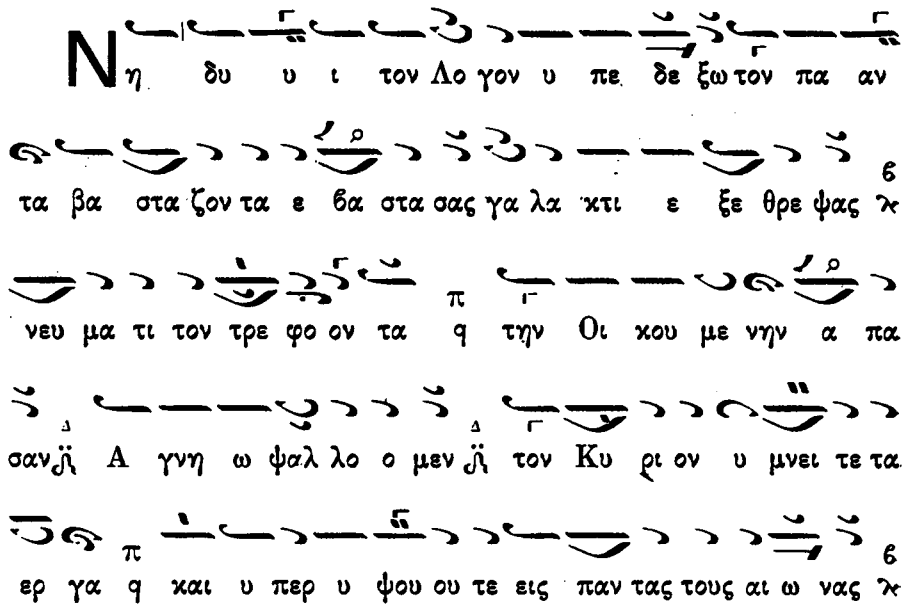

Κυ ρι ον υ μνει τε τα ερ γα ρ και υ περ υ ψου ου τε

εις παν τας τους αι ω νας

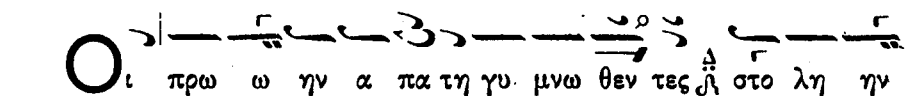
Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε 6
σώσον ἡμᾶς. λ

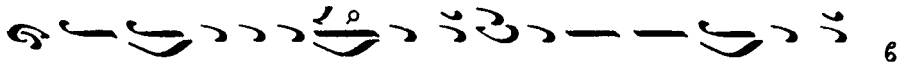

Nη δὺ υἱ τὸν Λόγον ὑπέθεξω τὸν παῖν
 τα βὰς ζῶντα ἐβάστασας γὰρ λακτι ἐξέθρεψας
 νευματι τὸν τρέφοντα ἡ τὴν Οἰκουμένην ἀπα
 σαν ἡ Ἀγνηώψαλλομένον ἡ τὸν Κυρίον ὑμνεῖτε τα
 ἐργὰ ἡ καὶ ὑπερῶς σου τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ἡ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

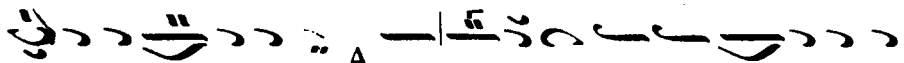

Mωσηῆς κατενόησεν ἐβάτω τὸ με
 γάλυστήριον τοῦ Τοκου σου ἡ παίδες προεικόμισαν
 τοῦ τοῦ ἐμφανέστατα ἡ με ἐσον πυρὸς ἡ σταμενοί
 και μηφλεγόμενοι ἡ ἀκηρατε Ἀγια Παρ
 θενε ἡ ὁθεν Σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ἡ

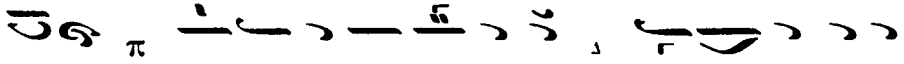
Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Oἡ πρῶτην ἀπατηγυμνωθέντες ἡ στολή ἡ

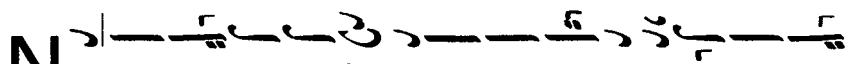

 α φθαρ σι ας ε νε θυ θη μεν τη κυ ο φο ρι α Σου κ ⁶

 και οι κα θε ζο με ε νοι ρ εν σκο τει πα ρα πτω σε ων ^Δ

 φως κα το πτευ σα α μεν ^Δ φω το ος κα τοι κη τη η ρι ον

 Κο ρη ρ Ο θεν Σε υ μνου ου μεν ^Δ εις παν τας τους αι

 ω νας Στίχ. Δόξα. ⁶κ

N

 ε κροι οι δι α Σου ζω ο ποι ου ουνται ζω η ην

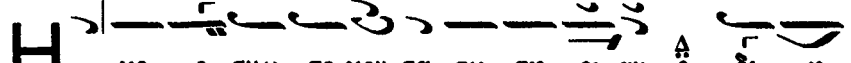

 γαρ την ε νυ πο στα τον ε κυ η σας ^Δ ευ λα λοι οι

 α λα λοι κ πρω ην χρη μα τι ζο ον τες ρ λε προι α πο

 κα θαι ρον ται νο σοι δι ω ω κο ον ται ^Δ πνευ μα των

 α ε ρι ων τα πλη θη ρ ητ την ται Παρ θε ε νε βρο των

 η σω τη ρι α Στίχ. Και νῦν. ⁶κ

H

 κο ο σμω τε κου σα σω τη ρι αν ^Δ δι η

ης α πο γης εις υ φος ηρ θη μεν και ροις Παν τευ. λο γη τε ⁶ λ

σκε πη και κρα ται ω ω μα ρ τει χος και ο χυ ρω μα των

με λω δουν των Α γνη η ^Δ λ̣ τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα

ερ γα ρ ^{Τὸ τέλος} π ^{ὁ β' χορός.} και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους

αι ω νας ^{Και ἀρχίζει ὁ δεξιὸς} ^{τὴν θ' ᾠδὴν.} ΩΔΗ Θ' ⁶ λ

A πας γη γε νη ης σκιρ τα τω τω Πνευ μα τι λαμ πα

δου χου με νος ⁶ λ̣ παν η γυ ρι ζε τω ω δε ρ α υ λων

No ο ων φυ σις γε ραι ρου σα ⁶ λ̣ την I ε ραν παν η

γυ ριν της Θε ο μη η το ο ρος ^Δ λ̣ και βο α α α

α α τω και ροις παμ μα κα ρι στε ⁶ λ̣ Θε ο το ο κε

^{Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, β}
^{σῶσον ἡμᾶς. λ}
Α γνη η α ει παρ θε νε

να Σοι πι στοι το και ρε κραυ γα ζο μεν οι δι α Σου

ου της χαρας ⁶ με το χοι γε νο με νοι της α ι δι ου ⁶ ^κ

ρυσαι η μα ας πει ρα σμου ⁶ ^κ βαρ βα ρι κης α λω σε ως

και πα σης α λλης πλη γη ης ^Δ ^κ δι α πλη η η η

η η θο ος Κο ρη πα ρα πτω σε ων ⁶ ^κ ε πι ου ου σης βρο

τοις α μαρ τα νου σιν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, ⁶
σῶσον ἡμᾶς. ^κ

Ω φθης φω τι σμο ος η μων και βε θαι ω σις ο

θεν βο ω μεν Σοι ⁶ ^κ χαι ρε Α στρον α δυ υ τον ^π ^κ ει σα γον

κο ο σμω τον με γαν Η λι ον ⁶ ^κ χαι ρε Ε δεμ α νοι ξα

σα την κε κλει σμε ε νην Α γνη η ^κ ^κ χαι ρε στυ υ υ

υ λε ε πυ ρι νε ει σα γου σα ⁶ ^κ εις την α νω ζω ην το αν

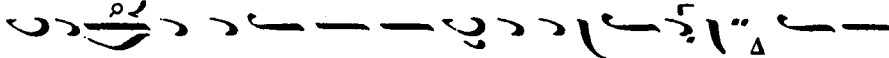
θρω πι νον

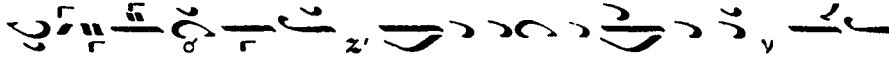
Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, ⁶
σῶσον ἡμᾶς. ^κ

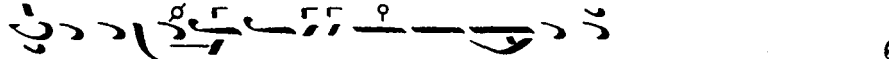
Σ τω μεν ευ λα θω ως εν Οι κω Θε ου η μων και

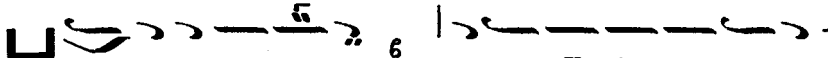

 εκ βο η σω μεν λ χαι ρε κο σμου Δε σποι να ρ χαι

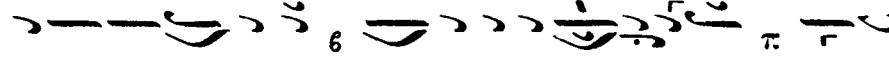

 ρε Μα ρι ι α Κυ ρι α πα αν των η μων λ χαι ρε η

 μονη α μω μος εν γυ ναι ξι και κα λη η λ χαι ρε

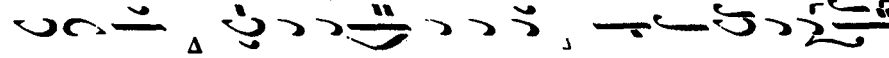

 σκε ε ε ευ ο ο ος λ μυ ρον το α κε νω τον δι ε πι

 Σε κε νω θε ε ε εν εισ δε ξα με νον *Στίχ.* Δόξα Πατρι... λ

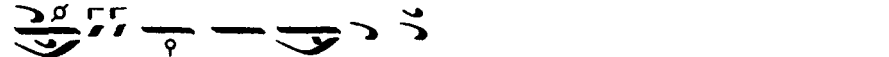

 Η πε ρι στε ρα α λ η τον Ε λε η μο να

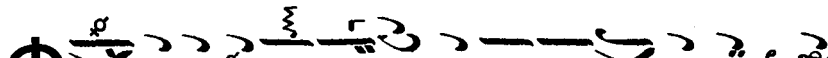

 α πο κυ η σα σα λ χαι ρε Α ει παρ θε ε νε ρ Ο οι

 ων πα αν των χαι ρε το καυ χη μα λ των α θλη των στε

 φα νω μα λ χαι ρε α παν τω ων τε λ των Δι και αι αι αι

 αι αι ω ων θει ον εγ κα λω πι σμα λ και η μων των πι

 στω ων το δι α σω σμα *Στίχ.* Και νυν... λ

 Φ ει σαι ο θε ο ος της κλη ρο νο μι ας Σου λ τας

α μαρ τι ι ας η μων Δ πα σας πα ρα βλε πων
 νυν π εις του το ε ε χων εκ θυ σω που σαν Σε λ την
 ε πι γης α σπο ρως Σε κυ ο φο ρη σα α σαν Δ δι α
 με ε ε ε ε ε γα α ε λε ος θε λη σαν τα λ μορ φω
 θη ναι Χρι στε ε το αλ λο τρι ο ο ο ο ον

Κατά τήν α', β', γ' και δ' Παρασκευήν, μετά τὸ τελευταῖον τοῦτο τροπάριον ψάλλεται τὸ Κοντάκιον «Τῆ Ἵπερμάχῃ» ἀργῶς εἰς ἀρχαῖον Βυζαντινὸν μέλος, ὡς καταχωρίζεται κατωτέρω, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ὠρισμένη στάσις τῶν Οἴκων κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ (σελ. 425) εἰρημένα. Τῇ δὲ Ε' Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν, ψαλλομένου ὁλοκλήρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑμνου μετ' Ἀποδείπνου, μετὰ τὸ τελευταῖον τροπάριον τῆς θ' φθῆς τοῦ Κανόνος (1) ψάλλεται τὸ Κοντάκιον «Τῆ Ἵπερμάχῃ» σύντομον δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ τελευταία (Δ') στάσις τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ Τρισάγιον. — «Τῆ Ἵπερμάχῃ» (χθμα). — Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. — Ἀσιπλε, ἀμόλυντε. — Ἀπόλυσις καὶ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» «Τὴν ὀρασιότητα».

Μέλος ἀρχαῖον Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Νη (Τετράσημοι) Χ

Τ η Υ υ πε ε ε ε ε ε λ ε ε ε ε
 Ως λυ υ τρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 λε ε ε ε ε ε ρ μα α α α α α α ρ
 γω ω ω ω ω ω ω θει ει ει ει ει ει ει
 α α α α α α α α α α α α α α
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(1) Ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου εἶναι ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου († 883).

α α α α α α χω ω ω ω ω ω ω
 ει ει ει ει ει ει σα α α α α α α

ω ω στρα α α στρα τη η γω ω ω ω ω ω
 α α τω ω ω των δει ει νω ω ω ω ω ω ω ω

τα α α α α α α η α α α α α νι ι ι ι
 ε ε ε ε ε ε ηε ε ε ε ε ε ευ χα α α

κη η η η η η η η η η η η η η η η η
 ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

η η η η η η η η η η η τα νι κη η
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ρι ευ χα ρι ι

τη η κ η η η η η η κ η η η
 στη η η η η η η η η η η η η η

ρι ι ι ι ι ι κ ρι ι ι τα νι ι κη τη η
 ρι ι ι ι ι ι ρι ι ι ευ χα α ρι στη η

ρι α α ηα α α α α α
 ρι α α ηα α α α α α

A να α α α α α α α α α α α
 Αλλ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Εκ πα α α α α α α α α α α

1 ο ο ο ο ζ' ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

1 θε ε ο το ο κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

1 ε ε ε Δ η ε

2 α α α α λ α α α α α χ η η η α α
 3 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρ ω ω ω ε ε

2 προσ μα α χ η η το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 3 λευ θε ε ρ ω ω σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

2 ο ο ον Δ η
 3 ο ο ον

(N) να α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ (Π) α α α α α

α α κρα α α α α α λ α α α α α

α α α α α γα α α α α α I να κρα

ζω ω σοι η και αι αι αι αι η αι αι αι ρε ε ε ε

Χαι αι ρε ε Νυ υ υ υ υ υ υ γυ Χαι ρε Νυ υ

(N) υ υμ φη η δ Α νυμ φε ε ε ε ε ε ε λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Α νυμ φε ε ε

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Τὸ αὐτὸ Κοντάκιον ἀργουσύντομον ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἀρχαίου ᾠχ
παρὰ Ἑμμ. Φαρλένα.

η υ υ πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Ως λυ υ τρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ερ μα α α α α
ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω θει ει ει ει ει

α α α α α α α α α χω ω ω ω δ Στρα
ει ει ει ει ει ει ει ει ει σα α α α των

τη η γω ω ω ω ω ω ω ω δ τα α α α α
δει ει νω ω ω ω ω ω ω ων Ε ε ε ε ε ευ

Νι κη η τη η η η η η η η η η η η
χα ρι ι στη η η η η η η η η η η

η η η η η η ρι ι ι τα νι ι κη τη η
 η η η η η η ρι ι ι ευ χα α ρι στη η

ρι α α α γα α α α α

A να γρα α α α α α α φω ω ω
 Αλλ ως ε ε ε ε ε ε ε χου ου ου
 Εκ παν τοι οι οι οι οι οι οι ω ω ων

Σοι οι οι οι οι οι οι οι ροι οι οι η πο ο λι ις
 σα α α α α α α α γα α α το κρα α α α
 με ε ε ε ε ε ε ε ε κε ε ε κιν θυ υ υ υ

Σου θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο
 τος Α προ οσ μα α α α α α α
 νων Ε λε ευ θε ε ε ε ε ε ε ε

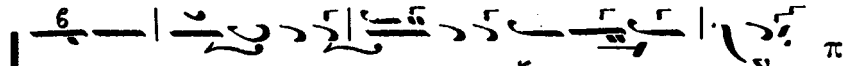
θε ε ε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο θε ο ο
 Α α α προ οσ μα α α α α α α α Α προ οσ
 Ε ε ε λε ευ θε ε ε ε ε ε ε ε Ε λε ευ

το ο κ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 μα α α α α α α α α α α α
 θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ο ο ο ο χ ο ο ο θε ε ο το ο ο ο
 α α α α χ η η η η α α προσ μα α χ η η
 ε ε ε ε ρω ω ω ω ε ε λευ θε ε ρω ω

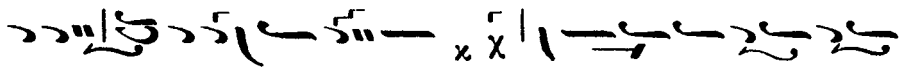

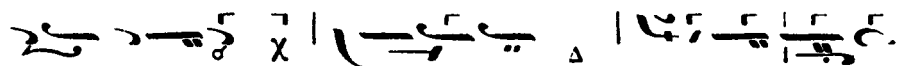

 κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον
 σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

 να κρα α α α α α α ζω ω ω Σοι

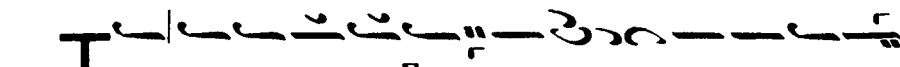

 Χαι αι αι αι αι αι αι ρε ε Χαι ρε Νυ υ υ υ υμ

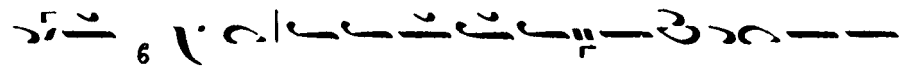

 φη η λ Α νυ υ υ υ υμ φε ε ε Α νυμ

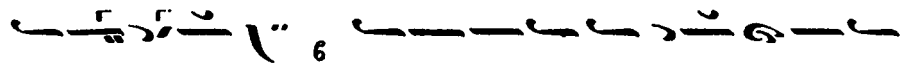

 υμ φε ε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

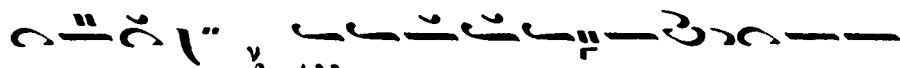

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε «Τῆ Ὑπερμάχῳ» σύντομον δίχορον. (Δίσημοι)

 Τ η υ περ μα χω Στρα α τη γω τα νι κη τη η

 ρι α κ Ως λυ τρω θει σα τω νδει νων ευ χα ρι

 στη η ρι α κ Α να γρα φω Σοι η πο λεις Σου θε

 ο το κε λλ ως ε χου σα α το κρα τος α προς

μα α χη τον ^β κ Εκ παν τοι ων με κιν δυ νων ε λευ

θε ρω ω σον ^δ λ Ι να κρα ζω ω Σοι ^δ λ Χαι ρε Νυ υμ φη

Α νυ υμ φευ τε ε ε ε ^γ "Ετερον ^δ λ

Τ η υ περ μα α α χω ^π ρ Στρα α τη γω τα

νι κη τη ρι α ^β κ

Ω ^ς λυ τρω θει ει ει σα ^π ρ τω ων δει νων ευ

χα ρι στη ρι α ^β κ

Α ^β να γρα φω Σοι ^δ λ η πο ο λι ις Σου θε ο

το κε ^γ λ

Α λ λωσ ε ε ε χου σα α το κρα τοσ α προς

μα χη τον ^β κ

Ε κ παν τοι ω ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ^γ λ

να κρα α α ζω ω ω Σοι οι ^Δχαι ρε Νυ υ υμ

φη Α νυ υμ φε ευ τε ε ε ε

ΕΠΩΔΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

«Χαίρε Νύμφη» και «'Αλληλούια» ^Υχ (Δίσημοι) ^Γχ

Χαι αι αι ρε Νυ υ υ υ υ υμ φη η
Α α αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι

η Α νυ υμ φε ε ε ευ τε ε ε ⁽¹⁾χ χ ε ε ε
Αλ λη λου ου ι ι ι ι α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
α α α α α α α α α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
α α α α α α α α α α

“Έτερον ^Υχ

Χαι ρε Νυ υ υ υ υ υ υ υ υμ φη η
Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι

η Α νυ υμ φε ε ευ τε ε ε ^χχ ε ε ε
Αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α

(1). ‘Η χρονική άγωγή (χ) δίδουσα ταχύτεραν τήν ᾠθηον καθιστᾷ τοὺς μετ’ αὐτὴν πρώτους χρόνους βραχυτέρους τῶν προηγουμένων οὐχί ἀκριβῶς κατὰ τὸ ἡμισυ, ἀλλὰ κατὰ τὸ 1/3, οὕτως ὥστε τρεῖς πρώτοι χρόνοι νὰ ἰσοδυναμῶσι πρὸς δύο, ἔξ δὲ πρὸς τέσσαρας. ‘Επομένως ἡ ἀνωτέρω γραμμὴ, ἡ περιεχομένη μεταξὺ τῶν δύο χρονικῶν ἀγωγῶν (χ καὶ χ) καὶ 12 πρώτους χρόνους περιλαμβάνουσα, ἀποτελεῖται ἀπὸ 4 δισήμους ἤτοι 2 τετρασήμους πόδας.

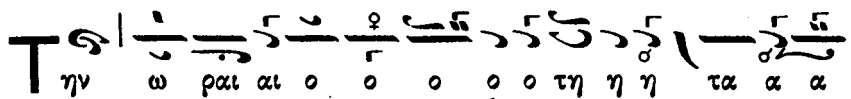

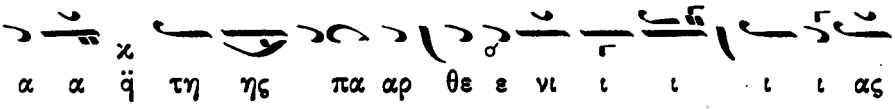

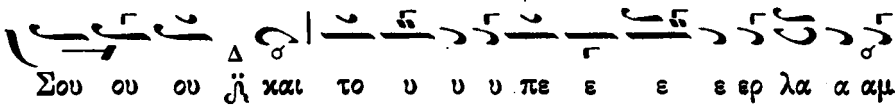
“ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ,,

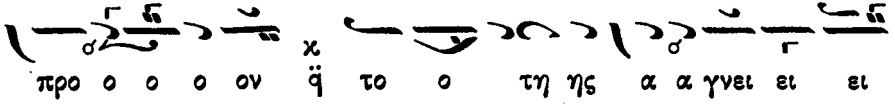
Ψαλλόμενον εἰς τὴν Ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν».
Τὸ παρὸν τοῦ Διδασκάλου Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος (1814)

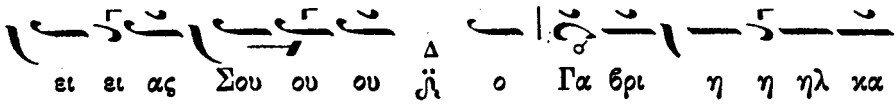
εἰς ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος. Ἦχος γ' ρη χ

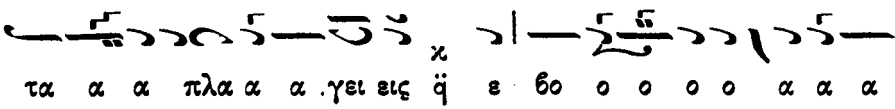

 Την ω ραι αι ο ο ο ο τη η η τα α α

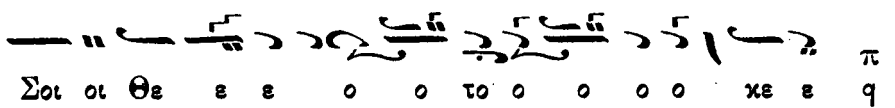

 α α ῥ τη ης πα αρ θε ε νι ι ι ι ι ας

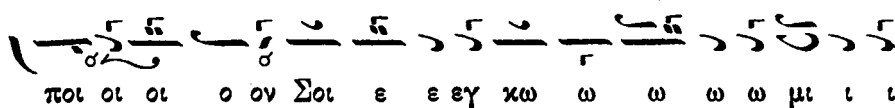

 Σου ου ου ῥ και το υ υ υ πε ε ε ε ερ λα α αμ

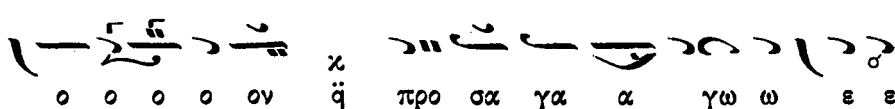

 προ ο ο ο ον ῥ το ο τη ης α α γνει ει ει

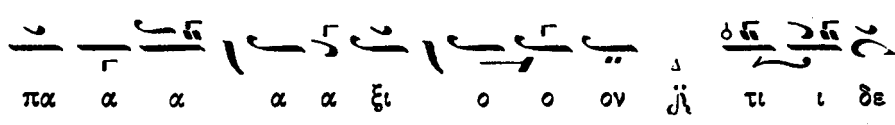

 ει ει ας Σου ου ου ῥ ο Γα θρι η η ηλ κα

 τα α α πλα α α γνει εις ῥ ε βο ο ο ο ο α α α

 Σοι οι θε ε ε ο ο το ο ο ο ο κε ε ρ

 ποι οι οι ο ον Σοι ε ε ε γ κω ω ω ω μι ι ι

 ο ο ο ο ον ῥ προ σα γα α γω ω ε ε

 πα α α α α ξι ο ο ον ῥ τι ι δε

ο νο ο ο μα α σω ω ω ω Σε ε ῥι α πο ρω

ω ω ω και ε ε: ξι ι στα α μαι αι ῥι Δι ο ως

προσ ε τα α α γη η ην βο ω ω ω ω Σοι ῥ

Χαι ρε ε η η Κε ε χα ρι ι ιτω με ε νη η η

η η η η η Τὸ αὐτὸ διεσκευασμένον. ῥι χ

την ω ραι αι αι ο ο ο ο ο τη η η τα α α

α α ῥι τη η η η η ης Παρ θε ε νι ι ι ι

ι ι ι ας Σου ου ου ῥι και το υ υ υ πε ε

ε ερ λα ααμ προ ο ο ο ον ῥι το ο ο ο ο ο

της α α γνει ει ει ει ει ει ει ει ας Σου ου ου ῥι

ο Γα θρι η η ηλ κα τα α α πλα α α γει εις ῥι

ε βο ο ο ο ο α α α Σοι οι θε ε ε ο ο ο

το ο ο ο ο κε ε ε ρ Π ο ι ο ι ο ο ν Σ ο ι ε ε ε γ κ ω ω

ω ω ω μ ι ι ο ο ο ο ο ν ῥ π ρ ο σα γ α α α γ ω ω

ε ε πα α α α α α α ξ ι ο ο ο ν Δ

τι ι ι ι δε ε ο νο ο ο μα α α α

σω ω ω ω Σ ε ε ε ῥ α πο ρ ω ω ω ω ω και

ε ε ξ ι ι στα μ αι ρ Δ ι ο ως προ ο σ ε τα α

α α γ η η η η ν βο ω ω ω Σ ο ι ῥ Χ αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι ρ ε ε ῥ η

Κ ε ε χα ρ ι ι ι τ ω με ε ε ν η η η η

«Τὴν Ὁραιότητα» σύντομον. (ἀργῶς) Χ ῥ ῥ Τρίσημοι μετὰ δισημων

Τ η ν ω ρ αι ο τη τα α α α ῥ της παρ θε

νι ι ας Σου Δ και το υ περ λαμ προ ο ο ο ν ῥ

^{Δίστημοι}
το της α γνει ει ας Σου ^Δ ο Γα θρι ηλ κα τα πλα

^{Bδο}
γει εις ^χ ε βο ο α Σοι θε ο το ο κε q

^χ
ποι ον Σοι εγ κω μι ο ο ο ον q προ σα γα γω ε

^χ
πα α ξι ον ^Δ τι δε ο νο μα σω ω Σε ε ε q

^υ
α πο ρω ω και αι ε ξι στα μαι δι δι ο ως προ σε

^χ
τα α γην βο ω ω ω Σοι q Χαι αι αι αι αι ρε ε ε ^Δ ^Δ

^η
η Κε χα ρι τω με ε ε νη η η η *Ετερον
Τέλος

^χ
q Χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

^χ
αι ρε ε ε q η Κε χα ρι τω με ε νη η η η

Εἰς τὸ «Δι' εὐχῶν» ὁ χορός:

^υ
A α α α α α α α α α α μην

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΕΝ ΟΡΘΡΩ

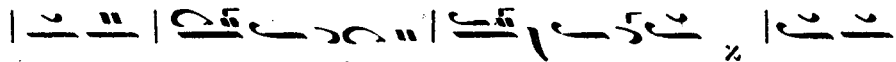
(Ἐνιαχοῦ ὁ Ἀκάθιστος ψάλλεται μετ' Ὁρθρου).

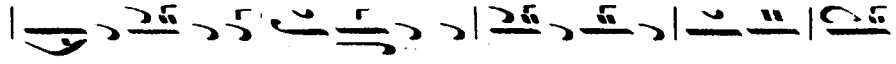
§ 3. Ὁ Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς—Βασιλεῦ Οὐράνιε . . .

Ὁ Ἀναγνώστης: (Ὡς Ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα) τὰ ἐξῆς: Ἄγιος ὁ Θεὸς . . . Πάτερ ἡμῶν, —Κύριε, ἐλέησον (δωδεκάκις),—Δόξα καὶ νῦν—Δεῦτε προσκυνήσωμεν— «Ἐπακοῦσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως . . .» καὶ «Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει Σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς . . .»,—Τρισάγιον,—Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου κτλ. τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἐξαψάλμου, οὐ ἀναγνωσθέντος, ὁ Ἱερεὺς τὴν Μεγ. Συναπτὴν «Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ἀρχόμεθα τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου διὰ τοῦ Ἀπολυτικίου «Τὸ προσταχθὲν μουσικῶς», οὗτινος προτάσσομεν τὸ «Θεὸς Κύριος» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ (σ. 426). καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Α' Στάσις τῶν Οἴκων. Ἐἶτα τὸ Ἀργὸν «Τῆ Ἱπερμάχῃ» καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Β' Στάσις τῶν Οἴκων, μεθ' ἣν καὶ πάλιν «Τῆ Ἱπερμάχῃ» σύντομον δίχορον. Ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἴτησιν καὶ ἀναγινώσκειται ὁ 50ὸς ψαλμὸς «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς . . .». Ἐἶτα ψάλλομεν τὴν α' καὶ γ' φθῆν τοῦ Κανόνος «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τέλει ἐκάστης φθῆς (σελ. 430). Αἴτησις, «Τῆ Ἱπερμάχῃ» σύντομον δίχορον καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Γ' Στάσις τῶν Οἴκων. Αὐθις «Τῆ Ἱπερμάχῃ», Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

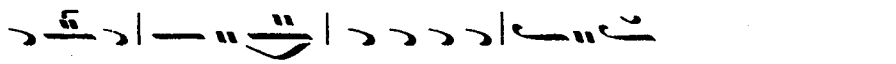
Ἦχος α' «Τὸν τάφον Σου Σωτήρ». Κε. (Τετράσημοι) χ

Ο Με γας Στρα α τη η η η γο ο ο ο ος

 των α α υ υ λω ων Α αγ γε ε ε λων εις

 πο λιν Να α ζα α α ρε ε ε ε ε ετ ε πι ι

 στα ας Βα α σι ι λε ε ε α μη νυ υ

 ει ει Σοι Α α α χρα α αν τε ε ε ε των Αι

 ω ω νω ω ων και Κυ υ υ υ υ ρι ον

 Χαι αι αι ρε λε ε ε ε γων Σοι οι οι Ευ λο γη η

 με ε νη η Μα α ρι ι ι α Α κα

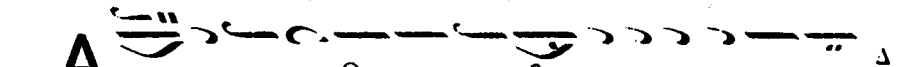

 τα α λη η η πτο ο ον και α α νε ερ μη η νε

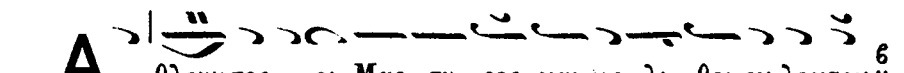

 ευ το ον βα α α θος βρο τω ω ω ω ν η

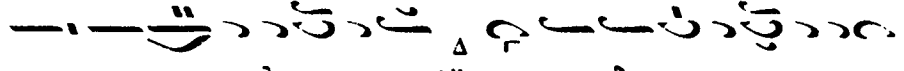

 η Α α να α α κλη η η η σι ι ις

Και συνεχίζεται ο Κανών της Θεοτόκου από της Δ' φθόγης «Ο καθήμενος εν δόξῃ» μέχρι της ΣΤ' (σελ. 434). Είτα ψάλλομεν τὴν 5' φθόγην τῶν δύο Τετραφθίων.

1) Τοῦ Α' Τετραφθίου ᾠδὴ 5'. Ἦχος λ̣̣̣̣ Δι
 (Εἰρμῖός: «Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν»)

 Α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

 Α θλουντες οι Μαρ τυ ρες και ως λι θοι εκ λεκτοι

 ε πι γης κυ λι ο με νοι οι κο δο μι αν α πα σαν

 του ε χθρου τε λει ως κα τε στρε φαν και Να οι Θε ου ου

 ε χρη μα τι ι σα αν

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦμας ἱκετεύομεν, τοὺς τὸν δρόμον τὸν καλόν, τετελεκότας Μάρτυρες τὸν τῆς νηστείας δρόμον, τρέχειν ἡμᾶς καλῶς ἐνισχύσατε, ἀρετῶν τελειώσει διαλάμποντας.

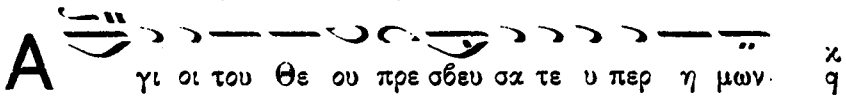
Στίχ. *Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀβλισθήσονται.*

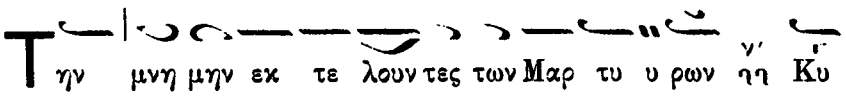
Τοὺς δούλους Σου Δέσποτα, μεταστάντας ἀπὸ γῆς, πρὸς Σὲ τὸν Ὑπεράγαθον, Σῆς βασιλείας ποιήσον κοινωνούς, τῶν θείων Μαρτύρων Σου, ἱεραῖς μεσιτείαις Πολυέλεε.

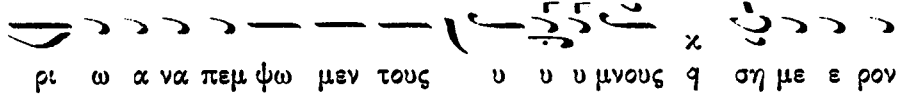
Στίχ. *Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.*

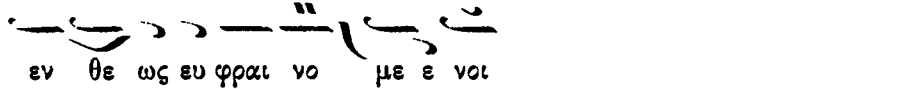
Ἡ μόνη Πανύμνητος, τοῖς ὕμνοισί Σε πιστῶς, ἀμαρτημάτων ἄφρασι, καὶ χαρισμάτων θείαν διανομήν, δοθῆναι ἰκέτευε, τὸν Πανάγιον Λόγον Μητροπάρθενε.

2) Ἰοῦ δ' Τετραφθίου Ὠδὴ ς'. Ἦχος λ̣ ᾗ̣ Κε
(Πρὸς τὸ : «Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην»)

 γι οἱ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπερῆμων.

 τὴν μνημὴν ἐκτελούντες τῶν Μαρτυρῶν Κυ

 ριωάνα πεμφώμεν τοὺς ὑψιμνοὺς ἡσσημερον

 ἐνθεως ευφραίνομενοι

Στίχ. *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.*

Τὰ ξίφη καὶ τὸ πῦρ μὴ πτοηθέντες, θαρροῦντες ἐν τῇ πίστει, Ἄθλοφόροι ἔνδοξοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. *Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι*

Τριάδα τοῖς προσώποις ἀνυμῶ Σε, Μονάδα κατ' οὐσίαν προσκυνῶ Σε, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Στίχ. *Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ . . .*

Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων εὐφημία ὑπάρχεις, ὅτι ἔτεκες Παρθένε, Χριστὸν τὸν Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

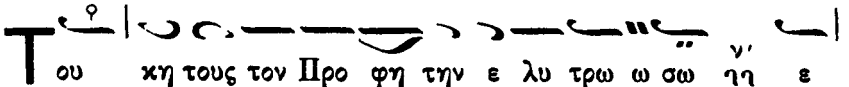
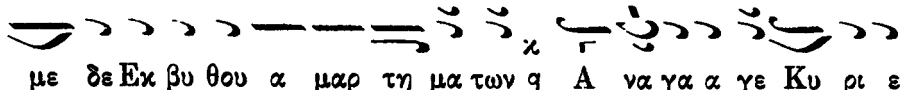
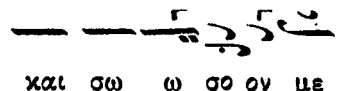
Στίχ. *Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀπτόθ.*

Θανάτῳ τὴν ζωὴν ἀντιλαβόντες, σκιρτᾶτε τὰ Οὐράνια οἰκοῦντες, Ἄθλοφόροι ἔνδοξοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. *Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀβλισθήσονται.*

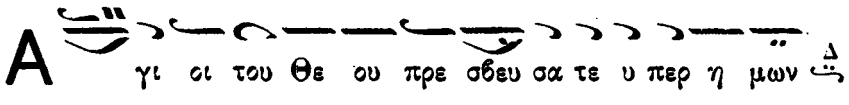
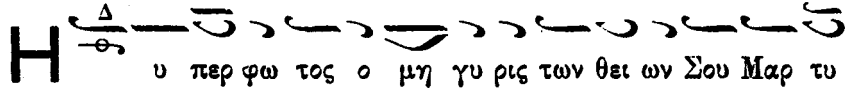
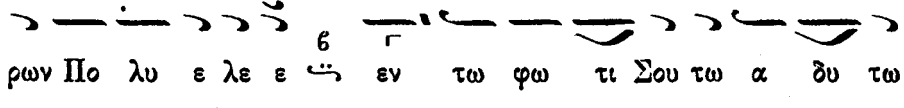
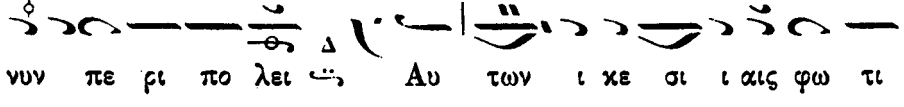

Θανάτου καὶ ζωῆς ὁ κυριεύων, τοῦ; πίστει μεταστάντας ἐκ τοῦ βίου, Χριστέ, σὺν Ἁγίοις Σου ἀνάπαυσον.

•Ο ΕΪΡΜΟΣ. χ γ
 ρ χ

 του κη τους τον Προ φη την ε λυ τρω ω σω γ ϵ

 με δε Εκ βυ θου α μαρ τη μα των ρ Α να γα α γε Κυ ρι ε

 και σω ω σο ον με

Είτα «Τῆ Ὑπερμάχῃ» δίχορον σύντομον και ἀναγινώσκειται ἡ Δ' *Στάσις τῶν Οἰκων*. Εὐθύς δέ «Τῆ Ὑπερμάχῃ» (χῦμα), τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας και τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Ζ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου («Ὁὐκ ἐλάτρευσαν») (σελ. 441) και τῶν δύο Τετραψάδιων.

1) Τοῦ α' Τετραψάδιου Ὁδὴ Ζ'. Ὑψος λ Δ
 (Εἰρμός: «Δροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον»)

 Α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων Δ

 Η υ περ φω τος ο μη γυ ρις των θει ων Σου Μαρ τυ

 ρων Πο λυ ε λε ε ϵ εν τω φω τι Σου τω α δυ τω

 νυν πε ρι πο λει Δ Αυ των ι κε σι ι αις φω τι

 ομον Δ α μαρ τι ων τε ι λα σμον πα ρα σχου πα σι Χρι στε ε

Στίχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὥρατος ὁ καιρός, ὃν ἡμῖν δέδωκας, τῆς ἐγκρατείας, Κύριε· ἐν ᾧ οἰκτεῖρον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθός, εὐχαῖς τῶν Ἀγίων Ἀθλητῶν, τῶν τὰ ὥρατα και Σεπτὰ, στερεξάντων Πάθῃ Σου.

Στίχ. *Αἱ ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀβλισθήσονται.*

Διελθόντας πολυώδυνον κλυδώνιον, τοῦ βίου τοὺς εἰκέτας Σου, ἐγκαθόρμισον εἰς λιμένα Δέσποτα ζωῆς, βοᾶν μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν. Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. *Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς*

Ἡ τοῦ Νόμου τὸν Δοτήρα, Ἀειπάρθενε, κηύσασα ἰκέτευε, τὰς ἀνομίας ὑπεξᾶραι πάσας ἐν καιρῷ, τῷ νῦν ἐνεστώτι, τοῖς καλῶς προαιρουμένοις ἐξασκεῖν, θείας νηστείας σπουδῆν.

Ἡ Ζ' ᾠδὴ τοῦ δευτέρου Τετραψίδιου. Ἦχος πλ. α' Κε.

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός ὁ δεῖξει ξας γενναίαι
 οὐς γη ὑπερ Σου ἀθλούντας τοὺς Μαρτυράς ἡ
 Ὑπερ ὑμνηήτορας καὶ Ὑπερ ἐνδοξοὺς

Στίχ. *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, προσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.*

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τοὺς Ἀθλοφόρους πρέσβεις ἡμῖν εἰς Σὴ παρασχόμενος, ὁ Ὑπερῦμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. *Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.*

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ εἰς μὲν τῇ φύσει, προσώποις δὲ τρισὶ γνωριζόμενος, ὁ Ὑπερῦμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ . . .

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τεχθεὶς ἀσπόρως, καὶ τὴν Τεκοῦσαν δεῖξας ἀγεννέουσαν, ὁ Ὑπερῦμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Ἀθιοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ θήρας φημώσας, καὶ σβέσας πῦρ εἰς δόξαν τῶν Ἁγίων Σου, ὁ Ὑπερῦμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. *Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.*

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ ἀπὸ θανάτου, εἰς ἀπειρον ζωὴν μεταθέμενος, τοὺς πιστεῖ Σοι ἐν βίῳ λειτουργήσαντας.

Ὁ Εἰρμός. ἡ

Εὐλογητό ο ος εἰ εἰ ο Θεός ἡ ὀβλε

ε πων α θυ υσ σους ηη ο κα θη με νος ε πι των Χε ρου
 χ ο γ ο γ' περ υ μνη η τος και γ' περ εν δο ο ξος η

Είτα ψάλλεται ἡ Η' φῶδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου «Παιδας εὐαγαίς...» (σελ. 443) καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ Η' φῶδὴ τῶν Τετραφιδίων.

Τοῦ α' Τετραφιδίου ᾠδὴ Η'. ᾠχος πλ. β'. Δι:
 (Εἰρμός: «Ἐκ φλογέσ τοῖς Ὁσίοις»)

Α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων
 των Α γι ιων Μαρ τυ υ υ ρων τα κα τος θω μα
 τα ε που ρα νι οι Νο ο ο ες υ περ ε θου μα σαν
 του των προ σευ χαις τα ε λε η Σου Δε σπο τα εν η μιν
 πλου οι ως θου μα στω σο ον Οι κτιρ μον

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τὸ πῦρ θεῖα δρόσῳ καταπατήσαντες, Ἄθληται τοῦ Κυρίου ἀξιοθαύμαστοι, ῥύσατε ἡμᾶς τοῦ πυρὸς τοῦ κολάζοντος, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θερμαῖς ὑμῶν πρεσβείαις.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Ἵπεράγαθε Λόγε τοὺς ἐκδημήσαντας, ἐξ ἡμῶν Ὁρθοδόξους ζωῆς ἀξίωσον, τῆς ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀγίας λαμπρότητος, ταῖς τῶν καλλινίκων, Μαρτύρων ἱκεσίαις.

Στίχ. Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἵκεσίαις Οἰκτίρμον τῆς Κυησάσης Σε, καὶ ἀγίων Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων Σου, φώτισον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς τοῦ δοξάζειν Σε, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ 6' Τετραφθίου ᾠδῆς Η'. Ἦχος πλ. α' Κε ρ

(Ἐιρμός: «Τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως»)

Α ᾠ γι οἱ του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων ρ

Χ ο ροι Μαρ τυ ρων Α γι οἱ ἡ μνη σθη τε των πο ο

θω α νυ μνου ουν των υ μας ρ και υ περ υ φου ουν των

εις παν τας τους αι ω ω ω ω νας

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφαίε τυμπανίζομενοι, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, ὕμνοῦντες Χριστόν, καὶ ὀπερῦ-
ψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἐὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον (1).

Ἐενοπρεπῶς μερίζεται, ἡ Τριάς, καὶ μένει ἀμερῆς ὡς Θεός. Ἦν ὀπερῦ-
ψομεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ δεῖ...

Παρθένος θρέφος τέτοκε· Θεὸς γὰρ ἐκ ταύτης ἐνηνθρώπησε. Πᾶσα σὰρξ
ὕμνειτω Αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις Αὐτοῦ.

Στήλαι ἀνδρείας ὤφθησαν, πτώσιν διαδόλου θριαμβεύοντες οἱ Μάρτυρες
ὕμνοῦντες, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀβλισθήσονται.

Τὸν Ἀβραάμ κολπώσασθαι, ἀξίωσον Κύριε τούτους δούλους Σου, πίστει με-
ταστάντας, πρὸς Σὲ καὶ τῇ ἐλπίδι.

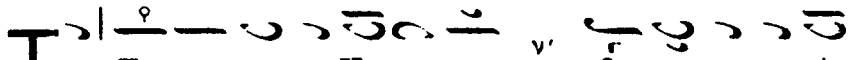
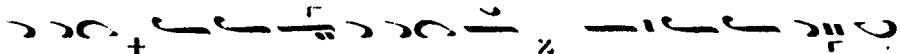
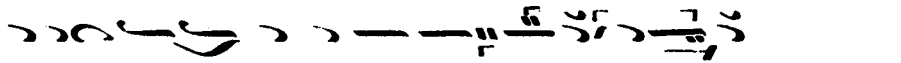
Αἶ νου μεν Εὐ λο γου ου μεν και προσ κυ νου μεν

τον Κυ ρι ον

ρ

(1) Εἰς τὴν Η' ᾠδὴν τῶν Κανόνων ἀντὶ τοῦ «Ἄδξα Πατρι» ψάλλεται ὁ στίχος
«Ἐὐλογεῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον».

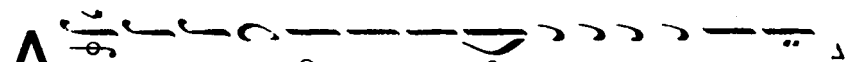
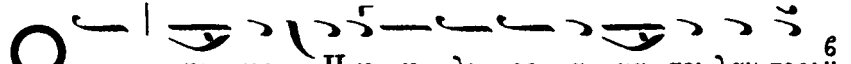
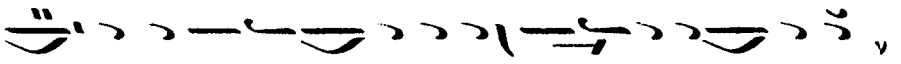
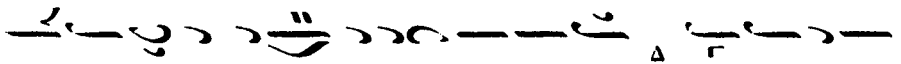

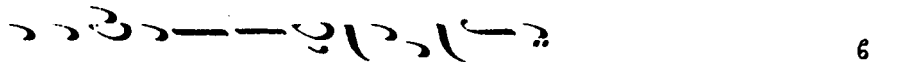

 Τον Ποι η την της Κτι σε ως γ' Ὄν φριττου σιν Α

 γγε λοι υ μνει ει τε λα οι ρ και υ περ υ φου

 ου τε εις παν τας τους αι ω ω ω να α α ας

Είτα ψάλλεται ἡ Θ' ᾠδή τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου «Ἄπας γηγενίς» (σελ. 446) καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ Θ' ᾠδή τῶν Τετραφθίων.

Του α' Τετραφθίου ᾠδή Θ'. ὙΉχος πλ. β'. Δι.

(Εἰρμός: «Θεὸν ἀνθρώποις»)

 Α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

 Ω φω ως Η η η λι ος α να τει λαν τες

 πα σαν την γην α κτι σιν ευ σε βει ει ας οι Μαρ τυ ρες

 και λαμ πα σι θαυ μα των ε φω τι σαν και της πο λυ

 θε ι ας σκο τος η φα νι σαν ων ταις ι κε σι αις

 ο θε ρς η μας ε λε η η σο ον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρατὸς Μαρτύρων ἀκατγώνιστος, πάντας ἡμᾶς ἐνίσχυσον καλῶς ἀγωνίσασθαι, καὶ τελέσαι Νηστείας τὸ στάδιον, ὅπως ἐνθέου βίου ἔργα τελέσαντες, μέτοχοι γενώμεθα ζωῆς, ἀγαλλιώμενοι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Ἡ Σὴ φθασάτω χρηστότης Κύριε, τοὺς ἐξ ἡμῶν φρικώδει μεταστάντας

κελεύσει Σου· κυκλωσάτω αὐτοὺς Σοῦ τὸ ἔλεος, καὶ καθοδηγησάτω πρὸς τὰ σκηνώματα, τὰ καταυγαζόμενα φωτί, τῷ τοῦ προσώπου Σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωνὴ Ἀγγέλου βουλής τὸν Ἄγγελον, τῆς τοῦ Πατρὸς ἀρρήτως Θεοτόκε ἐκύησας. Τὰς φωνὰς οὖν τῶν δούλιον Σου πρόσδεξαι, ἃς ἐν τῷ τῆς νηστείας χρόνῳ προσάγομεν· καὶ ταύτας προσάγαγε Θεῷ, ὡς περ θυμίαμα.

Τοῦ δ' Τετραψίδιου ᾠδὴ Θ'. Ἦχος πλ. α' Κε.

(Εἰσμός: «Ἦσατε χόρευε»)

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅνουξι ξεόμενοι, καὶ τμηθέντες, ξίφει μεληδόν, συνήφθητε τῷ Χριστῷ, ἀγαπητικῶς, πανεύφημοι Μάρτυρες. Διὸ καὶ νῦν, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἀγαλλόμενοι, ὑπὲρ πάντων ἱκετεύσατε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Ὁμοουσιότητι, ἀνυμῶ Σε, ἀναρχε Τριάς, σεπτὴ ζωαρχικὴ, ἀτμητε Μονάς· Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητέ, Λόγε καὶ Υἱέ, Πνεῦμα ἅγιον, ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς Σε.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ δεῖ...

Ὑπὲρ νοῦν ὁ Τόκος Σου, Θεομήτορ· ἀνευ γὰρ ἀνδρός, ἡ σύλληψις ἐν

Σοί, και Παρθενικώς, ἡ κήσεις γέγονε· και γάρ Θεός, ἐστίν ὁ Τεχθεΐς· Ὁν μεγαλύνοντες, Σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τὸ γενναῖον στρατεύμα, τοῦ Ἄνακτος, πάντων και Θεοῦ, τοὺς Μάρτυρας ἐν ὧδαῖς, στέψωμεν λαοί· αὐτοὶ γάρ ἐνίκησαν, δαιμονικὰς φάλαγγας σαφῶς· οὗς ἀναμέλποντες, τὸν Δεσπότην μεγαλύνομεν.

Στίχ. Μακάριοι, οὗς ἐξελέξω και προσελάβου, Κύριε.

Ὅταν πᾶν τὸ πλάσμα Σου, ἀναστήσης, κρίνεσθαι Χριστέ, οὗς προσελάβου και νῦν, δούλους Σου πιστούς, ἐλέησον σύγγνωθι, τὰ ἐν βίῳ, πταίσματα αὐτῶν, και σὺν Ἁγίοις Σου, ἀναπαύων εἰς αἰῶνας αὐτούς.

Ὁ Εἰρμός. $\begin{matrix} \times & \gamma \\ \eta & \chi \end{matrix}$

Η σα ι α χο ρευ ε η η Παρ θε ε νος ε ε
 σχεν εν γα στρι η και ε τε κεν Υι ον τον Εμ μα νου ηλ ηη θε
 ο ον τε και αν θρω πον η Α να το λη η Ο νο μα Αυ τω η
 Ο ον με γα λυ νο ον τες την Παρ θε νον μα κα ρι ζο ο
 με ε ε εν

Ἡ Αἰτησις και τὸ Ἐξαποστειλῆριον
(Πρὸς τὸ: «Γυναίκες ἀκουτίσθητε»)

Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, γνωρίζεται μυστήριον· ὁ τοῦ Θεοῦ Θεός Λόγος, Υἱὸς Παρθένου Μαρίας, δι' εὐσπλαχνίαν γίνεται· και χαρὰς Εὐαγγέλια, ὁ Γαβριὴλ προσφθέγγεται· μεθ' οὗ βοήσωμεν πάντες· χαῖρε ἡ Μήτηρ Κυρίου. (Δις)

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς. Στιχηρὰ προσόμια 4 (πρὸς τὸ «Ὁς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν») Ἦχος δ'.

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ . . .

Κεκρυμμένον Μυστήριον, και Ἁγγέλοις ἀγνώριστον, Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· και ἐπὶ Σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον και καλὴν περιστεράν και τοῦ γένους ἀνάκλησιν και βοήσει· Σοι, Παναγία τὸ Χαῖρε· ἐτοιμάξου, διὰ λόγου Θεοῦ Λόγον, Σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰσοδέξασθαι.

Στίχ. Αινείτε Αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος... (Τὸ αὐτὸ)

Στίχ. Αινείτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ.

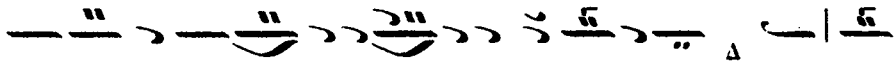
Φωτοφόρον παλάτιον, ἠτοιμάσθη Σοὶ Δέσποινα, ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος τῆς Θεόπαιδος, Δεῦρο πρὸς τοῦτο κατέβηθι, εἰκτείρας τὸ πλάσμα Σου, φθονερῶς πολεμηθὲν καὶ δουλείᾳ κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶην ἀπολέσων, καὶ τὴν Σὴν σωτηριώδη προσαναμένον κατέβασιν.

Στίχ. Αινείτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐθήχοις...

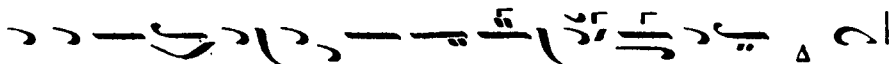
Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ Σὲ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται καὶ βοήσει Σοὶ· χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις· χαῖρε μάνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ χρηματίσασα· χαῖρε ἐμπυχε, τοῦ ἡλίου νεφέλη· ὑποδέχου, τὸν Ἀσώματον ἐν μήτρᾳ τῇ Σῇ εἰκήσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ᾠὴ Πα

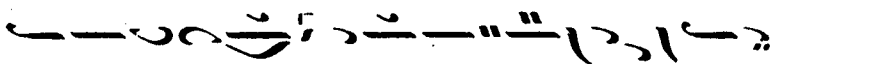
λωσ^(Δ) σαν η η ην ουκ ε ε ε γνω ᾠ η κου
ου ου σε εν η θε ε ο το ο ο κος ρ ε λα
λει γαρ προς αυ τη ην ο αρ χαγ γε ε λος ρ του ευ αγ γε
λι σμου τα α ρη η μα α α τα ρ Ο θεν πι στως
δε ξα με ε ε νη τον α σπα α σμον ᾠ συν ε ε λα α α
θε ε ε Σε τον προ αι ω ω νι ο ον θε ε ε
ον ρ Δι ο ο ο ο και η η μεις ᾠ α γαλ λο ο
με νοι βο ω ω ω με ε εν σοι ρ Ο ες

Αυ της σαρκω θεις α α τρε ε επτως θε ε ος ἦ ει ρη

η νην τω κο ο σμω δω ω ω ρη η ησαι ἦ και

ταις ψυχαις η μωων το με γα α ε λε ε ο ος

Δοξολογία Μεγάλη — Τὸ Ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν μυστικῶς» (σελ. 429) — Ἐκτενής και Ἀπόλυσις.

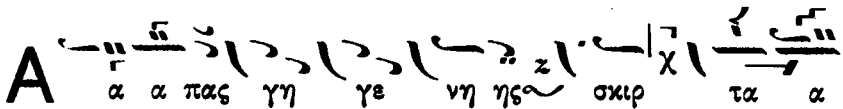
Η ΠΡΩΙΝΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ

Α') ΕΑΝ Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΕΨΑΛΗ ΑΦ' ΕΣΠΕΡΑΣ ΜΕΤ' ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» «Τὸ προσταχθέν μυστικῶς» τρίς, τὸ Ψαλτήριον, τὸ Κάθισμα «Ὁ Μέγας στρατηγός» (σελ. 464) δίς, ὁ 50ὸς ψαλμὸς χῦμα, καὶ ὁ Κανὼν «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Ἀπὸ γ' φθῆς πάλιν τὸ Κάθισμα ἅπαξ. Εἰς τὴν ς' φθῆν τὰ Τριψόδια (σελ. 465), καὶ μετὰ τὴν Αἴτησιν: «Τῆ Ὑπερμάχῳ» (χῦμα), ὁ Οἶκος «Ἄγγελος πρωτοστάτης», τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψοδίου. Ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ φθῆ τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Τριψοδίων (σελ. 468). Αἱ Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», τὸ Ἐξαποστειλᾶριον δίς, οἱ Αἶνοι εἰς 4. Δόξα—Καὶ νῦν: «Γλώσσαν ἦν οὐκ ἔγνω» (σελ. 474), Δοξολογία Μεγάλη καὶ «Τὸ προσταχθέν».

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ (Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ς' φθῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου). Μετὰ τὴν Εἰσοδόν: «Τὸ προσταχθέν» (σελ. 429), «Τῆ Ὑπερμάχῳ» (σελ. 455), Ἀπόστολος καὶ Ἐδαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

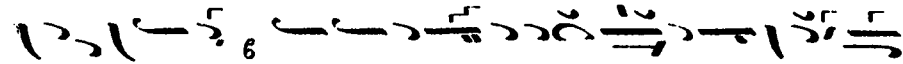
Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» Ἦχος δ' 6

α α πας γη γε νη ης σκιρ τα α

τω τω ω ω Πνε ευ μα α τι ι λαμ πα α δου ου χου ου

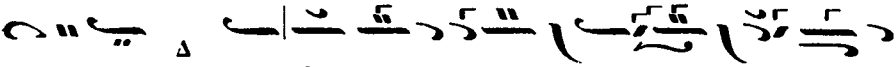

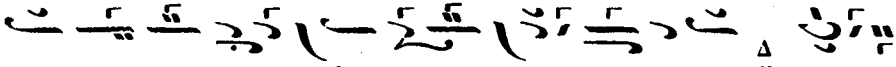
με ε νο ος κ πα νη γυ υ υ ρι ζε ε ε τω ω

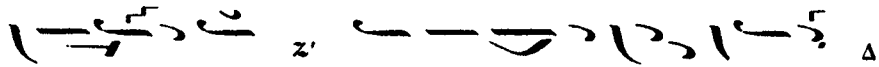

ω δε q Α υ λων Νο ο ο ων φυ υ υ σι ις γε ε

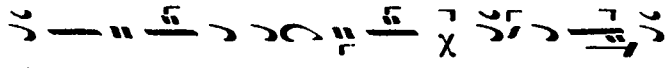

 ραι αι ρου σα α λ την Ι ε ραν Πα νη η η

 γυ υ ριν Ἰ της Θε ο ο ο μη η η η το ο ο

 ρο ο ος και βο ο ο α α α α τω Ἰ Χαι αι

 αι αι αι ροις λ Παμ μα κα α ρι ι στε ε Ἰ

 Θε ο το ο ο κε ε Α α γνη η η η η η

 Α ει ει πα αρ θε ε ε νε ε ε ε

Κοινωνικόν: »Ποτήριον σωτηρίου», Είδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Β') ΕΑΝ Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΕΨΑΛΗ ΑΦ' ΕΣΠΕΡΑΣ ΕΝ ΟΡΘΩ

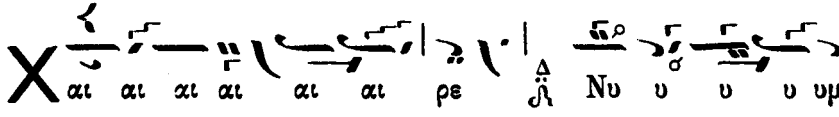
Τὸ πρῶτ' ἀναγινώσκειται τὸ παραλειφθὲν Ψαλτήριον καὶ τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου κατὰ τὴν πρόσθεν διατύπωσιν.

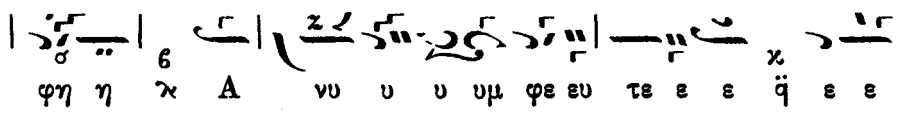

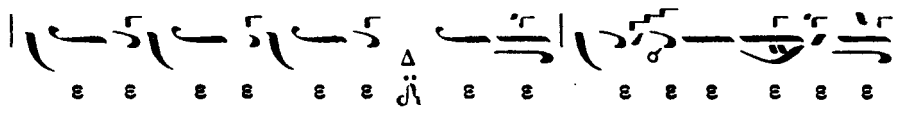
ΕΠΩΔΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

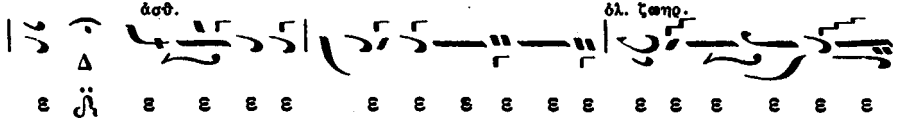
Μελοποιία τοῦ Μουσικολογ. κ. Κωνσταντίνου Ψάλτοπούλου,
 α' ψάλτου τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Βασιλείου.

Ἦχος λ' ²/_{πδλ} Ἠγ. (4/4, Ἀργῶς).

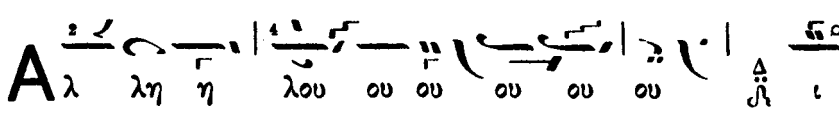

 Χαι αι αι αι αι αι ρε ^Δ _{δλ} Νυ υ υ υ υ υμ

 φη η γ Α νυ υ υ υ υμ φε ευ τε ε ε ῆ ε ε

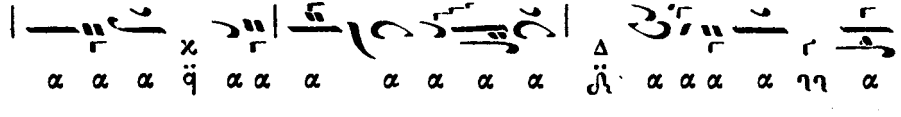

 ε ε ε ε ε ε ^Δ _{δλ} ε ε ε ε ε ε ε

 ε ^{ασθ.} _{δλ} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ^ν _{δλ}

 Α λ λη η λου ου ου ου ου ου ^Δ _{δλ} ι

 ι ι ι ι ι ε ε ε Α λ λη λου ου ου ου ι ι

 α α α ῆ α α α α α α α ^Δ _{δλ} α α α α η α

 α α α α α α ^ν _{δλ}

ν Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, ν
 ρ και κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ρ

Ε ξα λει ει ψο ο ον το ο α νο μη η η

μα α α α μου ν
 ρ

Α να στας ο ο Ι η η η σου ρ α πο του

τα α α φου ου κα θως προ ο ο ει ει ει ει πεν ρ

ε ε δω ω ω κε εν η η η μιν ρ την αι ω ω

ω ω νι ι ο ον ζω ω ην ηη και με ε γα ε ε

λε ε ο ο ο ος

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ ΤΩ: ΘΕΩ: ΔΟΞΑ

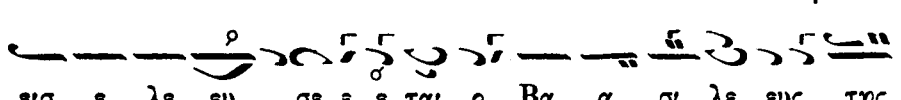
ΨΑΛΜΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

εις τελετήν Ἐγκαινίων κατὰ τὸ ἀνοίγμα τοῦ Ναοῦ καὶ τὴν Εἴσοδον τῶν Ἱερῶν
 Λειψάνων, ὡς ψάλλει αὐτοὺς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως
 καὶ Νέστου καὶ ἡμέτερος Σ. Γέρον ὁ ἀπὸ Ἐφέσου κ. κ. Χρυσόστομος,
 γραφέντας καθ' ὑπαγόρευσιν Αὐτοῦ.

Ἦχος λ' α' π
 η α' η

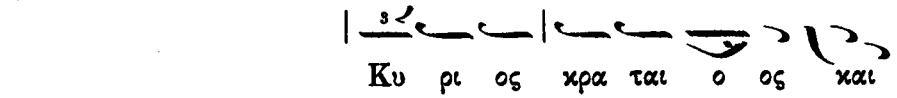
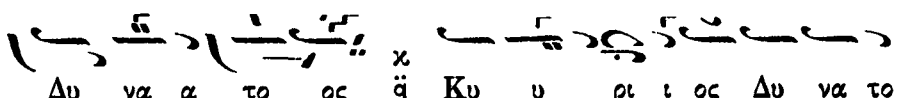
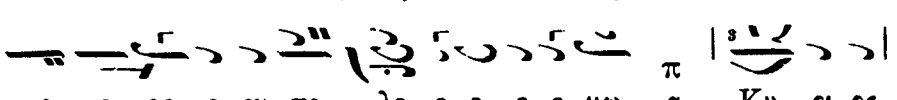
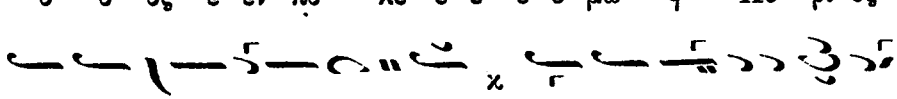
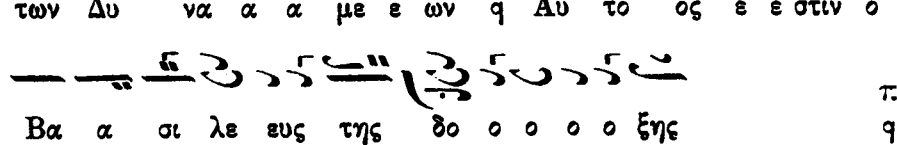

 Α ρα α α τε πυ υ υ λας ρ οι α αρ

 χον τε ες η η η μων π και ε πα αρ θη η η

 τε ε πυ υ λαι Αι ω ω ω ω νι ι ι αι η και

 εισ ε λε ευ σε ε ε ται ο Βα α σι λε ευς της

 δο ο ο ο ξης η

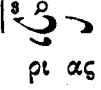
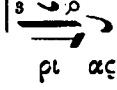
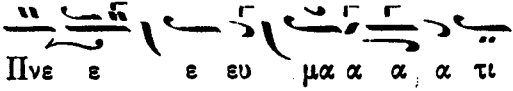
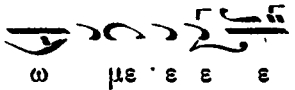

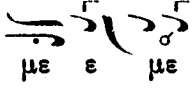
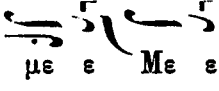
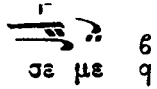
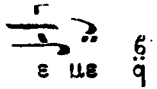
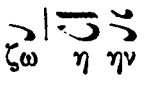
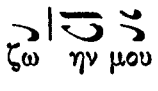
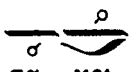
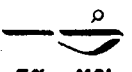
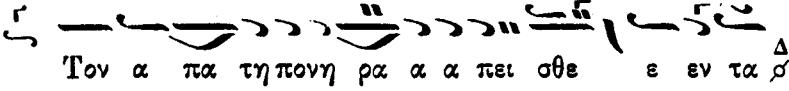
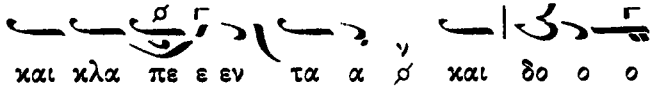
«Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;»

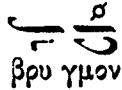
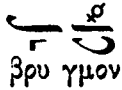
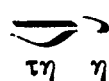
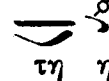
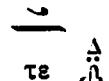
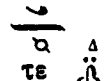
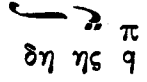
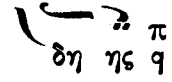

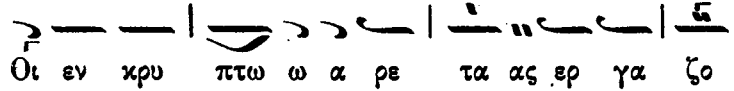

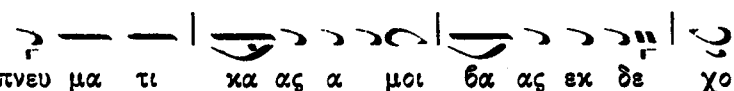
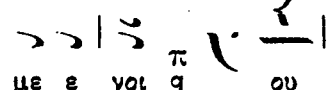

 Κυ ρι ος κρα ται ο ος και

 Δυ να α το ος χ Κυ υ ρι ι ος Δυ να το

 ο ο ος ε εν πο λε ε ε ε ε μω η Κυ ρι ος

 των Δυ να α α με ε ων χ Δυ το ος ε ε σιν ο

 Βα α σι λε ευς της δο ο ο ο ο ξης η

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

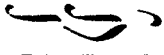
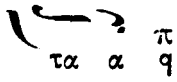
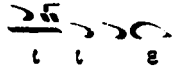
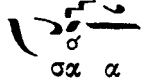
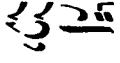
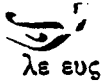
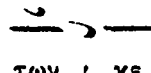
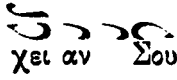

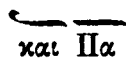
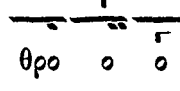
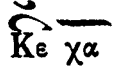
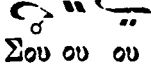

Σελίς	Στίχος	Ἐσφαλμένα	Διαρθρωμένα
3	11	 κρυ υ υ	 κρυ υ υ
4	2	 λω	 λω
6	5	 κι ι	 κι ι
9	8	 ε ε	 ε ε
12	3	 μων	 μων
12	7	 ου	 ου
13	1	 στε	 στε
13	7	 ον	 ον
13	8	 με	 με
14	4	 Σοι μο νω η μαρτον Δ	 Σοι μο νω η μαρτον Δ
15	10	 νην Δ	 νην Δ
16	4	 Μη	 Μη

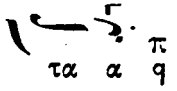
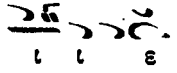
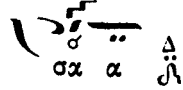
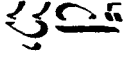
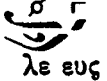
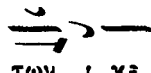
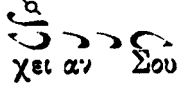

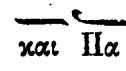
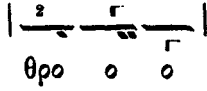
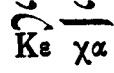
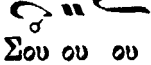
Σελίς	Στίχος	Ἐσφαλμένα	Διωρθωμένα
16	9	 Σε	 Σε
16	11	 ρι ας	 ρι ας
18	3		 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
18	8		 ω με ε ε ε
32	3	 ρος	 ρος
33	3	 με	 με
34	6	 σε ως	 σε ως
40	5	 με ε με	 με ε Με ε
43	6	 σε με ρ	 ε με ρ
69	4	 ζω η ην	 ζω ην μου
70	10	Τὴν σύντομον Καταβασίαν τῆς Θ' ᾠδῆς ζητεῖ ἐν σελ. 127.	
77	12	 τα κρι	 τα κρι
79	9	τα κρι	τα κρι
81	5	«Τὸν ἀπάτη πονηρᾶ πεισθέντα» κτλ. δύναται νὰ ψαλῆ καὶ οὕτω :	
		 Τον α πα τη πονη ρα α α πει σθε ε εν τα ρ	
		 και κλα πε ε εν τα α ρ και δο ο ο	

Σελίς	Στίχος	Ἐσφαλμένα	Διωρθωμένα
153	8	 το ον	 του ου
161	4	 θος	 θος
188	3	 βρυ γμον	 βρυ γμον
199	10	 τη η	 τη η
213	2	 τε	 τε
215	8	 δη ης ρ	 δη ης ρ
229	8	<p>Ὁ θρανσθεις πρώτος χαρακτήρ είναι </p> <p>ἀπαλείψατε δὲ τὰς χρονικὰς ἀγωγὰς Χ καὶ Χ</p>	
240	5	<p>Αἱ διαστολαὶ χρησιμοποιηθεῖσαι διὰ τὸν χωρισμὸν τῶν λέξεων πρὸς ἐπισήμανσιν τοῦ ἰσοσυλλάβου καὶ ὁμοτόνου αὐτῶν, κατὰ λάθος ἐτέθησαν εἰς τὴν μουσικὴν γραμμὴν :</p> <p>Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι πνευματικὰς ἀμοιβὰς ἐκδεχόμενοι</p> <p>Ἐν ᾧ ἡ μουσικὴ διαίρεσις ἔχει οὕτω :</p> <p> Οἱ εν κρυ πτω ω α ρε τα ας ερ γα ζο</p> <p> ο με ε νοι x q</p> <p> πνευ μα τι κα ας α μοι θα ας εκ δε χο</p> <p> με ε νοι ρ ου</p>	

Σελις Στίχος Ἐσφαλμένα

245	1		τα πει ει
261	2	π q	
267	3		τα α q
267	9		ι ι ε
271	5		σα α
315	6		με γα
320	5		λε ευς
365	9		των ι κε
384	7		χει αν Σου
411	11		ε ε ευ
415	4		και Πα
418	1		θρο ο ο
419	3		Κε χα
422	1		Σου ου ου

Διωρθωμένα

			τα πει ει
		π q	
			τα α q
			ι ι ε
			σα α Δ δλ
			με γα
			λε ευς
			των ι κε
			χει αν Σου
			ε ε ευ
			και Πα
			θρο ο ο
			Κε χα
			Σου ου ου

Σελίς Στίχος Ἐσφαλμένα
443 7

Διωρθωμένα
γεις

Διὰ τὸ ἐσπευσμένον τῆς διορθώσεως, πάντως ἔχουσι διαφύγει τὴν προσοχὴν ἡμῶν καὶ ἄλλα σφάλματα, παραλείψεις ἰδίᾳ χρονικῶν σημείων — κλασμάτων καὶ ἀπλῶν — καὶ λύσεων φθορῶν, ὡς καὶ τὰ ἐκ θραύσεως στοιχείων (ιδίως ἀποστρόφων), ὧν τὴν διόρθωσιν ἐπαφίμεν εἰς τοὺς κ. κ. Ἐκτελεστάς. Ἐπίσης δὲ καὶ ἐκ λελανθασμένης τοποθετήσεως τῶν διαστολῶν τῶν τετρασήμων ποδῶν, ἐν ταῖς ἐφεξῆς ἰδίᾳ γραμμαῖς, λόγῳ συγχύσεως τῆς στοιχειοθεσίας ἐκ προϋπαρχουσῶν ἐν τῷ κειμένῳ διαστολῶν δισημῶν ποδῶν.

99 5 π
9
ι δου ου ου και αι ρο ο ο ο ο
ο ο το ο ος με τα

100 3 π
9
τος ο ο ο ο ο ο ο ο ο
πω ω ως χ δια

126 11
6
ος ο παν τα α χου ου πα ρω ω ων

190 10 π
9
μοις ου υ υ υν ε ε ζη η η η

225 1
η η η η Ε λε η η σο ον η η η
μα α α α α α α α α ας

Λάθη εἰς ἀρκτικὰς μαρτυρίας Τροπαρίων

Σελίς	ἀντι	εὐτω	Σελίς	ἀντι	οὐτω
172	ῥ (δ')	ῥ (α')	262	ῥ (α')	ῥ (δ')
279	ῥ (α')	ῥ (δ')	309	ῥ	ῥ (α')

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ἀφιέρωσις, Ἐγκρισις Ἱερῶς Συνόδου, Αἴτησις ἐκδότου πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον, Ἐκθεσις Ἐπιτροπῆς, Ὁδηγία καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ Ἱεροψαλτικοῦ ἔργου, Ὁδηγία διὰ τὴν χρῆσιν συγκεκομμένων λέξεων καὶ σημείων α'—15'
1. **Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.** Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν Ἑσπερινοῦ, Δοξαστικὸν Ἀποστίχων, Καταβασίαι ὄργαι καὶ σύντομοι, ὁ Ν' ψαλμὸς «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς» εἰς ἦχον πλ. δ', «Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι», «Τὴν Τιμιωτέραν» μετὰ τῆς Καταβασίας τῆς Θ' ᾠδῆς, Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων σελ. 1—28
  2. **Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου.** Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Καταβασίαι, «Τὴν Τιμιωτέραν», Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων σελ. 29—46
  3. **Σάββατον τῶν Κεκοιμημένων.** Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Ἀπολυτίκια, Καταβασίαι, «Τιμιωτέρα», Δόξα Αἴνων καὶ Ἀποστίχων, Κοντάκιον σελ. 47—57
  4. **Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρως.** Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Καταβασίαι ὄργαι καὶ σύντομοι, Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων (διπλοῦν), Κοντάκιον σελ. 58—80
  5. **Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς.** Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων, Κοντάκιον σελ. 80—93
  6. **Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς Ἑσπερινός.** Ἰδιόμελα Ἑσπερινοῦ, Μέγα Προκειμενον, Ἰδιόμελον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου καὶ ἕτερον συνιητημένον, «Θεοτόκε Παρθένη», «Πάντων προστατεύεις» σελ. 93—107
  7. **Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ.** Ἀκολουθία Ὁρῶν, Μακαρισμοί, Λειτουργίας Προηγιασμένων Ἑυπικῆ διάταξις σελ. 107—113
  8. **Καθαρὰ Δευτέρα** (πρωί). Ἰδιόμελον Προηγιασμένης καὶ Μαρτυρικὸν σελ. 114—116
  9. **Μέγα Ἀπόδειπνον** σελ. 116—131
  10. **Τρίτη Α' Ἑβδομάδος.** Ἰδιόμελον καὶ Μαρτυρικὸν Προηγιασμένης σελ. 132—134
  11. **Τετάρτη Α' Ἑβδομάδος.** Ὁμοίως σελ. 134—139
  12. **Πέμπτη Α' Ἑβδομάδος.** Ὁμοίως σελ. 139—141
  13. **Παρασκευὴ Α' Ἑβδομάδος.** Ἰδιόμελα Προηγιασμένης, Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν Ἁγίου Θεοδώρου σελ. 141—150
  14. **Σάββατον Α' Ἑβδομάδος.** Ἀπολυτίκιον καὶ Δοξαστικὸν Αἴνων Ἁγίου Θεοδώρου σελ. 150—152
  15. **Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας.** Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Ἀπολυτίκιον, Καταβασίαι, Δοξαστικὸν Αἴνων σελ. 152—163

16. *Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας*. Ἑσπέριον προσόμοιον, Μέγα Προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν», Ἰδιόμελον «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν» ἄργον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου, καὶ ἕτερον συντετμημένον, Μαρτυρικόν, Θεοτοκίον σελ. 163—169
17. *Β' Ἑβδομάς*. Ἰδιόμελα Προηγιασμένων Δευτέρας, Τρίτης, Τετάρτης, Πέμπτης, Παρασκευῆς σελ. 169—176
18. *Β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν*. Προσόμοια καὶ Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ, Ἀποστίχων καὶ Αἰνων, Μεγαλυνάριον Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ σελ. 176—188
19. *Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας*. Προσόμοια Ἑσπερινοῦ, Ἰδιόμελον «Χαλινὸς ἀποκτίσας» ἄργον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου, καὶ ἕτερον συντετμημένον σελ. 188—194
20. *Γ' Ἑβδομάς*. Ἰδιόμελα Προηγιασμένων Δευτέρας, Τρίτης, Τετάρτης, Πέμπτης, Παρασκευῆς σελ. 194—200
21. *Γ' Κυριακῇ Νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως)*. Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Ἀπολυτίκιον, Καταβασίαι «Ὁ θεϊότατος» ἄργαι καὶ σύντομοι, «Τιμιωτέρα», Δοξαστικὸν Αἰνων, Δοξολογία καὶ Ἄσματικὸν τοῦ Σταυροῦ, Ἀπολυτίκιον εἰς ἄργον εἰρημολογικὸν μέλος, «Τὸν Σταυρὸν Σου προσκυνούμεν», «Δύναμις» ἄργοςύντιμον ἄρχαϊον καὶ ἕτερον ἡμέτερον, Μεγαλυνάριον τοῦ Σταυροῦ σελ. 201—229
22. *Τῇ Γ' Κυριακῇ Ἑσπέρας*. Προσόμοια, Ἰδιόμελον «Ἀτενίσαι τὸ ὄμμα» ἄργον Ἰακώβου καὶ ἕτερον συντετμημένον σελ. 229—234
23. *Δ' Ἑβδομάς*. Ἰδιόμελα, Προσόμοια καὶ Δοξαστικά Προηγιασμένων Δευτέρας, Τρίτης, Τετάρτης, Πέμπτης, Παρασκευῆς σελ. 235—246
24. *Δ' Κυριακῇ Νηστειῶν*. Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κλίμακος, Δοξαστικὸν τῶν Αἰνων σελ. 247—252
25. *Τῇ Δ' Κυριακῇ Ἑσπέρας*. Προσόμοια, Ἰδιόμελα «Ὁ τὸν ἀμπέλωνα φυτεύσας» καὶ «Λησταὶς λογισμοὶς» ἄργα Ἰακώβου καὶ σύντομα Θεοτοκίον σελ. 253—262
26. *Ε' Ἑβδομάς*. Ἰδιόμελα Προηγιασμένων Δευτέρας, Τρίτης καὶ Τετάρτης σελ. 262—270
27. *Ἀκολουθία Μεγάλου Κανόνος*. Τυπικὴ διάταξις, Ἰδιόμελον Ἀποστίχων, Προσόμοιον καὶ Θεοτοκίον, Ἰδιόμελον καὶ Προσόμοιον Προηγιασμένων τῆς Πέμπτης, Ἰδιόμελον καὶ Δοξαστικὸν Παρασκευῆς σελ. 270—279
28. *Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος* (ἐν τέλει τοῦ Βιβλίου) σελ. 425—486
29. *Ε' Κυριακῇ Νηστειῶν*. Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Ἀπολυτίκιον Ὁσίας Μαρίας Αἰγυπτίας, Δοξαστικὸν Αἰνων σελ. 279—284
30. *Τῇ Ε' Κυριακῇ Ἑσπέρας*. Προσόμοιον, Ἰδιόμελον Ἀποστίχων «Θαυμαστὴ τοῦ Σωτῆρος» ἄργον Ἰακώβου, καὶ σύντομον σ. 284—290

31. **Ἑβδομάς πρὸ τῶν Βαῶν.** Ἰδιόμελα Προηγιασμένων Δευτέρας, Τρίτης, Τετάρτης, Πέμπτης, Παρασκευῆς καὶ Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ Λαζάρου σελ. 290—304
32. **Σάββατον τοῦ Λαζάρου.** Ἀπολυτίκιον, Καταβασίαι, Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν τῶν Αἰῶν, Κοντάκιον, ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' ᾠδῆς «Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμῶμεν» διὰ τὸ Ἐξαιρέτως σελ. 304—318
33. **Κυριακὴ τῶν Βαῶν.** Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀποστίχων, Ἀπολυτίκιον, Προκείμενον, τὰ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ Ἰδιόμελα, Καταβασίαι «Ἐφθῆσαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀδύσσου» ἀργαί, Ἐξαποστειλάριον, Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικὸν τῶν Αἰῶν, Εἰσοδικὸν σελ. 318—344
34. **Τῆ Κυριακῆ τῶν Βαῶν Ἑσπέρας.** Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικά Ἀποστίχων, «Ἀλλότριον τῶν μητέρων» ἀργὸν σελ. 344—348

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α'. ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΚΑ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

Ἦχος Α' σελ. 349—353	Ἦχος Β' σελ. 354—558
Ἦχος Γ' » 358—363	Ἦχος Δ' » 363—367
Ἦχος πλ. α' » 368—373	Ἦχος πλ. β' » 373—376
Ἦχος βαρὺς » 376—378	Ἦχος πλ. δ' » 380—384

Β'. Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

«Κύριε ἐλέησον» καὶ «Παράσχου Κύριε»	σελ. 385
«Κατεσθινθήτω» ἀργὸν ἀρχαῖον καὶ σύντομα εἰς διαφόρους ἦχους	» 386—390
«Νὺν αἱ δυνάμεις» (Χερουβικὸν) Ἰ. Κλαδᾶ Ἦχος πλ. β'	» 390
Ἦχος Α' (σ. 392) Ἦχος βαρὺς (σ. 394) Ἦχος πλ. δ'	» 396
«Γεύσασθε καὶ ἴδετε» (Κοινωνικὸν) Ἰ. Κλαδᾶ Ἦχος α'	» 398
Ἦχος δ' (σ. 401) Ἦχος πλ. β' (σ. 403) Ἦχος βαρὺς	» 405
«Ἐδλογήσω τὸν Κύριον» καὶ «Εἶπὲ τὸ Ὄνομα Κυρίου»	» 406—408

Γ'. Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

«Ἀγαπήσω Σε, Κύριε», «Πατέρα, Υἱόν», «Ἐλεον εἰρήνης»	σελ. 408
«Ἅγιος, Ἅγιος» ἀργὸν ἀρχαῖον, «Ἀμήν», «Σὲ ὕμνουμεν», «Τὴν γὰρ Σὴν μήτραν»	» 409—414
«Ἐπὶ Σοὶ χαίρει» Ἦχος α' (σ. 415) Ἦχος β' (σ. 417) Ἦχος πλ. δ' (σ. 419)	

Δ'. «ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΑΝΟΙΞΟΝ ΜΟΙ,,

Ἦχος β' καὶ ἦχος βαρὺς	σελ. 421—424
------------------------	--------------

Ε'. Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἐν Ἀποδείπνῳ καὶ ἐν Ὁρθρῳ	σελ. 425—477
«Ταῖς τῶν Ἀποστόλων» κτλ. εἰς ἦχον πλ. δ'. Ψαλμικοὶ στίχοι Ἑγκαινίων. Παροράματα, Περιεχόμενα	σελ. 478—488

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Ἐγκόλπιον τοῦ Ἐκκλησιαζομένου Χριστιανοῦ

Ἐγκόλπιον Ἐκκλ. Ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1931 (ἔτος ὄγδοον)

ΜΟΥΣΙΚΑ

Ἀνοιξαντάρια εἰς ἦχον πλ. α' καὶ τινες ἄλλοι Ὕμνοι

Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος εἰς ἰδιαίτερον φυλλάδιον

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΩΝ 150